DNEVNIK

sestre Marije Faustine Kowalske

BIBLIOTEKA DVA SRCA

Duhovni Dnevnik blažene Faustine Kowalske (1905. – 1938.) pojavljuje se pred hrvatskim čitaocima u trenutku kada su ta poljska redovnica Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa, i poruka koju je imala prenijeti, poznati po diljem Hrvatske rasprostranjenim sličicama milosrdnog Isusa, u kojima se nalaze i Njegove bitne riječi kojima svim grešnicima obznanjuje Svoje milosrđe, i zatim krunica tom istom Božanskom milosrđu. To će reći da je cilj misije što ju je sam Isus povjerio toj skromnoj redovnici u našoj zemlji bio ostvaren prije pojave ovog obimnog Dnevnika napisanog od iste redovnice kao "*tajnice Isusova milosrđa*", kako je sam Isus zove. To znači da vjerni puk u Hrvatskoj već naširoko čini devetnice Božjem milosrđu, moli krunice i štuje čudotvornu sliku Isusa iz čijeg Srca izlaze dvobojne zrake da osvjetle svijet na kraju našeg stoljeća pogotovo, te ga osvjeste o Bogu "bogatom milosrđem".

Ta činjenica predstavlja izvrsnu pripremu za suočenje sa knjigom, koja se po volji Providnosti javlja početkom godine 1998., što znači, osim što je godina Duha Svetoga, i šezdesetu godišnjicu smrti sestre Faustine, te petogodišnjicu njezinog proglašenja blaženom od pape Ivana Pavla II. (1993.), koji je svojevremeno, kao krakowski kardinal, godine 1965. dao posebno ovlaštenje za početak Informativnog procesa o njezinom životu i krepostima, te koji je konačno godine 1981. kao papa u Vatikanu izdao encikliku "Bogat milosrđem", koja se po mnogo čemu dovodi u vezu sa Faustininim Dnevnikom.

Obim ove knjige ne bi trebao zaplašiti nikoga, jer je u skladu sa željama samoga Isusa, koji je od "tajnice Svojeg milosrđa" tražio da piše mnogo, sve do iscrpljenja svojih snaga (Faustina je ispočetka dnevnik spalila), za korist duša kojima je i ovako obiman rukopis još samo kap u oceanu Božjeg milosrđa. Knjiga je prepuna kurziva, koji predstavljaju Isusove riječi, odnosno očitovanja Njegove nazočnosti kao kod rijetko kojeg mistika. U ovom Dnevniku sve se dešava unutra, u duši, pa ipak sve je do krajnosti dramatično, budući se dijalog sa očitovanjima milosrdnog Isusa dešava na pozadini prijetećeg apokaliptičkog Očeva gnjeva. Drama između "milosrđa i Pravde" vidljiva je ovdje kao nigdje drugdje, pa i sam obim knjige znači preobilje Božje dobrote spram grešnika. *Dva Srca Isusa i Marije* očituju se kao jedina dva izvora milosrđa u cijelom svemiru, koja mogu učiniti da se nadolazećih prijetećih događaja više ne bojimo, bivajući mirni "kao dubina u moru".

Tako se dragocjeno djelo pojavljuje na hrvatskom jeziku u prijevodu hercegovačkoga franjevca, fra Stanka Pavlovića, a u trenutku kada je sam Sveti Otac Ivan Pavao II. poslao poruku da ga želi na našem jeziku.

Duhovni Dnevnik blažene Faustine Kowalske (1905. - 1938.) pojavljuje se pred hrvatskim čitaocima u trenutku kada su ta poljska redovnica Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa, i poruka koju je imala prenijeti, poznati po diljem Hrvatske rasprostranjenim sličicama milosrdnog Isusa, u kojima se nalaze i Njegove bitne riječi kojima svim grešnicima obznanjuje Svoje milosrđe, i zatim krunica tom istom Božanskom milosrđu. To će reći da je cilj misije što ju je sam Isus povjerio toj skromnoj redovnici u našoj zemlji bio ostvaren prije pojave ovog obimnog Dnevnika napisanog od iste redovnice kao *"tajnice Isusova milosrđa"*, kako je sam Isus zove. To znači da vjerni puk u Hrvatskoj već naširoko čini devetnice Božjem milosrđu, moli krunice i štuje čudotvornu sliku Isusa iz čijeg Srca izlaze dvobojne zrake da osvjetle svijet na kraju našeg stoljeća pogotovo, te ga osvjeste o Bogu "bogatom milosrđem".

Ta činjenica predstavlja izvrsnu pripremu za suočenje sa knjigom, koja se po volji Providnosti javlja početkom godine 1998., što znači, osim što je godina Duha Svetoga, i šezdesetu godišnjicu smrti sestre Faustine, te petogodišnjicu njezinog proglašenja blaženom od pape Ivana Pavla II. (1993.), koji je svojevremeno, kao krakowski kardinal, godine 1965. dao posebno ovlaštenje za početak Informativnog procesa o njezinom životu i krepostima, te koji je konačno godine 1981. kao papa u Vatikanu izdao encikliku "Bogat milosrđem", koja se po mnogo čemu dovodi u vezu sa Faustininim Dnevnikom.

Obim ove knjige ne bi trebao zaplašiti nikoga, jer je u skladu sa željama samoga Isusa, koji je od "tajnice Svojeg milosrđa" tražio da piše mnogo, sve do iscrpljenja svojih snaga (Faustina je ispočetka dnevnik spalila), za korist duša kojima je i ovako obiman rukopis još samo kap u oceanu Božjeg milosrđa. Knjiga je prepuna kurziva, koji predstavljaju Isusove riječi, odnosno očitovanja Njegove nazočnosti kao kod rijetko kojeg mistika. U ovom Dnevniku sve se dešava unutra, u duši, pa ipak sve je do krajnosti dramatično, budući se dijalog sa očitovanjima milosrdnog Isusa dešava na pozadini prijetećeg apokaliptičkog Očeva gnjeva. Drama između "milosrđa i Pravde" vidljiva je ovdje kao nigdje drugdje, pa i sam obim knjige znači preobilje Božje dobrote spram grešnika. *Dva Srca Isusa i Marije* očituju se kao jedina dva izvora milosrđa u cijelom svemiru, koja mogu učiniti da se nadolazećih prijetećih događaja više ne bojimo, bivajući mirni "kao dubina u moru".

Tako se dragocjeno djelo pojavljuje na hrvatskom jeziku u prijevodu hercegovačkoga franjevca, fra Stanka Pavlovića, a u trenutku kada je sam Sveti Otac Ivan Pavao II. poslao poruku da ga želi na našem jeziku.

DNEVNIK
sestre bl. Marije Faustine Kowalske

Biblioteka DVA SRCA
Knjiga 5

Urednik
Bogdan Malešević

Sa njemačkog preveo
fra Stanko Pavlović, OFM

Izdavač
"Crodux", Zagreb

CIP – Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i sveučilišna knjižnica, Zagreb

UDK 235.3
929 Kowalski, F.

KOWALSKA, Marija Faustina
Dnevnik : iz kongregacije Naše Gospe od Milosrđa / sestre Marije Faustine Kowalske ; [sa njemačkog preveo Stanko Pavlović]. – Zagreb : Crodux, 1998. – LXI, 500 str. : ilustr. ; 22 cm. – (Biblioteka Dva srca; knj. 5)

Izv. stv. nasl.: Dzienniczek. – Str. VII-XIX: Predgovor / Bogdan Malešević – Bibliografija: str. 498-500 i uz tekst. – Kazala.

ISBN 953-97463-0-2

980217016

DNEVNIK

sestre

Marije Faustine Kowalske

iz kongregacije
Naše Gospe od Milosrđa

Biblioteka DVA SRCA

Zagreb, 1998.

Sa crkvenim dopuštenjem:
Kuria Metropolitalna w Krakowie,
L.2059/86,87, v. 27. 2. 1987
Postulacja S.F. Kowalskiej
P1-30-420 Kraków, ul. Wronia 3/9, v. 30. 12. 1986.

Njemački prijevod
"DZIENNICZEK, Slugi Bozej S.M. Faustyny Kowalskiej",
poljsko izvorno izdanje, Kraków, 1981.
(Parvis-Verlag, CH-1648 Hauteville/Schweiz, 1990.)

Sadržaj

Predgovor

"Oko mene užas su i sivilo,
Ostajem smirena – kao dubina u moru".

bl. Faustina Kowalska

U času kada se pred hrvatskim čitaocima pojavljuje duhovni ***Dnevnik*** blažene Faustine Kowalske, ona i poruka koju je imala prenijeti poznati su vjernicima po diljem Hrvatske rasprostranjenim sličicama milosrdnog Isusa, u kojima se nalaze i Njegove bitne riječi kojima svim grešnicima obznanjuje Svoje milosrđe, i zatim krunica tom istom Božanskom milosrđu. To će reći da se cilj misije što ju je sam Isus povjerio toj skrovitoj poljskoj redovnici Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa (a koja se svodila na odobrenje širenja tih sličica milosrdnog Isusa, krunica Božjem milosrđu, te znanja o devetnici Božjem milosrđu na blagdan istog milosrđa na prvu nedjelju poslije Uskrsa) u našoj zemlji bio ostvaren naširoko prije pojave ovog obimnog Dnevnika napisanog od iste redovnice, kao "tajnice Isusova milosrđa" (kako je sam Isus zove). To će reći da vjerni puk u našoj zemlji već naširoko čini devetnice ovom milosrđu, moli krunice, i štuje sliku Isusa iz čijeg Srca izlaze dvobojne zrake, čime stječe neprocjenjive milosti sjedinjavanja sa Srcem Boga čije je najveće svojstvo u odnosu prema nama zaista milosrđe. Bog je neshvatljivo "*bogat milosrđem*".

Ta činjenica dakle predstavlja izvrsnu pripremu za suočenje sa ovom knjigom, koja se po volji Providnosti javlja početkom godine 1998., što znači, osim što je godina Duha Svetoga, i šezdesetu godišnjicu smrti sestre Faustine, te petogodišnjicu njezinog proglašenja blaženom od pape Ivana Pavla II. (1993.), koji je svojevremeno, kao krakowski kardinal, godine 1965. dao posebno ovlaštenje za početak Informativnog procesa o životu i krepostima sestre Faustine, da bi godinu dana kasnije taj proces i završio. Ova knjiga – Dnevnik predstavlja neprocjenjivo bogatstvo otkrivenja Boga koji je neshvatljivo "*bogat milosrđem*", a njezina se obima ne treba bojati, naprosto zato što je sam milosrdni Isus, koji je sestru Faustinu pratio unutarnjim lokucijama od njezinog prvog javljanja na vratima samostana Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa– od nje tražio takvu opširnost nazvavši je, kao što rekosmo, "tajnicom Svojeg milosrđa". Sam je Isus tražio od Faustine da piše, da zapiše sve milosti koje

svakodnevno dobiva, jer i ono što stigne napisati još je kap u moru Njegova milosrđa. Sama sestra Faustina već je jednom spalila to što je napisala (kao Margareta Alacoque u 17. stoljeću), ali ju je potom Isus preko njezina ispovjednika, prof. Sopoćka, opomenuo da to više ne čini, te da iznova napiše što je uništila, a potom nastavi pisati, s vremenom predajući dijelove napisanoga njemu (ispovjedniku) na ogled. Znajući da se moderni ljudi plaše debelih knjiga, i od njih zaziru, ovdje dakle barem vjernicima (da ne kažem osobama duhovnog staleža) , valja naglasiti kako je prezentna opširnost zahtjevana od samog Isusa, u što se više ne sumnja kada se počne čitati. Jer što se dalje i dalje čita, jedva se čeka sutrašnji dan da se nastavi, budući sudjelovati u neizmjernim tajnama izvora Božjeg milosrđa jest osjećaj koji zahvaća čovjeka, a neopisiv je, i može se steći čitanjem.

Prvo izdanje Faustinina Dnevnika (koji je još nazvan "***Božje milosrđe u mojoj duši***") bilo je dakako poljsko, godine 1981. (Krakow–Stockbridge-Rim), poslije kojeg je slijedilo još jedno poljsko, dvije godine kasnije, 1983. Ovaj hrvatski prijevod (od hercegovačkog franjevca, fra Stanka Pavlovića, o kojem će još biti riječi) nastao je na temelju izdanja na njemačkom jeziku, koje se pojavilo siječnja 1990. godine (Parvis Verlag, Švicarska), a koje je nastalo na temelju potpuno redigiranih i vjerodostojnih poljskih izdanja, kako se vidi iz Predgovora i Uvoda poljskom izdanju. To je pak bilo omogućeno nakon što je pismom prefekta Kongregacije za nauk vjere, od 12. 7. 1979. godine, bila povučena Obavijest Kongregacije Svetog Oficija od 6. ožujka 1959. po kojoj je širenje sličica i krunica pobožnosti Božjem milosrđu bilo zabranjeno. Lijepo je znati da je potpisnik tog pisma, poslije kojeg se ova tako važna pobožnost konačno počela nezaustavljivo širiti sveopćom Crkvom, bio hrvatski kardinal dr. Franjo Šeper (!). Providnost je tako htjela, i nakon ovog potpisa 1979. godine, slijede spomenuta dva poljska izdanja Faustinina Dnevnika, pa prijevodi na druge jezike, njemačko izdanje 1990., iz kojeg nastaje ovo hrvatsko tiskano početkom 1998. Koliko je to važno nastojat će ilustrirati ovaj Predgovor hrvatskom izdanju u okviru biblioteke Dva Srca, čiji je Faustinin Dnevnik peta knjiga.

Na samom početku Dnevnika, kojeg je Faustina započela pisati godine 1934. (pred navršenje svoje dvadeset i devete godine), da bi se vraćala unatrag na početke svojeg životnog poziva od djetinjstva i mladosti, od ulaska u samostan i prvih zavjeta, desetljeće unatrag, pa sve do časa u kojem piše (vidi Uvod patra Jerzya Mrowsczynskog), da bi potom nastavila sve do kraja svojeg života-žrtve godine 1938. (umire u dobi od 33 godine)– zatječu nas stihovi:

"O vječna Ljubavi, Ti zapovjedaš naslikati Tvoju svetu sliku
I otkrivaš nam nepojmljive izvore milosrđa..."

Duga podnožna napomena koja ispod slijedi jest povijest nastanka ove ***"slike"***, koju je sam Isus zapovijedio naslikati sestri Faustini, slike koja je danas poznata cijelom svijetu, a koja predstavlja Isusa blaga i svjetla lica, kojemu se svatko može približiti, koji poziva grešnike, a iz čijih grudiju izlaze dva snopa zraka, bijele i crvene boje. Autor slike je *Adolf Hyla*. Ali on nije bio prvi autor koji je uobličio viziju koju je imala Faustina. Prvi je bio Eugeniusz Kazimirowski, kojemu se obratio prof. Sopoćko, Faustinin ispovjednik, znatiželjan da vidi kako bi taj Isus, kojega mu je Faustina opisala, mogao izgledati (vidi podnožnu napomenu br. 1). Ova slika izrađena u lipnju 1934. godine (poslije čega je Faustina plakala jer Isus nije bio onako lijep kao u viziji!), blagoslovljena 1937. od nadbiskupa Vilne Romualda Jalbrzykowskog, bila je godine 1944. izložena komisiji stručnjaka koja ju je trebala na preporuku nadbiskupa ocijeniti. Oni su se složili da slika predstavlja dragocjenu vrijednost moderne sakralne umjetnosti. Potom je 1943. godine na molbu sestara Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa jedan drugi slikar, Stanislaw Batowski, izradio drugu sliku, koja je postavljena na bočnom oltaru kapele Reda u Warszawi, da bi potom izgorjela za vrijeme ustanka. Sestre su naručile drugu sliku koja je donešena u Krakow listopada 1943, no tada se poglavarici samostana obratio i treći po redu slikar, spomenuti Adolf Hyla, sa ponudom da za kapelu naslika sliku kao zavjetni dar za očuvanje svojih u ratu. Hyla je nakon savjetovanja poglavarice sa starijim sestrama i patrom Andraszom (drugim Faustinim ispovjednikom), dobio Faustinin opis milosrdnog Isusa, zajedno sa malom sličicom tiskanom prema slici E. Kazimirowskog, kako bi po tome izradio svoju sliku. Ta je slika dovršena i predana Kongregaciji u Krakowu u jesen 1943. Trebalo se dakle odlučiti između one Batowskog, i ove Hyline. Slučajno nazočni kardinal Sapieha ovako je rekao, pogledavši ih obje: "*Budući da je Hyla naslikao zavjetnu sliku neka ostane kod sestara u kapeli.*"

Tako smo dobili "sličicu milosrdnog Isusa" koja je postala poznata diljem svijeta, a i u Hrvatskoj. Ne treba sumnjati da se radilo u volji Providnosti, da je preko kardinala Sapiehe progovorio Duh Sveti. Više od slikarske vještine, koja je ljudska kategorija, Isus voli dar srca,a Hyla je htio darovati sliku kao "zavjetni dar". I u njegovom milosrdnom Isusu postoji "ono nešto" što prozračuje, te iznutra nadopunjuje i prvu sliku E. Kazimirowskog, mada je ona "značajno djelo moderne sakralne umjetnosti" (Faustina je ipak poradi njezine nedovoljnosti plakala!). Hylina nas slika dakle dočekuje na omotu hrvatskog izdanja Dnevnika u biblioteci Dva Srca, u čijem se znaku nalazi, kraj Srca Marijina, umanjena *upravo ta slika*!

Povijest ove čudotvorne slike još je jedan dokaz o načinu Božjeg djelovanja pri spašavanju duša i utemeljivanju novih pobožnosti, čiji sadržaji upravo preko

slike dolaze do duša i bivaju konceptualizirani. Ikonoklazam je još davno u 8. stoljeću, dok je Crkva bila jedinstvena, završio obranom štovanja slika. No kada je Isus od Faustine zatražio da "naslika sliku", a ova se obratila Majci predstojnici, ovoj je trebao "jasniji znak". Faustina je tada zamolila Isusa za znak,a ovaj je odgovorio: *"Ja ću dati da me poglavari upoznaju kroz milosti koje ću podjeljivati preko slike"*. Smisao je jasan: postoji nešto "ispod", "oko", "unutar" slike, nešto imaterijalno, jedna "ikonička točka" vidljiva samo mističnim i vjerničkim očima, *preko koje milosti mogu strujati*. Slika je potrebna kao objekt-posrednik tog strujanja.

No Faustina je dakako imala mnogo poteškoća da ovu od Isusa traženu sliku stvori, pa se je čak nadala da će je Isus preko ispovjednika, prof. Sopoćka, osloboditi tako teškog zadatka. No nakon ispovijedi, Sopoćko je nije oslobodio, kako izvršavanja tog zadatka, tako i vjernosti "nutarnjim nadahnućima". Kao što je nije oslobodio obaveze pisanja obimnog Dnevnika. Ne sumnjamo nimalo da je Isus preko njega govorio (Faustinin odnos prema svećenicima ispovjednicima, i meditacije o tom pitanju, posebna su vrijednost njezina Dnevnika; spoznaja, koju joj je Duh Sveti udahnuo, kako se valja moliti za prosvjetljenje ispovjednika istom Duhu, kako bi on uzmogao razumijeti dubinu mističkih iskustava tako neobičnih poput njezinih– ostaje važiti i vrlo je aktualna upravo danas, u godini 1988., kada će sveopća Crkva imati težak zadatak upravo preko Duha Svetoga otvoriti se svim karizmama koje od Boga dolaze.)

Zaista, i stvaranje te čudotvorne slike, i pisanje Dnevnika, spadaju u vjernost "nutarnjim nadahnućima" jer iskustvo sestre Faustine predstavlja izraz par excellence za ono što zovemo prisustvom Božjim iznutra, ili imanencijom, a što spada u fenomenologiju pobožnosti Srca Isusova, otkrivenoj Crkvi preko sv. Margarete Alacoque u 17. stoljeću. Isus je birao Faustinu, da preko nje nadopuni znanje ljudi o tajni Svojeg Srca, upravo u dvadesetom stoljeću, i to sa očitim *eshatološkim,* odnosno *apokaliptičkim nagovještajima*. Da se zaista o tome radi, potvrđuju javljanja Djevice Marije Faustini, javljanja koja su rijetka (služe kao dopuna neprekinutim Isusovim očitovanjima, uglavnom preko unutarnje lokucije), i koja se svode većinom na osvještenje o jednoj poruci: Da Njezin Sin Isus, preko nje, Faustine, priprema svijet za Svoj Drugi dolazak, pri čemu Božansko milosrđe može spasiti svakog grešnika, samo ako mu se ovaj obrati, pred eshatološki čas Kazne i Suda. Djevica Marija se dakle pojavljuje upravo kao Gospa od Milosrđa, kojoj je i Faustinina Kongregacija posvećena.

Sve u svemu Faustinin Dnevnik predstavlja tu i takvu fenomenologiju Dva Srca: Isusovo i Marijino Srce kao dvije jedine točke milosrđa u kozmosu, koje posreduju pred pravednim gnjevom Očevim, za cijelo čovječanstvo (upravo ponajviše za grešnike) u predapokaliptičnom vremenu.

Ilustrirajmo to prošetavši se malko Dnevnikom, od početka do kraja, uzduž i poprijeko:

Opisujući duhovni put spoznavanja volje Božje sa sobom samom, ili bolje rečeno Božju pedagogoiju sa njom (kao i svoje odgovore na Njegove pozive) Faustina posebno naglašava, čak vizualno, posvećujući tome cijelu stranicu, trenutak u kojem više u njoj *"nije postojala njezina vlastita volja"*. Tada joj je Isus odgovorio:*"Od danas se ne boj Božjih sudova, jer ti nećeš biti suđena"* (kraj toga stoji datum, Vilna, 4.2. 1935.).

To znači da duša koja se potpuno predaje Božjoj volji, koja se svojom voljom potpuno poistovjećuje sa Njegovom voljom, kao reakciju dobiva od Njega obećanje da u eshatološkom vremenu neće biti suđena, pa se tako i Božjih sudova ne treba bojati. To predstavlja primjer i predmet razmišljanja za sve smrtnike, ili grešnike koji dvoume o svojem prepuštanju Božjem milosrđu. Naime svaki strah od budućnosti, od onoga što dolazi, od Pravde, i Očeva gnjeva, nestaje preko milosrđa Sinovljeva, ako se ide putem kojeg Faustina predoznačuje. Tijekom šest bilježnica opširnog Dnevnika to će kulminirati, u finalnom vremenu u kojem Faustina dosiže "svoju savršenost i svetost" ili puninu žrtve, godine 1938., Isusovom zapanjujućom rečenicom: *"**Ti si Moje Srce**"*(vidi paragraf 1666.). Nadalje Isus dodaje, misleći upravo na Dnevnik: *"Nisi nijednu riječ dodala ili uskratila"* (par. 1667.), i: *"Srce Mojeg Srca ispuni se radošću"*.

Pri ovom fenomenu moramo zapaziti da je Isus tijekom stoljeća mnoge svete duše pozivao na zamjenu srca (Srce za srce), ali ja se osobno ne sjećam takve formulacije kakvu dobiva Faustina, a po kojoj je *"ona Njegovo Srce"*, i *"srce Moga Srca"*. Ilustrira to krajnje pounutarnjenje Faustinina bića, kako se bliži finale Dnevnika, godine 1938., preko kojega njezina duša postaje ne jedno sa Isusovim Srcem, nego se doslovno pretvara u to Srce, postaje dragulj koji prelama Očeve zrake Svetlosti, i prenosi ih na druge duše. I to što se sa njezinim srcem dešava čini se istovremeno finalom tisućljetnog djelovanja Krista u povijesti svoje Crkve, krajnjim očitovanjem Njegove (kristološke) biti. U tom smislu da Njegova očitovanja Faustini imaju izgled onog plamenog sjaja, i bjeline, koji se nekoć ukazao apostolima na gori Tabor, i kojeg je vidio Ivan na Patmosu pišući Otktrivenje.

Tako Faustina vidi *"kako iz rana Gospodinovog Srca izlaze biseri i draga kamenja"* (par. 1686), koji kao da pozivaju na gradnju Nebeskog Jeruzalema (kako duše grešnika ne bi pomislile da su "šljam" koji nije prikladan za taj Nebeski Jeruzalem, Isus ih osvjetljava svojim zrakama). Ili kada potom Faustina veli da *"duša izgara nejsvjetlijim plamenom"* (1699), za kojeg se čini da je moguć tek u blizini eshatološkog vremena, u kojem je Faustina izložena

pogledu cijele zemlje i neba (*"Znaj da se upravo nalaziš na pozornici gdje te gledaju zemlja i cijelo nebo"*, 1760). Nadalje Faustina bilježi da je *"njezin razum kao munja za vrijeme ovih duhovnih vježbi"* (1772), a Isus je upozorava neka doživljava više srcem nego umom, i da čita evanđelje po Ivanu. Potom je daruje doživljajima i vizijama koje upravo prizivaju Apokalipsu (viđenje anđela, koji je poslan da pusti oluju na zemlju, a ona može biti spriječena upravo molitvom (1791), ili vizija Presvetog Srca na Nebu, iz kojeg izlaze milosrdne zrake (1796). Tu je zatim spoznaja da je tisuću duša dobilo milost preko *"svih svetih Misa koje su u tom trenutku na svijetu slavljene"* (1783), što je spoznaja da upravo svete Mise drže svijet u svjetlosti pred prijetnjom tame koja se spušta. U *"**Pripravi za svetu Pričest**"* (kratkom dodatku Dnevniku na kraju knjige) Faustina će euharistijski čas ovako izraziti:*"Božja nazočnost prodire mojim srcem kao što zraka sunca prodire kristalom"*. Tako je *"Božja nazočnost"*, koju ona od početka Dnevnika osjeća, ali i trpi zbog povlačenja te nazočnosti u dužim ili kraćim vremenskim intervalima, ustvari čas najjačeg isijavanja Božje svjetlosti u Euharistiji, ili finalno poistovjećenje sa Kristom koji svijetu dolazi kao Milosrđe paralelno kako se približava apokaliptički čas Očeva gnjeva. Iz Euharistije zrake svjetlosti dolaze na cijeli svijet, euharistijska svjetlost drži svijet da ne potone u mrak. Faustinine molitve pred Presvetim Oltarskim sakramentom dešavaju se na pozadini apokaliptičke prijetnje.

Ako se sada vratimo ponovno na prvu knjigu Dnevnika nalazimo viđenje koje je ona imala upravo na "bijelu nedjelju", prvu nakon Uskrsa, kada je trebala biti ta nova svetkovina milosrđa, koja se ujedno poklopila sa krajem jubileja Otkupljenja (koji je počeo 1933.: 19oo godina od Isusova razapinjanja i Uskrsnuća). Ona je shvatila da su ta dva slavlja, Otkupljenje i nova svetkovina milosrđa, "tako povezana jedno sa drugim" da je osjetila veliku radost u srcu, pri čemu je imala viđenje pred Presvetim: Isusove su se zrake iz Pokaznice sa Euharistijom prostirale na cijeli svijet. Ovo viđenje ukazuje na Isusovu vazmenu bjelinu, postuskrsnu, ujedno otkupiteljsku, iz koje zrake milosrđa silaze na cijelu zemlju. Taj je Vazmeni Isus eshatološki, gleda prema Omegi, on koji je Alfa, ali nije prijeteći, nego blag i svijetao (Sotona želi zavesti ljude zabludom da Isus nije takav, i to jedna od najopasnijih varki u predapokaliptičnom vremenu).

Upravo po tom pitanju imamo potkrepu u encilklici *"**Bogat milosrđem**"* Ivana Pavla II., koja je izašla upravo u godini prvog poljskog izdanja Faustinina Dnevnika (1981), i koja je uspoređivana sa tim Dnevnikom. Tu Sveti Otac piše. *"Vazmeni Krist je konačno i vječno utjelovljenje milosrđa, njegov živonosni znak: ujedno povijesni i eshatološki znak spasenja. U istom duhu bogoslužje vazmenog vremena u naša usta stavlja riječi psalma:* Misericordia Domini in aeternum cantabo, *"o milosrđu Gospodnjem pjevat ću do vijeka""* (Poglavlje V., glava 8.). I nešto prije: *"Vazmeno otajstvo je vrhunac te objave i ozbiljenja milosrđa, koje je kadro opravdati čovjeka, ponovno uspostaviti pravednost kao ostvarenje spasenjskog poredka koji je od početka Bog ushtio ostvariti, a po čovjeku u svijetu"* (Poglavlje V., glava 7.: "Milosrđe objavljeno u križu i uskrsnuću").

Vidljivo je iz ovih citata riječi Sv. Oca da se zaista radi *"o povijesnom i ehatološkom znaku"*, kao i da je nedjelja nakon Uskrsa najbolje izabrano vrijeme za Svetkovinu milosrđa, u kojoj se po milosrđu, kao "najvećem Božjem svojstvu" već počinje sve "stvarati novo", odnosno već graditi Novi Jeruzalem, makoliko da se bližila i apokaliptička destrukcija, koja je ustvari samodestrukcija sila tame. Ili da idemo dalje tim slijedom misli, Vazmeni, svjetlom prozračeni Krist je prvina novoga, ljepšega svijeta, koji će upravo preko milosrđa Kristova "alkemijski" biti preobražen u novo stvaranje, "novo Nebo i novu zemlju", definitivno pročišćen. Po objavi tog i takvog Krista nestaje svaki strah pred budućim događajima, te ostaje sama Radost, ma koliko se ona ostvarivala kroz Križ. Ostaje također jedan veliki, duboki mir, kao na dnu oceana. To je smisao Faustinina Dnevnika.

Vazmeni Krist njoj se ukazuje *"sjajući u nestvorenoj ljepoti, u bijeloj odjeći sa uzdignutim rukama"* (339), Krist koji će Faustini reći: *"Sakupi sve grešnike cijelog svijeta i uroni ih u bezdan Mog milosrđa."* (206). Jedna takva misija, koja tako zvuči ("sakupi *sve* grešnike") mogla je biti samo predapokaliptička, ali je čudesno optimistička. Što znače dvije zrake Isus objašnjava u Vilni 1934.: *"Obje zrake znače krv i vodu. Blijeda zraka označuje vodu koja opravdava duše. Crvena zraka označuje krv koja je život duša...Ove dvije zrake izvirale su nekoć iz dubina Mog milosrđa, kada je koplje otvorilo moje umiruće Srce na križu."*

"Ove zrake štite duše pred srdžbom Mog Oca. Blago onom tko će živjeti u njihovoj sjeni jer ga neće stići pravedna ruka Božja". (299)

Otvaranje Srca kopljem na Križu značilo je dakle i otvaranje vrata milosrđa, i upravo u vrijeme jubilejske godine Otkupljenja svijeta Faustina prima ove objave. Uskoro nakon otvaranja Srca, Vazmeni se je Krist na Patmosu ukazao Ivanu da bi preko anđela počelo otpečaćivanje apokaliptičke knjige budućnosti. Ona pak koja će nam tu knjigu pomoći otvarati bit će Djevica Marija, koju Ivan Pavao II. nazva Majkom Milosrđa, onom koja "najdublje poznaje otajstvo Božjeg milosrđa".

Tako nam je dakle Isus preko Faustine poručio da dolazi, da zaista dolazi, ali da će prije nego Pravedni sudac doći kao Kralj milosrđa:

"Piši slijedeće: Prije nego što dođem kao Pravedni sudac, doći ću kao Kralj milosrđa. Prije nego što započne Dan pravednosti ljudima dat će se slijedeći znak na nebu:

Svo svjetlo na nebu ugasit će se i bit će velika tama na cijeloj zemlji. Onda će se pojaviti znak križa na nebu i iz svih otvora, gdje su bile probijene ruke i noge Spasiteljeve, izvirat će velike svjetlosti, koje će neko vrijeme osvjetljavati zemlju. To će se dogoditi kratko prije Sudnjeg dana".

Veličanstvenost i dubina ove objave proizlazi iz potpune spoznaje da svjetlost bez koje ne možemo živjeti svoj izvor ima u Ranama Spasiteljevim koje će pred nastup vremena izlijevanja čaša srdžbe Božje, odnosno postupnog zatamnjenja, pokazati da su one jedini reflektori koji preko svetih Misa duž povijesti spašavaju svijet od potpune tame.

Ova spoznaja proširuje se nizom vizija i pouka što ih Faustina dobiva od Isusa, a koje sve protječu u ključu milosrđa na apokaliptičkoj pozadini. Tako primjerice ima viziju dva puta (staze): jednim ide mnoštvo koje se veseli i uživa bez Križa, te se iznenada nađe pred provalijom, u koju se survava. Drugim, trnovitim putem idu oni koji nose svoje križeve, i njih čekaju Božja obećanja (153). To djeluje kao prava eshatološka opomena. Kasnije će Faustina vidjeti da se i oni koji nose križ razlikuju: oni koji ga nose bez mrmljanja, čak radosno, na Nebu će biti više, i bit će sjajniji, nego oni koji ga nose mrzovoljno, ili bez radosti. Stvar tako postaje posve jasna. Božja nazočnost, koja je Svjetlost u duši, prožima nas posve kada voljom i srcem, kao Faustina, pristanemo na žrtvu (136, dragovoljna spremnost na žrtvu).

Isto tako valja moliti Božje milosrđe za Sodome i Gomore današnjeg svijeta. Faustini je bilo dano da vidi kakva se kazna sprema jednom od najljepših poljskih gradova (nije ga imenovala, vjerojatno se radi o Warszawi). Potom joj je dano vidjeti kako se Božja prijetnja od grada udaljila upravo njezinim obraćanjem Božjem milosrđu. Na isti način veliki moderni "Babilon", "Bludnica", iako je njegovoj biti kazna predodređena, može dijelom biti pošteđen, obraćenjem (misli se na bludeće čovječanstvo, zavedeno, nesvjesno grijeha, koje se međutim još može vratiti milosrđu). Tako Faustina pravi devetnice za svoju Domovinu, ali i moli za duše u čistilištu, za umiruće i grešnike. Isus joj poručuje da svećenici imaju propovijedati o tom milosrđu prema grešnim dušama.

Vrlo je važno tijekom Faustinina Dnevnika prepoznavati te i takve apokaliptičke naglaske. Znakovito je tako jedno njeno viđenje Isusa *"na oltaru u bijeloj odjeći"* (459). *"U Svojoj ruci držao je moju bilježnicu u koju sada pišem. Kroz cijelo vrijeme Isus je prelistavao stranicu po stranicu bilježnice i šutio...Isus mi reče: "U ovoj bilježnici nisi sve napisala o Mojoj dobroti prema ljudima. Ja želim da ništa ne ispuštaš i hoću da se tvoje srce učvrsti u savršenom miru"."*

Ovo je posebno znakoviti prizor. Isus potiče Faustinu da piše, i da piše savjesno. No prizor u kojem on drži njenu bilježnicu "u bijeloj odjeći" podsjeća na Ivanovo Otkrivenje, na pojavu odjevenu "u bijeli lan", ili pojave odjevene u "bijele haljine" mučenika ubijeljenih u Krvi Kristovoj. Nešto kasnije Faustina opisuje anđela u svjetloj odjeći koji se pojavio u njezinoj ćeliji (474). *"Njegovo lice je svjetlilo. Ispod njegovih nogu je bio oblak, iz kojeg su izlazili gromovi i munje u njegove ruke i tek iz njegovih ruku dodirivali su zemlju. Kada sam vidjela znak Božje srdžbe, koja je trebala pogoditi zemlju, ali posebno jedno određeno mjesto koje iz važnog razloga ne mogu navesti, zamolila sam anđela da stane jedno određeno vrijeme i svijet će činiti pokoru".*

Poslije ovog viđenja Faustina je ugledala Presveto Trojstvo i potom počela moliti riječima koje je iznutra razabrala. Kako je molila, vidjela je nemoć anđela, koji više nije mogao izvršiti pravednu kaznu nad grešnicima. *"Još nikada kao tada nisam molila takvom nutarnjom snagom"*, veli ona. Iz ovoga se nazire što nam je svima činiti u vremenu u kojem živimo, a u kojem su anđeli svjetla lica, koji prethode dolasku Isusovu odjeveni ritualno u bijele haljine, poslani na sve krajeve zemlje, kao posrednici Božje srdžbe. Moliti nam je Faustinim riječima. A njezine su riječi bile one koje i čine krunicu Božanskom milosrđu: *"Vječni Oče, prikazujem Ti Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Tvog ljubljenog Sina Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za naše grijehe..."* Bili su to trenuci u kojima je Bog Faustinu naučio moliti tu krunicu-molitvu za "ublaženje Moje srdžbe".

Faustini je tako dano, njezinim pristankom, da na zemlji trpi čistilišne muke, koje nisu samo za nju, nego za čovječanstvo u predapokaliptičkom vremenu. Pri tome ona ima jasna viđenja nebeske slave, i Presvetoga Trojstva, te dobiva želju *"prozračiti zavjesu neba"* kako bi smrtnici vidjeli što se dešava nad njihovim glavama. Ona postaje svjesna svojeg poslanja na kraju prve bilježnice (482): bit će svojevoljna žrtva zadovoljštine za svijet kojemu treba izmoliti spoznaju milosrđa. Ta žrtva sjedinjena sa Isusovom ima moć ublažiti Božju srdžbu.

Ono dakle što se dešava u slijedećim bilježnicama, u drugoj, trećoj, sve do kraja, do šeste (Faustina će pisati do smrti, budući ju je Isus poticao, i osobno i preko ispovjednika), bit će bilježenje svih unutarnjih gibanja duše, sve dalje i dalje, trud da se vlastita misija ispuni, pri čemu se vanjski svijet gubi, mada time ne i realnost, koja dapače postaje najintenzivnijom kako napredujemo u čitanju. Osobe sa kojima se Faustina susreće, za koje moli, koje joj prave neprilike, ne imenuju se, i njihov stvarni identitet saznajemo tek u podnožnim napomenama, kojima su rukopis opremili poljski priređivači. Upravo to daje posebnu moć Faustininu rukopisu, u kojem se zaista osjeća da je ona "smirena kao dubina u moru", kako i glasi jedan njezin stih:

"Oko mene užas su i sivilo
Ostajem smirena– kao dubina u moru.
Jer tko se pouzdaje u Tebe, Gospodine,
Neće se izgubiti – po Tvojoj nauci." (1322)

Načelo kontrasta je to koje njezinom rukopisu daje moć. Što je jači osjećaj apokaliptičke prijetnje (a on je u rukopisu jak do krajnosti) to je čudesnija i moćnija smirenost njezine duše: "kao dubina u moru".

Njoj se više nervozno ne žuri sa ubrzavanjem Djela (širenje božanskog milosrđa preko sličica, krunice, devetnice) budući je shvatila da Isus "*ne nagrađuje za dobar ishod nekog djela nego za iskrenu volju i nastojanje*". Ona je stoga "posve mirna", iako je čežnja za uvođenjem svetkovine milosrđa Božjeg vruća, no tada ona žarko moli Boga za požurenje. Tako postaje doista "dubina u moru" Srca Isusova, skrivena do kraja, iščezla za vanjski svijet, ali po dubljoj skrovitosti tim jače prisutna u Realnosti., bogata nutarnjim poticajima. Boga se ne traži daleko, nego se "*sa Njim boravi u vlastitoj nutrini*", veli. Doima je se tada "*kao da cijeli svijet ovisi o njoj*", i: "*Premda je pustinja užasna kročim i gledam u Sunce: milosrdno Srce Isusovo*".

Ona obujmljuje cijeli svijet svojim srcem koje se širi, a "*vjernost jednoj milosti povlači druge za sobom*". "Dublja spoznaja započinje pomoću milosti već ovdje na zemlji, ali ona zavisi većim dijelom od naše vjernosti toj milosti" (771). I kao što je jednom savjetovala Majka Božja, ona ne smije izlaziti iz svoje nutrine. U nutrini se dešava sve, pa i "Svetkovina je milosrđa proizašla iz moje nutrine", veli.

Ljubav je prožima neprestano, ali i pravednost "do u koštanu srž". U jednom viđenju spoznaje da je drama milosrđa i pravde bila najintenzivnija u Isusa u tajni Posljednje večere. Ona gleda u eshaton, do Suda.

Kako njezino pisanje napreduje, osjeća kako je Isus potiče da nastavi dalje, pa i kada naizgled poradi bolesti više ne može; jer kolikogod da je pisala ono što je napisala ostaje i dalje samo kap. Sotona se međutim također javlja sa očitovanjima velikog gnjeva i mržnje, želeći da "ne piše o tome". Sotonini ataci kako bi ona prestala misliti na Djelo postaju intenzivni kako se njezin život-žrtva bliži kraju, te kako počinje osjećati "miris leša", koji je ona sama (!). No ma koliko da je "patnjama satrvena kao pšenica", njezine hvale Božjem milosrđu postaju sve jače a sam njezin Dnevnik ne gubi na intenzitetu. Isus od tajnice Svojeg milosrđa traži da do kraja iskoristi najmanji trenutak za pisanje: "*Crpi iz ovog Srca što je potrebno tebi, i cijelom svijetu*". Sotona je pokušava uhvatiti pitanjem: "Vidiš li kako je sve protivrječno što ti Isus daje?", aludirajući na razapetost između gnjeva i milosrđa, i toliko drugih stvari, sve do nepriznavanja Djela od strane Crkve. Ne smijemo pomisliti da je Faustini bilo lako izdržati njegove nalete, ponekad je morala samo zašutjeti, i šutnjom izdržati atak. Tada je *molila nutrinom*.

Isus će do pred sam kraj govoriti da je premalo napisala, te da "svo slobodno vrijeme posveti pisanju". Ona zauzvrat moli: "Isuse, blagoslovi ovo pero, da bi sve bilo na slavu Božju što mi daješ pisati".

Pri kraju će čuti glas priznanja: "*Da ti nisi svezala Moje Ruke, poslao bih mnoge kazne na zemlju. Moja kćeri, tvoj pogled ublažuje Moju srdžbu. Premda tvoje usne šute, ti me zoveš tako snažno da je cijelo nebo dirnuto.Ne mogu se izmaknuti tvojim molbama jer Me ti ne slijediš negdje daleko, nego u svom vlastitom srcu.*" Je li to ovog puta izgovorio Bog Otac? Uglavnom Faustina je uspjela, ona je izvršila svoju misiju. "*Tvoja su mi živa ljubav i sućut bili utjeha u Maslinskom vrtu*", čuje sada nesumnjivo Isusov glas (1665). Tako da ona sama može reći iz srca: "Kada bi mi Bog darovao po drugi puta život, ne bih ga znala bolje iskoristiti" (1545). Isus daje i jedno obećanje:"*Iz Poljske će proizaći jedna iskra koja će pripraviti svijet na Moj konačni dolazak*" (1732). Vjetrojatno ne griješimo prepoznajući u toj iskri papu Ivana Pavla II.

Kako se bližimo kraju knjige, naviknuvši se na formu Faustinina pisanja, moramo priznati da iako ona doista nije imala umjetničkih ambicija, iz njezine forme proizlazi umjetnički efekt. U predgovoru poljskom izdanju nalazimo rečenicu: "U prosuđivanju njenog pjesništva može se naći izjava: "Bez poznavanja literarnih oblika našla je sama put poljske poezije"."

To je zaista neobično. Ali možemo slobodno reći da ju je ushit prema božjim tajnama, otkrivenim u milosrdnom Srcu, doveo do toga da pronađe put poezije. Sve smo više i više mogli osjetiti način na koji se njezina proza pretače u stih. Taj prijelaz kao i kod male Terezije iz Lisieuxa označuje vezu između zemlje i Neba, između poezije i proze. Određene se stvari više ne mogu izraziti prozom, pa nastaje poezija, ali krajnje spontano, bez mučenja stiha: *Duh Sveti sam pjeva*. Kako se bliži kraj Dnevnika u Faustininim stihovima vidimo kako njezina duša poput golubice polijeće iz okova tijela, kako se hoće dići neizrecivome, a to je, ni manje ni više, nego poezija. Poezija koja želi i dalje od poezije, prema "osvitu vječnosti gdje će se moja hvala umnožiti".

Primjer kako je ona spontano iznalazila umjetničke oblike nalazi se u Petoj bilježnici, gdje je iznašla dramsku formu, duet – dijalog između duše i milosrdnog Boga (1486). Drugačije se naime nije moglo izraziti sjedinjenje bića sa Bogom po milosrđu, tajna sjedinjavanja u tajni Pričesti kada se "moje srce sjedinjuje sa Tvojim i postaje jedno". Ili priznanje samoga Boga:"*Razgovor sa tobom dragocjeniji mi je od pjesme anđela*".

Kao što se iz svega rečenoga vidi užitak koji predstoji hrvatskom čitaocu u suočenju sa ovom knjigom neprocjenjiv je. Naprosto zato što je dubok, i što vodi najradosnijem susretu: susretu sa Bogom u samom času kada sve ono izvanjsko, što je ostalo vani, svjedoči o nastupu nemira koji dolazi od Antikrista, i nevolja koje predoznačuju Božji gnjev. Čitanje ove knjige ulijeva *veliki mir*: čovjek ostaje smiren "kao dubina u moru" uprkos svega što se u svijetu vani događalo. On radosno nosi svoj križ, usidren u tajni milosrđa Srca koje je njime prebogato. Jednom riječju: Apokalipse se više ne boji, pred njom više straha ne osjeća.

Kao što veli Ivan Pavao II. u spomenutoj enciklici ("Bogat milosrđem"): "*Milosrđe nije tek nešto što pripada pojmu Boga, već ono obilježuje život cijelog izraelskog naroda i njegovih pojedinih sinova i kćeri: ono je sadržaj prisnosti s njihovim Gospodinom, sadržaj njihova dijaloga s njime*". Preko Faustinina Dnevnika i hrvatski narod saznaje o tome dijalogu, i može voditi taj dijalog duše sa svojim milosrdnim Gospodinom. Baš kao i svaki narod na čiji je jezik taj Dnevnik preveden.

Rečenice u kurzivu jesu od Isusa, dijalog između jedne duše koja je svjesna svoje bijede i Boga, u ovoj knjizi živi od početka do kraja intenzivno, u preljevu svih nijansa i suptilnosti. Prof. Sopoćko sugerirao je Faustini da potertava ono što joj Isus govori: to je ostalo u kurzivu.

Biblioteka Dva Srca je sada nakon svojih prvih izdanja posve blizu da postigne ono što je željela: da osvijesti što više i dublje hrvatski narod u karizmi Dva Srca. Faustina veli: "*Počivam pod Njezinim Neokaljanim Srcem. Slaba sam i neiskusna. Stoga se nježno prislanjam na Njegovo Srce kao malo dijete.*" (1097)

Najzaslužniji za ovaj čas hrvatskog susreta sa Faustininim Dnevnikom je prevoditelj, hercegovački franjevac fra Stanko Pavlović (Ljuti Dolac). Moj susret sa njim bio je u znaku Providnosti Božje, kao i sve uokolo nastajanja ove knjige. Kada sam započeo formirati biblioteku Dva Srca među obavezne naslove stavio sam Faustinin Dnevnik, iako"na horizontu" ne videći prevoditelja. Samu sam knjigu upoznao na engleskom jeziku, u američkom izdanju, kojeg sam pronašao u knjižari u Međugorju, gdje drugdje. Uskoro sam u telefonskom razgovoru sa jednim drugom franjevcem, ovog puta iz Slavonskog Broda (fra Bogdanom Cvetkovićem) natuknuo kako bih želio štampati Faustinin Dnevnik, a ovaj mi je odgovorio da jedan fratar iz Hercegovine tu knjigu već prevodi. Istog dana "taj fratar"me je nazvao, iz Ljutog Dolca, poznavajući me otprije po pisanju u međugorskom mjesečniku "Glasu mira". Glas mu je bio uzbuđen.

Susreli smo se uskoro uživo u samostanu hercegovačkih franjevaca u zagrebačkoj Dubravi, i tada sam vidio prevedene prve Faustinine bilježnice u rukopisu. Fra Stanko ih je također prevodeći ispisivao u plave bilježnice penkalom, a u takvom načinu ima uvijek nečeg što podsjeća na spisateljski i prepisivački rad starih samostana, još u Srednjem vijeku, te što na kraju krajeva ostaje nekako izvornije u vremenu koje je unatoč kompjutera onečistilo smisao i čistoću Riječi više nego i u kojem prijašnjem razdoblju. Trebalo je još prevesti posljednju bilježnicu, ili nešto više. Nije prošlo dugo, te je i to bilo završeno, i fra Stanko, koji je ovaj posao učinio iz ljubavi za Boga, vidio je ovo neprocjenjivo djelo u biblioteci Dva Srca, te mi je ne tražeći ništa za prijevod, usto dao i novac potreban za ubacivanje teksta u kompjuter.

Nastavio sam raditi sa gospođom Anom Sadarić (ubacivanje teksta u kompjutor), koja zaslužuje pohvale, jer je također zanesena sadržajem knjige radila brzo, iz srca, čekajući sutrašnji dan nestrpljivo poradi želje da vidi "što će se dalje desiti" u toj knjizi u kojoj se gotovo ništa ne dešava izvana, a koja je tako dramatična po svemu iznutra. Tada sam preko jedne druge gospođe, koja me nenadano nazvala (Bruna Andlar), i koja je imala veze sa Vatikanom, saznao da sam Sveti Otac Ivan Pavao II. Faustinin Dnevnik želi vidjeti na hrvatskom jeziku. Jedna je časna sestra klarisa kao papina posrednica njoj (Bruni) dala zadatak da pronađe prevoditelja i izdavača u Hrvatskoj. Bruni se činilo da sanja kada je vidjela kako je rad na knjizi skoro pri kraju.

Fra Stanko, koji je oko godinu i pol prevodio sa njemačkog jezika, pun strahopoštovanja prema tom djelu, govorio je kako ono za dvadeseto stoljeće predstavlja isto kao "Nasljedovanje Krista" Tome Kempenca za svoje vrijeme. To je "prava duhovna hrana", reče, "koja svim osobama iz duhovnih staleža pokazuje kako od službe doći služenju"." Očekuje da će posebno te osobe (iz duhovnih staleža) knjigu razgrabiti (vjerujemo isto tako da i onaj vjerni puk laika koji Faustinu i njezinu misiju poznaje po sličicima neće zaostati).

Zaista hvala fra Stanku na ovom radu (bit će prezadovoljan "plaćom" koja se svodi na obraćenje mnogih duša i njihovu iznova pronađenu prisnost sa Srcem Boga koji je milosrđe), koji je još jedan od mnogih doprinosa, tolikim nevoljama izloženih hercegovačkih franjevaca, hrvatskom narodu. Preko ovog se rada opet toliko toga susreće: u prvom redu posredovanjem Faustine milosrđe Srca Isusova sa nama, i još jednom Ivan Pavao II. sa hrvatskim vjernim pukom. Jer Sveti je Otac želio ovu knjigu na hrvatskom jeziku.

Bogdan Malešević

Predgovor poljskom izdanju

napisao naslovni nadbiskup Tene Andrzej M. Deskur

Dok predstavljam ovo izdanje Dnevnika sestre Faustine Kowalske, posve sam svjestan da predstavljam svjedočanstvo katoličke mistike izvanredne vrijednosti, i to ne samo za Crkvu u Poljskoj nego i za opću Crkvu.

Ovo izdanje je kritičko i vjerodostojno. Ono je izdano po želji zastupnika Procesa za proglašenje blaženom s. Faustine, pod teritorijalnim odgovornim vodstvom nadbiskupije Krakow.

Dnevnik, čiji je sadržaj pobožnost prema Božanskom milosrđu, dobio je izuzetno na aktualnosti u posljednje vrijeme, i to iz dva razloga.

Prvo, kongregacija za nauk vjere prije dvije godine povukla je u jednoj izjavi konačno sve prigovore i suzdržanosti, koje su bile ranije iznešene prema spisima s. Faustine kod Kongregacije sv. Oficija. Povlačenje "Notificatio" (obznane) omogućilo je pobožnosti Božanskom milosrđu, predstavljenoj u spomenutom Dnevniku, širenje novih životnih impulsa u svim dijelovima Zemlje. To potvrđuju mnogostruka svjedočanstva koja neprestano stižu kod zastupnika Procesa za proglašenje blaženom i kod Kongregacije.

Drugo, u posljednje vrijeme izdana enciklika pape Ivana Pavla II. "Dives in misericordia" skrenula je na sretan način pažnju službene Crkve, zacijelo i svijeta laika, na čudesno Božje svojstvo i istodobno na izvanredan vidik ekonomije otkupljenja, naime na Božje milosrđe.

Bila bi potrebna temeljita studija da bi se dokazale dodirne točke između Dnevnika s. Faustine i spomenute enciklike, da se ne bi govorilo o možebitnoj uzajamnoj ovisnosti.

Sigurno su brojne dodirne točke jer oni crpu svoje nadahnuće iz istih izvora. tj. iz Božje objave i Kristove nauke. Osim toga oni potječu iz istih duhovnih izvora, iz Krakowa, jedinoga grada, koliko znam, u kojem se nalazi najstarija posvećena crkva Božanskom milosrđu. K tomu mora se naglasiti da je kardinal Wojtyla, kao tadašnji krakovski nadbiskup, potakao i započeo Proces za proglašenje blaženom s. Faustine.

S ovim u vezi dobio je Dnevnik s. Faustine izvanredno značenje za katoličku duhovnost. Zbog toga je postala nužna priprema vjerodostojnog izdanja Dnevnika da bi se spriječilo iskrivljavanje teksta i to preko osoba, koje su dobre vjere, ali postupaju bes dostatnih preduvjeta. Na ovaj način izbjeći će se različita

izdanja, možda čak s proturječnim izjavama, kao kod dnevnika sv. Terezije iz Lisieuxa – "Povijest jedne duše".

Kod površnog pregleda Dnevnika čitalac će zapasiti jednostavnost jezika, čak i ortografske i stilističke pogreške. No ipak ne smije se zaboraviti da je autorica imala samo završeno nepotpuno osnovno obrazovanje. Sama teološka nauka, koja je sadržana u Dnevniku, pobuđuje kod čitaoca uvjerenje o njenoj izvanrednosti. Promatra li se kontrast između obrazovanja s. Faustine i uzvišenosti njezine teološke nauke, tada već sam ovaj kontrast upućuje na specifični utjecaj milosti.

Ovdje želim navesti moj susret s poznatom mističnom dušom našeg vremena – s. Sperancom, koja je u Colle Valenza osnovala, u blizini Todia, svetište "Amore Misericordioso" (Milosrđe ljubavi), cilj mnogih hodočasnika.

Upitao sam s. Sperancu da li je čitala spise s. Faustine i što o njima misli. Jednostavno mi je odgovorila:"Ti spisi sadrže čudesnu nauku, ali kod čitanja se treba misliti na to da Bog filozofima govori jezikom filozofa a jednostavne duše oslovljava njihovim jednostavnim jezikom – ipak samo posljednjima otkriva istine koje ostaju skrivene pametnima i mudrima ovoga svijeta".

Za kraj ovog predgovora neka mi bude dozvoljeno navesti još jedno sjećanje iz 1952. godine, kad sam po prvi put sudjelovao na slavljima nekog procesa za proglašenje blaženim u bazilici sv. Petra. Nakon završetka slavlja nekoliko osoba me upitaše: "Tko je zapravo bio taj ili ta proglašena blaženica?" Ovo pitanje me dovelo u veliku neugodnost, jer u tom se trenutku nisam mogao pravo sjetiti tko su bili ti proglašeni blaženici, iako sam bio svjestan da je smisao proglašenja blaženim zapravo u predstavljanju uzora za razmišljanje i nasljedovanje Božjem narodu.

Među proglašenim blaženicima i kandidatima za proglašenje svetima sudim da Poljska ima za sada dvije osobe koje su poznate u cijelom svijetu i o kojima se zna tko su one, što su u životu ostvarile i koju vijest donosi njihov život. To su: pater Maksimilijan Kolbe (proglašen je svetim 10. listopada 1982.), mučenik ljubavi, i s. Faustina Kowalska, vijesnica Božanskog milosrđa.

Rim, 20. prosinca 1980.

† Andrej M. Deskur,
naslovni nadbiskup Tene

Uvod

od patra Jerzya Mrówczynskog, vice-promotora vjere u informativnom procesu

1. Autorica Dnevnika

Sestra Faustina, Helena Kowalska, došla je na svijet u Poljskoj 25. kolovoza 1905. u selu Glogowiec, vojvodstvo Lódz. S 14 godina, bez završetka osnovne škole, započela je samostalno raditi, najprije u Aleksandrowu kod Lódza, a kasnije u Lódzu. Misao, da pođe u samostan, očitovala je svojim roditeljima već s 15 godina.

1. kolovoza 1925. primljena je u "Kongregaciju Naše drage Gospe". Svoju postulaturu provela je u Warszawi, potom je premještena u kuću novicijata u Krakow, gdje je za vrijeme samostanskog oblačenja dobila ime Marija Faustina te je dodjeljena novicijatu. Nakon dvogodišnjeg novicijata 30. travnja 1928. položila je svoje prve redovničke zavjete. Zatim je kao sestra s jednostavnim zavjetima radila u različitim kućama Kongregacije i to u Warszawi i Vilni, u Kiekrzu kod Poznana, u Plocku, u Biala kod Plocka, u Warszawi i Krakowu. 1. svibnja 1933. položila je svoje vječne zavjete.

Već nakon nekoliko tjedana samostanskog života ona se razbolila. Bolovala je od tuberkuloze i bolest joj se vraćala nekoliko puta. U kolovozu 1934. imala je prvi teški napad gušenja. Iako to liječnici još nisu bili utvrdili vjerojatno je to već tada bila tuberkuloza koja se zatim u toj mjeri razvijala da je bolesnica morala 1936. i 1937. provesti nekoliko mjeseci u bolnici u Pradniku kod Krakowa. Godine 1938. provela je posljednjih pet mjeseci svog života u ovoj bolnici. Vraćena u samostan u Krakowu umrla je 5. listopada.

2. Svrha vođenja Dnevnika

Kao cilj vođenja Dnevnika s. Faustina sama navodi da želi time jednoznačno slijediti Gospodinove upute i zapovijedi svojih ispovjednika, prof. M. Sopoćka i patra S. Andrasza SJ. Ona k tomu priznaje da je njena žarka želja da svojim Dnevnikom učini ljudima spoznatljivom Božju dobrotu i milost. Češće upućuje na to da je imala jasnu dozvolu za pisanje od svojih pretpostavljenih, što je za nju bilo potvrđivanje Božje volje.

Dnevnik nije trebao biti namijenjen, prema njezinom shvaćanju, širem krugu čitatelja, pogotovo za njezina života. Stoga se odlučno skrivala pri zapisivanju od svojih susestara, o čemu svjedoče na nekoliko mjesta prekinute i nedovršene rečenice. Na svoj Dnevnik prilijepila je s. Faustina, za možebitne radoznalce, jednu cedulju sa slijedećim natpisom: "Isus. Ove bilježnice i zabilješke koje su ovdje ne smije nitko čitati – najprije ih mora pregledati pater Andrasz ili prof. Sopoćko – s obzirom na to da su ovo tajne savjesti Božja je volja da se sve one prenesu za utjehu dušama. Bilježnice nisu za čitanje sestrama, tek nakon tiska, poglavari su izuzeti. Krakow. Dan duhovnih vježbi – 3. travnja 1938. s. Faustina."

Iz ovih riječi je vidljivo da je s. Faustina računala s možebitnim tiskanjem Dnevnika "za utjehu dušama", ali željela je da se to dogodi poslije njezinog života.

Prof. M. Sopoćko objašnjava i drugačije u svojim pismima razlog pisanja Dnevnika. On naglašava da je bogatstvo duhovnih doživljaja službenice Božje bilo suviše veliko, da bi se o njemu porazgovorilo u ispovjedaonici, a da se ne pobuđuje pažnja trećeg.

Kao profesor sjemeništa nije on imao dovoljno vremena za duge ispovjedne razgovore ove vrste. Preporučio je sestri da zapiše sve što je osjećala kao volju Božju i da mu s vremena na vrijeme preda spise na pregled.

3. Sadržaj Dnevnika

Službenica Božja zapisivala je odmah svoje doživljaje i izvanredne milosti u Dnevnik. Njena pažnja usmjerena je pretežno stvarima nutarnjeg života i njezine povezanosti s Bogom. Puno mjesta posvećuje poukama, nadahnućima i uputama Božjim, koje obrađuje posebnom brižljivošću. Izuzetno spominje ponekad vanjske događaje. Na ponekim stranicama pribilježava svoje misli i zaključke iz svojih meditacija ili duhovnih predavanja, ponekad pribilježuje neposredno sadržaj svećeničkih pouka.

Na mnogim stranicama Dnevnika nalazimo poeziju u kojoj pokušava izraziti svoje osjećaje Boga. Ove pjesme su osobna iskazivanja ljubavi i čežnje prema Bogu. U njima izražava najčešće svoje poklonstvo i ljubav, kao i čežnju za potpunim sjedinjenjem sa Stvoriteljem. Samo oblikovanje stihova svjedoči da ih je autorica napisala iz vlastitih poticaja, više pod utjecajem emocija i zahvaćenosti nego na osnovu hladnog promatranja. U prosuđivanju njenog pjesništva može se naći izjava: "Bez poznavanja literarnih oblika našla je sama put poljske poezije."

Ona piše bez prethodno stvorenog plana i pored već navedenih područja izuzetno rijetko se nalazi zabilješka o okolici u kojoj živi, o njenoj djelatnosti i zdravstvenom stanju. Ne dopušta se ograničiti formom, jer piše samo za svog ispovjednika, dakle ne stilizira tekst i ne pazi uvijek na ortografske znakove, čak ni na pogreške u pisanju. Sam tekst svjedoči o neobičnoj jednostavnosti autorice. Puna osjećaja, ali po svojoj volji držana u granicama, ne obrazovana ali posve trezvena i sa zdravom moći prosuđivanja, izdržavši poteškoće, ne podlegavši kod neuspjeha depresijama ili uzbuđenjima. Odana volji Božjoj, puna povjerenja u Njegovo milosrđe, kao što je živjela sjedinjena s Njim, ona je i pisala o Njemu i za Njega.

4. Vremenski slijed dnevničkih zapisa

Saznali smo od prof. Sopoćka da je s. Faustina spalila jedan dio svog Dnevnika. Prof. Sopoćko naložio joj je za pokoru da uništeni dio ponovno napiše i istodobno trajno unosi svoja iskustva. Tako je došlo u znatnijem dijelu bilježaka do zbrke u vremenskom tijeku događanja. Toga svjesna s. Faustina ponekad pribilježuje datum događaja, a drugom prilikom opet ne pribilježuje nikakav datum i zadovoljava se oznakom, "u jednom određenom trenutku". Tako dolazi do nekih ponavljanja u opisivanju istog događaja ili doživljaja, usporedi npr. brojeve 994 i 997. Kao što se vidi autorici nije stalo do vremenskog tijeka ili nizanja činjenica, nego do toga da same događaje pribilježi.

S. Faustina započela je pisati svoj Dnevnik 1934. godine. Prvi stih i pribilješka obilježeni su datumom od 28. srpnja 1934. (br. 1-5). Dalje piše sjećajući se najprije 1925. godine (br. 7-39), zatim godine 1929. (br. 40-46), 1931 (br. 47-54). Prelazi preko 1930. i 1932. godine, opet započinje 1933. godinom (br. 55-63). Neočekivano prekida tijek i vraća se 1928. godini (br. 64-84). Zatim bilježi jedan dio svojih doživljaja iz tekuće 1934. (br. 85-161), opet prekida da bi dopunila prethodnu 1933. godinu (164-272). Na neispisanim stranicama 77 i 78 prve bilježnice bilježi kasnije, u siječnju 1937., svoje odluke duhovnih vježbi (br. 162-163.).

Tek nakon ovog piše trajno s. Faustina svoje zabilješke, a sjećanja rijetko idu na neke dane i još rjeđe na tjedne. Tako najprije završava s 1934. godinom (br. 273-351), zatim ocrtava 1935. godinu (br. 353-584), dalje 1936. godinu (br. 585-858) i 1937. godinu (br. 859-1448). Godine njenog djetinjstva pružaju joj nešto više vremena za pisanje i stoga se znatnije predstavljaju na stranicama Dnevnika. Godina smrti (1938) ispunjava posljednji dio Dnevnika (br. 1449-1803).

5. Tekst rukopisâ

Cijeli tekst rukopisa obuhvaća šest bilježnica, veličine 20 x 16 cm (prva i druga bilježnica), ili 19,5 x 15,5 cm (treća i peta bilježnica). Četvrta bilježnica je najuža jer njezina širina doseže jedva 12 cm. Slično uska je i šesta bilježnica, čija širina iznosi 15 cm. Sve bilježnice su kockaste ili linijske i obostrano su prilično gusto pisane. Broj ispisanih listova iznosi 105+160+33+30+78+71, zajedno 477 listova rukopisa. Posljednja bilježnica je nezavršena.

Rukopisi ne pokazuju nikakvih oštećivanja. Samo je jedan list istrgnut od nepoznate ruke (to je obilježeno u tekstu). U pojedinim bilježnicama nalazimo nekoliko neispisanih stranica koje su vjerojatno bile predviđene za dopunjavanje, od kojih je kasnije Službenica Božja morala odustati. Stranice bilježnica nisu bile obilježene brojem. Sada su stranice iz praktičnih razloga obilježene brojem. Olovkom je to učinio pater J. Andrasz SJ i sestra Xawera Olszamowska iz Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa.

Sve bilježnice, s izuzetkom četvrte, nakon završetka informativnog procesa u Krakowu uvezane su u okvire i presvučene zelenim platnom. Na svaku koricu bilježnice utisnut je broj koji pokazuje redoslijed. Četvrta bilježnica ostala je u izvornom stanju, samo su spajalice zamijenjene koncem da bi se bilježnica zaštitila od hrđe. Osim kod 4. bilježnice s. Faustina napisala je na svim koricama svoje redovničko ime i aforizam. Uvijek je to misao o Božjem milosrđu. Ovi natpisi uzeti su u obzir tek u ovom izdanju, u dosadašnjim su prijepisima zaobiđeni.

6. Način pisanja Dnevnika

Opise činjenica Službenica Božja isprepliće vrlo često molitvama. U svoje vlastite rečenice ona ugrađuje Isusove riječi ili završava svoje priče Isusovim riječima. Manjkavi rečenični znakovi stvaraju stoga nejasnoće u tekstu. Vrlo često s. Faustina započinje opisivati neku stvar ili završava s molitvenim obraćenjem Bogu ili činom zahvale i zanosa prema Božjem djelovanju.

Uz uobičajene molitve nalazimo u Dnevniku, kako je već rečeno, na mnogo pjesama, koje gotovo uvijek predstavljaju pjesnički molitveni oblik.

Posebno drugi dio Dnevnika u kojemu je učinjeno mnogo pribilješki, koje upućuju na trajno razmišljanje o Božjoj nazočnosti. S. Faustina obraća se nazočnom Bogu molitvama i zahvalama i raduje se naspram Njegovoj ljubavi. Sve što doživljava, marljivo zapisuje.

U rukopisima nailazimo na brojna nepotrebna ponavljanja. Iz toga se može zaključiti da je s. Faustina upućivana da jednom napisano ne briše. Stoga ostavlja sve riječi da stoje iako su bile ponavljane, pogrešne ili nepotrebno napisane. Stanje spisa daje naslutiti da napisano nije ponovno čitala, inače bi sigurno dopunila, npr. nedostajuće slovo pojedine riječi.

Mnoge su riječi i rečenice podcrtane. To se događalo na ponovljeno preporučivanje prof. Sopoćka. Na taj način trebala je s. Faustina označiti što joj je Isus bio preporučio. Mnoga podcrtavanja svjedoče kako je s. Faustina smatrala ozbiljnim sve što je podcrtala da joj je Isus savjetovao.

7. Povijest teksta

Bilježnice Dnevnika je s. Faustina imala uvijek uz sebe. Samo ponekad ih je davala na uvid prof. Sopoćku, zatim i patru Andraszu SJ. Poslije njezine smrti rukopisi su ostali u njezinoj kongregaciji. Tu su ostali dobro sačuvani, tako, da osim nekoliko osoba većina kongregacije nije ništa znala o postojanju spisa.

Kad je pater Andrasz pisao biografiju s. Faustine predali su mu u povjerenju njezine spise, pogotovo kada kao njezin ispovjednik imaše pravo na to. Nakon povratka opet su uzeti na čuvanje u kongregaciji.

Po prvi put je s. Xawera Olszamowska prepisala Dnevnik po naredbi generalne poglavarice Michaele Moraczewske. Prijepis je bio nažalost netočan i neznanstveno pripravljen. Prepisateljica je smatrala prikladnim dodati male riječi ili ih ispustiti, mijenjati izričaje i ljudskom je nepažnjom neke tekstove čak previdjela.

Iz sigurnosnih razloga spisi su presnimljeni na mikrofilm u pedesetim godinama. Kod daljnjih prijepisa nije više korišten izvornik niti mikrofilm, nego strojopisni prijepis s. Xawere Olszamowske, koji se smatra autentičnim. Nitko nije usporedio prijepis s izvornikom. Dogotovljeni su privatni prijepisi i preveden je ovaj čak neizvorni tekst na talijanski jezik. Što je još gore, ovaj tekst je autorizirala i potvrdila Krakowska kurija.

Poznate su slijedeće potvrde teksta od "s. Xawere Olszamowske":

1. Od 3. ožujka 1950. Nadbiskupski ordinarijat Krakow, br. 1317/50, potpisao kardinal Sapieha i župnik W. Brzycki.

2. Od 6. prosinca 1951. Nadbiskupski ordinarijat Krakow, br. 10583/51, potpisao župnik Wit Brzycki. Ovaj tekst ponešto odstupa od prethodnog, ipak samo u nebitnim stvarima.

Od ovog teksta pripremljen je već spomenuti prijevod na talijanski, kao i više prijepisa koje su učinili palotinci.

3. Od 30. srpnja 1952. Nadbiskupski ordinarijat Krakow, br. 5625/52, potpisao župnik Jan Pochopien. Tekst vrlo sliči prethodnom.

4. Najzad pripremljen je prijepis izvornika. On je priložen spisima za Informativni proces. 19. listopada 1967. potvrdio ga je Nadbiskupski ordinarijat Krakowa i potpisao župnik Stefan Marszawski. Ovaj je tekst iz originala vjerno prepisao i uz to točno usporedio (uspoređen prema izvornom spisu, ispitana ispravnost i potpunost) pater Izydor Borkiewicz OFM Conv., i s. Beata Piekut iz Kongregacije sestara Naše Gospe. To se odvijalo za vrijeme Informativnog procesa. Od ovog prijepisa pripravljen je prijevod na francuski. Prijevod, zajedno s posljednjim prijepisom i fotokopijama Dnevnika, pridodani su spisima Informativnog procesa i poslani u Rim.

Znanstvena obrada teksta temelji se isključivo na rukopisima s. Faustine. Cjelokupni kritički aparat, sve napomene o tekstu i popise obradila je s. Beata Piekut iz Kongregacije sestara naše Gospe iz Poljske, pomognuta suradnjom drugih sestara pri prepisivanju teksta. Kao povjesničar pomogao je savjetom i uputama promotor vjere u Informativnom procesu, pater Jerzy Mrowczynski, potpisnik Uvoda.

On je bio u stalnom kontaktu sa sestrom koja je priređivala ovo izdanje. Bdio je nad korekturom teksta i točnošću, kako nad činjeničnom tako i na znanstveno-povijesnom. Tako pripravljen tekst i njegova obrada poslani su u Rim, na ruke generalnom postulatoru patru Antoniusu Mruku SJ, da bi se tiskalo nakon ispitivanja i pod njegovim nadzorom.

8. Značenje i vrijednost Dnevnika

Dnevnik s. Faustine nije nikakva zbirka "čudesa" niti knjiga koja sadrži opise izvanrednih pojava. Ovo mišljenje moglo bi se steći nakon površnog i nepažljivog čitanja. Zaista je to dragocjena i poučna lektira. Najprije nam otkriva nutrinu s. Faustine. Stranice Dnevnika pokazuju nam je kao strogu osobu prema samoj sebi koja odlučno radi na sebi. Vidimo kako s. Faustina neprestano radi i koristi svaku prigodu za unutarnje obogaćenje. Iz Dnevnika saznajemo o njenim duševnim poteškoćama i tamama kao i njezinim mističnim uzdizanjima, prosvjetljenjima i unutarnjim utjehama. No, što se posebno mora istaći, jest njezina unutarnja snaga koja nesumnjivo izvire iz njezinog oslanjanja na Boga i iz herojskog povjerenja u Božje milosrđe.

Dnevnik nam otkriva izrazito i uvjerljivo beskrajnost Božjeg milosrđa. Ne poučava samo o milosrdnom Otkupitelju nego potiče na Njegovo štovanje. Praktički upućuje na različite načine ovog štovanja i istodobno slikovito izlaže stvarnosti božanskog posredovanja i uslišavanja onih koji Ga neprestano mole. Dnevnik posjeduje k tomu dragocjeno obilježje poučiti djetinje jednostavni odnos prema Bogu i pokazuje na mogućnost stalnog življenja s uvijek

Nazočnim. On nam pokazuje život u Božjoj prisutnosti kao milost, koju svatko može izmoliti poniznim povjerenjem u Boga.

Posebna prednost Dnevnika je pouka i poticaj za intenzivniji nutarnji život. Na primjeru s. Faustine vidljiva je nužnost strogog i odlučnog rada na sebi samom. Dnevnik poučava na praktičan način tešku umjetnost ljubavi prema bližnjemu. On sadrži mnoge zgodne pouke i poticaje za neumoljivi nutarnji rad, i što je najvažnije, neuzdrmljivo povjerenje u Božju pomoć kod ovog rada.

9. Značajne netočnosti u tekstu dosadašnjih prijepisa

U usporedbi s izvornikom može se vidjeti da su kod dosadašnjih prijepisa previđene cijele stranice, ispuštene cijele rečenice, promijenjeno mnogo riječi, zamijenjene, ispuštene ili dodane drugim. Mnogo prerađenih grešaka broji više gusto ispisanih stranica pisaćim strojem. Stoga nije čuditi da su prethodni tekstovi naišli na suzdržanost i sumnju. Tako se npr. na 7. stranici nalazi osam pogrešaka, sedam pogrešaka na str. 27., osam pogrešaka na stranici 177., itd.

Da bi se greške prvih prijepisa zorno predočile neka bude dovoljno nekoliko primjera. Ne uzimajući u obzir da su bilješke pojedinih stranica krivo prenesene, mnogo je još toga ispušteno, npr. na 85. stranici tekst izvornika je slijedeći:

"Potrudi se do dubokog mira susrećući Me. Uklonit ću sve nesigurnosti s tim u vezi. Znam, da si sada mirna..." U prijepisu stoji naprotiv:

"Potrudi se do dubokog mira susrećući Me. Znam da si sada mirna..." Na istoj stranici nešto dalje: ... "kad on završi predavanja iznesi mu svoje zabrinutosti u povezanosti sa mnom, ja ću ti odgovoriti..." U prijepisu naprotiv: "Kad on završi predavanje, ja ću ti odgovoriti..."

Na str. 153 rukopisa glasi rečenica: "Ovo razmatranje nije bilo za mene nikakvo mrtvenje, jer razmišljati o Bogu je milina i nije mrtvenje. Ali bilo je to mrtvljenje volje jer ne činim što mi se sviđa, nego što mi je naređeno i na tom počiva nutarnje mrtvljenje." U prijepisu rečenica dobija slijedeći oblik: "Ovo razmatranje nije bilo za mene nikakvo mrtvljenje, jer razmišljati o Bogu je milina i nije nutarnje mrtvljenje".

Na stranici 202. izvornika imamo slijedeće Isusove riječi: "Zašto se bojiš vršiti Moju volju? Zar ti neću pomoći kao dosad? – Ponavljaj svaku Moju rečenicu pred onima koji Me zastupaju na ovoj zemlji, i čini samo ono što ti zapovjede." U tom trenutku moja je duša zadobila neku snagu. Slijedećeg dana... – Prepisano je ovako: "Zašto se bojiš vršiti Moju volju? Slijedećeg dana..."

Takva ispuštanja su vrlo česta. Dovoljno loše da su ostala kod talijanskog prijevoda. Još gora je činjenica da je ostao cijeli niz stilističkih nejasnoća bez

poboljšanja. S. F. prelazi naime u istoj rečenici od vlastitih riječi k Isusovim riječima.

Tako se npr. nalazi na 161. stranici rukom napisana ova rečenica: "Bog obećava velike milosti posebno tebi i svima (- ovdje prelazi na navođenje Isusovih riječi -) koji budu navješćivali o Mom velikom milosrđu." Ova rečenica nije bez objašnjenja samo nerazumljiva nego zvuči gotovo heretički. Slično izgleda rečenica na 26. stranici, bilježnica V, br. 1379.

Od mnogih nejasnoća ove vrste, koje se ne mogu razumjeti bez upozorenja, navest ćemo još slijedeći primjer. Na 161. stranici rukopisa govori s. F.: "Kad je svećenik izgovorio riječi da se poslušna duša ispunja Božjom snagom (– ovdje s. F. unosi Isusove riječi ne obilježavajući ih)-, tako Ja, ako si poslušna, uklanjam Tvoju slabost, i dajem ti zato moju jakost."

Netočni prijepis iskrivljuje mjestimice tekst u bitnim stvarima. Tako imamo na 202. stranici rukopisa slijedeću rečenicu: "Želim ovu sreću podijeliti sa svim ljudima. Ovu sreću ne mogu zaključati samo u svoje srce, jer Njegove zrake griju mene i lome moje grudi i moju nutrinu..." – U prethodnim prijepisima ova rečenica izgleda ovako: "Želim ovu sreću podijeliti sa svim ljudima. Ovu sreću ne mogu zaključati u vlastito srce jer moje me zrake griju i lome moje grudi i moju nutrinu..." (potcrtano od patra J. M.)

Sam tekst izvornika ponekad je zbunjujući kao npr. 70. stranica, V bilježnica, br. 1464-1465.

10. Principi za izdanje sadašnjeg teksta

U ovom izdanju Dnevnik nije samo točno uspoređen s izvornikom nego je opremljen bogatim znanstvenim materijalom. Osim predgovora priložen je Dnevniku kalendar životnog puta autorice, registar osoba, registar mjesta i registar pojmova. Sadašnjem tekstu dodana su neizostavna objašnjenja za bolja razumijevanja opisanih činjenica Službenice Božje, kao poneki uobičajeni govori i izričaji autorice. U spomenutim napomenama potanko su objašnjeni problemi koji traže iscrpniju analizu, kao npr. pitanje o jednoj Kongregaciji, koja bi bila posvećena štovanju Božanskog milosrđa, ili slikanja slike Milosrdnog Isusa.

Tekst Dnevnika obogaćen je pronađenom, malom, od same s. F. izrađenom pripravom "Moja priprava za Sv. pričest", koja je bogata i dragocjena. Blok, veličine 7,5 x 11 cm sadrži misli s. F. na dvanaest stranica, koje je napisala vezano uz primanje Sv. pričesti. Ako se prihvati ispravnim datum kojeg je sama zapisala, onda je započela sa zapisivanjem svojih razmatranja o Sv. pričesti 10. siječnja 1938. godine. Ovaj tekst unesen je u kazalo Dnevnika.

Na rijetkim mjestima gdje je tekst bio slilistički nerazumljiv, nužne riječi ili slova stavljeni su u zagrade. S. F. koristila se često neknjiževnim skraćenicama riječi. U cjelini u Dnevniku su korišteni jedinstveni rečenični znakovi, koji prethodno uopće nisu bili korišteni. To je bilo potrebito, jer drugačije su neka mjesta mogla svojom nejasnoćom izazvati sumnju.

Sada se poslužilo novim načinom pisanja i popravljene su ortografske pogreške. Neke posebitosti u autoričinu stilu namjerno su izostavljene. Navoditi te primjere ima smisla samo u poljskom jeziku.

Sadašnji prijepis označen je s četverostrukom numeracijom pojedinačnih strana.

Gore na desnom ili lijevom kutu nalazi se broj dotične stranice.

Gore u sredini svake stranice naveden je rimskim znamenkama broj bilježnice izvornika rukopisa od s. F.

Arapske znamenke u zagradama, na početku ili usred teksta, upućuju na odgovarajuću stranicu rukopisa u Dnevniku.

Na rubu stranice teksta navedeni su brojevi, koji pojednostavljuju čitaocu da pronađe pojedine teme u kazalu osoba, mjesta i pojmova.

Ne mora se napominjati da brojevi koji su tiskani malim brojkama kod ponekih riječi teksta znače redoslijed objašnjenih napomena uz tekst.

Radziwillow, 7. svibnja 1973.

Pater Jerzy Mrówczynski
Vice-promotor vjere
u Informativnom centru

Kazalo skraćenica

Stari zavjet

Post	Postanak
Izl	Izlazak
Ps	Psalmi
Iz	Izaija
Izr	Izreke
Sir	Sirah

Novi zavjet

Mt	Matejevo evanđelje
Lk	Lukino evanđelje
Iv	Ivanovo evanđelje
1Kor	Prva poslanica Korinćanima
2Kor	Druga poslanica Korinćanima

Druge skraćenice

AAS	Acta Apostolicae Sedis
A. D. u Krakowu	Arhiv dijeceze u Krakovu
npm.	napomena
čl.	član
A. s. F.	Arhiv sestre Faustine
A.s. F. – dokumenti	Arhiv sestre Faustine – dokumenti
A.s.F. – wspomnienia	Archium Siostry Faustiny, wspomnienia pisane przez osoby, które znaly ja za zycia (Arhiv s.F., sjećanja – pisana od osobâ, koje su je poznavale za života)

A.S.F. – zeznania	Archiwum Siostry Faustiny, zeznania przez osoby, które znaly ja za zycia (= Arhiv s. F., izjave osoba koje su je poznavale za života).
A. TJ-K	Archium Towarzystwa Jezusowego w Krakowie (=Archiv Societas Jesu – Arhiv Isusovačkog reda u Krakowu)
A. ZMBM	Archiwum Zgromadzenia Matki Bozej Milosierdzia (=Arhiv Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa)
A. ZMBM-K	Archiwum Zgromadzenia Matki Bozej Milosierdzia-Kroniki (=Arhiv Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa – Kronike)
A. ZMBM-Z	Archiwum Zgromadzenia Matki Bozej Milosierdzia-Ksiega Zmarlych (=Arhiv Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa – Knjiga umrlih sestara Kongregacije)
A. ZMBM– k. z.	Archiwum Zgromadzenia Matki Bozej Milosierdzia-Kroniki, Ksiega Zmarlych (Arhiv Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa-Kronike i Knjiga umrlih sestara Kongregacije)
c.	kanon
Kr.	Kr. d. Kronika Krakowskog dijela, t.j. samostana Lagiewniki
Kr.	V. Kronika Vilne, t.j. samostana u Vilni
CIC	Codex Iuris Canonici
C.M.	Congregatio Missionis s.g. Lazzaristi
cz.	czesć (=dio)
d.	Dnevnik
Dn br.	Dnevnik br.; ovdje se treba razumjeti broj na desnoj ili lijevoj stranici teksta
t.j.	to jest
N. G. o. M.	Naše Gospe od Milosrđa
sj.	(=wspom.) sjećanje
Rod., rod.	Knjiga rođenih, rođen.
H. K.	Helena Kowalska
i d.	i drugi

i sl.	i slično
itd.	i tako dalje
J. M. J.	Isus, Marija, Josip
Kongregacija N.G. o. M.	Kongregacija sestara Naše Gospe od Milosrđa
Konst. Zgrom.	Konstytucje Zgromadzenia (=Konstitucije Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa)
Kron. k. d.	Kronika Krakowskog djela
Kron. v.	Kronika Vilne
Ks.	Ksiadz (=svećenik)
I.	Iiczba (=poslovni broj)
L. dz.	Iiczba dziennika (=poslovni broj Službenog zapisnika)
L. Nr., nr.	Iist (=pismo); ovdje se odnosi na zbirku pisama koji se odnose na s. F.
M. M.	Majka ili Marija
M. M. M.	Majka Michaela Moraczewska
N., Nr.,	nr. broj
npr.	na primjer
p. n. r.	pater na ruke
pp.	patri
os.	osobno
žup.	župnik
pl.	plemeniti
polj.	poljski
prof.	profesor
prot.	protokol; t.j. zapis bitnih točaka savjetovanja, razgovora ili rasprava
R.	rejestracja (=registracija)
Rev.	Reverendo, velečasni
rim.	rimski
roz.	rozdzial (= poglavlje, odlomak)
RR.	Reverendissimi
s.	sestra
s.F.	sestra Faustina

SJ	Societas Jesu, jezuit, isusovac, tj. član Isusovačkog reda
SS	sestre
sv.	sveti
str.	stranica
tzv.	takozvani
um	umro
usp.	usporedi
v.	vidi
v. g.	vidi gore
woj.	woiwodstwo, vojvodstvo, tj. upravno područje
uspom.	wspomnienia, t.j. sjećanja, uspomene
zw. Zgr.	zwyczaje Zgromadzenia (=Običaji Kongregacije)

Slika "Jezu Ufam Tobie" (=Isuse uzdam se u Te) od Adolfa Hyle. Od jeseni 1943. visi kao zavjet u samostanskoj kapeli Sestara Naše Gospe od Milosrđa u Kraków-Lagiewniki. Mnogo ljudi iz cijelog svijeta zadobili su milost preko slike. (Usp. Dn 1)

(Fotografija Czeslaw Knapik, Tarnów)

Sestra Faustina Kowalska:
- rođena 25. VIII 1905. u Glogowiecu vojvodstvo Lódz
- umrla 5. VIII 1938. u Kraków-Lagiewniki

(Foto – arhiv)

Samostan Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa u Krakow-Lagiewniki, ul. Wronia 3/9

Najstarija crkvica u Krakówu, ul. Smolenska, s naslovom Milosrđe Božje. Sagrađena je 1629. godine. Svetkuje se 14. IX (Uzvišenje svetog Križa). (usp. Dn. 341)

(Foto - dr. St. Swidzinski)

Vilna-Ostra Brama u Litvi. Ovdje je po prvi put javnom štovanju izložena slika Božanskog milosrđa od E. Kazimirowskog (od 26.-28. IV 1935. prigodom završnih svečanosti jubilejske godine "Otkupljenja svijeta"). (usp. Dn 416-421)

(Foto - dr. St. Swidzinski)

Prva slika "Jezu Ufam Tobie", naslikana 1934. od Eugeniusza Kazimirowskog († 17. IX 1939) u Vilni (usp. Dn. 47, 89, 313, 327, 417, 421, 570).

(Foto arhiv Swidzinski)

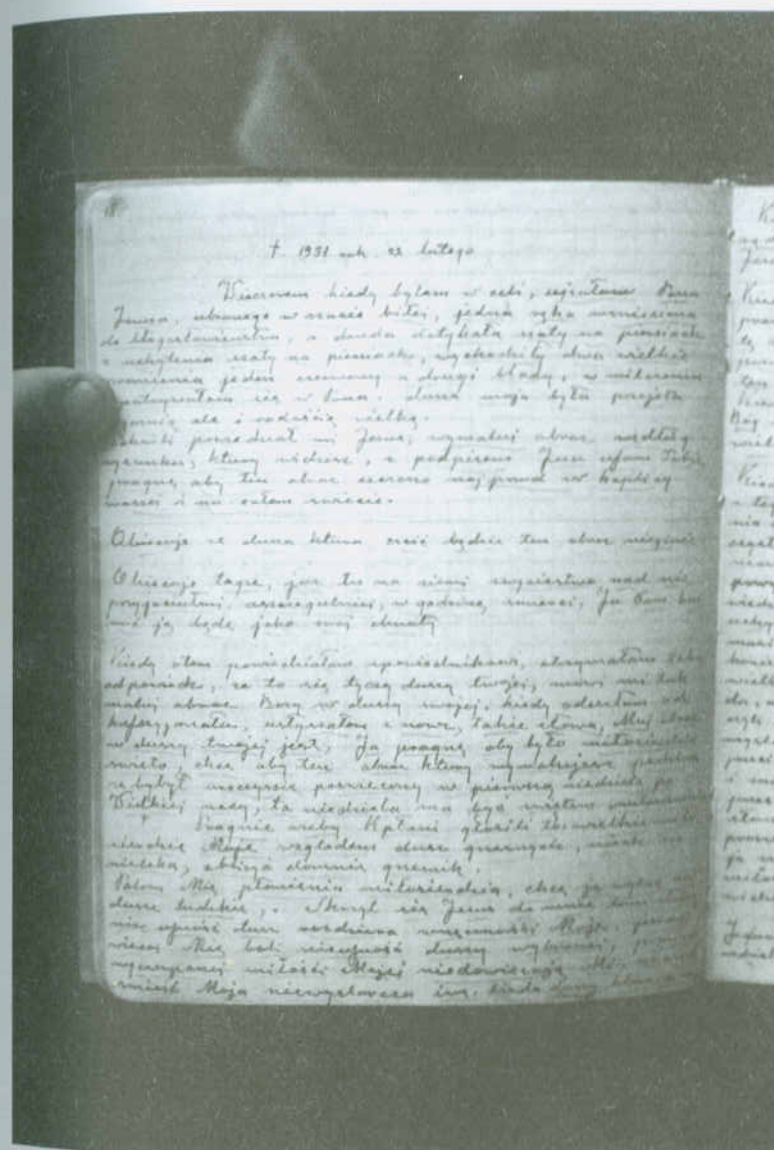
Grob sestre Faustine u samostanskoj kapeli Krakow-Lagiewniki nakon ekshumacije 25. XI 1966.

(Foto-Czeslaw Knapik, Tarnów)

Prof. dr. Michal Sopoćko (rođ. 1. XI 1888. u Juszewszczyzna tzv. Nowosady, župa Zabrzezie, umro 15. XI 1975. u Bialymstoku) bio je od 1933-1936. ispovjednik i duhovni vođa s. Faustine u Vilni. (usp. Dn. 34,263,270,1238.)

(Foto arhiv)

Originalna stranica Dn br. 47-50. S. Faustina dobija nalog između ostalog naslikati sliku Isusova milosrđa.

(Foto od Margitte Richter)

Veliki red hodočasnika u kapelu s čudotvornom slikom "Jezu Ufam Tobie" od 10. IV 1988., svetkovina Božanskog milosrđa. (Foto – dr. St. Swidzinski)

Pogled s kora Kapele milosti u samostanu Kraków-Lagiewniki (10. IV 1988.) (Foto – dr. St. Swidzinski)

Sestra Irena Maria Krzyzanowska (rođ. 25. XI 1889., a umrla 3. XII 1971. u Wroclawu). Bila je predstojnica s. Faustini najprije u Vilni a kasnije i u Krakowu. (usp. Dn. 1519).

(Foto – Arhiv)

Ulaz u bivši samostan Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa u Plocku, ul. Stary Rynek 14/18. (Nakon II. svjetskog rata oduzet je samostan Sestara Naše Gospe od Milosrđa u Plocku. Od tada je država koristila samostansku zgradu. Danas se čeka na njezino rušenje).

S. Faustina u ovom samostanu 1930. g.

(Foto – dr. Swidzinski)

Mjesta i postaje u životu sestre Faustine.

Kronološki datumi

iz života sestre Marije Faustine – Helene Kowalske, pripadnice Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa

25. VIII 1905. Helena Kowalska rođena je u selu Glogowiec, kotar Turek, kasnije kotar Leczyca, vojvodstvo Lodz, Poljska (župa Swinice, knjiga rođenih)

27. VIII 1905. Krštena je u župnoj crkvi sv. Kazimira u Swinice Warckie, kotar Turek od župnika Józefa Chodynskog (Mt-krštenih Swinice)

1912. Mala Helena čuje po prvi put u svojoj duši poziv na samostanski život (Dn br. 7.)

1914. H. K. prima Prvu sv. pričest. Podijelio joj je župnik župe Swinice – Pawlowski (župni arhiv – Swinice)

Rujan 1917. H. K. započela je pohađati školsko obrazovanje u Swinice (Dnevnik Opće mjesne škole u Swinice Warckie od 6. IV 1976., L. dz. 53/76.)

1921. H. K. započela je raditi kod jedne poznate obitelji s imenom Goryszewski u Aleksandrówu kod Lodza. Na ovaj način želi pomoći svojim roditeljima (Prema sjećanjima majke – Marianne Kowalske, rukopis str. 2; bila je tada 16 godina starosti).

1922. Nakon jednogodišnjeg rada kod obitelji Goryszewski u Aleksandrówu Helena se vraća kući. Iskazuje želju da stupi u samostan. Roditelji su se odlučno protivili (Sjećanje majke, Dn. br. 8.)

U jesen 1922. H. K. se vraća u Lódz potražiti posao, i time pomoći svojim roditeljima. Nalazi zaposlenje kod tri Trećoredice (sjećanje majke str. 5; sjećanje St. Rapacka).

2. II 1923. H. K. se javlja na posao kod vlasnice radnje Marcjanne Sadowske, koja stanuje u Lodzu, ul. Abramowskiego 29. Ona dolazi preko Zavoda za

	zapošljavanje i ostaje od 2. II 1923. do 1. VII 1924. (Po sjećanju gđe Sadowske str. 2).
srpanj 1924.	Ona putuje u Warszawu da tamo stupi u samostan. (Sjećanja Generalne poglavarice Majke Michaele Moraczewske, Rukopis str. 1; Dn. br. 10-11).
srpanj 1924.	Helena se prijavljuje Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa. Okarakterizirana je kao "ništa izvanredna". Predstojnica je izlaže kušnji i preporučuje joj da pođe raditi da si zaradi skromnu opremu (s kojom se polazilo u samostan, op.prev.) (Sjećanja M. M. M. str. 1; Sjećanja: Borgie str. 1.)
ljeto 1924.	H. K. javlja se kod Aldone Lipszyc kao kućna pomoćnica. Stanovala je u Ostrówu općina Klembów kod Warzawe (Sjećanja A. Lipszyc, str. 1.)
1. kolovoza 1925.	H. K. ponovno dolazi Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa u Warszawi ul. Zytnia 3/9, ovog puta je primljena (Sjećanja M. M. M. str. 2; Sjećanja s. Borgie str. 1; Dn. br. 17.).
oko 22. kolovoza 1925.	H. K. želi napustiti Kongregaciju da bi stupila u neki stroži red. Ona misli da u Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa ima suviše malo vremena za molitvu (Sjećanja M.M.M. str. 2; Dn. br. 18)
kolovoz 1925.	Predstojnica šalje Helenu u Skolimów (kuća za ljetni odmor Kongregacije) kod Warszawe da bi ojačala svoje zdravstveno stanje (Sjećanje M. M.M. str. 2).
23. siječnja 1926.	Helena putuje u kuću novicijata u Krakow da tamo dovrši svoju postulaturu, održi duhovne vježbe i obavi samostansko oblačenje (Sjećanja s. Borgie str. 1; Dn. br. 21.)
30. travnja 1926.	Nakon osmodnevnih duhovnih vježbi slijedi samostansko oblačenje u kojem kandidatica prima redovničku odjeću i samostansko ime. Helena Kowalska odmah nosi ime: Sestra Marija Faustina Kowalska (Kron k.d. III, str. 177; sjećanje s. Klemense).

20. lipnja 1926.	Mijenja se učiteljica novakinja. To ne ostaje bez utjecaja na duhovni život s. Faustine (Kron k.d. III, str. 179).
ožujak-travanj 1927.	S. F. proživljava duhovne tame. Ova kušnja traje do svršetka novicijata. Voditeljica novakinja, Maria Jósefa Brzoza, obrabruje je, oslobađa je od vježbi i potiče na jaču vjernost Bogu (Dn br. 23).
16. travnja 1928.	Na Veliki petak jaki žar ljubavi prema Bogu obuzima trpeću novakinju. Ona zaboravlja sve izdržane patnje i jasnije spoznaje koliko je Krist za nju trpio (Dn br. 26.)
20. travnja 1928.	Navečer započinje s. F. duhovne vježbe s drugim sestrama, koje prethode privremenim zavjetima (Kr. kd. III, str. 203, Sjećanja M.M.M. str. 3).
6. - 10. listopada 1928.	U Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa održava se generalni kapitul. Generalna poglavarica postaje Majka Michaela Moraczewska (Kr. Kr. d. III, str. 210). M. M. M. ostaje s. Faustini pretpostavljena sve do konca života. U teškim trenucima ova će joj biti pomoć i utjeha. Njoj u ruke s. F polaže doživotne zavjete. Prije smrti s. F. moli oproštenje Kongregaciju za sve učinjene prijestupe za vrijeme njenog cijelog samostanskog života (Sjećanja M. M. M. str. 5, 11, 12).
30. listopada 1928.	S. F. putuje u Warszawu, ul. Zytnia 2/9 i određena je za rad u kuhinji (r. Kr. d. III, str. 212).
21. veljače 1929.	S. F. putuje u Vilnu zamijeniti jednu sestru, koja mora poći u treću probaciju (Kr. V. I, str. 9).
11. travnja 1929.	Ranim vlakom putuje s. F. iz Vilne u Warszawu (Kr. V. I, str. 21).
lipanj 1929.	S. F. određena je za rad u novonastaloj kući u Ul. Hetmanska u Warszawi (Sjećanja sestara). Nakon nekoliko mjeseci vraća se s. F. u kuću u ul. Zytnia 3/9. Učenice s kojima je prethodno radila obećavaju joj doći u kuću u ul. Zytnia (Sjećanja sestara).
7. srpnja 1929.	Na kratko s. F. je premještena u kuću Kongregacije u Kiekrz kod Poznana, da u kuhinji zamjeni jednu

	bolesnu sestru (Sjećanje s Ksawere: Pismo bez navođenja godine od 6. srpnja; Dn. br. 158).
listopad 1929.	S. Faustina je opet u Warszawi. O tome svjedoči pismo s. Justine od 20. listopada 1929 (L. br. 25, str. 66).
svibanj-lipanj 1930.	Određena je u kuću Kongregacije u Plocku. Tamo radi jedno za drugim u pekari, kuhinji i prodavaonici pekare (Sjećanje M.M.M. str. 3.). Za vrijeme svog boravka u Plocku (lipnja 1930. do listopada 1932.) pokatkad s. F. putuje u Bialu (Kuća Kongregacije na selu, 10 km udaljena od Plocka). (Kronike kuća-samostana Warszawe i Plocka uništene su za vrijeme II. svjetskog rata. Stoga nije moguće točno utvrditi vrijeme boravka s. Faustine u objema kućama). Jedno pismo s. Justini Golofit od 17.prosinca 1930. pokazuje da je u tom vremenskom razdoblju s. F. još bila u Biali (L. br. 26. str. 68).
22. veljače 1931.	S. F. ima viđenje Isusa. U njemu On joj nalaže naslikati Njegovu sliku prema uzorku kakvom Ga ona sada vidi (Dn. br. 47; Sjećanja M.M.M. str. 4.).
studeni 1932.	S.F. ulazi u treću probaciju u Warszawi koje sestre Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa polažu prije svojih doživotnih zavjeta (Sjećanja M.M.M. str. 5; Dn br. 167.).
studeni 1932.	S.F. putuje u Walendów na duhovne vježbe prije treće probacije (Sjećanje s. Serafine Kukulske; Dn. br 167.)
1. prosinca 1932.	S drugim sestrama započinje s. F. treću probaciju pod vodstvom s. Malgorzate Gimbutt (Sjećanja M.M.M. str. 5; Dn br. 178). Treća probacija Kongregacije traje pet mjeseci. U ovom vremenskom razdoblju S. F. radi u skladištu odjeće kao pomoć s. Zuzanni Tokarskoj (Sjećanja M.M.M. str. 5; Sjećanja s. Zuzanne; Dn br. 179).
ožujak 1933.	S. F. posjećuje njena mlađa sestra Wanda (Dn br. 202).

18. travnja 1933.	S drugim sestrama putuje s. F. u Krakow na osmodnevne duhovne vježbe i položiti doživotne zavjete (Kr. Kr. d. IV, str. 8.)
21. travnja 1933.	Navečer započinju osmodnevne duhovne vježbe pod vodstvom patera Wojnara SJ na kojima sudjeluje s.F. (Kr. Kr. d. IV str. 8; Dn br. 218)
1. svibnja 1933.	S.F. polaže svoje doživotne zavjete.Obrede vodi biskup Stanislaw Rospond. Poslije toga ostaje s. F. još mjesec dana u Krakowu (Sjećanja M.M.M. str. 5; Kr. Kr. d. II str. 8; Dn br. 251).
25. svibnja 1933.	S.F. putuje u Vilnu (Kr. V. str. 178.) (Kronika kuće u Vilni bilježi: U četvrtak stiže večernjim vlakom s. F., koja je u Krakowu položila svoje doživotne zavjete)
2. siječnja 1934.	S.F. polazi po prvi put slikaru Kazimirowskom koji treba naslikati Milosrdnog Isusa (Sjećanja svećenika Sopoćka str. 1; Sjećanja M.M.M. str. 6; Dn br. 863).
29. ožujka 1934.	S.F. se žrtvuje za grešnike, prije svega za duše koje su izgubile pouzdanje u Božansko milosrđe (Dn br. 309).
lipanj 1934.	Slika Milosrdnog Isusa dovršena je. Naslikao ju je slikar E. Kazimirowski prema uputama s. Faustine. Nakon dovršetka ona je plakala da Spasitelj ne izgleda tako lijep kakvog Ga je vidjela u viđenju (Sjećanja svećenika Sopoćka str. 1; Dn br. 313).
26. srpnja 1934.	S. Faustina je nakon jake prehlade u krevetu (Kr. V. str. 223).
12. kolovoza 1934.	Kod s. F. se zamjećuje jako gubljenje snage. Doveli su joj liječnicu dr. Maciejewsku i svećenika Sopoćka koji joj je podijelio bolesničko pomazanje (Kr. V. str. 226.)
13. kolovoza 1934.	Zdravlje s. F. mijenja se na bolje (Kr. V. str. 226).
26. listopada 1934.	Kad se s. F. vraćala s učenicama oko 17,50 vraćala iz vrta na večeru, ugledala je Spasitelja nad kapelom u Vilni u onom liku u kakvom Ga je vidjela u Plocku, t.j. sa zrakama – bijelom i crvenom. Zrake su obuhvaćale kapelu Kongregacije, bolesnički dio uče-

	nica a zatim se izlile na cijeli svijet (A. S. F. – dokumenty).
15. veljače 1935.	S. Faustina dobija vijest da je njena majka teško bolesna. Još iste večeri putuje roditeljskoj kući u selo Glogowiec kod Lodza (Kr. V. str. 261; Dn. br. 395-405). U povratku navraća u Warszawu vidjeti generalnu poglavaricu Michaelu Moraczewsku i njenu bivšu voditeljicu s. Mariu Józefu Brzozu. Nakon nekoliko dana vraća se u Vilnu (Dn br. 404-407). Kr. V. ne navodi datum povratka s. F.
4. ožujka 1935.	S. Petronela i s. Faustina idu s kolima Kongregacije na tržnicu tzv. "Kozik", kupiti nužni pribor i kućno posuđe (Kr. V. str. 264.).
29. rujna 1935.	s. Faustina ide u pratnji drugih sestara na 40-satno klanjanje u crkvu sv. Mihaela (Kr. V. str. 302).
19. listopada 1935.	S. Antonina i s. F. putuju na osmodnevne duhovne vježbe u Krakow (Kr. V. str. 307; Kr. Kr. d. IV, str. 49).
4. studenog 1935.	Navečer se s. F. vraća s duhovnih vježbi u Vilnu (Kr. V. str. 311).
8. siječnja 1936.	S. F. posjećuje nadbiskupa Jalbrzykowskog i objašnjava mu da Isus od nje traži osnivanje jedne nove kongregacije (Dn br. 585).
17. ožujka 1936.	Predstojnica Vilne, s. Borgia Tichy dobija obavijest od generalne poglavarice o premještaju s. F. iz Vilne u kuću Kongregacije u Walendow (Kr. V. str. 337).
19. ožujka 1936.	S. Borgia posjećuje nadbiskupa Jalbrzykowskog radi stvari s. Faustine (Kr.V. str. 338).
21. ožujka 1936.	Ujutro putuje s. F. iz Vilne u Warszawu (Kr. V. str. 338). U Warszawi čini međustanicu od nekoliko dana (Dn br. 634).
25. ožujka 1936.	S. F. stiže u Walendow (Walendow – kuća Kongregacije na selu, oko 20 km daleko od Warszawe). U Walendowu sestre su je jako srdačno i radosno pozdravile (Sjećanja; Dn br. 636).
travanj 1936.	Nakon nekoliko tjedana s. F. premještena je u drugu kuću toga kraja, koja je 2 km udaljena od Walendowa u mjestu imenom Derdy (Sjećanje M.M.M. str. 8.).Ova kuća nalazi se u šumi. S. F. se radovala ljepoti prirode. Opisuje svoju radost u pismu svećeniku Sopoćku od 10. svibnja 1936. (L.br. 3, str. 5).
11. svibnja 1936.	U pratnji s. Edmunde Sekul putuje s. F. iz Derdya u stalno boravište za Krakow (Kr. Kr. d. IV, str. 60). U Krakowu radi u vrtu, zatim na vratarnici (Sjećanje M.M.M. str. 8).
19. lipnja 1936.	S drugim sestrama sudjeluje s. F. u procesiji Srcu Isusovu kod otaca isusovaca u Ul. Kopernika 26 (Kr. Kr. d. IV, str. 62; Dn br. 657)
14. rujna 1936.	Nadbiskup Jalbrzykowski na putu za Tarnow posjećuje redovničku kuću u Krakówu i posvećuje s. F. kratko vrijeme za razgovor (Kr. Kr. d. IV, str. 67; Dn br. 693; Sjećanja sestara Felicje i Irene).
19. rujna 1936.	S. F. se zadržava na liječničkom pregledu u Pradniku (Dn br. 694).
20. listopada 1936.	S. F. sudjeluje na osmodnevnim duhovnim vježbama u Krakowu (Kr. Kr. d. IV, str. 70; Dn br. 725). Pod datumom 27.listopada 1936. bilježi spisateljica: "Duhovne vježbe započele su kao uobičajeno 20. listopada 1936. Drži ih pater Wojton SJ".
9. prosinca 1936.	Da bi spasili zdravlje s. F. poglavari je šalju u bolnicu Pradnika u blizini Krakowa (Kr. Kr. d. IV, str. 74; Dn br. 798).
13. prosinca 1936.	S. F. se ispovijeda Isusu – Gospodinu (Dn br. 817).
24. prosinca 1936.	Po dopuštenju liječnika s. F. dolazi za blagdane u redovničku kuću (Kr. Kr. d. IV, str. 74; Dn br. 844).
27. prosinca 1936.	S. F. vraća se na nastavak liječenja u Pradnik (Dn br. 849).
27. ožujka 1937.	S. F. vraća se iz Pradnika. Njeno zdravstveno stanje bitno se poboljšalo (Kr. Kr. d. IV, str. 82; Dn br. 1066)
13. travnja 1937.	Zdravstveno stanje s. F. toliko se pogoršalo da mora ležati (Dn br. 1085)
14. travnja 1937.	S. F. iznemogla od bolesti moli Isusa za zdravlje i bi uslišana (Dn br. 1089).
23. travnja 1937.	U samostanu Krakow od 20. travnja održavaju se osmodnevne duhovne vježbe. To vrijeme koristi s.

F. i održava za sebe trodnevnicu (Kr. Kr. d. IV, str. 82; Dn br. 1101).

29. travnja 1937.
Nakon duhovnih vježbi s. F. je razgovarala sa svojom ranijom voditeljicom s. Mariom Józefom, koja je sudjelovala na duhovnim vježbama u Krakowu (Dn. br. 1112).

4. svibnja 1937.
S. F. dobija dopuštenje od generalne poglavarice majke Michaele Moraczewske napustiti Red (Sjećanja M.M.M. str. 9; Dn br. 1115).

20. srpnja 1937.
S. F. saznaje da treba putovati u Rabku (Dn br. 1198). Kronika ništa ne spominje o tome, ali bilježi da je sestra predstojnica otputovala na dva dana u Rabku, što bi moglo biti povezano s putovanjem s. F. (Kr. Kr. d. IV, str. 88 od 19. srpnja, Sjećanje s. Irene Z.)

29. srpnja 1937.
S. F. putuje u Rabku (Dn br. 1199, Sjećanja)

10. kolovoza 1937.
S. F. vraća se iz Rabke. Klima joj nije pomogla. Osjeća se još bolesnijom (Dn br. 1236).

12. kolovoza 1937.
Svećenik prof. M. Sopoćko na proputovanju posjetio je kuću Kongregacije u Krakowu i razgovarao je neko vrijeme sa s. Faustinom (Sjećanje s. Felicije; Dn br. 1238).

25. kolovoza 1937.
Svećenik prof. M. Sopoćko na proputovanju je posjetio kuću Kongregacije u Krakowu i razgovarao je neko vrijeme sa s. Faustinom (Sjećanje s. Felicije; Dn br. 1238).

25. kolovoza 1937.
Prof. Sopoćko dolazi nekoliko dana u Krakow. S. F. raduje se tome, jer osjeća potrebu razgovarati s njim (Dn br. 1252).

29. kolovoza 1937.
S. F. dobija dopuštenje za duži razgovor s prof. Sopoćkom (Dn br. 1254). Kronika ne spominje ove činjenice.

6. rujna 1937.
S. F. dobija umjesto rada u vrtu dužnost vratarice. Toj promjeni je doprinijelo pogoršano zdravstveno stanje (Sjećanje M.M.M. str. 10; Dn br. 1267).

19. rujna 1937.
Posjetio ju je njezin tjelesni brat Stanislav (Dn br. 1290).

27. rujna 1937.
S. F. odlazi u grad zajedno sa s. Irenom Krzyzanowskom, predstojnicom kuće, pripraviti tiskanje sličice Milosrdnog Isusa (Dn br. 1299; Sjećanje s. Irene, str. 2).

21. travnja 1938.
Pogoršava se zdravstveno stanje s. F. Poglavari je odlučuju po drugi put poslati u bolnicu Pradnika (Kr. Kr. d IV, str. 119; Sjećanja M.M.M. str. 10).

2.-5. lipnja 1938.
S. F. obavlja trodnevne duhovne vježbe u bolnici (Sjećanja s. Irene Krzyzanowske i s. Felicije br. 1752).

srpanj 1938.
Majka generalna poglavarica, Michaela Moraczewska, posjećuje s. F. u bolnici Pradnika (Sjećanja M.M.M. str. 10 i s. Felicije).

kolovoz 1938.
S. F. šalje svoje posljednje pismo generalnoj poglavarici u kojem nudi oproštenje za sve prijestupe svog života. Ona završava pismo riječima: "Do viđenja u nebu" (L. br. 23, str. 64; Sjećanja M.M.M. str. 11)

24. kolovoza 1938.
S. Kamila, koja u isto vrijeme leži u bolnici, saopćuje svojim poglavaricama, da je s. F. sve lošije. Kućna poglavarica odlazi u bolnicu i ostaje cijelu noć kod s. F. (Kr. Kr. d IV, str. 129).

25. kolovoza 1938.
Kućni svećenik T. Czaputa putuje u Pradnik podijeliti s. F. bolesničko pomazanje (Kr. Kr. d. IV, str. 129).

28. kolovoza 1938.
Prof. M. Sopoćko posjećuje samostan za vrijeme svog boravka u Krakowu i nekoliko puta s. F. u bolnici
(Sjećanja svećenika Sopoćka, str. 3; Kr. Kr. d. IV, str. 129).

2. rujna 1938.
Prof. Sopoćko doživio je s. F. u zanosu za vrijeme posjeta u bolnici Pradnik (Sjećanja svećenika Sopoćka str. 5; Sjećanja S. Felicije).

17. rujna 1938.
S. F. vraćena je u samostan iz bolnice Pradnika. Krajnje je oslabila i gotovo ne uzima više nikakvu hranu. Vrlo je mirna i spokojna. Ona očekuje trenutak u kojem će se moći sjediniti s Isusom i nema nikakvog straha pred smrću (Kr. Kr. d. IV, str. 131).

22. rujna 1938. S. F. osjeća se još slabije. Moli Kongregaciju za oproštenje za njene nesvjesne prijestupe (običaj u Kongregaciji) i mirno čeka susret sa svojim nebeskim Zaručnikom (Kr. Kr. d. IV, str. 132).

26. rujna 1938. Prof. Sopoćko posjećuje po posljednji put s. Faustinu u Krakowu. Tada mu ona reče: "Zaposlena sam s nebeskim Ocem". – Kako je on primijetio:"Ona je ostavljala dojam nadzemaljskog bića." I dodao: "Tada su iščezle i moje posljednje sumnje, da to što se nalazi u njenom Dnevniku o primanju pričesti preko jednog anđela odgovara istini" (Sjećanje svećenika Sopoćka, str. 5).

2. listopada 1938. S. F. sve slabija, još uvijek spokojnija i mirnija, čeka na svoj odlazak (Kr. Kr. d. IV, str. 133).

5. listopada 1938. Oko 16 sati stiže pater Andrasz SJ i s. F. se ispovijeda po posljednji put (Kr. Kr. d. IV, str. 134). Oko 21 sat kućni svećenik T. Czaputa moli sa sakupljenim sestrama na krevetu bolesnice molitve umirućih. S. F. svjesna do posljednjeg trenutka sjedinjuje se s moliteljima (Kr. Kr. d. IV, str. 134). Oko 22,45 nakon dugog trpljenja, koje je nosila velikom izdržljivošću, s. F. odlazi svom Gospodinu da tamo zadobije vječnu plaću (Kr. Kr. d. IV, str. 134).

7. listopada 1938. Prvi petak u mjesecu – istodobno svetkovina Kraljice krunice. Danas je sprovod pokojne s. F. Kowalske. Na pokopu su sudjelovali isusovci p. Wojton i p. Chabrowski iz kuće "Sv. Barbare" na trgu kao i jedan sjemeništarac iz Ul. Kopernika 26.

Oko 8.30 pjevane su laude (=Jutrznia). Pater Wojton nastavlja slaviti Sv. misu na glavnom oltaru i pater Chabrowski na oltaru Srca Isusova, na komu se danas nalazi poznata milosna slika Milosrdnog Isusa.

Pater Chabrowski slavi sv. misu u bijelog liturgijskoj odjeći. Sve je bilo vrlo lijepo pripravljeno, kako ističe Kronika. Na sprovodu se nije pojavio nitko od obitelji s. Faustine (Kr. Kr. d. IV, str. 134). S. F. je položena u zajedničku grobnicu sestara na samostanskom groblju, koje se nalazi u vrtu Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u Krakowu-Lagiewniki ul. Wronia 3/9.

Poslije smrti

21. listopada 1965. Dvadesetsedam godina poslije smrti s. Faustine biskup Julian Groblicki započinje na svečanoj sjednici Informativni proces o životu i krepostima s. F. To se događa u Kuria Metropolitana Krakow – s posebnim ovlaštenjem podijeljenim od kardinala Karola Wojtyle. Od tog vremena s. F. pripada naziv "službenice Božje".

25. studenog 1966. Njegova eminencija kardinal Wojtyla završava svečanom sjednicom Informativni proces Službenice Božje u Krakovskoj biskupiji.

26. siječnja 1968. Dokumente Informativnog procesa preuzela je Kongregacija za kaune svetaca.

31. siječnja 1968. Dekretom Kongregacije za kaune svetaca otvoren je proces proglašenja blaženom Službenice Božje s. Faustine.

Milosrđe Božje u mojoj duši

Dnevnik – s. Faustina

Bilježnica I

DNEVNIK

(1)

1 O vječna Ljubavi, Ti zapovjedaš naslikati Tvoju svetu sliku[1]
i otkrivaš nam nepojmljive izvore milosrđa.

---

1 Za vrijeme jednog boravka 22. veljače 1931. u Plocku Isus nalaže s. Faustini da naslika sliku prema njoj već objavljenom liku. (v. Dn br. 4.) Ona se potrudila ispuniti ovu uputu. Bez tehničih poznavanja slikarstva nije to bila u stanju sama izvesti. Misao o nastanku slike nije odbacila. Stalno joj se vraćala i tražila je pomoć od susestara i ispovjednika (v. A. SF. -Zeznania).
Nakon nekoliko godina njezine su je poglavarice premjestile u Vilnu. Tamo se ispovjednik, prof. Michail Sopoćko* obratio, znatiželjan, kako bi mogla izgledati slika dosada nepoznata sadržaja, slikaru Eugeniuszu Kazimirowskom, s nalogom naslikati sliku prema uputama s. F.
Ova slika je izrađena u lipnju 1934. i obješena u hodniku samostana Sestara sv. Bernarda uz crkvu sv. Mihaela u Vilni, gdje je prof. Sopoćko bio rektor (upravitelj crkve – op. prev.).
Za vrijeme završnih svečanosti jubilejske godine Otkupitelja svijeta 1935. godine postavljena je slika Milosrdnog Isusa u prozor visokog ulaza, tako da se iz daleka mogla vidjeti. Tamo je ostala od 26 – 28. travnja 1935.
4. travnja 1937. slika je blagoslovljena s dopuštenjem nadbiskupa Romualda Jalbrzykowskog i postavljena u crkvi sv. Mihaela u Vilni.
Godine 1944. uspostavljena je komisija stručnjaka na preporuku nadbiskupa da ocijene sliku. Oni su došli do zaključka da slika Milosrdnog Isusa, koju je naslikao E. Kazimirowski, može biti pripisana modernoj sakralnoj umjetnosti te predstavlja dragocjenu vrijednost.
Karakteristična obilježja slike: jedinstvena pozadina, Kristov lik je u hodu, glava je okružena uskom svjetlošću, oči su nešto oborene kao da bi s visine na nas gledao, desna ruka je podignuta za blagoslov, lijeva otvara odjeću u području srca – koje nije vidljivo; iz njega izviru dva svjetlosna snopa – desno od promatrača svijetli, a lijevo crveni. Svjetlo zraka prolazi kroz ruku i odjeću.
Na molbu sestara Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa naslikao je slikar Stanislaw Batowski 1943. godine u Lwowu drugu sliku, koja je postavljena na bočnom oltaru kapele Reda u Warszawi u ul. Zytnia 3/9. Za vrijeme ustanka kapela je izgorjela sa slikom.
Slika Batowskog svima se jako svidjela. Tim ohrabrena generalna poglavarica Kongregacije naručila je kod Batowskog drugu takvu sliku za kuću u Krakowu gdje se započelo širiti štovanje Milosrdnog Isusa u novom obliku. Ta je slika dovršena i donešena 6. listopada 1943. u Kraków. U to vrijeme obratio se umjetnik-slikar Adolf Hyla samostanskoj poglavarici u Krakowu s ponudom da naslika sliku za kapelu sestara, te je daruje kao svoj zavjetni dar za očuvanje svojih u ratu. M. Irena Krzyzanowska-poglavarica kuće – iznijela je misao gosp. Hyla nakon savjetovanja sa starijim sestrama i paterom Josefom Andraszom, da naslika sliku Milosrdnog Isusa prema uputama s. F. Hyla dobija opis slike (prepisan iz Dn s. F.) i jednu malu sliku – tiskanu prema slici E. Kazimirowskog – da bi prema njoj izradio sliku.
U jesen 1943. slika je dovršena i predana Kongregaciji u Krakówu. Istodobno s Hylinom slikom stigla je i ona Batowskog. Nastao je problem: koju od obiju slika odabrati za kapelu sestara? Slučajno nazočni kardinal Sapieha odlučio je stvar. Nakon što je pogledao obje slike, reče: "Budući da je Hyla naslikao zavjetnu slku neka ona ostane kod sestara u kapeli". On je blagoslovio sliku i dao da se postavi. Do danas je ostala ta slika na bočnom oltaru (lijevo od glavnog ulaza) u kapeli Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u Krakówu, u ul.

Ti blagosivljaš one koji se približuju Tvojim zrakama
i svaku ocrnjelu dušu oblačiš u snježnu bjelinu.

O slatki Isuse, Ti si ovdje[2] utemeljio prijestolje Tvoga milosrđa
da bi pomogao grešnom čovjeku i obradovao ga.
Iz otvorenog srca, kao iz čistog izvora
teče utjeha za duše i slomljena srca.

Pred ovom slikom neka neprestano teče
štovanje i slava iz duše čovjeka.
Neka svako srce slavi Božansko milosrđe,
sada i dovijeka i u svako vrijeme.

2 O moj Bože

Pogled u budućnost ispunja me strahom.
Ipak zašto trebam uranjati u budućnost?
Meni je dragocjen samo sadašnji trenutak,
jer budućnost će jedva svratiti u moje srce.

Vrijeme, koje proteče, nije u mojoj moći,
da bi mijenjalo, popravljalo, dodavalo.
To ne ostvariše ni mudraci niti proroci.
Bogu neka pripada što je prošlost u se progutala.

O času, posve mi pripadaš,
tebe želim iskoristiti sa svojom moći,
iako sam malena i slaba,
darivaš mi milost svoje svemoći.

Wronia 2/9 i štuje se kao slika Jezu, ufam Tobie (=Isuse ja se uzdam u Tebe) – prema s. F. Kowalskoj. Ne samo poljski narod nego ljudi iz svih strana svijeta dolaze Milosrdnom Isusu tražiti milost. Kao dokaz za podarene milosti mogu se vidjeti mnogi zavjetni darovi. Kopije slike raširene su gotovo u cijelom svijetu.
Slika St. Batowskog postavljena je u crkvi Božjeg milosrđa u Krakowu u ul. Smolenska.
U kasnijim godinama mnogi su umjetnici slikali slike Milosrdnog Krista pri čemu su se oslanjali na već postojeće ili su je izradili prema vlastitoj predodžbi na osnovu Dnevnika s. F. (A. S. F. – Pisma i sjećanja).
* Proces za proglašenje blaženom upravo je u tijeku; usp. Tygodnik Powszechny. Rok XLII (1988.), br. 6(2015) 7. II. str. 7.
2 S ovim "ovdje" misli s. F. na sliku Milosrdnog Isusa

U pouzdanju u Tvoje milosrđe
idem životom kao malo dijete
i svakodnevno Ti poklanjam za žrtvu svoje srce,
rasplamsalo u ljubavi za širenje Tvoje slave.

(2) †
J. M. J.[3]

3 Bog i duše
Kralju milosrđa, vodi moju dušu.

Sestra M. Faustina
od Presvetog sakramenta

4 Vilna, 28. srpnja 1934.

O moj Isuse, iz pouzdanja u Te
pletem tisuće vijenaca i znam
da će svi procvasti.
Znam da će svi procvasti
Kad ih božje sunce obasja.

† O veliki, Božanski sakramente,
koji zakrivaš moga Boga,
Isuse, budi sa mnom u svakom trenutku
i moje srce neće se bojati.

5 (3) † Vilna, 28. srpnja 1934.
J. M. J. † Prva bilježnica

Bog i duše

Budi hvaljeno, Presveto Trojstvo, sada i dovijeka. Budi slavljeno u svim svojim djelima i stvorenjima. Neka začudi i proslavi veličina Tvog milosrđa, o Bože!

6 Trebam zapisati[4] susret moje duše s Tobom, o Bože, u trenucima Tvojih posebnih kušnji. O Tebi trebam pisati, o Neshvatljivi, u milosrđu s mojom

3 Isus, Marija, Josip.
4 Za vrijeme boravka u Vilni ispovjednik s. F. naložio joj je zapisati njene nutarnje doživljaje. Na pitanje Kongregacije – iz kojih razloga piše s. F. svoj dnevnik – odgovorio im je prof. Sopoćko: "Tada sam bio profesor u sjemeništu na Teološkom fakultetu Stefan-Batory-

jadnom dušom. Tvoja sveta volja je život moje duše. Imam upute od onog koji Te, o Bože, poradi mene zastupa ovdje na zemlji, koji mi tumači Tvoju svetu volju. Isuse, Ti vidiš kako mi teško pada da pišem, kako ne mogu jasno izraziti što doživljavam u svojoj duši. O Bože, može li ijedno pero opisati što ponekad ne sadrže riječi? Ali Ti zapovjedaš pisati, o Bože,[5] to mi je dovoljno.

7 Warszawa, 1. kolovoza 1925.

Ulazak u samostan

Posljednji Božji zov, milost poziva na samostanski život osjetila sam već od sedme godine. Po prvi put čula sam glas Božji u mojoj duši u sedmoj godini života kao poziv savršenom životu, ali nisam bila uvijek poslušna glasu Milosti. Nisam susrela nikoga koji bi mi stvari objasnio.

8 U osamnaestoj godini života, žarka molba mojim roditeljima za dopuštenje da pođem u samostan. Odlučno odbijanje roditelja. Nakon ovog odbijanja roditelja predala sam se ispraznostima života,[6] ne osvrćući se na glas Milosti – iako moja duša nije našla u ničemu (4) zadovoljstva. Neprestani pozivi Milosti bili su za mene velika muka koju sam željela nadglasati zabavama[7]. U svojoj nutrini izbjegavala sam Boga[8] i svom dušom naginjala sam stvorenjima. Ipak Božja milost pobijedila je u duši.

9 Jednom pođoh s jednom od svojih sestara na ples.[9] Kad su svi bili u najboljem raspoloženju, moja je duša osjećala unutarnje muke. U trenu-

Sveučilišta u Vilni. Nisam imao vremena saslušavati njena duga izjašnjavanja u ispovjedaonici. Tada sam joj preporučio da sve zapisuje u jednu bilježnicu i meni daje na uvid s vremena na vrijeme. Tako je nastao Dnevnik..." (L. br. 6. III. 1972).
Nalog o pisanju spominje s. F. u Dn br. 6 i br. 839.
Osim ispovjednikova naloga ona spominje na mnogim stranicama svog Dnevnika jednoznačni nalog za pisanje kojeg joj je dao sam Isus (v. Dn br. 372, 459, 895, 965, 1142, 1457, 1567, 1665...).
5 Ispovjednikov nalog s. F. promatra kao Božji nalog – stoga ona govori: "Ti zapovjedaš pisati, Bože". Ona je mogla misliti isto tako na izravnu zapovijed, koju je dobila od Isusa (v. g. 3).
6 Pred izričajem "ispraznost života" s. F. je shvaćala normalni život ljudi u svijetu, koji se sastoji u tom: ne paziti na unutarnja milosna nadahnuća, nego se krajnje predati zemaljskim stvarima – zaposlenostima, zabavama i dr.
7 "Zabavama" – s. F. misli vjerojatno na susrete s prijateljima i također plesne susrete (v. Dn. br. 9)
8 S. F. podcrtava ovdje da se trudila svjesno se baviti mislima o svakodnevnim stvarima samo da bi izbjegla misli o Bogu.

tku kad sam započela plesati, ugledah pored sebe Isusa, prljavog, razgolićenog Isusa, cijelog u ranama, govoreći mi: "*Koliko dugo ću te podnositi i dokle ćeš oklijevati?*" U tom trenutku zanijemi draga glazba, nesta društvo u komu sam se nalazila, ostadosmo Isus i ja. Sjedoh pokraj moje drage sestre i pokušah sakriti glavoboljom ono što se u mojoj duši zbivalo. Nakon nekog vremena potajice napustih društvo i moju dragu sestru i otiđoh u katedralu sv. Stanislava Kostke.[9] Počeše osvanjivati jutarnji sati, samo malo ljudi bilo je u katedrali. Ne pazeći na ništa što se događa oko mene, bacih se pred Presveti Sakrament i molih Gospodina da mi podari spoznati što trebam dalje činiti.

10 Odmah sam čula riječi: "*Otputuj odmah u Warszawu, tamo stupi u samostan*". Podigoh se iz molitve, dođoh kući i spremih potrebne stvari. Koliko sam mogla povjeriti svojoj sestri što se događalo u mojoj duši i rekoh joj da pozdravi roditelje. Tako se oprostih. U jedinoj odjeći, bez ičega, pođoh u Warszawu.

11 Kad sam izašla iz vlaka da svatko ide u svom pravcu, uhvatio me strah – Što činiti? Komu se obratiti, kad nemaš nikoga poznata? – Rekoh Majci Božjoj: "Marijo, vodi me, prati me". Odmah sam čula riječi u svojoj nutrini: Trebam izaći iz grada i otputovati u jedno određeno selo,[10] tamo ću naći sigurno prenoćište. To sam i učinila i sve tako našla kako mi je rekla Majka Božja.

12 Slijedećeg jutra rano stigla sam u grad i pođoh u prvu crkvu[11] koju sam ugledala i molila sam za daljnju Božju volju. Sve mise slavljene su jedna za drugom. Za vrijeme jedne Sv. mise čula sam riječi: "*Pođi k svom svećeniku*[12] *i sve mu reci. On će ti kazati, što trebaš dalje činiti*". Nakon

9 Po svoj vjerojatnosti plesna večer bila je u Lódzu kod nekih poznanika, jer tamo je s. F. bila sa svojom sestrom. Na Lodz upućuje i spominjanje katedrale sv. Stanislawa Kostke.

10 Danas je teško utvrditi na koje se selo misli. Crkva sv. Jakova u Warszawi nalazi se u ul.Grójecka – izlazna cesta za teretni saobraćaj, koja vodi za Okecie, Raszyn i Janek. U blizini crkve sv. Jakova nalazi se i stajalište tramvajske linije. Ova linija vodi u pravcu Pruszkówa. Usput ona prolazi kroz više sela. Ni sama s. F., niti svjedoci Informativnog procesa ne spominju dolazak s. F. u Warszawu – kao ni prvu noć "u jednom određenom selu".

11 To je bila crkva sv. Jakova u ul. Grójecka. Ochota – predio grada.

12 Svećenik je bio Jakub Dobrowski župnik župe sv. Jakova u Warszawi. Vlč. Jakub Dobrowski rođen je 18. VII 1862., a 1888. zaređen za svećenika. Godinama bio je upravitelj župe sv. Jakova u Warszawi u ul. Grójecka. Vršio je službu dekana u predgrađu Warszawskog dekanata. Od 1935. bio je kanonik kaptola Lowicz. Umro je za vrijeme II. svjetskog rata. "Moj muž", priča Aldona Lipszyc, "zamolio je župnika župe sv. Jakova u Ochoti da mi pronađe jednu kućnu pomoćnicu. Gospodin dekan Jakub Dobrowski bio je raniji župnik

završetka Sv. mise (5) pođoh u sakristiju i iznesoh sve što se događalo u mojoj duši, zamolih za savjet gdje trebam stupiti, u koji samostan.

13 Svećenik je bio začuđen u prvom trenutku ali me onda potaknu čvrsto vjerovati da će Bog daljnje odrediti. "Prethodno", reče on, "poslat ću te jednoj pobožnoj ženi,[13] kod koje ćeš se zadržati dok ne pođeš u samostan". Kad sam se javila toj ženi, primila me je vrlo srdačno.

U to vrijeme tražila sam stupiti u neki samostan. No, gdje god sam pokucala, posvuda sam bila odbijena.[14] Bol je satirao moje srce, i rekoh Isusu: "Pomozi mi, ne ostavi me samu!" Najzad pokucah na naša vrata.[15]

14 Kad je Majka poglavarica[16] došla je k meni, sadašnja vrhovna poglavarica Michaela, uputi me nakon kratkog razgovora Gospodaru kuće da upitam hoće li me On primiti. Odmah sam razumjela da ja trebam pitati Isusa. Pođoh sva radosna u kapelu i pitah Isusa: "Gospodaru kuće, hoćeš li me primiti?" – Tako pitati zapovjedila mi je jedna od sestara.

Odmah sam čula ovaj glas: "*Ja te primam. Ti si u mom Srcu*". Kad sam se vratila iz kapele, upita me najprije Majka poglavarica: "No, je li te Gospodar primio?" – Uzvratih: "Da" – "Kad je Gospodar primio, primam i ja".

uKlebówu i sprijateljen s mojim mužom. On ga je krstio, vjenčao i kasnije krstio svu našu djecu. Gospodin Dobrowski poslao nam je – to je bilo ljeti 1924. g. – Helenu Kowalsku. Ona nam je predala kartu s preporukom od njega. U njoj je stajalo,da je on doduše ne poznaje no ipak nam želi dobar uspjeh" (A. S. F. – uspomn.)

13 Aldona Lipszyc je tada stanovala u Ostróweku, općina Klebów, okrug Radzymin. Rođena je 14. 4. 1896. u Tbilisiju (SSSR), kao kćer Serafina Jastrezebskog i njegove žene Marije rođ. Lemke. U godinama 1965/66 bila je jedna od svjedoka u Informativnom procesu s. F.

14 Nije se moglo utvrditi u kojim je samostanima s. F. tražila primanje.

15 Najzad javi se H. K. Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa u Warszawi ul. Zytnia 3/9, koju označava u svom Dnevniku kao "našu kongregaciju".

16 Majka Michaela Moraczewska, tada poglavarica kuće u Warszawi ul. Zytnia 3/9, primila je H.K.
Majka Michaela – Olga Moraczewska – rođena je 1873. godine. Za tadašnje vrijeme imala je veliku naobrazbu. Vladala je s više jezika i završila je glazbeni konzervatorij. Kongregaciji je pristupila u zreloj dobi. Nakon vječnih zavjeta postala je poglavaricom kuće u Warszawi. Ovu službu je obnašala sve do 1928. godine. Nakon isteka službe vrhovne poglavarice M. Leonarde Cielecka preuzela je vodstvo cjelokupne Kongregacije. Za vrijeme trajanja njene službe potvrđene su konstitucije kongregacije.
Majka Michaela jako je voljela Kongregaciju i zauzimala se za njen duhovni i vanjski razvoj. Osnovala je nove kuće u Warszawi -Grocków, u Rabki, uLavovu i podružnicu kod Plocka u selu Biala – udaljenom 10 km od Plocka.
Umrla je 15. studenog 1966. u Krakowu i počiva na samostanskom groblju. (A. ZMBM-K).

15 Takvo je bilo primanje. Ipak iz mnogo razloga morala sam još ostati u svijetu godinu dana kod pobožne žene,[17] ali kući se nisam vratila.

U ovo vrijeme morala sam se boriti s mnogim poteškoćama. Ipak Bog nije štedio sa Svojim milostima. Obuzimala me je rastuća sve veća ljubav za Boga. Osoba, iako vrlo pobožna, ništa nije razumjela o sreći samostanskog života i u svojoj bezazlenosti započela je kovati druge životne planove za mene. Osjećala sam da je moje srce tako veliko da se ne može ničim ispuniti. Obratih se sa svom svojom čeznutljivom dušom Bogu.

16 Bilo je to u Tjelovskoj osmodnevnici.[18] Bog je ispunio moju dušu unutarnjim svjetlom da bih Ga dublje spoznavala kao najveće Dobro i Ljepotu. Spoznala sam koliko me Bog ljubi. Vječna je Njegova ljubav prema meni. Bilo je za vrijeme večernje pobožnosti – jednostavnim riječima, koje su mi tekle iz usta, učinila sam Bogu (6) zavjet vječne čistoće. Otada sam osjećala snažniju povezanost s Bogom, mojim Zaručnikom. Otada sam uredila malu ćeliju u svom srcu u kojoj sam se uvijek zadržavala s Isusom.

17 Najzad došao je trenutak kad su mi se otvorila samostanska vrata. Bilo je to 1. kolovoza[19] navečer, predvečerje Gospe od Anđela. Bila sam presretna. Dojmilo me se kao da sam ušla u rajski život. Jedna jedina molitva zahvale utekla mi je iz srca.

18 Nakon tri tjedna primijetila sam ipak da je ovdje bilo malo vremena za molitvu i za mnoge druge stvari, koje su odgovarale mojoj duši. Stoga sam mislila poći u jedan stroži Red. Ova misao učvrstila se u meni, ali u njoj nije bila volja Božja. Ova misao, dakle kušnja, pojačavala se u meni sve više tako da sam jednog dana odlučila povjeriti se Majci predstojnici, i odlučih izaći. Ipak Bog je upravljao okolnosti tako da nisam mogla dospjeti do Majke predstojnice.[20] Prije spavanja posjetila sam malu kapelu[21] i molila sam Isusa za prosvjetljenje u ovoj stvari. Nisam zadobila ništa

17 H. K. je radila još godinu dana kod Aldone Lipszyc – onda je pristupila Kongregaciji ne vraćajući se u roditeljsku kuću.

18 To je bilo u lipnju 1925. god. Tijelovo je bilo 18. lipnja – a Tjelovska je osmodnevnica trajala do 25. lipnja.

19 H. K. se javila – vjerna volji pretpostavljenih – Kongregaciji još jednom nakon isteka godine dana. To je bilo 1. rujna 1925. Ovog puta bila je primljena (A. ZMBM-K).

20 Za M.M.M. v. g. 16.

21 Prema tradiciji Kongregacije sestre stanuju s Euharistijskim Isusom pod jednim krovom. Jer je kapela u Warszawi u ul. Zytnia bila u jednoj zgradi nekoliko metara udaljenoj od prostora za boravak sestara, one su uredile drugu kapelu na prvom katu zgrade. Dopuštanjem nadbiskupske kurije tamo se čuvalo Presveto i slavila se povremeno Sv. misa prema crkvenim propisima. U svakodnevnom govoru nazivale su ovu kapelu "Malom kapelom" ili "Mali Isus".

za svoju dušu. Obuzeo me čudni nemir kojeg nisam razumjela. Usprkos svemu odlučih se odmah nakon Sv. mise obratiti Majci predstojnici i saopćiti joj svoju odluku.

19 Došla sam u ćeliju. Sestre su bile već legle. Svjetlo je bilo ugašeno. Ušla sam u ćeliju puna muke i nezadovoljstva. Nisam znala što bih započela. Bacila sam se na pod i počela iskreno moliti za spoznaju Božje volje. Posvuda tišina, kao u tabernakulu. Sve su sestre mirovale kao bijele hostije zatvorene u Isusovu kaležu, samo je iz moje ćelije slušao Bog uzdisanje duše. Nisam znala da nije bilo dopušteno bez dozvole moliti u ćeliji nakon 21 sata.[22] Poslije nekog vremena osvijetli se moja ćelija. Na zavjesi ugledah jako bolno Isusovo lice: Otvorene rane na cijelom licu i velike suze koje su padale na moj pokrivač. Ne znajući, što to sve treba značiti, upitala sam Isusa: "Isuse, tko Ti nanosi takvu bol?" – Isus odgovori: "*Ti mi stvaraš takvu bol ako odeš iz ovog Reda. Ovdje sam te pozvao, ne negdje drugdje i za tebe sam pripravio mnoge milosti.*" Molila sam Gospodina za oproštenje i odmah promijenila svoju odluku.

(7) Slijedećeg dana bila je naša ispovijed. Izvijestila sam sve što se bilo događalo u mojoj duši. Ispovjednik[23] je uzvratio kako je jednoznačno Božja volja da ostanem u ovoj Kongregaciji i da ne smijem ni pomisliti na neki drugi Red. Otada sam se osjećala sve sretnija i zadovoljnija.

20 Ubrzo zatim sam se razbolila.[24] Dobra Majka predstojnica poslala me s dvije druge sestre[25] na ferije u Skolimów, nedaleko Warszawe. U to

22 Prema običaju Kongregacije nakon 21 sata bila je kanonska šutnja. U to vrijeme polazile su sestre u šutnji na počivanje. Tihe osobne molitve u ćeliji nisu bile zabranjene. Vjerojatno je s. F. smatrala molitveni stav, koji se sastajao u ispruženosti na podu u liku križa, kao prekršaj, a ne samu molitvu.

23 U kući Kongregacije u ul. Zytnia u to vrijeme su bili ispovjednici:
– redovito (tj. tjedno) svećenici Piotr Loeve i Bronisław Kulesza;
– izvanredno (tj. svaka tri mjeseca) pater Alojzy Bukowski, SJ. Nije se moglo utvrditi kod koga se od njih mlada kandidatica ispovjedila toga dana.
Svećenik Piotr Loeve rođen je 18. XI 1875. i zaređen za svećenika 31. V 1898. Vršio je službe profesora u sjemeništu Warszawi, bilježnika, kasnije viceoficijala nadbiskupskog suda u Warzsawi. Umro je 19. IX 1951.
Svećenik Bronislaw Kulesza rođen je 11. VI 1885. i zaređen za svećenika 18. X 1908. Završio je filozofsko-teološki fakultet i bio prefekt u mnogim školama.
Pater Alojzy Bukowski SJ rođen je 29. VIII 1873. u Peplinu, zaređen za svećenika 25. III 1897. Nakon dvije godine djelovanja u dušobrižništvu biskupije pristupio je Isusovačkom redu. Bio je profesor dogmatike u bogoslovnom sjemeništu Widnawo a kasnije na sveučilištu Warszawa. Umro je 7. VII 1941. (A. TJ).

24 Kao posljedica duhovnih doživljaja, intenzivnog unutarnjeg rada i promjene njenog načina života pokazalo se opće stanje iscrpljenosti kod H. K. To je uznemirivalo pretpostavljene

vrijeme pitala sam Isusa za koga još trebam moliti? Isus mi je odgovorio da će mi u slijedećoj noći dati spoznati za koga trebam moliti.

Ugledah anđela čuvara koji mi je zapovijedio slijediti ga. Iznenada nađoh se na maglovitom i vatrom ispunjenom mjestu gdje trpe mnoge duše. Te duše žarko mole, ali ipak ne mogu za sebe, samo im mi možemo pomoći. Plamenovi koji su oko njih izgarali nisu me dodirivali. Moj anđeo čuvar nije me napuštao ni za trenutak. Upitala sam duše koja im je najveća patnja. Složno mi odgovoriše da im je najveća patnja – čežnja za Bogom. Vidjela sam Majku Božju kako posjećuje duše u čistilištu. Duše nazivaju Mariju "Zvijezdom mora". Ona im donosi ublaženje. Htjela sam više s njima razgovarati ali mi je anđeo čuvar dao znak da pođemo. Dođosmo iza vrata ove tamnice pune patnji. Čula sam nutarnji glas koji govoraše: "*Moje milosrđe to ne želi, ali to zapovijeda pravda*". Otada održavam usku povezanost s trpećim dušama.

21 Kraj postulata (29. travnja 1926) – Poglavari[26] su me poslali u Krakow u novicijat. Neshvatljiva radost vladala je u mojoj duši. Kad smo došle u novicijat,[27] umirala je sestra[28]... Nakon nekoliko dana dođe sestra... k

na što su je poslali u kuću odmora u Skolimow u blizini Warszawe.

25 Kronike kuće u Warszawi u ul. Zytnia izgorile su za vrijeme II. svjetskog rata. Stoga je teško utvrditi s kojim je sestrama otputovala mlada postulantica u Skolimow.

26 Kao "poglavari" dolaze u pitanje: Vrhovna poglavarica i učiteljica postulantica jer one određuju pripuštanje H.K. na oblačenje; time i slanje u Kuću novicijata u Krakow. Vrhovna poglavarica bila je tada Majka Leonarda Cielecka, rođ. 24. XII 1850. u Paplinu, iz oblasti Siedlecko. Potjecala je iz seoskog plemstva i postigla je visoko obrazovanje u stranim jezicima i glazbi. Kongregaciji je pristupila 1. IX., 1885., a vječne zavjete je položila 1893. u Warszawi. Već uskoro preuzela je odgovorne dužnosti u Kongregaciji. Godine 1908. imenovana je predstojnicom kuće u Derdy kod Warszawe. Od 1912. imala je dužnost predstojnice u Warszawi, a od 1918. u Walendowu. Nakon odjeljivanja Kongregacije od Kuće matice u Francuskoj sudjeluje na prvom "Kapitulu Reda" u Poljskoj – u Warszawi – prva vrhovna poglavarica kuća u Poljskoj. Ovu službu obnašala je šest godina, tj. do 1928. Poslije je pomagala vrhovnoj poglavarici kao savjetnica. Umrla je 1. XI 1933.
Učiteljica postulantica bila je tada Majka Janina Bartkiewitz, rod. 31. VIII 1858. Pristupila je Kongregaciji 10. XII 1877. Vječne zavjete položila je 1885. godine u Lavalu/ Francuska. U vremenu, u kojem je Kongregacija Naše Gospe od Milosrđa bila ovisna o Kući matici u Francuskoj, obnašala je službu generalne vikarice za kuće u Poljskoj. Ona je bila vrijedna, energična osoba, ponekad čak despotska. Kongregaciju je jako voljela i željela joj samo dobro, ponekad međutim težeći tomu na, za ljudsku prirodu neprijatan način.
Njen odnos prema kandidaticama i mladim sestrama bio je posebno srdačan i nježan. Pokazivala je puno srca a ipak je strogo odgajala sestre, što je ponekad izazivalo atmosferu straha. Nakon njenog vremena službe kao generalne vikarice bila je neko vrijeme učiteljica novakinja i treće probacije. Iz tog razloga osjećala je cijelog života pravo prekoravati mlade sestre. Umrla je 1. VII 1940. u Warszawi (A. ZMBM-K.Z).

meni, zapovijedi mi poći i kazati učiteljici novakinja[29] da zamoli njenog ispovjednika, svećenika Rosponda,[30] slaviti jednu Sv. misu i moliti tri strelovite molitve. U prvom trenutku obećah, ali slijedećeg dana pomislih radije ne ići Majci, jer ne znam da li je to bila stvarnost ili (8) san. Dakle ne otiđoh. Slijedeće noći ponovilo se isto jasnije i više nisam sumnjala. Uprkos svemu ujutro odlučih ne ići učiteljici novakinja. Reći ću tek kad je vidim preko dana. Odmah zatim susretoh je u hodniku. Predbacivala mi je (zašto) nisam odmah bila otišla, a moju dušu ispuni veliki nemir. Tada otiđoh odmah učiteljici novakinja i ispričah sve, što se bilo dogodilo.

27 Nakon vremena kušnje kandidatica sudjeluje na osmodnevnim duhovnim vježbama. Za vrijeme obreda oblačenja ona dobiva redovničko odijelo i ime. Istodobno započinje za nju novicijat. To je slijedeća postaja kušnje i ispitivanje kandidatice da li je prikladna za život u samostanu. Istodobno ima kandidatica također prigodu upoznati Kongregaciju u kojoj želi postati članom.
U Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa novicijat traje dvije godine.Prva takozvana "kanonska" godina posvećena je produbljivanju nutarnjeg života i zbližavanju s duhom Reda. U to vrijeme novakinja ne smije u nikakvu školu ili posvetiti se studiju i vršiti neku prekomjerno zahtjevnu djelatnost.
U drugoj godini smiju novakinje osim u Redu predviđenih vježbi studirati ili raditi pod vodstvom sestara zavjetovanica.
Ukoliko ova kušnja zadovoljava sa strane novakinje kao i Kongregacije, novakinja polaže nakon dvije godine privremeno zavjete u trajanju od godine dana, koji se obnavljaju u slijedećih pet godina. U tom vremenskom razdoblju, može zavjetovanica napustiti Kongregaciju ili iz nje biti otpuštena. U slučaju da i posljednja kušnja izađe pozitivno, zavjetovanica se pripušta vječnim zavjetima (Konst. Zgrom.).

28 H. K. stiže 23. I 1926. u Krakow da tamo dovrši postulaturu. Toga dana umrla je u Krakówu s. Henryka Losinska – rođ. 20. I 1897. Kongregaciji je pristupila 1920. godine. Radila je kao postolar (A. ZMBM-Z).

29 Učiteljica novakinja bila je tada s.Malgorzata. S. Malgorzata -Anna Gimbutt – rođ. 1857., stupila je u Kongregaciju 1893. Ispunjavala je velike službe u Kongregaciji kao učiteljica novakinja, predstojnica kuće u Vilni i kao voditeljica treće probacije. Karakterizirao ju je duh zamozatajnosti, mrtvenja i velike strogoće prema samoj sebi. Ponizna, tiha, trajno u molitvi, savršena u obdržavanju redovničkog pravila, bila je sestrama uzor, posebno onima koje su bile njeni gojenci.

30 Radi se o pomoćnom biskupu Stanislawu Rospondu, rođ. 30 IX 1877. u Liszki, kotar Krakow. Nakon mature u gimnaziji Sv. Ane u Krakowu stupio je u bogoslovsko sjemenište. Odatle je nakon godinu dana poslan na teološki studij u Innsbruck, gdje je 1904. god. promovirao kao doktor teologije. Zaređen je za svećenika 10. VIII 1901. Vršio je službu odgojitelja i rektora u Krakówskom sjemeništu. Bio je "obični" ispovjednik kod sestara Naše Gospe od Milosrđa. 12. VI 1927. zaređen je za biskupa. Dugo godina vršio je službu generalnog vikara. S. Kongregacijom Naše Gospe od Milosrđa vezivao ga je vrlo srdačan odnos. Sudjelovao je na svim slavljima Kongregacije. Dvaput godišnje vodio je slavlje oblačenja i svečanog polaganja redovničkih zavjeta. Umro je 4. II 1958. i sahranjen je u obiteljski grob u Liszki.

Majka odgovori, da će izvršiti stvar. Odmah se vrati mir u moju dušu. Trećeg dana dođe ova sestra i reče mi: "Bog platio".

22 Za vrijeme oblačenja[31] Bog mi je dao spoznavati, koliko ću trpjeti. Meni je bilo posve jasno na što se obvezujem. Proživjela sam jednu minutu tu patnju. Nakon toga Bog obasja velikom radošću moju dušu.

23 Na kraju prve godine novicijata počelo se mračiti u mojoj duši. U molitvi nisam osjećala nikakvu utjehu. Razmatranje me stajalo mnogo napora. Poćeo me obuzimati strah. Počela sam ulaziti dublje u sebe i ne vidjeh ništa osim velike bijede. Istodobno vidjeh jasno veliku Božju svjetlost. Ne usudih se podignuti svoje oči prema Njemu nego se bacih u prašinu prema Njegovim nogama i vapih za milosrđem. Tako prođe gotovo pola godine a moje duševno stanje ostade nepromjenjeno. Naša draga učiteljica novakinja[32] ohrabri me u ovim teškim vremenima. Ipak muke postadoše sve žešće. Približavala se druga godina novicijata. Misao da trebam polagati zavjete[33] grozila je moju dušu. Što god bih čitala, bilo je za mene nerazumljivo. Razmatrati nisam mogla. Doimalo me se da je moja molitva Bogu neprijatna. Kad sam išla na sakramente, mislila sam da tada Boga još više vrijeđam. Moj ispovjednik[34] mi ipak nije dopustio

31 To je bilo na dan oblačenja – 30. IV 1926. Taj trenutak opisuje s. Klemensa Buczek, koja je oblačila kandidatice u redovničku odjeću za vrijeme obredâ. U svojim "Sjećanjima" ona zapisuje: "U svibnju 1926. zapalo me je obući Helenu Kowalsku. Kad je kandidatica primila svoje redovničko odijelo na oltaru rekoh joj: 'Helena, moramo se požuriti obući odjeću.' Helena onemoća. Požurila sam donijeti malo 'kolnske vode'... Kasnije sam je bockala, da li joj je bilo žao odreći se svijeta. Tek nakon njezine smrti saznadoh da nije bila onemoćala zbog odricanja svijetu, nego zbog nečeg drugog".

32 U to vrijeme bila je učiteljica novakinja s. Maria Jósefa Stefania Brzoza – rod. 1889. Kongregaciji je pristupila 1909. Svoje vječne zavjete položila je 15. V 1917. Preuzela je dužnosti odgojiteljice u domu za djevojčice u Krakowu. Godine 1925. poslana je u Laval u Francuskoj da tamo pobliže upozna u Kući matici Kongregacije odgoj novicijata: duh Kongregacije. Nakon njenog povratka iz Lavala preuzela je 20. VI 1926. vodstvo novicijata. Ovu službu vršila je do 30. X 1934. g. Kao uzorna učiteljica s velikim poznavanjem duše bila je zahtjevna a ipak puna majčinske brižljivosti i radosne blagonaklonosti prema svakoj novakinji. Godine 1934. na vrhovnom kapitolu pozvana je za vrhovnu savjetnicu i istodobno određena za poglavaricu Kuće matice u Warszawi. Nakon pet godina službe umrla je 9. XI 1939. od raka (A. ZMBM – K.Z).

33 Nakon završenog novicijata pripušta se novakinja prvim zavjetima, privremenim zavjetima. S. F. osjećala se nedostojnom u svom nutarnjem življenju polagati zavjete i bojala se ovog čina.

34 Ispovjednik novicijata bio je svećenik Teodor Czaputa. Rođen je 1884. godine, a za svećenika zaređen 7. VII 1907. godine. Na Krakowskom sveučilištu završio je svoj teološki studij. Od 1916. bio je vjeroučitelj u različitim Krakówskim gimnazijama. Zatim bio je rektorom Malog sjemeništa i prosinodalni sudac.

ispustiti niti jednu Sv. pričest. – Čudno je Bog djelovao u mojoj duši. Baš ništa nisam razumjela, što mi je rekao ispovjednik. Jednostavne istine vjere bile su mi neshvatljive. Moja duša samo se mučila nigdje ne nalazeći mira.

(9) Iznenada došla mi je čvrsta misao da sam odbačena od Boga. Ova strašna misao razdirala mi je svu dušu. U ovoj patnji započela je agonija moje duše. Željela sam umrijeti, a ipak ne mogoh. Pojavi mi se misao – čemu težiti krepostima? Čemu mrtvenje, kad je to sve neprijatno Bogu? Kad sam to kazala učiteljici novakinja, dobila sam odgovor: "Znajte Sestro, da Vas je Bog odredio za veliku svetost. To je znak da Vas Bog želi imati posve uza se u nebu. Imajte veliko povjerenje u Isusa".

Ova strašna misao – biti odbačen od Boga – je muka koju zaista trpe prokleti. Pobjegoh ranama Isusovim. Ponovih riječi povjerenja, koje mi pak postadoše još većom mukom. Otiđoh pred Presveti Oltarski sakrament i počeh govoriti Isusu: "Isuse, Ti si rekao da će prije majka zaboraviti svoje dojenče, nego Bog svoje stvorenje. Isuse, čuješ li kako stenje moja duša? Čuj puno patnje cviljenje Svog djeteta. Uzdam se u Te, o Bože, jer nebo i zemlja će proći, ali Tvoja riječ vječno traje". Usprkos svemu ne vidjeh olakšanja ni jednog trenutka.

24 Jednog dana,odmah nakon buđenja, kad sam postala svjesna Božje nazočnosti, obuze me očaj. Konačna tama duše. Prije podne borila sam se, koliko sam mogla. U popodnevnim satima obuzeli su me pravi smrtni strahovi. Počeše iščezavati moje fizičke snage. Brzo otiđoh u ćeliju i bacih se na koljena pred križ i započeh zazivati milosrđe. Ali Isus nije slušao moje zazivanje. Osjećam kako me potpuno napuštaju snage. Rušim se na pod. Očaj ispunja cijelu moju dušu. Trpim prave paklene muke, koje se ništa ne razlikuju od muka u paklu. U tom stanju provedoh tri četvrt sata. Htjedoh poći učiteljici novakinja -ne imadoh snage. A htjedoh dozivati – glas mi zataji, ali na sreću dođe jedna od sestara[35] u ćeliju. Kad me je vidjela u takvom čudnom stanju odmah je obavijestila učiteljicu novakinja.

Od studenog 1925. preuzeo je obveze ispovjednika u novicijatu Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa. Ovu dužnost zadržao je kratko do pred svoju smrt. Novakinje su mu iskazivale veliko povjerenje. Zbog njegovog slabog zdravstvenog stanja oslobođen je službe rektora. Premješten je za kapelana sestrama Naše Gospe u Lagiewniki. Tamo je umro 2. III 1945.(A. D. u Krakowu).

35 Za vrijeme ovdje opisanih duševnih patnji s. F. ušla je u spavaonicu novakinja i susestra Placyda Putyra. S. Placyda Putyra rođena je 1903. g. U Kongregaciju je stupila 1924., obučena je 30. X 1925., jednostavne zavjete položila je 30. X. 1927., a vječne zavjete 30. X 1932. (A. ZMBM-K).

Majka odmah dođe. Čim je stupila u ćeliju, izreče riječi: "U ime svete poslušnosti[36] molim, ustati sa zemlje".Odmah me podiže neka snaga s poda i stadoh pored drage učiteljice. (10) U jednom srdačnom razgovoru pouči me da je to jedna kušnja Božja: "Sestro, imajte veliko pouzdanje, Bog je uvijek Otac – kad kuša". Vratih se svojim dužnostima, kao iz groba uskrsla. Osjetila sam tim napojena što je moja duša bila iskusila. Za vrijeme večernje pobožnosti započela je umirati moja duša u strašnoj tami. Osjećala sam se u vlasti pravednog Boga kao predmet njegove srdžbe. U tim užasnim trenucima govorih Bogu: "Isuse, koji se u Evanđelju uspoređuješ s najnježnijom majkom, pouzdajem se u Tvoje riječi, jer Ti si istina i život. Isuse, ja se uzdam u Te protiv svake nade, protiv svakog osjećaja u mojoj nutrini, koji se protivi nadi. Čini sa mnom što Ti hoćeš. Od Tebe se ne razdjeljujem, jer Ti si izvor mog života". Kako su užasne takve patnje duše, može prosuditi samo onaj koji je sam slične pretrpio.

25 U noći me je posjetila Majka Božja, s djetetom Isusom na rukama. Radost je ispunila moju dušu i ja rekoh: "Marijo, Majko moja, znaš li Ti koliko ja trpim?" Majka Božja je uzvratila: "Ja znam koliko ti trpiš, ali ne boj se, ja suosjećam s tobom i uvijek ću osjećati." Ona se srdačno smiješila i iščezla. Odmah nastade u mojoj duši snaga i velika hrabrost. Ali to je trajalo samo jedan dan. Bilo je kao da se cijeli pakao urotio protiv mene. Užasna mržnja počela je prodirati u moju dušu, mržnja prema svemu što je bilo sveto i od Boga. Činilo mi se, kao da će ove duševne patnje ostati stalnim dijelom mog života. Obratih se Presvetom Sakramentu i rekoh Isusu: "Isuse, zaručniče moje duše, zar ne vidiš da moja duša umire (od čežnje) za Tobom? – Kako se možeš skrivati od srca koje toliko iskreno ljubi? – Oprosti mi, Isuse. Neka se na meni ostvaruje Tvoja sveta volja. Tiho ću patiti, kao golub ne žaleći se. Mom srcu neću dopustiti ni jedan jedini uzdah bolnog žaljenja".

26 Kraj novicijata. Bol se ne smanjuje. Fizičko gubljenje snage, oslobođenje od svih duhovnih vježbi,[37] dakle okretanje strelovitim molitva-

36 "U ime svete poslušnosti" smiju sestre predstojnice u Kongregaciji zapovjediti sestrama zavjetovanicama. Učiteljica novakinja time nije s pravom zapovjedila "u ime svete poslušnosti", kao i s. F. kao novakinja bez zavjeta nije bila obvezna udovoljiti zapovijedi. Kod upotrebe riječi "u ime svete poslušnosti" učiteljica novakinja računala je samo na dobru volju i vrline novakinje koja je ispunjavanjem zapovijedi mogla ukloniti mučne doživljaje (v. Konst. Zgrom. čl. 96-99).

37 S. F. misli na obvezne molitve Kongregacije: polusatno jutarnje razmatranje, jedno otajstvo krunice, Put Križa, časoslov Bezgrešnog začeća (Konst. Zgrom).

ma.[38] Veliki petak.[39] – Isus odvlači moje srce u središte žara ljubavi. To se događalo za vrijeme večernjeg klanjanja. Iznenada dođe na mene Božja nazočnost. Sve zaboravih. Isus mi daje spoznati koliko je On za mene (11) trpio. To je trajalo samo vrlo kratko. Užasna čežnja. -Želja, ljubiti Boga.

27 Prvi zavjeti.[40] Vruća čežnja potrošiti se za Boga u djelatnoj ljubavi, ipak neprimjetno i za same bližnje susestre.

I nakon zavjeta vladala je tama u mojoj duši gotovo pola godine. Za vrijeme molitve Isus je prožeo svu moju dušu. Tama je nestala. U svojoj duši čula sam riječi: "*Ti si moja radost, ti si milina mog srca*". Od tog trenutka osjećala sam u svom srcu – dakle u svojoj nutrini – Presveto Trojstvo. Osjećala sam se napunjena Božjim svjetlom. Od tada ophodila se moja duša s Bogom kao dijete sa svojim voljenim ocem.

28 Jednom mi reče Isus: "*Pođi Majci predstojnici,*[41] *i zamoli je da ti dopusti nositi sedam dana pokorničku košulju*[42] *i jednom ustati u noći i poći u kapelu.*" Obećah, a ipak palo mi teško poći predstojnici. Navečer me upita Isus: "*Dokle ćeš to još odgađati?*" Tada odlučih kod prvog susreta to reći Majci predstojnici. Slijedećeg prijepodneva primijetih da je Majka išla u blagavaonicu. Budući da su kuhinja, blagavaonica i soba s. Alojzije gotovo zajedno, zamolih Majku predstojnicu poći u sobu s. Alojzije te joj rekoh što je Isus zahtijevao. Na to mi Majka uzvrati da mi ne dopušta nositi pokorničku košulju. To uopće ne dolazi u pitanje. – "Kad Vam Isus podari orijašku snagu,[43] onda ću dopustiti pokorničke vježbe." Ispričah se Majci

38 Učiteljica novakinja imala je pravo, slično kao i drugi poglavari reda, osloboditi novakinju od duhovnih obveznih vježbi ili te vježbe nadoknaditi drugim.

39 Godine 1927. pao je Veliki petak na datum 15. travnja.

40 Dvogodišnji novicijat završava s polaganjem privremenih zavjeta. S. F. položila je svoje privremene zavjete 30. IV 1928. (v.g. 27).

41 Iz daljnjih izjava s. Faustine može se zaključiti da se to događalo u Warszawi. Na to upućuje opis mjesta. Predstojnica kuće u Warszawi bila je tada M. Rafaela Buscynska. Ona je bila jedna od uglednijih predstojnica. M. Rafaelu obilježavao je jasni i zdravi ljudski razum. Posjedovala je veliki smisao za praktičnost i upadala je u oči istodobno dubokim unutarnjim životom. Izuzetno je voljela Kongregaciju i jako se trudila za njen nutarnji i vanjski rast. U ophođenju sa sestrama bila je srdačna, neposredna i uvjerljiva. Znala je ispravno ocijeniti i koristiti nadarenost svake sestre. Nikoga ne bi isključivala. Trudila se naprotiv svakoga poticati, pomoćima i tješiti ga.
M. Rafaela – Katarzyna Buczynska – rođena je 23. XII 1879., a 18. X 1900. ušla je u Kongregaciju. Umrla je 23. XII 1956. (A. ZMBM-K).

42 "Pokornička košulja" je jedan "instrument pokore" u obliku otkane košulje iz grube dlake. Pokorničku košulju smjelo se nositi samo s dozvolom poglavara.

43 "Orijašku snagu" – na ovom mjestu treba se razumjeti "snažnog čovjeka". M. Rafaela s pravom je mislila da slaba sestra poput s. F. ne smije na sebe uzeti tako teške pokorničke vježbe.

da sam joj uzela vrijeme i napustih sobu. Tada ugledah Isusa koji je stajao u kuhinjskim vratima i rekoh Gospodinu: "Ti mi zapovjedaš moliti za dopuštenje pokore, a Majka to ne želi dopustiti". Tada mi reče Isus: "*Bio sam nazočan kod ovog razgovora s predstojnicom i sve znam. Ne tražim tvoje pokorničke vježbe, nego poslušnost. Time mi iskazuješ veliku čast i stičeš zasluge*".

29 Kad je jedna od Majki[44] saznala za moju nutarnju povezanost s Isusom, reče mi da se prepuštam zavaravanju. Ona reče, Isus je na taj način saobraćao samo sa svecima, "a ne s grešnim dušama kao Vi, sestro." (12) Od tada nisam mogla Isusu baš tako vjerovati. Kod jutarnjeg razgovora rekoh Isusu: "Jesi li ti obmana?" – Isus mi odgovori: "*Moja ljubav nikoga ne obmanjuje*".

30 † Jednom sam bila razmišljala o Presvetom Trojstvu, o Božjem biću. Željela sam bezuvjetno istražiti i spoznati. Tko je ovaj Bog... Trenutačno moj je duh bio obuzet i kao odnešen u svemir. Ugledah nepristupačnu svjetlost i u njoj nešto kao tri izvora svjetlosti koje nisam mogla shvatiti. Iz te svjetlosti izađoše riječi u liku munja i okružiše nebo i zemlju. Ništa nisam razumjela od toga i ražalostila se. Tada iziđe iz nepristupačnog mora svjetlosti naš ljubljeni Spasitelj u neshvatljivoj ljepoti sa svjetlosnim ranama. Iz ove svjetlosti mogao se čuti slijedeći glas: "*Kakav je Bog u svojoj biti, nitko neće spoznati, ni anđeoski duh niti ljudi*". Reče mi Isus: "*Spoznaj Boga razmatranjem Njegovih svojstava.*" Tada napravi Isus rukom znak križa i iščeznu.

31 † Jednom ugledah veliku skupinu ljudi u našoj kapeli, od kapele do ulice, jer ne bijaše dovoljno mjesta.[45] Kapela je bila svečano nakićena. Na oltaru je bilo puno svećenika, zatim naše sestre i mnogo drugih kongregacija. Svi očekivahu jednu osobu koja treba biti na oltaru. Iznenada začujem glas da ja trebam zauzeti to mjesto. Kad sam počela napuštati stan, dakle hodnik, da prijeđem dvorište i slijedim glas, koji me pozvao u kapelu, započeše se bacati na me, svatko čime je mogao: blatom, kamenjem, pijeskom i metlama – tako da sam u prvom trenutku bila neodlučna da li trebam ići dalje. Ipak glas me je pozivao sve jače. Uprkos svemu išla sam hrabro dalje. Kad sam prekoračila prag kapele, počeše udarati po

44 Ovdje se radi vjerojatno o M. Janini Bartkiewicz (v.g. 26).
45 Opisivanje pokazuje da se ovdje misli na kapelu Kongregacije u Warszawi ul. Zytnia. Kapela se nalazila u odvojenoj zgradi, malo udaljenoj od sestarske kuće. Ulaz je bio u dvorištu. Tada je kapela bila isključivo namijenjena za sestre i učenice. Svjetovne osobe nisu je koristile gotovo nikako.

meni pretpostavljeni, sestre i učenice[46], čak i roditelji, čime je tko mogao, tako da sam se sada morala, htjela ili ne, brzo popeti na predviđeno mjesto na oltaru (13) i odmah ispružiše ruke prema meni isti ljudi, učenice, sestre, poglavari i roditelji te moliše milosti. Nisam bila ljuta na njih da su bacali sve i svašta na mene. Osjećala sam, čudno, posebnu ljubav prema osobama koje su me prisilile brzo zauzeti predviđeno mjesto. U tom trenutku izlio se u moju dušu neizmjerni osjećaj sreće i čuh riječi: "*Čini što hoćeš. Dijeli milosti kako hoćeš, komu hoćeš i kad hoćeš*". Iznenada iščeznu lice.

32 Jednom čuh riječi: "*Pođi predstojnici i zamoli je za dopuštenje da možeš devet dana održavati jednosatno klanjanje. Za vrijeme toga potrudi se sjediniti svoju molitvu s molitvom Moje majke. Moli od srca sjedinjene s Marijom. Potrudi se u to vrijeme održati i Put križa*". Dobila sam dopuštenje ipak ne za cijeli sat nego kako mi upravo budu dopuštale moje obveze.

33 Trebala sam tu devetnicu održati za domovinu. Sedmog dana devetnice ugledala sam između neba i zemlje Majku Božju u svjetloj odjeći. Molila je rukama prekriženim na grudima i gledajući u nebo. Iz njenog srca izlazili su vatreni zraci, jedni iđahu u nebo a drugi pokrivahu našu zemlju.

34 Kad sam o nekim tim stvarima izvjestila ispovjednika,[47] odgovorio mi je da bi to zaista moglo biti od Boga, ali i obmana. Budući da sam često mijenjala mjesta, nisam imala redovitog ispovjednika, još više nevjerojatno teško mi je padalo izvješćivati o ovim stvarima. Neprestano sam molila da mi Bog podari tu veliku milost imati duhovnog vođu. Tu sam milost dobila tek nakon vječnih zavjeta kad sam došla u Vilnu. Bio je to prof. Sopoćko.[48] Bog mi je podario nutarnje ga upoznati,[49] prije nego što sam pošla u Vilnu.

46 "Učenice" – Kongregacija je vodila odgojne zavode za teško odgojne i moralno zanemarene djevojke. U običnom govoru nazivane su "učenicama" ili "djecom". Njih su predavali ili roditelji ili skrbnici u zavode. Često su se javljale samo dragovoljno da bi izdržale kaznu za počinjena djela. U zavodu u ul. Zytnia bilo je oko 230 djevojaka podijeljenih u tri grupe – zvanih "razredima". Svaki razred vodila je jedna odgojiteljica (=sestra) – "majka razreda". Cijeli opis viđenja čini se najavljivanje poteškoća na koje s. F. nailazi u svom apostolatu u djelu milosrđa Božjeg. Ali on upućuje i na konačni trijumf Djela i tim napokon na s. F.
47 Redoviti ispovijednici u Kući ul. Zytnia – Warszawa bili su u to vrijeme svećenici Kulesza i Roslaniec. Izvanredni ispovjednik bio je A. Bukowski SJ (v.g. 23). Svećenik Franciszek Roslaniec – rođ. 1889. – zaređen je 1914. za svećenika. Umro je 1942. u Dachau. Teško je utvrditi kod kojeg se od ove trojice svećenika ispovjedila s. F.
48 Prof. Michal Sopoćko rođen je 1. XI 1888. u Nowosady, oblast Vilne. Studirao je na Rimskom katoličkom sjemeništu u Vilni. Zaređen je za svećenika 15. VI 1914. Nakon toga je dovršio svoj teološki studij na sveučilištu u Warszawi. Godine 1924. dovršio je studij na

35 Da sam imala duhovnog vođu od početka, ne bih proigrala toliko puno Božjih milosti. Ispovjednik može duši puno pomoći ali i puno pokvariti. Ispovjednici bi trebali vrlo paziti na djelovanje Božje milosti u dušama ispovjedatelja.[50] To je stvar od velike važnosti. Po milostima duše može se razaznati njenu usku povezanost s Bogom.

36 (14) Jednom sam stavljena pred božanski sud. Pojavih se pred Gospodinom licem u lice. Isus je bio takav kao u Svojim patnjama. Nakon nekog vremena iščezle su rane i ostadoše samo pet na rukama, nogama i boku. Odonda sam spoznavala stanje svoje duše, tako kako je Bog vidi. Posve jasno spoznadoh, što se Bogu ne dopada. Nisam znala da se čak i za male sjene mora Gospodinu predavati odgovornost. Kakav trenutak! Tko će ga opisati? – Stajati nasuprot trostruko Svetom! – Isus me upita: "*Tko si ti?*" Odgovorih: "Ja sam Tvoja službenica, Gospodine." – "*Dužna si jedan dan čistilišta.*" Odmah se htjedoh baciti u vatru čistilišta. Ipak, Isus me zadrža i reče: "*Što želiš: sada trpjeti jedan dan u čistilištu ili kratko vrijeme na zemlji?*" Odgovorih: "Isuse, želim trpjeti ovdje u čistlištu i želim trpjeti najveće muke na zemlji, pa makar i do konca svijeta".

Višem državnom pedagoškom institutu.Godine 1928. prenijelo mu je Ministarstvo za pitanja vjere i opće obrazovanje i skrb za katedru pastoralne teologije na Teološkom fakultetu sveučilišta Stefan Batory u Vilni. Godine 1934. imenovan je docentom sveučilišta u Warszawi i istodobno premješten na katedru fakulteta pastoralne teologije sveučilišta Vilna. Iste godine uslijedilo je njegovo imenovanje rektorom crkve sv. Mihaela u Vilni. Godinama je vršio službu ispovjednika kod mnogih muških i ženskih kongregacija. Od 1. I 1933. do 1. I 1942. bio je redoviti ispovjednik sestara kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u Vilni.
Krakowska kronika izvješćuje da se prof. Sopoćko zaustavio 23. VIII 1938. u Krakowu. Može se pretpostaviti da je posjetio s. F. u Pradniku, iako ona ništa ne spominje o tom u svojim spisima.
Za vrijeme II. svjetskog rata Sopoćko je bio profesor u sjemeništu u Bialystoku. Tamo su premjestili sjemenište iz Vilne.
Prelat dr. Michal Sopoćko umro je 15. II 1975. u 20 sati, na imendan s. F. Pokopan je 19. II. Glavni celebrant bio je biskup Henryk Gulbinowicz. S njim je slavilo Sv. misu 80 svećenika. Poljski primas kard. Stefan Wyszynski poslao je brzojav s izrazima sućuti (A. S. F.) usp. Paszkiewicz Miesczyslaw: Ks. Michal Sopoćko (1888-1975) (=biografija M. Sopoćka), Wydawnictwo Kurii Arcybiskupiej w Bialymstoku 1987.

49 Prije svog dolaska u Vilnu vidjela je s. F. dva puta svog budućeg duhovnog vođu. To se dogodilo prvi put za vrijeme Treće probacije uWarszawi i drugi put u Krakowu (v. Dn br. 53 i 61).

50 S. F. ovdje naglašava važnu obvezu ispovjednika – duše voditi prema volji Božjoj a ne prema vlastitom prosuđivanju stvari.

Isus reče: "*Dovoljno je jedno. Ti ćeš se vratiti na zemlju i puno ćeš trpjeti, ipak ne dugo, i ispunit ćeš Moju volju i Moje želje a jedan od Mojih vjernih slugu bit će ti u pomoći.*

Sada nasloni svoju glavu na Moje grudi, na Moje Srce i crpi snagu i jakost za sve patnje, jer nigdje drugdje nećeš naći ni ublaženje, ni pomoć ni utjehu. Trebaš znati, da ćeš puno, puno trpjeti. Ipak to te ne treba užasnuti. Ja sam s tobom".

37 Uskoro zatim propadoh zdravstveno.[51] Tjelesne poteškoće bile su za mene škola strpljivosti. Samo Isus zna s koliko sam naprezanja morala ispunjavati svoje dužnosti.[52]

Da bi dušu pročistio, Isus koristi sredstva svog izbora. Moja duša doživljava potpunu napuštenost sa strane stvorenja.[53]

38 Ponekad se najčistija namjera loše tumači i sa strane sestara.[54] Jedno vrlo bolno trpljenje. Ipak Bog ga dopušta i mora ga se prihvatiti, jer tako postajemo sličniji Isusu na bolji način. Jedno nisam mogla razumjeti dugo vremena, naime da mi je Isus zapovijedio sve kazati poglavarima, a poglavari ne vjerovahu mojim riječima, nego me sažalijevahu kao da sam podlegla obmani ili fantaziranju.

U takvom mišljenju da se obmanjujem, odlučih nutarnje izbjegavati Boga – bojala sam se obmane. (15) Ipak Božja me milost progonila iz koraka u korak. Kad sam najmanje očekivala, Bog mi je govorio.

39 † Jednog dana reče mi Isus da će na jedan grad,[55] najljepši u našoj domovini, dopustiti da siđe kazna kojom je kaznio Sodomu i Gomoru.[56] Vidjeh veliku Božju srdžbu i strah ispuni te probi moje srce. Sa šutnjom molih. Nakon nekog vremena reče mi Isus: "*Moje dijete, za vrijeme žrtve najviše se sjedini sa Mnom i prikaži nebeskom Ocu Moju Krv i Moje Rane kao otkupninu za grijehe svoga grada. Ponavljaj to bez prestanka za vrijeme*

51 S. F. još nije bila tada oboljela od tuberkuloze, koja će kasnije napasti njen cijeli organizam. Kao posljedica promijenjenog načina života, suviše intenzivnog nutarnjeg rada duševne napetosti, uslijedilo je kod nje opće slabljenje organizma, što joj je pričinjalo poteškoće kod ispunjavanja njenih dužnosti.

52 S. F. radila je tada u "učeničkoj kuhinji", gdje se kuhalo za više od dvjesto osoba.

53 S. F. razlikuje se od drugih sestara većom pobožnošću i vjernošću Bogu. To je dalo povoda za nesporazume i to je bilo često poticajni razlog da ju se izbjegne.

54 Jer liječnici nisu utvrdili nikakvo organsko oboljenje kod s. F., sestre misle da ona "glumi" bolesnicu, jer ona radije želi moliti nego raditi (A. S. F.– uspomen.)

55 Vjerojatno se misli na Warszawu. Najljepšim gradom Poljske smatrala se Warszawa.

56 Kao što su Sodoma i Gomora bili uništeni vatrom s neba (v. Post 19,24) tako se dogodilo i s poljskim gradovima, posebno s Warszawom. Oni su znatno razoreni za vrijeme II. svjetskog rata razorivim i zapaljivim bombama.

cijele Sv. mise. Čini to kroz sedam dana." – Sedmog dana ugledah Isusa u svijetlom oblaku i počeh moliti da Isus pogleda na ovaj grad i našu zemlju. Isus milosno pogleda. Kad sam primijetila Isusovu blagonaklonost, počela sam žarko moliti za Njegov blagoslov. Isus reče: "*Radi tebe blagosivljam cijelu zemlju*". – I On napravi rukom veliki križ nad našom domovinom. Kad sam vidjela Božju dobrotu, moja duša se ispunila velikom radošću.

40 Godina 1929. U jednom određenom trenutku, za vrijeme Sv. mise, osjetila sam na poseban način Božju nazočnost, uprkos mom opiranju i napuštanja od Boga. Ponekad bježah od Boga da ne bih bila žrtva zlog duha, budući mi je više puta rečeno da to jesam. Ova nesigurnost potrajala duže. Za vrijeme Sv. mise, prije Sv. pričesti, bila je obnova zavjeta.[57] Kad smo izlazile iz klupe i započele izgovarati riječi zavjeta, iznenada je stajao Isus uza me u bijeloj odjeći sa zlatnim pojasom. Reče mi: "*Tebi darivam vječnu ljubav da bi tvoja čistoća ostala neokaljanom i kao dokaz da nećeš nikada biti izložena nečistim kušnjama*". – Isus uze svoj zlatni pojas i sveza ga o moje bokove. Otada nisam više osjećala nikakvo uzbuđenje koje bi bilo protiv čistoće, niti u srcu niti u razumu. Kasnije sam shvatila da je to jedna od najvećih milosti koju mi je izmolila presveta Djevica Marija jer sam joj za ovu milost godinama vapila. Ona me učila kako se Boga ljubi nutrinom i čini u svemu Njegova sveta volja. Radost si Ti, Marijo, jer po Tebi je Bog sišao na zemlju (i) u moje srce.

41 (16) Jednom ugledah nekog slugu Božjeg[58] u opasnosti smrtnog grijeha kojeg je uskoro trebao učiniti. Počela sam se moliti Bogu da na mene pusti sve paklene muke, sve muke koje On želi, samo neka tog svećenika oslobodi i izbavi iz prigode za grijeh. Isus je uslišao moju molitvu i u istom trenutku osjetih trnovu krunu na svojoj glavi. Njeno trnje prodiralo je do mozga. To je trajalo tri sata. Taj je sluga Božji bio oslobođen od grijeha i Bog je jačao njegovu dušu posebnom milošću.[59]

57 U Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa običaj je da sve sestre obnove svoje zavjete nakon trodnevnih ili osmodnevnih duhovnih vježbi, zajednički izgovarajući tekst zavjeta i završavajući slijedećim riječima: "Moj Bože, daruj mi milost, zavjete opsluživati vjernije nego do sada". (Konst. Zgrom.).

58 Teško je danas utvrditi koga je s. F. vidjela u opasnosti smrtnog grijeha. U svom opisu diskretno to izbjegava. Ne navodi ni mjesto ni događanja.

59 Vjerojatno se ovdje radi o grijehu nečistoće na što upućuje trnova kruna. Na mnogim mjestima Dnevnika spominje s. F. da joj je Bog podario milost takve grijehe drugih nadoknaditi s glavoboljama koje sliče bolima od trnove krune (v. Dn br. 248, 291, 759 i dr.)

42 † Na Božić jednom primjetih da me obuzima svemoć – Božja nazočnost. Opet htjedoh nutarnje izbjeći susret s Gospodinom. Molila sam predstojnicu za dopuštenje otputovati u "Józefinek",[60] posjetiti sestre. Majka predstojnica dopustila nam je i odmah poslije ručka počele smo se pripremati za put. Sestre su me već čekale na vratarnici. Požurih u ćeliju uzeti svoj ogrtač. Žureći nazad ugledah Isusa u vratima male kapele,[61] koji mi reče: "*Pođi, ipak uzet ću ti srce*". Iznenada osjetih da u mojim grudima nisam imala više srca. Sestre me opomenuše da brže idem jer je već kasno. Odmah pođoh s njima. Počelo me mučiti veliko nezadovoljstvo. Čežnja ispuni moju dušu. Ipak nitko nije znao, osim samog Boga, što se događalo u mojoj duši.

Kad smo neko vrijeme proveli u "Józefineku", rekoh sestrama: "Pođimo kući". Sestre su molile da se još tu odmorimo, moj duh pak nije mogao mirovati. Branila sam se da se i trebamo vratiti prije mraka, to je ipak dobar dio puta, te tako odmah pođosmo kući. Kad nas je u hodniku srela Majka predstojnica, upita me: "Jesu li sestre već otišle ili su već nazad?" Odgovorih da smo već nazad, jer nisam htjela da idemo po mraku. Skinuh ogrtač i odmah otiđoh u malu kapelu. Jedva što sam ušla, reče mi Isus: "*Idi Majci predstojnici, i reci da se nisi zato vratila da bi prije večeri bila kod kuće nego jer sam ti Ja uzeo tvoje srce*". Iako me to puno stajalo, pođoh (17) predstojnici, navedoh pravi razlog mog ranijeg povratka i zamolih Gospodina oproštenje za sve što Mu se nije sviđalo. U tom trenutku preplavio je Isus velikom radošću moju dušu. Shvatih da osim kod Boga nigdje ne vlada zadovoljstvo.

43 Jednom vidjeh dvije sestre na putu u pakao.[62] Neizrecivi bol pritiskao je moju dušu. Molila sam Boga za njih i Isus mi reče: "*Pođi Majci predstojnici i reci da se ove obje sestre nalaze u prigodi teškog grijeha*". Slijedećeg jutra ispričala sam o tom predstojnici. Jedna od njih upravo je revna, druga je još (u) velikoj borbi.

44 Jednom mi reče Isus: "*Ja napuštam ovu Kuću. Ovdje su stvari koje mi se ne sviđaju.*"[63] Hostija dođe iz tabernakula i spusti se u moje ruke. S

60 "Jósefinek" – tako su nazivali novu podružnicu Kongregacije Naše Gospe u Warszawi – u dijelu grada Grochów ul. Hetmanska 44. Ona je tada bila pod upravom Kuće matice ul. Zytnia 3/9 (A. ZMBM).

61 S.o. 21.

62 Danas je teško utvrditi dotične osobe. S. F. svjesno ne navodi imena sestara. U Kući je bilo u to vrijeme 50 sestara.

63 Nije bilo moguće utvrditi o kojim se stvarima radilo. S. F. ne spominje od Isusovih opomena ni datum ni mjesto događanja.

radošću je vratih nazad u tabernakul. To se ponovi i ja učinih isto. Ali ponovi se i treći put, ipak hostija se promijeni u živog Gospodina Isusa koji mi reče: "*Ovdje neću dugo ostati.*" U mojoj se duši probudi iznenada nadasve velika ljubav prema Isusu te rekoh: "A ja Te neću pustiti iz ove kuće, Isuse." Isus opet nestade a hostija je mirovala u mojim rukama. Vratih je u kalež i zatvorih tabernakul. A Isus ostade s nama. Tri slijedeća dana održavala sam klanjanje iz zadovoljštine.

45 Jednom mi reče Isus: "*Reci Majci vrhovnoj poglavarici*[64]*, da se u ovoj kući*[65]*... čini jedna stvar*[66]*..., koja Mi se ne sviđa i koja Me jako vrijeđa*". Nisam to odmah Majci kazala. Ipak nemir kojeg je Gospodin pustio na mene, nije mi dopustio ni trenutak dalje čekati. Odmah sam pisala Majci vrhovnoj poglavarici i mir se vratio u moju dušu.

46 Često sam osjećala Isusovo trpljenje u mom tijelu, iako se to nije moglo prepoznati. To me je radovalo, jer je tako Isus želio. Ali to je trajalo samo kratko vrijeme. Ove patnje zapalile su moju dušu ljubavlju prema Bogu i neumrlim dušama. Ljubav sve podnosi, ljubav nadživljuje smrt, ljubav se ničeg ne plaši...

(18) † 22. veljače 1931.

47 Navečer, kad sam bila u ćeliji,ugledala sam Isusa, Gospodina, u bijeloj odjeći. Jedna ruka je podignuta za blagoslov, druga je dodirivala odjeću na grudima. Iz otvorenog dijela odjeće na prsima izlazile su dvije velike zrake: crvena i bijela. Šuteći promatrah Gospodina. Moja duša je bila prožeta strahom ali i velikom radošću. Nakon nekog vremena Isus mi reče: "*Naslikaj sliku prema onom što vidiš, s potpisom: Isuse, ja se uzdam u Tebe. Ja želim da se ta slika štuje, najprije u vašoj kapeli, a onda u cijelom svijetu.*[67]

48 *Ja obećavam da ona duša, koja štuje ovu sliku, neće biti izgubljena. Obećavam također, već ovdje na zemlji, pobjedu nad neprijateljima, posebno u trenutku smrti. Sam ću ih braniti kao svoju čast.*"

64 Vrhovna poglavarica bila je tada M.M.M. (v. g. 16).

65 Nije poznato na koju se Kuću misli.

66 Nije se moglo utvrditi o kojoj se stvari radi.

67 Misli se na sliku, naslikanu prema uputama koje je s. F. dobila 22. II 1931. u Plocku. Gospodnji zahtjevi su ispunjeni jer slika je bila i jest štovana u kapelama kuća Kongregacije Naše Gospe.Istodobno su kopije slike – naslikao prof. Hyla – istog sadržaja raširene u stotinama tisuća po cijeloj zemljinoj kugli (v. g. 1).

49 Kad sam o tom izvjestila ispovjednika,[68] dobila sam odgovor: "To se odnosi na tvoju dušu". On mi reče: "Slikaj Božju sliku u svojoj duši". Kad sam se vratila iz ispovjedaonice opet sam čula slijedeće riječi: "*U tvojoj duši nalazi se Moja slika. Ja želim svetkovinu milosrđa. Želim da slika, koju ćeš ti kistom naslikati, bude svečano posvećena na prvu nedjelju poslije Uskrsa. Ta nedjelja treba biti svetkovina milosrđa.*

50 † *Ja želim da svećenici propovjedaju Moje veliko milosrđe prema grešnim dušama. Grešnik neka se ne boji približiti Mi se. Zrake milosrđa želim izliti na duše ljudi*".

Isus mi se potuži riječima: "*Nepovjerenje dušâ razdire moju nutrinu. Još više me boli nepovjerenje jedne izabrane duše. Usprkos Moje neiscrpne ljubavi ne vjeruju mi. Čak im nije dovoljna Moja smrt. Jao duši koja zloupotrebljava Moju ljubav*".

51 (19) Kad sam kazala Majci predstojnici[69] što Isus zahtjeva od mene, Majka uzvrati da to Isus treba jasnijim znakom dati da se razumije.

68 U to vrijeme bili su u Plocku slijedeći ispovjednici:
1. Kanonički Prelat u Plocku Adolf Modzelewski (1862-1942). Studirao je u sjemeništu Plock. Zatim je započeo studirati filozofiju u Rimu, koju je završio s doktoratom. Vratio se nazad u Poljsku i bio zaređen za svećenika 24. IV 1887. Preuzeo je dužnosti profesora i duhovnika sjemeništa u Petersburgu. Nakon svog povratka postao je profesor i vicerektor u sjemeništu u Plocku, uz to ravnatelj "Apostolske unije" u biskupiji Plock. Od 15. IV 1909. do 1936. bio je župnik župe Plock. Imenovan je 14. XII 1936. apostolskin pronotarom. S drugim svećenicima 17. II 1941. odveden je u logor Dzialdowo i tamo ubijen od njemačke okupacijske vojske (Miesiecz. Pasterski Plocki (mjesečno pastirsko pismo) br. 5/6, 1949. str. 2).
2. Prelat Ludwik Wilkonski, kanonik – pokorničar katedrale Plock, rođ. 14. VIII 1866. U sjemenište je stupio već kao učitelj. Svećenički red primio je 5. VII 1891. Postao je katedralnim kapelanom u Plocku, zatim duhovnik u sjemeništu Plocka i od 1909. pokorničar katedrale Plock i biskupski kapelan. Protjeran je 28. II 1940. od njemačkih okupacionih vlasti i zatvoren u Slupnu. Umro je od srca 2. VI 1940. Mnogo je godina bio prigodni ispovjednik Kongregacije Naše Gospe u Plocku (v.g. I Miesiecz. str. 203-206).
Sestra Joachima Gluc svjedoči da je vidjela da se je s. F. nekoliko puta ispovjedila kod kapelana Waclawa Jezuseka kad je ispovjedao učenice u kapeli Anđela čuvara (tako je kuća Kongregacije nazvana u Plocku). Jednom je to trajalo dulje nego obično. Vjerojatno je s. F. tražila pomoć kod njega u pojašnjenju svojih problema.
Dr. Waclaw Jezusek, rođ. 1896. zaređen je za svećenika 30. V 1920. Od 1920-1923. studirao je kanonsko pravo u Rimu. Od 1923-1972. bio je profesor kanonskog prava u sjemeništu Plock i kancelar biskupije Plock kao i kapelan kod sestara Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa. 1940. imenovan je generalnim vikarom, a od 1950-1963. bio je rektor sjemeništa u Plocku i kanonički prelat u Plocku.
Danas nije moguće više utvrditi kod kojeg se svećenika ispovjedila s. F.

69 Poglavarica kuće u Plocku bila je tada Majka Roza. Majka Roza (građanskim imenom:

Molila sam Isusa za jedan znak kao svjedočanstvo zato, – da si Ti zaista Bog i moj Gospodin i da od Tebe dolaze ove želje. Tada sam čula jedan nutarnji glas kako govori: *"Ja ću dati da me poglavari upoznaju kroz milosti koje ću podjeljivati preko slike"*.

52 Kad sam se htjela udaljiti od nutarnjih nadahnuća, reče mi Bog, On će od mene tražiti na Sudnjem danu mnogo duša.

Umorna od mnogih poteškoća koje sam imala jer mi je Isus govorio i tražio da naslikam Njegovu sliku, odlučila sam moliti patra Andrasza[70] još prije vječnih zavjeta da me oslobodi od nutarnjih nadahnuća kao i obveze naslikati Sliku. Nakon saslušane ispovijedi pater Andrasz mi je odgovorio slijedeće: "Ja Vas od ničega ne oslobađam, i ne smijete izbjegavati nutarnja nadahnuća. Ipak morate o svemu izvješćivati svog ispovjednika, bezuvjetno i apsolutno, jer ćete inače dospjeti na stranputicu, uprkos velike Božje milosti. Za sada se ispovjedajte kod mene ali morate znati da trebate imati jednog stalnog ispovjednika, dakle duhovnog vođu".

53 To me je jako brinulo. Vjerovala sam da ću biti oslobođena svega ipak suprotno se dogodilo – jednoznačna zapovijed: ispunjavati Isusove zapovijedi. Također opet muka, nemam stalnog ispovjednika. Kad se neko vrijeme ispovijedam kod drugih, ne mogu – u odnosu na milosti – otkriti svoju dušu, radi čega neizrecivo trpim. Molim Isusa da tu milost dade nekom drugom, jer ja ju ne mogu koristiti, samo proigrati. Isuse, smiluj mi se. Ne nalaži mi činiti tako velike stvari. Ti vidiš da sam nesposobna prašina.

Ipak Božja je dobrota bezgranična. On mi je obećao vidljivu pomoć ovdje na zemlji i dobila sam je nakon kratkog vremena (20) u Vilni.[71] U prof. Sopoćku prepoznala sam Božju pomoć. Još prije nego sam došla u Vilnu, poznavala sam ga kroz moja nutarnja viđenja. Jednog određenog dana vidjela sam ga u našoj kapeli između oltara i ispovjedaonice. Istodobno sam čula glas u svojoj duši *"Ovo je za tebe vidljiva pomoć na zemlji. On će ti pomoći vršiti Moju volju na zemlji."*

54 † Iscrpljena od nesigurnosti, pitala sam Isusa: "Isuse, jesi li Ti moj Bog ili neki duh? – Jer moji poglavari kažu da ima različitih zavaravanja i duhova. Ako si Ti moj Gospodin, tako molim, blagoslovi me." Isus napravi veliki križ nada mnom, ja se prekrižih. Kad sam Isusa molila za oproštenje radi ove stvari, On reče da Mu s tim pitanjem nisam učinila nikakvu neprijatnost. Gospodin reče da Mu se moje povjerenje jako sviđa.

55 1933 † Duhovni savjet podijelio pater Andrasz SJ

Prvo: Ne smijete izbjegavati nadahnuća ali trebate uvijek o svemu izvijestiti ispovjednika. Ukoliko spoznate da su nutarnja nadahnuća od koristi za Vašu ili druge duše – molim, to slijedite i ne zanemarujte ni u kojem slučaju – ipak uvijek u sporazumu s vlastitim ispovjednikom.

Drugo: Ukoliko se ta nadahnuća ne slažu s vjerom i duhom Crkve, odmah odbiti – jer to dolazi od zla duha.

Treće: Ukoliko ta nadahnuća nemaju nikakvog općeg odnosa prema dušama, a posebno prema njihovom spasenju, nemojte ih uzeti srcu i ne poklanjajte im nikakvu posebnu pažnju.

Ipak ne smijete se sami htjeti voditi. Tako ili drugačije može se dospjeti na stranputice uprkos velikih Božjih milosti. Poniznost, poniznost i uvijek poniznost jer iz nas samih ne možemo ništa. To sve je samo Božja milost.

Ti mi kažeš, da Bog zahtjeva veliko povjerenje od duša, dakle kao prvo pokaži to povjerenje. Još jedna riječ – sve primaj smireno.

(21) Riječi jednog ispovjednika:[72] "Sestro, Bog Vam priprema mnoge izvanredne milosti. Ipak, potrudite se za život koji je čist pred Gospodinom kao suza, bez obzira kako Vas drugi prosuđivali. Tebi neka je Bog dovoljan, On sam".

Na kraju novicijata reče mi ispovjednik[73] slijedeće: "Idi kroz život i čini dobro da bih mogao pisati na stranicama tvog života: Išla je kroz život i činila dobro – neka Bog to čini u Vama."

Janina Klobukowska) rođena je 1882. godine i skupila je u Kongregaciju 1902. godine. Svoje vječne zavjete položila je 1909. godine. U puno kuća Kongregacije obnašala je dužnost predstojnice. Bila je savjetnica vrhovne poglavarice od 1934-1945, a od 1946-1952 izvršavala je službu vrhovne poglavarice.

70 Pater Josef Andrasz SJ rođen je 16. X 1891. U Red je stupio 22. IX 1906., u zaređen je za svećenika 19. III 1919. Osam godina djelovao je kao pisac u tiskari Apostolata molitve. 1930. g. postao je ravnatelj tiskare i urednik mjesečnika "Poslaniec Serca Jezusowego (=Glasnik Srca Isusova). Od 1932. bio je izvanredni ispovjednik Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa. Ovu dužnost obavljao je vrlo dugo na opće zadovoljstvo i dobro sestara. Umro je 1. II 1963. (A. TJ-K).

71 Ovdje misli s. F. na duhovnog vođu, koji s obzirom na njezina duhovna nadahnuća donosi odluku kako se ponašati i voditi dušu. Takav duhovni vođa bio je za nju prof. Sopoćko u Vilni (v.g. 48)

72 Nije moguće utvrditi na kojeg ispovjednika misli s. F. Sjećanja se odnose na prošle događaje. Ona ne navodi ni datum niti mjesto događanja. Ona spominje samo izjave ispovjednika za temu Božje namjere u odnosu na njenu osobu.

73 Redoviti ispovjednik novicijata bio je tada svećenik Teodor Czputa (v.g. 34).

Jednom drugom prilikom reče mi ispovjednik: "Radi pred Bogom kao udovica iz Evanđelja. Ona je ubacila mali novčić u kasu – ipak pred Bogom vrijedilo je više nego druge velike žrtve."

Jednom dobih slijedeću pouku: "Potrudi se da svatko koji te susreće ode usrećen od tebe. Sijaj miris sreće jer dobila si puno od Boga i tako dijeli mnogo drugima. Svi trebaju odlaziti od tebe usrećeni, pa ako su samo dodirnuli rub tvoje odjeće.[74] Zapamti dobro ove riječi koje ti govorim."

Jednom drugi put reče mi slijedeće riječi: "Dopusti da Bog odgurne tvoju životnu lađu u dubinu, u neistražene ponore unutarnjeg života."

Nekoliko riječi s pouka Majke učiteljice novakinja[75] na kraju novicijata: "Posebno svojstvo Vaše duše neka bude jednostavnost i poniznost. Idite kroz život kao dijete, uvijek s povjerenjem, pune jednostavnosti i poniznosti, zadovoljne sa svim, sretne nada sve. Gdje se druge duše plaše Vi ćete mirno prolaziti zahvaljujući jednostavnosti i poniznosti. Zapamtite ovo za cijeli život: Kao što voda može teći s brda u dolinu tako milost Božja teče samo na ponizne duše."

56 Moj Bože, dobro razumijem da Ti od mene tražiš duhovno djetinjstvo.[76] To neprestano od mene zahtjevaš preko Tvojih slugu.

(22) Patnje i protivštine me spopadoše i obeshrabriše na početku samostanskog života.[77] Tako sam stalno molila da me Isus učvrsti i daruje mi snagu Duha Svetoga, da u svemu ispunjam Njegovu svetu volju, jer od samog sam početka znala i znam svoju slabost. Ja točno znam što sam po sebi. Stoga je otvorio Isus pred očima moje duše duboke ponore ništavila i po tom znam da sve dobro u mojoj duši je jedino Njegova sveta milost. Spoznavanje mog ništavila objavljuje mi istodobno ponore Njegova milosrđa. U mom unutarnjem životu jednim okom gledam u ponor svoje bijede i svog jada, što sam ja; s drugim gledam u ponor Tvog milosrđa, o Bože.

57 O moj Isuse, Ti si život mog života. Ti točno znaš da ništa drugo ne tražim nego čast Tvog imena i da sve duše upoznaju Tvoju dobrotu. Zašto

74 Radi se o prenesenom smislu. Ispovjednik se nadovezuje na Lukino evanđelje:"Ona pristupi straga i dotače se skuta Njegova ogrtača" (LL 8,44-48). Ne može se utvrditi na kojeg se ispovjednika odnosi ovo umetanje. Budući da je prethodno govor o novicijatu, može se pretpostaviti, da se u ovom slučaju radi o svećeniku T. (Czaputi (v.g. 34).

75 Učiteljica novakinja s. F. bila je s. Maria Jósefa Brzoza (v.g. 32.)

76 S. F. misli na duhovno djetinjstvo prema shvaćanju sv. Terezije od Djeteta Isusa.

77 Patnje s. F. bile su slijedeće: Ispunjenje Isusovih zahtjeva, nedostatno razumijevanje ispovjednikâ i poglavarâ, nepovjerenje sestara i njen vlastiti gubitak zdravlja.

Te izbjegavaju duše, o Isuse -ja to ne razumijem. Kad bih mogla razdijeliti svoje srce u posve sitne djeliće i darovati Ti svaki djelić kao cijelo srce, da bih Ti na ovaj način dijelom pružila zadovoljštinu za srca koja Te ne ljube! Isuse, ja Te ljubim sa svakom kapi svoje krvi, koju rado želim proliti za Tebe da bih Ti iskazala svoju iskrenu ljubav. O Bože, što Te više spoznajem tim manje Te mogu shvatiti. Ali ova neshvatljivost omogućuje mi naslutiti koliko si Ti velik, Bože. Neshvatljivost zapaljuje novom vatrom moje srce prema Tebi, o Gospodine! Od trenutka kad si, Isuse, dopustio mojoj duši, produbiti pogled moje duše u Te, odmaram se i za ničim ne čeznem. Našla sam svoje mjesto otkad moja duša ponire u Tebe, u jedinu stvar moje ljubavi. Ništa je sve, u usporedbi s Tobom. Patnja, protivštine, poniženja, neuspjesi, okrivljavanja, koja me susreću jesu trun, koji rasplamsavaju moju ljubav prema Tebi Isuse.

Smiona i nedostiživa je moja čežnja. Želim skriti od Tebe da trpim. Ne želim nikada biti nagrađena za (23) moje napore i dobra djela. O Isuse, Ti si moja plaća. Ti si mi dovoljan, blago mog srca. Sa svojim bližnjim želim suosjećati u patnji i skriti svoje vlastite patnje u srcu, ne samo pred bližnjima nego i pred Tobom, Isuse.

Patnja je jedna velika milost. Po patnji duša postaje slična spasitelju. U patnji kristalizira se ljubav. Što je veća patnja to je čistija ljubav.

58 † Jednom, u noći, dođe k meni jedna od naših sestara koja je prije dva mjeseca umrla.[78] Ona je pripadala prvom koru. Vidjela sam je u strašnom stanju – sva u vatri, s licem iskrivljenim od bola. To je samo kratko trajalo, onda je nestala. Strah mi probode dušu, jer nisam znala gdje ona trpi, da li u čistilištu ili u paklu. Ipak udvostručila sam svoje molitve za nju. Slijedeće noći došla je opet. Ugledala sam je u još žalosnijem stanju, u goroj vatri. Na njezinu licu oslikavao se očaj. Jako me je čudilo da sam je ugledala u još lošijem stanju nakon mojih molitava koje sam za nju žrtvovala. Upitala sam je: "Zar ti nisu pomogle moje molitve?"

– Ona mi je odgovorila da joj moje molitve nisu pomogle i neće joj pomoći. Ja upitah: "A molitve, koje je cijela Kongregacija žrtvovala za tebe, nisu ti pomogle?" – Ona odgovori: "Ne. Te molitve koristile su drugim dušama". Uzvratih: "Ako Vam ne pomažu moje molitve, tada molim da mi više ne dolazite." Odmah je iščezla. No ja nisam prestala moliti. Nakon nekog vremena opet mi dođe u noći ali već u drugačijem

78 Godine 1933. umrle su: s. Cecylia Mieszkowska 20. II u Walendowu i s. Kazimiera Kasprowicz 21. IV u Warszawi. S. F. samo spominje događanje bez bližeg opisa mjesta i datuma. Stoga je danas teško utvrditi o komu se radi.

stanju. Nije bila više okružena vatrom kao prije. Njezino lice je zračilo. Oči su sjale radošću. Ona mi reče da imam pravu ljubav prema bližnjemu. Mnoge druge duše okoristile su se mojim molitvama. Potakla me je ne prestati s molitvom za patničke duše u čistilištu i reče da mora još samo kratko ostati u čistilištu. Ipak neobični su Božji sudovi.

59 (24) 1933. Jednom čula sam glas u svojoj duši:"*Održi jednu devetnicu za domovinu. Devetnica neka se sastoji od Litanija svih svetih. Moli ispovjednika*[79] *za dozvolu.*" Kod slijedeće ispovjedi dobila sam dopuštenje i iste večeri započeh s devetnicom. Na kraju litanija ugledah veliku svjetlost
60 i u njoj Boga Oca. Između ove svjetlosti i zemlje vidjela sam Isusa pribijena na križ, tako da je Bog – htijući gledati na zemlju – morao gledati kroz Isusove rane. Shvatih da Bog blagosivlja zemlju poradi Isusa.

61 Isuse, ja Ti zahvaljujem za veliku milost, naime za ispovjednika kojeg si mi dobrostivo pronašao. Dopustio si mi najprije ga vidjeti u viđenju prije nego što sam ga poznavala.[80] Kad sam se ispovjedala kod p. Andrasza, mislila sam da će me osloboditi od nutarnjih nadahnuća. Ali pater mi je rekao da me ne može od toga osloboditi, "ipak molite za duhovnog vođu".

Nakon kratke nutarnje molitve vidjela sam po drugi put prof. Sopoćka u našoj kapeli između oltara i ispovjedaonice. Tada sam bila u Krakówu. Ova dva viđenja duhovno su me ojačala, pogotovo kada sam ga točno tako susrela kako sam ga bila vidjela u viđenjima u Warszawi, kod treće probacije[81], i također u Krakówu. Isuse, zahvaljujem Ti za ovu veliku milost.

62 Spopada me sada strah kad čujem poneku dušu govoriti da nema ispovjednika, dakle duhovnog vođu. Jer ja znam koju sam štetu imala kad nisam posjedovala te pomoći. Bez duhovog vođe lako se dospije na stranputice.

O živote, jednolični i sivi, kakva blaga počivaju u tebi! Ni jedan čas ne sliči drugom. Jednoličnost i sivilo svakodnevnice iščezavaju, kad sve

79 Godine 1933. s. F. bila je u tri kuće: Warszawi – redovni ispovjednici bili su svećenici Roslaniec i Kulesza (v.g. 23, 47); u Vilni – redovni ispovjednik bio je prof. Sopoćko (v.g. 48); u Krakowu – ovdje se ispovjedala kod p. Andrasza SJ (v.g. 70). Ostaje teško utvrditi kada i koji od ispovjednika joj je dao dopuštenje za devetnicu.

80 V. g. 49.

81 Treća probacija – ovdje znači pripravno vrijeme sestara za polaganje vječnih zavjeta. U Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa trajalo je to razdoblje pet mjeseci. S. F. obavila je svoju treću probaciju 1932/33. godine u Warszawi. Učiteljica treće probacije bila je majka Malgorzata Gimbutt.

promatram očima vjere. Milost koja se nalazi u ovom času ne ponavlja se u slijedećem. Ona mi se daje u slijedećem času, ali ne više ista. Vrijeme ističe i ne vraća se nikad više. Što ono u sebi skriva, ne mijenja se, ono to opečaćuje u vječnosti.

63 (25) † Prof. Sopoćka mora Bog jako ljubiti. To govorim jer sam spoznala kako jako Božja pažnja počiva na njemu u određenim trenucima. Ja to vidim i izuzetno se radujem da Bog ima takve izabranike.

64 1928. Izlet na Kalvariju[82]

Poslana sam u Vilnu zamjenjivati dva mjeseca jednu sestru,[83] koja je otputovala na treću probaciju. Ostala sam pak nešto dulje od dva mjeseca. Jednog dana htjela me je obradovati Majka predstojnica[84], dopustila mi je u društvu jedne sestre[85] otići na Kalvariju i proći takozvane "drózki".[86] To me je jako obradovalo. Trebale smo se voziti lađom iako to nije bilo tako daleko, po želji Majke predstojnice. Navečer Isus mi reče: "*Ja želim da ostaneš kod kuće*". – Odgovorih: "Isuse, ipak sve je pripremljeno. Ujutro trebamo putovati, što ću sada učiniti?" A Gospodin je odgovorio: "*Ovaj izlet škodit će Tvojoj duši*". Ja uzvratih: "Tomu možeš odnemoći. Upravljaj stvarima tako da se Tvoja volja ostvaruje". U tom trenutku oglasi se zvono za polazak na noćni počinak. Jednim pogledom oprostih se od Isusa i pođoh u svoju ćeliju.

82 Vilna leži na rijeci Wilija. Na drugoj obali rijeke nalaze se šumoviti brežuljci s postajama Križnog puta nazvani "Kalvarija". Proći ove postaje naziva se "Drózki" (=mali putovi). Od kuće Kongregacije u Antokolu u Vilni moglo se s lađom prijeći na "Kalvariju".

83 U to vrijeme otputovala je s.Petronela na treću probaciju.Radila je u kuhinji. S. F. došla je u Vilnu zamijeniti je.

84 U to vrijeme bila je u Vilni predstojnica Majka Irena. S. Irena (građansko ime: Maria Krzyzanovska) rođena je 25. XI 1889. g. U Kongregaciju je stupila 7. XII 1916., a svoje vječne zavjete položila je 30. IV 1924. g. Bila je veoma naklonjena mladima i svom dušom predana apostolskom djelovanju. Radila je kao odgojiteljica djevojaka kao zamjenica učiteljice novakinja, kao predstojnica i savjetnica vrhovne poglavarice. Nakon dugogodišnjeg požrtvovanog rada umrla je 3. XII 1971. u Wroclawu.

85 S. F. pratila je vjerojatno s. Justyna Golofit. Od novicijata bile su prijateljski povezane. Sigurno je htjela Majka Irena obradovati s. F. poradi čega je odredila njenu raniju sunovakinju za pratnju. S. Justina Golofit, rod. je 5. VII 1908., a u Kongregaciju je stupila u kolovozu 1927. Svoje vječne zavjete položila j 30. X 1934. Poslije toga radila je u Warszawi, Vilni i Radomu u kuhinji. Kasnije je obolila na srcu i stoga joj je dodjeljena lakša djelatnost. Za vrijeme Informativnog procesa s. Faustini bila je jedna od svjedoka.

86 V. g. 82.

Osvanu lijepo jutro. Moja pratilja radovala se da će biti lijepo, da ćemo puno toga vidjeti, a ja sam pak bila sigurna da nećemo putovati, iako dotad nije bilo nikakvih smetnji za put. Trebale smo se ranije pričestiti i odmah otputovati nakon zahvale. Za vrijeme Sv. pričesti lijepo vrijeme se potpuno promijenilo. Nije bilo za objasniti otkuda su oblaci prekrili cijelo nebo te je započelo lijevajući kišiti. Svi su se čudili da je kiša mogla doći iz tako lijepog vremena. Nitko nije mogao očekivati da se za tako malo vremena vrijeme moglo promijeniti.

(26) Majka predstojnica mi reče: "Žao mi je da ne možete putovati". Ja uzvratih: "Majčice, ništa to nije što ne možemo putovati. Božja je volja da ostanemo kod kuće". Ipak nitko nije znao da je bila Isusova izričita želja da ja ostanem kod kuće. Cijeli dan provela sam u sabranosti i razmatranju. Zahvaljujem Bogu zato što me je zadržao kod kuće. Ovog dana Bog mi je podario mnogo nebeskih radosti.

65 U početku novicijata bila sam vrlo ražalošćena što me je učiteljica novakinja odredila za "dječju kuhinju"[87], jer se s loncima nisam dobro snalazila budući su bili jako veliki. Najgore mi je bilo pranje krumpira, ponekad mi je polovica ispadala iz lonca. Kad sam to rekla učiteljici novakinja, mislila je da ću se postepeno na to naviknuti i prilagoditi se. Poteškoće nisu popuštale jer su se moje snage smanjivale iz dana u dan. Zbog nedostatka snage udaljila bih se kad su se morali prati krumpiri. Susestre su primijetile da me je ovaj posao satirao i vrlo su se čudile. One nisu znale da ja jednostavno nisam mogla pomoći usprkos nastojanja i samosavladavanja. U podne, za vrijeme ispita savjesti, optuživala sam se pred Bogom zbog nedostatka snage. Tada sam čula riječi u svojoj duši: "*Od danas će ti to biti lakše. Ja ću jačati tvoju snagu*". Navečer, kad je došlo vrijeme pranja krumpira požurila sam kao prva s povjerenjem u Gospodnju riječ. S lakoćom sam uzela lonac i dobro oprala krumpire. Kad sam podigla poklopac umjesto krumpira ugledala sam cijeli svežanj crvenih ruža u loncu, tako lijepih da ih je teško opisati. Još nikad nisam vidjela takve. Jako sam se začudila i nisam razumjela njihovo značenje,[88] ali tad sam čula glas u svojoj duši: "*Tvoj teški rad promijenit ću u najljepše bukete*

87 "Dječja kuhinja" – ovim se označuje prostor gdje se pripremaju objedi za učenice. Budući da je u kući Warszawe živjelo mnogo osoba, obroci su se pripremali u posebnoj kuhinji, u kojoj su radile i učenice (v.g. 21).

88 Oslanjajući se na ovaj tekst možemo pretpostaviti da je Bog s. F. posve jednoznačno pokazao kako On nagrađuje nastojanja požrtvovnog rada i u poslušnosti prihvaćenu samozatajnost. Krumpiri – promijenjeni u najljepše ruže – jesu simbol zasluga koje je s.F. sakupljala s radom koji nadilazi njene snage.

ruža čiji se miris uzdiže do mog prijestolja". Od tada sam se trudila cijediti krumpire ne samo u tjednu koji mi je (27) određen za kuhanje[89], nego sam pokušavala u tjednu drugih sestara njih zamijeniti ovom radu.

Ne samo kod ovog posla nego kod svakog težeg rada trudila sam se kao prva pomoći, jer sam upoznala kako se to Bogu sviđa.

66 O neiscrpivo dobro čiste nakane[90], koje ispunja svo naše djelovanje i koje se Bogu čini vrlo ugodnim!

O Isuse, Ti vidiš kako sam slaba, stoga ostani uvijek uza me. Vodi svo moje djelovanje i cijelo moje biće. Ti, moj najbolji Učitelju! Stvarno, Isuse, bojim se kad pogledam na svu svoju bijedu. Ipak istodobno smirujem se kad gledam Tvoje neiscrpno milosrđe, koje je za cijelu vječnost veće nego moja bijeda. Ovo držanje odjeva me Tvojom moći i radošću koja dolazi iz spoznaje Tebe, o Nepromjenljiva istino, Ti štitiš vječno.

67 Kad sam se uskoro razbolila nakon prvih zavjeta[91] i uprkos srdačne i brižljive njege, sa strane mojih poglavarica kao i liječničkih zahvata, nije se moje stanje popravljao a niti pogoršavalo. Do mene je tada doprlo mišljenje da se pretvaram. Time je započela moja patnja, udvostručivši se. To je trajalo prilično dugo. Jednom se požalih Isusu da sam teret sestrama. Isus uzvrati: "*Ti ne živiš za sebe nego za duše. Iz tvoje patnje druge duše izvlačit će korist. Tvoje ustrajno trpljenje donijet će im svjetlo i snagu, podložiti se Mojoj volji.*"

68 Najveća je muka za mene bila pretpostavka da moje molitve nisu Bogu ugodne i također dobra djela. Nisam se usuđivala pogledati u nebo. To mi je stvaralo toliko veliku muku da me je Majka predstojnica,[92] kad sam bila na zajedničkim duhovnim vježbama u kapeli, pozvala sebi nakon završetka duhovnih vježbi te mi reče: "Molite Boga za milost i utjehu, jer kako ja vidim (28) i druge mi sestre pričaju, Vaš sam izgled izaziva žalosno suosjećanje. Stvarno ne znam što ću s Vama činiti. Naređujem Vam da se ne žalostite". Svi ti razgovori s Majkom predstojnicom nisu mi donijeli nikakvog olakšanja niti rasvjetljenja. Još veća tama sakri mi Boga. Tražila sam pomoć u ispovjedaonici, ali ni tamo je nisam našla. Jedan sveti svećenik htio mi je pomoći, ali ja sam bila tako jadna da nisam mogla čak ni opisati svoju muku. To me je još više mučilo. Smrtna žalost toliko je

89 Sestre koje su radile u kuhinji mijenjale su se svaki tjedan u svojim dužnostima.

90 "Čista nakana" – ovdje se razumijeva izvođenje svake djelatnosti iz ljubavi prema Bogu.

91 Vjerojatno su to bili počeci tuberkuloze. Liječnici još nisu utvrdili bolesti.

92 M. Rafaela Buczynska (v. g. 41)

prožela moju dušu da je više nisam mogla skrivati. Postala je izvanjski vidljiva. Izgubila sam nadu. Noć postade još tamnija.

Svećenik, kod kojeg sam se ispovjedila, reče mi: "U Vama vidim posebne milosti i za Vas sam potpuno miran. Zašto se tako mučite?" - Ali tada ništa nisam razumjela. Stoga sam se izuzetno čudila kad sam za pokoru trebala izmoliti "Tebe Boga hvalimo" ili "Veliča", ili ponekad sam navečer morala u vrtu brzo tamo-amo prošetati, ili deset puta dnevno glasno se smijati. Ove pokorničke vježbe jako su me čudile a svećenik mi nije mogao puno pomoći. Očito je Bog htio da ga proslavim svojom patnjom. Svećenik me je tješio da sam u ovom stanju Bogu daleko draža nego u punini najvećih utjeha. - "Koja je velika milost, da u sadašnjem punom muke stanju Vaše duše, niste Boga uvrijedili, nego se vježbate u krepostima. Ja vidim Vašu dušu i u njoj vidim velike Božje namjere i posebne milosti i stoga zahvaljujem Gospodinu." Usprkos svemu moja je duša ostala u neizrecivoj patnji i muci. Slijedila sam slijepca koji je vjerovao svom vodi i čvrsto se pripio uz njegovu ruku, a ja ne odstupih ni jednog trenutka od poslušnosti, koja mi je bila sidro spasenja u vatrenoj kušnji.

69 (29) † Isuse, Vječna Istino, ojačaj moje slabe snage. Ti, Gospodine, možeš sve. Znam da su moji napori bez Tebe ništa. O Isuse, ne skrivaj se preda mnom, jer bez Tebe ne mogu živjeti. Usliši vapaj moje duše! Tvoje milosrđe, Gospodine, je neiscrpivo, smiluj se mojoj bijedi. Tvoje milosrđe nadilazi razum anđela i ljudi zajedno. Iako mi se čini da me Ti ne čuješ, svoje sam povjerenje uronila u more Tvog milosrđa. Znam da me nećeš razočarati u mom povjerenju.

70 Samo Isus zna kako je teško i mučno ispunjavati dužnosti kad se duša nalazi u takvom stanju nutarnje muke. Fizičke snage su umanjene a duh u tami. U tišini svog srca ponavljah: "O Kriste, za Tebe - milina, hvala i slava, za mene - trpljenje. Ne oklijevam ni jedan jedini korak u nasljedovanju Tebe, iako trnje povrijeđuje moje noge."

71 Kad sam poslana na liječenje u kuću u Plocku, imala sam sreću kapelu nakititi cvijećem. Bilo je to u Biali.[93] Sestra Tekla nije imala uvijek dovoljno vremena, tako da sam često sama kitila kapelu. Jednog dana

93 "Biala" - ime jednog naselja u blizini Plocka. (Danas je poznato po značajnoj naftnoj industriji). Tamo je Kongregacija kupila zemljište ranijeg seoskog gospodarstva i uredila kuću odmora za sestre i učenice kuće Plock. Stanovi sestara se nalaze u maloj dvorišnoj zgradi u vrtu. Glavni ulaz bio je u pravcu vrta. Pred ulaznim vratima bila je natkrivena nastrešnica.

donijela sam najljepših ruža da bih njima ukrasila sobu jedne određene osobe. Kad sam došla na ulaz ugledah Isusa, koji je stajao na tom ulazu, i prijazno me upita: "*Moja kćeri, kome donosiš to cvijeće?*" Moja šutnja bila je odgovor Gospodinu, jer sam u tom trenutku spoznala da sam toj osobi[94] bila podložna na profinjen način, što prije nisam zamijetila. Isus je odmah nestao. Odmah sam bacila cvijeće na pod i pošla Presvetom sakramentu sa srcem punim zahvalnosti za milost samospoznaje. O Sunce Božje, kod Tvojih zraka duša vidi i najmanju prašinu koja Ti se ne sviđa.

72 (30) Isuse, vječna Istino, Živote naš, zazivam i prosim Tvoje milosrđe za jadne grešnike. Ti slatko Srce mog Spasitelja, puno sućuti i neizmjernog milosrđa usrdno Te molim za jadne grešnike. O presveto Srce, izvore milosrđa iz kojeg izviru za cijelo čovječanstvo zrake neshvatljive milosti, žarko Te molim za prosvjetljenje jadnim grešnicima. O Isuse, sjeti se Svoje gorke muke i ne dopusti da se izgube duše, koje si otkupio Tvojom predragocjenom presvetom Krvlju. O Isuse, kad razmišljam o tako ogromnoj cijeni Tvoje Krvi, raduje me njezina veličina, jer jedna bi kap bila dovoljna za sve grešnike. Iako grijeh predstavlja ponor zloće i nezahvalnosti, neusporediv je s onom postignutom cijenom za nas - stoga neka svaka duša u Gospodnjoj patnji pronađe povjerenje i nadu u Njegovo milosrđe. Bog ne uskraćuje nikomu svoje milosrđe. Nebo i zemlja mogu se promijeniti, a ipak Božje je milosrđe neiscrpivo. Ah, kolika radost gori u mom srcu kad promatram Tvoju neshvatljivu dobrotu, o moj Isuse. Željela bih dovesti sve grešnike Tvojim nogama da bi vječno slavili Tvoje milosrđe.

73 Moj Isuse, iako mi tamna noć i mračni oblaci pokrivaju horizont, ipak znam, da se sunce ne gasi. O Gospodine, iako Te ne mogu pojmiti ni razumjeti Tvoje djelovanje - uprkos tome uzdam se u Tvoje milosrđe. Ako je Tvoja volja, Gospodine, da zauvijek živim u ovoj tami, budi hvaljen. Samo za jedno Te molim, moj Isuse, ne dopusti da Te uvrijedim bilo čime. O moj Isuse, samo Ti poznaješ čežnje i patnje mog srca. Raduje me da mogu malo trpjeti za Tebe. Kad primjetim da patnje nadilaze moje snage tada se sklanjam Gospodinu u Presvetom sakramentu i duboka šutnja je moj razgovor s Gospodinom.

94 S. F. je mislila ovdje vjerojatno na svećenika Piotra Trjanczyka koji je u to vrijeme boravio u Biali na liječenju, a istodobno je služio sestrama kao kapelan. Kod kićenja kapele cvijećem očito je htjela s. F. ukrasiti cvijećem i sobu kapelanovu. Svećenik Piotr Trjanczyk rođen je 30. IV 1887., zaređen je za svećenika 33. VI. 1913. Njemačke okupacione vlasti uhapsile su ga 7. III 1941. i odvele u logor Dzialdowo gdje je još iste godine ubijen (v.g. Miesiecznik .... br. 9/1949).

74 (31) Ispovijed jedne naše učenice[95]

Jednom kad me je tjerala neka nutarnja snaga pobrinuti se za Svetkovinu i slikanje slike, nisam se mogla smiriti. Nešto je probijalo kroza me, strah me je obuzeo da ne podlegnem zavaravanju. Nesigurnosti su dolazile uvijek iznova, jer u nutrini osjećah da je to Gospodin koji prodire mojom dušom. Ispovjednik[96], kod koga sam se tada ispovjedala, reče mi da postoje zavaravanja a meni je bilo tako, kao da se boji moje ispovijedi. To me je mučilo. Kad sam vidjela da mi ljudi mogu samo malo pomoći, utjecala sam se više Isusu, najboljem Učitelju. Kad me je opet spopala nesigurnost, da li je glas od Gospodina koji mi govori – u svojoj nutrini održavala sam razgovore u dvoje s Njim. Trenutačno prođe mnome neka snaga i ja rekoh: "Ako si Ti uistinu moj Bog koji se sa mnom susrećeš, tada Te molim da se ova učenica[97] ispovijedi još danas. Taj će me znak ojačati." U istom trenutku molila je djevojka za ispovijed.

75 Majka[98] razreda čudila se nad ovom izvanrednom promjenom. Ipak pobrinula se odmah za ispovjednika, a djevojka se ispovjedila s velikim kajanjem. U svojoj duši čula sam u tom trenutku ovaj glas: "*Vjeruješ li mi sada?*" – Ponovno je neka čudesna snaga prožela moju dušu i unijela sigurnost i snagu, tako da sam se čudila kako sam samo za jedan trenutak mogla sumnjati. Sumnje su uvijek dolazile izvana i tako sam bila potaknuta sve dublje se zatvoriti u sebe. Ukoliko je moja duša zamijetila nesigurnost kod ispovjednika, nisam se dublje otkrivala, nego sam se samo optužila za grijehe. Svećenik koji ne posjeduje mir, ne može ga dati drugoj duši.

O svećenici, vi svijetle svijeće koji duše prosvjetljujete, vaša svetost nikad ne smije potamniti! Razumjela sam da tada nije bila Božja volja da otkrijem moju dušu u svoj dubini! Tu milost Bog mi je darovao kasnije.

76 (32) Moj Isuse, vodi moj razum. Posjeduj cijelo moje biće. Zatvori me u dubine Tvoga Srca i štiti me od napada neprijatelja. U Tebi je moja

95 S. F. ne navodi ni mjesto niti datum. Tako se ne može utvrditi o komu se radi. Ispovjednici su bili svećenici dr. Wilkonski i Modzelewski (v.g. 68). Drugi listovi Dnevnika ne upućuju kod kojeg od njih se ispovjedila s. F.

96 Vjerojatno se to dogodilo u Plocku.

97 Nije se moglo utvrditi koja je to bila učenica. U kućama za djevojke i moralno pale žene, koje je vodila Kongregacija, često su se nalazile osobe koje su se buntovnički i neprijateljski postavljali prema vjeri i Sv. sakramentima. Ponekad je trebalo duže vremena i posebne Božje milosti prije nego što upoznaju bijedu svojih duša.

98 V. g. 46.

jedina nada. Govori mojim usnama kad sam s utjecajnima i učenima, ja, najveća bijeda, da spoznaju da je to Tvoja nakana i da od Tebe potječe.

77 Tama i kušnje

Moj je razum bio čudno zamračen. Nijedna istina nije mi se činila jasnom. Kad mi se govorilo o Bogu, srce mi je bilo kao od kamena. Iz srca nisam mogla izvući niti jedan jedini osjećaj ljubavi. Kad sam se potrudila činom volje ustrajati kod Boga, obuzela me velika muka, a vjerovala sam da tim izazivam veću Božju srdžbu. Meditirati kao prije, uopće nisam mogla. U svojoj sam duši osjećala veliku prazninu, koju ničim nisam mogla ispuniti. Počela sam osjećati glad i čežnju za Bogom, ali vidjela sam svu svoju bespomoćnost. Pokušavala sam polagano čitati, rečenicu po rečenicu, i tako meditirati, ali to je bilo uzalud. Ništa od toga nisam mogla razumjeti, što sam bila čitala. Neprestano je pred očima moje duše bio ponor moje bijede. Čim bi pristupila nekim vježbama u kapeli, osjećah uvijek jače muke i kušnje. Ponekad sam se borila za vrijeme cijele Sv. mise protiv bogohulnih misli, koje mi se gurahu na usnama. Osjećah odbojnost prema svetim sakramentima. Imala sam dojam da ne dospjevam do nikakvih plodova koje podjeljuju sveti sakramenti. Išla sam samo iz poslušnosti prema ispovjedniku, a ova slijepa poslušnost bila je za mene jedini put kojim sam trebala ići – i spasenje. Kad mi je svećenik objasnio da su to kušnje od Boga, "... u stanju, u kojem se nalaziš, ne vrijeđaš Boga, nego si Mu veoma prijatna (33) a to je znak da te Bog neizmjerno ljubi i ima vrlo mnogo povjerenja, zbog toga te kuša takvim kušnjama". – Njegove riječi me ne utješiše. Mislih, one me neće uopće pogoditi. Jedno me čudilo, da su me ponekad, kad sam jako trpjela, u trenutku kad sam se približavala ispovjedaonici, napuštale iznenada moje muke, ali čim bi se odmakla od ispovjedaonice, one sve bi me još bjesnje spopale.

Tada sam pala licem na zemlju pred Presvetim sakramentom i ponavljala riječi: "Ako bi me htio i ubiti, ja ću se pouzdati u Te."[99] Mislila sam u svojoj boli da se borim sa smrću. Najstrašnija misao za me bila je da sam odbačena od Boga. Zatim slijedište druge misli. – Zašto se trebam truditi oko kreposti i dobrih djela? – Zašto se trebam mrtviti i trošiti? – Zašto polagati zavjete? – Zašto moliti? – Zašto se žrtvovati i mrtviti? – Zašto

99 Riječi – "Ako bi me htio i ubiti, ja ću se pouzdati u Te" – su mala izmjena Jobovih riječi (13,15).

na svakom koraku prinositi za žrtvu? – Zašto, kad sam odbačena od Boga? – Zašto naprezanje? – Ovdje samo Bog zna što se događalo u mom srcu.

78 Kad sam bila satrvena patnjama, pođoh u kapelu i iz dubine svoje duše molih: "Isuse, čini sa mnom što ti je po volji. Posvuda ću Te slaviti. Sva Tvoja volja neka se događa u meni. O moj Gospodine i Bože, slavit ću Tvoje beskrajno milosrđe". Ovim činom podlaganja popustiše i nestaše strahovite patnje. Ugledah Isusa koji mi reče: *"Ja sam uvijek u Tvom srcu."* Neizreciva radost prože moju dušu i ispuni je velikom ljubavlju prema Bogu, kojom rasplamsa moje siromašno srce. Vidim da Bog nikada ne dopušta više, nego što možemo podnijeti. Ničeg se ne bojim. Kad Bog pošalje duši velike muke, On je potpomaže još većom milošću, iako ih ona uopće ne osjeća. U takvim trenucima čin povjerenja daje Bogu više časti, nego mnogi sati utješne molitve. Sada vidim, kad Bog želi dušu držati u tami, nitko je ne može prosvijetliti, ni knjiga niti ispovjednik.

79 (34) Marijo, moja Majko i Gospodarice, Tebi prepuštam svoju dušu i svoje tijelo, svoj život i svoju smrt i što poslije slijedi. Sve polažem u Tvoje ruke, o Majko moja. Pokrij svojim djevičanskim plaštem moju dušu i daruj mi milost čistoće srca, duše i tijela. Brani me svojom moći od svih neprijatelja, povrh svega od onih koji svoju zloću pokrivaju maskom kreposti. O prelijepi Ljiljane, Ti si moje ogledalo, o moja Majko.

80 Isuse, božanski Zatvoreniče ljubavi, kad razmišljam o Tvojoj ljubavi prema meni i Tvom trošenju za mene, tada zakazuju moji osjećaji. Ti skrivaš Tvoju nepojmljivu veličinu i poklanjaš se meni, bijednoj. O Kralju slave, tako skrivaš Svoju ljepotu, pogled moje duše prodire kroz zavjesu. Vidim korove anđela koji Te veličaju bez prestanka i sve nebeske sile koje Te časte bez prestanka i govore: Svet, svet, svet.

Tko će shvatiti Tvoju ljubav i Tvoje neiscrpno milosrđe prema nama. – O Zatvoreniče ljubavi, zatvaram svoje siromašno srce u ovom svetohraništu da Ti se klanja danju i noću. Ne poznajem nikakvu smetnju za klanjanje. Iako ću tjelesno biti udaljena, moje srce ostaje uvijek uza Te. Ništa ne može ograničiti moju ljubav prema Tebi. Za mene ne vrijede nikakve smetnje. O moj Isuse, želim Te tješiti za sve nezahvalnosti, pogrđivanja, mlakosti, mržnju bezbožnika, oskvrnjivanja. O Isuse, želim gorjeti kao čista i nestajuća žrtva pred prijestoljem Tvoje skrovitosti.

81 Bez prestanka vapijem Ti za umiruće grešnike. O Presveto Trojstvo, budi blagoslovljeno – Nedjeljivi, Jedini Bože, za ovaj veliki dar i ostavštinu milosrđa. Moj Isuse, da bih činila zadovoljštinu za bogohulitelje – šutjet ću, kad me bez krivice prekoravaju da bih Te barem na ovaj način djelomice obeštetila. U svojoj duši pjevam bez prestanka Tvoju slavu i

nitko to ne naslućuje niti razumije. Pjesma moje duše poznata je samo Tebi, o moj Stvoritelju i Gospodine.

82 (35) Ne dam se uvući tako u vrtlog rada, da Boga zaboravim. Sve slobodne trenutke želim provesti do nogu Učiteljevih, koji je skriven u Presvetom Oltarskom sakramentu. On me poučava od moje najranije mladosti.

83 *"Piši slijedeće: Prije nego što dođem kao Pravedni sudac, doći ću kao Kralj milosrđa. Prije nego što započne Dan pravednosti ljudima dat će se slijedeći znak na nebu:*

Svo svjetlo na nebu ugasit će se i bit će velika tama na cijeloj zemlji. Onda će se pojaviti znak križa na nebu i iz svih otvorâ, gdje su bile probijene ruke i noge Spasiteljeve, izvirat će velike svjetlosti, koji će neko vrijeme osvjetljivati zemlju. To će se dogoditi kratko prije Sudnjeg dana."

84 O krvi i vodo, što potekoste iz Srca Isusova kao izvor Milosrđa za nas, ja se uzdam u Te.

85 Vilna, 2. VIII 1934.

U petak nakon Sv. pričesti bila sam duhom uznesena pred prijestolje Božje. Vidjela sam pred prijestoljem Božjim nebeske sile koje bez prestanka slave Gospodina. Osim nebeskog prijestolja vidjela sam svjetlost koja je stvorenjima nepristupačna. Samo Tijelom postala Riječ ulazi tamo kao posrednik. Kad je Isus ušao u tu svjetlost, čula sam riječi: *"Odmah piši što čuješ: Ja sam Gospodar u svojoj biti i ne poznajem ni zapovijedi niti potrebe. Kad pozivam stvorenja u život – to se onda događa po mom bezgraničnom Milosrđu."*

U tom trenutku vidjeh se u našoj kapeli, u svojoj klupi, kao prije. Sv. misa bila je završena. Riječi sam upravo napisala.

86 † Kad sam ugledala svog ispovjednika[100] i vidjela koliko mora trpjeti zbog Djela, kojeg Bog ostvaruje po njemu, uplašila sam se za trenutak i rekla Gospodinu: "Isuse, to je ipak Tvoja nakana. Zašto (36) se ophodiš s njim tako kao da mu želiš otežavati i tražiš da on to čini?"

"Piši: Dan i noć počiva moj pogled na njemu. Poteškoće pripuštam stoga da umnožim njegove zasluge. Ja ne nagrađujem dobar ishod, nego strpljenje i trud koji se za Me poduzima."

---

100 Najvjerojatnije se ovdje radi o prof. Sopoćku (v.g. 48).

87 Vilna, 26. X 1934.

U petak, kad sam išla s učenicama[101] iz vrta na večeru – bilo je deset prije šest – ugledah Isusa nad našom kapelom u liku kakvog sam Ga prvi put vidjela. Tako, kao što je naslikan na slici. Dvije zrake, što izlaze iz Srca Isusova, pokriše našu kapelu i bolesničku sobu, zatim cijeli grad a onda se podijeliše na cijeli svijet. To je trajalo vjerojatno četiri minute i nestalo. Jedno od djece, koje je išlo zajedno sa mnom nešto iza drugih, vidjelo je isto tako zrake, ali nije vidjelo Isusa i nije znalo odakle zrake dolaze. Bila je vrlo uzbuđena i o tom je ispričala drugim djevojčicama. Ove je ismijaše da si nešto umišlja ili su to bila svjetla nekog aviona. Djevojčica je pak ostala čvrsto pri svom i reče da još nikada nije vidjela u svom životu takve zrake. Kad su joj druge govorile da je možda to bio reflektor, ona reče da poznaje reflektorsko svjetlo. Takve zrake pak još nikad nije vidjela. Djevojčica je došla poslije večere k meni i kazala da su je zrake tako obuzele da nema mira. Ona bi mogla stalno o tom govoriti. Ipak nije bila vidjela Isusa. Neprestano me je podsjećala na zrake, čime je dovodila moju osobu u određene poteškoće, jer ja joj nisam mogla kazati da sam bila vidjela Isusa. Molila sam za tu dušu i molila Gospodina za milosti koje su joj tako potrebite. Kliktalo je moje srce da se Isus sam daje prepoznati u Svom djelu. Iako sam poradi toga imala mnoge neprijatnosti, za Isusa se dalo sve podnijeti.

88 (37) † Kad sam išla na klanjanje osjetila sam Božju blizinu. Nakon jednog trenutka ugledala sam Isusa i Mariju. Viđenje mi je ispunilo dušu radošću, a ja upitah Gospodina:"Što je Tvoja volja ustvari, Gospodine, koju Ti trebam iznijeti po nalogu ispovjednika?" – Isus odgovori: "*Moja je volja da on ovdje ostane i ne otpušta sam sebe*". Ja upitah Isusa da li smije glasiti natpis "Krist, Kralj milosrđa". Isus odgovori: "*Ja sam Kralj milosrđa*". On ne reče "Krist". "*Ja želim da se ova slika javno izloži na prvu nedjelju poslije Uskrsa*".[102] *Ta nedjelja je Svetkovina milosrđa. Po utjelovljenoj Riječi, Ja dajem spoznati ponor mog milosrđa*".

89 † Na čudan način se sve to odvijalo kako je to Gospodin zahtijevao. Prvo štovanje iskazale su mase naroda[103] na prvu nedjelju po Uskrsu. Tri

101 Ovo su bile učenice kuće u Vilni: Imelda, Edzia, Ignasia, Malgosia i Jadwiga Owar (v. A. S. F. – L.J. Owar). Prve četiri navedene nisu više žive, J. Owar stanuje u Gdansk-Stocznia. U Informativnom procesu bila je svjedokinjom. Ukazanje od 28. XI 1934. u Vilni pismeno je posvjedočila i potpisala s. F., s. Taida (ona je zapisala izjave s. F.) i učenica Imelda. Vjerodostojnost je potvrdila M. Irena Krzyzanowska, predstojnica kuće (v. g. 84).

102 Radi se o izlaganju slike Božjeg milosrđa javnom štovanju (v.g. 1)

dana bila je slika javno izložena i od ljudi čašćena. Slika je bila izložena u "Ostra Brama" u prozoru zabata i moglo je se vidjeti izdaleka. U "Ostra Brama" svečano je obilježen trodnevljem završetak jubilejske godine otkupljenja svijeta – 1900 godina od Otkupiteljeve muke. Sada vidim da je djelo otkupljenja povezano s onim od Gospodina traženim Djelom milosrđa.

90 Jednom sam nutrinom ugledala svog ispovjednika i vidjela koliko će trpjeti. – Prijatelji će te napustiti, svi će ti se suprotstaviti i umanjit će se tvoje fizičke snage. Vidjela sam te kao jagodu grozda, izabranu od Gospodina i bačenu u prešu patnji. Tvoja duša, oče, bit će ispunjena sumnjom u nekim trenucima, koje se odnose na Djelo i na mene.

Vidjela sam kao da bi ti se i Bog usprotivio i upitah Gospodina, zašto On tako postupa s tobom kao da ti želi otežati što ti pak zapovijeda. Gospodin je uzvratio: "*S njim postupam tako za svjedočanstvo tomu da je to moje djelo. Reci mu (38) da se ne treba ničega bojati. Moja pažnja usmjerena je na nj danju i noću. Toliko mnogo kruna bit će u njegovoj kruni, koliko će se duša spasiti ovim djelom. Ne nagradujem za dobar uspjeh rada, nego za trpljenje.*"

91 Moj Isuse, Ti sam znaš, koliko mnogo progonstava trpim samo stoga jer sam Ti vjerna i čvrsto stojim prema Tvojim zahtjevima. Ti si moja snaga – pomozi mi, da uvijek sve vjerno ispunjavam što Ti od mene tražiš. Po sebi samoj ništa ne mogu, ipak kad me Ti jačaš, sve poteškoće su mi beznačajne. O Gospodine, vrlo dobro shvaćam da je moj život, od prvog trenutka kad je moja duša dobila sposobnost Tebe upoznati, jedna trajna borba, koja će biti sve ljuća. Pri svakom jutarnjem razmatranju pripremam se za borbu cijelog dana a Sv. pričest mi je sigurnost da ću pobijediti, i tako se to dogodi. Strah me spopada pred danom u kojem nemam Sv. pričesti. Ovaj Kruh jakih daje mi svu snagu voditi Djelo i hrabrost sve činiti, što Gospodin traži. Hrabrost i snaga u meni nisu moji nego pripadaju Onom, Koji u meni boravi – po Euharistiji.

Moj Isuse, kako su ipak velika nerazumijevanja. Kad ne bi bilo Euharistije, ne bih ponekad imala hrabrosti ići dalje putem kojeg si mi pokazao.

103 Slika, koju je naslikao Kazimirowski u Vilni, zahvaljujući naporima prof. Sopoćka izložena je po prvi put na završetku svečanosti jubilejske godine otkupljenja svijeta – 26. – 28. IV 1935. – na tri dana. Bila je pričvršćena visoko u začelju prozora "Ostra Brama", time vidljiva izdaleka. Svečanost je pala na prvu nedjelju po Uskrsu, koja treba biti po s. F. "svetkovina Božanskog milosrđa" (Isus je to tako zahtjevao). Istog dana održao je prof. Sopoćko propovijed o Božanskom milosrđu (A. S. F. – Sjećanja prof. Sopoćka, str. 4; u.g. 1).

92 Poniženje je svakodnevna hrana. Ja razumijem da zaručnica prihvaća što se odnosi na njenog zaručnika. Dakle odjeću Njegovih pogrđivanja moram oblačiti. Kad mnogo trpim, trudim se šutjeti, jer ne vjerujem jeziku koji je u takvim trenucima sklon o sebi govoriti. No, on mi treba služiti za Gospodnju hvalu, za tako brojna dobročinstva i darove, koji su mi poklonjeni. Kad primam Isusa u Sv. pričesti, molim Ga neprestano da ozdravi moj jezik da njim ne vrijeđam ni Boga niti ljude. Velike su greške jezika. Duša ne dospijeva do svetosti ako ne pazi na svoj jezik.

93 (39) † Sažetak katekizma samostanskih zavjeta[104]

P.: Što je zavjet?

O.: Zavjet je dragovoljno Bogu dato obećanje, činiti savršenije.

P.: Obvezuju li zavjeti u stvarima, koji već obvezuju u zapovijedi?

O.: Da. Izvršenje jednog djela, koje obvezuje kao zapovijed, ima dvostruku vrijednost i zaslugu, kao što i njegovo zanemarivanje označuje dvostruki prekršaj i zlo. Kad se naime prekrši zavjet, grijehu protiv zapovijedi pridružuje se još dodatno grijeh svetogrđa.

P.: Zašto redovnički zavjeti imaju tako visoku vrijednost?

O.: Jer tvore temelj redovničkom životu, kojeg je Crkva potvrdila i u kojem se članovi zajednice obvezuju bez popuštanja težiti k savršenosti kroz tri redovnička zavjeta: siromaštvo, čistoću i poslušnost, prema Pravilu.

P.: Što znači težiti savršenosti?

O.: Težiti savršenosti znači, da redovnički stalež po sebi ne traži već stečenu savršenost, nego obvezuje pod grijeh, postizati je u svakodnevnom radu. Redovnik koji se ne teži savršenosti, zanemaruje glavnu dužnost svog staleža.

O.: (Svečani) Redovnički zavjeti su tako apsolutni da samo Sv. Otac može osloboditi od njih u izvanrednim slučajevima.

P.: Što su jednostavni zavjeti?

O.: To su manje apsolutni zavjeti – od vječnih ili jednogodišnjih oslobađa Sv. stolica.

P.: (40) Koja je razlika između zavjeta i kreposti?

104 Katekizam samostanskih zavjeta ili Nauka evanđeoskih savjeta. U kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa koriste učiteljice novakinja malo djelo o. Piotra Cotelle SJ "Katekizam zavjetâ – za uporabu Bogu posvećenih osoba." Na njegovoj osnovi razradiše učiteljice vlastiti priručnik. Služio je za predavanja o redovničkim zavjetima i podijeljen je u pitanja i odgovore. To je morala svaka sestra zapisati u svoju bilježnicu i naučiti napamet.

O.: Zavjet obuhvaća samo ono što obvezuje pod grijeh. Krepost se uzdiže više i olakšava opsluživanje zavjeta i obrnuto. Tko krši zavjet, taj griješi protiv kreposti i povrijeđuje je.

P.: Na što obvezuju redovnički zavjeti?

O.: Redovnički zavjeti obvezuju težnju kreposti i potpunom podlaganju poglavarima i redovničkom pravilu. Time redovnik predaje svoju osobu Redu i odriče se svih prava s obzirom na svoju osobu i djelatnost, koju posvećuje Božjoj službi.

O zavjetu siromaštva

Zavjet siromaštva je dragovoljno odricanje od posjeda ili njegova korištenja, da bi se svidjelo Bogu.

P.: Na koje se stvari odnosi zavjet siromaštva?

O.: Odnose se na stvari i predmete koji pripadaju Kongregaciji. Što je dato ili primljeno, stvari ili novac, na to se nema više prava. – Svi darovi ili pokloni, koji se prime iz zahvalnosti ili iz nekog drugog razloga pravno pripadaju Kongregaciji. Svako primanje plaće ili čak mirovina ne može se koristiti ako se zavjet ne bi prekršio.

P.: Kad se krši ili povrijeđuje zavjet kao sedmu zapovijed?

O.: Krši se kad se bez dopuštanja uzima stvar za sebe ili nekog drugog koja pripada Kući. – Kad se bez dopuštenja nešto zadrži da bi se to prisvojilo. Kad se bez odobrenja proda ili zamjeni neka stvar koja pripada Kongregaciji. – Kad se neka stvar dobije na korištenje i drugačije primjenjuje nego što je poglavar zapovjedio. – Kad se bez dopuštenja nešto dade ili primi. – Kad se bez dopuštenja nešto pokvari ili uništi. – Kad se pri premještaju u neku drugu kuću nešto ponese bez dopuštenja. Kod povrede zavjeta siromaštva redovnik (41) je obvezan nadoknaditi štetu Kongregaciji.

O kreposti siromaštva

Ona je evanđeoska krepost koja prožima srce da se oslobodi od navezanosti na vremenska dobra, na što je redovnik strogo obvezan, po svom zavjetu.

P.: Kad se griješi protiv kreposti siromaštva?

O.: Kad se teži prema stvarima koji se protive ovoj kreposti. Kad se ovisi o stvarima, koristeći suvišne stvari.

P.: Koliko i kakvih stupnjeva ima siromaštvo?

O.: U zavjetu prakticira se četiri stupnja kreposti. Neovisno od poglavara ničim ne raspolagati (stroga materija zavjeta). Izbjegavati suvišak, zadovoljiti se s prijeko potrebnim (to tvori krepost). Rado se obraćati oskudnim stvarima, i to s nutarnjim zadovoljstvom, - kao npr. ćelija, odjeća, jelo itd. Radovati se oskudici.

O zavjetu čistoće

P.: Na što obvezuje ovaj zavjet?
O.: Odreknuću braka i izbjegavanju svega što je zabranjeno šestom i devetom zapovijedi.
P.: Jesu li prekršaji protiv ove kreposti povrede zavjeta?
O.: Svi prekršaji protiv ove kreposti su istodobno povreda zavjeta, jer ovdje nema nikakve razlike između kreposti i zavjeta, kao kod siromaštva i poslušnosti.
P.: (42) Je li grešna svaka loša misao?
O.: Nije grešna svaka loša misao, ali može biti ako se prosudba razuma poveže s zadovoljstvom i dopuštenjem volje.
P.: Postoji li još nešto osim grijeha protiv čistoće što šteti kreposti?
O.: Za krepost čistoće štetni su sloboda osjetila, sloboda predodžbi i sloboda osjećaja, povjerljivosti i nježna prijateljstva.
P.: Kako se može očekivati krepost čistoće?
O.: Nadvladati nutarnje kušnje Božjom prisutnošću i borbom. Vanjske kušnje - izbjegavanjem prigoda. Općenito ima sedam glavnih točaka: Prvo bdjeti nad osjetilima, - izbjegavati prigode, - izbjegavati ljenčarenje, - odmah uklanjati kušnje, - izbjegavati osobna prijateljstva, prije svega u dvoje, - duh mrtvljenja, - razotkrivanje kušnji pred ispovjednikom.
Osim toga postoji još pet sredstava za sigurnost kreposti: - poniznost, - duh molitve, - bdjeti nad stidljivošću, - vjernost samostanskom Pravilu - prava pobožnost prema Presvetoj Djevici Mariji.

O zavjetu poslušnosti

Zavjet poslušnosti je viši nego dva prethodna, jer i predstavlja zapravo žrtvu paljenicu. Ovo je najnužniji zavjet jer čini i oživljuje cijeli redovnički život.
P.: Na što obvezuje zavjet poslušnosti?

O.: Redovnik obećava Bogu zavjetom poslušnosti u svemu slušati zakonite poglavare, što mu oni zapovjedaju na osnovu redovničkog pravila. Zavjeti siromaštva čine redovnika ovisnim snagom Pravila o poglavaru u svom njegovom životu, u svim stvarima. Redovnik teško griješi protiv zavjeta uvijek onda kad u ime poslušnosti ili redovničkog pravila ne izvrši naređenu zapovijed (43).

O kreposti poslušnosti

Krepost dopire više nego zavjet. Ona obuhvaća pravila, zakone i čak savjete pretpostavljenog.
P.: Je li krepost poslušnosti za redovnika prijeko potrebna (neispustiva)?
O.: Krepost poslušnosti za redovnika je toliko neizostavljiva, da se i dobro učinjeno protiv poslušnosti obraća u loše ili ostaje bez zasluga.
P.: Može li se teško sagriješiti prema kreposti poslušnosti?
O.: Teško se griješi kad se prezire moć ili zapovijed poglavara. - Kad iz neposlušnosti nastaju duhovne ili vremenske štete za Kongregaciju.
P.: Koji prijestupi ugrožavaju zavjet poslušnosti?
O.: Suzdržanost i antipatija prema poglavaru - mrmljanje, kritika, lijenost i nepoštovanje.

Stupnjevi poslušnosti

Brzo i savršeno izvršavanje. - Poslušnost volje, jer volja potiče razum podložiti se mišljenju poglavara. Sv. Ignacije osim toga upućuje na tri pomoćna sredstva: a) U poglavaru, ma kakav on bio, uvijek htjeti gledati Boga; b) Zapovijed ili mišljenje poglavara ispričati pred sobom; c) Svaku zapovijed prihvatiti kao Božju zapovijed, bez raspravljanja ili razmišljanja. Glavno sredstvo je poniznost. Poniznomu nije ništa teško.

94 (44) O moj Gospodine, raspali moju ljubav prema Tebi, da se moj duh ne umori u olujama, patnji i kušnjama. Ti vidiš kako sam slaba. Ljubav sve može. Istinski život duše

95 † Dublja spoznaja Boga i strah duše

Najprije Bog susreće dušu. Bog se obraća kršćaninu, čovjeku...

Na početku Bog se daje spoznati kao svetost, pravednost, dobrota, - dakle milosrđe.

Duša ne spoznaje odjednom sve, ali u pojedinačnim prosvjetljenjima odn. Božjim približavanjima. Ona ne traju dugo, jer takvo svjetlo ne bi se moglo izdržati. Za vrijeme molitve duša spoznaje sjaj toga svjetla, po kojem joj postaje nemoguće moliti na dosadašnji način. Sva muka i napor, da bi se molilo kao prije, ostaje uzaludnim. Potpuno je nemoguće dalje moliti kao prije primanja ovog svjetla. Svjetlo koje je dodirnulo dušu živi u njoj i ništa je ne može omamiti ili pomračiti. Bljesak spoznaje Boga privlači dušu i rasplamsava ljubav prema Njemu. Isti bljesak omogućuje duši istodobno spoznati što je ona, a ona vidi svu svoju nutrinu u jednom višem svjetlu. Ona se uzdiže s užasom i strahom. Ona pak ne ostaje u tom užasu nego se počinje čistiti, ponižavati se i bivati manjom pred Gospodinom. Svjetla postaju tim jača, brojnija i sveprodiruća, što se duša više čisti. Ako duša vjerno i hrabro odgovori na prve milosti Bog je ispunja Svojim utjehama i daje sebe osjetno iskusiti. Duša ponekad spoznaje način nutarnjeg susretanja s Bogom i izuzetno se raduje. Ona misli da je upravo postigla dati stupanj savršenosti, jer su se pogreške i manjkavosti u njoj uspavale. Ona misli da ih više nema. Ništa joj se ne čini teškim - za sve je spremna. Ona počinje uranjati u Boga i uživati Njegovu milinu. Nošena milošću i nije svjesna toga da joj može doći vrijeme ispitivanja i kušnje. Uistinu, to stanje ne traje dugo. Dolaze i drugi trenuci. Ipak moram spomenuti da duša vjerno odgovora Božjim milostima ako ima prosvjetljena ispovjednika kojemu sve povjerava.

96 (45)† Iskustva Boga u duši, koju Bog posebno ljubi. Kušnje i tama. Sotona..

Ljubav duše još nije takva kakvu je Bog želi. Duša gubi iznenada Božju nazočnost. U njoj nastaju različite pogreške i nedostaci, protiv kojih mora izdržati grčevitu borbu. Sve pogreške podižu joj glavu, ali budnost duše je velika. Mjesto Božje nazočnosti zauzima suhoća i duhovna suša. Duša ne nalazi nikakve slasti na duhovnim vježbama. Ne može moliti ni kao ranije, niti kako je naposljetku molila. Ona se baca na sve strane i ne nalazi nikakvog zadovoljstva. Bog se skrio pred njom i ne nalazi utjehe kod nijednog stvorenja. Nitko od stvorenja ne može je utješiti. Duša strastveno teži Bogu, ona pak vidi svoju bijedu i počinje osjećati Božju pravednost. Ona misli da je izgubila sve Božje darove. Njezin razum kao da je zatomljen. Tama spopada cijelu dušu. Započinje neshvatljiva muka. Duša se trudi ispovjedniku predstaviti svoje stanje, ali ne biva shvaćena. Tim upada u još veći nemir. Sotona započinje svoje djelo.

97 Vjera ostaje u vatri. Borba je velika. Duša poduzima napore, ustrajna činom volje kod Boga. Sotona se približava još bliže, s Božjim odobrenjem - ufanje i ljubav su na ispitu. Kušnje su užasavajuće ali Bog potajice potkrepljuje dušu. Ona toga nije svjesna, ipak ne bi se drugačije mogla održati. Bog zna, što on može dopustiti. Duša se vodi u kušnju nevjere prema objavljenim istinama, da bude neiskrena prema ispovjedniku. Sotona joj govori: "Vidi pak, nitko te ne razumije. Čemu o tomu govoriti?" U ušima joj odzvanjaju riječi, koje je plaše i ona misli da ih je izgovorila prema Bogu. Ona vidi što ne želi vidjeti. Čuje, što ne želi čuti. Užasno je u takvim situacijama ne imati iskusnog ispovjednika. Sama nositi cijeli teret, ipak trebala bi ukoliko je u njenoj moći, potražiti prosvjetljenog ispovjednika, inače bi se mogla slomiti pod tim teretom, i tako često biti nad ponorom. (46) Sva ova iskustva su teška i mučna. Bog ih ne dopušta ni jednoj duši koja prethodno nije iskusila dublji susret s Bogom i osjetila Njegovu božansku milinu. Bog time ima za nas neistraživu nakanu. Često pripravlja Bog dušu na sličan način za buduće kazne i velika djela. Bog želi dušu pročistiti kao čisto zlato, ali to još nije kraj kušnje. -Postoji još kušnja nad kušnjama – potpuna odbačenost od Boga.

98 † Kušnja nad kušnjama, Potpuna napuštenost – očaj

Pobjednički izaći iz dosadašnjih kušnji, iako ne bez spoticanja, ipak odlučno boreći se, u dubokoj poniznosti duša viče Gospodinu: "Spasi me, jer propadoh". Još je sposobna za borbu.

Sada će dušu obuzeti strahovita tama. Ona vidi samo grijehe u sebi. Užasno je njeno osjećanje. Ona se osjeća napuštenom od Boga. Ona ima osjećaj da je predmet Njegove mržnje i samo je jedan korak udaljena od očaja. Ona se opire koliko može. Pokušava nadati se. Molitva je pak za nju još veća muka. Ona zamišlja da Boga potiče na još veću srdžbu. Nalazi se na nebeskom vrhuncu koji se izdiže nad provalijom.

Duša teži Bogu a osjeća se odbačenom. Sve patnje i muke ove zemlje nisu ništa u usporedbi s ovim osjećajem, u koje je duša uronjena – osjećaj odbačenosti od Boga. Nitko joj ne može donijeti ublaženje. Ona se vidi usamljenom. Nema nikog za njezinu obranu. Uzdiže svoj pogled prema nebu, ali zna da ono nije za nju. Sve je za nju izgubljeno. Iz tame upada u još veću tamu, zamišlja da je Boga izgubila zauvijek, onog Boga kojeg je tako ljubila. Ova misao stvara joj neopisivu bol. Ona se ne želi s tim pomiriti. Pokušava gledati u nebo. Ipak uzaludno. To joj čini još veću bol.

(47) Nitko ne može prosvjetliti takvu dušu kad je Bog želi držati u tami. Odbačenost od Boga ona osjeća živo i užasavajuće. Njenom srcu otimaju se bolni uzdasi, tako užasni da ih ni jedan svećenik ne razumije, ako ih sam nije doživio. K tomu dolaze još patnje od zloga duha. Sotona se ruga: "Vidiš li? Hoćeš li sada i nadalje biti vjerna? Sad imaš svoju plaću. U našoj si moći". – Sotona ima samo onoliko vlasti nad dušom koliko joj Bog dopusti. Bog zna koliko možemo izdržati. – "Što imaš od toga mrtvljenja? Od toga da si vjerna Pravilu? Čemu svi napori? Ti si odbačena od Boga". – Riječ "odbačena" postaje vatrom što prodire kroz svaki živac sve do moždine. Prodire njezinim cijelim bićem. Poslije slijedi vrhunac kušnje. Duša ne traži više pomoć. Ona se zatvara u samu sebe i sve gubi iz vida, kao da bi se slagala s mukama odbačenosti. To je trenutak za koji ne pronalazim riječi. To je umiranje duše.

99 Kad mi se to stanje približavalo po prvi put, bila sam iz njega istrgnuta na osnovu poslušnosti. Učiteljica novakinja bila je tako uplašena mojim stanjem da me je poslala na ispovijed. Ispovijednik me nije razumio a ja ne zadobih čak ni sjenu olakšice. O Isuse, daj nam iskusnih ispovjednika.

Čim rekoh da u duši trpim paklene muke, on mi uzvrati da nije zabrinut za moju dušu jer u njoj vidi velike Božje milosti. Ništa od toga nisam mogla razumjeti, čak ni najmanja zraka svjetlosti nije prodrla u moju dušu.

100 Sada započinjem zamjećivati pomanjkanje tjelesnih snaga, i sada više ne mogu ispunjavati svoje dužnosti. Patnje više ne mogu skrivati, iako za njih ne gubim ni jedne riječi. Izdaje me bol koji se oslikava na mom licu. Majka predstojnica reče da joj sestre dolaze i obavještavaju da ih moj pogled u kapeli potiče na žaljenje kako užasno izgledam. Uprkos svim naporima duša nije u stanju skriti svoje muke.

101 Isuse, Ti sam znaš kako duša uzdiše u muci, a ipak čeznući za Bogom, kao užarene usne za vodom. Ona umire i vene. Ona umire ne umrijevši, to znači – ona ne može umrijeti. Njeni napori su ništavni jer se nalazi u silovitoj ruci. (48) Sada duša prelazi u vlast Pravednoga. Svi vanjski napori popuštaju. Sve, što je okružuje, šuti. Kao što umirući gubi sve izvanjsko – tako duša stoji posve pod vlašću Pravednog, trostruko svetog Boga. – Vječno prokleta. – To je najveći trenutak i samo Bog može dušu tako kušati, jer samo On zna da to duša može izdržati. Kad je duša prožeta paklenom vatrom, obuzima je gotovo očaj.

Moja duša doživjela je taj trenutak kad sam bila sama u ćeliji. Kad je započela ponirati u očaj, osjećah da umirem. Uzeh ipak križ grčevito i stegnuh rukom. Tad osjetih da mi se duša odvaja od tijela, te iako htjedoh ići poglavarima ne imadoh snage. Izrekoh zadnje riječi: "Ja se uzdam u Tvoje milosrđe". Učinilo mi se da sam tim potakla Boga na još veću srdžbu. Padoh u očaj. S vremenom na vrijeme otc se mojoj duši bolan uzdah. Duša u smrtnoj borbi – mislila sam da moram ostati u tom stanju, jer vlastitom snagom ne bih se mogla osloboditi iz njega. Svaka pomisao na Boga postaje neopisivim morem patnje. Uprkos tomu u duši se nalazi nešto što teži Bogu. Njoj se pak čini da se to događa samo zato da bi ona više trpjela. Sjećanje na ljubav, koju joj je Bog darivao, za nju je samo nova vrsta muke. Njegov pogled prodire dušom i sve izgara u njoj pod Njegovim pogledom.

102 To stanje je potrajalo duže, kad jedna sestra uđe u moju ćeliju i nađe me gotovo mrtvu. Ona se uplašila i požurila učiteljici novakinja koja mi je zapovijedila u ime svete poslušnosti ustati sa zemlje. Odmah osjetih tjelesnu snagu i podigoh se sa zemlje drhćući cijelim tijelom. Učiteljica novakinja odmah prepozna stanje moje duše, započe mi govoriti o neshvatljivom Božjem milosrđu misleći da se ne treba užasavati: "Ja Vam zapovijedam snagom poslušnosti." – Ona reče: "Sada vidim da Vas je Bog pozvao na veliku svetost. Bog Vas želi imati blizu uza se kad dopušta takve stvari, i to tako rano. Ostanite vjerna Bogu jer to je znak da Vas želi imati visoko u nebu". No ja nisam ništa razumjela te riječi. (49) Kad sam ušla u kapelu imala sam osjećaj da je sve spalo s moje duše, kao da dolazim iz Božje ruke. Osjetih nedodirljivost svoje duše. Osjetila sam se kao malo dijete.

103 Tada ugledah Isusa u svojoj duši kako mi govori: "*Ne boj se, kćeri moja, Ja sam s tobom.*"– U tom trenutku popuca sva tama i muka. Neshvatljiva radost preplavi osjetila i ispuni svjetlošću sile duše.

104 Želim još spomenuti da su na mom tijelu još dva dana ostala obilježja izdržanih patnjih, iako je moja duša već bila pod zrakama Njegove ljubavi. Moje lice ispunjala je smrtna blijedoća a oči podbule od krvi. Samo Isus zna što sam trpjela. U usporedbi sa stvarnošću blijedi su moji zapisi. Ne mogu to opisati, čini mi se kao da sam se vratila iz drugih svjetova. Osjećam odbojnost prema svemu što je stvorenje. Naslanjam se na Božje srce kao dojenče na grudi majke. Sve vidim drugim očima. Svjesna sam što je Bog učinio jednom jedinom riječju u mojoj duši. Od toga živim. Sjećanje na muke izaziva jezu u meni. Da ih nisam sama doživjela ne bih vjerovala da se može tako trpjeti. To je skroz naskroz duhovna patnja.

105 U svim tim patnjama i borbama nisam nikada propustila Sv. pričest!!! Kad sam pomislila da se ne smijem pričešćivati pošla sam učiteljici novakinja rekavši joj da ne smijem ići na Sv. pričest, jer da imam dojam

da to ne smijem učiniti. Ona mi nije dopustila ne pričestiti se. Pošla sam i spoznala da me je samo poslušnost spasila.

Učiteljica novakinja reče mi kasnije, da su moje kušnje prošle tako brzo samo stoga jer sam bila poslušna. "Zahvaljujući snazi poslušnosti Vi ste, Sestro, tako hrabro izdržali." U stvari sam me je Gospodin izveo iz takvih patnji, ipak vjerna poslušnost Mu se svidjela.

106 Iako su to užasne stvari, nijedna duša ne treba se previše plašiti, jer Bog ne tovari više nego što možemo nositi. S druge strane Bog nam neće možda nikad pripustiti slične patnje. Ovo pišem za slučaj ukoliko bi se Bogu svidjelo neku dušu (50) voditi kroz slične patnje, onda se ne treba toga plašiti. Ona bi trebala u svemu, koliko to zavisi od nje, ostati vjerna

107 Bogu. Bog ne nanosi nepravdu vrijednoj duši budući da je On Sam ljubav i pozvao je u život po Svojoj neshvatljivoj ljubavi. Za vrijeme mog trpljenja nisam to bila razumjela. O moj Bože, spoznala sam da nisam od ove zemlje. To je Gospodin ulio mojoj duši u velikoj mjeri. Moj kontakt je više u nebu nego na zemlji, iako ne zanemarujem svoje obveze na nikoji način.

108 U to vrijeme nisam imala nikakvog duhovnog vođu i uopće nisam poznavala nikakvo vodstvo. Molila sam Gospodina a On mi nije dao vođu. Isus Sam je moj učitelj od djetinjstva do sada. On me je vodio kroz svaku džunglu i sve opasnosti. Jasno prepoznajem da me je samo Bog mogao voditi neoštećenu i bez gubitaka kroz tako velike opasnosti, pri čemu je moja duša mogla biti nedirnuta i izaći uvijek pobjednicom iz neshvatljivih opasnosti. Ona izađe (...)[105] Gospodin mi je ipak podario duhovnog vođu, ali kasnije.

109 Nakon ovih patnji duša je u većoj čistoći duha i većoj božanskoj blizini. No, moram dodati, da je ona za vrijeme duhovnih patnji također u Božjoj blizini, ali je tada slijepa. Njen pogled obavijen je tamom a Bog je trpećoj duši vrlo blizu. Tajna je pak u tome, da toga nije svjesna. Ona ne misli samo da ju je Bog napustio nego da je čak predmet Njegove srdžbe. Kako teška bolest vida duše, koja tvrdi – zaslijepljena Božjim svjetlom – da On nije nazočan. Međutim svjetlo je toliko jako da je zasljepljuje.

Kasnije sam pak spoznala da je Bog u takvim trenucima duši bliži nego inače, jer bez posebne milosti ona ne bi izdržala takve kušnje. Božja svemoć i izvanredna milost ovdje je na djelu, jer bi se inače duša slomila već pri prvom udarcu.

105 Nakon .... "izađe" .... prekida rečenicu a slijedeća rečenica nadopunja drugu misao. Znamo da je s. F. pisala svoj Dnevnik u skrovitosti. Može biti da ju je netko u trenutku zasmetao i poslije se nije više vratila na započetu misao.

110 O božanski Učitelju, u mojoj duši je samo Tvoje djelo. Ti, Gospodine, ne bojiš se dušu postaviti na rub užasnog ponora, gdje se boji i uplašena je – a onda je pozivaš opet k sebi. To su Tvoje neshvatljive tajne.

111 (51) Kad sam nastojala za vrijeme duševnih patnji optužiti se u ispovijedi za najneznatnije sitnice, svećenik se čudio da ne činim nikakve veće pogreške te reče: "Kad ste, Sestro, tako vjerni Bogu u ovim patnjama, već samo to svjedoči da Vas Bog podržava svojim posebnim milostima. Možda je dobro da to ne razumijete". Čudno je da me u ovoj stvari ispovjednici ne mogu razumjeti niti umiriti – do susreta s o. Andraszom i kasnije prof. Sopoćkom.

112 † Nekoliko riječi o ispovijedi i ispovjednicima. Ja želim samo spomenuti što sam doživjela i iskusila u svojoj vlastitoj duši. U tri slučaja ispovijed ne donosi duši nikakve pomoći u izvanrednim okolnostima. Prvo. – Kad ispovjednik suviše slabo poznaje izvanredne putove i kod otkrivanja velikih tajni, koje Bog poduzima u duši, pokazuje začuđenost. Njegovo čuđenje plaši već osjetljivu dušu. Ona se uvjerava da ispovjednik oklijeva sa svojim mišljenjem. Kad to duša zamijeti, ona ne prima nikakve utjehe, nego nakon ispovijedi, ima više sumnji nego ranije, jer osjeća da je ispovjednik nastoji utješiti – ali sam nije siguran. Ili također – što mi se dogodilo – da ispovjednik ne može prodrijeti u neke tajne duše i uskraćuje ispovijed[106], jer se nekako boji susresti takvu dušu u ispovjedaonici. Kako onda može duša u takvom stanju naći smirenje u ispovjedaonici, budući da na svaku riječ svećenika reagira posebno osjećajno? Po mom mišljenju morao bi svećenik koji ne razumije dušu u vremenima posebnih Božjih kušnji ili uputiti na jednog iskusnog prosvjetljenog ispovjednika, ili sam crpiti prosvjetljenje da bi mogao duši dati što joj je potrebno, a ne uskratiti ispovijed, i time je izložiti većoj opasnosti. Poneke duše mogle bi stoga napustiti put na kojem ih Bog želi posebno imati. To je od velike važnosti, jer sam sama doživjela da sam počela posrtati usprkos posebnih Božjih milosti. Iako me je sam Bog smirivao, težila sam uvijek za potvrdom Crkve.

(52) Drugo. – Kad ispovjednik ne dopušta otvoreno se izraziti i kad pokazuje nestrpljenje. Duša zanijemi, ne kaže sve i ne zadobije nikakve koristi. Još manje pomaže kad ispovjednik započne ispitivati dušu koju ne pozna – tada napravi štete umjesto da pomogne. Duša zna, da se to događa stoga jer je ispovjednik ne poznaje, ne dopušta joj potpuno

106 To je bilo 1930-1932. godine u Plocku. Ispovjednici su tada bili svećenici Adolf Modzelewski (1862-1941), prelat L. Wilkonski (1866-1940), prelat W. Jezusek (v.g. 68)

otvoriti se – ni u području milosti niti u području njezinih potreba. Tako ispitivanje može biti neprimjereno. Doživjela sam ispitivanja koja su me navodila na smijeh. Stvar je vidljivija ako kažem: Ispovjednik je liječnik duše. Kako može dakle liječnik, koji ne poznaje bolest, propisati odgovarajući lijek? – Nikad! – Ili ne nastupi uopće željeno djelovanje, ili je lijek prejak pa izazove pogoršanje, ili – neka Bog sačuva -nastupi smrt. To govorim iz iskustva. U ponekim slučajevima zadržao me je sam Gospodin.

Treće. – Događa se da ispovjednik ne zapaža neznatne stvari. U duhovnom životu nije pak ništa neznatno. Ponekad otkrivaju prividno mali predmeti vrlo teške stvari a za ispovjednika su kao zraka za spoznaju duše. Mnoge duhovne sjene nalaze se u neupadnim stvarima.

Velika građevina ne može nastati ako odbacujemo male cigle. Od nekih duša Bog traži veliku čistoću, stoga joj poklanja duboku spoznaju njene bijede. Prosvjetljena nebeskom spoznajom, bolje spoznaje što se Bogu sviđa – a što ne. Grijeh odgovara spoznaji i svjetlu duše. Točno tako i nesavršenost. Iako duša zna da strogo uzeto grijeh spada u sakrament ispovijedi, ali male stvari igraju veliku ulogu u težnji prema svetosti stoga ih ispovjednik ne smije potcijeniti. Strpljivost i blagost ispovjednika otvaraju put najdubljim tajnama duše. Ona otkriva gotovo nesvjesno svoje bezdane dubine i osjeća se jačom i otpornijom. Ona se hrabrije bori, više se trudi, budući zna da će morati o tome polagati račun.

(53) O ispovjedniku želim još nešto kazati. On mora ponekad iskušavati, mora ispitivati, mora biti strog, mora znati da li radi, sa slamom, željezom ili čistim zlatom. Svaka od tri spomenute duše potrebna je drugih vježbi. Ispovjednik mora bezuvjetno imati jasnu sliku o svakoj duši, da bi znao, što ona može podnijeti u određenim trenucima, datostima i slučajevima.

Što se na mene odnosi, nakon puno iskustava, kad sam spoznala da nisam razumljena, nisam otkrivala svoju dušu i nisam narušavala svoj mir. Ali to se tek događalo, ili štoviše od tada, kad su se sve milosti nalazile na prosudbi pred mudrim, obrazovanim i iskusnim ispovjednikom. Sada znam kako se mora postupati u nekim slučajevima.

113 Ponovno želim preporučiti tri riječi duši koja odlučno teži svetosti i koja želi također plodove, to znači imati koristi od ispovijedi.

Prvo – bezuvjetna iskrenost i otvorenost. I najsvetiji i najmudriji ispovjednik ne može duši silom uliti što želi, ako duša nije iskrena i otvorena. Neiskrena i zatvorena duša u duhovnom životu ide u velike opasnosti, a Isus se ne obraća u većoj mjeri takvoj duši, jer On zna da ona neće imati nikakve koristi od ovih posebnih milosti.

Druga riječ – poniznost. Duša se ne koristi odgovarajuće sakramentom ispovijedi ako nije ponizna. Oholost drži dušu u tom. Ona ništa ne zna i ne želi temeljito uroniti u ponore svoje bijede. Ona se pretvara i izbjegava sve što bi je trebalo izliječiti.

Treća riječ – poslušnost. Neposlušna duša neće iznijeti nikakve pobjede čak kad bi se ispovijedila kod samog Isusa. Najiskusniji ispovjednik ne može pomoći takvoj duši. Neposlušna duša ide u veliku nesreću, ne postiže nikakvog napretka u svojoj savršenosti i ne snalazi se u duhovnom životu. Bog obilato obasiplje dušu Svojim milostima, ali poslušnu dušu.

114 (54) † Kako su dražesni himni koji dolaze od trpeće duše. Cijelo nebo očarano je jednom takvom dušom, posebno kad ju je Bog dodirnuo. Njemu pripadaju njezine čeznutljive žalopojke. Njena ljepota je velika jer dolazi od Boga. Ona prolazi kroz divljinu života, ozračena Božjom ljubavlju. Ona dodiruje zemlju samo jednom nogom.

115 † Duša, koja je izdržala (ove) patnje, posjeduje duboku poniznost. Njena čistoća je velika. Od prvog trenutka zna bolje što treba činiti ili izostaviti u datom trenutku. Ona osjeća najtiši dodir milosti i jako je Bogu vjerna. Izdaleka prepoznaje Boga i neprestano Mu se raduje. Otkriva Boga vrlo brzo u drugim dušama kao i u svojoj okolici. Kao Čisti duh Bog uvodi dušu u čisto duhovni život. Sam Bog prethodno je pripremio i očistio dušu, dakle osposobio je za prijateljsko susretanje s Njim. Duhovnim načinom susreće se s Gospodinom u dražesnom miru. Ona govori Gospodinu bez izražajnosti osjetilâ. Bog ispunja dušu svojim svjetlom. Njen prosvjetljeni razum jasno vidi i razlikuje stupnjeve u duhovnom životu. Ona vidi kad se nesavršeno sjedinila s Bogom, gdje su osjetila sudjelovala i duševnost bila povezana s njima, doduše već na viši, poseban način – ipak ne savršeni. Postoji jedno više i savršenije sjedinjenje s Gospodinom – duhovno. Duša je ovdje sigurnija od prijevara. Njena duhovnost je dublja i čišća. U životu, gdje su osjetila, opasnost zavaravanja je veća. Opreznost duše, kao i ispovjednikâ, mora biti tim veća. Ima trenutaka kad Bog premješta dušu u jedno čisto duhovno stanje. Osjetila se gase i kao mrtva su. Duša je najtješnje povezana s Bogom. Uronjena je u Božanstvenost. Njeno spoznavanje je cjelovito i savršeno, a ne podijeljeno – kao ranije, nego općenito i cjelovito. Ona se raduje tome. Ipak želim još govoriti o trenucima kušnje. U takvim trenucima nužno je da su ispovjednici strpljivi s tom dušom. Ali najveću strpljivost mora duša imati sa samom sobom.

116 (55) Moj Isuse, Ti znaš što moja duša osjeća sjećajući se patnji. Ponekad se čudim da su anđeli i sveci mirni, za vrijeme takve duševne

patnje. No, oni nas baš posebno vode u takvim trenucima. Moja duša ponekad je kričala za Bogom kao što se malo dijete dere svom snagom, pred kojim majka skriva lice da ga ono ne prepozna. O moj Isuse, za kušnje ljubavi hvalim i slavim Te. Veliko i neshvatljivo je Tvoje milosrđe. Sve, o Gospodine, što poduzimaš s obzirom na moju dušu, prožeto je Tvojim milosrđem.

117 Ovdje želim spomenuti, da okolina ne bi trebala dodavati nikakvih dodatnih vanjskih patnji, jer duša čiji je kalež pun do ruba, može upravo ovom jednom kapi koju smo dolili njenom kaležu, biti već previše da se kalež prelije gorčinom. Tko će odgovarati za ovu dušu? Čuvajmo se toga da drugima nanosimo boli jer se to ne dopada Gospodinu. Kad bi susestre ili poglavari znali ili slutili, da se duša nalazi u takvim kušnjama i ipak joj dodatno tovarili patnju, tada bi smrtno sagriješili i Bog bi se sam založio za tu dušu. Ovdje ne govorim o slučajevima koji su grijeh po naravi nego o takvim stvarima koji pod drugim okolnostima nisu grijeh. Čuvajmo se nositi takve duše na savjesti. U samostanskom je životu velika i jako proširena pogreška da, videći trpeću dušu, želi joj se nanijeti još više patnje. Ne mislim na sve, ali takvih osoba ima. Prisvajamo si različite prosudbe i iznosimo ih tamo gdje ih ponekad ne bi smjeli ponoviti.

118 Jezik je mali organ ali čini velike stvari. Sestra, koja nije šutljiva, nikad ne dospjeva do svetosti, to znači da neće biti svetom. Ona si ne bi smjela ništa umišljati, osim kad Duh Božji govori po njoj, tada ne smije šutjeti. Ali da bi se slušao glas Božji, mora se imati mir duše i biti šutljiv ne na turoban način, nego s mirom u duši, to znači sabranošću u Bogu. Može se puno kazati i tomu usprkos ne kršiti šutnju, i obrnuto – malo govoriti i uvijek kršiti šutnju. Koju nepovratnu štetu izaziva nepridržavanje (56) šutnje. Mnogo nepravde nanosi se svom bližnjemu, ipak najčešće – svojoj vlastitoj duši.

Prema mom shvaćanju i iskustvu pravilo o šutnji moralo bi biti na prvom mjestu. Bog se ne saopćava brbljivoj duši, koja puno zuji kao trut u košnici, zato ne stvara med. Brbljiva je duša prazna u svojoj nutrini. Ona u sebi ne nosi temeljnih kreposti niti prisnosti s Bogom. Ne može biti govora o dubljem duhovnom životu ni o slatkom miru i tišini, u kojoj boravi Bog. Duša, koja nije sama iskusila slatkoću nutarnjeg mira, nemiran je duh i smeta miru drugih.

119 U pećinama pakla vidjela sam mnoge duše zbog neodržavanja šutnje. One su mi to same kazale kad sam ih pitala za uzrok njihove izgubljenosti. To su bile samostanske duše. O Isuse, koje boli, jer one nisu imale biti samo u nebu, nego su čak mogle biti svete. O Isuse, Milosrđe, drhtim pri

pomisli da trebam polagati račun za svoj jezik. U jeziku je život, ali i smrt, i ponekad ubijamo jezikom.[107] Ponekad počinjamo pravo ubojstvo i trebamo li to smatrati malom stvari? Zaista, takve savjesti ne razumijem. Upoznala sam jednu osobu koja je preko druge saznala što se o njoj govori... Teško je oboljela.[108] Došlo je do velikog gubitka krvi i prolivene su mnoge suze. Zatim je došla teška posljedica. To nije počinio mač nego jezik. O moj šutljivi Isuse, smiluj nam se.

120 Došla sam do teme o šutnji. Ipak o tom ne želim govori nego o *životu duše s Bogom i o njenom odgovoru na milost*. Očišćena duša, s kojom se Gospodin susreće, počinje težiti svom snagom za Bogom. Po samoj sebi ipak ne može ništa. Ovdje je samo Bog na djelu. Duša to zna i toga je potpuno svjesna. Ona još ne živi u progonstvu i dobro zna da još mogu biti oblačni i kišoviti dani, ali na to bi trebala drugačije gledati nego do sada. Ona se ne osigurava lažnim mirom, nego se ispruža prema borbi. Zna da potječe od viteškog podrijetla. Sada je u svemu postala svjesnija. Ona zna da je od kraljevskog roda i sve se odnosi na nju, što je veliko i sveto.

121 (59) † Puninu milosti izlijeva Bog na dušu nakon ove vatrene kušnje. Duša se raduje ovo prisnom sjedinjenju s Bogom. Ona ima mnogo duhovnih kao i osjetilnih viđenja, čuje mnoge nadnaravne riječi i ponekad jasne zapovijedi. Uprkos ovim milostima ne može sama sebi biti dovoljna. Tim manje budući da je Bog obdaruje takvim darovima, jer je izložena različitim opasnostima, lako može podleći obmani. – Ona treba stoga moliti za duhovnog vođu, ali ne samo za nj moliti nego se i za takvog potruditi i tražiti ga, koji se snalazi, kao vodič koji mora poznavati putove, što trebaju voditi borbi. Duša, koja je sjedinjena s Bogom, mora se pripremiti za velike i gorke borbe.

† Nakon ovih čišćenja i kušnji Bog posebno susreće dušu, a ona pak ne surađuje uvijek s milošću. Ne da to ona po sebi ne bi htjela, ali nailazi na velike vanjske i nutarnje poteškoće, budući da zaista treba čudo da se održi na takvoj visini. Ovdje joj je bezuvjetno potreban duhovni vođa. Moja duša često je ispunjena sumnjama. Ponekad raste strah u meni, jer pomislim da nisam obrazovana, ne poznam mnoge stvari, tim manje duhovne. Kad su se sumnje namnožile tražila sam jasnoću kod ispovjednika ili svojih pretpostavljenih. Ali za čim sam težila, nisam dobila.

107 Autorica misli na "grešan jezik".
108 Teško je utvrditi o komu se radi jer s. F. ne navodi pobliže okolnosti događaja.

122 Kad sam se otvorila svojim pretpostavljenima, jedna od predstojnica[109] spoznavala je moju dušu i put po kojem me Bog namjerava voditi. Po njezinim uputama počela sam brzo napredovati na putu k savršenosti. Kad sam otvorila svoju dušu još dublje, nije mi dodijeljeno za čim sam čeznula. Poglavarici su se činile nevjerojatnim ove milosti, tako od nje nisam mogla više ništa očekivati. Ona mi reče da je nemoguće da Bog tako saobraća s jednim stvorenjem. "Bojim se za Vas da to ne bi bila obmana. (58) Pitajte za savjet jednog svećenika. "Ispovjednik me ipak nije razumio. On je mislio: "Bolje bi bilo da o tom razgovarate sa svojim predstojnicama". Tako sam išla od poglavarica k ispovjedniku i od ispovjednika k poglavaricama. Ipak smirenja nisam našla. Milosti Božje započele su za me s velikom mukom. Ponekad sam rekla izravno Gospodinu: "Isuse, bojim se Tebe, da nisi kakva utvara". Svaki put smirio me je Isus, ali ja ne vjerovah uvijek iznova. Bilo je čudno, što više nisam vjerovala tim više mi je Isus iznosio dokaze da je On uzročnik ovih stvari.

123 † Kad sam spoznavala da ne mogu postići nikakvog smirenja kod poglavarica, odlučila sam šutjeti o čisto unutarnjim stvarima. Izvanjski sam se trudila kao dobra redovnica o svemu razgovarati s mojim predstojnicama, ali o duševnim potrebama htjela sam još samo razgovarati u ispovjedaonici. Iz mnogostrukih razloga opravdane vrste spoznadoh da žena nije pozvana vrednovati takve tajne.[110] Zaradila sam si mnoge nepotrebne patnje. Dugo vremena bila sam osumnjičena za opsjednutost zlim duhom. Na me se gledalo sućutno. Predstojnica je poduzela neke mjere opreza prema meni. Došlo mi je do ušiju da su i sestre na mene tako gledale. Moj obzor se zamračio. Započela sam izbjegavati Božje milosti, ipak to nije ležalo u mojoj moći. Najednom obuze me izvanjska sabranost i protiv volje uronih u Boga, a Gospodin me zadrža kod Sebe.

124 U prvim trenucima moja je duša uvijek nešto plašljiva, a kasnije pak ispunjena čudnim mirom i snagom.

125 † Sve je bilo još podnošljivo. Ali kad je Gospodin zatražio da bih trebala naslikati sliku počelo se o meni govoriti i na me gledati kao na neku histeričnu i sanjarsku ženu i to već upadnije. Jedna od sestara dođe sa mnom povjerljivo razgovarati. Počela mi je pokazivati svoje sažaljevanje. Ona reče: "Čujem kako se o Vama govori da sanjarite i imate neka viđenja.

109 S. F. misli vjerojatno ovdje na M.M.M., vrhovnu poglavaricu Kongregacije ili na s. Mariju Jósefu Brzozu, voditeljicu novakinja (v.g. 16 i 32).

110 Autorica potcrtava ovdje da se poglavarima trebaju samo predstaviti vanjske stvari a o unutarnjim stvarima treba se razgovarati samo s duhovnim vođom.

Jadna sestro, ma branite se." (59) Bila je to iskrena duša, pošteno mi je kazala, što je bila čula.

126 Slične stvari morala sam svakodnevno slušati. Koliko me je to sve mučilo, zna samo sam Bog. Ja odlučih ipak sve to tiho podnositi i ne odgovarati na postavljena pitanja. Neke su se osjetile izazvane mojom šutnjom, uglavnom posebno radoznale. Druge – koje su dublje razmišljale – rekoše: "Sestra Faustina mora pak Bogu biti posve bliza, jer inače ne bi imala snage podnijeti tolike mnoge patnje". Tako sam pred sobom imala dvije grupe sudaca. Trudila sam se oko nutarnjeg i vanjskog mira. Nisam ništa govorila o svojoj osobi, iako sam izravno pitana od nekih sestara. Moje su usne šutjele. Trpjela sam kao golubica, ne tužeći se. Ipak neke sestre su mi sa zadovoljstvom dodijavale. Moja strpljivost ih je ljutila, ali Bog mi je davao toliko mnogo nutarnje snage da sam to s mirom mogla podnositi.

127 † Spoznadoh da mi u ovom stanje ne može nitko pomoći. Započela sam moliti i Gospodina prositi za ispovjednika. Htjela sam da mi svećenik kaže: "Budi mirna, ti si na pravom putu", ili "Odbaci sve jer to nije od Boga". Tako odlučnog svećenika nisam mogla pronaći koji bi mi u ime Gospodinovo rekao jednoznačno ove riječi. Dakle i nadalje nesigurnost. O, Isuse, ako je Tvoja volja da živim u ovoj nesigurnosti, onda neka je hvaljeno Tvoje ime. Ja Te molim, Gospodine, vodi sam moju dušu i ostani sa mnom, jer po sebi samoj ja sam ništa.

128 Sada sam već prosuđivana sa svih strana. Nema više ničega što bi izmaklo sudu sestara. Ipak nekako se sve iscrpilo i počeli su me ostavljati na miru. Moja ojađena duša mogla se nešto odmoriti, ali spoznadoh da mi je Gospodin bio najbliži za vrijeme progonstava. To je trajalo kratko. Ponovno diže se žestoko oluja. Sada ranija naslućivanja postadoše kao stvarnim i započela je iznova stara pjesma. Čudno da kod mene prestadoše izvanjski (60) neuspjesi.[111] To je izazvalo mnogo patnji, koje su poznate samo Bogu. Trudila sam se koliko sam mogla sve činiti iz čistih nakana. Sada vidim da sam posvuda čuvana kao neka kradljivica: u kapeli za vrijeme dužnosti, u ćeliji.[112] Sada znam da je osim Božje tu uvijek i ljudska nazočnost. Zaista, ponekad me je jako mučila ljudska nazočnost.

111 Ovdje se sigurno radi o neuspjesima vezanim s dnevnim dužnostima i o nerazumijevanju sa strane okolice.

112 U kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa sestre nisu imale nikakvih posebnih soba. Po više njih boravile su u dvorani. Mjesto za pojedinu sestru ograničeno je čvrstim "španskim zidom". Jedan takav dodijeljeni prostor zove se "ćelija" u Kongregaciji.

Bilo je trenutaka u kojima sam razmišljala da li se trebam skinuti za pranje ili ne. Uistinu, moja jadna postelja često je bila kontrolirana.[113] Ponekad sam se morala smijati kad sam saznala da mi se čak ni postelja ne ostavlja na miru. Jedna od sestara mi je sama priznala da je svake večeri povirivala u moju ćeliju kako se ponašam u njoj.

Ipak poglavari ostaju poglavari. Iako su me osobno ponižavali i često ispunjali različitim sumnjama, ipak su mi uvijek dopuštali što je Gospodin tražio, iako ne tako kako sam molila. Na jedan drugi način ispunjali su Gospodinove upute i dopuštali mi pokoru i mrtvenja.

Jednog dana toliko me je bila naljutila i ponižavala jedna od Majki[114] da sam mislila da to neću moći podnijeti. Ona mi reče: "Ti iznimko, histerična ženo, vidjelice, izlazi iz sobe. Ne želim više znati za Vas." – Bacila mi je sve u lice, što je bilo samo moguće. Kad sam došla u svoju ćeliju, bacila sam se licem na zemlju pred križ gledajući gore u Isusa. Nisam mogla progovoriti ni riječi. Pred drugima prešutjela sam ovaj slučaj kao da se ništa nije dogodilo među nama. Iz takvih trenutaka sotona
129 izvlači uvijek svoju korist. Spopale su me misli bezvoljnosti – za vjernost i čestitost sada imaš svoju plaću. Kako se može biti čestitom kod takvog nerazumijevanja? Isuse, Isuse, ja ne mogu više. Opet sam pala na pod pod ovim teretom, znoj me oblio a strah me počeo obuzimati. Nemam nikog na koga bi se mogla iskreno osloniti. U istom trenutku čula sam glas u duši: "*Ne boj se, Ja sam s tobom.*" Jedno čudno svjetlo prosvijetlilo mi je razum i shvatih da se ne trebam prepustiti takvim žalostima. Neka snaga me ispunila i ja napustih ćeliju s novom hrabrošću za trpljenje.

130 (61) Usprkos svemu započela sam se zanemarivati.[115] Nisam se osvrtala na nutarnja nadahnuća. Trudila sam se biti rastresena. Usprkos galame i rastresenosti mogla sam vidjeti što se događa u mojoj duši. Božji jezik je jasan i ništa ga ne može nadglasati. Započeh izbjegavati susrete s Gospo-
131 dinom u mojoj duši, jer nisam željela biti žrtvom obmane. Ipak Gospodin

113 U kući Kongregacije u Plocku boravila je tada bolesna sestra Stanislawa Stepczynska koja se posebno interesirala za stvari drugih. Kad je zamjetila kod s. F. više pobožnosti, tišine i molitve, započelo je nju potajno pratiti čak zavirivati u njenu postelju tražeći neobične predmete mučenja (Informacije s. Krystyne Korzeniowske)

114 S. F. misli vjerojatno ovdje na M. Janinu Bartkiewitz. Njen grubi stav prema s. F. svodi se na njenu preveliku požrtvovnost s obzirom na dobro Kongregacije i njenih pojedinih članova.

115 Riječju "zanemarivati" htjela je s. F. označiti svoj svijesni bijeg od nutarnjih nadahnuća čak svjesnu svoju rastresenost. Za ovo "zanemarivati se" znala je samo ona sama. Izvana tako nešto nije se moglo primijetiti.

me pratio sa svojim darovima i uistinu sam doživjela naizmjenično bol i radost. Različita viđenja i milosti, koje mi je Bog podario u ovo vrijeme neću ovdje spominjati jer sam to pribilježila na drugom mjestu.[116] Ipak moram spomenuti da su različite patnje dosegle svoj vrhunac. Odlučila sam ukloniti sve sumnje prije vječnih zavjeta. Za vrijeme cijele probacije molila sam prosvjetljenje za onoga svećenika kojemu sam trebala povjeriti bez suzdržavanja svu svoju dušu. Molila sam Boga da mi pomogne i daruje milost izgovoriti najiskrenije stvari koje postoje između Boga i mene, kao i za spremnost smatrati Isusovom odlukom ono što svećenik odluči. Posve svejedno, kakvu će odluku donijeti o meni – ja želim samo istinu i jednoznačan odgovor na određena pitanja. Prepuštam se posve Bogu i moja duša žeđa za istinom. Ja ne mogu duže živjeti u sumnjama. Premda sam imala veliku sigurnost u svojoj duši da ove stvari dolaze od Boga tako da sam bila spremna za njih dati svoj život, ipak nada sve davala sam prednost mišljenju ispovjednika i zaključih da ću postupati prema njegovom sudu i uputama. Vidim trenutak koji će odrediti kako ću postupati cijelog svog života. Znam, od njega će sve ovisiti. Nevažno je, da li će se izjave slagati s mojim nadahnućima ili će ispasti suprotno, to me više ne dira. Ja želim spoznati istinu i nju slijediti.

Isuse, Ti me možeš poduprijeti. U tom trenutku upravo sam započela. – Skrivam sve milosti u svojoj duši i čekam onog koga će mi poslati Gospodin. Ne sumnjam u svom srcu. Molila sam Gospodina da mi Sam pomogne u ovom vremenu i neka hrabrost uđe u moju dušu.

132 (62) Još moram spomenuti da ima ispovjednikâ koji pomažu duši i za nju su duhovni oci, kako se čini, samo tako dugo dok se sve dobro odvija. Ali kad se duša nađe u velikim poteškoćama, oni su kao bespomoćni i ne mogu ili neće pokazati nikakvog razumijevanja. Tada se trude koliko je god moguće brže osloboditi se takve duše. Ako je pak duša ponizna može najčešće izvući nešto koristi. Bog Sam baca ponekad snop svjetlosti u dubinu duše za njenu poniznost i njenu vjeru. Ponekad ispovjednik kaže

116 "Na drugom mjestu" – tim misli s. F. na jedan drugi list Dnevnika. Duže vremena nije bilježila s. F. svoje doživljaje, duhovna stanja niti primljene milosti. Tek na jednoznačnu preporuku ispovjednika prof. Sopoćka započela je zapisivati svoje tekuće i prošle doživljaje, a posljednje upravo po sjećanju. Nakon nekog vremena zapalila je svoje zabilješke. Prof. Sopoćko opisuje ovaj događaj kako slijedi. "Kad sam boravio nekoliko tjedana u Svetoj zemlji, zapalila je svoj Dnevnik na poticaj jednog tobožnjeg anđela. Kao pokoru naložio sam joj ponovno napisati uništeni sadržaj. Dok je ona to činila, došli su novi doživljaji. Te je također pribilježila, ali ih je pomiješala sa sjećanjima iz spaljenih bilježnica. Stoga u njenom Dnevniku nema kronološkog redoslijeda".

nešto što ne namjerava kazati i toga čak nije ni svjestan. O, duša treba vjerovati da su to riječi Samog Gospodina, premda moramo vjerovati da svaka riječ u ispovjedaonici dolazi od Boga, ali to o čemu sam gore govorila je nešto izravno od Boga. Duša osjeća da svećenik nije ovisan o samom sebi – on govori, što ne želi kazati. Tako Bog nagrađuje vjeru. To sam puno puta iskusila na samoj sebi. Jedan svećenik,[117] vrlo učen i vrlo cijenjen -ponekad se dogodilo da sam se ispovjedila kod njega – bio je uvijek vrlo strog i proturječio mi je u ovim stvarima. Jednom je pak rekao: "Znaj, Sestro, ako Bog traži da ti to činiš, onda se ne smije protiviti. Bog želi biti štovan ponekad na ovaj način. Budi mirna, što Bog započne – On će ispuniti! Ipak, kažem Ti, važna je Bogu vjernost i poniznost i još jednom poniznost. Upamti dobro, što sam ti danas kazao." Poradovala sam se i mislila da me je ovaj svećenik možda razumio. Okolnosti su se odvijale tako da se nikad više nisam ispovjedila kod njega.

133 † Jedne prigode pozvala me je sebi jedna od starijih Majki[118] i sasu na mene grmljavinu iz vedra neba, tako da nisam znala o čemu se radi. Uskoro bilo mi je ipak jasno da je to bilo zato jer od mene nije uopće ovisilo. Ona mi reče: "Izbijte si iz glave, sestro, da bi se Isus tako povjerljivo susretao sa Vama, s jednom tako bijednom i tako nesavršenom. Isus susreće samo svete duše, upamti to." Ja potvrdih da je potpuno u pravu da sam bijedna, ali usprkos tomu pouzdajem se u Božje milosrđe.

Kad sam susrela Gospodina, ponizih se i rekoh: "Isuse, Ti ne susrećeš tako navodno bijedne nikako?" – "*Budi utješena, moja kćeri – upravo po takvoj bijedi želim objaviti moć Mog milosrđa.*" Shvatih da me je Majka željela samo poniziti.

134 (63) † O moj Isuse, u ovom kratkom životu naložio si mi mnoge kušnje. Mnogo stvari sam razumjela, čak takve koje me sada začuđuju. Kako je dobro u svemu pouzdavati se u Boga i Bogu dopustiti u punini djelovati u duši.

135 U vrijeme treće probacije Bog mi je podario spoznavati da bi Mu se trebala posvetiti, da bi On mogao sa mnom činiti što Mu se dopada. Ja bih trebala pred Njim uvijek stajati kao žrtva. U prvom trenutku uplaših se jer sam se osjećala neizmjernom bijedom. Dobro se poznavah. Uzvratih

117 Vjerojatno se radi o prelatu Wilkonskom, ispovjedniku sestara u Plocku (v. g. 68)

118 Okolnosti upućuju na to da s. F. misli na Kuću maticu u Warszawi ul. Zytnia 3/9. U to vrijeme boravile su tamo starije Majke: M. Janina Bartkiewicz (v.g. 26), M. Malgorzata Gimbutt (v.g. 29), M. Rafaela Buczynska (v.g. 41), M.M. Moraczewska, vrhovna poglavarica (v.g. 16). Na koju se od Majki misli, danas se ne može utvrditi. Postoji vjerojatnost da bi se moglo raditi o M. Janini Bartkiewicz, jer ona je pokazivala veliko zanimanje za mlade sestre.

Gospodinu još jednom: "Ja sam samo bijeda, kako mogu biti zarobljenica?" "*Danas ti to ne razumiješ. Sutra ću ti dati razumjeti za vrijeme klanjanja.*" Moje srce i duša drhtahu. Te riječi duboko se uvukoše u moju dušu. Božji jezik je živ. Kad sam došla na klanjanje, osjećala sam da sam stupila u hram živoga Boga, čije je veličanstvo veliko i neshvatljivo. Bog mi je čak dao spoznati što su čisti duhovi u usporedbi sa Njim. Premda izvanjski nisam ništa vidjela posve me prožela Božja nazočnost. U tom trenutku zapravo prosvjetljen je moj razum. Pred očima moje duše prođe jedno viđenje kao kod Isusa u Maslinskom vrtu: najprije fizičke patnje i sve okolnosti, koje ih produbljuju; duhovne patnje u svom njihovom opsegu i takve, za koje neće nitko nikad znati. Ovo viđenje sadržavalo je sve:
136 optuživanje nedužnih, oduzimanje časti. Ja sam to skraćeno zapisala, ali i spoznaja je bila tako jasna, da se to što sam kasnije doživjela nije ništa razlikovalo od trenutka kad sam to vidjela. Moje ime treba biti "žrtva". Kad se viđenje završilo, curio je hladan znoj s mog čela. Bog mi je dao spoznati da i onda, ako ne obećam, mogu postići spasenje i da neće umanjiti milosti koje mi je podario, i da će me i nadalje blisko susretati, tako da moje "ne" za žrtvu ne bi umanjilo Božju velikodušnost. Također podario mi je Gospodin spoznati da cijela tajna ovisi o meni, od moje dragovoljne spremnosti za žrtvu pri potpunoj jasnoći mog razuma. U ovom dragovoljnom i svjesnom činu nalazi se sva moć i vrijednost pred Njegovom veličinom. I kad me ništa od toga ne bi stiglo, zašto sam se žrtvovala, ipak to sve vrijedi pred Gospodinom kao da se već ostvarilo (64). U tom trenutku spoznadoh da ulazim u povezanost s neshvatljivom Veličinom. Osjećala sam da Bog čeka na moju riječ, na moje obećanje. Tada uroni moja duša u Boga, a ja rekoh: "Čini sa mnom što Ti se sviđa. Predajem se Tvojoj volji. Od danas mi je hranom Tvoja volja. S Tvojom pomoći bit ću vjerna Tvojim zahtjevima. Čini sa mnom što Ti se sviđa. Zaklinjem Te, o Gospodine, ostani sa mnom u svakom trenutku mog života."

137 Kad sam s voljom i srcem pristala na žrtvu posve me je prožela Božja nazočnost. Moja duša bila je uronjena u Boga i ispunjena tako prevelikim blaženstvom. Osjećala sam da me okružilo Njegovo veličanstvo. Čudesno sam sjedinjena s Bogom. Vidjeh veliku Božju dobrohotnost u sebi a isto tako bi uronjen moj duh u Njega. Svjesna ovog sjedinjenja s Bogom, osjećah da sam posebno ljubljena i isto tako ljubim svom snagom svoje duše. Ostvari se velika tajna za ovog klanjanja. Tajna između mene i Gospodina i pomislih da ću umrijeti od ljubavi pred Njegovim pogledom. Iako sam puno govorila s Gospodinom, dogodilo se to bez riječi. Gospo-

din je rekao: "*Ti si milina mom srcu. Od danas i najmanje tvoje djelo nalazi*
138 *blagonaklonost u mojim očima*". – U tom trenutku osjećah se promijenjenom. Tjelesni zastor ostaje isti, ipak duša je postala drugačija. U njoj boravi Bog sa svom Svojom dobrohotnošću. Ne osjećaj, nego je to svjesna stvarnost koju mi ništa ne može zasjeniti. Stvorena je velika tajna između Boga i mene. Hrabrost i snaga ostadoše u mojoj duši. Kad sam se vratila s klanjanja, mirno sam gledala svemu u oči čega sam se prethodno jako bojala. U hodniku me susrete mnogo boli i poniženja od jedne osobe. Prihvatila sam to s podložnošću prema višoj volji i čvrsto se priljubih na presveto Srce Gospodinovo i izrazih svoju spremnost svemu zašto sam se žrtvovala. Patnja je doslovno izostala kao iz zemlje, tako da se čudila sama majka Margareta. Kod drugih se mnogo toga prihvaća, jer to nije vrijedno pažnje, ali kod mene ne; svaka riječ se prosuđuje, svaki korak promatra. Jedna sestra[119] mi reče: "Pripremite se (65) na prihvatanje malog križa koji Vas očekuje od majke predstojnice. Žao mi Vas je, sestro." Radovah se tomu u svojoj duši i dugo sam se bila pripravila na to. Sada vidim da duša ne može mnogo iz sebe ali s Bogom može sve. To je to što može Božja milost. Ima malo duša koje su uvijek budne prema Božjim nadahnućima, a još manje koje se vjerno ravnaju prema Božjim nadahnućima.

139 Također Bogu vjerna duša ne može sama prosuđivati svoja nadahnuća. Ona se mora podložiti kontroli, obrazovanog i mudrog svećenika, i biti suzdržana dokle god nema sigurnosti . Po sebi samoj ne treba se pouzdavati u nadahnuća i sve visoke milosti. Time bi se mogla izložiti velikoj šteti.

Premda duša može odmah razlikovati lažna nadahnuća od božanskih, ipak treba biti oprezna jer ima mnogo nesigurnog. Bog voli i raduje se kad Mu sama duša ne vjeruje poradi njega samog. Budući da ga ova ljubi, oprezna je, pita i traži pomoć, da bi utvrdila da je to Bog, koji u njoj djeluje. Nakon što je zadobila sigurnost preko prosvjetljenog svećenika, ona se treba umiriti i prepustiti se Bogu prema Njegovim nadahnućima, to znači prema ispovjednikovim uputstvima.

140 Čista ljubav je sposobna za velika djela i ne mogu je slomiti ni poteškoće niti neprilike. Koliko je ljubav jaka u velikim poteškoćama, toliko ostaje ustrajna u sivilu svakodnevnog i teškog života. Ona zna da je jedno bezuvjetno potrebno da bi se Bogu svidjelo: Najmanje stvari izvršavati velikom ljubavlju – ljubav i uvijek samo ljubav.

Čista ljubav ne vara se. Ona ima čudesno puno svijetla i ništa ne čini što se Bogu ne bi sviđalo. Ona je domišljata u činjenju onog što se Bogu

119 Ne može se utvrditi, na koju se sestru misli.

sviđa, i nitko se ne može s njom izjednačiti u tome. Ona je usrećujuća trošeći se i izgarajući kao čista žrtva. Što se više ulaže, tim je sretnija. Ali nitko ne može izdaleka naslutiti opasnosti kao ona. Ona može razotkriti i zna s kim ima posla.

141 (66) † Moja mučeja približuju se kraju. Gospodin mi pruža obećanu pomoć. Ja je vidim u dva svećenika – u ocu Andraszu i prof. Sopoćku. Za vrijeme duhovnih vježbi pred vječne zavjete[120] po prvi put sam temeljito smirena.[121] Kasnije me vodio prof. Sopoćko u istom pravcu. – Ovdje se ispunilo Gospodinovo obećanje.

142 Kad sam utješena i poučena kako trebam ići na Gospodnjim putovima, obradovala se moja duša u Gospodinu, te sam imala dojam ne da koračam nego da trčim. Moja krila su oslobođena za let i počela sam se izravno dizati u sunčani žar te neću ići dublje dok ne budem u Njemu mirovala, u Kojeg je uronila zauvijek moja duša. Potpuno sam se prepustila utjecaju milosti. Duboka su Božja silaženja u moju dušu. Ne izbjegavam niti se izgovaram, nego ponirem u Njega, u moje jedino blago. Jedno sam s Gospodinom. Nestaje bezdan između Stvoritelja i stvorenja.

Nekoliko dana bila je moja duša u trajnom zanosu. Božja nazočnost nije me napuštala ni za trenutak. Moja duša boravila je u trajno ljubećem sjedinjenju s Gospodinom. No to mi nije smetalo u ispunjavanju mojih obveza. Osjećala sam da sam promijenjena u ljubav. Posve sam gorjela, ipak bez (štete). Neprestano sam ponirala u Boga. On me je privlačio Sebi tako jako i snažno, da ponekad nisam bila svjesna da li sam još na zemlji.

Dugo vremena potiskivala sam Božju milost i bojala sam se nje. Sada je Sam Bog uklonio sve poteškoće po ocu Andraszu. Moj duh okrenut je suncu i rascvjetao se u njegovim zrakama samo za Njega. Ne razumijem više – (ovdje se prekrida unošenje i s novim redom započinje nova misao).

143 † Spiskala sam mnoge Božje milosti jer sam se uvijek bojala zavaravanja, premda me Bog privlačio Sebi tako snažno da nije bilo često u mojoj moći protiviti se Njegovoj milosti. Iako sam iznenada uronila u Njega i Isus me u tom trenutku tako jako ispunio Svojim mirom, da kasnije, i ako sam htjela, nisam se mogla uznemiriti. Zatim sam čula riječi u svojoj duši: "*Da bi ti bila umirena, da sam Ja uzročnik svih ovih zahtjeva, Ja ti darujem*

120 "Vječni zavjeti" – U kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa pripušta vrhovna poglavarica nakon petogodišnjih privremenih zavjeta – nakon savjetovanja sa svojim vijećem – zavjetovanicu na vječne zavjete, ili ju se uklanja (Konst. Zgrom.).

121 S. F. je otac Andrasz umirio za vrijeme duhovnih vježbi. Trajale su od 20. – 30. travnja 1933. On ju je razumio i odgovarajuće pomagao kako bi mogla dalje ići na putu božanskih prosvjetljenja (v. g. 70).

takav duboki mir, (67) *da, i ako bi htjela uznemiriti se i plašiti, to danas neće biti u tvojoj moći. Umjesto toga tvoja će duša bit napunjena ljubavlju do zaboravljanja sebe*".

144 Kasnije mi je Isus dao jednog drugog svećenika,[122] i zapovijedio mi otkriti mu moju dušu. Najprije sam to činila oklijevajući, ipak stroga Isusova opomena izazvala je u mojoj duši duboku poniznost. Pod njegovim vodstvom moja je duša brzo napredovala u ljubavi prema Bogu, i mnoge su Gospodinove želje ispunjene prema vani.[123] Ponekad sam se zamislila nad njegovom hrabrošću i njegovom poniznošću.

145 O, kako je bijedna moja duša, koja je dopustila da propadnu tako mnoge milosti. Bježala sam pred Bogom od toga. Ipak On me neprestano pratio svojim milostima. Pretežno sam primala Božje milosti kad sam ih najmanje očekivala. Od trenutka, kad mi je Gospodin dao duhovnog vođu, vjernija sam milosti. Sve to zahvaljujući duhovnom vođi i njegovoj budnosti nad mojom dušom. Spoznadoh što znači vodstvo i kako Isus gleda na to. Za najmanji propust Isus me opominjao, pri čemu je On potertao da On sam odlučuje sve stvari, koje predstavljam ispovjedniku – "*svi promašaji prema njemu pogađaju Mene Samog*".

Kad je moja duša pod njegovim vodstvom započela uživati duboku sabranost i mir, često sam čula riječi u svojoj duši: "*Ojačaj za borbu*", ponekad ponovljeno više puta.

† Isus mi daje često spoznati, što Mu se ne sviđa u mojoj duši. Ponekad bi mi prigovarao za prividne sitnice, koje su često zapravo bile od velikog značenja. On bi me opominjao i strogo kažnjavao, kao učitelj. Godinama me odgajao Sam, do trenutka kada mi je dao duhovnog vođu. Ranije mi je davao Sam spoznati, što nisam mogla razumjeti. Sada mi pak zapovijeda o svemu pitati ispovjednika i češće mi kaže: "*Odgovorit ću ti njegovim ustima. Budi utješena.*" (68) Meni se još nije nikad dogodilo, da bih, kod predstavljanja toga što Gospodin traži od mene, od ispovjednika[124] dobila suprotan odgovor. Ponekad se događalo, ne često, da mi je najprije Isus nešto preporučio – nitko nije znao o tom – i kad sam došla u ispovjedaonicu, isto mi je preporučio ispovjednik.

---

122 S. F. misli ovdje na prof. Sopoćka (v. g. 48).

123 S. F. misli ovdje na ispunjenje Božje želje: Slikanje slike Isusa sa zrakama ("blijeda i crvena"), koja nosi potpis "Jezu, ufam Tobie" (=Isuse, ja se uzdam u Tebe); izlaganje slike javnom štovanju; širenje "krunice" i devetnice Milosrđu Božjem.Svi ovi zahtjevi mogli su se ostvariti zahvaljujući nastojanjima prof. Sopoćka (v.g. 48)

124 Misli se na prof. Sopoćka (v.g. 48)

† Kad je duša kroz duže vrijeme primila mnoga prosvjetljenja i nadahnuća i ispovjednici potvrdili njihov izvor kao i mir duše, – kad je njihova ljubav velika, Isus mi daje spoznati da je vrijeme primljene milosti pretvoriti u djela. Duša spoznaje da Gospodin računa s njom. Ta svijest daje joj snagu. Ona zna, da bi ostala vjerna mora na se uzeti poneke poteškoće. Ipak pouzdavajući se u Boga i zahvaljujući tom povjerenju duša dospijeva tamo kamo je Bog poziva. Poteškoće je ne plaše. One su za nju kao dnevni kruh. One je ne obaraju niti plaše, slično vitezu koji je u borbi i stoga se ne boji grmljavine topova. Daleko od straha, ona pak osluškuje iz kojeg pravca napada neprijatelj, da bi pobjedila. Ništa ne čini na slijepo, nego ispituje, podrobno razmišlja i ne pouzdaje se u sebe, nego iskreno moli i traži savjeta kod iskusnih i mudrih vitezova. Služeći se ovim načinom ona pobjeđuje gotovo uvijek.

Ima napadaja koji duši ne ostavljaju vremena za razmišljanje, savjetovanje ili za nešto drugo. Tada se mora boriti na život i smrt. Ponekad je dobro – ne govoreći ni riječi -uteći se probodenom Srcu Isusovu. Samim tim je već pobjeđen neprijatelj.

U mirnijim vremenima duša poduzima iste napore, kao u vrijeme borbe. Ona mora vježbati, i to mnogo, jer drugačije ne može biti govora o pobjedi. Vrijeme mira razumijem kao vrijeme pripravc za pobjedu. Duša mora biti uvijek na oprezu. Budnost i još jednom budnost. Duša koja razmišlja, prima mnogo prosvjetljenja. Rastresena duša dovodi samu sebe u opasnost pada, i ne treba se čuditi da padne. O Duše Božji, Ti Duhovni vođo, mudar je koga Ti odgajaš. Ipak preduvjet za djelovanje Duha Božjega – je tišina i sabranost.

146 (69) Molitva. – Duša se oboružava molitvom za borbu svake vrste. Ma u kojem stanju se duša nalazila, ona treba moliti. – Čista i lijepa duša mora moliti, inače gubi svoju ljepotu. Duša koja teži čistoći mora moliti, inače ne dospjeva čistoći. Upravo tek obraćena duša mora moliti, inače će opet pasti natrag. Grešna, duša upala u grijehe, mora moliti da bi se mogla podići. Nema ni jedne duše koja ne bi bila obvezana na molitvu, jer svaka milost silazi po molitvi.

147 Sjećam se da sam zadobila najsveobuhvatniju spoznaju za vrijeme klanjanja, koje sam držala u korizmi pola sata pred Presvetim Oltarskim sakramentom ležeći na podu. U to vrijeme dublje upoznah sebe i Boga. Iako sam imala dopuštenje svojih poglavara, bilo je mnogo smetnji za ovaj način molitve. Duša treba znati, da bi molila i ustrajala u molitvi, mora se obući u strpljivost i hrabro nadvladavati vanjske i nutarnje poteškoće. Nutarnje poteškoće – bezvoljnost, suša, tromost, kušnje; vanjske – ljudski

obzir i korištenje vremena predviđenog za molitvu. Znam iz vlastitog iskustva, ako nisam molila u predviđenom vremenu, nisam mogla ni kasnije jer nisu dopuštale moje obveze, i kad sam molila usprkos tome tada s velikim poteškoćama, jer su misli letjele obavezama. Kod mene se pojavljivala poteškoća da je nakon dobro obavljene molitve moja duša izlazila u nutarnjoj dubokoj sabranosti, ali drugi su se protivili toj sabranosti. Dakle mora se imati puno strpljivosti da bi se ustrajalo u molitvi. Ponekad, kad je moja duša uronjena u Boga više plodova nosila iz molitve i kada me Božja nazočnost pratila cijeli dan, a kod rada bila veća sabranost i veća točnost i naprezanje – upravo tada događalo se, da bih najčešće bila opominjana da nisam savjesna, da sam ravnodušna; jer manje sabrane duše žele da i druge ostanu njima slične, jer su inače one za njih stalni prijekor.

148 (70) Plemenita i tankoćutna može biti i najjednostavnija duša, ukoliko ima profinjeni osjećaj. Tako duša u svemu traži Boga i posvuda Ga nalazi. Sve ima značenje za nju. Sve ona visoko vrednuje, za sve zahvaljuje Bogu, duša sve koristi i svu čast i slavu upućuje Bogu. Njemu vjeruje i nije zbunjena kada dođe vrijeme kušnje. Ona zna da je Bog najbolji otac i na ljudski ugled ne polaže puno vrijednosti. Vjerno slijedi najmanji dašak Duha Svetog. Raduje se ovom duhovnom posjetitelju i čvrsto se drži uza Nj, kao dijete uz majku. Tamo, gdje druge duše zastaju i plaše se, ona prolazi bez straha i poteškoća.

149 Kad Sam Gospodin želi biti u duši i voditi je, On otklanja sve što je izvanjsko. Kad sam se razbolila i premještena u bolesničku sobu, imala sam puno neprijatnosti iz tog razloga. Ležale smo po dvije u bolesničkoj sobi. Sestru N...[125] su posjećivale sestre a meni nije nitko navraćao. Bio je to bolesnički odio, ipak svatko je imao ćeliju za sebe.[126] Zimske večeri bile su duge. Svjetlo i radio bili su kod sestre N..., a ja naprotiv zbog manjka svjetlosti nisam mogla pripraviti ni razmatranje. Kad su na ovaj način bila protekla gotovo dva tjedna, požalih se Gospodinu jedne večeri da moram puno trpjeti a zbog manjkavog svjetla ne mogu čak pripraviti razmatranje. Gospodin mi uzvrati da će On svake večeri dolaziti i dati mi nekoliko točki za razmatranje slijedećeg dana. Točke su se odnosile uvijek na Njegova bolna trpljenja. On mi reče: *"Razmatraj moje trpljenje pred Pilatom"*. – I

125 S. F. boravila je u to vrijeme vjerojatno u Warszawi. Kronike ove kuće i svi drugi akti izgorjeli su za vrijeme razaranja Warszawe 1944. godine. Danas je teško utvrditi koja je sestra tada bila bolesna.

126 V. g. 112.

tako redom razmatrala sam cijeli tjedan Njegova bolna trpljenja. Od tada uđe velika radost u moju dušu, a ja više ne tražih posjete ili svjetlo. Isus mi je bio dostatan za sve. Briga poglavara za bolesne bila je velika a ipak Gospodin je dopustio da se osjećam napuštenom. Da bi Sam mogao djelovati, najbolji Učitelj udaljuje sve što je stvoreno. Ponekad doživjeh toliko puno progona i patnje da je sama majka M.[127] rekla: "Na Vašem putu, sestro, rastu patnje doslovno iz zemlje." Reče: "Na Vas gledam (71) kao na razapetu. Primjetila sam da Isus nešto namjerava. Budite vjerni Bogu."

150 † Želim zapisati jedan san kojeg sam imala o sv. Tereziji od Djeteta Isusa. Bila sam još novakinja i imala sam određenih poteškoća s kojima nisam mogla izaći na kraj. Bile su nutarnje naravi a ipak povezane s izvanjskim poteškoćama. Puno devetnica molila sam različitim svecima, ipak stanje je postajalo sve nepodnošljivije. Moje patnje iz tog razloga bile su tako velike da više nisam znala kako dalje živjeti. Iznenada dođe mi pomisao moliti se sv. Tereziji od Djeteta Isusa. Započela sam moliti devetnicu, jer sam pred ulazak u samostan bila jako molitveno povezana s njom. U međuvremenu sam u tom popustila. Ipak u ovoj nuždi započela sam opet žarko moliti. Petog dana devetnice sanjala sam o sv. Tereziji, ali tako kao da je još na zemlji. Ona je sakrila preda mnom svoju svetost i počela me tješiti. Ovu stvar ne trebam uzeti previše srcu nego se više pouzdavati u Boga. Ona reče da je i sama puno trpjela, ipak ne prihvatih joj to posve. Rekoh da imam dojam, da uopće nije trpjela. No, sv. Terezija mi potvrdi da je bila puno trpjela i reče: "Sestro, trebate znati da ćete trećeg dana ovu stvar izvršiti vrlo sretno." Kad sam to posumnjala, dala mi je do znanja da je ona svetica. Moju dušu trenutačno preplavi radost a ja rekoh: "Ti si sveta!" Ona odgovori: "Da, ja sam sveta. Pouzdaj se da ćeš stvar izvršiti trećeg dana". Upitah ju: "Sv. Terezijo, reci mi, hoću li biti u nebu?" -Ona uzvrati: "Da, sestro, Vi ćete biti u nebu". – "Hoću li biti sveta? – Odgovori ona: "Da, sestro, Vi ćete biti svetom". – "Ali Terezijo, hoću li biti svetom kao ti, na oltarima? " -Uzvrati: "Da, ti ćeš biti svetom kao ja, ali moraš se uzdati u Isusa". – Ja upitah, da li će otac i majka biti u nebu, da li (72) (nije dovršeno do kraja) – , ona odgovori: "Bit će". Pitah dalje da li će moje sestre i braća biti u nebu. – Ona mi odvrati da trebam za njih mnogo moliti, ali mi nije dala nikakav određeni odgovor. Razumjela sam da im je potrebno puno molitve. To je bio san i kao što poslovica kaže: "San – prijevara, ali Bog -je vjera". Trećeg dana izvrših tešku stvar,

127 Vjerojatno se ovdje radi o M. M. Gimbutt (v.g. 29)

vrlo lako kao što je bila rekla sv. Terezija. Sve se ispunilo doslovno o toj stvari kako je bila rekla. To je bio san, ipak imao je svoje značenje.

151 † Jednom kad sam bila u kuhinji sa sestrom N.[128], bila se na mene nešto malo naljutila i zapovjedila mi za kaznu sjediti za stolom dok je sama teško radila, pospremala i ribala a ja sjedila za stolom. Sestre su ulazile i čudile se da sjedim za stolom i svaka je govorila što je htjela reći. Jedna – da sam lijenčina, druga – kakav osobenjak. Tada sam bila postulantica. Druge rekoše: "Kakva će to biti sestra?" Ne mogoh pak od stola jer sestra mi je zapovjedila pod poslušnost[129] da trebam sjediti sve dok mi ona ne kaže. Koliko djela samozatajnosti sam tada učinila, zna sam Bog. Mislila sam izgorjeti od stida. Bog sam je ponekad tako nešto pripustio da bi oblikovao moju nutrinu. Ipak Gospodin mi je nagradio ovo poniženje velikom utjehom. Za vrijeme večernjeg blagoslova ugledala sam Ga u velikoj ljepoti. Isus pogleda milostivo na mene i reče: "*Moja kćeri, ne boj se patnji, Ja sam s tobom*".

152 Kad sam jednom imala dužnost noćne čuvarice[130], moja duša je bila toliko izmučena zbog crtanja slike da više nisam znala čega ću se držati. S jedne strane stalno uvjeravanje da je to samo zavaravanje, s druge strane rekao mi je jedan svećenik da Bog možda želi primiti čašćenje po ovoj slici, tada bi se trebala pobrinuti za slikanje. U svakom slučaju moja je duša bila vrlo iscrpljena. Kad sam došla u kapelu, približila sam svoju glavu svetohraništu, pokucala (73) i rekla: "Isuse, gledaj, koliko velike poteškoće imam zbog slikanja slike". Čula sam glas iz svetohraništa "*Kćeri moja, tvoje patnje neće više dugo trajati*".

128 S. F. bila je tada postulantica i radila je zajedno u kuhinji sa s. Marcjannom Oswiecimskom. S. Marcjanna zapovjedila joj je pospremiti kuhinju i oprati posuđe nakon ručka, a ona sama otišla je iz kuhinje. Helenka -kasnije s. F. – prihvatila se posla. Neprestano su je sestre, koje su zakasnile, molile za ručak, i za druge usluge. Helenka nije željela nikoga odbiti.Bila je spremna za sve usluge i tako je zapovjeđeni posao ostao neobavljen. Kad se s. Marcjanna vratila i vidjela da kuhinja nije pospremljena niti posuđe oprano, izvikala se na Helenku i za pokoru zapovjedila joj je sjediti za stolom dok je ova sama sve pospremala.

129 Zapovjediti "pod poslušnost" smiju samo odgovorni poglavari. S. Marcjanna nije smjela zapovjeđati "pod poslušnost". Vjerojatno to nije učinila u tom smislu. Ona je poslala Helenku za kaznu sjediti za stolom i promatrati kako ona sama obavlja posao. Helenka se iznenadila takvoj vrsti pokore i oklijevala je prihvatiti ju. Na to je s. Marcjanna upitala postulanticu: "To razumiješ biti pod poslušnošću, Helenka?" – Ovo pitanje razumjela je s. F. kao nešto izvesti "pod poslušnošću" (Sjećanja s. Marcjanne osobno).

130 U nekim kućama Kongregacije između ostalih i u Warszawi u ul. Zytnia 3/9 bio je običaj da sestre vrše dužnosti noćne čuvarice. Obilazile su kuću, osvjetljivale dvorište i gledale prema prozorima da bi čuvale kuću od eventualnih lopova.

153 Jednog dana ugledah dva puta: jedan posut pijeskom i cvijećem, pun veselja i glazbe i drugih razonoda. Ljudi su išli ovim putem plešući i zadovoljavajući se – dođoše do kraja i ne opaziše da se put tu prekida. Dalje je zijevala strašna provalija, naime pakleni ponor. Duše su padale slijepo u provaliju, tako kako su dolazile upadale su u nju. Njihov broj bio je tako velik da se nije mogao izbrojiti. Vidjela sam i drugi put, štoviše puteljak. Bio je uzak i pokriven trnjem i kamenjem, a ljudi idoše njime sa suzama u očima i različite patnje bile su njihov udio. Neke padoše po kamenju, ipak odmah se digoše i nastaviše dalje. Na kraju puteljka nalazio se predivan vrt koji je bio ispunjen svakom vrstom sreće. I sve duše ulažahu u nj. Odmah zaboraviše svoje patnje u tom trenutku.

154 Kad je bilo klanjanje kod franjevki Marijine Obitelji[131], pođoh navečer s jednom od naših sestara tamo na klanjanje. Čim sam bila ušla u kapelu, moja je duša bila ispunjena Božjom nazočnošću. Molila sam, kao ponekad, bez riječi. Iznenada ugledah Gospodina Koji mi reče: "*Budi svjesna, ako zanemariš stvar sa slikanjem slike i cijelo djelo Milosrđa, morat ćeš polagati račun na dan Suda za veliki broj duša*". Nakon ovih Gospodinovih riječi moju dušu obuze strah i bojazan. Nisam se mogla sama umiriti. Riječi su odzvanjale, da neću odgovarati na dan Božjeg suda samo za sebe nego i za druge duše. Te riječi prodriješe duboko u moje srce. Kad sam se vratila kući otiđoh još u Malu kapelu[132], padoh licem pred Presvetim sakramentom i rekoh Gospodinu: "Sve ću činiti što je u mojoj moći, ali molim Te, ostani uvijek uza me i daj mi snage vršiti Tvoju svetu volju, jer Ti možeš sve a ja ne mogu ništa po sebi samoj."

155 (74) † Događa se već neko vrijeme da osjećam u duši kad netko moli za mene. Odmah primjetim u svojoj duši i također da neka duša traži molitvu od mene, ako mi to ne kaže osjećam to u duši. To zamjećujem na taj način da osjetim nemir kao da me netko zove. Kad molim zadobijem smirenost.

156 † Jednom sam jako čeznula primiti i Sv. pričest ali pojavi se određena sumnja i stoga ne otiđoh. Iz toga razloga vrlo sam trpjela. Mislila sam da će mi pući srce od bola. Kad sam polazila na posao puna gorčine u srcu iznenada je stajao Isus pored mene i reče: "*Moja kćeri, ne ispuštaj Sv.*

131 Franjevke Obitelji Marijine općenito se zovu – "Rodziniarki". Ovu kongregaciju (ili družbu!) osnovao je 1857. godine nadbiskup Felinski. Glavna kuća Kongregacije nalazi se u Warszawi u ul. Zelazna u neposrednom susjedstvu Kuće matice kongregacije Naše Gospe od Milosrđa.

132 v. g. 21.

pričest, jedino onda kad točno znaš da si teško sagriješila. Inače neka te ne zadržavaju nikakve sumnje od sjedinjenja sa mnom u Mojoj tajni ljubavi. Tvoji mali prijestupi nestaju u Mojoj ljubavi, kao slama kad se baci u veliku vatru. Znaj da me jako ožalošćuješ kad me zaobiđeš u Sv. pričesti".

157 † Navečer kad sam ušla u Malu kapelu[133] čula sam u svojoj duši slijedeće riječi: "*Moja kćeri, razmišljaj o riječima: ' U svojoj muci – molio je duže'.*" Kad sam se dublje u to uronila, puno svjetla je rasvijetlilo moju dušu. Spoznadoh koliko trebamo ustrajnosti u molitvi da ponekad od ove teške molitve ovisi naše spasenje.

158 † Kad sam bila u Kierkrzu[134], da bih neko vrijeme zamjenjivala jednu sestru[135], prošla sam vrtom jednog popodneva, zaustavih se na obali jezera i dugo razmišljah o ovoj prirodi. Iznenada ugledah Isusa pored sebe, koji mi reče s puno dobrote: "*Sve to sam stvorio za tebe, Moja zaručnice, i znaj da sve ljepote nisu ništa u usporedbi s onim što Sam ti pripremio u vječnosti.*" Moja je duša ispunjena s toliko velikom radošću da sam tamo ostala sve do večeri misleći da je to trajalo vrlo kratko. Taj dan mi je bio slobodan i odredila sam ga za jednodnevnu duhovnu obnovu[136], (75) mogla sam se, dakle, nesmetano posvetiti molitvi. O, Bog je beskrajno dobar i prati nas Svojom dobrotom. Najčešće mi Gospodin daruje najveće milosti onda kad ih uopće ne očekujem.

159 † O sveta Hostijo, za mene si zatvorena u zlatnom kaležu, da bih ja išla čista, neokaljana i nedirnuta velikom džunglom progonstva. Neka to potiče moć Tvoje ljubavi.

O sveta Hostijo, ostani u mojoj duši, Ti najčistija ljubavi mog srca i Tvoje svjetlo neka potjera tamu. Poniznom srcu ne odbijaš svoje milosti.

O sveta Hostijo, Ti nebeska srećo, premda skrivaš Svoju slavu i pred mnom se pojavljuješ kao mali kruh. Ipak jaka vjera može razdrijeti tu skrovitost.

160 † Dan križa[137], peti dan mjeseca, ovog puta to je prvi petak, danas moj dan, da bih bdjela pred Gospodinom. Ovog dana činim zadovoljštinu

133 v. g. 21.

134 Godine 1930. boravila je s. F. nekoliko tjedana u kući Kongregacije u Kiekrzu kod Poznana.

135 Vjerojatno je s. F. zamjenjivala s. Modestu Rzeczkowsku, koja je bila bolesna u to vrijeme i morala otići na liječenje u Warszawu (Sjećanje s. Pelagie).

136 Na početku svakog mjeseca sve sestre obavljaju jednodnevnu duhovnu obnovu – tzv. jednodnevne duhovne obnove. Toga dana nema rekreacije. Sestre održavaju šutnju i trude se oko većeg razmatranja. One obavljaju jednosatno razmatranje, mole Put križa, osvrću se na protekli mjesec, tj. ispituju svoju savjest glede nutarnje djelatnosti u cijelom mjesecu, uz to održavaju polusatno razmatranje o temi "Smrti". (Konst. Zgrom.).

Gospodinu za sve uvrede i prezire, molim da se ne učini nijedno svetogrđe tijekom dana. Moj duh bio je rasplamsan ovog dana u izuzetnoj ljubavi prema Euharistiji. Mislim da sam sva promijenjena u žar. Kad sam se približavala Sv. pričesti, primjetila sam drugu hostiju koja se objesila o svećenikov rukav i nisam znala koju trebam primiti. Dok sam za trenutak razmišljala, svećenik postade nestrpljiv i dade mi rukom znak za pričešćivanje. Kad sam primila hostiju iz njegove ruke, pade ona s njegova rukava u moje ruke. Svećenik ode s kraja pričesne klupe pričešćujući dalje a ja sam cijelo vrijeme držala Isusa u mojim rukama. Čim se svećenik vratio dala sam mu hostiju da je vrati u kalež, jer prethodno, dok sam se pričešćivala, nisam mogla kazati da je druga hostija bila pala iz kaleža nego tek kad sam se pričestila. U vremenu dok je hostija (76) bila u mojim rukama osjećala sam takvu moć ljubavi da cijeli dan nisam mogla ništa jesti ni piti. Iz hostije sam čula riječi: "*Htio sam boraviti u tvojim rukama a ne samo u tvom srcu*". U istom trenutku ukazalo mi se Dijete Isus. Dok mi se svećenik približavao – opet vidjeh hostiju.

161 O Marijo, Ti prečista Djevice,
Ti čisti kristalu moga srca.
Ti si mi snaga, o jako Sidro,
Ti si slabom srcu obrana i zaštita.

O Marijo, čista i neusporediva!
Ujedno Djevice i Majko.
Lijepa kao sunce i neokaljana,
Slika Tvoje duše ne može se usporediti s ničim.

Tvoja ljepota zanosi Presvetog Sina.
On s neba siđe i napusti vječno prijestolje,
Primi tijelo i krv iz Tvog srca,
Ostade skriven devet mjeseci u Tvom srcu.

O Majko i Djevice, nitko ne shvaća
Da beskrajni Bog postaje Čovjekom.
Iz ljubavi i iz Svog neizmjernog Milosrđa.
Po Tebi, Majko – živimo s Njim u vječnosti.

137 Na jeđan, od učiteljice novakinja utvrđen dan u mjesecu, svaka je novakinja pohađala "dan križa". Na taj je dan ona bila obvezna na veću pobožnost i na nutarnje sjedinjenje sa Euharistijskim Isusom. Novakinja moli s. voditeljicu za dodatne pokorničke vježbe; svoj cjelokupni rad, molitve i trpnje ona je prikazala Isusu kao zadovoljštinu za grešnike. Neke su sestre održavale ovu praksu i nakon novicijata.

O Marijo, Djevice i Vrata nebeska.
Po Tebi dođe nam otkupljenje.
Po Tvojim rukama teku na nas sve milosti.
Težnja samo za Tobom – može me posvetiti.

O Marijo, Djevice – Ti prelijepi Ljiljane,
Tvoje srce bilo je Gospodinu prvo svetohranište na zemlji.
Jer Tvoja poniznost bila je najdublja, stoga si
Postavljena svetima i iznad svih korova anđela.

Marijo, moja slatka Majko,
Tebi poklanjam dušu, tijelo i svoje jedino srce,
Budi Čuvaricom u mom životu
Ali posebno u bolima posljednje borbe.

162 (77) I. M. J. Isuse, ja se uzdam u Tebe 1. siječnja 1937.

List nutarnje kontrole duše. Posebni ispit savjesti – tražiti povezanost s Milosrdnim Kristom. Praksa – nutarnji mir, strogo održavanje šutnje.

Savjest

Siječanj: Bog i duše, šutnja. Pobjede 41, neuspjesi 4.
Strelovita molitva: "Isus je šutio".

Veljača: Bog i duše. Šutnja. Pobjede 36, neuspjesi 3.
Strelovita molitva: "Isuse, ja se uzdam u Te".

Ožujak: Bog i duše, šutnja. Pobjede 51, neuspjesi 2.
Strelovita molitva:"Isuse, raspali moje srce ljubavlju".

Travanj: Bog i duše, šutnja. Pobjede 61, neuspjesi 4.
Strelovita molitva: "S Bogom mogu sve!"

Svibanj: Bog i duše, šutnja: Pobjede 92, neuspjesi 3.
Strelovita molitva: "U Njegovu imenu moja je snaga."

Lipanj: Bog i duše, šutnja: Pobjede 92, neuspjesi 1.
Strelovita molitva: "Sve za Isusa".

Srpanj: Bog i duše, šutnja. Pobjede 62, neuspjesi 8.
Strelovita molitva: "Isuse, počivaj u mom srcu".

Kolovoz: Bog i duše, šutnja. Pobjede 88, neuspjesi 7.
Strelovita molitva: "Isuse, Ti znaš.."

Rujan: Bog i duše, šutnja. Pobjede 99, neuspjesi 1.
Strelovita molitva: "Isuse, sakrij me u Tvom srcu."

Listopad: Bog i duše, šutnja. Pobjede 41, neuspjesi 3.
Strelovita molitva: "Marijo, sjedini me s Isusom".
(Ovdje započinje drugi list – duhovne vježbe)

Studeni: Bog i duše, šutnja. Pobjede, neuspjesi.
Strelovita molitva: "O moj Isuse, Milosrđe."

Prosinac: Bog i duše, šutnja. Pobjede,neuspjesi.
Strelovita molitva: "Zdravo, živa Hostijo".

163 (78) I.M.J. Godina 1937.

Općenite vježbe

† Toliko često kao što dišu moje grudi, toliko često kao što bije moje srce, toliko često kao što krv pulsira mojim tijelom, toliko tisuća puta slavim Tvoje milosrđe, o Presveto Trojstvo.

† Želim se sva pretvoriti u Tvoje milosrđe da bih tako bila živa Tvoja slika. O Gospodine, ovo najveće Božje svojstvo, Njegovo neizmjerno milosrđe, neka dospije do mog bližnjega kroz moje srce i moju dušu.

Pomozi mi, o Gospodine, da moje oči gledaju milosrdno, da nikada ne sumnjičim i sudim po vanjštini, nego spoznajem što je lijepo u dušama mojih bližnjih i pomažem im.

Pomozi mi da moje slušanje bude milosrdno, da budem naklonjena potrebama mojih bližnjih, da moje uši ne ostanu ravnodušne za boli i žalopojke bližnjih.

Pomozi mi, Gospodine, da moj jezik bude milosrdan, da nikad prezirno ne govorim o svom bližnjem, nego za svakog imam riječ utjehe i praštanja.

Pomozi mi, Gospodine, da moje ruke budu milosrdne i pune dobrih djelâ, da svojim bližnjima činim samo dobro a teže i mučnije poslove uzimam na sebe.

Pomozi mi, Gospodine; da moje noge budu milosrdne, da mojim bližnjima žure uvijek u pomoć i svladavaju vlastitu iznemoglost i umornost. Moj pravi odmor u službi je bližnjima.

Pomozi mi, Gospodine, da moje srce bude milosrdno, da osjećam sve patnje bližnjega, da nikomu ne uskratim svoje srce, da iskreno susrećem i one za koje znam da će zloupotrijebiti moju dobrotu. Ja sama zatvorit ću se u Srce Milosrdnog Isusa. O vlastitim patnjama šutjet ću. O moj Gospodine, neka Tvoje milosrđe počiva u mom srcu.

† Ti Sam zapovijedaš mi da se vježbam u tri stupnja milosrđa. Prvo: milosrdno djelo -svake vrste. Drugo: milosrdna riječ – što djelom ne mogu izvršiti neka se ostvari riječima. Treće: Molitva – što ne mogu ostvariti ni s djelom niti milosrdnom riječju, to uvijek mogu molitvom. Moju molitvu dapače proširujem tamo, kamo ne mogu dospjeti tjelesno.

O moj Isuse, promijeni me u Sebe, jer Ti sve možeš.[138]

164 (83) † I. M. J. Warszawa 1933.

Priprava prije vječnih zavjeta[139]

Kad sam saznala da trebam putovati na Pripravu, radovalo se moje srce s obzirom na nespoznatljivu milost, koju predstavjaju vječni zavjeti. Požurih Presvetom sakramentu i kad uronih u molitvu zahvalnosti čula sam riječi u svojoj duši: *"Moje dijete, ti si moja milina, ti si okrjepa mom Srcu. Darujem ti toliko milosti, koliko samo ti možeš nositi. Kad god me želiš obradovati – propovijedaj svijetu moje veliko neizmjerno milosrđe."*

165 Nekoliko tjedana prije nego mi je najavljena Priprava, reče mi Isus dok sam ulazila na trenutak u kapelu: *"U ovom trenutku poglavarice objavljuju koje sestre trebaju polagati vječne zavjete. Neće sve zadobiti ovu milost, ali tome su same krive.*[140] *Tko ne koristi male milosti – neće dobiti ni velike. Ali, tebi, moje dijete, dana je ova milost."* Radosno čuđenje obuze moju dušu i to zato, jer prije nekoliko dana jedna od sestara[141] rekla mi je da neću

138 S. Faustina ostavila je u svom Dnevniku neispisane četiri stranice. Vjerojatno je namjeravala zapisati nešto iz svojih ranijih doživljaja, što onda ipak nije učinila (v.g. 116.)

139 v. g. 81.

140 Vrhovna poglavarica može nakon isteka privremenih zavjeta – nakon što je saslušala sestarsko vrhovno vijeće – sestru pripustiti polaganju vječnih zavjeta, privremene zavjete produžiti ili sestru otpustiti iz Kongregacije između ostalog zbog kršenja samostanske discipline.

141 Ne može se utvrditi o kojoj se sestri ovdje radi. U to vrijeme u kući je boravilo više od 20 sestara. Sigurno je da spomenuta sestra nije imala pravo prijetiti s. F. uskraćivanjem treće Priprave. Ova izjava može se samo objasniti da se time uplaši s. F.

biti pripuštena na treću Pripravu. Ona sama pobrinut će se zato da ne polažem zavjete. Na to nisam sestri ništa rekla, ali bilo mi je teško pri srcu. No, trudila sam se koliko sam mogla skriti svoju bol.

O Isuse, kako su divne Tvoje nakane. Sada znam da ljudi po sebi mogu samo malo, jer ja imadoh svoju Pripravu, kako je Isus bio kazao.

166 U molitvi uvijek nalazim prosvjetljenje i snagu duha, iako su ponekad teški i neprijatni trenuci, tako da se jedva može pojmiti da se tako nešto događa u samostanu. Čudno je ponekad Božje vođenje, ali uvijek se događa s ciljem u duši probuditi kreposti ili ih usavršiti. Poteškoće su poradi toga.

167 (84) Danas (studeni 1932) stigoh u Warszawu na treću Pripravu. Nakon srdačnog pozdravljanja s Majkama pođoh na trenutak u malu kapelu. Iznenada izli se Božja nazočnost u mojoj duši i čuh riječi: *"Moja kćeri, Ja želim da tvoje srce postane po uzoru Mog milosrdnog Srca. Ti trebaš biti sasvim prožeta Mojim milosrđem."*

Draga Majka učiteljica[142]

odmah me upita da li sam imala duhovne vježbe u ovoj godini? Odgovorih: "Ne". "Onda morate održati barem trodnevne duhovne vježbe".

Bogu hvala, upravo su bile u Walendówu[143] osmodnevne duhovne vježbe i mogoh se okoristiti. Ipak u vezi mog puta tamo pojavile su se poteškoće. Jedna određena osoba tome se jako suprotstavila i već nisam trebala putovati. Nakon ručka otišla sam na petminutno klanjanje. Ugledah Isusa, koji mi reče: *"Moja kćeri, Ja ti pripravljam mnoge milosti koje ćeš primiti za vrijeme duhovnih vježbi koje ćeš sutra započeti."*

Ja odgovorih: "Isuse, duhovne vježbe su upravo započele, ja ne putujem". Isus odgovori: *"Pripravi se za to da ćeš sutra započeti duhovne vježbe, a ja ću urediti tvoj put s poglavaricama"*. Iznenada Isus je bio nestao. Započeh razmišljati kako će to biti. Ipak u slijedećem trenutku gurnuh na stranu sva razmišljanja i kratko vrijeme molih se Duhu Svetom za prosvjetljenja da upoznam svu svoju bijedu. Neposredno zatim pođoh iz kapele na svoju dužnost. Nakon kratkog vremena zovnu me sebi Vrhovna

142 Učiteljica treće Priprave bila je u to vrijeme Majka Malgorzata Gimbutt (v.g. 29)

143 Walendów – To je bila kuća i Kongregacija Naše Gospe od Milosrđa. Bila je 20 km udaljena od Warszawe na selu. Sestre su tamo vodile odgojni dom za djevojčice. Na prijedlog ministra pravosuđa ova redovnička zajednica otvorila je 1936. g. u Walendowu odjel za kažnjene djevojke i žene. S.F. boravila je u Walendówu osim za duhovne vježbe (studeni 1932.) od 23. III do svibnja 1936.

poglavarica[144] i reče: "Sestro, još danas ćete otputovati u Walendów s majkom Walerijom, i odmah sutra započet ćete duhovne vježbe. Providonosno je da je ovdje majka Walerija pa možete zajedno putovati". Za puna dva sata bila sam već u Walendówu. Malo se sabrah i spoznadoh da samo Isus može tako stvari urediti.

168 (85) Kad me je ugledala osoba, koja se tako žestoko bila suprotstavila mom sudjelovanju na duhovnim vježbama, pokazala je svoje čuđenje i neprijatnost. Ne htjedoh to zamjetiti, srdačno pozdravih i otiđoh Gospodinu primiti uputstva kako se trebam ponašati tijekom duhovnih vježbi.

169 Moj razgovor s Gospodinom prije početka mojih duhovnih vježbi

Gospodin mi reče da će se ove duhovne vježbe ponešto razlikovati od drugih. "*Ti ćeš se potruditi za duboki mir u susretu sa Mnom. Uklonit ću sve nesigurnosti s obzirom na ovu stvar. Ja znam da si ti sada mirna dok ti govorim, kad prestanem govoriti započinješ pronalaziti sumnje. Ipak znaj da ću toliko učvrstiti tvoju dušu da se ne moraš više uznemiravati. Za dokaz da ti Ja govorim, ispovjedit ćeš se drugog dana duhovnih vježbi kod svećenika koji ih vodi. Otiđi odmah k njemu, čim završi razmatranje i izloži mu svoje bojazni koje imaš prema Meni. Odgovorit ću ti njegovim ustima i tada će prestati tvoje zabrinutosti. Za vrijeme duhovnih vježbi drži tako strogu šutnju kao da ničega nema oko tebe. Razgovarat ćeš samo sa Mnom i ispovjednikom, poglavarice ćeš moliti samo za pokorničke dužnosti*". Izuzetno sam se radovala da mi je Isus iskazao toliko mnogo naklonosti i tako mi se obratio.

170 Prvi dan duhovnih vježbi. Potrudila sam se ujutro biti prvom u kapeli. Prije razmatranja imala sam još malo vremena za molitve Duhu Svetom i presvetoj Bogorodici. Srdačno sam molila Bogorodicu za milost vjernosti u mojim nutarnjim nadahnućima i da vjerno ispunim svaku Božju volju. Čudnom hrabrošću započela sam ove duhovne vježbe.

171 (86) Borba za održanje šutnje. Kao i uvijek doputuju sestre na duhovne vježbe iz različitih kuća. Jedna od sestara,[145] koju dugo nisam bila vidjela dođe mi u ćeliju htijući mi nešto kazati. Ništa nisam uzvratila i ona je primjetila da nisam htjela kršiti šutnju. Tada reče: "Nisam znala da ste tako čudni." I izađe. Shvatila sam da nije ništa drugo namjeravala nego zadovoljiti svoju radoznalu sebičnost. O Bože, održi me vjernom.

144 Ovdje se radilo o M. M. M. (v.g. 16.)
145 Danas je teško utvrditi koja je to bila sestra.

172 Isusovac[146], koji je vodio duhovne vježbe, došao je iz Amerike. Samo kratko boravio je u Poljskoj i dogodilo se tako da je on vodio naše duhovne vježbe. Taj čovjek ižarivao je jaki nutarnji život. Njegov lik odavao je velikog duha. Mrtvljenje i sabranost obilježavali su ovog svećenika. Uprkos velikih kreposti koje je imao ovaj svećenik, teško mi je padalo razotkriti svoju dušu pred njim – i to što se odnosilo na milosti – jer grijehe je uvijek jednostavno ispovjediti, ali što se tiče milosti stoji me to puno napora i ja ne kazujem sve.

173 Kušnje sotone za vrijeme razmatranja. Spopao me čudan strah da me svećenik neće razumjeti, onda opet – neće imati vremena za mene da bih mu sve mogla ispovjediti. Kako mogu sve kazati? Kod oca Bukowskog bilo mi je lakše, ali ovog isusovca vidim po prvi put. Pada mi na pamet savjet oca Bukowskog[147]. On reče kad završim duhovne vježbe trebala bih prosvjetljenja, koja mi podari Bog, zapisati, premda samo nakratko, ili izvjestiti ga o tom na kratko. Moj Bože, dan i pol prođoše mi sasvim lagano – sada se rasplamsa borba na život i smrt. Za pola sata započinju razmatranja i nakon toga trebam poći na ispovijed. Sotona mi govori: "Kad su poglavarice već rekle da je nutarnji život prijevara – čemu onda još pitati (87) i mučiti ispovjednika? M. X.[148] ti je već kazala da Isus ne susreće tako bijedne duše i isto će ti kazati i ovaj ispovjednik. Čemu o tom govoriti, to pak nisu grijesi i Majka X ti je to jasno kazala da su svi susreti s Isusom
174 samo snovi. Dakle, zašto trebaš pričati o tom ovom ispovjedniku? Mudrije ćeš postupiti ako to odbaciš kao prijevaru. Evo, toliko si puno poniženja morala već podnijeti i mnoga te još očekuju a sestre znaju da si histerična". "Isuse", uzviknuh sa svom snagom svoje duše. U tom trenutku uđe na predavanje isusovac. Govorio je kratko kao da mu se žurilo. Nakon predavanja otišao je u ispovjedaonicu. Pogledah, nitko od sestara nije otišao k njemu. Otrgnuh se sa svog klecala i odmah sam bila u ispovjedaonici. Nije bilo vremena za razmišljanje. Umjesto da svećeniku ocrtam svoje sumnje koje je izazvao u odnosu na Isusa, započela sam nabrajati

146 Duhovne vježbe vodio je o. Edmund Elter SJ . Rođen je 14. XI 1887. i stupio je u isusovački red 15. VII 1905. Studirao je humanističke znanosti, teologiju i međunarodno pravo (1919/20) na sveučilištu u Warszawi. Tada je nastavio svoj studij u Rimu i Francuskoj. Godine 1926. postao je profesorom etike na papinskom sveučilištu Gregorijani u Rimu. Od 1932-1935. boravio je u Warszawi i vodio je duhovne vježbe između ostalog. Poslije se vratio u Rim kao profesor za propovjedništvo i govorništvo na Gregorijani. Tamo je umro 27. VIII 1955.
147 V.g. 23
148 Vjerojatno je to bila s. Janina Bartkiewicz (v. g. 26)

sve kušnje, koje su gore opisane. Ispovjednik je odmah shvatio svo moje stanje i reče: "Vi gajite te sumnje jer Vas Isus susreće tako blago. Ipak budite, Sestro, savršeno mirni. Isus je Vaš vođa a Vaši susreti s Isusom nisu histerija ni sanjarenja, niti prijevara. Trebate znati da ste na pravom putu. Molim Vas, potrudite se biti vjerni prema ovim milostima. Ne smijete ih izbjegavati. Poglavarima ne morate uopće govoriti o nutarnjim milostima, samo u slučaju jasne Isusove zapovijedi i onda, molim, prethodno se sporazumite s ispovjednikom. Kad Gospodin zahtijeva nešto što je vanjsko, morate ispuniti nakon razgovora s ispovjednikom što Gospodin zahtijeva, pa ma koliko Vas to stajalo. S druge strane morate o svemu izvjestiti ispovjednika. Nema apsolutno nikakvog drugog puta za Vas. Molite (88) za jednog duhovnog vođu, inače će te proigrati velike Božje milosti. Još jednom ponavljam, budite mirni – Vi se nalazite na pravom putu. Molim Vas, ne osvrćite se na ništa drugo, nego ostanite uvijek vjerni Isusu. Nevažno je što netko govori o Vama. Upravo tako sjajne duše susreće Gospodin i što ste više ponizni, to prijateljskije sjedinit će se Gospodin s Vama".

175 Kad sam izašla iz ispovjedaonice neizreciva radost ispunila je moju dušu, tako da sam potražila usamljeno mjesto u vrtu da bih se skrila od sestara i izlila svo moje srce pred Bogom. Njegova nazočnost sasvim me je ispunila i u jednom jedinom trenutku uronilo je u Boga svo moje ništavilo. U tom trenutku osjetila sam odn. razlikovala sam Tri Božanske osobe – boraveći u meni. Moj mir duše bio je tako velik da sam se sama sebi čudila – kako sam se mogla samo toliko uznemirivati!

176 † Nakane: Vjernost nutarnjim nadahnućima, ma što me god to stajalo. Ništa sama ne činiti bez prethodnog sporazumijevanja s ispovjednikom.

177 † Obnova zavjeta. Odmah ujutro, nakon buđenja, uronio je savršeno moj duh u Boga – u ocean ljubavi. Za vrijeme Sv. mise dospjela je moja ljubav prema Njemu do vrhunca. Nakon obnove zavjeta i Sv. pričesti iznenada ugledah Isusa koji mi ljubazno reče: "*Kćeri moja, pogledaj u moje blago Srce*". Kad sam pogledala u Presveto Srce, iziđoše jednake zrake iz njega, kao na slici – kao krv i voda, a ja shvatih kako je veliko Gospodnje milosrđe. Opet mi blago reče Isus: "*Kćeri moja, kazuj svećenicima o Mom nepojmljivom milosrđu. Peku me zrake milosrđa. Na duše ih želim izliti. Duše ne žele pokloniti nimalo vjere Mojoj dobroti*". Iznenada nesta Isus. Preko cijelog dana ostade moj duh u (89) osjetnoj Božjoj blizini, uprkos buke i razgovora koji su uobičajeni nakon duhovnih vježbi. Sve to me nije smetalo. Moj duh bio je u Bogu, iako sam izvanjski sudjelovala u razgovorima i čak posjetila Derdy.[149]

178 Danas započinjem treću pripravu.[150] Po tri sastale smo se s majkom Malgorzatom, jer druge sestre imadoše upravo svoju treću pripravu u kući novicijata. Majka Malgorzata započela je s molitvom i objašnjenjem treće priprave te napomenu kako su velika milost vječni zavjeti. Iznenada prolomiše mi se suze. Trenutačno pred očima moje duše stajale su sve Božje milosti. Započeše me sestre prekoravati zbog mojih suza ali majka učiteljica me zaštiti i reče da se ona tome ne čudi.

Nakon održanog sata pouke pođoh pred Presveti Oltarski sakrament i kao najveća bijeda i ništavilo zamolih Gospodina za milosrđe, da očisti i ozdravi moju siromašnu dušu. U tom trenutku čuh riječi: "*Kćeri moja, sva tvoja bijeda izgorila je kao slama u vatri moje ljubavi, koja je bačena u neopisivi žar. Tvojom poniznošću zadobijaš za sebe i druge duše svo more Mog milosrđa.*" Uzvratih: "Isuse, učini moje jadno srce prema Tvojoj božanskoj volji".

179 Za vrijeme cijele priprave moja obveza bila je pomoći sestri oko rublja.[151] Ova dužnost omogućivala mi je uvježbavati i učiti se krepostima. Ponekad sam morala i po tri puta ići s rubljem određenim sestrama i nisam mogla ugoditi. No upoznala sam i velike kreposti sestara, koje su uvijek molile da im se dadnu najslabije stvari iz rubljarnice (90). Divila sam se ovom duhu poniznosti i mrtvljenja.

180 † U došašću probudila se velika čežnja za Bogom u mojoj duši. Moj duh čeznuo je svom snagom za Bogom, što je bilo svojstveno. U to vrijeme Gospodin mi je podario puno prosvjetljenja u spoznaji Njegovih svojstava.

Prvo svojstvo koje mi je Bog darovao spoznati je Njegova svetost. Ova svetost tako je velika da pred njom drhte sve vlasti i sile. Čisti duhovi zakrivaju svoje lice i poniru u nečuveno klanjanje. Riječ njihovog najvišeg štovanja je samo jedan – "Svet" ... Božja svetost izlivena je na Njegovu

149 Mali posjed, udaljen otprilike kilometar od Walendówa gdje je redovnička zajednica vodila dom za djevojke, zvao se Derdy. Bila je to zaklada kneginje Czetwertynske. Kneginja je darovala redovničkoj zajednici komad polja, šume i gospodarske zgrade s obvezom podići zavod za moralno ugroženu siročad. Do 1947. kuća je bila pod upravom predstojnice u Walendówu. Poslije toga Derdy je postao samostalna podružnica Kongregacije.

150 Za treću pripravu pripuštene su osim s. F.: s. Bonawentura Edelman – Glowacka (1902-1936), s. Florentyna Pajak (1905-1950); s. Henryka Skulimowska (1900–), s. Renata Jodlowska (1903-1962).

151 "Westiarnia" (=prostorija za skladištenje rublja). Ovdje je to skladište za rublje sestara kao i šivaonica za redovničku odjeću. Dužnosti sestre zadužene za održavanje rublja jesu šivanje i krpanje. Sestre s čistim rubljem i odjećom brinu se i za izabiranje i čuvanje starih dobrih dijelova odjeće.

Crkvu i na svaku dušu koja živi u njoj – ipak ne u istoj mjeri. Ima duša koje su posve pobožanstvenjene i također duša koje imaju jedva života u sebi.

Drugu spoznaju podario mi je Gospodin – to je Njegova pravednost. Njegova pravednost tako je velika i prodiruća, da dopire do u bit stvari i sve se pred Njim nalazi u goloj istini i ništa se ne može održati.

Treće svojstvo je ljubav i milosrđe. Shvatih da je najveće Božje svojstvo ljubav i milosrđe. Ono povezuje stvorenje sa Stvoriteljem. Najuzvišeniju ljubav i bezdane milosrđa spoznajem u utjelovljenju Riječi, u Njegovu otkupljenju. Ovdje spoznadoh da je ovo svojstvo najveće u Bogu.

181 Danas sam čistila sobu jedne sestre.[152] Premda sam se trudila brižljivo to činiti, sestra mi je bila stalno za leđima govoreći: "Ovdje je malo prašine, tamo još jedna mrlja na podu." Na svaki znak popravljala sam isto makar i deset puta (91) samo da joj ugodim. Nije me mučio rad nego ovo neobuzdano govorenje i zahtjevi. Moje cjelodnevno mučenje nije joj bilo dosta nego je još išla učiteljici novakinja s tuženjem. "Majko, kakva je to netemeljita sestra, ne može se požuriti." Slijedećeg dana išla sam na isti rad bez ijedne riječi objašnjenja. Kad me je opet zlobno zanovjetala, mislila sam: "Isuse, može se biti i tiha mučenica. Ne umanjuje rad snage, nego ovo mučenje."

182 Spoznadoh da neke osobe imaju poseban dar druge opterećivati. Zlobno zanovijetaju, kako samo mogu. Jadna je duša koja dospijeva u njihove ruke. Ništa ne pomaže, i najbolje stvari budu izokrenute

† Badnja večer

Danas sam se najsrdačnije sjedinila s Majkom Božjom. Doživjela sam trenutke njene nutrine. Navečer, prije lomljenja hostije, otišla sam u kapelu da bih duhovno podijelila hostiju s meni dragim osobama. Molila sam Bogorodicu za milost njima. Moj duh bio je posve uronjen u Boga. Za vrijeme polnoćke ugledah u hostiji malo Dijete Isusa. Moj duh sasvim je uronio u Boga. Premda samo malo Dijete, Njegova je veličina ipak prožela moju dušu. Ovo otajstvo duboko me je dirnulo – taj velik Božji silazak, Njegovo neshvatljivo očitovanje. Kroz sve ove blagdanske dane bilo je to živo u mojoj duši. O, nikad nećemo razumjeti taj veliki Božji silazak – što više razmišljam o tom (ovdje se prekida misao).

152 Danas je teško utvrditi kod koje sestre je s. F. čistila sobu. Starije sestre, kojima je to trebalo tada činiti, bile su: s. Janina Bartkiewicz (1858-1940), s. Filomena Andrejko (1878-1934), s. Kazimira Kasprowicz (1873-1933), M. Leonarda Cielecka (1850-1933).

183 Jednog dana, ujutro poslije Sv. pričesti, čula sam slijedeći glas "*Ja želim da me pratiš na putu bolesnicima*". Obećah. Ipak nakon nekog vremena razmišljanja kako ću to činiti postadoh svjesna, da sestre drugog kora[153] ne prate Presveto, nego sestre upraviteljice. (92) Onda sam mislila da će Isus naći neki izlaz. Nakon nekog vremena poslala je Majka nekog Rafaela po mene i rekla: "Vi, sestro, pratit ćete Gospodina, kad svećenik pođe bolesnicima." I kroz cijelo vrijeme moje priprave, uvijek sam pratila svijećom Gospodina. Kao Isusov vojnik trudila sam se uvijek biti opasana željeznim pojasom,[154] jer samo tako jednostavno ići uz Kralja ne bi bilo primjereno. Ovo mrtvljenje žrtvovala sam za bolesnike.

184 † Sveti sat. Tijekom ovog sata nastojala sam razmatrati o Gospodnjoj muci. Ipak moja duša bila je ispunjena radošću i iznenada ugledah malo Dijete Isusa. Toliko me prožela Njegova veličanstvenost da sam kazala: "Isuse, Ti si tako malen ali ja znam da si Ti moj Stvoritelj i moj Gospodin."

Isus uzvrati: "*Ja sam to, ali tebe susrećem kao dijete jer te želim poučiti poniznosti i jedinstvenosti*".

Sve patnje i poteškoće splela sam u vijenac Isusu, za dan naših vječnih zaruka. Ništa mi nije padalo teško kad pomislim da je to za mog Zaručnika, kao znak moje ljubavi za Nj.

185 † Moj mir za Isusa. – Trudila sam se za veliki mir Isusu. U najvećoj buci Isus je uvijek imao mir u mom srcu, premda me to ponekad puno stajalo. No što može biti veliko za Isusa, za Onog, kojeg ljubi moja duša svom snagom?

186 † Danas mi reče Isus: – "*Ja želim da dublje upoznaš Moju ljubav, u kojoj je Moje srce rasplamsano prema dušama. To ćeš razumjeti kad budeš razmatrala Moju muku. Zazivaj Moje milosrđe grešnicima. Čeznem (93) za*
187 *njihovim otkupljenjem. Kad moliš slomljena srca i u vjeri za jednog grešnika slijedeću molitvu, podarit ću mu milost obraćenja. Molitva je: O Krvi i Vodo, što potekoste iz Srca Isusova kao izvor Milosrđa za nas, Ja se uzdam u Tebe.*"

153 Redovnička zajednica Majke Božje od Milosrđa sastojala se u to vrijeme od članica, podijeljenih u dva kora, tj. od tzv. sestara ravnateljicâ i sestara pomoćnicâ. Pripadnost određenom koru odlučivale su poglavarice Kongregacije i to prema intelektualnoj razini, starosti i sposobnosti kandidatice. Zadatak sestara upraviteljica bio je upravljanje redovničkom zajednicom i vođenje odgojnih zavoda. Sestre pomoćnice naprotiv trebale su pružati pomoć uglavnom na području fizičkih djelatnosti (Konst. Zgrom.)

154 "Željezni pojas" – bila je neka vrsta pojasa iz finog bodljikavog mrežastog pletiva, koji se koristio kao pokornički pribor. Sestre su smjele nositi taj pojas samo određeno vrijeme i to samo s dopuštenjem poglavarice.

188 Kad sam posljednjih dana maškara držala Sveti sat ugledala sam Isusa kako podnosi bičevanje. Neshvatljivo je to mučenje! – Kako je užasno Isus trpio za vrijeme bičevanja! – Vi jadni grešnici kako ćete se susresti na sudnjem danu s ovim Isusom, koga sada tako zlostavljate? – Njegova krv curila je na zemlju i na nekim mjestima meso se rastavljalo. Na leđima sam vidjela nekoliko Njegovih kostiju gole do mesa... Isus je tiho stenjao i uzdisao.

189 Jednog dana Isus mi je dao da spoznam kako Mu je draga ona duša koja vjerno opslužuje redovničko pravilo. Za održavanje redovničkog pravila duša prima veću plaću nego za pokorničke vježbe i velika mrtvljenja. Ukoliko se one vrše i mimo Pravila, one će zadobiti svoju plaću, ali neće nadvisiti redovničko pravilo.

190 Za vrijeme jednog klanjanja Gospodin je tražio da Mu se predam kao žrtva za određene patnje, koje su Bogu zadovoljština, i to ne samo općenito za grijehe svijeta, nego posebno za propuste u ovoj kući. U istom trenutku obećah. No Isus mi je dao spoznati, što ću trpjeti. Odmah je stajala sva patnja pred mojim duhovnim očima i prođe preda mnom. – Prvo, moje nakane neće biti priznate, različita okrivljavanja i nepovjerenje, različite vrste ponižavanja i protivljenja – ovdje ih sve ne nabrajam. (94) Sve je bilo pred očima moje duše kao tamni olujni oblaci iz kojih za malo započinju sijevati munje, ali koji samo još čekaju moj pristanak. Za trenutak uplaših se u svom biću. Tada se začuje zvono za ručak. Napustih kapelu tresući se i neodlučno. Žrtva je stajala preda mnom bez prestanka jer se nisam odlučila prihvatiti, niti sam otkazala Gospodinu. Htjela sam se osloniti na Njegovu volju. Ukoliko mi sam Gospodin naloži žrtvu, ja sam već spremna. Ipak Isus mi je dao spoznati da to sama dragovoljno prihvatim i morala bi u to ući punom sviješću, inače ne bi to imalo nikakvog smisla u ovom slučaju. Sva moć žrtve nalazi se u dragovoljnosti mog čina prema Njemu. Istodobno Gospodin mi je podario spoznati da se u mojoj ruci nalazi činiti to ili ne činiti. Odmah rekoh: "Isuse, sve prihvaćam što mi Ti želiš podariti. Uzdam se u Tvoju dobrotu." Potom odmah osjetih da sam Bogu ovim činom iskazala veliku čast. Oboružala sam se strpljivošću. Dočim sam napustila kapelu,odmah sam se susrela sa stvarnošću. Ne želim to ocrtavati u pojedinostima, ali bilo je dovoljno da bi se moglo nositi. Samo kaplju više ne bih izdržala.

191 † Jednog jutra čuh slijedeće riječi u svojoj duši: "*Pođi majci Vrhovnoj poglavarici*[155] *i reci joj da mi se ta stvar ne dopada u onoj kući.*"[156] Stvar ovdje

155 Ovdje se radi o M. M. M. (v. g. 16)

ne mogu navesti, ni kuću, ipak kazala sam majci Vrhovnoj poglavarici, iako me to puno stajalo.

192 Jednom sam uzela na sebe kušnju jedne naše odgajanice iz kuće u Warszawi. Bila je to kušnja samoubojstva. Trpjela sam sedam dana dugo. Isus mi je podario milost nakon sedam dana i tada prestadoh trpjeti. To je velika muka. Često uzimam na sebe muke naših odgajanica. Isus mi je to dopustio – ispovjednici također.[157]

193 (95) Moje srce je stalno boravište za Isusa. Osim Isusa nema nitko pristupa. Od Isusa crpim snagu za borbu sa svim poteškoćama i protivništinama. Čeznem prijeći u Isusa, da bih se mogla savršena predati dušama. Bez Isusa ne bih se mogla približiti dušama, jer znam što sam u sebi. Primam Boga u sebe da bih Ga mogla dalje davati dušama.

194 † 27. 3. Imam potrebu naprezati se da bih radila, istrošiti se za djelo spasavanja neumrlih duša. Nevažno je da li će ti napori skratiti moj život, jer on ne pripada meni nego je posjed Kongregacije. Želim biti korisna cijeloj Crkvi, po vjernosti Kongregaciji.

195 O Isuse, danas je moja duša pomračena od bola. Nema ni jedne zrake svjetlosti. Oluja bjesni a Isus spava. O moj Učitelju, ne želim Te buditi. Ne želim ometati Tvoj slatki drijemež. Vjerujem da ćeš mi podariti snagu i bez mog zvanja.

Satima Ti se klanjam – Ti Živi kruše – usred velike duševne Suše. O Isuse, čista ljubavi, ja ne trebam nikakve utjehe. Hranim se Tvojom voljom. O Moćni, Tvoja volja je cilj moga bića. Imam dojam, da mi cijeli svijet služi i ovisi o meni. Ti, Gospodine, razumiješ moju dušu u svim njezinim težnjama.

Isuse, iako Ti ne mogu pjevati himne ljubavi, divim se pjevanju serafina, koje Ti toliko ljubiš. Želim uroniti u Tebe na njihov način. Takvu ljubav ne može nitko zabraniti, jer nema sile nad njom. Ona sliči munji koja rasvjetljuje tamu, (96) ali u njoj ne ostaje. O učitelju, oblikuj moju dušu po Tvojoj volji i po Tvojim vječnim planovima.

196 Jedna određena osoba uzela si je u zadaću vježbati me na različite načine u krepostima. Uhvatila me je jednom u hodniku i započela s tim da nema doduše nikakva razloga predbacivati mi, a ipak mi zapovijeda

156 Ne može se utvrditi o kojoj se kući i stvari radi.

157 U Warszawi – kući redovničke zajdnice u ul. Zytnia, ispovjedali su slijedeći svećenici: o. Bukowski SJ -izvanredni ispovjednik (v. g. 23); Piotr Loeve (v. g. 23), Franciszek Roslaniec (v.g. 47), Bronislaw Kulesza (v.g. 23, 47) – redoviti ispovjednici. Nije se moglo utvrditi na koga se ovdje misli.

pola sata stajati u hodniku nasuprot maloj kapeli[158] i čekati na majku predstojnicu i kad ona bude prolazila nakon svog odmaranja,[159] trebam se optužiti za različite stvari, koje mi je bila zapovjedila. Iako nisam imala pojma u svojoj duši o kakvim prijestupcima, bila sam poslušna i čekala pola sata na predstojnicu. Svaka sestra gledala me prolazeći i smiješeći se. Kad sam se optuživala pred majkom predstojnicom,[160] odmah me je poslala ispovjedniku. Za vrijeme ispovijedi svećenik je odmah primijetio da to ne dolazi iz moje duše i da o tim stvarima nemam pojma. Čudio se da si je ta osoba dopustila takve zapovijedi.

197 O Crkvo Božja, ti si najbolja majka. Samo ti možeš odgajati i duši darivati rast. Kako je velika moja ljubav i poštovanje prema Crkvi – toj najboljoj majci!

198 Jednom mi reče Isus: "*Kćeri moja, tvoje povjerenje i tvoja ljubav vezuju Moju pravednost i Ja ne mogu kažnjavati jer Me ti spriječavaš u tom*". Koliko veliku snagu ima duša koja je puna povjerenja!

199 Kad pomislim na vječne zavjete i na Onog koji se želi sa mnom sjediniti tada Ga gutaju satima moje misli. – Kako će se to dogoditi? Ti si Bog a ja Tvoje stvorenje. Ti si besmrtni Kralj a ja prosjakinja i sama bijeda. Ipak sada mi je već sve jasno – taj bezdan (97) poravnava Tvoja milost, Gospodine, i Tvoja ljubav. Ta ljubav poravnava bezdan koji se otvara, Isuse, između Tebe i mene.

200 O Isuse, kako duboko vrijeđa dušu, koja se stalno iskreno trudi, predbacujući joj licemjerstvo i susrećući je s nepovjerenjem. O Isuse, i Ti si bio u toj muci da bi pružio zadovoljštinu Svom Ocu.

201 Željela bih se tako sakriti da ni jedno stvorenje ne upozna moje srce. Isuse, samo Ti poznaješ moje srce i posjeduješ ga sasvim. Nitko ne zna za našu tajnu. Jednim jedinim pogledom mi se razumijemo. Od samog početka našeg susreta ja sam sretna. Tvoja veličina je moja punina. O Isuse, kad sam na posljednjem mjestu, niža još nego posljednja postulantica, onda se osjećam na svom mjestu.

Ja nisam znala da je Gospodin smjestio u sivim kutovima toliko puno sreće. Sada razumijem da čak i u tamnici iz čistih grudi može izvirati sva punina ljubavi prema Tebi, Gospodine. Izvanjske stvari nemaju nikakvog

158 "Nasuprot maloj kapeli" (v.g. 21) – Na suprotnoj stvari hodnika bila je prostorija za rekreaciju redovničke zajednice.

159 "Rekreacija" (=stanka za odmor) – Ovdje to znači propisano vrijeme (u podne i navečer) u dnevnom redu redovničke zajednice, koje služi za tjelesni i duhovni odmor.

160 Predsjednica kuće u Warszawi bila je u to vrijeme majka Rafaela Buczynska (v.g. 41)

značenja za čistu ljubav. Ona prožima sve. Ni tamnička vrata niti ona nebeska nemaju vlasti nad njom. Ona doseže do samog Boga i ništa je ne može utrnuti. Za nju ne postoje nikakve ograde. Ona je slobodna kao kraljica i posvuda ima slobodan pristup. I sama smrt mora sagnuti glavu pred njom...

202 Danas mi je doputovala moja tjelesna sestra.[161] Kad mi je ocrtala svoje namjere, zaprepastih se od užasa da je tako nešto moguće. Ova mala duša je doduše lijepa pred Bogom. Tako velika tama ju je obuzela a ona si nije znala pomoći. Sve je vidjela crnim. Dragi Bog dao ju je meni u zaštitu. Dva tjedna mogla sam raditi na njoj. Koliko me je žrtve pak stajala ta duša, zna samo Bog sam. Ni za jednu drugu dušu nisam prinijela toliko puno žrtava, patnji i molitava prijestolju Božjem kao za nju. (98) Osjetila sam da sam kod Boga iznudila milost za nju. Kad razmišljam o svemu tome, to je onda pravo čudo. Sada vidim koliku veliku snagu ima zagovorna molitva kod Boga.

203 Sada, za vrijeme korizme, osjećam često Gospodnju muku na svom tijelu. Sve, što je Gospodin trpio, duboko doživljavam u svom srcu, iako moje patnje nisu izvanjski vidljive. O njima zna samo moj ispovjednik.[162]

204 Kratki razgovor s majkom učiteljicom novakinja.[163] Kad sam se pitala o pojedinostima, kako se ponašati u nutarnjem životu, sve mi je odgovorila ova sveta majka s velikim jasnim iskustvom. Reče mi: "Ako budete dalje tako radili s Božjom milošću, Vi ste udaljeni samo korak od savršenog jedinstva s Bogom. Vi razumijete u kojem značenju to govorim. Vaše osobine neka budu vjernost Božjoj milosti. Bog ne vodi sve duše na ovaj put."

205 † Slavlje uskrsne noći. Danas, za vrijeme slavlja uskrsne noći, ugledah Isusa u velikoj svjetlosti. On mi priđe i reče: "*Mir s vama, moja djeco*". On

161 Wanda Kowalska, rođena 1920. g. bila je mlađa sestra s. Faustine. Prema iskazima Jósefe Jasinske rođ. Kowalske, starije sestre s. F., Wanda je stupila neposredno pred II. svjetski rat u redovničku zajednicu uršulinki. Za vrijeme rata nacisti su je odveli na prisilni rad u Njemačku. Nakon oslobođenja nije se vratila u Poljsku. Udala se za jednog Engleza i s njim je otputovala u Veliku Britaniju. Neposredno zatim je njen suprug pozvan ponovno u vojsku. Poginuo je u borbi. Wanda je još jednom došla u Poljsku ali s obzirom na političke odnose morala se brzo vratiti u Englesku. Nekoliko godina kasnije obitelj je dobila obavijest od jednog nepoznatog svećenika da Wanda teško bolesna leži u bolnici. Otada nestaju svi tragovi o njoj (Izjave Józefe Jasinske rođ. Kowalske.)

162 Budući da s. F. miješa svoje zabilješke sa sjećanjima iz ranijih godina, ne zna se da li ona ovdje govori o "aktualnom" ispovjedniku prof. Sopoćku ili o nekom ranijem iz prethodnih godina.

163 Ovdje se radi o majci Malgorzati Gimbutt (v.g. 29)

podiže ruku i blagoslovi nas. Rane na rukama i nogama kao i na boku nisu bile sakrivene nego svjetleće. Isus me pogleda s puno dobrote i ljubavi, tako da je moja duša posve uronila u Njega, i reče mi: "*Ti znatno sudjeluješ u Mojoj muci, stoga ti darujem veliki udio u Mojoj slavi i Mojoj radosti*". Cijelo uskrsno slavlje činilo mi se kao jedna jedina minuta. Čudna sabranost obuzela je moju dušu i trajala je preko svih blagdanskih dana. Isusova dobrota tako je velika da se ne da opisati.

206 (99) Drugog dana nakon Sv. pričesti čula sam slijedeći glas: "*Moja kćeri, pogledaj u ponor Mog milosrđa i iskaži čast i slavu Mom milosrđu. Učini to na slijedeći način. Sakupi sve grešnike cijelog svijeta i uroni ih u bezdan Mog milosrđa. Želim se dati dušama. Čeznem za dušama, moja kćeri. Na Moju svetkovinu – Dan milosrđa – prođi cijelim svijetom i dovedi nemoćne duše izvoru Mog milosrđa. Ja ću ih ozdraviti i ojačati*!

207 Danas sam molila za određenu umrlu dušu koja je preminula bez svetih sakramenata, iako ih je čeznutljivo željela. Bilo je to već suviše kasno. To je bila jedna rođaka -tetka.[164] Njena duša bila je Bogu draga. U ovom trenutku između nas nije bilo nikakve udaljenosti.

208 O, vi male dnevne žrtve, vi ste mi kao cvijeće na polju,kojima pokrivam noge ljubljenog Isusa. Ponekad uspoređujem ove sitnice s herojskim krepostima, jer zbog vaše stalnosti one zahtijevaju i herojstvo.

209 U mojim patnjama ne tražim pomoć kod stvorenja nego mi je Bog sve. Ponekad mi se čini kao da me ne čuje Gospodin. Tada se oboružavam strpljivošću i šutnjom, kao golubica koja niti optužuje niti žali kad joj se uzmu njeni mladi. Želim se uzdići do sunčanog žara a ne želim boraviti u magli. Ja neću stajati, jer se oslanjam na Tebe, – Ti, moja Snago.

210 Srčano molim Gospodina da ojača moju vjeru da me ne bi vodila ljudska raspoloženja u sivilu svaodnevnice, nego Duh. O, kako sve čovjeka vuče zemlji, ali živa vjera podržava dušu u višim krajevima a sebeljublju određuje pripadajuće mjesto – posljednje.

211 (100) † Opet spopada užasna tama moju dušu. Čini mi se da se nalazim pod utjecajima prijevara. Išla sam na ispovijed da bih crpila prosvjetljenje i mir. Ipak ništa nisam našla. Ispovjednik[165] je izazvao još više sumnji kod mene, nego što sam imala prije. On reče: "Ne mogu prepoznati koja sila utječe na Vas – možda Bog, ali možda i zao duh". Kad sam otišla iz ispovjedaonice, započela sam razmišljati o njegovim riječima. Što sam više

164 Obitelj navodi da je tetka umrla 1924. godine. Na koju tetku misli s. F. na ovom mjestu, nije se moglo utvrditi.

165 Vjerojatno se ovdje misli na jednog od redovnih ispovjednika u Warszawi (v.g. 23)

razmišljala o njima, tim više upadala je moja duša u tamu. – Što činiti, Isuse? Kad mi se Isus blago obratio, uplaših se. Jesi li Ti zaista Isus? S jedne strane privlači me ljubav, na drugoj strani postoji strah. Ja ne mogu opisati kakva je to muka.

212 Kad sam ponovno išla na ispovijed, odgovoreno mi je: "Ja Vas ne razumijem. Bilo bi bolje da se kod mene ne ispovjedate". Moj Bože, moram se toliko prisiljavati da bih uopće nešto rekla o svom nutarnjem životu i odgovori mi se: "Ja Vas ne razumijem".

213 Na povratku iz ispovjedaonice spopala me sva sila mukâ. Otiđoh pred Presveti Oltarski sakrament i rekoh: "Isuse, spasi me. Ti vidiš ipak da sam slaba". Odmah sam čula riječi: "*Za vrijeme duhovnih vježbi pred zavjete pomoći ću ti*".

Ohrabrena tim riječima išla sam naprijed ne pitajući ikoga za savjet. Ipak osjećala sam takvo nepovjerenje prema samoj sebi da sam odlučila jednom zauvijek riješiti se tih sumnji. Čekala sam na duhovne vježbe koje se trebaju održati prije vječnih zavjeta. Već nekoliko dana prethodno molila sam ustrajno Boga za prosvjetljenje svećeniku, kod kojeg se trebam ispovijediti, da on konačno odluči – da li da ili ne. Već sam mislila da ću zauvijek postići smirenje. Ipak bila sam zabrinuta da li će me uopće netko htjeti saslušati u ovoj stvari. Odlučila sam ne misliti više na to i posve se pouzdati u Gospodina. Riječi "za vrijeme duhovnih vježbi" odzvanjahu mi u ušima.

214 (101) Sve je već pripravljeno. Sutra ujutro trebamo putovati u Krakow na duhovne vježbe. Danas sam išla u kapelu zahvaljivati Bogu za bezbrojne milosti koje mi je podario za posljednjih pet mjeseci. Bila sam jako dirnuta u srcu, kad sam vidjela mnoge milosti i brižljivost mojih predstojnica.

215 "*Moja kćeri, budi mirna. Preuzimam Ja sve stvari. Ja Sam ću urediti s poglavaricama i ispovjednikom. Ocu Andraszu govori pravo kao što sa Mnom govoriš.*"

216 Danas smo stigle u Krakow (18. 04. 1933). Koja je radost opet se naći ovdje gdje su učinjeni prvi koraci u duhovnom životu. Draga majka učiteljica novakinja[166] je uvijek ista – radosna i puna ljubavi za bližnje. Na kratko otiđoh u kapelu i radost se razli u mojoj duši. Sjetih se u jednom trenutku mora milosti koje sam ovdje zadobila kao novakinja.

217 Danas se sabrasmo da bismo sat vremena pošle u novicijat. Majka učiteljica, Maria Jozefa, uputila nam je nekoliko riječi i naložila nam tijek

166 Ovdje se misli na s. Mariu Jósefu Brzoza (v. g. 32)

duhovnih vježbi. Dok nam je nešto govorila, sve mi je bilo pred očima što je ova draga majka bila za nas činila. Osjećala sam u svojoj duši prema njoj veliku zahvalnost. Neka bol obuze moje srce da trebam biti po posljednji put u novicijatu. Trebam se boriti s Isusom, raditi s Isusom, trpjeti s Isusom. Jednom riječju – živjeti i umirati s Isusom. Učiteljica novakinja neće me slijediti više korak za korakom da bi me poučavala, ovdje opominjati, tamo poticati, ovdje ohrabrivati ili prekoravati. Osjećam samo neki čudni strah. Isuse, izmisli nešto naprotiv! Preda ću imati predstojnicu, ipak će čovjek biti prepušten više sam sebi.

218 (102) Krakow, 21. 04. 1933.

† Na veću slavu Božju
Osmodnevne duhovne vježbe pred vječne zavjete

Danas započinjem s duhovnim vježbama. Isuse, moj Učitelju, povedi me, vodi me po svojoj volji, pročisti moju ljubav da bude dostojna Tvoje. Čini sa mnom, što želi Tvoje milosrdno Srce. Isuse, u ovim danima ostajemo zajedno u četiri oka, do trenutka našeg sjedinjenja. – Održi me, Isuse, u sabranosti duha.

219 Na večer reče mi Gospodin: "*Moja kćeri, neka te ništa ne plaši ni zbunjuje. Sačuvaj duboki mir, sve počiva u mojoj ruci. Ja ću ti pomoći ustima oca Andrasza da sve razumiješ. Budi prema njemu kao dijete*".

220 Nakratko pred Presvetim Oltarskim sakramentom

O moj Gospodine i vječni Stvoritelju, koliko Ti puno trebam zahvaliti da si mene bijednu izabrao za Tvoju zaručnicu i vezuješ me vječnim savezom sa Sobom? Ti najljubljenije Dobro mog srca, prikazujem Ti sva zahvalna veličanja i slavljenja svetih duša, svih anđeoskih korova, ali posebno se vezujem s Tvojom majkom. – O Marijo, moja Majko, ponizno Te molim pokrij moju dušu Tvojim djevičanskim plaštem u ovom tako važnom trenutku mog života, tako da sam još draža Tvom Sinu i da mogu veličati dovijeka milosrđe Tvoga Sina pred cijelim svijetom.

221 (103) Danas nisam mogla razumjeti razmatranje. Moj duh je bio čudnovato uronjen u Boga. Nisam se mogla prisiljavati da razmišljam o tom što je otac isusovac govorio. Često mi nije moguće razmišljati o točkama. Moj duh je s Gospodinom i to je moje razmatranje.

222 Nekoliko riječi o predavanju
majke učiteljice novakinja, Marie Jósefe

Majka mi je objasnila puno stvari i umirila me glede mog nutarnjeg života: Ja sam na pravom putu. Zahvaljujem Isusu za ovu veliku milost, jer ona je prva od mojih poglavarica koja me nije stavljala u sumnju u ovoj stvari. O, kako je Bog beskrajno dobar!

223 Živa hostijo, moja jedina snago, izvore ljubavi i milosrđa, obujmi cijeli svijet, jačaj nemoćne duše. Blagoslovljen trenutak u kojem nam je Isus ostavio Svoje milosrdno Srce.

224 Trpjeti, a ne žaliti se, druge tješiti i vlastite patnje uroniti u Presveto Srce. Sve slobodne trenutke, od obveza, želim provesti do nogu Presvetog Oltarskog sakramenta. Kod nogu Gospodnjih želim tražiti prosvjetljenje, utjehu i snagu. Neprestano želim zahvaljivati Bogu za Njegovo veliko milosrđe prema meni i dobročinstva, koja mi je podario Gospodin, i nikad zaboraviti posebno milost zvanja.

Želim se skriti među sestrama kao mala ljubica među ljiljanima. Želim cvjetati za svog Stvoritelja i Gospodina i pri tom sebe zaboraviti, sebe savršeno istrošiti za dobro neumrlih duša – to je moja sreća.

225 (104) † Nekoliko mojih mišljenja

Što se tiče Sv. ispovijedi izabrat ću ono što me najviše ponizuje i što me više stoji. Ponekad je na većoj cijeni sitnica nego nešto veliko. Kod svake ispovijedi mislit ću na Isusove patnje i time pobuditi kajanje u srcu. Koliko je moguće po Božjoj milosti, vježbat ću se uvijek u savršenom kajanju. Ovom pokajanju posvećivat ću više vremena. Prije nego što pođem u ispovjedaonicu prethodno ću unići u otvoreno i milosrdno Isusovo Srce. Na povratku iz ispovjedaonice pobudit ću u svom srcu veliku zahvalnost Presvetom Trojstvu za nepojmljivo čudo milosrđa, koje se događa u duši. Što je bjednija moja duša, to više osjećam da me obuzima more Božjeg milosrđa i podaruje mi snagu i veliku jakost.

226 Pravila, koja često kršim, jesu: Ponekad kršim šutnju, neposlušnost prema zvonu, ponekad se umiješam u obaveze drugih – sa svom snagom želim nastojati sebe popravljati.

Izbjegavati nezadovoljne sestre, a kad to nije moguće onda barem šutjeti prema takvoj i tim dati do znanja, kako nam je neugodno to slušati.

Ne obazirati se na ljudsku naklonost nego na vlastitu savjest kako nam svjedoči. Boga učiniti svjedokom svog djelovanja. Tako se ponašati i tako

sve izvršavati kako bih to željela činiti u trenutku smrti. Stoga u svemu imati Boga u očima.

Izbjegavati tobožnja[167] dopuštenja. Poglavarice točno izvješćivati o malim stvarima – po mogućnosti; vjernost u vježbama; olako ne tražiti oslobođenje od vježbi, šutjeti izvan slobodnog vremena[168]; izbjegavati viceve i peckave riječi, druge nasmijavati i tako prekidati šutnju; izuzetno cijeniti i najmanje propise (105); ne dati se istrošiti vrtlogom rada; za trenutak zastati i pogledati u nebo; s ljudima malo govoriti – ali puno s Bogom; izbjegavati povjerljivosti; manje paziti na to, tko je za mene a tko protiv mene; vlastite doživljaje ne povjeravati drugima; izbjegavati glasno dogovoranje za vrijeme rada; u trpljenju sačuvati mir i ravnodušnost; u teškim trenucima pribjegavati Isusovim ranama; u Njegovim ranama tražiti utjehu, olakšanje, prosvjetljenje i snagu.

227 † U kušnjama tražiti ljubeću Božju kuću. Ništa nema trajnijeg od patnje – uvijek je duši vjerno društvo. O Isuse, u ljubavi prema Tebi ne dam se nikomu nadvisiti.

228 † Isus, skriven u Presvetom Oltarskom sakramentu.

Ti vidiš da danas napuštam novicijat[169] polažući vječne zavjete Isuse, Ti poznaješ mnoge slabosti i moje neznatnosti. Od danas prelazim na poseban način u Tvoj novicijat. I nadalje sam novakinja, ali Tvoja novakinja, Isuse. Budi mi Učitelj do Sudnjeg dana. Svaki dan ću dolaziti na predavanje Tvom podnožju. Najmanju stvar ne ću sama činiti ne savjetujući se s Tobom kao svojim Učiteljem. Isuse, kako se radujem da me Ti sam vodiš i primaš u Svoj nocijat, to jest u svetohranište. Polaganjem vječnih zavjeta nipošto nisam savršena redovnica – ne, ne. I nadalje sam mala slaba Isusova novakinja i trudit ću se prema savršenosti kao u prvim danima novicijata. Nastojat ću oko takvog raspoloženja moje duše kao i prvog dana kada mi se otvoriše samostanska vrata.

S povjerenjem i jednostavnošću malog djeteta darujem Ti se danas, Isuse, moj Učitelju. Tebi prepuštam potpunu slobodu u vođenju moje duše. Vodi me putovima kojima Ti želiš, ja se ne želim raspitivati o njima. S povjerenjem želim Te slijediti. Tvom milosrdnom Srcu sve je moguće.

---

167 Pod "tobožnjim dopuštenjem" razumijeva se kad redovnička osoba nešto čini bez znanja pretpostavljenog ali s uvjerenjem da poglavar ne bi uskratio svoje dopuštenje.

168 v. g. 159.

169 Sestre dovršavaju treću pripravu novicijata i s njom završavaju razdoblje privremenih zavjeta.

Mala Isusova novakinja – s. Faustina

229 106) † Na početku duhovnih vježbi reče mi Isus: *"Za vrijeme duhovnih vježbi, Ja Sam ću voditi tvoju dušu. Ja ću te učvrstiti u miru i u ljubavi".* – Tako prođoše prvi dani. Četvrtog dana poče še me mučiti nesigurnosti: Da li se ne uljuljavam u krivom miru? Tada čuh slijedeće riječi: "*Moja kćeri, zamisli si, ti si vladarica nad cijelom zemljom i možeš sve određivati kako hoćeš. Imaš sve moći činiti dobro kako ti hoćeš, i u tom trenutku kuca na tvoja vrata malo,drhteće dijete sa suzama u očima, ali s velikim pouzdanjem u tvoju dobrotu i moli te malo kruha da ne umre od gladi. – Kako bi postupila s tim djetetom? Odgovori mi, moja kćeri.*" – Ja uzvratih: "Isuse, ja bih mu sve dala što traži i tisuću puta više." Gospodin uzvrati: "*Tako ja postupam s tvojom dušom. Za vrijeme ovih duhovnih vježbi darovat ću ti ne samo mir nego i takvo stanje duše da se nećeš moći uznemiriti, pa kad bi to i htjela. Moja ljubav osnažit će tvoju dušu i Ja želim da se u njoj učvrstiš. Nasloni svoje uho na Moje Srce i zaboravi sve i razmišljaj o Mom neshvatljivom milosrđu. Moja ljubav podarit će ti snagu i hrabrost koje su ti potrebne u ovoj stvari.*"

230 Isuse, Živa hostijo, Ti si mi Majka, Ti si mi sve. – Jednostavnošću i ljubavlju, vjerom i pouzdanjem doći ću Tebi, Isuse. Sve ću dijeliti s Tobom, kao dijete sa svojom dragom majkom – radosti, bol, jednom rječju: sve.

231 Kad na to mislim da se Bog sa mnom vezuje po zavjetima, odn. ja s Njim – nitko ne može shvatiti – (također ni ja) što osjeća moje srce. Već sada mi Bog daje da shvatim ogromnu veličinu Njegove ljubavi, koju mi je darovao već od vječnosti, a ja Ga tek započinjem ljubiti u ovom vremenu. Njegova ljubav bila je tako velika, čista i nesebična a moja je ljubav prema Njemu tek iz spoznaje Njega. Što Ga više spoznajem, to Ga dublje i jače ljubim a moje djelovanje je savršenije. No kad razmišljam da ću za nekoliko dana biti jedno s Gospodinom po vječnim zavjetima, moju dušu obuzima neshvatljiva radost da je uopće ne mogu opisati. Kod prvog susreta s Gospodinom ponire u Nj pogled moje duše dovijeka. Pri svakom Gospodnjem približavanju meni – pri čemu se produbljuje moja spoznaja – raste savršena ljubav u mojoj duši.

232 † Prije ispovijedi čula sam slijedeće riječi u svojoj duši: "*Moja kćeri, reci mu sve i razotkrij pred njim svoju dušu kao što to činiš preda Mnom. Ne plaši se pred ničim. Za tvoje smirenje stavljam ovog svećenika između Mene i tvoje duše, i riječi koje tebi govori – Moje su riječi. Razotkrij pred njim najtajanstvenije stvari tvoje duše. Darovat ću mu svjetlo za spoznaju tvoje duše*".

233 Kad sam ušla u ispovjedaonicu osjećala sam tako veliku lakoću u svojoj duši o svemu govoriti, da sam se kasnije sama čudila. Njegovi odgovori izazvali su duboki mir u mojoj duši. Njegove riječi bile su, jesu i ostaju zauvijek vatreni stubovi koji sasvjetljuju moju dušu i nadalje će je prosvjetljivati u težnji prema većoj svetosti.

Upute, koje sam dobila od oca Andrasza, zapisala sam na jednoj drugoj stranici ove bilježnice.[170]

234 Nakon ispovijedi uronila je moja duša u Boga i provela sam tri sata u molitvi, ali što mi se učinilo kao nekoliko minuta. Od sada ne postavljam milosti, koja djeluje u mojoj duši, nikakve smetnje. Isus je znao zašto sam se prije bojala susretanja s Njim[171] i to Ga uopće nije vrijeđalo. Od trenutka, kad me je otac uvjerio da to nije nikakvo zavaravanje nego je Božja milost, trudila sam se biti vjerna u svemu. Sada vidim, da ima malo svećenika koji razumiju svu dubinu božanskog djelovanja u duši. Otada su oslobođena za let moja krila. (108) Želim jedriti u žar sunčani. Kada letimo tako visoko ostaju ispod naših nogu sumaglica, magla i oblaci i svo tjelesno biće mora se podložiti duhu.

235 O Isuse, čeznem za oslobađanjem duša, neumrlih duša. U žrtvi želim dati potpunu slobodu svom srcu. U žrtvi, koju nitko ne naslućuje, želim se istrošiti i neprimjećena izgorjeti u svetom žaru Božje ljubavi. Božja nazočnost je pomoć za veću savršenost i čistoću moje žrtve.

236 O, kako je zavodljiv privid i nepravedne osude. O, kako često trpi krepost samo zbog potlačivanja, jer je ona tiha. Nastojati iskreno susretati ove koji stalno peckaju, to traži veliku samozatajnost. Tada se osjeća krvarenje, a rane su nevidljive. O Isuse, mnogo toga razotkrit će nam Sudnji dan. Koje radosti – ništa od naših napora neće se izgubiti.

237 Sveta ura

U ovom svetom satu klanjanja spoznadoh cijeli bezdan moje vlastite bijede. Sve, što je u meni dobro, Tvoje je, Gospodine. Ipak budući da sam tako mala i bijedna, imam pravo računati na Tvoje beskrajno milosrđe.

238 Večer. Isuse, sutra ujutro trebam polagati vječne zavjete.[172] Zazvala sam cijelo nebo i zemlju Bogu zahvaljivati za veliku i neshvatljivu milost.

170 Vidi Dn br. 55.

171 S. F. se posebno bojala zavaravanja jer su je njene poglavarice i čak neki ispovjednici za to okrivljavali

172 Vječni zavjeti – su posljednji zavjeti u Redu, kojima zavjetovanica Bogu zavjetuje doživotnu

U tom trenutku čula sam riječi. *"Moja kćeri, tvoje srce Meni je nebo."* Još nekoliko trenutaka molitve i moram nestati. – Odsvuda tjeraju, jer sve se priprema za sutrašnji dan – kapela, blagovaonica, dvorana i kuhinja. Trebamo ići (109) spavati. Ali o snu nema govora. Radost je potjerala san. Razmišljala sam – što će biti tek u nebu, kad Bog toliko ispunja moju dušu ovdje u progonstvu.

239 Molitva za vrijeme Sv. mise na dan vječnih zavjeta

Danas polažem svoje srce na pliticu za hostije, na kojem je prinešeno i Tvoje Srce, Isuse. – I ja se žrtvujem danas zajedno s Tobom Bogu Ocu, Tvom i mom Ocu, kao žrtva ljubavi i klanjanja. Oče milosrđa, pogledaj na žrtvu moga srca, ali kroz rane Srca Isusova.

1. svibnja 1933.

Sjedinjenje s Isusom na dan vječnih zavjeta

Isuse, od danas Tvoje je Srce moje vlasništvo a moje je srce isključivo Tvoje vlasništvo. Sâmo spominjanje Tvog imena, Isuse, sreća je mom srcu. Uistinu, jedan trenutak dugo ne bih mogla živjeti bez Tebe, Isuse. Danas je uronila moja duša u Tebe, svoje jedino dobro. Moja ljubav ne zna za smetnje u iskazivanju dokaza ljubavi svom ljubljenom.

Isusove riječi za vrijeme vječnih zavjeta

"Moja zaručnice, zauvijek su sjedinjena naša srca. Misli, kome si se zavjetovala". Ne može se sve izreći riječima.

Moja molitva kad sam ležala na tlu pod grobnim pokrovom[173]

Molila sam za milost nikada Ga uvrijediti, pa čak ni najmanjim grijehom, ni voljnim niti svjesnim nesavršenostima.

čistoću i siromaštvo kao i doživotnu poslušnost. Od ovih zavjeta može osloboditi Sveta stolica.

173 Grobni pokrov je pokrov kojim se pokrivao katafalk tj. lijes kod zadušnica – posebno u vremenu prije II. vatikanskog sabora. Bio je to veliki komad crnog platna na kojemu je u sredini našiven bijeli križ. Obred sestara Naše Gospe od Milosrđa predviđao je da sestre pred vječnim zavjetima – prije čitanja obrasca zavjetovanja – leže ispružene u liku križa pred oltarom i pokrivene grobnim pokrovom. Tim se trebalo na izvanjski način pokazati da su

Isuse, ja se uzdam u Te. Isuse, ljubim Te svim srcem. U najtežim trenucima Ti si mi majka.

Iz ljubavi prema Tebi, Isuse, danas umirem sebi i počinjem živjeti na veću čast Tvog svetog imena.

(110) † Ljubavi, iz ljubavi, o Presveto Trojstvo darujem se kao žrtva klanjanja, kao paljenica, koja samu sebe savršeno prinosi. Po ovom samožrtvovanju želim uzvisivati Tvoje ime, Gospodine. Kao mali ružin pupoljak bacam se Tebi pod noge, Gospodine. Miris ovog cvijeta samo Ti poznaješ.

240 Tri molitve na dan vječnih zavjeta

Isuse, znam da mi nećeš ništa odbiti na današnji dan.

Prva molitva: Isuse, moj ljubljeni zaručniče, molim Te za pobjedu Crkve, posebno u Rusiji i Španjolskoj, za blagoslov Sv. ocu, Piu XI i cijelom svećenstvu; za milost obraćenja okorjelih grješnika. Za poseban blagoslov i prosvjetljenje molim Te, Isuse, svećenicima kod kojih ću se ispovjedati u životu.

Druga molitva: Za blagoslov našoj Kongregaciji, za veliku požrtvovnost u Kongregaciji. Blagoslovi, Isuse, majku Vrhovnu poglavaricu, majku učiteljicu novakinja, cijeli novicijat i sve predstojnice; moje drage roditelje.

Daruj, Isuse, Svoje milosti našim odgojenicama. Jačaj tako snažno sa Svojom milošću one, koje odlaze iz naših kuća, da Te nikada više ne uvrijede grijehom. Isuse, ja Te molim za moju domovinu. Brani je od neprijateljskih napada.

Treća molitva: Isuse, ja Te molim za duše kojima je najpotrebnija molitva. Molim Te za umiruće. Budi im milosrdan. Također molim Te, da otkupiš sve duše iz čistilišta.

Isuse, preporučujem Ti pojedinačno osobe: moje ispovjednike, osobe koje se preporučiše u moje molitve, jednu određenu osobu[174] ..., oca Andrasza, svećenika Czaputu[175] i svećenika kojeg sam upoznala u Vilni[176]

one umrle za svijet. Za to vrijeme sestre koje sudjeluju u obredima mole glasno 129. psalam. Zvona zvone kao kod sprovoda. Glavni celebrant – najčešće biskup – poškropi sestre koje leže pod grobnim pokrovom i pri tom govori: "Ustanite vi, koje ste umrle svijetu i Isus Krist će vas blagoslovljenom vodom prosvijetliti..."

174 Ne zna se na koga se ovdje misli.

175 O. J.Andrasz (v.g. 49) i svećenik Teodor Czaputa (v.g. 31)

176 Ovdje se radi o prof. Sopoćku (v.g. 48)

– koji treba postati mojim ispovjednikom, jednu određenu dušu... (111) i jednog određenog svećenika, jednog određenog redovnika.[177] Ti znaš, Isuse, koliko sam mu zahvalna – i osobama koje su se preporučile u moje molitve. Isuse Ti možeš ovog dana sve učiniti za osobe za koje molim. Za sebe samu, molim Te, Gospodine, savršeno me promjeni u Sebe, održi me trajno u svetoj požrtvovnosti za Tvoju čast. Daruj mi milost i snagu Duha u svemu vršiti Tvoju svetu volju.

Zahvaljujem Ti, moj ljubljeni Zaručniče, za dostojanstvo koje si mi podario, ali posebno za kraljevski grb koji me ukrašava od danas i kojeg čak ni anđeli nemaju: Križ, mač i trnovu krunu. Ali prije svega, moj Isuse, zahvaljujem Ti za Tvoje Srce. – Ono mi je dostatno za sve.

Majko Božja, Presveta Marijo, moja Majko, Ti si sada na poseban način moja Majka i to stoga jer je Tvoj ljubljeni Sin moj Zaručnik. Sada smo oboje Tvoja djeca. Poradi Svoga Sina moraš me ljubiti. Marijo, moja ljubljena Majko, vodi moj nutarnji život da bude ugodan Tvom Sinu.

† Sveti, svemogući Bože – u ovom trenutku velike milosti s kojom me zauvijek vezuješ uz Sebe, bacam se – jedno malo ništa – pod Tvoje noge s najvećom zahvalnošću, kao mali i nepoznati cvijet. Miris ovog cvijeta ljubavi neka se uzdiže svaki dan Tvom prijestolju.

U časovima borbe i muke, tame i oluje, čežnje i žalosti, u časovima teških kušnji, u časovima, u kojima me nitko ne razumije,ili me čak svi osuđuju i odbacuju, želim se sjećati dana vječnih zavjeta, dana nepojmljive Božje milosti.

241 (112) † I. M. J. Posebne odluke od duhovnih vježbi 1.5.1933.

Ljubav prema bližnjemu – prvo: spremnost sestrama na služenje; drugo: ne govoriti o odsutnima i braniti čast bližnjega; treće: radovati se uspjehu bližnjega.

242 † O Bože, kako jako čeznem biti malim djetetom.[178] Ti si moj Otac. Ti znaš kako sam malena i slaba, stoga Ti vapijem, zadrži me kod Sebe u svim trenucima mog života, posebno u smrtnom času. Isuse, znam da Tvoja dobrota nadilazi dobrotu najnježnije majke.

243 Za svako poniženje želim zahvaljivati Gospodinu. Posebno želim moliti za osobu koja mi je stvorila prigodu za poniženje. Želim izgorjeti u

177 Može se pretpostaviti da s. F. misli na o.Eltera SJ, koji ju je prije treće priprave umirio i ohrabrio da bude vjerna Božjim milostima.

178 V. g. (76)

korist duša. Nijednu žrtvu ne želim mjerkati. Kao mali prostirač želim se prostrijeti pod noge susestrama. One trebaju ne samo po njemu ići, nego i noge otirati o njega. Moje je mjesto pod nogama susestara. Praktički neprimjetno za ljudske oči potrudit ću se prema njima. Dovoljno je da to Bog vidi.

244 Opet je započela siva svakodnevnica. Prošlo je svečano vrijeme vječnih zavjeta, ali u duši je ostala velika Božja milost. Osjećam, da pripadam u potpunosti Bogu. Osjećam, da sam Njegovo dijete, da sam posve Njegova. To spoznajem čak fizički i osjećajno. U svakom smislu umirena sam, jer znam da je to Zaručnikova stvar misliti na mene. Sebe samu sam savršeno zaboravila. Moje bezgranično povjerenje je u Njegovom milosrdnom Srcu. Trajno sam sjedinjena s Njim. Promatram, kao da Isus ne bi mogao biti sretan bez mene, i ja bez Njega. Ipak ja dobro znam da je On sretan kao Bog u samom Sebi i da Njegovoj sreći uopće nije potrebno nikakvo stvorenje. Pa ipak Njegova dobrota Ga potiče darivati se stvorenjima - i to u tako neshvatljivoj punini.

245 (113) Isuse moj, sada se želim potruditi za čast i hvalu Tvom imenu, boreći se do dana kada ćeš Ti Sam kazati "dosta". Svaku dušu, koju si mi Ti povjerio, Isuse, želim pomagati molitvom i žrtvom da bi Tvoja milost u njoj mogla više djelovati. O veliki Prijatelju duša, moj Isuse, zahvaljujem Ti za Tvoje veliko povjerenje, da si Ti dao duše nama na čuvanje. O dani rada i jednakosti, vi uopće niste za mene tako jednolični, jer svaki trenutak priskrbljuje mi nove milosti i nove mogućnosti činiti dobro.

† 25. 04. 1933.

246 Mjesečna dopuštenja[179]

Pri prolasku pored kapele svratiti u nju.
Moliti u slobodnom vremenu.
Nešto manje primiti, dati i posuditi.
Poći na drugi doručak i "kavu".
Ponekad neću moći sudjelovati u odmaranju.
Također i na zajedničkim vježbama pokatkad neću moći sudjelovati.

179 U kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa bio je običaj da sestre zamole svakog mjeseca svoju predstojnicu za dopuštenje vršiti mala mrtvljenja, npr. moliti određene molitve, koje nisu bile uobičajene u redovničkoj zajednici. One bi molile za oslobođenje od propisa, kojima se povremeno nisu mogle podložiti, kao i za dopuštenje neke druge stvari činiti ili ispuniti, već prema osobnoj potrebi pojedinih sestara.

Ponekad neću moći sudjelovati na jutarnjim i večernjim molitvama.
Gdjekad ostat ću i poslije devet sati pri dužnostima i neki put poslije devet sati vršeći vježbe.
Ukoliko bi se pojavilo nešto slobodnog vremena smjeti nešto pisati ili bilježiti.
Telefonski razgovori.
Napuštanje kuće.
Boraveći u gradu posjetiti crkve.
Posjećivati bolesne sestre.
Pri potrebi stupiti u ćelije drugih sestara.
Ponekad se napiti vode u međuvremenu.

Mala mrtvljenja

Moliti krunicu Božanskog milosrđa raširenih ruku.
Subotom moliti desetak krunica raširenih ruku.
Gdjekad moliti ležeći na zemlji.
Četvrtkom – sveti sat.
Petkom veća mrtvljenja za umiruće grešnike.

247 (114) Isuse, Ti prijatelju usamljenih srdaca, Ti si moj odmor, Ti si moj mir, Ti si moje vječno spasenje, Ti si smirenje u borbi i u moru očaja. Ti si svjetla zraka koja obasjavaš put mog života. Ti si sve za usamljenu dušu. Ti razumiješ dušu, iako ova šuti. Ti poznaješ našu slabost i kao dobri liječnik tješiš i umanjuješ patnju kao dobri poznavatelj.

248 Riječi biskupa[180] na obredu "vječnih sestara": "Primi ovu svijeću kao znak nebeskog prosvjetljenja i zapaljene ljubavi".
Pri davanju prstena: "Ja te zaručujem s Isusom Kristom, Sinom Svevišnjeg Oca, koji neka te sačuva nedirnutom. Primi ovaj prsten kao znak vječnog saveza, kojeg sklapaš s Kristom Zaručnikom djevica. Neka ti on bude prsten vjere, znak Duha Svetog, da bi se zvala zaručnicom Kristovom i kad Mu vjerno služiš bit ćeš okrunjena u vječnosti".

249 † Isuse, ja se uzdam u Tebe. Pouzdajem se u more Tvog milosrđa. Ti si mi Majka.

180 Ovdje se misli na biskupa Rosponda. On je bio veliki prijatelj redovničke zajednice. Godinama je vodio obrede prigodom oblačenja, polaganja privremenih i vječnih zavjeta. On je predavao postulanticama redovničko odijelo i koprenu. – Novakinjama križ, pojas s krunicom i crnom koprenom. Privremenim zavjetovanicama upaljenu svijeću i prsten kao znak vječnih zaruka s Isusom, Gospodinom. Slavio je Sv. misu i propovjedao prigodom različitih povoda. (v. g. 30).

250 † Godina 1933. je za mene izrazito svečana, jer u ovoj jubilejskoj godini muke Gospodinove položila sam vječne zavjete. Svoju žrtvu sam na poseban način sjedinila s raspetim Isusom, i tim postala Bogu milija. Sve svoje stvari radim s Isusom, po Isusu i u Isusu.

251 Nakon vječnih zavjeta ostala sam još cijeli mjesec svibanj u Krakowu, jer moje putovanje između Rabke i Vilne još nije bilo razjašnjeno. Jednog dana upita me majka Vrhovna poglavarica[181]: "Zašto sjedite Sestro, tako mirno i ne planirate otputovati"? Odgovorih: "Želim vidjeti jasnu Božju volju. Kamo mi zapovjedite, tamo – tako ću znati – je za mene jasna Božja volja, bez mojih dodataka".

(115) Majka Vrhovna poglavarica mi je odgovorila: "Vrlo dobro". Slijedećeg dana zovnula me sebi Vrhovna poglavarica i rekla mi: "Jer želite čistu Božju volju, putujete dakle u Vilnu". Zahvalila sam se i čekala sam kojeg će mi se dana zapovjediti da putujem. Neodređena radost i istodobno strah proželi su moju dušu. Osjećala sam da mi tamo Bog pripravlja velike milosti ali i velike patnje. Do 27. svibnja ostala sam u Krakowu. Budući da nisam imala određenih dužnosti mogla sam pomagati u vrtu. Budući se tako dogodilo da sam sama radila, imala sam mogućnost obaviti ignacijanske duhovne vježbe.[182] Uprkos zajednički provođenom slobodnom vremenu, mogla sam provesti ove duhovne vježbe. Po njima sam dobila puno božanskog prosvjetljenja.

252 † Prošla su već četiri dana od vječnih zavjeta. Trudila sam se držati Sveti sat. Bio je to prvi četvrtak u mjesecu. Dočim sam ušla u kapelu odmah me obuzela Božja nazočnost. Posve jasno sam osjetila da je Gospodin bio sa mnom. Nakon nekog vremena ugledala sam Gospodina sva pokrivena ranama. Reče mi: "*Vidi, s kime si zaručena*". Shvatih značenje tih riječi i odgovorih Gospodinu: "Isuse, ja Te volim više kad Te vidim tako izranjena i istrošena, nego kad bih Te vidjela u slavi". Isus upita: "*Zašto?*" Odgovorih: "Velika slava obara mene neznatnu – jedno ništa, koje jesam – ali Tvoje rane privlače me Tvom Srcu i pričaju mi o Tvojoj velikoj ljubavi prema meni". Nakon ovog razgovora nastade šutnja. Gledala sam u Njegove svete rane i osjećala sam se sretnom trpjeti s Njim. Trpeći nisam osjećala bol, jer sam se osjećala sretnom spoznavajući Njegovu ljubav i sveti sat mi je brzo protekao kao da je bila jedna minuta.

181 Ovdje se radi o majci M. M. M. (v.g. 16)

182 Isusovci održavaju 30-todnevne duhovne vježbe za vrijeme treće priprave prije svečanih zavjeta.

253 † Nikada osuđivati nekoga. Za druge imati blago oko a za sebe strogo. Sve povezati s Bogom i u vlastitim očima sebe držati za ono što jesam – najveću bijedu i najveće ništavilo. U trpljenju ostati strpljiva i mirna, u sigurnosti da će s vremenom sve proći.

254 (116) † O trenucima, koje sam doživjela za vrijeme vječnih zavjeta, ne treba se govoriti.

Ja sam u Njemu a On je u meni. U trenutku kad mi je biskup[183] prstenom okrznuo prst, Bog je prožeo cijelo moje biće i budući da to ne mogu izreći, taj trenutak nek je prepušten šutnji. Nakon zavjeta moji susreti s Bogom su tako duboki kao nikada dosad. Osjećam da Boga ljubim, i osjećam da On ljubi mene. Nakon što je Bog isprobao moju dušu, ona ne bi mogla živjeti bez Njega. Meni je jedan sat u podnožju oltara draži u najvećoj duševnoj pustinji nego stotinu godina svjetovne sreće. U samostanu radije želim biti beznačajna pepeljuga nego u svijetu kraljica.

255 † Od očiju ljudi želim sakriti svako dobro djelo da bi Sam Bog bio moja plaća. Kao mala ljubičica, što skrivena u travi ne povređuje nogu čovjeka koji je satire, nego izlijeva miris, sebe potpuno zaboravljajući želi biti ugodna osobi što je satire. Iako to prirodi pada vrlo teško, ipak tako dolazi u pomoć Božja milost. Ja znam da sam bezdan ništavila. Nepoduprta Tvojom velikom milošću, propala bih u jednom jedinom trenutku u ništavilo. Stoga zahvaljujem Ti, o Bože, sa svakim kucajem srca za Tvoje veliko milosrđe prema meni.

256 † Hvala Ti, Isuse, za veliku milost da mogu spoznati bezdan svoje bijede. Znam da sam bezdan ništavila. Bez zaštićenosti Tvojom svetom milošću, u jednom jedinom trenutku pala bi u ništa. Zato hvala Ti, o Bože, sa svakim otkucajem srca za Tvoje veliko milosrđe prema meni.

257 Sutra trebam putovati u Vilnu. Danas sam se ispovijedila kod oca Andrasza, svećenika velikog duha Božjeg, koji je otvorio moja krila za let u najveće visine. On me je umirio u svemu i zapovjedio mi vjerovati u Božju providnost. – "Uzdaj se i hodi hrabrim korakom". Poslije ove ispovijedi zadobila sam neku čudesnu Božju snagu. (117) Svećenik je naglasio da trebam ostati vjerna Božjoj milosti i reče:"Ako i nadalje sačuvaš ovu jednostavnost i ovu poslušnost, ništa zla neće ti se dogoditi. Uzdaj se u Boga. Na dobrom si putu i u dobrim rukama – u rukama Božjim."

258 Navečer sam ostala nešto duže u kapeli. Razgovarala sam s Gospodinom o jednoj određenoj duši. Ohrabrena Njegovom dobrotom rekoh:

183 Ovdje se radi o biskupu St. Rospondu (v.g. 30)

"Isuse, dao si mi svećenika koji me je razumio s obzirom na nadahnuća i sada ga opet uzimaš . Što ću započeti u Vilni? Nikoga ne poznajem. Čak i jezik tamošnjih ljudi mi je nepoznat".[184] Gospodin uzvrati: "*Ne boj se. Neću te ostaviti samu*". Moja je duša utonula u molitvu zahvaljivanja za sve milosti, koje mi je Gospodin udijelio preko oca Andrasza.

259 Danas, 27. (svibanj 1933.), putovala sam u Vilnu. Kada sam hodala ispred kuće, motrila sam cijeli vrt i kuću, no kada sam pogledala na zgradu novicijata, iznenada su mi potekle suze iz očiju. Mislila sam na sva dobra i milosti, koje je Gospodin dao da primim. Tada sam posve neočekivano ugledala Gospodina na cvjetnoj gredici. Rekao mi je: "*Ne plači, Ja sam uvijek sa tobom.*" Božja nazočnost, koja me obuze kad mi je Isus govorio, trajala je za vrijeme cijelog putovanja. Imala sam dopuštenje svratiti u
260 Czestochowu. Po prvi put ugledala sam Majku Božju kad sam došla u pet sati ujutro na otkrivanje slike. Bez prestanka sam molila do jedanaest sati i dojmilo me se kao da sam tek stigla. Tamošnja majka predstojnica[185] poslala je jednu sestru,[186] da me dovede na doručak. Bojala se da ću zakasniti na vlak. Majka Božja kazala mi je puno. Njoj sam predala svoje vječne zavjete. Osjećam da sam Njeno dijete a Ona moja Majka. Ništa nije odbila, što sam je molila.

261 † Danas sam već u Vilni. Male rasute kolibe tvore samostan. Čini mi se to čudnim nakon zgrada u Jósefówu. Ovdje je samo osamnaest sestara. Mala kuća, ali veliki zajednički život. Sve sestre srdačno su me primile, što mi je bilo velikim ohrabrenjem za podnošenje poteškoća koje me ovdje očekuju. S. Justina[187] oribala je čak pod za moj dolazak.

262 † Kad sam došla na klanjanje Isus me je prosvjetlio kako se trebam ophoditi s pojedinim osobama. Sa svom snagom naslonih se na Slatko Srce Isusovo, jer vidjeh kako bi bila izložena izvanjskim opasnostima rasterećenosti za vrijeme mog rada ovdje u vrtu jer bih morala susretati se i sa svjetovnim osobama.

263 † Približavao se tjedan ispovijedi i na moju radost vidjela sam svećenika kojeg sam već poznavala prije mog dolaska u Vilnu. Poznavala sam ga iz

184 U Vilni se govori litvanski. Poljaci koji tamo žive govore vlastitim narječjem, koje se razlikuje od poljskog jezika.

185 Tada je majka Serafina Kukulska bila predstojnica u Czestochowi. Rođena je 30 XI 1873 i krštena je imenom Salomea. U Kongregaciju je stupila 18. VII 1894. Djelovala je kao odgojiteljica, kasnije kao predstojnica u Krakowu, Chestochowi i Walendowu. Umrla je 10 VI 1964. (A. ZMMB-KiZ).

186 Nije se moglo utvrditi koja je predstojnica poslala u Jasnu Goru da dovede s. F.

187 V. g. 85.

ukazanja. Tada sam čula riječi u svojoj duši: "*To je moj vjerni sluga. On će ti pomoći ispunjavati Moju volju ovdje na zemlji.*" Nisam mu se dala tako prepoznati kako je to Gospodin bio želio. Neko vrijeme borila sam se protiv milosti. Za vrijeme svake ispovijedi posve čudno prožima me Božja milost, ali mu ne otkrivah svoju dušu i nisam bila namjeravala ispovjedati se kod ovog svećenika. Nakon ove odluke moja je duša bila ispunjena zastrašujućim nemirom. Bog mi je snažno prigovarao. No kad sam onda posve razotkrila svoju dušu pred ovim svećenikom, Isus je izlio na nju more milosti. Sada razumijem vjernost prema jednoj jedinoj milosti, koja onda vuče na sebe cijeli niz drugih milosti.

264 (119) † O moj Isuse, drži me uz Sebe. Vidi, kako sam slaba. Sama ne mogu učiniti ni koraka naprijed. Stoga, Isuse, moraš biti stalno sa mnom – kao majka kod svog bolesnog djeteta – čak još više.

265 Započeli su dani rada, borbe i trpljenja. Sve svojim samostanskim tijekom. Uvijek se ostaje novakinjom. Mnogo toga se mora učiti i upoznavati. Premda je Pravilo isto, svaka kuća ima vlastite običaje, i tako je svaka promjena mali novicijat.

266 5. VIII 1933. Svetkovina Naše Gospe od Milosrđa[188]

Danas sam primila veliku, neshvatljivu milost, čisto nutarnju, za koju zahvaljujem Bogu u ovom životu i u vječnosti...

267 Isus mi reče da Mu se najviše sviđam razmatrajući Njegove bolne patnje. Po razmatranju dolazi veliko prosvjetljenje u moju dušu. Tko želi učiti iskrenu poniznost treba razmišljati o Isusovoj muci. Kad razmatram Isusovu muku postaje mi puno toga jasnije što prethodno nisam mogla shvatiti. Želim Ti biti sličnom, Isuse, Tebi, Razapetom, Izmučenom, Poniženom. Isuse, prožmi moju dušu i srce svojom poniznošću. Strašno* Te volim, Isuse. Tebe, Prezrenog, kako Te prorok[189] opisuje kao da ne može prepoznati ljudskog lika u Tebi zbog velike boli. U takvom stanju ludo Te volim. Vječni i neistraživi Bože, što je ljubav učinila od Tebe...?

268 11. X 1933. – Četvrtak. Trudila sam se održati Sveti sat. Započela sam s velikim poteškoćama. Neka čežnja nadirala je mojim srcem. Moj razum toliko je potamnio da jednostavne molitve nisam mogla shvatiti. Tako je prošao jedan sat molitve, ili borbe. Odlučih moliti i drugi sat. No nutarnje

188 Ova svetkovina slavi se 5. kolovoza. Ovo je zaštitna svetkovina kongregacije Naše Gospe od Milosrđa.

189 Vidi: Iz 53, 2-9

* Ovakav nezgrapan izraz nalazi se i u izvorniku! (op. prev.)

se muke pojačaše. – Velika (120) suša i bezvoljnost. Odlučih moliti i treći sat. Za vrijeme trećeg sata molitve, molila sam klečeći i ne oslanjajući se moje je tijelo tražilo opuštanje. Nisam popustila. Raširih svoje ruke i ne govoreći ni riječi, ustrajala sam u činu volje. Nakon nekog vremena skinuh prsten s prsta i zamolih Isusa pogledati na prsten, koji je znak našeg vječnog sjedinjenja, i prikazah Isusu osjećaje koje sam imala na dan vječnih zavjeta. Uskoro zatim osjećala sam da je moje srce ispunjeno valom ljubavi. Iznenadna pobožnost duha, osjetila zanijemiše, Božja nazočnost prožima dušu. Ja samo znam, da je Isus i ja. Vidjeh Ga u takvom liku kao u prvom trenutku poslije vječnih zavjeta, kada sam isto tako držala Sveti sat. Isus je iznenada stajao preda mnom bez Svoje odjeće, pokriven ranama po cijelom tijelu, oči pune krvi i suza, iznakaženo cijelo lice, popljuvan. Tada mi reče Isus: "*Zaručnica mora biti slična svom Zaručniku.*" Duboko shvatih te riječi. Ovdje nema mjesta sumnji. Moja sličnost s Isusom mora biti po patnji i poniznosti. – "*Vidiš, što je ljubav prema ljudskim dušama učinila od mene. Kćeri moja, u tvom srcu nalazim sve što mi je uskratio velik broj duša. Tvoje srce je moje odmaralište. Često zadržavam velike milosti do kraja molitve.*"

269 Kad sam jednom za ispovjednika molila devetnicu Duhu Svetom, Gospodin mi je odgovorio: "*Dao sam ti ga prepoznati,*[190] *prije nego su te poglavarice poslale ovamo. Kako se ti budeš ophodila s ispovjednikom tako ću se Ja ophoditi s tobom. Ako se ti budeš skrivala pred njim, pa bila to moja i najmanja milost, i Ja ću se skrivati pred tobom i ostat ćeš sama.*" Postavih se prema Božjoj želji i duboki mir ispunio je moju dušu. Sada razumijem kako Bog zaštićuje ispovjednike i stoji iza njih.

270 (121) Savjet prof. dr. Sopoćka

Bez poniznosti ne možemo se Bogu svidjeti. Vježbaj se u trećem stupnju poniznosti,[191] to znači, ne braniti se kod predbacivanja i ne zaklinjati se o svoju nedužnost, nego radovati se zbog poniženja.

Ukoliko stvari, o kojima pričaš, zaista potječu od Boga, onda pripremaj svoju dušu na velike patnje. Naići ćeš na nepriznavanje i progon. Na tebe će se gledati kao na histeričnu, čudnu osobu, ali Bog neće štedjeti sa svojom milošću. Prava Božja djela nailaze uvijek na poteškoće i označena su trpljenjem. Kad Bog namjerava nešto provesti, On će to provesti prije

190 Vidi Dn br. 53 i 67.

191 Poznavatelji duhovnog života krepost poniznosti dijele u različite stupnjeve. U kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa svoj život uređuju prema askezi sv. Ignacija, koji nabraja tri stupnja poniznosti.

ili kasnije, usprkos poteškoćama, a ti se prethodno oboružaj velikom strpljivošću.

271 Kad je pro. Sopoćko otputovao u Svetu zemlju dužnost ispovjednika preuzeo je za to vrijeme u kongregaciji, otac Dabrowski SJ.[192] Za vrijeme jedne ispovijedi upitao me je da li sam svjesna višeg života, koji se odvija na neobičan način u mojoj duši. Uzvratila sam, da sam toga svjesna i znam što se događa u mojoj nutrini. Nato je uzvratio ovaj svećenik: "Vi to ne smijete razoriti u svojoj duši, sestro, ali ni sama mijenjati. Ne pojavljuje se svakoj duši velika sreća višeg života. Kod Vas je to vidljivo i postoji u ogromnoj mjeri. Pazite da ne spiskate te velike milosti. Vama je veli-ka..."[193]

272 Ovaj isusovac me je prije češće iskušavao. Kad sam mu kazala da Gospodin traži od mene ove stvari,[194] ismijao me. Pozvao me je navečer u osam sati na ispovijed. Kad sam došla u osam sati Brat je upravo zatvarao crkvu. Rekoh mu da obavijesti ovog svećenika da sam stigla, (122) i da mi je on rekao da dođem u ovo vrijeme. Vjerni Brat pošao je i obavijestio svećenika. Taj svećenik mu je zapovijedio da mi prenese da isusovci ne ispovjedaju u to vrijeme. Neobavljene ispovijedi vratih se kući. Nisam se kod njega više ispovjedala, ali za njega sam održala sat klanjanja i podnijela neka mrtvljenja da bih za nj izmolila božansko svjetlo spoznaje dušâ. Kad je otputovao prof. Sopoćko i on ga zamjenjivao, bila sam prisiljena kod njega se ispovijediti. Što prethodno nije htio priznati, sada me on obvezuje, naime najvećoj vjernosti prema nutarnjim nadahnućima. – Pokatkad Bog tako što pripušta, ali neka je On u svemu slavljen! Potrebno je pak puno milosti da se ne bi posrtalo.

273 Godišnje duhovne vježbe – 10. I 1934.

Moj Isuse, opet se približuje vrijeme u kojem ostajem s Tobom posve sama. Isuse, molim Te svim srcem, daj mi spoznati što Ti se ne dopada u meni i istodobno daj mi spoznati što trebam činiti da bih Tebi bila ugodnija. Ne odbij mi tu milost i ostani sa mnom. Znam, Gospodine, da

192 Otac Kazimierz Dabrowski SJ, rođ. 8. II. 1890., zaređen za svećenika 29. V 1920. Nakon šest godina djelovanja u biskupiji 30. VII 1926. stupio je u isusovački red, gdje je djelovao kao misionar, voditelj duhovnih predavanja i ispovjednik.

193 S. F. bi potajice pisala svoje zabilješke. Sigurno je unutra ušla neka sestra i zasmetala, nešto je s. F. prekinulo započetu rečenicu i kasnije se nije vraćala početnoj misli.

194 To znači: naslikati sliku Božanskog milosrđa, uvesti svetkovinu Božjeg milosrđa i osnovati novu redovničku zajednicu.

moji napori bez Tebe ne koriste puno. O, kako se radujem zbog Tvoje veličine, Gospodine. Što Te više spoznajem, to je dublja moja čežnja i želja za Tobom.

274 Isus mi je dao milost spoznaje same sebe. U tom svjetlu vidim svoju glavnu pogrešku – to je oholost. Njen odsjaj je zatvorenost, manjak jednostavnosti u odnosu prema majci predstojnici.[195] Drugo svjetlo odnosi se na govor: pokatkad govorim previše. Moglo bi se s dvije-tri riječi nešto obaviti, a meni je potrebno za to suviše vremena. Isus želi da to vrijeme koristim za male oprosne molitve za duše koje trpe u čistilištu. Gospod mi je kazao da će se svaka riječ vagati na Sudnjem danu.

(123) Treće prosvjetljenje odnosi se na naše pravilo. Suviše rijetko izbjegavam prigode koje vode kršenju pravila, posebno kršenju šutnje. Želim se tako ponašati kao da je pravilo pisano samo za mene samu. Ne tiče me se kako se drugi ponašaju samo ako se ja sama tako ponašam kako Bog želi.

Odluka. – Posve svejedno, što Isus traži od mene: kad se radi o izvanjskim stvarima odmah o tom upoznati poglavarice. U susretu s predstojnicom potrudit ću se za djetinju otvorenost i čestitost.

275 Isus ljubi skrovite duše. Skroviti cvijet najviše skriva mirisa u sebi. U nutrini pripravlja mirno mjesto Srcu Isusovu. U teškim i bolnim časovima želim Ti pjevati, Stvoritelju, himne povjerenja, jer bez dna je ponor mog povjerenja prema Tebi, Tvom milosrđu.

276 Od trenutka, kad sam zavoljela patnju, prestale su za mene biti patnjom. Mojoj duši patnje su stalnom hranom.

277 S jednom određenom osobom neću govoriti jer znam da se to Isusu ne sviđa, a ta osoba nema nikakve koristi iz toga.[196]

278 Pod nogama Gospodnjim. Skroviti Isuse, vječna ljubavi, Živote naš, Ti božanski Neizmjerni, Sebe Samoga Ti si zaboravio, Ti samo vidiš nas. Još prije nego što si stvorio nebo i zemlju, nosio si nas u Svom Srcu. O Ljubavi, o Dubino Tvog poniženja! O Tajno sreće! – Zašto Te poznaje samo tako mali broj? – Zašto ne nailaziš na uzvraćenu ljubav? – O božanska Ljubavi, zašto skrivaš Svoju ljepotu? – O Neshvatljivi i Neizmjerni, što Te bolje spoznajem, to Te mogu manje pojmiti! Ipak jer Te ne mogu razumjeti, bolje shvaćam Tvoju veličinu. Serafinima ne zavidim na njihovoj vatri, jer je u moje srce položen još veći dar. (124) Zanosno se Tebi dive, ali Tvoja

195 Ovdje se radi o majci Ireni Krzyzanowskoj (v.g. 84)

196 Nije se moglo utvrditi na koga misli s. F. U Vilni je tada bilo 18 sestara, a uz njih brojne učenice i radnici.

krv sjedinjena je s mojom. Ljubav je već ono nama darovano nebo. Zašto se skrivaš u vjeri? – Ljubav razdire zastor. Pred očima moje duše Ti nemaš nikakvog zastora, jer Ti Sam si me privukao zauvijek u tajanstveno krilo ljubavi. Neka Ti je slava i čast, Nedjeljivo Trojstvo – Jedini Bože – u sve vjekove.

279 Bog mi je dao spoznati na čemu počiva prava ljubav i prosvjetio me kako je ostvarivati u svakodnevnici. Prava ljubav prema Bogu počiva na ispunjavanju Njegove volje. Da bi Bogu ljubav pokazali djelima, moraju sva, pa i naša najmanja djela, izrastati iz ljubavi prema Njemu. Gospodin mi je rekao: "*Dijete moje, po tvojim patnjama mi se najviše sviđaš. Moja kćeri, ne traži nikakve sućuti kod stvorenja u svojim fizičkim i moralnim patnjama. Ja želim da miris tvojih patnji ostane čist, bez primjesa. Ja zahtijevam da se ne oslobodiš samo od stvorenja, nego i od sebe same. Moja kćeri, Ja se želim radovati poradi tvoje ljubavi – čiste djevičanske ljubavi – neokrnjene ljubavi, bez ikakve pomućenosti. Moja kćeri, što više zavoliš patnju, to čistija će biti tvoja ljubav prema meni*".

280 Isus mi je zapovijedio na prvu nedjelju poslije Uskrsa slaviti svetkovinu Božjeg milosrđa nutarnjom pobožnošću i vanjskim mrtvljenjem. Tri sata dugo nosila sam pokornički pojas i neprestano molila za grešnike i milosrđe cijelom svijetu. Isus mi reče: "*Moj pogled zadovoljno počiva danas na ovoj kući*".

281 Jasno osjećam da moj nalog ne završava mojom smrću, nego započinje. Vi sumnjive duše, prozračit ću za vas nebeski zastor da vas osvjedočim o Božjoj dobroti – da više ne vrijeđate nepovjerenjem Slatko Srce Isusovo. Bog je ljubav i milosrđe.

282 (125) Jednom reče mi Isus: "*Moje Srce bilo je dirnuto velikim milosrđem prema tebi, moje predrago dijete, kad Sam te vidio rastrganu velikom boli, koju si podnosila iz pokore za tvoje grijehe. Tvoju ljubav vidim tako čistom i iskrenom da ti dajem prednost među djevicama. Ti si čast i nagrada mojim patnjama. Vidim svako poniženje tvoje duše i ništa mi ne izmiče.– Ponizne uzvisujem Svom prijestolju, jer to je Moja volja*."

283 Pravi Jedini Bože u Presvetom Trojstvu. Želim Te tako ljubiti kako Te još nije ljubila ni jedna ljudska duša. Iako sam mala i neobično bijedna, duboko sam povinula sidro svog povjerenja u bezdan Tvog milosrđa – moj Bože i moj Stvoritelju. Uprkos svojoj velikoj bijedi ne bojim se ničeg, nego se nadam vječno pjevati zahvalnu pjesmu. Neka ni jedna duša ne sumnja, pa makar bila najbjednija od svih, dokle god živi može dospjeti do velike svetosti, jer jaka je moć Božje milosti. Na nama je ne opirati se Božjem djelovanju.

284 O Isuse, kad bih samo mogla maglom postati pred Tobom, da zemlju pokrijem, da Tvoj sveti pogled ne vidi užasne grijehe. O Isuse, kad promatram svijet i njegovu ravnodušnost prema Tebi, stalno teku suze iz mojih očiju. Kad pak vidim ohladnjelu samostansku dušu, srce mi krvari.

285 1934. Kad sam jednom došla u ćeliju, bila sam tako iscrpljena, da sam se još nešto morala odmoriti prije nego sam se mogla svući. Već sam bila svučena, tada me jedna od sestara[197] zamoli donijeti joj vruće vode. Uprkos iscrpljenosti brzo sam se opet obukla i donijela joj željene vode. (126) Od kuhinje do ćelije bio je lijepi komad puta a blato je bilo do gležnja. Kad sam se vratila u svoju ćeliju, ugledah ciborij s Presvetim Oltarskim sakramentom i čula sam glas: “*Uzmi ciborij i odnesi ga u svetohranište*”. U prvom trenutku oklijevah. Ipak kad sam se približila i dodirnula ciborij, čuh riječi: “*Takvom ljubavlju, kakvom mi se približuješ, približi se svakoj sestri. Sve što za njih činiš – činiš Meni*”. Nakon nekog vremena opet sam bila sama.

286 Jednom, za vrijeme klanjanja, koje smo držale za našu domovinu, moja duša bila je ispunjena boli a ja sam molila kako slijedi:“Milosrdni Isuse, po zagovoru Tvojih svetih a osobito po Tvojoj predragoj Majci, koja Te je kao dijete odgajala, usrdno Te molim da blagosloviš moju domovinu. Isuse, ne gledaj na naše grijehe, ipak pogledaj na suze male djece, na njihovu glad i hladnoću koju podnose. Isuse, podari mi milost zbog nevinih, zbog kojih Te molim za moju domovinu”. U tom trenutku ugledala sam Isusa sa suzama u očima. On mi reče: “*Vidi, kćeri moja, koliko me boli poradi njih. Znaj, da oni nose svijet*”.

287 † Moj Isuse, kad gledam na život dušâ, zamjećujem da mnoge od njih Tebi služe s nekim nepovjerenjem. Ponekad zacijelo posebno onda kada je prigoda iskazati Bogu ljubav, vidim da duše uzmiču. Isus mi reče: “*Hoćeš li se i ti, moje dijete, tako ponašati?*” Uzvratih Gospodinu: “O ne, moj Isuse, ja neću uzmaknuti. I kad mi smrtni znoj bude na čelu, neću ispustiti mač iz ruku dok ne budem počivala do nogu Presvetog Trojstva”. Ma što god činila ne računam s vlastitom snagom nego s milošću Božjom. S Božjom milošću duša može izaći pobjednički iz najvećih poteškoća.

197 Za vrijeme svog boravka u Vilni s. F. boravila je u tri različite spavaonice zaredom. U prvoj spavaonici spominje boravak sa s. Benedyktom i s. Justynom, u drugoj s. Stellom, s. Krizostomom i s. Boleslawom, u trećoj – zvanoj “bolesnička soba” – s. Borgiom i s. Taidom (v. pismo s. Justyne od 3. V 1972.) Koja je od navedenih sestara molila s. F. za vodu danas se ne može utvrditi. Ali možemo naslutiti da se radi o jednoj od starijih sestara, kao npr. s. Borgiji ili s. Tardi.

288 (127) † Kad sam jednom vrlo dugo bila razgovarala s Isusom o našim odgojenicama, upitala sam ohrabrena Njegovom dobrotom, da li bi bilo takvih duša među našim odgojenicama koje bi radovale Njegovo Srce? – Gospodin je uzvratio: “*Da, ali njihova ljubav je slaba, stoga ih stavljam pod tvoju posebnu zaštitu – moli za njih*”.

O veliki Bože, divim se Tvojoj dobroti. Ti si Gospodar nebeskih vojskâ i spuštaš se jednom bijednom stvorenju. Iskreno Te želim ljubiti svakim otkucajem mog srca. Nije mi dovoljna zemlja, nebo je suviše maleno a svjetovi beznačajni. Ti sam si mi dostatan -Vječni Bože. – Samo Ti sam možeš ispuniti dubine moje duše.

289 Moji najsretniji časovi su oni u kojima sam sama sa svojim Gospodinom. Za to vrijeme spoznajem Božju veličinu i svoju vlastitu bijedu.

Jednom mi reče Isus: “*Ne čudi se što si ponekad nedužno izložena sumnjičenjima. Iz ljubavi prema tebi najprije sam Ja pio kalež nedužnih patnji.*”

290 Jednog dana brinula sam se poradi vječnosti i njezinih tajni. Moja duša počela se plašiti. Pri razmišljanju o tome mučila me svakojaka nesigurnost. U tom trenutku reče mi Isus: “*Dijete moje, ne plaši se pred kućom svog Oca. Uzaludna ispitivanja prepusti mudrima ovog svijeta. Želim Te uvijek promatrati kao malo dijete. Jednostavno pitaj ispovjednika o svemu a Ja ću ti odgovoriti njegovim ustima.*”

291 Jednom sam upoznala osobu koja je namjeravala teško sagriješiti. Molila sam Gospodina da na mene pošalje najveću muku da se ta duša spasi. (128) Iznenada osjetih užasnu bol trnove krune na mojoj glavi. Bol je dugo trajala ali ta osoba ostala je u milosti Božjoj. O moj Isuse, kako je lako posvećivati se – potrebno je samo malo dobre volje. Kad Isus vidi u duši iskru dobre volje, On žuri darovati joj Se i ništa Ga ne može zadržati – ni pogreška niti pad u grijeh – ni baš ništa. Isus žurno pomaže takvoj duši i ako je duša vjerna Božjoj milosti, ona ubrzo dospijeva do najviše svetosti, dokle može dospjeti jedno stvorenje ovdje na zemlji. Bog je vrlo darežljiv i nikomu ne uskraćuje svoje milosti. – On dariva više nego mi molimo. Vjerno ispunjavanje nadahnuća Duha Svetoga – to je najkraći put.

292 † Kad jedna duša iskreno ljubi Boga, ne bi se trebala ničega bojati u svom duhovnom životu. Treba se prepustiti utjecaju milosti i ne ograničavati svoju povezanost s Gospodinom.

293 † Kad me je Isus oduševio Svojom ljepotom i Sebi privukao, spoznala sam što Mu se ne sviđa u mojoj duši. Odlučila sam to odstraniti po svaku cijenu i s pomoću milosti mi je to uspjelo odmah. Ova velikodušnost

dopala se Gospodinu i otada mi je Bog započeo darivati više milosti. U svom nutarnjem životu ne donosim zaključaka i ne analiziram kojim me putovima vodi Duh Božji. Meni je dovoljno znati da sam voljena i da ljubim. Čista ljubav pruža mi spoznaju Boga i razumijevanje mnogih tajni. Ispovjednik mi je mjerodavan. Njegova riječ mi je sveta. To govorim o duhovnom vođi.[198]

294 † Jednom mi reče Gospodin: "*Ponašaj se kao prosjak koji ne odbija primiti veliku milostinju, ali tim srdačnije zahvaljuje. Kad ti sada darivam veće milosti, ne izgovaraj se da ih nisi dostojna. To Ja znam. A ti se raduj i uzmi toliko puno (129) blaga iz Mog Srca koliko možeš samo nositi, onda mi se bolje sviđaš. Još jedno ti želim reći – uzmi te milosti ne samo za sebe nego i za tvoje bližnje. To znači – ohrabri duše, koje susrećeš u povjerenju u Moje beskrajno milosrđe. Kako mnogo ljubim duše koje se potpuno pouzdavaju u Mene – za njih Ja činim sve*".

295 Upravo me upita Isus: "*Dijete moje, kako je na duhovnim vježbama?*" – Uzvratih: "Isuse, ti pak znaš kako je". "*Da, znam, ali želim čuti iz tvojih usta i tvog srca.*" "O moj Učitelju, kad me Ti vodiš, sve mi je lako. Ja Te molim, Gospodine, nikada me ne ostavljaj". Isus uzvrati: "*Da, Ja ću uvijek biti s tobom, ako uvijek ostaneš malim djetetom. Ničega se ne plaši. Kao što sam ovdje bio tvoj početak, bit ću tako i tvoj kraj. Ne oslanjaj se ni u najmanjim stvarima na stvorenja, jer to mi se ne sviđa. U tvojoj duši želim biti Ja sam. Tvojoj duši darujem snagu i prosvjetljenje. Iz usta Mog zastupnika čut ćeš, da sam Ja u tebi i sva bojazan nestat će kao magla pred zrakama sunca.*"

296 † Najveće Dobro, želim Te ljubiti kako Te još nitko nije ljubio na zemlji. Želim Te veličati svakim trenutkom svog života i svoju volju sjediniti s Tvojom svetom voljom. Moj život nije jednoličan i dosadan. Mnogostruk je kao mirisni cvijetnjak, gdje ne znam koji cvijet prije da uberem: ljiljana boli, ružu bližnje ljubavi ili ljubičicu poniznosti. Neću nabrajati blaga koja dostatno imam svaki dan. Koristiti dati trenutak je velika stvar!

297 † Isuse, najviše Svjetlo, daruj mi samospoznaju i prožmi Svojim svjetlom moju tamnu dušu i ispuni Sobom bezdan moje duše, jer samo Ti sam (...)

298 O moj Isuse, Živote, Pute i Istino, ja Te molim zadrži me uza Se kao što majka drži svoje dojenče na svojim prsima, jer ja nisam samo nespretno dijete nego hrpa bijede i ništavila.

198 Misli se na prof. Sopoćka (v. g. 18).

299 (130) † Tajna duše — Vilna 1934.

Kad mi je ispovjednik zapovjedio pitati Isusa za značenje dviju zraka na slici,[199] obećah pitati Gospodina o tom.

Za vrijeme moje molitve čula sam nutarnje riječi: "*Obje zrake znače krv i vodu. Blijeda zraka označuje vodu koja opravdava duše. Crvena zraka označuje krv koja je život duša...*

Ove dvije zrake izvirale su nekoć iz dubina Mog milosrđa, kad je koplje otvorilo moje umiruće srce na križu.

Ove zrake štite duše pred srdžbom Mog Oca. Blago onom tko će živjeti u njihovoj sjeni jer ga neće stići pravedna ruka Božja. Ja želim da prva nedjelja poslije Uskrsa postane svetkovinom milosrđa.

300 *† Zamoli mog vjernog slugu,*[200] *da toga dana objavi cijelom svijetu o Mom velikom milosrđu. Tko toga dana dođe na Vrelo života primit će potpuno oprost svojih krivica i kazni.*

Čovječanstvo neće naći mira dokle god se ne okrene s povjerenjem Mom milosrđu.

† Oh kako Me vrijeđa nepovjerenje jedne duše. Takva duša priznaje da Sam svet i pravedan a ipak ne vjeruje da sam Ja milosrđe. Ne vjeruje mojoj dobroti. Same sotone veličaju Moju pravednost, a ipak ne vjeruju u Moju dobrotu.

Moje srce raduje se nazivu 'milosrđe'.

301 *Objavljuj da je milosrđe najveće Božje svojstvo. Sva djela Mojih ruku okrunjena su milosrđem.*"

302 (131) † O vječna Ljubavi, želim da Te upoznaju sve duše koje si stvorio. Rado bih postala svećenikom da grješnim dušama koje se utapaju u očaju neprestano propovijedam o Tvom milosrđu. Rado bih bila misionarom da svjetlo vjere donesem u divlje zemlje, da duše upoznaju Tebe, da za njih istrošena umrem mučeničkom smrću, kojom si Ti umro za mene i za njih. O Isuse, znam samo dobro da mogu biti svećenikom, misionarom i propovjednikom, da mogu umrijeti mučeničkom smrću potpunom istrošenošću i samozatajnošću iz ljubavi prema Tebi i neumrlim dušama.

303 Velika ljubav može male stvari pretvoriti u velike a samo ljubav sama daruje vrijednost našim djelima. Što je čistija naša ljubav tim manje ima izjedati plamen patnje u nama a patnja prestaje biti patnjom za nas. – Patnja postaje za nas slatkoćom. Zahvaljujući Božjoj milosti zadobila sam

199 Misli se na sliku koju je naslikao E. Kazimirowski (v.g. 1.)
200 Ovdje se misli na prof. Sopoćka (v.g. 18).

sada takvo raspoloženje srca da nikad nisam sretnija nego u trpljenju za Isusa, kojeg ljubim svakim otkucajem svoga srca.

Kad sam jednog dana imala podnijeti veliko trpljenje za Isusa, utekla sam od svojih obaveza prema Isusu i molila Ga da mi podari Svoju snagu. Nakon kratke molitve vratila sam se svom radu puna požrtvovnosti i radosti. Tada mi reče jedna susestra[201]: "Vi, ste Sestro, danas puni radosti, jer tako zračite. Bog Vam ne daje nikakvih patnji, samo čiste radosti". Ja uzvratih: "Varate se, Sestro, jer upravo tada, kad puno trpim, moja je radost veća. Ali kad manje trpim i moja radost je neznatnija." Ta mi je duša dala do znanja da me ne može slijediti. Potrudila sam se to joj objasniti: "Kad puno trpimo imamo veliku prigodu Bogu dokazati da Ga ljubimo. Kad manje trpimo, data je manja prigoda Bogu pokazati svoju ljubav. Ali ukoliko uopće ne trpimo naša ljubav niti je velika niti čista. S Božjom milošću možemo tako daleko dospjeti da se patnja pretvori za nas u slatkoću, jer ljubav to može učiniti u čistim dušama.

304 (132) † Moj Isuse, moja jedina Nada, zahvaljujem Ti za knjigu što si je otvorio pred očima moje duše. Ta knjiga je Tvoja muka koju si uzeo na Sebe iz ljubavi prema meni. Iz te knjige naučila sam ljubiti Boga i duše. Ona sadrži neizmjerna blaga za nas. O Isuse, tako malo duša razumiju Te u Tvojoj muci iz ljubavi! Kako je velika vatra čiste ljubavi koja gori u Tvom Presvetom Srcu! Blago duši koja je shvatila ljubav Srca Isusova!

305 Moja je najveća želja da Te duše upoznaju kao svoju vječnu sreću, da povjeruju Tvojoj dobroti i veličaju Tvoje beskrajno milosrđe.

306 Molila sam Boga za milost učvrstiti i ojačati moju narav protiv utjecaja koji me ponekad žele udaljiti od duha samostanskog pravila i manjih propisa. To su mali paraziti koji nastoje razoriti nutarnji život u nama. To će oni uspjeti posve sigurno, kad je duša svjesna svojih malih propusta, ali ih obezvrijedi lakomisleno i beznačajno. U Redu ne vidim ništa bezvrijedno. Nije mi važno da ponekad naiđem na neprijatnosti i bockanja, glavna je stvar da moj duh ostaje u skladu s duhom samostanskog pravila, zavjetima i samostanskim propisima.

O moj Isuse, milino mog srca, Ti poznaješ moju čežnju. Želim se sakriti od pogleda ljudi – živjeti, ali kao da ne živim. Želim biti čista kao cvijet u polju. Želim uvijek usmjeriti svoju ljubav prema Tebi, kao cvijet koji se uvijek okreće suncu. Ja želim sačuvati miris i svježinu tog cvijeta mog srca samo za Tebe. Želim živjeti pod Tvojim božanskim pogledom jer si mi Ti

[201] Vjerojatno bila je to s. Justyna Gołofit (v.g. 85).

sam dovoljan. Kad sam s Tobom, Isuse, ništa se ne bojim, jer mi ništa ne može naškoditi.

307 (133) † 1934. Jednom za vrijeme korizme ugledala sam nad našom kućom i kapelom veliku svjetlost i duboku tamu. Vidjela sam borbu ovih dviju sila...

308 1934. Veliki četvrtak. Isus mi je rekao: *"Ja želim da se ti prineseš kao žrtva za grijehe, posebno za one duše koje su izgubile svoju nadu u Božje milosrđe."*

309 Bog i duše – čin žrtvovanja same sebe

Pred licem neba i zemlje, svih korova anđela, Presvete Djevice Marije i svih nebeskih sila izjavljujem Trojedinom Bogu, sjedinjena s Isusom Kristom, Otkupiteljem duša, da se danas dragovoljno prikazujem za žrtvu, za obraćenje grešnika, i posebno za one duše koje su izgubile svoju nadu u Božje milosrđe. Žrtva se sastoji u tom da preuzimam sa savršenim predanjem u volju Božju sve patnje, strahove i bojazan, kojima su ispunjeni grešnici i zato darujem svima utjehu svoje duše, koja proizlazi iz susreta s Bogom. Jednom riječju, sve žrtvujem za njih: Sv. mise, Sv. pričest, pokore, mrtvljenja i molitve. Ne bojim se nikakvih udaraca – udaraca božanske pravednosti, jer sam sjedinjena s Isusom. O Bože, želim Ti ovim pružiti zadovoljštinu za duše koji se ne pouzdaju u Tvoju dobrotu. Ja se uzdam protiv sve nade u more Tvog milosrđa. Moj Gospodine i moj Bože, moj udio – moj vječni udio, ovaj čin žrtvovanja same sebe ne oslanjam na svoju vlastitu snagu, nego na snagu koja izvire iz zasluga Isusa Krista. Ovaj čin žrtvovanja ponavljat ću svaki dan molitvom, koju si me Ti sam naučio, Isuse: *"O Krvi i Vodo, što potekoste iz Srca Isusova kao izvor milosrđa za nas, ja se uzdam u Tebe"*.

S. M. Faustina od Presvetog Oltarskog sakramenta. Veliki četvrtak, za vrijeme Sv. mise, 29. III 1934.

310 (134) – *"Ja ti dajem udio u otkupljenju ljudskog roda. Ti si mi olakšanje u Mojem umiranju"*.

311 Kad sam dobila dopuštenje od svog ispovjednika[202] za ovaj čin žrtvovanja same sebe, uskoro sam spoznala da je ovaj čin bio drag Bogu, jer sam odmah započela osjećati njegove posljedice. U jednom trenutku duša mi je postala kao kamen: ravnodušna, puna muke i nemira. Različite hule i proklinjanja probijala su mi uši. Nepovjerenje i očaj zaposjednuše moje

[202] Radi se o prof. Sopoćku (v.g. 48)

srce. To je stanje jadnika koje sam sada uzela na sebe. U prvom trenutku žestoko se uplaših pred ovim užasnutostima. Ipak nakon prve ispovijedi bila sam umirena.

312 † Kad sam jednog dana išla na ispovijed izvan samostana, dogodilo se tako da je moj ispovjednik [203] upravo slavio Sv. misu. Nakon nekog vremena vidjela sam Dijete Isusa na oltaru. Dražesno je ispružio svoje ručice prema njemu. Svećenik je uzeo ovo malo djetešce u svoje ruke, razlomio ga i živa pojeo. U prvom trenutku osjećala sam odbojnost prema tom svećeniku jer je tako bio postupio s djetetom Isusom. Ali u toj stvari bila sam odmah prosvjetljena i spoznadoh da je ovaj svećenik Bogu vrlo drag.

313 † Kad sam bila kod umjetnika[204] koji slika sliku, vidjela sam da neće biti tako lijepo kako je Isus u stvarnosti. – To me je vrlo ražalostilo. Ipak sam to duboko skrila u svom srcu. Po povratku od umjetnika ostala je Majka predstojnica[205] u gradu obaviti različite poslove. Vratih se sama kući. Odmah sam se uputila u kapelu i gorko plakala. Rekla sam Gospodinu: "Tko Te može tako lijepo naslikati kao što jesi?" Na to sam čula slijedeće riječi: "*Ne nalazi se veličina ove slike u ljepoti boja ili poteza kistom, nego u Mojoj milosti*".

314 † Kad sam došla jednog popodneva u vrt reče mi Anđeo čuvar: "Moli za umiruće". Odmah sam započela moliti krunicu zajedno s vrtlaricama. Zatim smo molile različite molitve za umiruće. Nakon završenih molitava učenice su veselo razgovarale jedne s drugima. (135) Uprkos njihovih razgovora čula sam riječi u svojoj duši: "Moli za mene". Kada nisam mogla ispravno razumjeti te riječi, udaljila sam se nekoliko koraka od učenica i razmišljala, tko bi to mogao biti koji traži moju molitvu. Iznenada čula sam riječi: "Ja sam sestra..."[206] Ta sestra bila je u Warszawi i u Vilni. "Moli za mene dok ti ne kažem kad trebaš prestati. Nalazim se na samrti". Odmah sam započela srdačno moliti Umirućem Srcu Isusovu. Nije mi dopuštala nikakav predah i molila sam od tri do pet sati. U pet sati začula sam "Hvala lijepa". Razumjela sam da je ona umrla. Slijedećeg dana žarko sam molila za njenu dušu u vrijeme Sv. mise. Po podne stigla je

203 To je bilo u crkvi sv. Mihaela kojom je upravljao prof. Sopoćko (v. Sjećanja M. Sopoćka).
204 Bio je to umjetnik E. Kazimirowski, stanovao je u Vilni na Rossi.
205 Bila je to majka Irena Krzyzanowska (v.g. 84)
206 Vjerojatno je to bila s. Filomena Andrejko koja je umrla u Warszawi 13. VII 1934 u 16.45. Već četiri godine bolovala je od teške srčane astme. Njeno umiranje trajalo je 14 sati dugo. S. Filomena Andrejko rođena je 25. V 1878. i stupila je u samostan 25. XI 1894. Djelovala je kao odgojiteljica, sakristanka i voditeljica kuće u Warszawi (A. Z. MBM – Z).

karta s obaviješću da je sestra[207] ... umrla i to u tri sata. Zaključila sam da je to bio sat u kojem mi je kazala: "Moli za mene".

315 † Majko Božja, Tvoja duša bila je uronjena u more gorčine. Pogledaj na svoje dijete. Nauči ga trpjeti i ljubiti u trpljenju. Ojačaj moju dušu. Neka je bol ne slomi. Majko milosti, nauči me živjeti s Bogom.

316 Jednom me je posjetila Majka Božja. Bila je žalosna i gledala je u pod. Dala mi je znak da bi mi željela nešto kazati. Na drugoj strani dala mi je razumjeti da ne želi rado govoriti. Kad sam bila sigurna u to, započela sam moliti Majku Božju da mi to kaže i pogleda na mene. Odmah me Marija pogleda blagim smiješkom i reče: "Ti ćeš morati podnijeti određene patnje zbog svoje bolesti i liječnikâ. Također i zbog Slike naići ćeš na mnoge boli. Ipak, nemoj se bojati." Slijedećeg dana bila sam bolesna i morala sam podnijeti puno muka, tako kako mi je Majka Božja kazala. – Ipak moja duša pripravljena je na muke. Patnja je stalni pratilac mog života.

317 O moj Bože, moja jedina nado, u Tebe polažem svu svoju nadu, i znam da me nećeš razočarati.

318 (136) Ponekad osjećam jasno na poseban način Božju nazočnost poslije Sv. pričesti. Osjećam da je Bog u mom srcu. Da Boga osjećam u svojoj duši, nipošto me to ne ometa u izvršavanju mojih obveza. I onda, kad obavljam najvažnije stvari koje traže pažljivost, ne gubim Božju nazočnost u svojoj duši i ostajem duboko s Njim povezana. S Njim polazim raditi, s Njim se idem odmarati, s Njim trpim, s Njim dijelim svoju radost, u Njemu živim i On živi u meni. Nikada nisam sama, jer On je moj stalni pratilac. On mi je nazočan u svakom trenutku. Naša povjerljivost je usto vezana krvlju i životom.

319 9. VIII 1934. Noćno klanjanje četvrtkom[208]

Od 23-24 sata održavala sam svoj sat klanjanja. Molila sam za obraćenje tvrdokornih grešnika, posebno onih koji su izgubili svoju nadu u božansko milosrđe. Razmišljala sam koliko je Bog trpio i koliku veliku ljubav nam je pokazao – a mi ne vjerujemo da nas Bog toliko ljubi. O Isuse, tko to može razumjeti? Kakva bol za našeg Otkupitelja i čime nas On treba uvjeriti o Svojoj ljubavi kada nas same smrt ne uvjerava? Pozvala

207 Radi se o s. Filomeni Andrejko (v.g. 206)
208 U redovničkoj zajednici Naše Gospe od Milosrđa bilo je obavezom da zdrave sestre drže četvrtkom od 21-22 sata klanjanje za zadovoljštinu, tzv. "Sveti sat". Ipak pred prvi petak u mjesecu klanjanje je trajalo cijelu noć. Nakon svakog sata sestre su se izmjenjivale.

sam cijelo nebo da zajedno sa mnom pruži Gospodinu zadovoljštinu za nezahvalnost nekih duša.

320 Isus mi je dao spoznati kako Mu je draga molitva zadovoljštine. On mi je rekao: "*Molitva ponizne i ljubeće duše ublažuje srdžbu Mog Oca i povlači more blagoslova*". Nakon klanjanja, na pola puta do ćelije, okružio me veliki čopor ogromnih crnih pasa. Skakali su i zavijali htijući me rastrgati na komade. Primjetila sam da to nisu bili psi nego sotone. Jedan od njih bijesno reče: "Zato, jer si nam u ovoj noći otela toliko mnogo duša, rastrgat ćemo te na komade". Ja uzvratih: "Ako je to volja milosrdnog Boga, rastrgajte me na komadiće, ja sam to zaslužila, jer sam najbjednija od svih grešnika, ali Bog je uvijek svet, pravedan i beskrajno milosrdan!" Na te riječi rekoše đavli: "Odlazimo odavde jer ona nije sama. Svemogući je s njom". Oni nestadoše kao prašina, kao šum ulice. Ja otiđoh mirno u svoju ćeliju nastavljajući "Te Deum" (Tebe Boga hvalimo...) i razmišljajući o beskrajnom i neistraživom Božjem milosrđu.

(137) 12. VIII 1934.

321 Iznenadne slabosti – Smrtne muke. Nije to bila smrt, prijelaz pravom životu, nego iskustvo njezine muke. Smrt je strašna, iako nam daje vječni život. Iznenada mi je pozlilo, nedostajalo mi je zraka. Postalo mi je crno pred očima. Osjećala sam da odumiru organi. – Osjećaj gušenja je užasan. Trenutak tog osjećaja traje nevjerojatno dugo... K tomu dolazi čudan strah, uprkos pouzdanja. Čeznula sam za posljednjim svetim sakramentima. Sveta ispovijed, iako željena, pada teško. Ne zna se što se govori. Jedno se započne – drugo se ne dovrši do kraja. – Neka Bog sačuva svaku dušu pred takvim oklijevanjem ispovijedi do posljednjeg časa. Upoznala sam veliku snagu svećeničkih riječi koje se spuštaju na dušu bolesnika. Kad sam upitala duhovnog oca da li sam pripravljena stupiti pred Boga i time mogu biti umirena, odgovorio mi je: "Budi savršeno mirna, ne samo sada nego i nakon svakonedjeljne ispovijedi". Milost Božja koja prati ove riječi svećenika, je velika. Duša osjeća snagu i hrabrost za borbu.

322 O redovnička zajednico, moja majko – kako je dobro živjeti u tebi, ali još bolje u tebi umrijeti.

323 Nakon primanja Sv. sakramenta došao je savršeni oporavak. Ostala sam sama. Nakon pola sata ponovio se napad, ali ne više tako jak, jer su ga mogla zadržati liječnička nastojanja.

Svoje patnje povezala sam s Isusovim patnjama i žrtvovala sam ih za sebe i za obraćenje onih duša koje sumnjaju u Božju dobrotu. Iznenada ispunjala se moja duša crnim likovima, koji su bili puni bijesa i mržnje prema meni. Jedan od njih reče: "Prokleta bila ti, i Onaj Koji je u tebi, jer nas već započinješ mučiti i u paklu." Čim sam izgovorila – "I Riječ je tijelom postala, i prebivala među nama" – odmah nestadoše ti likovi šušteći.

324 Slijedećeg dana osjećala sam se jako slabo ali nisam osjećala više nikakve boli. Nakon Sv. pričesti vidjela sam Gospodina kakvog sam Ga vidjela za vrijeme klanjanja. Gospodinov pogled prožeo je moju dušu sasvim. Najsitnija prašinica ne može se skriti pred Njim. Rekla sam Isusu: "Isuse, mislila sam da ćeš me povesti sa Sobom." Isus je uzvratio: "*Još se nije posve ispunila Moja volja s tobom. Ti ćeš ostati još na zemlji, ali ne više dugo. Tvoje pouzdanje vrlo mi se sviđa, ali ljubav treba biti još jača. (138) Čista ljubav daruje duši snagu u smrti. U umiranju na križu nisam mislio na Sebe, nego na jadne grešnike i molio se Ocu za njih. Hoću da tvoji posljednji trenuci posve sliče Mojim na križu. Postoji samo jedna cijena kojom se otkupljuju duše – to su patnje koje su sjedinjene s Mojima na križu. Čista ljubav razumije ove riječi. Tjelesna ljubav neće ih nikada razumjeti*".

325 1934. Na dan Gospina uzašašća na nebo nisam bila na Sv. misi. Gospođa doktor[209] nije bila dopustila a ja sam ipak srdačno molila u ćeliji. Nakon nekog vremena ugledala sam Majku Božju u neizrecivoj ljepoti. Ona mi reče: "Kćeri moja, od tebe zahtjevam molitvu, molitvu i još jednom molitvu – za svijet i posebno za tvoju domovinu. Devet dana primaj pričest za zadovoljštinu. Najtješnje se sjedinjuj sa žrtvom Sv. mise. Devet dana stajat ćeš kao žrtva pred Bogom. Posvuda, uvijek, na svakom mjestu i u svako vrijeme – da li po danu ili po noći, kad god se probudiš moli u duhu. U duhu se može uvijek ustrajati u molitvi".

326 Jednom mi reče Isus: "*Moj pogled na ovoj slici jednak je mojem pogledu na križu*".

327 Ispovjednik[210] me jednom upita kakav se natpis treba dodijeliti, jer za sve nema mjesta na slici. Odvratih da ću moliti i odgovoriti slijedeće nedjelje. Kad sam od ispovjedaonice prolazila pored Presvetog Oltarskog sakramenta, dobila sam nutarnju punoću kakav treba biti natpis. Isus me je podsjetio kako mi je kazao prvi put, da riječi "Isuse, ja se uzdam u Tebe" moraju biti vidljive. Shvatila sam da želi imati cijeli tekst, izričito ne zapovjedajući osim navedenih riječi.

---

209 Gospođa dr. Helena Maciejewska, rođ. 1888, bila je liječnica sestarske kuće u Vilni. Godine 1935. preselila je u Wilejki gdje je preuzela dužnost ravnateljice u pokrajinskoj bolnici. Bila je dobra i jako cijenjena liječnica. Obilježavao ju je jasan razum i imala je osjećajno srce, puno spremnosti za bolesnike. Umrla je 21. IX 1965. godine.

210 Radi se o prof. Sopoćku (v.g. 48)

– *"Ljudima pružam posudu s kojom trebaju dolaziti po milosti na izvor milosrđa. Posuda je ova slika s potpisom: Isuse ja se uzdam u Tebe"*.

328 O čista ljubavi, ovladaj mojim srcem u svoj punini i pomozi mi Tvoju svetu volju vršiti vjerno koliko je god moguće.

329 (139) Na koncu trodnevnih duhovnih vježbi vidjela sam da idem po neravnom putu, trajno spotičući se. Vidjela sam iza sebe jedan lik koji me stalno podupire, zbog čega sam bila nezadovoljna. Zamolila sam lik da se udalji od mene, jer sam htjela kročiti sama. Taj lik pak – nisam ga mogla prepoznati – nije me napuštao ni za trenutak. Bila sam nestrpljiva, okrenula se i odgurnula ga od sebe. Tada sam prepoznala da je to bila Majka predstojnica.[211] U istom trenutku vidjela sam da to nije ona, nego da je to bio Isus. Gospodin me je duboko pogledao i dao mi spoznati kako Ga to boli, kad ne slijedim i u najmanjem volju Majke predstojnice. *"Ta volja je Moja volja."* Jako sam molila Gospodina za oproštenje i tu sam opomenu uzela vrlo k srcu.

330 Jednom me je zamolio ispovjednik moliti se na njegovu nakanu. Započela sam s devetnicom Majci Božjoj. Ona se sastojala iz devet puta moljenih "Zdravo Kraljice". Na kraju devetnice ugledala sam Majku Božju s Djetetom Isusom na ruci i mog ispovjednika koji je klečao pod Njezinim nogama i s Njom razgovarao. Nisam mogla razumjeti o čemu je razgovarao s Njom, jer sam u to vrijeme razgovarala s Djetetom Isusom koji je sišao s Majčine ruke. Nisam se mogla načuditi Njegovoj ljepoti. Zatim sam čula nekoliko riječi koje je izrekla Majka Božja, ali sve nisam čula. To su slijedeće riječi: "Ja nisam samo Kraljica neba, nego i Majka milosrđa i tvoja Majka." Ispružila je svoju desnu ruku kojom je držala svoj plašt i obavila njime svog svećenika. U tom času iščeznu ovo ukazanje.

331 O kako je velika milost imati duhovnog vođu. U krepostima brže se raste, jasnije se spoznaje Božja volja, vjernije se ostvaruje i ide se sigurnijim i bezopasnijim putom. Duhovni vođa može zaobići prepreke na kojima bi se duša mogla razbiti. Bog mi je podario tu milost prilično kasno, ali se vrlo radujem kad vidim kako se Bog priklanja željama duhovnog vođe. Želim samo navesti jedan od tisuću primjera koji mi se samoj dogodio. Kao i uvijek molila sam navečer Gospodina za točke sutrašnjeg razmatranja.[212] Rečeno mi je: *"Razmišljaj o proroku Joni i njegovom*

211 Bila je to majka Irena Krzyzanowska (v.g. 84)

212 "Razmatranje" – Pod ovim se shvaća misaono razmatranje božanskih istina, koje završava s praktičnom nakanom. U kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa sestre obavljaju dnevno polusatno razmatranje. Tema je slobodna.

poslanju." Zahvalih se Gospodinu. U svojoj duši započela sam razmišljati: "Koje udovoljavajuće (140) razmatranje u odnosu na druge." Sa svom snagom moje duše potrudila sam se razmišljati i u ovom proroku sam otkrila samu sebe u tom smislu, da se i ja često ispričavam pred Bogom da bi netko drugi mogao bolje ispuniti Njegovu svetu volju, i ne razumijući da je Bogu sve moguće, a to postaje jasnije i vidljivo što je sredstvo lošije. Bog mi je to objasnio. Po podne je bila ispovijed za Kongregaciju. Kad sam predstavila duhovnom vođi strah koji me je obuzeo s obzirom na poslanje,[213] pri čemu me Bog koristi kao neprikladno sredstvo, uzvratio je duhovni otac: "Želimo li ili ne, moramo ispunjati Božju volju", i naveo mi je primjer proroka Jone. Nakon ispovijedi razmišljala sam, otkuda ispovjednik zna da mi je Bog naložio razmišljati o Joni, jer ja mu o tom nisam govorila. Odmah sam čula riječi: *"Kad me svećenik zastupa, ne djeluje on, nego Ja djelujem po njemu. Njegove želje su Moje."* Vidim kako Isus stoji uz Svoje zastupnike. On Sam zahvaća u njihovo djelovanje.

332 † Četvrtak. – Kad sam započela Sveti sat željela sam se udubiti u Isusovu smrtnu muku na Maslinskoj gori. Tada sam čula glas u svojoj duši: "Udubi se u tajnu postajanja Čovjekom". Iznenada pojavi se preda mnom Dijete Isus u ljepoti koja zrači. On mi reče kako se Bogu vrlo sviđa jednostavnost duše. *"Iako je neshvatljiva Moja veličina, susrećem samo jednostavne. – Od tebe želim samo djetinjstvo duha"*.

333 Sada posve jasno vidim kako Bog djeluje po ispovjedniku i kako je On vjeran u Svojim obećanjima. Prije dva tjedna zapovijedio mi je ispovjednik razmišljati o djetinjstvu duha. Na početku mi je to palo nešto teško. Ispovjednik se nije osvrtao na moje poteškoće i zahtjevao je da i dalje razmatram o djetinjstvu duha. "Praktično ovo se djetinjstvo treba očitovati na slijedeći način: Dijete se ne bavi ni s prošlošću niti s budućnošću, nego osjeća sadašnjost. Kod Vas Sestro, želim istaknuti djetinjstvo duha i to s velikim naglaskom." Vidim kako se Bog priklanja željama ispovjednika. U ovo vrijeme Isus mi se ne ukazuje kao učitelj, odrastao i pun muževne zrelosti, nego kao malo dijete. Nepojmljivi Bog silazi meni u liku malog djeteta. No pogled moje duše ne ostaje na ovoj razini.

334 Iako uzimaš lik malog djeteta u Tebi vidim Neumrlog, bezgraničnog Gospodara gospodarâ, Kojeg slave čisti duhovi danju i noću (141), za

213 S. F. smatra svojim "poslanjem" slijedeće: izmoliti Božje milosrđe cijelom svijetu, širenje kulta Božanskog milosrđa po slici s natpisom "Isuse, ja se uzdam u Tebe", širenje "krunice", devetnice Božanskog milosrđa, tražiti bezgranično povjerenje u Božje milosrđe (v. Dn. br. 481)

Koga izgaraju srca serafinâ u žaru čiste ljubavi. O Kriste, o Isuse, želim ih još nadmašiti u svojoj ljubavi prema Tebi. Vas molim, vas čiste duhove, za hrabrost oproštenja sebe uspoređivati s vama. Ja, ponor bijede, ali Ti, Bože, koji Si neshvatljivi bezdan milosrđa, usisaj me kao što žar sunca usisava kap rose. Tvoj pogled pun ljubavi izravnava svaki jaz.

Neizrecivo sam sretna zbog Božje veličine. Nju vidjeti savršeno mi je dovoljno da bih bila sretna za cijelu vječnost.

335 Jednom kad sam vidjela Isusa u liku malog djeteta, upitala sam: "Isuse, zašto me susrećeš u liku malog djeteta? U Tebi gledam tako i tako bezgraničnog Boga, svoga Stvoritelja i Gospodina". Uzvratio mi je Isus da će me susretati kao malo Dijete dokle god ne naučim jednostavnost i poniznost.

336 † 1934. Za vrijeme Sv. mise s izloženim Presvetim Oltarskim sakramentom ugledala sam prije Sv. pričesti dvije zrake izlazeće iz Presvete hostije, kao što su predstavljene na slici: crvenu i bijelu. Odsijavale su se na svakoj sestri i učenici, ali ne ipak od svih jednako. Kod nekih bile su jedva zamjetne. To je bilo završnog dana duhovnih vježbi za djecu.

337 22. XI 1934. † Jednom reče mi duhovni vođa[214] da trebam o sebi razmisliti i ispitati se, da li možda postoji kod mene navezanost na neki predmet ili neko stvorenje, ili čak na mene samu, ili na nepotrebnu brbljavost, jer sve to smeta Isusu za neometano djelovanje u mojoj duši. Bog je ljubomoran na naše srce i želi da samo Njega ljubimo.

Kad sam započela dublje o sebi razmišljati, nisam mogla utvrditi da bih bila na nešto navezana. Ali kao u svim mojim stvarima i ovdje se bojim sebe same i ne vjerujem si.

338 Iscrpljena od pomnog ispitivanja pošla sam Presvetom sakramentu i molila sam svom snagom svoje duše: Isuse, moj Zaručniče, Ti utočište moga srca (142), Ti znaš da samo Tebe poznajem, i nemam nikakve druge ljubavi nego samo Tebe. Ukoliko bi se ipak, moj Isuse, na nešto navezala što Ti nisi, molim Te i vapijem Ti, snagom Tvoga milosrđa pošalji mi odmah smrt jer radije želim tisuću puta umrijeti nego Ti biti makar i jednom nevjerna i u najmanjoj stvari.

339 Tada je iznenada stajao Isus preda mnom – ja ne znam od kuda – sjajući u nestvorenoj ljepoti, u bijeloj odjeći s uzdignutim rukama i reče mi slijedeće riječi: "*Kćeri Moja, tvoje srce je Moje odmorište, i Moje uživanje. U njemu nalazim sve ono što mi uskraćuje mnoštvo duša. Reci to Mojem*

214 Misli se na prof. Sopoćka (v. g. 48)

zastupniku". U tom trenutku nisam vidjela ništa više. U moju dušu uliveno je cijelo more utjehe.

340 Sada razumijem, Isuse, da me u mojoj ljubavi prema Tebi ne može ništa zadržati, ni bol niti protivštine, ni vatra niti mač, čak ni smrt. Osjećam se jačom nego sve to. Ništa se ne može usporediti s ljubavlju. Vidim, da najmanje stvari koje Bogu učini iskreno ljubeća duša, imaju neizmjernu vrijednost u očima Njegovih svetih.

341 11. V 1934. Jednog dana, u rano jutro, kad sam otvorila ulazna vrata da bi naši ljudi odvezli pecivo, otišla sam na kratko u kapelu da bi posjetila Isusa jednu minutu i obnovila nakanu dana: "Isuse, danas prikazujem sve patnje, mrtvljenja, molitve na nakanu Sv. Oca da potvrdi svetkovinu milosrđa. Ipak, Isuse, želim Ti reći još jednu riječ. Čudi me, da mi zapovijedaš govoriti o svetkovini milosrđa a meni se govori da postoji takva svetkovina.[215] Čemu trebam onda o tom govoriti?"[216] Isus uzvrati: "*Tko od ljudi zna o tom? Nitko. Čak i oni koji trebaju propovjedati milosrđe i ljude poučavati, često oni sami ne znaju. Stoga želim da se ova slika svečano blagoslovi i javno štuje prve nedjelje poslije Uskrsa, da to upozna svaka duša.*

Obavi devetnicu za Sv. Oca. Ona neka se sastoji od 33 dijela, to znači tako često ponavljati molitvu milosrđa, koju Sam te naučio".

342 (143) Trpljenje je najveće blago na zemlji – pročišćuje dušu. U trpljenju spoznajemo tko nam je pravi prijatelj. Prava ljubav mjeri se toplomjerom ljubavi.

343 Isuse, zahvaljujem Ti za svakodnevne male križeve, za ometanje mojih namjera, za ponižavanja od drugih, za grube susrete s nama, za neutemeljena okrivljavanja, za slabo zdravlje i iscrpljenost, za zatajenje vlastite volje, za poništavanje vlastitog jastva, za manjkavo priznanje u svemu, za poništavanje svih planova.

Zahvaljujem Ti, Isuse, za nutarnje muke, za duhovnu sušu, za tjeskobe, za strah i nesigurnost, za tamu i nutarnju turobnost, za napasti i različite kušnje, za muke koje se teško mogu izraziti, posebno za one u kojima nas nitko ne razumije, za čas smrti, za težinu borbe u njoj, za svu njezinu gorčinu.

Hvala Ti, Isuse, Ti si najprije pio kalež gorčine prije nego što si mi pružio razblaženja. Sada sam primila usnama taj kalež Tvoje svete volje.

215 S. F. je otvorila ulazna vrata radnicima, koji su vozili u grad pecivo svako jutro (A. ZMBM – K).

216 U Krakowu u ul. Smolensk nalazi se mala crkva posvećena "Božjem milosrđu". Sagrađena je 1629. g. Svetkovina ove crkve slavi se 14. IX – Uzvišenje svetog Križa.

Neka mi bude po Tvojoj volji. Neka mi bude kako je odvijeka odredila Tvoja mudrost. Želim ispiti kalež određenja do posljednje kapi, a ne ispitujući. U gorčini je moja radost, u neutješenosti moja nada. U Tebi, Gospodine, sve je dobro, sve što pruža Tvoje očinsko srce. Ne uzdižem utjehu nad gorčinom i isto ne gorčinu nad utjehom. Za sve Ti zahvaljujem, Isuse, Moje blago Tebe je gledati, neshvatljivi Bože. U tim tajanstvenim bivovanjima boravi moj duh – tu sam kod kuće. Kuća mog Zaručnika dobro mi je poznata. U meni nema ni jedne kapi krvi koja ne bi gorila od ljubavi prema Tebi.

O nestvorena ljepoto, tko Te samo jednom upozna, taj ne može ništa drugo ljubiti. Osjećam beskrajni bezdan moje duše koji ništa ne može ispuniti, samo Bog sam. Osjećam da tonem u Njega, kao zrno pijeska u bezdani ocean.

(144) 20. XII 1934.

344 Jedne večeri kad sam došla u svoju ćeliju ugledala sam Isusa izložena u pokaznici, kao pod slobodnim nebom. Ispod nogu Isusovih ugledala sam svog ispovjednika a iza njega mnoštvo visokih svećenika u odjeći koju nikad nisam bila vidjela osim u ukazanjima. Iza njih bili su različiti duhovni staleži. Dalje im se priključiše nepregledne mase ljudi, koje moje oči nisu mogle obuhvatiti. Iz hostije su izlazile dvije zrake, kao i na slici. Bile su usko sjedinjene, ali ne izmiješane i prešle su u ruke mog ispovjednika, zatim u ruke svećenika, a iz njihovih ruku k ljudima a onda se vratiše hostiji... I u tom trenutku opet sam se ugledala u ćeliji ulazeći u nju.

345 22. XII 1934. Kad sam u tjednu išla na ispovijed, susrela sam svog ispovjednika pri slavljenju Sv. mise. Kod trećeg dijela Sv. mise ugledala sam Dijete Isusa, nešto manjeg nego inače s tom razlikom što je nosio ljubičastu odjeću, dok je inače uvijek imao bijelu.

346 24. XII 1934. Badnja večer. Ujutro za vrijeme Sv. mise osjećala sam Božju blizinu. Moj duh uronio je nesvjesno u Boga. Čula sam slijedeće riječi: "*Ti si Mi drago boravište. U tebi počiva Moj duh*". – Nakon ovih riječi osjetila sam Gospodinov pogled u dubini svoga srca. Vidjela sam svoju bijedu, ponizih se u duhu i divih se Božjem milosrđu da se najuzvišeniji Gospodin približuje ovakvoj bijedi.

Za vrijeme Sv. pričesti radost se prelila mojom dušom. Osjećala sam da sam tijesno sjedinjena s Božanstvom. Njegova svemoć obuzela je cijelo moje biće. Cijelog dana osjećala sam na poseban način Božju blizinu. Iako mi mnoge obveze nisu dopuštale ovog dana ni za trenutak ući u kapelu,

nije bilo ni jedne jedine minute u kojoj ne bih bila sjedinjena s Bogom. Osjećala sam Njegovu nazočnost (145) u sebi jasnije nego ikad prije. Bez prestanka pozdravljala sam Majku Božju. Uživljujući se u Njezin duh molila sam Je da me pouči pravoj ljubavi prema Bogu. Potom sam čula riječi: "U noći za vrijeme Sv. mise podijelit ću s tobom tajnu Moje sreće."

Večera je bila prije šest sati. Uprkos radosti i vanjskoj buci, koja nastaje pri lomljenju pogače i uzajamnim čestitanjima, nisam izgubila ni jedan trenutak Božje prisutnosti. Poslije večere brzo smo završile svoj posao da bismo u devet sati mogle biti na klanjanju u kapeli. Dobila sam dopuštenje ostati budnom i čekati polnoćku. Neizmjerno sam se radovala. Od devet do dvanaest imala sam slobodno vrijeme. Od devet do deset držala sam sat klanjanja na nakanu mojih roditelja i cijele obitelji; od deset do jedanaest na nakanu mog duhovnog vođe. Najprije sam se zahvalila Bogu, da mi je podario tu veliku vidljivu pomoć na zemlji, kako je bio obećao. Potom sam molila Boga za prosvjetljenje mom ispovjedniku da spozna moju dušu i može je voditi po Božjoj volji. Od jedanaest do dvanaest sati molila sam za svetu Crkvu, svećenstvo, za grešnike, za misije i za naše kuće. Oproste sam prikazala za duše u čistilištu.

347 Dvanaest sati. 25. XII 1934.

Polnoćka. Kad je započela Sv. misa obuzela me nutarnja sabranost. Radost je preplavila moju dušu. Za vrijeme prikazanja ugledala sam Isusa na oltaru u neusporedivoj ljepoti. Djetešce je gledalo cijelo vrijeme na sve nas i ispružalo Svoje ručice. Za vrijeme pretvorbe Dijete nije gledalo u kapelu nego u nebo. Nakon pretvorbe ponovno je gledalo u nas, ipak vrlo kratko, jer Ga je svećenik razlomio i pojeo. Njegova odjeća postala je već bijelom. Slijedećeg dana ponovno sam gledala isto a i trećeg dana. Radost, koja je vladala u mojoj duši, teško je izraziti. (146) Ovo viđenje ponovilo se u tri slijedeće Sv. mise kao i u prethodnoj.

348 1934.

Prvi četvrtak poslije Božića. Zaboravila sam da je danas četvrtak tako da sam propustila sat klanjanja. Zajedno sa sestrama otišla sam u devet sati u spavaonicu. Čudno je bilo, nisam mogla zaspati. Imala sam dojam, da sam nešto propustila. U mislima sam prošla po svojim obvezama i nisam mogla ništa pronaći. To je trajalo do deset sati. U deset sati ugledala sam Isusovo izmrcvareno lice. Reče mi Isus: "*Čekao sam na tebe, da bih podijelio bol s tobom. Jer tko razumije moju bol bolje od moje zaručnice?* – Molila sam Isusa za oproštenje zbog moje mlakosti. Postiđena nisam se usudila pogledati u Isusa. Satrvena srca molila sam Isusa za jedan trn iz Njegove trnove krune. Isus mi je obećao tu milost, ali za sutrašnji dan –

a viđenje nestade. Sljedećeg jutra za vrijeme razmatranja osjetila sam trn
349 boli u mojoj lijevoj polovici glave. Bol je trajao cijelog dana. Stalno sam razmišljala o tome kako je Isus mogao izdržati muku mnogo trnja u trnovoj kruni. Sjedinila sam svoje patnje s Isusovim i prikazala ih za grešnike. U četiri sata, kad sam došla na klanjanje, vidjela sam jednu našu učenicu kako je nečistim grešnim mislima jako Boga uvrijedila. Također vidjela sam osobu koja je dala povoda tomu.[217] Strah je prožeo moju dušu i molila sam Boga zbog Isusove muke da je otrgne od te užasne bijede.

350 Nato Isus reče da će joj podariti milost, ne zbog nje nego po mojoj molitvi. Sada sam razumjela koliko trebamo moliti za grešnike, posebno za naše odgojenice.

Naš život je zaista apostolski. Ne mogu si predstaviti ni jednu redovnicu koja živi u našim kućama, dakle u našoj Kongregaciji, bez apostolskog duha. Revnost za spasenje duše morala bi gorjeti u našim srcima.

351 (147) O moj Bože, kako je slatko trpjeti za Tebe, trpjeti u najtajnijim kutićima srca – u skrovitosti izgarati kao nezamjećena žrtva, kao čisti kristal, bez utjehe i bez sućuti. Moj duh izgara u djelatnoj ljubavi. Ne rasipam vrijeme ni sanjareći. Svaki pojedini trenutak iskorištavam, jer on je moja moć. Prošlost mi više ne pripada. Budućnost nije moja. Sadašnjost nastojim iskoristiti svom svojom dušom.

352 4. I. 1935. Prvi kapitul[218] majke Borgie[219]

Na ovom kapitulu Majka[220] je naglašavala život u Duhu i vjernost u malim stvarima. Za vrijeme kapitula čula sam slijedeće riječi: *"Ja želim da u ovom vremenu bude kod vas više vjere. Vjernost Moje zaručnice u najmanjim stvarima jako Me raduje!"* – Pogledah u križ i zamjetih da je Isus okrenuo glavu blagovalištu a Njegove usne se pokrenuše.

217 Nije se moglo utvrditi o kome se radi.

218 "Kapitul" – tako se zovu sastanci sestara gdje poglavarice kuće drže kratki opominjući govor. Ona je iznosila primjedbe s obzirom na obdržavanje redovničkih propisa. Sestre su se optuživale za izvanjske prekršaje.

219 "Majka" – Tako se naziva predstojnica -poglavarica kuće. U to vrijeme bila je to s. Borgia, građanskim imenom Jadwiga Tichy, poglavarica u Vilni. Rođena je 25. I 1887. a u Red je stupila 1913. godine. Radila je kao medicinska sestra. U Vilni i Walendowu je obnašala dužnost predstojnice. Umrla je 26. IV 1970. U informativnom procesu bila je svjedokom o s. F.

220 Ovdje se radi o majci Borgiji Tichy (v.g. 219)

353 Kad sam to rekla Majci predstojnici, ona uzvrati: "Vidite, Sestro, kako Isus jako traži da vaš život izvire iz vjere." – Kad je Majka bila otišla u kapelu a ja ostala urediti sobu, čula sam riječi: *"Reci svim sestrama: Ja zahtjevam da trebaju živjeti u duhu vjere u odnosu prema poglavarima."* Molila sam svog ispovjednika da me oslobodi te obveze.

354 Kad sam razgovarala s određenom osobom,[221] koja je trebala naslikati sliku, ali iz određenih razloga nije slikala, za vrijeme razgovora s njom čula sam u svojoj duši slijedeće riječi: *"Ja želim, da ona bude poslušnija."* Ovdje govorim o redovničkoj duši. O Bože, kako je jednostavno u Redu prepoznati Tvoju volju. Mi redovničke duše imamo jasno propisanu volju Božju od jutra do noći, a utrenucima nesigurnosti imamo naše poglavare po kojima govori Bog.

355 (148) 1934-1935. Bdijenje Nove godine. Dobila sam dopuštenje ostati budnom i moliti u kapeli. Jedna od sestara[222] zamolila me da prikažem jedan sat klanjanja za nju. Obećah i molila sam cijeli sat za nju. Za vrijeme molitve Bog mi je podario spoznati kako Mu je draga ta duša.

Drugi sat klanjanja žrtvovala sam za obraćenje grešnika. Činila sam Bogu zadovoljštinu posebno za uvrede koje se upravo događaju – kako se Bog jako vrijeđa.

Treći sat prikazala sam na nakanu mog duhovnog oca. Iskreno sam molila njemu za rasvjetljenje u jednoj posebnoj stvari.

Najzad otkucalo je dvanaest, posljednji sat godine. Završila sam je u ime Presvetog Trojstva. Također prvi sat Nove godine započela sam u ime Presvetog Trojstva. Molila sam svaku od Osoba za blagoslov i sada sigurnije gledam u Novu godinu koja sigurno neće biti škrta patnjama.

356 Sveta Hostijo, koja sadrži zavjet Božjeg milosrđa za nas i posebno za jadne grešnike.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi Tijelo i Krv Isusova kao dokaz beskrajnog milosrđa prema nama, a posebno prema jadnim grešnicima.

Sveta Hostijo, Ti skrivaš u sebi vječni život i beskrajno milosrđe, koje nam se bogato dariva, a posebno prema jadnim grešnicima.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi milosrđe Oca, Sina i Duha Svetoga, a posebno prema jadnim grešnicima.

(149) Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi beskrajna cijena milosrđa i koja plaćaš sve naše krivice posebno jadnih grešnika.

221 Vjerojatno se ovdje misli na s. Franciszku, bernardinku, koja je boravila sa svojom poglavaricom 15. I 1935. u kući redovničke zajednice Naše Gospe od Milosrđa (A. ZMBM_– K).

222 Nije se moglo utvrditi tko je tražio molitvu.

Sveta Hostijo, koja u sebi skriva vatru najčišće ljubavi, koja izgara u krilu Vječnog Oca kao u beskrajnom ponoru milosrđa za nas, a posebno za jadne grešnike.

Sveta Hostijo, koja skriva lijek protiv svih naših nemoći; teče iz beskrajnog milosrđa kao iz nekog izvora za nas i za jadne grešnike.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalazi rez između Boga i nas po beskrajnom milosrđu za nas, a posebno jadnim grešnicima.

Sveta Hostijo, u kojoj se nalaze svi osjećaji preslatkog Srca Isusova za nas, a posebno za jadne grešnike.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u svim patnjama i protivštinama života.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u tami i unutarnjim i vanjskim olujama.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u životu i u času smrti.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u neuspjesima i u poplavi očaja.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u prijevari i izdaji.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u tami i bezbožnosti koja preplavljuje svijet.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u čežnji i boli, u kojoj nas nitko ne može razumjeti.

(150) Sveta Hostijo, naša jedina nado u patnji i sivilu svakodnevnice.

Sveta Hostijo, naša jedina nado u slomu naših očekivanja i nastojanja.

Sveta Hostijo, naša jedina nado usred neprijateljskih strijela i nastojanja pakla.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad patnje nadilaze moje snage i kad vidim da su bezuspješna moja nastojanja.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad oluje razdiru moje srce i kad moj zaplašeni duh upada u očaj.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad mi se srce trese i smrtni znoj pokriva čelo.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad se sve uroti protiv mene i neutemeljeni očaj prodire u moju dušu.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad se moje oči ugase za sve zemaljsko i moj duh ugleda po prvi put nepoznate svjetove.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad moje dužnosti nadilaze moje snage a neuspjeh je moj stalni pratilac.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad mi se čini teškim vršenje kreposti i kad se priroda buni protiv toga.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad su mi upućeni neprijateljski udarci.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad su muka i napor osuđeni od ljudi.

Sveta Hostijo, uzdam se u Tebe kad se oglasi Tvoj sud nada mnom – tad se pouzdajem u more Tvog milosrđa.

357 † O Presveto Trojstvo, uzdam se u Tvoje beskrajno milosrđe. Bog je moj Otac i kao Njegovo dijete imam svako pravo na Njegovo božansko Srce. Što je veća tama neka je savršenije naše pouzdanje u Njega.

358 Ne razumijem, kako se ne može pouzdati u Onoga Kojemu je sve moguće. S Njim sve, bez Njega – ništa. On, Gospodin, ne dopušta i ne pripušta da oni budu postiđeni, koji su svoju nadu položili u Njega.

359 (151) 10. I 1935. † Četvrtak. Navečer za vrijeme blagoslova[223] mučile su me slijedeće misli: Da nije možda sve, što govorim o velikom Božjem milosrđu, laž i prijevara... Željela sam o tom razmišljati jedan trenutak, tada sam čula u nutrini jaki i jasni glas: *"Sve što kažeš o Mojoj dobroti, istina je i nema se dovoljno riječi da bi se slavilo Moju dobrotu"*. – Te riječi su bile s tako puno snage i tako jasne da bih dala svoj život zato da su od Boga. Prepoznajem ih po dubokom miru koji me prati i ostaje trajnim. Taj mi mir daje toliko veliku snagu i jakost, da sve poteškoće, protivštine i patnje, i sama smrt, jesu jedno ništa. Ovo svjetlo otkrilo mi je da su svi napori Bogu dragi, koje poduzimam da bih duše upoznala s milosrđem Božjim. Stoga je u mojoj duši tako velika radost, da ne znam da li može biti veća u nebu. Kad bi duše htjele samo bar malo slušati na glas savjesti i na glas, to znači na nadahnuća Duha Svetog; kažem – bar malo -, jer čim se predamo utjecaju Duha Svetog, On sam ostvaruje, što mi ne možemo.

360 † Nova godina – 1935.

Isus voli prodirati i u najmanje pojedinosti našeg života. On ispunja ponekad moje potajne želje, koje čak skrivam i pred Njim, iako znam da ništa ne mogu skriti pred Njim.

Kod nas je običaj na Novu godinu izabrati posebne svete zaštitnike za cijelu godinu.[224] Ujutro za vrijeme razmatranja, probudila se u meni jedna od skrivenih želja imati i u ovoj godini Euharistijskog Isusa za posebnog zaštitnika, kao i ranije. Prikrila sam pred svojim Zaručnikom tu želju i s Njim sam govorila o svemu, samo ne o tom da Ga želim imati za zaštitnika.

[223] "Blagoslov" – Ovdje se misli na kratku pobožnost koja se završava s blagoslovom Presvetog Oltarskog sakramenta.

[224] Na sličicama ili malim karticama napisana su imena Božanskih osoba i različitih svetaca. Za vrijeme novogodišnjeg doručka sestre organiziraju izvlačenje kartica. Na posljednjoj strani kartice napisani svetac je zaštitnik sestri, koja je tu karticu izvukla (zm. Zgr.).

Kad smo došli na doručak u blagavaonicu nakon molitve započelo je izvlačenje sličica s imenima svetih zaštitnika. Kad sam se približila sličicama s natpisom svetih zaštitnika, uzela sam jednu ne oklijevajući i ne čitajući napisano (152), jer željela sam se mrtviti nekoliko minuta. Tada sam čula glas u svojoj duši: *"Ja sam tvoj sveti zaštitnik. Čitaj"*. Odmah sam pogledala napisano i pročitala: "Sveti zaštitnik za 1935. godinu – Presveta Euharistija". Od radosti drhtalo je moje srce. Neprimjećena udaljih se od grupe sestara i pođoh na kratko pred Presveti Oltarski sakrament pustiti slobodu svojim osjećajima. Isus mi je nježno prigovarao, da u ovim trenucima trebam biti u krugu sestara. Odmah otiđoh... odgovarajući Pravilu.

361 Presveto Trojstvo, jedini Bože, neshvatljiv u veličini milosrđa prema stvorenjima, posebno prema jadnim grešnicima. Ti si objavio neshvatljivi ponor Tvog milosrđa, nikad proniknut ijednim ljudskim ili anđeoskim razumom. Naše ništavilo i bijeda utapljaju se u Tvojoj veličini. O beskrajna Dobroto, tko Te može dostojno hvaliti? Hoće li se naši duša koja će Te razumjeti u ljubavi? O Isuse, ima takvih duša, ali ne puno.

362 † Jednog dana, za vrijeme jutarnjeg razmatranja, čula sam slijedeći glas: *"Ja sam tvoj duhovni vođa. Ja sam to bio, jesam i bit ću to. Jer si Me molila za vidljivu pomoć, Ja sam ti ga dodijelio i izabrao, prije nego si me za to bila molila, budući da to zahtijeva moja stvar. Znaj da pogreške, koje činiš prema njemu, vrijeđaju Moje srce. Čuvaj se svojevoljnosti. I na najmanjoj stvari treba biti pečat poslušnosti."*

Sa zdrobljenim i smrvljenim srcem molila sam Isusa da mi oprosti ove pogreške. Također molila sam i svog duhovnog oca za oproštenje. Odlučila sam radije ništa ne činiti nego mnogo lošeg.

363 O dobri Isuse, zahvaljujem Ti za veliku milost kojom mi daješ spoznati što sam po sebi samoj – bijeda i grijeh, i ništa više. Samo jedno mogu po samoj sebi – Tebe vrijeđati, o moj Bože. Bijeda ne može ništa drugo činiti po samoj sebi, nego Tebe vrijeđati, beskrajna Dobroto.

364 (153) † Jednog dana zamoljena sam moliti za jednu određenu dušu.[225] Odmah sam odlučila održati devetnicu Božanskom milosrđu. Tomu sam dodala još jedno mrtvljenje, i to za vrijeme Sv. mise nositi lanac[226] na obje noge. Već tri dana sam se navikavala na to. Kad sam išla na ispovijed i rekla svom duhovnom vođi da sam započela ovo mrtvljenje s pretpostavljenim dopuštenjem, misleći da neće imati ništa protiv toga. Ipak čula sam suprotno. Bez dopuštenja ne bih trebala sama ništa poduzimati. O moj Isuse, opet moja samovolja. Ne želim se obeshrabriti svojim pogreškama. Dostatno znam, da sam bijeda. Zbog mog zdravlja nisam dobila dopuštenje a duhovni vođa vrlo se čudio da sam bez sporazuma s njim sebi natovarila velika mrtvenja. Molila sam oproštenje za svoju samovolju, ali više zato što sam se vodila pretpostavljenim dopuštenjem, i molila sam da mi zato naloži nešto drugo.

225 Nije se moglo utvrditi tko je tražio molitvu za tu dušu.

226 "Lanac" – vrlo je sličan pokorničkom pojasu (v.g. 154). Napravljen je od bodljikavog mrežastog platna i nosi se kao narukvica ili sredstvo mrtvljenja.

365 Duhovni vođa promijenio je mrtvenje u nutarnje. Trebala sam za vrijeme cijele Sv. mise razmišljati: Zašto je Isus prihvatio krštenje. To razmišljanje nije bilo za mene nikakvo mrtvenje volje. Nisam činila što mi se sviđalo, nego našto sam bila upućena i u tom se sastojalo nutarnje mrtvenje. Kad sam izašla iz ispovjedaonice i započela moliti pokoru, čula sam riječi: *"Toj duši sam darovao milost za koju si Me molila. Ne zbog vršenja pokore, koju si sebi sama odabrala, nego zbog savršena čina poslušnosti Mom zastupniku dao Sam dušu, milost za koju si se ti kod Mene zauzela i prosjačila za milosrđem. Znaj, ako u sebi umrtviš vlastitu volju, vlada u tebi Moja volja."*

366 O moj Isuse, strpi se sa mnom. Ubuduće želim biti pažljivija. Ne želim se oslanjati na samu sebe, nego na Tvoju milost i dobrotu, koja je tako velika prema meni – bijednici.

367 (154) † Jednom mi je Isus dao spoznati da je On uvijek spreman darivati milosti, kad Ga zamolim za povjerene mi nakane. Ali duše ne žele uvijek prihvatiti te milosti:

"Moje Srce prepunjeno je velikim milosrđem za duše, posebno za siromašne grešnike. Kad bi samo mogle razumjeti da sam Ja njima najbolji otac. Za njih su tekle iz mog srca krv i voda kao iz izvora prepuna milosrđa. Za njih boravim u svetohraništu. Kao kralj milosrđa želim duše darivati milošću a one je ipak ne žele primiti. Dođi Meni barem ti koliko god možeš češće, i primi milosti koje drugi ne žele imati i time ćeš utješiti moje srce. Kako je velika ravnodušnost duša prema toliko puno dobrote, za toliko mnogo dokaza ljubavi. Moje srce napojeno je nezahvalnošću i zaboravljivošću duša koje žive u svijetu. Za sve imaju vremena ali za doći k Meni, zadobiti milosti, nemaju vremena.

Tako se obraćam vama izabrane duše – zar vi ne razumijete ljubav Mog Srca? Također i ovdje je Moje Srce razočarano. Ne nalazim savršenog predanja Mojoj ljubavi. Toliko mnogo suzdržanosti, toliko mnogo nepovjerenja, toliko mnogo opreza. Za tvoju utjehu želim ti kazati, da u svijetu ima duša koje Me iskreno ljube i u njihovim srcima ostajem sa zadovoljstvom.

Ali ih nema puno. Također i u samostanima su duše koje radošću ispunjaju Moje Srce. Na njima su otisnute Moje crte. Stoga na njih gleda nebeski Otac s posebnom blagonaklonošću. One se mogu moliti za obranu od pravednosti nebeskog Oca i za milosrđe svijetu. Ljubav tih duša i njihova žrtva podupire dalji opstanak svijeta. Najbolnije je povrijeđeno Moje Srce nevjernošću Meni jedne posebno izabrane duše. Te nevjernosti su kao mačevi koji probijaju Moje Srce."

368 (155) 29. I 1935. Ovog utorka ujutro, za vrijeme razmatranja, u svojoj nutrini ugledala sam Sv. Oca kako slavi Sv. misu. Nakon "Pater noster" (Oče naša) razgovarao je s Isusom o stvari koju mi je Isus zapovjedio kazati mu. Premda osobno nisam razgovarala sa Sv. Ocem te stvari su obavljene preko drugog.[227] No sad znam, zahvaljujući nutarnjem nadahnuću, da je Sv. Otac razmišljao o ovoj stvari, koja će se ubrzo ostvariti prema Isusovoj želji.

369 Kad sam prije osmodnevnih duhovnih vježbi išla svom duhovnom vođi i molila ga dopustiti mi za to vrijeme određena mrtvenja, nisam dobila dopuštenje za sve za koje sam molila, nego samo za neke. Smjela sam jedan sat razmatrati o Isusovoj muci i prihvatiti jedno određeno poniženje. Bila sam malo nezadovoljna da nisam dobila sve dopušteno, zašto sam bila molila. Nakon povratka kući, otišla sam na kratko u kapelu i čula sam slijedeće riječi u duši: "*Jedan sat razmatrati Moju bolnu muku, veća je zasluga, nego se godinu dana bičevati do krvi. Razmatranje mojih bolnih rana od velike koristi je tebi a meni čini veliku radost. Čudi Me da još nisi potpuno otkazala vlastitoj volji. Ali izuzetno se radujem, da će se taj obrat ostvariti za vrijeme duhovnih vježbi*".

370 Istog dana, dok sam u crkvi čekala na ispovijed, ugledala sam iste zrake koje su izlazile iz pokaznice te se raširiše po cijeloj crkvi. To je trajalo koliko i pobožnost. Nakon blagoslova vratiše se s obje strane u pokaznicu. Zrake su bile svjetle i prozirne kao kristalne. Molila sam Isusa da zapali vatru Svoje ljubavi u svim ohladnjelim dušama. Pod tim zrakama srce postaje toplo, pa i onda kada bi bilo kao gromada leda i kada bi bilo tvrdo kao stijena, postat će kao prašina.

227 Odnoseći se na pismo prof. Sopoćka s. Faustini od studenog 1937., znamo da je on bio razgovarao s nuncijem, nadbiskupom Cortesiem, o uspostavi Blagdana božanskog milosrđa. On je računao da će nuncij podastrijeti ovu stvar Sv. Ocu (L. nr. 160).

371 (156) I. M. J Vilna, 4. II 1935.

Osmodnevne duhovne vježbe

Isuse, Kralju milosrđa, opet trenutak u kojem sam sama s Tobom, Molim Te u svoj Tvojoj ljubavi, u kojem izgara Tvoje božansko Srce, potpuno uništi sebeljublje u meni i zapali moje srce vatrom Tvoje najčišće ljubavi.

372 Navečer, nakon predavanja, čula sam riječi: "*Ja sam s tobom. Za vrijeme ovih duhovnih vježbi ojačat ću te mirom i hrabrošću da ti snage ne malakšu u ostvarivanju Mojih namjera. Stoga ćeš za vrijeme ovih duhovnih vježbi potpuno prekrižiti svoju volju i zato će se u tebi ostvariti sva Moja volja. Znaj, da će te to puno stajati. Stoga napiši na čistom listu riječi: Od danas ne postoji u meni moja vlastita volja, i prekriži list. Na slijedećoj stranici napiši slijedeće riječi: Od danas posvuda ispunjavam Božju volju, uvijek i u svemu. Neka te ništa ne užasava. Ljubav će ti dati snagu i olakšati ostvarenje.*"

373 U temeljnom razmatranju o cilju, t. j. o izboru ljubavi, mora duša ljubiti. Ona potrebuje ljubiti. Duša mora izlijevati svoju ljubav, ali ne u prljavštinu ili u prazno, nego u Boga. Kako me raduje kad o tom razmišljam, jer jasno osjećam da je On sâm u mom srcu. Isus sam. Stvorenja ljubim ukoliko mi pomažu sjedinjenju s Bogom. Sve ljude ljubim zato, jer u njima gledam sliku Božju.

374 (157) I. M. J. Vilna, 4. II 1935.

Od danas ne postoji u meni moja vlastita volja.

U trenutku dok sam klečala da bi prekrižila svoju volju, kako mi je Gospodin bio zapovjedio, čula sam u svojoj duši slijedeći glas: *"Od danas ne boj se Božjih sudova, jer ti nećeš biti suđena."*

(158) I. M. J. Vilna, 4. II 1935.

Od danas ispunjam Božju volju, posvuda, uvijek i u svemu[228]

[228] Način da se odluke napišu na praznim stranicama, ponovljen je prema izvorniku – Dnevnika.

375 (159) I. M. J. Vilna, 8. II 1935.

Posebna nutarnja djelatnost, t. j. ispitivanje savjesti

Odricanje sebe same, t. j. vlastite volje

I. Odricanje razuma njegovim podlaganjem razumu onih koji su mi Božji zastupnici ovdje na zemlji.
II. Odricanje volje po ispunjavanju Božje volje koja mi se objavljuje u volji onih koji su mi Božji zastupnici i koja se nalazi u pravilima našeg Reda
III. Odricanje prosuđivanja neposrednim prihvaćanjem svake zapovijedi onih koji su mi Božji zastupnici, ne razmišljajući, na raščlanjujući ih ili htijući razumjeti
IV. Odricanje jezika. Neću mu podariti i najneznatniju slobodu. U jednom slučaju dat ću mu savršenu slobodu – u širenju Božje časti. Dokle god primam Sv. pričest, molim da mi Isus ojača i očisti jezik, da ne bih nikad njime povrijedila svog bližnjeg. Tako držim pravilo u najvećoj časti kad govori o šutnji.

376 Moj Isuse, uzdam se u Tvoju milost da će mi pomoći ostvariti moje odluke. Premda su navedene točke sadržane u zavjetu poslušnosti, želim se u njima vježbati na poseban način, jer je to sadržaj samostanskog života. Milosrdni Isuse, srdačno Te molim, podari mom razumu jasnoću da bolje spoznam Tebe, beskrajni Život, i da bolje spoznam sebe, ništavilo, koje jesam.

377 (160) O Sv. ispovijedi. Od ispovijedi trebamo zadobiti dvije koristi:
1. Na ispovijed dolazimo poradi zdravlja.
2. Poradi odgoja – našoj duši potreban je stalni odgoj, kao malom djetetu.

O moj Isuse, ove riječi dobro razumijem i znam iz iskustva da duša vlastitom snagom ne može dalje ići. Ona se muči, ništa ne čini na slavu Božju i stalno luta, jer naš razum je potamnio i nije u stanju prepoznati vlastito stanje. Posebno ću paziti na dvije stvari -prvo: Za ispovijed izabrat ću ono što me najviše ponižava, pa makar to bila i samo sitnica ali koja me puno stoji,[229] i zato je ispovijedam. Drugo: Vježbat ću se u pokori. I to ne samo za vrijeme ispovijedi, nego kod svakog ispitivanja savjesti želim

229 Ova odluka upućuje na to da se s. F. vrlo temeljito bavila sobom. Ponekad nas jedna mala stvar stoji mnogo svladavanja.

pobuditi savršeno pokajanje, ali posebno prije nego pođem na počinak. Još jedna riječ: Duša, koja iskreno želi napredovati u savršenosti, mora se točno držati datog savjeta duhovnog vođe. Toliko puno svetosti – koliko ovisnosti.

378 Jednom kad sam razgovarala sa svojim duhovnim vođom, ugledala sam nutrinom -munjevito kratko – njegovu dušu u velikoj tjeskobi, u tako velikoj muci, kako Bog samo rijetko dodiruje duše takvim plamenom. Patnje dolaze od ovog Djela. Doći će vrijeme u kojem će od Boga preporučeno Djelo doživjeti prividno potpuno uništenje. Ali zatim slijedi Božje djelovanje velikom snagom, koje će svjedočiti istinitošću. To će Crkvi podariti novi sjaj, koji već dugo u njoj počiva. Da je Bog beskrajno milosrdan, ne može nitko osporiti. On želi da ga duše najprije upoznaju kao Kralja Milosrđa. Kad započne ovaj pobjednički pohod, svi ćemo već biti u novom životu gdje više nema boli. No prethodno tvoja duša bit će napojena gorčinom naočigled uništenja tvojih nastojanja. Ali ovo uništenje događa se samo prividno, jer što Bog jednom odredi to On ne mijenja. Premda uništenje (161) ostaje prividno, patnja je pak stvarnost.

Kad će se to ispunjati, ne znam. Koliko će to dugo trajati – ja ne znam.[230]

230 Ovo viđenje odnosi se na svećenika prof. Sopoćka koji je morao puno trpjeti zbog uništenja pobožnosti Božanskom milosrđu. Najavljeno se upravo ispunilo doslovno. Dekret Kongregacije Svetog Oficija od 28. XI 1958, br. 65/52; Obavijest*1 od 6. III 1959. zaboravili su širenje pobožnosti Božanskog milosrđa u datom obliku od s. F.:
"Si rende noto che la Suprema Sacra Congregazione del Sant'Offizio, prese in esame la asserite visioni e rivelazioni di Suor Faustina Kowalska, dell'Istituto di Nostra Signora della Misericordia, defunta nel 1938 presso Cracovia, ha stabilito quanto segue:
1. doversi proibire la diffusione delle immagini e degli scritti che presentano la devozione della Divina Miseriocordia *nelle forme proposte dalla medesima Suor Faustina*;
2. essere demandato alla prudenza dei Vescovi il compito di rimuovere le predette immagini, che eventualmente fossero già esposte al culto."
Del Palazzo del S. Offizio, 6 marzo 1959.
Ugo O'Flaherty, Notaro
Potom su udaljene prethodno postavljene slike u brojnim crkvama. Svećenici su prestali propovijedati Božje milosrđe. Sam prof. Sopoćko dobio je strogu opomenu od Sv. Stolice. On se morao pozabaviti brojnim neprijatnostima, koje su mu se događale zbog obznanjivanja Božjeg milosrđa.
Redovnička zajednica Naše Gospe od Milosrđa dobila je isto tako zabranu daljnjeg širenja te pobožnosti. Zatim su se povukle sličice, krunica Božanskog milosrđa, devetnice i ostalo što bi moglo pomoći širenju ove pobožnosti.
Imao se dojam da je preporučeno djelo Božanskog milosrđa od s. F. bilo potpuno do temelja osuđeno i da se nikada više neće pojaviti.
Do obznanjivanja ove obavijesti jako je čašćena slika Božanskog milosrđa u kući Reda u Krakowu – Lagiewniki ul. Wronia 3/9 – gdje je s. F. bila umrla. Poklanjani su bezbrojni

zavjetni darovi. Svake treće nedjelje u mjesecu slavljena je ovdje jedna Sv. misa, u kojoj je svećenik propovjedao o Božjem milosrđu. Prve nedjelje po Uskrsu slavila se svetkovina Božanskog milosrđa. Kardinal Adam Sapieha odobrio je ovu svetkovinu 1951. g. podjeljivanjem potpunog oprosta na sedam godina.
S obzirom na zabranu Sv. Stolice sestre su pitale Krakowski ordinijat, nadbiskupa Baziaka, što se ima dogoditi s obješenom slikom na njihovoj pobočnoj kapeli koja je toliko puno čašćena od vjernika, i kako se postaviti prema dosadašnjim svetkovanjima. Nadbiskup Boziak preporučio je ostaviti sliku na istom mjestu i vjernicima ne braniti moliti za njima potrebne milosti pred tom slikom – kao i ne dokidati dosadašnje slavljenje Božanskog milosrđa.
Na ovaj način pobožnost Božanskog milosrđa izdržala je svoju kušnju u maloj zajednici Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u Krakowu u ul. Wronia 3/9, gdje počivaju posmrtni ostaci s. F.
U današnjem vremenu osnažuje opet ova pobožnost. Ona se obavlja i pobuđuje interes ne samo teologa.
Budući da se gotovo doslovno ispunio prorečeni prvi dio, smije se nadati da će se ostvariti i drugi dio.
Slijedeće činjenice potvrđuju vjerodostojnost s. F.:
a) 30. VI 1978. Kongregacija za nauk vjere je objavila Obavijest*2, koja govori, da izvorni dokumenti i različite molbe obavijesti iz 1959. više ne obvezuju.
"Da diverse parti, specialmente dalla Polonia, anche autorevolmente, è stato chiesto se le proibizioni contenute nella "Notificazione" della S. Congregazione del S. Offizio, pubblicata sugli A. A. S., anno 1959, p. 271. riguardanti la devozione alla Divina Misericordia nelle forme proposte da Suor Faustina Kowalska, sie debbano ritenere ancora in vigore.
Questa S. Congregazione, tenuti presenti i molti documenti originali, non conosciuti nel 1959; considerate le circostanze profondamente mutate, e tenuto conto del parere di molti Ordinari Polacchi, dichiara non piu vincolanti le proibizioni contenute nella citata "Notificazione"."
Dalla Sede della S. Congregazione, 15 Aprile 1978.
FRANJO Card. ŠEPER, *Prefetto*
† Fr. Jerôme Hamer, O.P., Arcivescovo tit. di Lorium *Segretario*

b) U jednom pismu prefekta Kongregacije za nauk vjere, kardinala Franje Šepera, od 12. VII 1979., koja se mora smatrati autentičnim tumačenjem, stoji da je Obavijest od 1959. povučena, da je dopuštena pobožnost Božanskom milosrđu u predviđenom obliku od s. F.:

SACRA CONGREGAZIONE PER LA DOTTRINA DELLA FEDE

Roma, 12 Luglio 1979
Piazza del S. Uffizio, 11

Prot. N. 65/52
"Reverendissimo Padre,
Con pregiata Lettera Prot. N. 39/79 del 27 Giugno p.p., e relativi allegati, la Paternità Vostra esponeva le difficoltà incontrate ad ottenere l' "Imprimatur" dall'Ordinario di Springfield, Mass., a pubblicazioni edite per iniziativa della Provincia di S. Stanislao Kostka di codesta

Ali Bog je obećao veliku milost, posebno tebi i svima,[231] "*koji će obznanjivati Moje veliko milosrđe. Ja Sam ću ih braniti kao Svoju čast u trenutku smrti. Kad bi grijesi duše bili crni kao noć – kad bi se grešnik obratio Mojem milosrđu, on bi Meni iskazao najveću čast i postao bi hvalom Mojeg gorkog trpljenja. Kad neka duša veliča Moju dobrotu, sotona drhće pred njom i bježi do u dno pakla*".

379 Za vrijeme jednog klanjanja obećao mi je Isus: "*S dušama, koje se utječu Mojem milosrdu i s onima koje drugima propovjedaju o Mojem*

Congregazione in U.S.A., in relazione al ripristino della diffusione della devozione alla Divina Misericordia nelle forme proposte dalla Serva di Dio Suor Faustina Kowalska. La difficoltà addotta dalla Curia di Springfield sarebbe sorta dall'interpretazione della "Notificazione" con cui questo S. Dicastero, in data 15 Aprile 1978, dichiarò non più vincolante la precedente "Notificazione" del 6 Marzo 1959; per tale motivo Ella chiedeva un'autorevole chiarificazione sulla interpretazione dei limiti espressi nella "Notificazione" del 1978.
In merito mi prego significarLe che con la nuova "Notificazione" (A. A. S., 30 Giugno 1978, p. 350), maturata alla luce della documentazione originale vagliata anche per l'accurato intervento informativo dell'allora Arcivescovo di Krakowia, Card, Carlo Wojtyla, la Santa Sede ha inteso abrogare la proibizione contenuta nella procedente "Notificazione" del 1959. (A.A. S., 1959, p. 271), per cui si ritiene che non esista più, da parte di questa S. Congregazione, alcun impedimento alla diffusione della devozione alla Divina Misericordia nelle autentiche forme proposte dalla Religiosa su menzionata.
Ciò non toglie al su citato Vescovo di Springfield il diritto di decidere, in base a sue particolari valutazioni delle circostanze locali, sull'opportunità di concedere l' "Imprimatur" in questione.
Nel comunicarle quanto sopra per opportuna cognizone e norma, profitto dell'occasione per confermarmi con sensi di religioso ossequio".
Suo Dev. mo
FRANJO Card. ŠEPER, *Prefetto*

*1 AAS 51 (1959), str. 271.
*2 AAS 70 (1978.), str. 350.
Rev. P. Giuseppe Sielsi
Superiore Generale dei R.R. Padri Mariani, Via Corsica, 1-00198 Roma
c) Dekretom Sv. Kongregacije za proglašenje svetih otvoren je proces 31. I 1968. za proglašenje blaženom.
d) 30. XI 1980. objavio je papa Ivan Pavao II encikliku: "Dives in Misericordia" (Bogat milosrđem). Ona nije nastala bez utjecaja s. F. Istodobno ona će biti putokazom u štovanju Božanskog milosrđa.
231 Na ovom mjestu prelazi s. F. od opisa viđenja na navođenje čutih riječi. Budući da nije dovoljno poznavala pravopis i tekst nije obilježavala potrebitim interpunkcijama, nepažljivi čitalac mogao bi pomisliti da se ovdje misli na njezino vlastito a ne Božje milosrđe. Kod navedenog oblika pisanja umjesto "Mojeg" morala bi stajati riječ "Božjeg" – (velikog milosrđa). Tada dobijamo stvarni sadržaj najavljenog.

milosrđu i časte ga, postupat ću u smrtnom času po Mojem beskrajnom milosrđu".

"Moje srce trpi", reče Isus, *"da i same izabrane duše ne razumiju kako je veliko Moje milosrđe. Njihovo ponašanje je u nekom određenom smislu nepovjerenje. Kako to jako vrijeđa Moje Srce! Sjećajte se Moje gorke muke. I kad ne vjerujete Mojim riječima, barem vjerujte Mojim ranama".*

380 Ni jednu jedinu kretnju, ni jednu gestu ne činim po svojoj volji, jer me obvezuju milosti. Stalno mislim o tom što je Isusu draže.

381 Za vrijeme razmatranja čula sam riječi: *"U ovom razmatranju svećenik*[232] *govori iznimno samo za tebe. Znaj da Sam posudio njegova usta".* – Nastojala sam s najvećom pažnjom osluškivati i sve pohraniti u svoje srce, kao kod svakog razmatranja. Svećenik je govorio riječi, da se poslušna duša puni Božjom moći -*"štoviše,*[233] *ako si poslušna, oduzet ću tvoju slabost i dat ću ti Moju moć. Vrlo Me čudi da duše ne prihvaćaju ovu zamjenu sa Mnom."* Rekoh Gospodinu: "Isuse, rasvijetli moju dušu, inače vrlo teško razumijem te riječi."

382 (162) Znam, da ne živim za sebe, nego za veliki broj duša. Znam, da darovane milosti nisu samo za mene, nego također za duše. O Isuse, bezdan Tvog milosrđa izlio se u moju dušu, koja je bezdan bijede. Zahvaljujem Ti, Isuse, za sve milosti i dijelove križa, koje mi daješ u svim trenucima života.

383 Na početku duhovnih vježbi vidjela sam na stropu kapele Isusa razapetog na križ. S velikom ljubavlju gledao je na sestre, ali ne na sve. Tri sestre[234] gledao je Isus strogim pogledom. Ja ne znam, ne, ne znam iz kojeg razloga, samo znam kako je zastrašujuće susresti se s takvim pogledom, pogledom Strogog suca. Taj pogled nije pogađao mene a ipak ukočila sam se od užasa. Dok to pišem, još uvijek se tresem. Nisam se usudila Isusu kazati ni samo jednu jedinu riječ. Napustile su me moje snage i pomislila sam da neću izdržati predavanje. Slijedećeg dana vidjela sam isto kao i prethodnog dana a ja sam se usudila reći riječi:"Isuse, kako je veliko Tvoje milosrđe."

---

232 Duhovne vježbe u Vilni držao je od 4. – 12. II 1935. otac Macewicz SJ. Na završetku duhovnih vježbi slavljena je Sv. misa po Istočnom obredu. Sestre su se pričestile pod obje prilike.

233 Riječju "štoviše" – započinje navoditi s. F. bez navodnih znakova Isusove riječi, koje je nutrinom čula.

234 U Vilni je tada boravilo sedamnaest sestara. Na duhovne vježbe doputovale su i sestre iz drugih kuća. Stoga nije moguće utvrditi o kojima se radi. Na upit je odgovorio prof. Sopoćko, da je zapovjedio s.F. ne zapisivati imena sestara. On sam nije poznavao i ne zna te sestre (L. prof. Sopoćko od 31. III 1972.)

Slijedećeg dana ponovio se pogled pun dobrote prema svim sestrama, izuzev one tri. Ohrabrih se, iz ljubavi prema bližnjem, i rekoh Gospodinu: "Ti, koji si samo Milosrđe, kako si mi to Sam kazao, molim Te snagom Tvog milosrđa, milostivo pogledaj na te tri sestre. Ali ako to nije spojivo s Tvojom mudrošću, molim Te onda za jednu zamjenu. Neka Tvoj pogled u mojoj duši bude za njih a strogi pogled u njihovim dušama za mene." Na to reče Isus: *"Kćeri moja, zahvaljujući tvojoj iskrenoj, velikodušnoj ljubavi podarit ću im puno milosti, premda Me za to nisu molile, nego zbog tebi datog obećanja."* U tom trenutku zahvatio je Isus svojim milosrdnim pogledom i te tri sestre. Od velike radosti kucalo je moje srce pri pogledu Božje dobrote.

384 (163) Kad sam ostala na klanjanju od 9 do 10 sati, bile su još nazočne još četiri sestre. Približavala sam se oltaru i započela razmatrati Isusovu muku. U tom trenutku zahvatila je užasna bol moju dušu zbog nezahvalnosti brojnih duša, koje žive u svijetu. Posebno me bolila nezahvalnost od Boga izabranih duša. Manjkava je svaka predodžba i svaka usporedba. S obzirom na ovu užasnu nezahvalnost osjećala sam kao da mi puca srce. Napuštale su me moje tjelesne snage, pala sam na lice i nisam mogla suzbiti svoje glasno plakanje. Kad god bih mislila na veliko Božje milosrđe i na nezahvalnost duša, moje srce bilo je prožeto boli i mogla sam shvatiti kako to jako vrijeđa Preslatko Srce Isusovo. Gorućim srcem obnovila sam svoj čin žrtvovanja za grešnike.

385 Radosno i spremno poljubila sam kalež gorčine, kojeg svednevice primam u Sv. misi. To je mali dio kojeg mi je Isus odredio zauvijek i kojeg nikom neću predati. Neposrestano ću tješiti preslatko Euharistijsko Srce. Svirat ću zahvalne pjesme na strunama moga srca a patnja će biti njihov zvučan ton. Marljivo ću istraživati čime mogu obradovati danas Tvoje srce.

Dani života nisu jednolični. Kad crni oblaci prekriju sunce, pokušat ću kao orao probiti oblake, da bih drugima pokazala kako se sunce nije ugasilo.

386 Doimlje me se da mi Bog dopušta prozračiti malo zavjesu da zemlja ne sumnja u Njegovu dobrotu. Bog ne podliježe potamnjenju ili promjeni. On je vječno Jedan i Isti. Njegovoj volji ne može se ništa usprotiviti. U sebi osjećam neku veću snagu od ljudske. Osjećam hrabrost i snagu po milosti koja je u meni. Razumijem ove duše koje trpe i protiv svake nade, jer sam tu vatru iskusila na samoj sebi. Ali Bog ne daje ništa što bi nadilazilo snage. Često sam živjela u nadi protiv svake nade i svoje sam

pouzdanje uzdigla sve do potpunog povjerenja u Boga. Neka se sa mnom događa, što je On odvijeka odlučio.

(164) Opće načelo

387 Bilo bi jako ružno kad bi jedna redovnica u patnji tražila olakšicu.

388 Što su učinile milost i razmatranje od najvećeg zločinca! Kao umirući on je puno ljubio. -Sjeti me se kada dođeš u raj. Srdačno kajanje odmah mijenja dušu. Duhovni život trebao bi se provoditi ozbiljno i iskreno.

389 Ljubav mora počivati na uzajamnosti. Kad je Isus za mene ispio kalež gorčine do dna, tako i ja, Njegova zaručnica, prihvaćam sve gorčine kao dokaz svoje ljubavi prema Njemu.

390 Tko može oprostiti stječe sebi puno Božjih milosti. Kad god pogledam na križ, iskreno opraštam.

391 Zajedništvo s dušama primili smo u Svetom krštenju. Smrt uže vezuje vez ljubavi. Drugima bih trebala uvijek biti pomoć. Ako sam dobra redovnica, nisam samo od koristi svom Redu, nego i cijeloj domovini.

392 Bog dariva Svoje milosti na dva načina: nadahnućem i prosvjetljenjem. Kad molimo za milosti Bog nam ih daje, ali moramo htjeti – prihvatiti je. Ali da bi je mogli prihvatiti, potrebna je samozatajnost. Ljubav se ne temelji na riječima ili osjećanjima nego na djelima. To je čin volje, dar odn. darivanje. Razum, volju i srce – te tri sposobnosti moramo uvježbavati za vrijeme milosti. U Kristu ću uskrsnuti, ali prethodno moram u Njemu živjeti. Ako se ne odvojim od križa, u meni se objavljuje Evanđelje. Sve moje nedostatnosti usavršuje Isus u meni – Svojom milošću, koja neprestano djeluje. Presveto Trojstvo dodjeljuje u punini od Svog života kroz darove Duha Svetoga. Tri Božanske osobe borave u meni. Kad Bog ljubi, onda cijelim svojim Bićem, sa svom snagom svog Bića. Kad me Bog tako ljubi, što onda trebam ja činiti – ja, Njegova zaručnica?

393 Za vrijeme jednog predavanja reče mi Isus: "*U izabranom grozdu ti si jedna slatka boba. Ja želim da sok, koji u tebi kruži, bude dio drugih duša.*"

394 (165) Za vrijeme renovacije[235] ugledala sam Isusa na strani čitanja u bijeloj odjeći, opasana zlatnim pojasom, u ruci zastrašujući mač. To je

235 "Renovacija" – ovdje to znači obnova položenih zavjeta u Kongregaciji. Konstitucije kongregacije Naše Gospe od Milosrđa predviđaju da svaka sestra dva puta godišnje, nakon osmodnevnih i trodnevnih duhovnih vježbi obnovi zajednički s drugim sestrama, svoje zavjete – čistoću, siromaštvo i poslušnost – glasno izgovarajući formulu zavjeta i na kraju dodajući slijedeću molitvu: "O moj Bože, daruj mi milost ispunjavati ih većom vjernošću nego do sada." (v.g. 57)

trajalo dok sestre nisu započele s obnovom zavjeta. Tada ugledah neku nepojmljivu svjetlost. Pred njom sam vidjela bijele oblake koji su činili plitice na zemlji. Isus se približio i položio mač na jednu pliticu koja se težinom približila zemlji i gotovo je dodirnula. U međuvremenu dovršiše sestre obnovu svojih zavjeta. Tada ugledah anđele koji uzeše nešto od svake sestre u zlatnu posudu. Sličila je kadionici. Kad su to pokupili od svih sestara staviše posudu na drugu pliticu koja je odmah pretegnula prvu s mačem. U tom trenutku iziđe jedan plamičak iz kadionice koji postade zračećim svjetlom. Onda sam čula glas iz svjetla: "*Vrati mač na njegovo mjesto. Žrtva je veća*". Isus nam je podijelio svoj blagoslov a viđenje iščeznu. Sestre su bile već na primanju Sv. pričesti. Kad sam primila Sv. pričest u moju dušu uđe tako velika radost da je ne mogu opisati.

395 15. II '35. Put u roditeljsku kuću.[236] Nekoliko dana kod umiruće majke

Kad sam saznala kako me je moja mama zamolila da dođem, teško se razbolivši i na samrti, da me još jednom vidi prije smrti, u meni su se probudila sva osjećanja mog srca. Kao iskreno ljubeće dijete žarko sam čeznula ispuniti želju svoje mame. Ali prepustila sam Bogu slobodne ruke i savršeno se prepustila Njegovoj volji. Nisam pazila na svoju bol. Slijedila sam Božju volju. Na imeniku, 15. veljače (166) rano, dala mi je Majka predstojnica drugo pismo moje obitelji dopustivši mi putovati u roditeljsku kuću i ispuniti želju i molbu moje umiruće majke. Odmah sam se spremila za put i navečer sam već napustila Vilnu. Noć sam žrtvovala za moju teško oboljelu mamu. Molila sam Boga za milost, da patnje koje je imala ništa ne izgube od svojih zasluga.

396 Za vrijeme putovanja imala sam dobro društvo, jer je u mom odjelu sjedilo nekoliko žena koje su bile članice Marijine kongregacije. Primjetila sam da je jedna od njih imala veliku bol a u njenoj se duši odigravala ogorčena borba. U duhu sam započela moliti za tu dušu. U jedanaest sati otišle su žene na razgovor u drugi odjel a nas smo dvije ostale same. Osjetila sam da je moja molitva izazvala u toj duši još veću borbu. Nisam je tješila, ali sam molila još žarče. Najzad okrenu se ta duša meni i zamoli me, da joj kažem je li ona obvezana obdržavati dato obećanje Bogu. Spoznala sam nutarnje o kojem se obećanju radi i uzvratila joj da mora bezuvjetno stajati uz to obećanje. Drugačije bi bila nesretna kroz cijeli svoj život. Ta joj misao ne da nikako mira. Začuđena mojim odgovorom, otkri mi svu svoju dušu.

236 S. F. stanovala je u selu Glogowiec, kotar Turek, vojvodstvo Lodz.

Ona je bila učiteljica.[237] Kad je trebala polagati svoje ispite, obećala je Bogu nakon dobro položenih ispitâ ići u Njegovu službu – ući u samostan. Kad je odlično položila ispite, krenula je u vrevu svijeta i ne htjede poći ni u jedan samostan. No savjest joj nije dala mira. Uprkos zadovoljstvima ostala je uvijek nezadovoljna.

Nakon dužeg razgovora bila je osoba potpuno promijenjena i reče da će se odmah potruditi za primanje u neki Red. Zamolila me za molitvu, a ja sam osjećala da joj Bog neće uskratiti svoju milost.

397 Ujutro sam stigla u Warszawu a u osam sati navečer bila sam već kod kuće. Teško je opisati radovanje roditelja i cijele obitelji. (167) Mami je bilo zdravstveno malo bolje ali liječnik nije davao nikako nade za puno ozdravljenje. Nakon pozdrava odmah smo svi kleknuli i zahvalili se Bogu za milost da se još jednom možemo vidjeti u životu.

398 Kad sam vidjela kako je molio moj otac, jako sam se postidjela, budući da nakon toliko puno godina u samostanu nisam mogla tako srdačno i pobožno moliti. Tako neprestano zahvaljujem Bogu za takve roditelje.

399 O kako se sve promijenilo za vrijeme ovih deset godina – nije za prepoznati. Vrt je bio tako malen i sada nije za poznati. Braća i sestre bili su još mali. Sada ih nisam mogla prepoznati. Svi su odrasli a ja sam se čudila, da ih nisam susrela takve kao kad smo se rastali. Stanislaw me je

400 pratio svaki dan u crkvu. Osjećala sam da je ova duša Bogu vrlo draga. Posljednjeg dana, kad su već svi bili izašli iz crkve, pošla sam s njim Presvetom Oltarskom sakramentu i molila zajednički "Te Deum" (Tebe Boga hvalimo). Nakon trenutka šutnje žrtvovala sam ovu dušu Presla-tkom Srcu Isusovu. Kako sam dobro mogla moliti u ovoj crkvi. Sjetila sam se svih milosti, koje sam zadobila na tom mjestu, ali ih tada nisam razumjela i često ih zloupotrijebila. Čudila sam se, da sam mogla biti tako slijepa. Kad sam tako razmišljala i žalila svoju sljepoću, iznenada sam ugledala Isusa, svjetlećeg u neizrecivoj ljepoti. Reče mi pun dobrote: "*Moja izabranice, Ja ću ti podariti još veće milosti da budeš svjedokom Mojeg beskrajnog milosrđa kroz cijelu vječnost.*"

401 Dani kod kuće, usred velikog društva, protekli su brzo, jer svatko me je želio vidjeti i sa mnom izmijeniti nekoliko riječi. Često sam nabrojala oko 25 osoba. Bili su radoznali na moja pripovijedanja o životu svetaca. Predstavila sam si da je naša kuća stvarno Božja kuća, jer se svaku večer ovdje govorilo samo o Bogu. Kad sam navečer bila iscrpljena od pričanja te se iskrala u vrt od čežnje za samoćom i tišinom kako bih sama razgo-

237 Radi se o slučajnom upoznavanju na putovanju. Ona se inače nigdje više ne spominje.

varala s Bogom, nije mi to uspjelo, jer su odmah došli moja braća i sestre i vratiše me u kuću. Opet sam morala govoriti i pri tom podnositi mnogo uperenih očiju u mene. (168) Pronašla sam neki način odmora moleći moju braću da nešto pjevaju. Imali su lijepe glasove. Jedan je svirao violinu a drugi mandolinu. Tako sam se mogla predati mojoj nutarnjoj molitvi za vrijeme tog vremena, ne izbjegavajući njihovo društvo. Puno svladavanja stajalo me ljubljenje djece. Poznati su donosili svoju djecu i molili, da ih nakratko uzmem na ruke i poljubim. To su smatrali velikom milošću a za mene je to bila prigoda vježbati se u kreposti. Poneki od djece bili su vrlo prljavi. Da bih sebe pak svladala i ne pokazala nikakvu odvratnost, poljubila sam prljavo dijete dvaput. Jedna poznanica donijela je svoje dijete koje je imalo neku bolest očiju koje su bile posve ugnojene. Ona mi reče: "Sestro, uzmi ga barem malo u svoje ruke." Gadilo se to mojem biću. Ipak nisam pazila na to, nego sam uzela dijete na ruke, poljubila ga dvaput u zagnojene oči i molila Boga za zdravlje djeteta. Imala sam dovoljno prigoda vježbati se u krepostima. Sve sam saslušavala, koji su iznosili svoje tegobe. Uskoro sam zamjetila da nema ni jednog vesela srca ako srce iskreno ne ljubi Boga. Nisam se tomu čudila. Jako me se dojmilo da nisam mogla vidjeti svoje dvije sestre. Nutrinom sam osjećala u kako velikoj opasnosti lebde njihove duše. Moje bi se srce bolno steglo pri samoj pomisli na njih. Kad sam jednom osjećala veliku Božju blizinu molila sam Gospodina baš srdačno milosti za njih. Gospodin mi je odgovorio: "*Njima ne podjeljujem samo nužne milosti, nego i posebne.*" Bila sam razumjela da će ih Bog pozvati u Svoju bližu zajednicu. Izuzetno sam se radovala da je u našoj obitelji vladala toliko velika ljubav.

402 Kad sam se oprostila od roditelja i zamolila ih za njihov blagoslov, osjećala sam snagu Božje milosti što se izlijevala na moju dušu. Otac, majka i moja kuma blagoslovile su me plačući. Poželjeli su mi Božju milost vjernosti i zamoliše me da nikad ne zaboravim koje milosti mi je Bog podario u pozivu na redovnički život. Preporučiše se u molitvu. (169) Iako su svi plakali, nisam prolila ni suze. Trudila sam se biti hrabrom i sve tješiti, koliko sam samo mogla. Stanislaw me dopratio do auta. Rekla sam mu da Bog vrlo ljubi čiste duše i uvjeravala ga da je Bog s njim zadovoljan. Kad sam govorila o Božjoj dobroti i o tom kako Bog mnogo na nas misli, započeo je plakati kao malo dijete. Nisam se čudila, jer on je jedna čista duša koja lako Boga spoznaje.

403 Kad sam zauzela mjesto u autu dala sam svom srcu slobodnog maha i plakala kao dijete od radosti, da je Bog podijelio našoj obitelji, toliko puno milosti. Uronila sam tako u molitvu zahvalnosti.

404 Navečer sam već bila u Warszawi. Najprije sam pozdravila Gospodara kuće[238] a zatim cijelu Kongregaciju. Prije odlaska na spavanje i otišla sam Gospodinu reći "laku noć" i moliti Ga za oproštenje da sam s Njim tako malo razgovarala za vrijeme boravka u roditeljskoj kući. Tada sam čula glas u mojoj duši: *"Radovalo me, da sa Mnom nisi razgovarala, ali si duše upoznala s Mojom dobrotom i potakla ih na Moju ljubav."*

405 Majka predstojnica[239] mi reče, da ćemo obje sutra putovati za Jozefinek[240], a ja ću imati prigodu razgovarati s Vrhovnom poglavaricom.[241] Izuzetno sam se tomu radovala. Majka Vrhovna poglavarica bila je kao i uvijek – puna dobrote, smirenosti i ispunjena Duhom Božjim. Dugo sam razgovarala s njom. Popodne smo bile na pobožnosti.

406 Pjevane su litanije Preslatkom Srcu Isusovu. Isus je bio izložen u pokaznici. Nakon nekog vremena vidjela sam Dijete Isusa, kako je izišao iz hostije i smjestio se u mojim rukama. To je trajalo samo kratko. Neizmjerna radost ispunila je moju dušu. Dijete Isus izgledao je točno tako kao u trenutku kad smo ušle u kapelu s Majkom predstojnicom - mojom ranijom učiteljicom.

407 Slijedećeg dana bila sam već u voljenoj Vilni. Osjećala sam se sretnom biti opet u našem samostanu. Činilo mi se kao da sam ponovno stupila u nj. Nisam se mogla dovoljno veseliti tišini i šutnji – gdje duša može lakše uroniti u Boga. Svi su tomu pomagali i nitko nije bio smetnjom.

(170) Korizma

408 Kad se udubim u gorku muku Gospodinovu, vidim Gospodina za vrijeme klanjanja u slijedećem liku. Nakon mučenja uzeše mučitelji Gospodina i zderaše s Njega odjeću, koja se već zalijepila na ranama. Obnoviše se Njegove rane. Tada baciše crveni plašt, prljava i poderana po krvarećim ranama Gospodnjim. On je dopirao do koljena samo na ponekim mjestima. Zapovjedili su Gospodinu sjesti na komad grede i staviše trsku u Njegovu ruku. Ismijavali su Ga pokličući kao pred nekim kraljem. Pljuvali su Mu po licu. Drugi su uzimali trsku i udarali Ga po glavi. Drugi

238 "Gospodara kuće" naziva s. F. Euharistijskog Isusa (vidi. Dn br. 14).
239 Radi se o Majci Mariji Jósefi, ranijoj učiteljici novakinja s.F. i kasnijoj predstojnici u Warszawi (v.g. 32)
240 "Jozefinek" – Tako je nazvana novoosnovana kuća Kongregacije u Grochòwu. Nalazi se na rubu Warszawe (v.g. 60)
241 Vrhovna poglavarica majka M.M.M. (v.g. 16) boravila je tada nekoliko dana u kući u Grochówu.

Ga opet šamarali. Drugi Mu opet pokrivali lice i udarali Ga šakama. Isus je sve strpljivo podnosio. Tko će Ga razumjeti -Njegovu bol? Isus je gledao na tlo. Osjećala sam što se tada događalo u preslatkom Srcu Isusovu. Neka svaka duša promisli što je Isus trpio u tom trenutku. Kladeći se mrcvarili su Gospodina. Razmišljam, otkuda može doći takvo zlo u čovjeku. Uzrokovano je grijehom. Ovdje se susreću ljubav i grijeh.

409 Kad sam s jednom sestrom bila nazočna na Sv. misi u jednoj određenoj Božjoj kući, osjetila sam Božju veličinu i uzvišenost. Osjećala sam da je taj hram prožet Bogom. Obuzela me Njegova slava. Premda me je zapanjila, ispunjala me mirom i radošću. Spoznala sam da se ništa ne može oprijeti Njegovoj volji. Kad bi sve duše (znale) tko boravi u našim Božjim kućama, ne bi bilo toliko uvreda i manjkavog štovanja na tim mjestima.

410 O vječna i neshvatljiva ljubavi, molimTe za jednu milost. Prosvjetli moj razum nebeskim svjetlom. Daj da spoznam vrijednost svih stvari i cijenim ih prema njihovoj vrijednosti. Najveća radost mojoj duši je spoznavanje istine.

411 (171) 21. III '35. Često vidim Gospodina u mojoj duši za vrijeme Sv. mise. Osjećam Njegovu nazočnost koja me potpuno prožima. Osjećam Njegov Božanski pogled. Puno razgovaram s Njim, ne izgovarajući ni jedne riječi. Znam što traži Njegovo Božansko Srce i stalno ispunjam to što Mu se bolje sviđa. Ja ljubim sve do ludila i osjećam da me Bog ljubi. U trenucima, budući da Boga susrećem u svojoj nutrini, osjećam se tako sretna da to jedva mogu iskazati. To su kratki trenuci, jer duša to ne bi mogla dalje podnijeti -morala bi se odijeliti od tijela. Premda su trenuci vrlo kratki, njihova snaga, koja je duši darovana ostaje vrlo dugo. Bez naprezanja osjećam duboku sabranost koja me obuzima u takvim trenucima. Ona se ne umanjuje kad razgovaram s ljudima i ne smeta kod obavljanja poslova. Osjećam Njegovu stalnu nazočnost a bez naprezanja duše. Osjećam da sam s Bogom tako usko vezana, kao što se kap vode povezuje s oceanom.

412 Tog četvrtka primila sam tu milost na kraju molitve. Ona je trajala izvanredno dugo, za vrijeme cijele Sv. mise i mislila sam da ću umrijeti od radosti. U takvim trenucima bolje spoznajem Boga i Njegova svojstva, ali i mene samu i moju vlastitu bijedu. Čudim se velikom Božjem silaženju jednoj tako bijednoj duši kao mojoj. Poslije Sv. mise osjećala sam se uronjenom u Boga i bila sam svjesna u dubini svoga srca svakog Njegovog pogleda. Oko podneva otišla sam nakratko u kapelu i opet je udarala u mom srcu snaga milosti. Dok sam bila uronjena u pobožnost Sotona je dohvatio vazu s cvijećem i bijesno je bacio svom snagom na zemlju. Vidjela

sam svu njegovu zloću i ljubomoru. U kapeli nije bio nitko nazočan. Ustala sam od molitve, pokupila krhotine, presadila cvijeće i htjela se brzo vratiti na svoje mjesto prije nego tko dođe u kapelu. To mi nije uspjelo jer uđoše Majka predstojnica,[242] sestra sakristanka[243] i još neke sestre. Majka predstojnica čudila se da sam bila nešto radila na oltaru (172) i da je pao lonac s cvijećem. Sestra sakristanka nije skrila svoje nezadovoljstvo, ali ja nisam pokušavala objašnjavati ili se ispričavati. Navečer sam se osjećala vrlo iscrpljenom i nisam mogla održati Sveti sat. Zamolila sam Majku predstojnicu da pođem ranije u krevet. Odmah sam zaspala. Ipak oko jedanaest sati sotona je tresao mojim krevetom. Odmah sam se probudila i započela mirno moliti svom anđelu čuvaru. Tada sam ugledala duše koje trpe u čistilištu. Njihovi likovi bili su kao sjene, a između njih vidjela sam mnogo đavola. Jedan se od njih trudio se navaliti na mene. Prometnuo se u lik mačke na mom krevetu i legao mi na noge. Bio je težak kao nekoliko puda (ranija ruska mjera za težinu; jedan pud =16,38 kg. Napomena prevodioca).

Kroz cijelo vrijeme molila sam krunicu. Ujutro likovi nestaše i ja sam mogla zaspati. Kad sam zatim došla u kapelu, čula sam glas u mojoj duši: *"Sa mnom si sjedinjena. Ne boj se ničega. Ipak znaj, Moje dijete, da te sotona mrzi. Iako on mrzi svaku dušu gori posebno mržnjom prema tebi, jer si njegovoj vlasti otrgnula mnoge duše"*.

413 Veliki četvrtak, 18. IV

Ujutro sam čula riječi: "*Od danas do slavlja Uskrsa nećeš osjećati Moju nazočnost, ali tvoja duša bit će ispunjena velikom čežnjom.*" Trenutačno nastade velika čežnja u mojoj duši. Osjetila sam razdijeljenost od ljubljenog Isusa. Kad se približavalo primanje Sv. pričesti vidjela sam u kaležu, u svakoj hostiji, trpeće lice Gospodinovo. Otada osjećala sam u svom srcu još veću (čežnju).

414 Na Veliki petak, u tri sata po podne, ulazeći u kapelu čula sam slijedeće riječi: "*Ja želim da se ova slika javno* (173) *štuje*". Vidjela sam Isusa u velikim bolima, umirući na križu. Iz Njegova Srca izlazile su obje iste zrake, kao na slici.

415 Subota. Za vrijeme večernje pobožnosti vidjela sam Gospodina zračeći kao sunce u svjetloj odjeći. On mi reče: "Neka se raduje tvoje srce". Velika

242 Radi se o Majci Borgiji Tichy (v.g. 219)
243 To je bila sestra Maria Salomea Olszawska. Umrla je u lipnju 1962.

radost obuze me. Božja nazočnost prožela me je potpuno. Ona je neizrecivo blago za dušu.

416 Kad je slika[244] bila predstavljena, vidjela sam živi pokret Isusove ruke. Napravio je veliki znak križa. Iste večeri, kad sam bila otišla počivati, vidjela sam kako je slika išla nad gradom. Grad je bio pun omči i mreža za hvatanje. Kad je Isus prolazio presjekao je sve omče i na kraju napravio veliki križ i nestao. Vidjela sam se među mnogim zlim likovima koji me poprskaše velikom mržnjom. Iz njihovih usta izlazile su različite prijetnje, ali ni jedna od njih nije me dodirnula. Nakon nekog vremena nestalo je viđenje, ali nisam mogla dugo zaspati.

417 26. (IV) U petak kod slavljenja u Ostra Brami, kad je slika bila izložena, bila sam nazočna na propovijedi, koju je držao moj ispovjednik.[245] Bila je to prva propovjed o Božjem milosrđu, koju je Isus bio tražio već tako dugo. Kad je on govorio o velikom milosrđu Gospodinovu, slika je poprimila živi lik a zrake su prodirale u srca okupljenih, ipak ne u istoj mjeri. Neki su dobili više, neki manje. Moja je duša bila ispunjena velikom radošću pri pogledu na tu Božju milost.

(174) Čula sam riječi: "*Ti si svjedok Mojeg milosrđa. Vječno ćeš stajati pred Mojim prijestoljem kao živi svjedok Mojeg milosrđa.*"

418 Kad je propovjed bila završena, nisam čekala do konca pobožnosti, jer mi se žurilo kući. Nakon nekoliko koraka jedna skupina đavola prepriječi mi put i prijetiše mi strašnim mukama. Čula sam glasove: "Ona nam je sve ukrala, na čemu smo radili tolike godine." Kad sam ih upitala: "Odakle ste toliki mnogi?" – uzvratiše mi pakosni likovi: "Iz srca ljudi.
419 Ne muči nas." Vidjela sam njihovu užasnu mržnju prema meni i molila sam za pomoć svog anđela čuvara. On mi reče: "Ne boj se, zaručnice Mojeg Gospodina. Ti duhovi neće ti ništa učiniti bez Njegova dopuštenja." Odmah nestadoše ti zli duhovi, a moj vjerni anđeo čuvar pratio me do kuće – za mene vidljivo. Njegov pogled bio je ponizan i miran. Od njegova čela vrcala je vatrena zraka.

O Isuse, cijeli bih se život mučila i trpjela za ovaj trenutak, budući sam, o Gospodine, vidjela Tvoju slavu i korist duša.

244 Radi se o slici E. Kazimirowskog (v.g. 1; Dn br. 418-419)
245 Ovdje se radi o prof. Sopoćku (v.g. 48)

420 Nedjelja, 28. (IV) 1935.

Bijela nedjelja – Svetkovina milosrđa Gospodinova – Kraj jubileja otkupljenja. Kad smo išle na slavlja, moje je srce kucalo radosno da su ova dva slavlja tako usko povezana jedno s drugim. Molila sam Boga za milosrđe grešnim dušama. Nakon pobožnosti svećenik je uzeo Presveto da bi podijelio blagoslov. U tom trenutku vidjela sam Isusa kao na slici. Gospodin je blagoslovio i zrake su silazile na cijeli svijet. Tada sam ugledala neku nepristupačnu svjetlost, kao neki kristalni stan, koji je bio isprepleten od svjetlosnih valova (175) i nepristupačan niti stvorenjima niti duhovima. U toj svjetlosti vidjela sam troja vrata – i Isus uđe u to svjetlo u onakvom liku kao na slici – kroz druga vrata – u Nutrinu Jedinstva. To je Trojstvo, neshvatljiva Beskrajnost. Čula sam glas: "*Ova svetkovina dolazi iz nutrine Mojeg milosrđa i potvrđena je dubinama Mojeg milosrđa. Svakoj vjernoj i Mojem milosrđu posvećenoj duši, bit će darovano milosrđe*". – Beskrajno sam se obradovala dobroti i veličini moga Boga.

421 29. IV 1935.

Dan prije izlaganja slike bila sam kod našeg ispovjednika[246] s Majkom predstojnicom. Kad smo u razgovoru došli na sliku, zamolio je ispovjednik da jedna od naših sestara pomogne kod pletenja vijenca. Majka predstojnica reče: "Sestra Faustina će pomoći". Jako sam se tomu obradovala. Došavši kući počela sam pripremati zelenilo. Zajedno s jednom učenicom odvezli smo grane. Pomogla nam je još jedna osoba koja je radila u crkvi. U sedam sati navečer sve je bilo uređeno. Slika je već visila. Neke žene primjetile su, da sam bila tamo. Sigurno sam bila više smetnja[247] nego što sam pomogla. Slijedećeg dana pitaše se naše sestre što bi bila ta lijepa slika i što znači. Sigurno su to sestre znale jer je jedna od njih bila jučer na kićenju. Sestre su se bile jako čudile jer nisu ništa o tom znale. Svaka je željela vidjeti sliku i njihovo naslućivanje palo je na mene: "Sestra Faustina sigurno sve točno zna."

Kad me se pitalo, šutjela sam, jer istinu nisam mogla kazati. Moja šutnja bila je povodom još većoj radoznalosti. Morala sam podvostručiti svoj oprez da ne bih lagala a ni istinu kazala, jer zato nisam imala dopuštenje. Pokazana mi je nevoljkost i otvoreno su mi predbacile, kako (176) može biti da to znaju strani ljudi a one ne. Donošena su različita mišljenja o meni. Tri dana sam jako trpjela, ali neka se čudna snaga vrati

246 Vidi 247.
247 "Zastapialam" – tj. smetati

u moju dušu. Radovalo me trpjeti za Boga i za duše koje su tih dana zadobile Njegovo milosrđe. Kad vidim mnoge duše koje su tih dana primile Božje milosrđe, svoju muku i svoje patnje smatram ništavnim, i kad bi one bile najveće i trajale do konca svijeta, jer one imaju svoj kraj, dok su duše, koje su se tako obratile, spašene od nikada prestajućih muka. Jako sam se radovala videći kako se drugi vraćaju izvoru sreće, u krilo Božanskog milosrđa.

422 Kad sam vidjela trud i požrtvovnost prof. dr. Sopoćka u ovoj stvari, divila sam se njegovoj strpljivosti i njegovoj poniznosti. To ga nije stajalo samo puno truda i neprijatnosti, nego i puno novca. I sve je pak platio profesor dr. Sopoćko. Vidim da ga je Božja providnost pripremila za ovo djelo milosrđa još prije nego sam ja zato molila Boga. Kako su čudesni Tvoji putovi, o Bože, i kako su sretne duše koje slijede glas Tvoje milosti.

423 Hvali Gospodina, moja dušo za sve i slavi Njegovo milosrđe, jer Njegova dobrota je beskrajna. Sve prolazi, a Njegovu milosrđu nema granica i nema kraja. Iako bijes dospijeva do granica, milosrđu nema granica.

O moj Bože, i u samim kaznama kojima pohađaš zemlju vidim bezdan Tvog milosrđa, jer dok nas kažnjavaš ovdje na zemlji, oslobađaš nas od vječne kazne. Radujte se, vi sva stvorenja, jer ste bliži Bogu u Njegovom beskrajnom milosrđu nego dijete u srcu njegove majke. O Bože, Ti si samo milosrđe najvećim grešnicima, koji se iskreno kaju. Što je veći grešnik, to je veće traženje Božjeg (177) milosrđa.

Jedan određeni trenutak, 12. V 1935.

424 Navečer, jedva dočim sam legla, odmah sam zaspala. Još brže nego što sam zaspala, bila sam probuđena. Jedno malo dijete došlo je k meni i probudilo me. Bilo je godinu dana staro a ja sam se čudila da je već moglo govoriti, jer u toj dobi djeca još ne govore, ili samo vrlo nejasno. Bilo je neobično lijepo i sličilo je Djetetu Isusu. To dijete mi je kazalo: "*Pogledaj u nebo*". Kad sam pogledala gore, prema nebu, vidjela sam zvijezde i mjesec svjetliti. Tada dijete upita: "Vidiš li mjesec i zvijezde?" Ja rekoh da vidim, a ono nastavi: "*Zvijezde, to su duše vjernih kršćana. Mjesec, to su redovničke duše. Vidiš li kolika je razlika svijetla između mjeseca i zvijezda, tako velika je razlika u nebu između duše jedne redovničke osobe i one vjernog kršćanina*". I dodade: "*Prava veličina leži u ljubavi prema Bogu i u poniznosti*".

425 U tom trenutku vidjela sam jednu dušu koja se odijelila od tijela pod užasnim mukama. O Isuse, dok to trebam zapisati, drhtim od užasnosti koje svjedoče protiv njega. Bile su užasne i gadljive. Sličile su najužasnijim nemanima, kao raspadajući leševi. Ipak ti su leševi bili živi i svjedočili su protiv duše, koju sam vidjela umirati. Ali duša, koju sam vidjela kako umire, bila je u svijetu puna časti i pljeskanja. Napokon je završila u praznini i u grijehu. Naposljetku dođe neka žena koja je na neki način nosila kecelju suza. Također i ona žestoko posvjedoči protiv njega.

426 O užasni grijehu, (178) u kojem se moraju gledati njegova djela u svoj razgolićenosti i bijedi! Ni jedno jedino djelo ne propada. Ona će nas vjerno pratiti do suda Božjeg. Nedostaju mi riječi i usporedbe da bih izrazila tako užasne stvari. Premda imam dojam da ta duša nije prokleta, njene muke ne razlikuju se u ničem od paklenih muka, samo što će se jednom završiti.

427 Nakon nekog vremena opet sam vidjela Dijete, koje me je bilo probudilo. Bilo je prelijepo i ponavljalo je riječi: "*Prava veličina duše je u ljubavi prema Bogu i u poniznosti*". Odakle ti znaš, da je prava veličina duše u ljubavi prema Bogu i u poniznosti. To mogu znati samo teolozi, a ti nisi učilo čak ni katekizam – kako to, dakle, možeš znati? Na to ono odgovori: "*Ja to znam, ja sve znam*". U tom trenutku ono nestade.

428 Nisam mogla više zaspati. Moj duh bio je umoran od promatranja toga, što sam bila vidjela. O ljudske duše, kako kasno spoznajete istinu! O bezdane Božjeg milosrđa izlij se što je moguće brže na cijeli svijet, tako kako si to Ti Sam kazao.

5. M(jesec) godine 1935. Jedan određeni trenutak

429 Kad sam osjetila Božje namjere sa mnom, uplašila sam se njihovom veličinom. Osjećala sam se posve nesposobnom ispuniti ih. Započela sam tako izbjegavati svaki nutarnji razgovor s Njim. U to vrijeme molila sam samo usnama. To sam učinila iz poniznosti. No uskoro sam morala spoznati da to nije bila nikakva prava poniznost, nego velika sotonina kušnja. Kad sam jednom umjesto nutarnje molitve započela čitati jednu duhovnu knjigu, jasno i jednostavno sam čula u svojoj duši, riječi: "*Ti ćeš pripravljati svijet na Moj konačni dolazak*". Te riječi duboko su me prožele, iako sam činila (179) kao da ih nisam čula. Dobro sam ih razumjela i tu nije bilo nikakve sumnje. Kad sam jednom htjela napustiti kapelu, iscrpljena od borbe ljubavi s Bogom i mojih stalnih izgovora da nisam sposobna za ostvarenje ovog djela, neka me snaga zadrža i osjećala sam

se bespomoćnom. Tada sam čula riječi: "*Ti namjeravaš izaći iz kapele. Ali*
431 *iz Mene ne možeš izaći, jer Ja sam posvuda nazočan. Po sebi samoj nećeš ništa ostvariti, ali sa Mnom možeš sve.*"

430 Kad sam došla ispovjedniku[248] tijekom tjedna, otkrila sam mu stanje svoje duše, prije svega da izbjegavam nutarnje razgovore s Bogom. Dobila sam za odgovor da ne smijem izbjegavati nutarnje razgovore s Bogom, nego trebam osluškivati riječi koje On meni govori. Slijedila sam ispovjednikove upute i odmah sam kod prvog susreta s Gospodinom pala do Njegovih nogu i slomljena srca molila oproštenje za sve. Isus me je podigao sa zemlje i posjeo me pored Sebe. Dopustio mi je nasloniti glavu na Svoje grudi da bih razumjela i bolje osjetila želje Njegovog Presvetog Srca. Tada mi reče Isus: "*Moja kćeri, ničeg se ne plaši, Ja sam uvijek s Tobom. Svi protivnici nanijet će ti samo toliko štete koliko im Ja dopustim. Ti si Moje boravište i stalno odmorište. Poradi tebe zadržavam kažnjavajuću ruku, zbog tebe blagosivljam cijelu zemlju.*"

432 U istom trenutku osjećala sam u svom srcu neku vatru. Osjetila sam da moja osjetila više ništa ne zamjećuju. Nisam znala što se događa oko mene. Osjećala sam da me prožima Gospodinov pogled. Mogla sam dobro spoznati Njegovu veličinu i svoju bijedu. Čudna patnja prože moju dušu i istodobno radost koja je s ničim usporediva. Osjećala sam se bespomoćnom u rukama Božjim. Osjetila sam da tonem u Njega, kao kaplja vode u ocean. Doživljeno ne mogu izraziti. Nakon takve nutarnje molitve osjećam silu i snagu ostvariti i najteže kreposti. Osjećam odbojnost prema svim stvarima koje svijet cijeni. Moja duša čezne za usamljenošću i tišinom.

433 (180) 5. 1935. Za vrijeme četrdesetdnevne[249] molitve vidjela sam u Sv. hostiji Isusovo lice, koja je bila izložena u pokaznici. Isus je gledao dobrostivo na sve nas.

434 Za vrijeme Sv. mise često vidim Dijete Isusa. Izuzetno je lijepo i po dobi moglo bi mu se dati skoro godinu dana. Kad sam jednom vidjela isto Dijete Isusa u našoj kapeli za vrijeme Sv. mise, obuzela me neka strašna želja i volja, kojoj se nisam mogla oduprijeti, približiti se oltaru i uzeti Dijete Isusa na se. U istom trenutku postavi se Dijete Isus pored mene

248 Misli se na prof. Sopoćka (v.g. 48)

249 "Četrdesetodnevna molitva" – Ovdje se dogodila s. F. pogreška u pisanju. Radi se o četrdesetsatnoj molitvi – izlaganje Isusa u pokaznici četrdesetsatnom javnom štovanju. Ova pobožnost imala je karakter zadovoljštine i pomirenja. U kućama kongregacije Naše Gospe od Milosrđa bio je običaj održavati ovo klanjanje pred svetkovinu sv. Josipa (19. III) ili prije svetkovine "zaštitnika sv. Josipa".

na rub klecala i čvrsto se držalo objema ručicama o moja ramena, dražesno i veselo, pogledom punim dubine i oštrine. Kad je svećenik lomio hostiju, Isus je bio na oltaru. Svećenik Ga je polomio i pojeo.

Nakon Sv. pričesti vidjela sam istog Isusa u mojem srcu i osjećala sam Ga tjelesno preko cijelog dana, stvarnim u mojem srcu. Nesvjesno ovladala je mnome duboka sabranost. S nikim nisam izmjenila ni riječi i izbjegavala sam, koliko sam mogla, nazočnost ljudi. Odgovarala sam uvijek na pitanja s obzirom na dužnosti, ali inače nisam (govorila) ni jedne jedine riječi.

435 9. VI 1935. Poslanje Duha Svetog

Navečer, kad sam prolazila vrtom, čula sam riječi: "*Ti ćeš izmoliti zajedno s tvojim susestrama milosrđe za vas same i za svijet*". Bila sam razumjela, da u kongregaciji u kojoj sam sada[250] neću ostati. Vidim da je Božja volja prema meni drugačija, a ja se neprestano ispričavam pred Bogom, da sam nesposobna ostvariti ovo djelo. Isuse, Ti znaš pak najbolje, što sam ja. Tu sam započela nabrajati svoje slabosti pred Gospodinom i skrivala se iza njih, da bi On priznao moje izgovore i vidio da nisam sposobna ispuniti (181) Njegove nakane. Tada sam čula slijedeće riječi: "*Ne boj se. Ja Sam ću nadoknaditi sve što ti nedostaje.*" Te riječi duboko su prodrle u mene i još više spoznadoh svoju bijedu, i da je živ gospodinov jezik i prodire do u dubine. Shvatila sam, da Bog traži od mene savršen način života, ali ja sam se trajno izgovarala svojom nesposobnošću.

436 29. VI 1935. Kad sam razgovarala sa svojim duhovnim vođom[251] o različitim stvarima, koje je Gospodin od mene tražio, mislila sam da će mi odgovoriti, da nisam sposobna i da Gospodin ne koristi bijedne duše, kao mene, za provedbu svojih djela. Ali čula sam riječi da Bog najčešće izabire upravo takve osobe za ostvarenje Svojih nakana. Taj svećenik vođen je Duhom Božjim. Prozro je tajnu moje duše, čak najskrivenije stvari koje postojahu između mene i Boga i o kojima još s nikim nisam
437 bila razgovarala, i to stoga jer ih ni sama nisam posve razumjela i jer mi Gospodin nije bio izričito zapovjedio o njima govoriti. Tajna je ova da Bog traži redovničku zajednicu, koja treba propovjedati Božje milosrđe i

250 S. F. mislila je da treba napustiti kongregaciju Naše Gospe od Milosrđa i da treba osnovati jednu novu redovničku zajednicu kojoj treba biti zadatak izmoliti štovanje milosrđa Božjeg za svijet.

251 Radi se o duhovnom vođi prof. Sopočku (usp. g. 3,48; Dn. br. 5 i br. 839).

izmoliti ga svijetu. Kad me je svećenik upitao da li o tom imam nadahnuća, uzvratih, da nisam dobila nikakve jasne naputke. Ipak tada dođe iznenada posebno svjetlo u moju dušu i ja spoznadoh da Gospodin govori kroz tog svećenika. Uzalud sam se branila, da nisam imala nikakvu jasnu zapovijed, jer na kraju razgovora ugledala sam Isusa na pragu vrata onakvog kakav je naslikan na slici. On mi reče: "*Ja želim da postoji takva redovnička zajednica*".[252] To je trajalo samo jedan trenutak. (182) Nisam o tom odmah izvjestila, nego sam se požurila stići kući. Ustrajno sam ponavljala riječi pred Gospodinom: "Nisam sposobna provesti Tvoje nakane, o Bože". Čudno je, da Isus nije pazio na moje zazivanje. Podario mi je prosvjetljenje i spoznaju kako Mu je drago to djelo. Nije uopće uračunavao moju slabost i dao mi je spoznati koliko puno poteškoća trebam svladati. Ja, Njegovo jadno stvorenje, nisam mogla ništa drugo tome kazati, nego samo: "O Bože, ja nisam za to sposobna."

438 30. VI 1935. Slijedećeg dana, za vrijeme Sv. mise, odmah na početku ugledala sam Isusa u neizrecivoj ljepoti. On mi reče, da On zahtijeva, "*da*
439 *se osnuje redovnička zajednica koliko god je moguće brže. Ti ćeš biti s tvojim susestrama u toj zajednici. Moj Duh bit će vaše Pravilo života. Vaš život treba biti Meni primjeren, započevši od jaslica pa sve do smrti na križu. Uroni u Moje tajne i ti ćeš shvatiti pomoć Mojeg milosrđa prema stvorenjima i Moju*

252 S. F. je pisala da je Isus od nje izravno zahtijevao osnivanje jedne nove kongregacije čiji cilj treba biti, izmoliti svijetu milosrđe Božje i širiti pobožnost Božanskog milosrđa. S. F. nije htjela ništa poduzimati "na vlastitu ruku". Stoga je povjerila svoja nadahnuća ispovjedniku Sopočku, vrhovnoj poglavarici Michaeli Moraczewskoj i nakon njezinog dolaska u Krakow također o. Andraszu. Ispovjednici su bili neodlučni. Majka Michaela je nakon dugog oklijevanja dala doduše dopuštenje osnovati gore spomenutu kongregaciju, ali ipak naglašavajući da ne preuzima nikakvu odgovornost.
S. F. se obratila svojim nadahnućima nadbiskupu Romualdu Jalbrzykowskom. On je nije odbio, ali je ipak mislio da bi se moralo sačekati jedan jasniji nebeski znak. Uprkos stalnih nastojanja s. F. nije bilo priušteno doživjeti osnivanje nove redovničke zajednice. Tek 1941. godine za vrijeme skupa pod imenom "Biblijski sat" preko prof. Sopočka došlo je do govora o ovoj stvari. 15. X 1941. položila je prva kandidatica, u ruke prof. Sopočka, zavjet čistoće i istodobno se obvezala na siromaštvo i poslušnost. U kasnijim godinama slijedile su je druge kandidatice sa sličnim zavjetima i obećanjima. 1946. godine napustiše prve kandidatice – Osinska i Naborowska, Vilnu i nastaniše se u Mysliborz, biskupija Gorzów. Odmah zatim slijediše ih druge. Redovnička zajednica počela je rasti. 2. VIII 1955. podigao je ordinarij Gorzówa, Zygmunt Szelazek, na osnovu posebnih ovlaštenja Kongregaciju Presvetog Isusa Krista, milosrdnog Otkupitelja. Njen cilj je širenje pobožnosti Božanskog milosrđa i pomaganje crkvenom vodstvu.
Na ovaj način ostvarena je ideja s. F. bez njezinog osobnog sudjelovanja (usp. Izydor Borkiewicz OFMCon: Kowalska Helena, Strojopis, str. 18.)

beskrajnu dobrotu. Tu dobrotu prenosit ćeš svijetu da je upoznaju. Molitvom posredovat ćeš između neba i zemlje." Približilo se vrijeme za primanje Sv. pričesti. Isus je nestao a ja sam vidjela jednu veliku svjetlost. Tada sam čula riječi: "*Mi ti darivamo Svoj blagoslov.*" – U istom je trenutku iz svjetla došla zraka koja je prodrla mojim srcem. Čudna vatra gorjela je mojom dušom. Mislila sam da ću umrijeti od radosti i sreće. Osjećala sam, kako mi se duša odvaja od tijela. Osjećala sam savršenu uronjenost u Boga. Osjećala sam, kako me Svemogući odnio kao zrnce prašine u nepoznate krajeve.

Drhteći od sreće u rukama Svemogućeg osjećala sam, da Me On Sam drži na nogama da bih mogla podnijeti puninu sreće i mogla gledati Njegovu slavu. Sada znam, da me On nije (183) prethodno milosno ojačao, moja duša ne bi mogla podnijeti tu sreću i trenutno bi nastupila smrt. Sv. misa se primicala kraju, ja ne znam kad, jer nije bilo u mojoj moći zamjetiti što se događa u kapeli. Kada sam opet došla k sebi, osjećala sam snagu i hrabrost vršiti volju Božju. Ništa mi se nije činilo teškim i tako, kao što sam se pred Gospodinom izgovarala, tako sam sada osjetila hrabrost i snagu Gospodnju u meni. Rekoh Gospodinu: "Sada sam spremna na svaki znak Tvoje volje". U nutrini već doživjeh sve, što će me zadesiti u budućnosti.

440 O moj Stvoritelju i Gospodaru. Predajem Ti cijelo svoje biće. Upravljaj sa mnom prema Tvojoj božanskoj volji, prema Tvojim vječnim nakanama i prema Tvom neistraživom milosrđu. Neka svaka duša upozna kako je dobar Gospodin. Neka se ni jedna duša ne plaši susreta s Gospodinom. Neka se ni jedna duša ne izgovara svojom nedostojnošću. Neka nikada ne odlaže za kasnije Božji poziv, jer to se ne sviđa Gospodinu. Nema duše bjednije od moje. Ja se zaista spoznajem takvom i čudi me da se Božje Veličanstvo toliko nisko spušta. O vječnosti, mislim da si suviše kratka da bi slavila beskrajno Božje milosrđe.

441 U tom trenutku, kad je slika bila izložena za vrijeme tjelovske procesije[253] na jednom oltaru, kad je svećenik postavio Presveto na oltar i zbor počeo pjevati, prodriješe zrake iz te slike Svetu hostiju i raspodijeliše se po cijelom svijetu. Mogla sam čuti riječi: "*Po tebi će zrake milosrđa* (184) *kao preko ove Hostije, sići na cijeli svijet*". Nakon ovih riječi moja duša bla je ispunjena dubokom radošću.

253 Godine 1935. Tijelovo je palo na 20. lipnja. Slika Božanskog milosrđa, naslikao ju je E. Kazimirowski, izložena je na jednom od oltara, što su napravljeni za tjelovsku procesiju.

442 Jednog dana, kad je moj ispovjednik[254] kao i uvijek slavio Sv. misu, vidjela sam od prikazanja Dijete Isusa na oltaru. Malo prije pretvorbe nestade svećenik mojem pogledu i ostade Isus, koji je za vrijeme pretvorbe uzeo hostiju i kalež u Svoje ruke, zajedno ih podigao i pogledao u nebo. Nakon nekog vremena opet sam vidjela svog ispovjednika i upitala Dijete Isusa, gdje je svećenik bio za to vrijeme, budući da ga nisam vidjela. Isus uzvrati: "*U Mojem Srcu*". Više nisam mogla razumjeti iz tih Isusovih riječi.

443 Jednom sam čula slijedeće riječi: "*Ja želim živjeti u najtajanstvenijim dubinama tvoje duše po Mojoj volji*". Razmišljala sam o tim riječima koje su posebno upućene mojem srcu. Toga dana bila je ispovijed u našoj redovničkoj zajednici.[255] Kad sam došla na ispovijed, svećenik mi je rekao iste riječi, odmah nakon priznavanja mojih grijeha, koje mi je Gospodin
444 bio prethodno rekao. Taj svećenik me poučio da postoje tri stupnja u vršenju Božje volje:

Prvi se sastoji u tom, da duša sve izvršuje što je izvanjski određeno zapovjedima i zakonima. Drugi stupanj sastoji se u tom, da duša slijedi nutarnja nadahnuća i ostvaruje ih. Treći stupanj sastoji se u tom, da je duša odana Božjoj volji i prepušta Bogu slobodu s njom činiti što se Njemu sviđa ako je poslušno sredstvo u Njegovoj ruci. Taj svećenik reče mi još da sam na drugom stupnju ispunjavanja Božje volje i da treći još nisam dostigla (185), ali da se trebam truditi postići i treći stupanj u vršenju Njegove volje. Ove riječi prožeše duboko moju dušu. Posve jasno vidim da je Bog svećeniku darovao često uvid u moju dušu. To me ne čudi, nego sam Bogu zahvalna da On ima takve izabranike.

445 Četvrtak. Klanjanje u noći[256]

Kad sam došla na klanjanje odmah me obuze nutarnja sabranost i vidjela sam Isusa, komu je skinuta Njegova odjeća, svezana uz stup. Istodobno je započelo bičevanje. Vidjela sam četiri čovjeka koji su naizmjence bičevali Isusa. Pri pogledu na te boli zastade mi srce. Gospodin mi reče: "*Ja trpim još veću bol nego što je vidiš*". Isus mi je dao spoznati za koje se grijehe dao bičevati – to su grijesi nečistoće. O, kako je bilo užasno Isusovo duhovno trpljenje za vrijeme Njegova bičevanja. Isus mi reče:

254 Radi se o prof. Sopoćku (v.g. 48)
255 Radi se o ispovjedi redovničke zajednice u Vilni, gdje je prof. Sopoćko bio ispovjednik (v.g. 48.)
256 Vidi gore 208.

"Gledaj i vidi ljudski rod u sadašnjem stanju." U istom trenutku ugledala sam strašne stvari: Krvnici se udaljiše od Isusa a bičevanju pristupiše drugi. Uzeše bičeve i nemilosrdno udarahu po Gospodinu. Bili su to svećenici, redovnici, redovnice i najviši crkveni dostojanstvenici, što me je jako čudilo, a k tomu svjetovne osobe različite starosti i različitih staleža. Svi iskališe svoj bijes na nedužnom Isusu. Kad sam to vidjela srce mi obuze borba sa smrću. Za vrijeme bičevanja od strane krvnika Isus je šutio i gledao u daljinu. Ali kad su Ga bičevale gore spomenute duše Isus zatvori svoje oči, i otrže se tiho ali bolno jecanje iz Njegova Srca. Gospodin mi je dao u pojedinostima spoznati,[257] kako je bila snažna zloća ovih nezahvalnih duša: *"Gledaj, to su patnje koje su nadmašile Moju smrt"*. Tada zanijemiše moje usne i imala sam osjećaj (186) da ću umrijeti. Istodobno sam osjećala, da me nitko ne može utješiti ni izvući iz takvog stanja, samo Onaj, Koji me u njega uveo. Gospodin mi reče: *"Ja vidim veliku bol tvog srca. Ona je donijela izuzetno olakšanje Mojem Srcu. Gledaj i tješi se"*. Tada

446 ugledah Gospodina na križu. Kad je Isus neko vrijeme tako visio, vidjela sam gomile razapetih duša, upravo tako kao i Isusa. Vidjela sam drugu i treću gomilu dušâ. Druga gomila nije bila pribijena na križ, ali duše su čvrsto držale križ u rukama. Treća gomila nije bila ni razapeta niti su duše držale križ u rukama, nego su ga vukle za sobom i bile nezadovoljne. Isus mi reče: *"Vidiš li duše koje su slične Meni u patnji i preziru. One će Mi biti slične i u proslavi. Te opet, koje su mi manje slične u boli i preziru, imat će manje sličnosti sa Mnom i u proslavi"*.

Većina razapetih duša bile su iz duhovnog staleža. Vidjela sam i meni poznate razapete duše i jako sam se radovala. Isus mi reče: *"Sutra za vrijeme razmatranja, razmišljat ćeš o tom, što si danas vidjela"*. I Isus odmah nestade mojim pogledima.

447 Petak. Bila sam bolesna i nisam mogla ići Sv. misi. Ujutro u sedam sati vidjela sam svog ispovjednika kako slavi Sv. misu. Vidjela sam i Dijete Isusa. Pri kraju Sv. mise nestade viđeno te sam se opet našla kao i prije u svojoj ćeliji. Ispunila me neizreciva radost, jer iako nisam mogla prisustovati Sv. misi u našoj kapeli, bila sam joj nazočna u prilično udaljenoj crkvi. Isus može ukloniti svaki nedostatak.

257 Autorica je napisala zabunom riječi "Isus spoznati", koje su ispuštene u prijevodu, jer je rečenica razumljivija bez te dvije riječi.

448 (187) 30. VII 1935.

Svetkovina svetog Ignacija. Molila sam se srdačno ovom svecu i predbacivala mu, da može na mene gledati ne pomažući mi u tako važnim stvarima, naime u ispunjavanju Božje volje. Rekoh ovom svecu: "Ti, si naš Zaštitniče, gorio u žaru ljubavi i požrtvovanja za veću Božju slavu. Najponiznije Te molim, pomozi mi ispuniti Božje nakane."[258] To je bilo za vrijeme Sv. mise. Iznenada sam ugledala sv. Ignacija na lijevoj strani oltara s velikom knjigom u ruci. On mi reče: "Moja kćeri, nisam ravnodušan prema tvojim nakanama. Pravilo se može primijeniti i u toj redovničkoj zajednici". On pokaza na knjigu i nestade. Izvanredno sam se radovala, da sveci toliko misle na nas. O Božja dobroto, kako je lijep unutarnji svijet da već ovdje na zemlji možemo susretati svece. Preko cijelog dana osjećala sam blizinu meni tako dragog sveca zaštitnika.

449 5. kolovoza 1935. – Svetkovina Naše Gospe od Milosrđa[259]

Na ovu svetkovinu pripremala sam se većom požrtvovnošću, nego u prethodnim godinama. Već ujutro imala sam nutarnju borbu s mišlju da moram napustiti Kongregaciju, koja je pod posebnom Marijinom zaštitom. Te borbe trajale su za vrijeme razmatranja i za vrijeme prve Sv. mise. Za vrijeme druge Sv. mise rekla sam Presvetoj Majci, da mi teško pada rastati se od Kongregacije koja je pod Njezinom posebnom zaštitom. Tada ugledah Presvetu Djevicu u neizrecivoj ljepoti. Ona dođe s oltara na moju klupu, pritisnu me uza Se i reče: "Ja sam vaša Majka od neistraživog Božjeg milosrđa. Najdraža mi je duša, koja vjerno ispunja Božju volju." – Dala mi je razumjeti, da sam sve Božje (188) želje vjerno ispunila i tako našla milost u Njegovim očima. "Budi hrabra, ne boj se nikakvih varavih smetnji, nego gledaj na patnje Mojeg sina. Samo ćeš tako pobijediti".

450

Klanjanje u noći

Osjećala sam se tako bijedno i mislila sam da neću moći ići na klanjanje. Skupila sam svu svoju snagu i iako sam pala u svojoj ćeliji, nisam se osvrtala na to što mi je nedostajalo. Imala sam pred očima Isusovu muku. Kad sam došla u kapelu, bilo mi je jasno u nutrini, da Bog ne pripravlja samo veliku plaću za dobra djela, nego i za iskrenu volju vršiti ih. Koja velika Božja milost!

258 S. F. je mislila ovdje na osnivanje nove redovničke zajednice i molila je za pomoć sv. Ignacija.
259 V. g. 188.

Kako je ugodno truditi se za Boga i za duše. Ne želim nikakvog odmora u borbi. Želim se boriti za čast mojeg Kralja i Gospodina do posljednjeg daha. Ne puštam mača iz ruke dok me ne zovne pred Svoje prijestolje. Ne plašim se udaraca, jer Bog je moja zaštita. Neka se plaši Neprijatelj nas, a ne mi njega. Sotona pobjeđuje ohole i kukavice, jer ponizni imaju snagu. Poniznu dušu ne može ništa pobrkati ili zaplašiti. Moj let usmjeren je žaru sunca i ništa ga ne može oboriti. Ljubav se ne može vezati. Ona je slobodna kao kraljica. Ljubav dopire do Boga.

451 Jednom nakon Sv. pričesti čula sam riječi "*Ti si Naše boravište*". – U tom trenutku osjetila sam u svojoj duši nazočnost Oca, Sina i Duha Svetoga. Osjećala sam se kao Hram Božji, kao dijete Oca. Ne mogu to sve objasniti, ali Duh to jako dobro razumije. O beskrajna Dobroto, kako silaziš jednom bijednom stvorenju.

452 Kad bi se duše htjele sabrati na pobožnost, Bog bi im odmah govorio, jer je rastresenost glasnija od Gospodnjeg jezika.

453 (189) Jednom mi reče Gospodin: "*Zašto se plašiš i drhtiš, budući da si povezana sa Mnom? Duša koja se prepušta besmislenim strahovima, ne sviđa mi se. Tko te smije dirnuti, kad si sa Mnom? Najdraža mi je duša, koja čvrsto vjeruje u Moju dobrotu i savršeno se pouzdaje u Mene. Njoj darujem Svoje povjerenje i sve zašto me moli*".

454 Jednom mi reče Gospodin: "*Moja kćeri, uzmi milosti koje ljudi prezirno odbijaju. Uzmi, toliko koliko možeš nositi.*" – U istom trenutku moja duša ispunjena je Božjom ljubavlju. Osjećam tako usku povezanost s Bogom tako da ne mogu naći nijedan izraz koji može dobro iskazati tu povezanost. Osjećam, da sve što Bog ima – sva dobra i blaga -da su moja, premda se njima jedva bavim, jer mi je On sam jedini dostatan. U Njemu vidim sve. Osim Njega – ništa.

Svoju sreću ne tražim nigdje, osim u svojoj nutrini gdje Bog boravi. Radujem se Bogu u svojoj nutrini. Tu trajno boravim s Njim, tu je moje najpovjerljivije susretanje s Njim, tu sigurno boravim s Njim, tu ne dopire ni jedan ljudski pogled. Presveta Djevica ohrabruje me na takve susrete s Bogom.

455 Kad patnja dolazi na mene, ne stvara više nikakvu gorčinu. Također ne dam se ponijeti velikom radošću. Ispunjena sam radošću i uravnoteženošću duha, što proizlazi iz spoznaje istine.

Što mi znači živjeti usred odbojnih srca, kad imam puninu sreće u svojoj duši. Ili što bi mi koristila naklonost drugih srdaca, kad ne bih imala Boga u svojoj nutrini? Ali kad imam Boga u svojoj nutrini – tko mi onda može naškoditi?

456 (190) I. M. J. Vilna, 12. VIII 1935.

Trodnevne duhovne vježbe

U predvečerje duhovnih vježbi kod uvodnih točaka dogovora čula sam slijedeće riječi: "*Za vrijeme ovih duhovnih vježbi govorit ću ti ustima toga svećenika, da bih ti zajamčio i utvrdio vjerodostojnost Mojih riječi koje ti govorim u dubini tvoje duše. Iako sve sestre sudjeluju na ovim duhovnim vježbama, svoju pažnju upućujem tebi, da bih te ojačao i učinio da se ne plašiš svih protivština koje te očekuju. Stoga sa svom požrtvovnošću slušaj njegove riječi i razmišljaj o njima u dubini tvoje duše*".

457 Jako sam se čudila, jer sve što je ovaj isusovac govorio o sjedinjenju s Bogom i njegovim smetnjama, doslovno sam doživjela u svojoj duši. O tom sam već čula od Isusa, koji mi govori u dubini moje duše. Savršenost počiva na uskoj povezanosti s Bogom.

458 U razmatranju u deset sati govorio je otac[260] o milosrđu i dobroti Božjoj prema nama. On reče, kad prođemo poviješću čovječanstva vidimo na svakom koraku veliku Božju dobrotu. Sva Božja svojstva, kao svemoć i mudrost, nastoje nam razotkriti najveće svojstvo, naime Božju dobrotu. Božja dobrota je najveće Božje svojstvo. Mnoge duše, koje teže za savršenošću, ne poznaju ovu Božju dobrotu. Sve, što je otac govorio u svom razmatranju o Božjoj dobroti, sliči onom što mi je Isus (191) kazao u svezi sa svetkovinom milosrđa. Sada sam to, što mi je obećao Gospodin, zaista jasno razumjela i ne sumnjam više ni malo. Božji jezik je jasan i bistar.

459 Za vrijeme cijelog razmatranja vidjela sam Isusa na oltaru u bijeloj odjeći. U Svojoj ruci držao je moju bilježnicu, u koju sada pišem. Kroz cijelo vrijeme Isus je prelistavao stranicu po stranicu bilježnice i šutio. A i moje srce nije moglo podnijeti u duši rasplamsali žar. Uprkos nastojanju volje – htjedoh se svladati i ne pokazati svojoj okolici što se događa u mojoj duši – osjetila sam na kraju razmatranja, da sam savršeno neovisna od sebe same. Isus mi reče: "*U ovoj bilježnici nisi sve napisala o Mojoj dobroti prema ljudima. Ja želim da ništa ne ispuštaš i hoću da se tvoje srce učvrsti u savršenom miru.*"

260 Trodnevne duhovne vježbe od 12. – 16. VIII 1935. u Vilni vodio je otac Zyczkowski SJ. Kasnije je postao provincijalom Družbe Isusove za Provinciju sjever sa službenim sjedištem u Warszawi (A. ZMBM – K.)

460 O Isuse, moje će srce stati kad razmišljam o svemu što Ti činiš za mene. Čudim se Tebi, Gospodine, da Se tako spuštaš mojoj bijednoj duši i primjenjuješ neshvatljive metode, da bi mene uvjerio.

461 Takve duhovne vježbe obavljam po prvi put u životu. Svaku riječ ovog isusovca razumijem pojedinačno i jasno, jer sam prethodno sve doživjela u svojoj duši. Sada vidim, da Isus ne ostavlja u nesigurnosti dušu koja Ga iskreno ljubi. Isus želi da duša, koja se iskreno susreće s Njim, bude puna mira, uprkos patnji i protivština.

462 Sada razumijem, da samozatajnost, tj. povezanost naše volje s voljom Božjom, dušu najuže sjedinjuje s Bogom. To stvara pravu slobodu duši i pomaže duhu prema dubljoj sabranosti. Sve muke života postaju onda lake i smrt slatka.

463 (192) Isus mi reče ukoliko bi u nečem osjetila nesigurnost, što se odnosi na svetkovinu ili osnivanje Kongregacije – *"ili u onom što sam ti govorio u dubini tvoje duše, odmah ću ti odgovoriti ustima toga svećenika"*.

464 Za vrijeme razmatranja o siromaštvu pojavi mi se stara sumnja, da tako bijedna duša kao što je moja, ne može ispuniti traženu zadaću od Gospodina. Za vrijeme razmišljanja o ovoj sumnji prekinuo je svećenik, koji je držao predavanje ovih duhovnih vježbi, temu svog predavanja i govorio je o tom što se odnosilo na moju sumnju, tj. da Bog najčešće izabire najslabije i najjednostavnije duše za sredstva ostvarenja Svojih najvećih djela. To je naoboriva istina. Pogledajmo koga je izabrao za apostole. Ili bacimo li pogled na povijest crkve, tada vidimo da su velika djela ostvarile duše, koje su za to najmanje bile sposobne, jer upravo po tom je vidljivo u djelima Božjim da su od Boga. Kada su se moje sumnje potpuno rasplinule, svećenik se vratio svojoj temi o siromaštvu.

Isus je stajao, kao i uobičajeno, za vrijeme predavanja na oltaru i ništa mi nije rekao. Njegov dobroćudni pogled prožeo je moju jadnu dušu, koja više nije našla nikakvog izgovora.

465 Isuse, moja životna snago, u najskrovitijim kutovima svoje duše osjećam, gdje osjetila malo zamjećuju, da me Ti mijenjaš u Sebe. O moj Otkupitelju, sakrij me u dubinama Tvoga Srca i zaštiti me Tvojim zrakama od Svega što nisi Ti. Molim Te, Isuse, neka dvije zrake, što izlaze iz Tvog milosrdnog Srca, neprestano jačaju moju dušu.

466 (193) Trenutak ispovijedi

Ispovjednik[261] me upita, da li je Gospodin nazočan, da li Ga sada vidim? – "Da, On je nazočan i ja Ga vidim". Tada mi je ispovjednik

261 Misli se na prof. Sopoćka (v.g. 48.)

zapovjedio upitati o nekim osobama. Isus nije ništa odgovorio, nego ga je pogledao. Ipak nakon ispovijedi reče mi Isus slijedeće: *"Idi i utješi ga od Mene"*. – Nisam razumjela značenje tih riječi, ali odmah sam izvjestila što mi je Isus zapovjedio.

467 Za vrijeme cijelih duhovnih vježbi njegovala sam neprestani susret s Isusom. S Njim sam se sjedinila svom snagom srca.

468 Dan obnove zavjeta. Na početku Sv. mise vidjela sam kao i uvijek Isusa, koji nas je blagoslovio i ušao u svetohranište. Tada sam vidjela Majku Božju u bijeloj odjeći i plavom plaštu i nepokrivenom glavom. Ona dođe s oltara k meni, dodirnu me svojim rukama, zakrili me svojim plaštom i reče mi: "Prikaži te zavjete za Poljsku. Moli za Poljsku." 15. VIII.

469 Navečer istog dana osjetila sam u svojoj duši čežnju za Bogom. Sada Ga ne vidim kao ranije očima tijela, nego Ga osjećam a ne shvaćam. To tvori moju čežnju i neopisivu bol. Umirem od čežnje imati Ga i zauvijek u Nj uroniti. Moj duh teži Njemu svom svojom snagom a u svijetu nema ništa što bi me moglo utješiti. O vječna Ljubavi, sada shvaćam u kakvom je srdačnom susretu s Tobom bilo moje srce, jer tko i što će me zadovoljiti na nebu ili na zemlji, osim Tebe, o moj Bože, u Koga je utonula moja duša.

470 (194) Kad sam jedne večeri iz moje ćelije pogledala prema nebu, ugledala sam predivno nebo posuto zvijezdama s Mjesecom. Tada se pojavi u mojoj duši neshvatljiva vatra ljubavi prema mojem Stvoritelju. Budući da čežnju za Njim, koja je rasla u mojoj duši, nisam mogla više podnijeti, pala sam licem na zemlju ponizujući se u prašinu. Slavila sam Ga za sva Njegova stvorenja. Kad moje srce nije moglo više podnijeti, što se u njemu događa, plakala sam glasno. U tom trenutku dodirnu me Anđeo čuvar i reče: "Moj Gospodin želi ti kazati da trebaš ustati sa zemlje". Odmah sam to učinila, ali moja duša nije našla nikakve utjehe. Obuzela me još jača čežnja za Bogom.

471 Jednog dana, kad je moj duh bio kao na umoru od čežnje za Njim za vrijeme sata klanjanja, nisam mogla više zadržati svoje suze. Tada ugledah jednog duha velike ljepote kako mi govori slijedeće riječi: "Ne plači, govori Gospodin." Nakon nekog vremena upitah: "Tko si Ti?" On uzvrati: "Ja sam jedan od sedam duhova, koji dan i noć stoje pred prijestoljem Božjim i slave Ga bez prestanka". Također i taj duh ne utaži moju čežnju, nego me još jače potaknu u čežnji za Bogom. Taj duh bio je vrlo lijep, a njegova ljepota dolazi od uske povezanosti s Bogom. Taj duh ne napušta me ni za trenutak. Posvuda me prati.

Slijedećeg dana za vrijeme Sv. mise, prije pretvorbe, započe ovaj duh pjevati riječi: "Svet, svet, svet." Njegov glas bio je lijep kao glas tisuća.

Nemoguće je to opisati. Moj duh sjedinio se s Bogom. U jednom jedinom trenutku vidjela sam neshvatljivu Božju veličinu i svetost a istodobno i
472 (195) moju ništavnost, što sam po sebi samoj. Jasnije nego ikad spoznadoh Tri Božanske Osobe: Oca, Sina i Duha Svetoga. Njihovo biće je jedno, kao i jednakost i slava. Moja duša susreće se s Tri Osobe, ali riječima to ne mogu izraziti. Ipak duša to dobro razumije. Tko je sjedinjen s Jednom od Tri osobe, već je tim sjedinjen s Presvetim Trojstvom, jer Njihovo jedinstvo nije djeljivo. To viđenje ili spoznaja ispunila je moju dušu neshvatljivom srećom – zato jer je Bog tako velik. Što sam sada zapisala, nisam nikada bila do sada vidjela svojim očima, nego čisto nutarnje, čisto duhovno, neovisno o osjetilima. To je trajalo do konca Sv. mise.

Sada se to kod mene događa češće, i ne samo u kapeli, nego i za vrijeme rada i onda kad to najmanje očekujem.

473 Kad je bio otputovao naš ispovjednik, ispovjedala sam se kod nadbiskupa.[262] Razotkrila sam mu svoju dušu i dobila slijedeći odgovor: "Moja kćeri, oboružaj se velikom strpljivošću. Ako su ove stvari od Boga, prije ili kasnije stići će do cilja. Molim, ostani mirna. Razumijem te, dobro, moja kćeri, u ovim stvarima. Što se tiče napuštanja Reda[263] i razmišljanja o nekom drugom, takve misli uopće ne pripuštaj, jer bi to bila teška nutarnja kušnja." Nakon ispovijedi rekoh Gospodinu: "Zašto mi zapovijedaš činiti ove stvari a ne daješ mogućnost ostvariti ih?" Tada ugledah Isusa poslije Sv. pričesti u istoj kapeli, gdje sam se ispovjedila, u takvom

262 U to vrijeme nadbiskup Vilne bio je Romuald Jalbrzykowski (1876-1955). Od 1898-1902 studirao je na Duhovnoj akademiji u Petersburgu. Zaređen je za svećenika 1901. godine. Bio je profesor u sjemeništu i kanonik biskupije Sejn. Za vrijeme Prvog svjetskog rata evakuiran je u Petersburg. Kasnije je prešao u Minsk, gdje je razvio živu djelatnost u pastoralnom, socijalnom i kulturnom polju. Nakon višegodišnjeg isprekidanog života vratio se 1917. u Sejn. Godine 1918. zaređen je za biskupa i radio je kao pomoćni biskup u poljskom dijelu biskupije Sejn. 1921. postao je apostolskim delegatom. 1926. postao je prvim biskupom, ordinarijem, novoosnovane biskupije nazvane Lomza. Nakon smrti nadbiskupa Vilne, Jana Cieplaka, preuzeo je 8. IX 1926. vodstvo biskupije Vilne. 13. III 1942. nacisti su ga uhapsili i zatvorili u samostanu Marijanske redovničke braće u Mariampol u Litvi. 5. VIII 1944. vratio se nazad u Vilnu. U prosincu 1944. zarobljen je i zatvoren u tamnici u Vilni. Nakon Drugog svjetskog rata bio je prisiljen biskup Jalbrzykowski prijeći u Bialystok, gdje je svom snagom započeo organizirati biskupsku kuriju. Jako se trudio za popunu župa i sve s tim povezanim stvarima.
Nadbiskup Jalbrzykowski u odnosu prema drugima bio je vrlo jednostavan, pristupačan, pun razumijevanja i strpljiv. Od sebe je tražio jako puno. Umro je 19. VI 1955. u Bialystoku (v. Svećenik M. Poszkiewicz, Bialystok).

263 Nadbiskup je bio jednoznačno protiv da s. F. napusti Kongregaciju Naše Gospe od Milosrđa (v.g. 252).

liku kao što je naslikan na slici. Gospodin mi reče: "*Ne budi žalosna. Dat ću mu razumjeti stvari, koje tražim od tebe.*" Kad smo izlazili iz kapele (196), nadbiskup je bio jako zaposlen. Pozvao nas je natrag i pustio nas čekati neko vrijeme. Kad smo ponovno stupili u kapelu, čula sam riječi u mojoj duši: "*Reci to, što si vidjela u kapeli*". U tom trenutku dođe nadbiskup i upita, da li mu imamo nešto kazati. Uprkos jasnoj uputi nisam to mogla kazati jer me je pratila jedna susestra.

Još jedna riječ iz ispovijedi: "Izmoliti milosrđe za svijet, to je velika i lijepa misao. Molite, sestro, puno za milosrđe grešnicima, ali činite to u vlastitom samostanu".

Slijedećeg dana, petak 13. IX ('35.)

474 Navečer ugledah anđela u mojoj ćeliji, izvršitelja Božje srdžbe. Nosio je svijetlu odjeću. Njegovo lice je svijetlilo. Ispod njegovih nogu je bio oblak, iz kojeg su izlazili gromovi i munje u njegove ruke i tek iz njegovih ruku dodirivali su zemlju. Kad sam vidjela znak Božje srdžbe, koja je trebala pogoditi zemlju, ali posebno jedno određeno mjesto koje iz važnog razloga ne mogu navesti, zamolila sam anđela da stane jedno određeno vrijeme i svijet će činiti pokoru. Ali moja molba nije bila ništa s obzirom na Božju srdžbu. Tada ugledah Presveto Trojstvo. Veličina Njegove slave prože me do srdži i ne usudih se ponoviti svoju molbu. U istom sam trenutku osjetila u svojoj duši snagu Božje milosti koja stanuje u mojoj duši. Kad sam bila postala svjesna te milosti trenutačno sam uznesena pred Božje prijestolje. O kako je velik naš Gospodin i Bog i kako je nepojmljiva Njegova svetost! Ne želim se zavarati opisujući Njegovu veličinu, jer uskoro ćemo Ga svi vidjeti kakav On jest. Započela sam (197) moliti Boga za svijet, nutrinom razabranim riječima.

475 Kad sam tako molila, vidjela sam nemoć anđela, koji više nije mogao izvršiti pravednu kaznu nad grešnicima. Još nikada kao tada nisam bila molila takvom nutarnjom snagom. Slijedeće su riječi kojima sam vapila Bogu: "*Vječni Oče, prikazujem Ti Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Tvog ljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za naše grijehe i grijehe cijelog svijeta. Po gorkoj Muci Isusovoj smiluj se nama*".

476 Slijedećeg jutra kad sam došla u kapelu, čula sam nutrinom riječi: "*Kad god dođeš u kapelu odmah moli molitvu koju sam te jučer naučio*". Kad sam obavila tu molitvu, čula sam u duši riječi: "*Ta molitva je za ublaženje Moje srdžbe. Molit ćeš je devet dana kao uobičajenu krunicu, i to: Najprije Oče naš i Zdravo Marijo i Vjerovanje, dodajući na zrnce Očenaša riječi: Vječni*

Oče, prikazujem Ti Tijelo i Krv, Dušu i Božanstvo Tvog ljubljenog Sina, Gospodina našega Isusa Krista, kao zadovoljštinu za naše grijehe i grijehe cijelog svijeta. Na zrnca Zdravomarije molit ćeš slijedeće: Po gorkoj Muci Isusovoj, smiluj se nama i cijelom svijetu. Na koncu ćeš ponoviti triput riječi: Sveti Bože, Sveti Jaki Bože, Sveti Besmrtni Bože, smiluj se nama i cijelom svijetu.[264]

477 Šutnja je mač u duhovnoj borbi. Pričljive duše nikad neće dospjeti do svetosti. Taj mač šutnje sve odsijeca što se nastoji objesiti o dušu. Mi smo naviknuti reagirati na jezik i misliti da uvijek moramo odmah odgovoriti, a ne pazeći na to da li je Božja volja govoriti. Šutljiva duša je jaka. Sve protivštine neće joj naškoditi kad ustraje u šutnji. Šutljiva duša (198) je sposobna najtješnje se sjediniti s Bogom. Ona živi gotovo stalno pod nadahnućem Duha Svetog. U šutljivoj duši Bog djeluje bez smetnji.

478 O moj Isuse, Ti znaš, Ti sam dobro znaš da moje srce ne pozna nikakve druge ljubavi osim Tebe. Sva moja djevičanska ljubav ponire vječno u Tebi, o Isuse. Osjećam posve jasno kako Tvoja božanska krv teče u mojem srcu. Nema sumnje da je s Tvojom Presvetom krvlju došla u moje srce Tvoja najčišća ljubav. Ja osjećam, da Ti boraviš u meni s Ocem i Duhom Svetim. Ili štoviše osjećam, da ja živim u Tebi, o nezamislivi Bože. Osjećam, da se rastapam u Tebi kao kap vode u oceanu. Osjećam, da si Ti u mojoj vanjštini i u mojoj nutrini. Osjećam, da si Ti u svemu što me okružuje, u svemu što susrećem. O moj Bože, upoznala sam Te u nutrini svoga srca i zavoljela sam Te nada sve, što je na zemlji ili na nebu. Naša srca razumiju se uzajamno i nijedan čovjek neće to razumjeti.

479 Druga ispovijed kod nadbiskupa[265]: "Znaj, moja kćeri, ako je to Božja volja, dogodit će se prije ili kasnije, jer Božja volja mora se ispuniti. Ljubav u tvom srcu ima..." (misao se prekida)

480 29. (IX) Svetkovina svetog arkanđela Mihaela.[266] Bila sam nutarnje sjedinjena s Bogom. Njegova nazočnost prožimala me do u dubinu i ispunjala me mirom, radošću i čuđenjem. Nakon takvih trenutaka molitve ispunjena sam snagom i čudesnom hrabrošću za trpljenje i borbu. Ništa me ne može zaplašiti i kad bi cijeli svijet bio protiv mene. Sve protivštine dotiču samo površnost, ali u nutrinu (199) nemaju pristupa, jer tamo

264 "Krunicu" milosrđa iz Dn. s. F. (vidi Dn. br. 476) dao je prof. Sopoćko tiskati na poleđini slike (kopija slike E. Kazimirowskog u Vilni) kod tvrtke Cebulski u Krakowu (v. L. br. 75, 87-90).

265 Radi se ovdje o nadbiskupu Jalbrzykowskom (v.g. 263)

266 Svetkovina Sv. Mihaela svetkuje se 29. rujna.

boravi Bog, koji me jača, koji me ispunja. O Njegovo podnožje razbija se sva zloća Neprijateljeva. Bog me drži Svojom moći u tim trenucima sjedinjenja. Dobivam Njegovu snagu i osposobljava me ljubiti Ga. Vlastitim naporima ne može duša dotle nikad stići. Na početku sam se plašila pred tom nutarnjom milošću. Prepustila bih se strahu, ali za kratko Gospodin mi je podario spoznati kako Mu se to jako ne sviđa. Ali i to je potakao On sam, moje smirenje.

481 Gotovo svako slavlje u svetoj Crkvi pruža mi dublju spoznaju Boga i posebne milosti. Stoga se pripravljam za svako slavlje i najtješnje se sjedinjujem s duhom Crkve. Koja je radost biti vjernim djetetom Crkve. O, kako veoma ljubim svetu Crkvu i sve koji u njoj žive. Gledam na njih kao na žive organe Kristove, čija je On glava. Gorim u ljubavi s ljubećima, trpim s trpećima. Bol se rasplamsava pri pogledu na mlake i nezahvalne. Trudim se tada za takvu ljubav prema Bogu, koja čini zadovoljštinu za one koji Ga ne ljube, koji svog Otkupitelja nahranjuju nezahvalnošću.

482 O moj Bože, svjesna sam svog poslanja u svetoj Crkvi. Moje stalno nastojanje je izmoliti svijetu milosrđe. Najuže se sjedinjujem s Isusom i želim biti žrtva zadovoljštine za svijet. Bog mi neće ništa uskratiti kad Mu zavapim glasom Njegova Sina. Moja žrtva nije ništa po sebi, ali kad je ujedinim s Isusovom žrtvom, postaje svemoćna i ima snagu ublažiti Božju srdžbu. Bog vas ljubi u Svom Sinu. Bolno trpljenje Sina Božjeg je neprestano ublažavanje Božje srdžbe.

483 (200) O Bože, koliko želim da Te upoznaju duše koje si pozvao u život iz nepojmljive ljubavi. O moj Stvoritelju i Gospodine, osjećam da ću malo prozračiti zavjesu neba, da zemlja ne očajava nad Tvojom dobrotom.

Učini me, Isuse, milom i čistom žrtvom pred licem Tvoga Oca. Isuse, preobrazi mene bijednu i grešnu u Sebe, jer Ti sve možeš i predaj me Tvojem Vječnom Ocu. Pred tobom želim biti hostija spremna za žrtvu, pred ljudima obični mali kruh. Miris moje žrtve neka je samo Tebi poznat. O vječni Bože, u meni gori neugasiva vatra zazivanja Tvoga milosrđa. Osjećam i razumijem da je to moja zadaća – ovdje i u vječnosti. Ti Sam si mi zapovjedio govoriti o ovom velikom milosrđu i dobroti.

484 Jednog dana spoznadoh kako se Bogu vrlo ne sviđa djelo, koje može biti hvale vrijedno, a ipak mu nedostaje čista nakana. Takvo djelo potiče Boga više na kaznu nego na nagradu. Neka ona budu rijetko u našem životu koliko god je moguće, a u redovničkom se životu ne bi trebala uopće pojavljivati.

485 S istim stavom prihvaćam radost ili bol, pohvalu ili poniženje. Svjesna sam toga da je i jedno kao i drugo prolazno. Dotiče li me, kako se o meni

govori? Već dugo vremena otkazala sam svemu što se odnosi na moju osobu. Moje je ime hostija – dakle, žrtva, ali ne u riječi nego na djelu, u mrtvljenju sebe same da bih Tebi bila slična, o dobri moj Isuse i Učitelju.

486 (201) Isuse, kad mi dolaziš u Sv. pričesti, koji želiš boraviti s Ocem i Duhom Svetim u malom nebu mog srca, tada nastojim cijelog dana družiti se s Tobom. Ni jednog trenutka ne ostavljam Te samog. Kad sam zajedno s drugim ljudima, ili kod naših učenica, moje srce stalno je s Njim povezano. Pri usnuću prikazujem Mu svaki otkucaj moga srca. Kod buđenja produbljujem se u Njemu ne govoreći ni riječi. Kad se probudim veličam na trenutak Sveto Trojstvo i zahvaljujem da mi je još jednom darovan dan, da se u meni još jednom ostvaruje tajna Tvojeg čovjekom postalog Sina, da se u mojim očima treba ponoviti još jednom Tvoja gorka muka. Onda nastojim olakšati Isusu put prema drugim dušama. Posvuda idem s Isusom. Prati me njegova nazočnost.

487 U bolima duše ili tijela trudim se šutjeti, jer onda se moj duh ispunja snagom, koja teče iz Isusove muke. Stalno imam pred očima Njegovo bolno, prezreno i iznakaženo lice. Njegovo božansko Srce probijeno našim grijesima, prije svega nezahvalnošću izabranih duša.

488 Dvostruko upozorenje, pripremiti se na trpljenje koje me očekuje u Warszawi. Prvo upozorenje uslijedilo je u nutrini čutim glasom. Drugo je uslijedilo za vrijeme Sv. mise. Prije pretvorbe vidjela sam razapetog Gospodina koji mi reče: "*Pripremi se na trpljenje*". Zahvalih se Gospodinu za ovu prethodeću milost i uzvratih Mu: "Sigurno neću više trpjeti, nego Ti, moj Otkupitelju". Uprkos tome uđe mi ta vijest u srce a ja se jačah molitvom i malim trpljenjima, da bi ih podnijela kad dođu veće.

(202) 19. X '35.

489 Put iz Vilne u Krakow na osmodnevne duhovne vježbe

U petak navečer, za vrijeme moljenja krunice, kad sam mislila na sutrašnje putovanje i važnost nakane koju sam trebala iznijeti ocu Andraszu,[267] obuzeo me strah, jer sam vidjela svoju bijedu i svoju nesposobnost te veličinu Božjeg djela. Satrvena tim mukama, prepustila sam se

267 Prof. Sopoćko nije bio siguran u nadahnuće s. F. s obzirom na osnivanje jedne nove redovničke zajednice. On je htio ovu stvar dati dodatno na razmatranje jednom drugom svećeniku. Dakle, on je potakao s. F. predstaviti sve nutarnje naloge svom ranijem ispovjedniku o. Andraszu SJ (v.g. 70) u Krakowu (Sjećanja prof. Sopoćka).

Božjoj volji. U tom trenutku ugledala sam Isusa na mojem klecalu. Nosio je svijetlu odjeću i rekao mi slijedeće riječi: "*Zašto se bojiš vršiti Moju volju? Zar ti neću pomoći, kao do sada? Ponovi svaki Moj zahtjev pred onima koji me zastupaju na zemlji i čini samo ono što ti zapovijede*". U istom trenutku ispuni se moja duša snagom.

490 Ujutro slijedećeg dana ugledah anđela čuvara koji me je bio pratio na putu za Warszawu. Kad smo ušli na vrata, iščezao je. Da bismo pozdravile predstojnice, morale smo proći pored male kapele.[268] Odmah me okružila Božja nazočnost i Gospodin me je ispunio vatrom Svoje ljubavi. U takvim trenucima spoznajem uvijek bolje veličinu Njegove slave.

Pri ulasku u vlak od Warszawe za Krakow opet sam ugledala svog anđela čuvara pored sebe. On je molio promatrajući Boga, a moje misli priključiše se njegovim. Kad smo ulazile na samostanska vrata, iščezao je.

491 Kad sam ulazila u kapelu opet me obuzela Božja slava. Osjećala sam se posve porinuta u Boga, posve uronjenom u Njega i prožeta Njim, kad sam vidjela kako nas veoma ljubi naš nebeski Otac. Kakva velika sreća ispunja moju dušu na osnovu Božje spoznaje, božanskog života. Želim podijeliti sreću sa svim ljudima. Ne mogu je zatvoriti u vlastito srce, jer zrake te sreće peku me, razdiru moje grudi i moju nutrinu. Želim proći cijelom zemljom i javljati dušama veliko Božje milosrđe. Svećenici, pomozite mi pri tome, koristeći najsnažnije riječi o Njegovu milosrđu, jer sve je samo slabi izričaj za milosrđe, koje je On u stvarnosti.

492 (203) I. M. J. Krakow, 20. X '35.

Osmodnevne duhovne vježbe

Vječni Bože, sama Dobroto, u Tvojem milosrđu neshvatljivom ljudskom razumu i anđelima, pomozi mi slabom djetetu izvršiti Tvoju svetu volju, kako si mi je dao spoznati. Nemam nikakvih zahtjeva nego ispuniti Božje želje. Ovdje, o Gospodine, uzmi moju dušu i moje tijelo, moj razum i moju volju, moje srce i svu moju ljubav. Upravljaj sa mnom prema Tvojim vječnim planovima.

493 Nakon Sv. pričesti moja duša ponovno se ispuni Božjom ljubavlju. Raduje me Njegova veličina. Tu jasno vidim Njegovu volju koju trebam ispuniti. No istodobno vidim svoju vlastitu slabost i svoju bijedu. Vidim da bez Njegove pomoći ne mogu ništa ostvariti.

268 V. g. 21.

494 Drugi dan duhovnih vježbi

Kad sam trebala ići u sobu za razgovor ocu Andraszu, obuzeo me strah jer sam mislila da se tajna može sačuvati samo u ispovjedaonici. Bila je to neutemeljena bojazan. Majka predstojnica umirila me jednom riječju. Kad sam došla u kapelu, čula sam slijedeće riječi u svojoj duši: "*Ja želim, da prema Mom zastupniku budeš iskrena i nekomplicirana, kao dijete, kao što si prema meni. Drugačije, Ja te napuštam i neću se nikako susretati s tobom*".

Zaista, Bog mi je darovao veliku milost potpunog povjerenja. Nakon završetka razgovora Bog mi je podario milost dubokog mira i prosvjetljenja s obzirom na nakanu.

495 Isuse, Vječno svjetlo, rasvijetli moj razum, ojačaj moju volju i zapali moje srce. Ostani sa mnom, kao što si obećao, jer bez Tebe sam ništa. Ti znaš, moj Isuse, kako sam slaba. Isuse, uopće Ti ne trebam kazivati, jer Ti sam najbolje znaš kako sam bijedna. U Tebi je sva moja snaga.

496 (204) Dan ispovijedi

Već ujutro započela je u meni tako jaka nutarnja borba, kakvu još nisam poznavala. Potpuno napuštena od Boga, osjećala sam svu slabost, kakva ja jesam. Opterećivale su me slijedeće misli: "Zašto trebam napustiti ovaj samostan, gdje me sestre i predstojnice rado gledaju, gdje je tako miran život. Vezana vječnim zavjetima, lako ispunjavam svoje dužnosti. Zašto trebam slušati glas savjesti? Zašto vjerno slijediti nadahnuće? Tko zna, od koga potječu? Zar nije bolje tako ići kao i druge sestre? Možda uspije preglasiti Gospodnje riječi, jednostavno ne paziti na njih? Možda me Bog neće tražiti o tom nikakva računa na Sudnjem danu? Kamo će me odvesti nutarnji glas? Ako ga slijedim, očekuju me strahovite poteškoće, patnje, protivštine. Strah me je od budućnosti a umirem u sadašnjosti." Te muke trajale su cijeli dan iste jačine. Kad sam se uputila na večer na Sv. ispovijed nisam se mogla savršeno ispovijediti uprkos prethodnoj pripravi. Dobila sam odrješenje i otišla ne znajući što mi se dogodilo. Kad sam legla na počinak pojačaše se muke do najvišeg stupnja, promijeniše se u vatru koja prođe kao munja svim snagama moje duše – do u moždinu i u najtanji kutak mojeg srca. Za vrijeme tih muka nisam se mogla nikako pribrati. "Gospodine, neka bude Tvoja volja". Povremeno nisam mogla čak misliti. Obuzeo me stvarni smrtni strah i spopala vatra pakla. Oko jutra nastupila je tišina. Muke nestadoše trenutačno. Osjećala sam se strahovito iscrpljenom. Nisam se mogla čak ni okrenuti. Za vrijeme razgovora s Majkom predstojnicom polagano mi se povratiše moje snage, ali samo Bog zna kako sam se osjećala za vrijeme cijelog dana.

497 O Vječna Istino, Utjelovljena riječi, Ti si u najsavršenijoj vjernosti ispunila volju Tvoga Oca. Evo, danas sam mučenica Tvojih nadahnuća, jer ih ne mogu ostvariti, budući da nemam vlastite volje. Premda nutrinom jasno spoznajem (205) Tvoju svetu volju, u svemu se podlažem volji mojih poglavara i onoj ispovjednika. Tvoju volju ću utoliko ostvariti, ukoliko mi dopustiš preko Tvojih zastupnika. O moj Isuse, teško mi pada, ali stavljam glas Crkve iznad glasa kojim Ti meni govoriš.

Nakon Svete pričesti

498 Viđjela sam Isusa kao uvijek. Govorio mi je slijedeće riječi: "*Nasloni svoju glavu na Moje rame. Odmori se i skupi snagu. Ja sam uvijek s tobom. Reci prijatelju Mojeg Srca, reci mu, da Ja koristim tako slaba stvorenjâ za provođenje Mojih djela*". – Kasnije je moj duh ojačan nekom čudnom snagom. – "*Reci, da Sam mu dao spoznati tvoju slabost u ispovijedi, što si ti po sebi samoj.*"

499 Svaka hrabro izdržana borba donosi mi radost i mir, svjetlo, iskustvo i hrabrost za budućnost. Bogu ona donosi čast i slavu, a meni napokon nagradu.

Danas: Svetkovina Krista Kralja[269]

500 Za vrijeme Sv. mise predano sam molila da Isus postane Kraljem svih srdaca, da Božja milost svijetli u svakoj duši. Tada ugledah Isusa kao što je predstavljen na slici. On mi reče: "*Moja kćeri, ti mi-iskazuješ najveću pohvalu dok vjerno ispunjaš moje želje.*"

501 O kako je velika Tvoja ljepota, Isuse, moj Zaručniče; Ti živi Cvijete, koji skrivaš oživljenu rosu žednim dušama. U Tebi potonu moja duša. Ti sam si predmet mojih nastojanja i želja. Poveži me koliko je god moguće tješnje sa Sobom, s Ocem i Duhom Svetim. U Tebi želim živjeti i umrijeti.

502 Samo se ljubav uračunava. Ona uzdiže naša najsitnija djela do u beskrajnost.

269 Svetkovina Krista Kralja slavila se do 1969. g. na posljednju nedjelju listopada. Godine 1935. ova je svetkovina pala na 27. listopada.

503 Moj Isuse, bez Tebe zaista ne bih mogla živjeti. Moj duh stopljen je s Tvojim. Nitko to neće ispravno shvatiti. Najprije se mora živjeti iz Tebe, da bi se Tebe razaznalo u drugima.

504 (206) Krakow, 25. X 1935.

Zaključci iz duhovnih vježbi

Ništa ne činiti bez dopuštenja ispovjednika i odobrenja poglavara; u svemu, a posebno na nadahnuća i Gospodinove želje.

Svako slobodno vrijeme provoditi s Božanskim Gostom u svojoj nutrini. Pazit ću na nutarnji i vanjski mir, da bi se Isus mogao odmarati u mojem srcu.

Moj najdraži odmor treba se sastojati u služenju i u spremnosti sestrama na služenje. Želim sebe zaboraviti i misliti kako sestrama prirediti prijatnosti.

Pri opomenjivanju neću se opravdavati ili uvjeravati o svojoj nedužnosti. Prepuštam o meni prosuđivati kako se komu sviđa.

Ja imam samo jednog povjerljivog, komu sve saopćim, i to je Isus – Euharistija i u Njegovu zastupstvu ispovjednik.

U svim patnjama duše ili tijela, u svoj tami i nepuštenosti, želim šutjeti i ne žaliti se – kao golub.

Neću prestajati trošiti se kao žrtva podno Njegovim nogama, izmoliti jadnim grešnicima milosrđe.

505 Svo moje ništavilo utapa se u moru Tvog milosrđa, s povjerenjem djeteta bacam se u Tvoje ruke, Oče milosrđa, da bih dovoljno činila za sumnje mnogih duša , koje se boje Tebi podariti povjerenje. O koliko Te mali broj duša stvarno poznaje! Oh, kako jako čeznem da duše upoznaju svetkovinu milosrđa. Kruna Tvojih djela je milosrđe. Ti sve ispunjaš osjećajem nježne majke.

506 (207) I. M. J. Krakow, 27. X 1935.

Otac Andrasz – duhovni savjet

Bez odobrenja poglavara ništa poduzimati. Tu nakanu dobro porazmisliti, mnogo moliti. U tim stvarima mora vladati veliki oprez, jer Vi, sestro, imate ovdje sigurnu i jasnu volju Božju. Vi ste s ovim Redom vezani zavjetima, i to vječnim. Dakle, sumnja ne bi smjelo biti. Ali to, što Vi, sestro, imate u nutrini tek je pojavak nečeg, što je u nastajanju. Bog može poduzeti odlaganje, ali takve stvari su vrlo rijetke. Dokle god Vi, sestro, ne dobijete jasniju spoznaju, ne trebate žuriti. Božja djela idu polagano. Ukoliko su od Boga, spoznat ćeš ih jasno; a ako nisu, nestat će i ne ćeš pogriješiti kad si poslušna. Sada vam, sestro, ne preostaje ništa drugo nego se pomiriti s trpljenjem do trenutka jasnoće ili rješenja ovih stvari. Vi, sestro, imate dobar stav s obzirom na ove stvari, i molim ostanite i nadalje puna jednostavnosti i u duhu poslušnosti – to je dobar znak. Ako Vi, sestro, nadalje ostanete takvog stajališta, Bog neće dopustiti da zabludite. Držite se ipak moguće dalje od tih stvari, a ako se one ipak događaju, onda sve primajte smireno, ničega se ne bojeći. Ti si u dobrim rukama tako dobrog Boga. U svemu tomu što si mi kazala ne vidim nikakvog zavaravanja ili proturječja u vjeri. To su stvari koje su u sebi dobre i bilo bi čak dobro kad bi postajala skupina dušâ, koje mole Boga za svijet, jer molitve smo svi potrebni. Ti imaš dobrog duhovnog vođu, molim te, drži se njega i budi mirna. Moli, da ostaneš vjerna Božjoj volji i ispuniš je. Što se rada tiče, izvršavaj ga što ti se i kako zapovijedi, pa i ako bi bio ponižavajući i težak. Biraj uvijek posljednje mjesto, a onda će sami kazati: "Pomakni se naviše". U duhu i svom svojem ponašanju trebaš se smatrati posljednja u cijeloj kući i u Kongregaciji. U svemu nastoj uvijek oko najveće vjernosti Bogu.

507 (208) Čeznem, o Isuse, trpjeti i kroz sve događaje života izgarati žarom ljubavi. Tebi ja pripadam posvema. Posve sam tvoja i sasvim želim uroniti u Tebe, o Isuse. Želim se posve izgubiti u Tvojoj Božanskoj ljepoti. Ti me slijediš, o Gospodine, svojom ljubavlju. Kao sunčana zraka prodireš mojom nutrinom i tamu moje duše izmjenjuješ Tvojom svjetlošću. Točno osjećam, da u Tebi živim kao mala iskra, koju obuzima neshvatljivi žar, u kojem goriš Ti, Neshvatljivo Trojstvo. Ne postoji nikakva veća radost nego Božja ljubav. Već na zemlji možemo iskusiti sreću stanovnika neba po uskoj povezanosti s Bogom, koja je posebna i ponekad nama neshvatljiva. Jednostavnom vjernošću duše može se postići ista milost.

508 Kad me s obzirom na moje dužnosti spopadne bezvoljnost i dosadnost, stavljam si pred oči da sam u Gospodnjoj kući gdje nema ničeg neznatnog, u kojoj od mojeg najneznatnijeg djela, ispunjenog božanskim načinom, ovisi slava Crkve i napredak nekih dušâ. Dakle, u redovničkom životu nije ništa neznatno.

509 Kod protivština na koje nailazim, posvješćujem si da vrijeme borbe nije završeno. Oboružavam se strpljivošću i na taj način pobjeđujem svoga napadača.

510 Ne težim radoznalo za savršenošću nego ulazim u Duh Isusov i promatram Njegova djela koja su sadržana u Evanđelju. I kad bih živjela tisuću godina ne bih mogla iscrpsti sadržaj.

511 Kad se ne priznaju moje nakane ili ih se osuđuje, ne čudim se pretjerano, jer znam da moje srce prožima samo Bog. Istina ne propada, povrijeđeno se srce smiruje, a vremenom moj se duh jača protivštinama. Ne pazim uvijek na to što govori moje srce, ali molim Boga za prosvjetljenje. Kad osjećam smirenost, tada govorim više.

512 (209) Dan obnove zavjetâ. Božja prisutnost ispunja moju dušu. Za vrijeme Sv. mise vidjela sam Isusa i reče mi slijedeće: *"Ti si Mi velika radost. Tvoja ljubav i tvoja poniznost utiču da ostavljam nebeska prijestolja i povezujem se s tobom. Ljubav poravnava bezdan, koji postoji između Moje veličine i tvoje ništavnosti"*.

513 Ljubav ispunja moju dušu. Uronjena sam u ocean ljubavi. Ja osjećam da padam u nemoć i potpuno se rastapam u Njemu.

514 Isuse, učini moje srce po Tvom Srcu. Štoviše izmjeni ga u Tvoje vlastito Srce, da bih osjećala potrebe drugih srdaca, posebno trpećih i žalosnih. Neka zrake milosrđa počivaju u mom srcu.

515 Navečer, kad sam molila krunicu šetajući u vrtu, došla sam na groblje,[270] otvorila malo kapiju, molila neko vrijeme i nutrinom pitala mrtve duše: " Zasigurno ste vrlo sretne?" Na to sam čula riječi: "U tolikoj mjeri smo sretne koliko smo vršile Božju volju" – zatim tišina kao prije. Uđoh u sebe i dugo razmišljah, kako ja ispunjavam Božju volju i kako iskorišćujem od Boga darovano vrijeme.

516 Istog dana, kad sam otišla počivati, noću dođe k meni jedna duša pokucavši na ormarić, probudivši me i zamolivši me za molitvu. Htjedoh je pitati tko je ona, ali ukrotih svoju radoznalost, povezavši ovo malo mrtvenje s mojom molitvom i oboje žrtvovah za nju.

517 Kad sam posjetila jednu bolesnu sestru,[271] koja je već bila stara osamdeset četiri godine i krasile su je brojne kreposti, upitah je: "Sigurno ste,

270 Kongregacija Naše Gospe od Milosrđa imala je u Krakowu vlastito groblje koje se nalazilo u vrtu – odijeljeno debelim zidom sa širokim ulaznim vratima. Na ovom groblju sahranjene su sve umrle sestre u Krakowu, učenice. Tu je i s. F. počivala u posebno ozidanoj grobnici do ekshumacije 25. XI 1966.

271 To je bila s. M. Witalina Maslowska. Rođena je 4. XII 1852. i umrla je 6. I 1939. godine.

sestro, već spremni stupiti pred Gospodina?" – Ona mi uzvrati da se cijeli život pripremala za ovaj posljednji čas, i dodade, da to ne oslobađa od borbe.

518 (210) † Kad sam pred Sve svete u sumraku išla na groblje, ulaz je bio zatvoren. Ali ja sam otvorila malo kapiju i rekla: "Vi duše, ukoliko nešto tražite, ja ću vam rado pomoći, koliko to Pravilo dopušta". Tada čuh riječi: "Ispunjaj volju Božju. Mi smo utoliko sretne koliko smo ispunile Božju volju".

519 Navečer dođoše duše i zamoliše me za molitvu. Puno sam molila za njih. Kad se navečer procesija vratila s groblja vidjela sam veliku skupinu duša kako ulaze s nama u kapelu i zajedno s nama mole. Mnogo sam molila, jer zato sam imala dopuštenje svojih poglavarica.[272]

520 U noći me posjetila opet jedna duša koju sam već jednom vidjela. Ali ova me nije molila za molitvu, nego mi je predbacivala da sam jednom bila vrlo ohola i sujetna i da se sada zalažem za druge iako imam još nekih drugih pogrešaka. Uzvratih: "Da, bila sam vrlo sujetna i ohola, ali to sam već ispovjedila i okajala svoje gluposti. Sada se pouzdajem u dobrotu moga Boga. Ako još i sada padnem, onda ne htijući, nikada namjerno, pa ni u najmanjoj stvari." Duša mi je počela predbacivati, zašto ne priznam njezinu veličinu kako to svi čine s obzirom na njezina velika djela; zašto je samo ja ne častim. U tom trenutku spoznadoh da je taj lik bio sotona, a ja rekoh: "Samo Bogu pripada čast, odlazi, sotono!" Odmah se duša obori u strašni, nepojmljivi i neopisivi ponor. Rekoh toj bijednoj duši da ću o tom izvijestiti cijelu Crkvu.

521 U subotu otputovasmo natrag iz Krakowa za Vilnu. Usput posjetili smo Czestochowu. Kad sam molila pred čudotvornom slikom, osjetila sam, da...[273] (ovdje se misao prekida).

272 Za vrijeme mjesečnih pojedinačnih susreta molile su sestre svoju predstojnicu za dopuštenje, da smiju obavljati svoje osobne molitve u slobodnom vremenu, koje Kongregacija nije bila propisala.

273 S. F. bilježila je potajno svoje nutarnje doživljaje (v.g. 193)

Božjem milosrđu vječnu ću hvalu pjevati

Božje milosrđe u mojoj duši

Dnevnik – s. M. Faustina

Bilježnica II

522 (1) I. M. J.

† Božjem milosrđu vječnu
ću hvalu pjevati, narodima.
Ono je najveće Božje obilježje.
Za nas je ono trajno čudo.

Iz Božjeg Trojstva ti izlaziš,
Ipak samo iz jednog ljubećeg krila.
Gospodina milosrđe u jednoj duši
Bit će tek potpuno vidljivo
Kad zavjesa padne.

Iz izvora Tvoga milosrđa, Gospodine,
Teče sva sreća i život.
Tako pjeva, njegovo stvorenje i djela,
Oduševljeno pjesmu milosrđa.

Središte božansko milosrđa otvoreno nam je
Isusovim životom ispruženim na križu.
O grešniče, sumnjaj a ne očajavaj,
Uzdaj se u milosrđe, jer i ti možeš postati svetim.

Dva izvora izviru u liku zraka[275]
Srcu Isusovu.
Ne za anđele, kerubine i serafine,
Nego za spasenje grešnog čovjeka.

(2) I. M. J.

523 O voljo Božja,
budi mojom ljubavlju.

Moj Isuse, Ti znaš, da poradi sebe ne bih napisala nijedno jedino slovo. Kad ipak pišem, onda samo na izričitu zapovijed svete poslušnosti.[276]

275 S. F. Misli na zrake na slici Milosrđa Božjeg (v. Dn. br. 47).

276 S. F. piše Dnevnik najprije iz poslušnosti svom ispovjedniku prof. Sopoćku (v. g. 3.) Nekoliko stranica Dnevnika daju naslutiti, da ju je kasnije potakao na pisanje i sam Isus (v. Dn br. 838, 894...).

Bog i duše

S. M. Faustina
od Presvetog sakramenta[277]

524 † O Isuse, skriveni Bože,
Moje Te srce osjeća,
Premda Te zavjesa skriva.
Ti znaš,da ljubim Te ja.

525 (3) I. M. J.

Vilna, 24. XI 1935.
† Druga bilježnica

Hvaljen budi Bože

O Presveto Trojstvo, koje skrivaš nutarnji život Oca, Sina i Duha Svetog, Ti vječna radosti, Ti neshvatljiva dubino ljubavi što se izlijevaš na sva stvorenja i usrećuješ ih, neka je slava i čast Tvom Imenu dovijeka. Amen.

Kad prepoznam Tvoju veličinu i Tvoju ljepotu o moj Bože, neizrecivo se tome radujem, da je Bog komu služim tako velik. U ljubavi i radosti ispunjam Tvoju svetu volju i što Ga bolje spoznajem, to Ga istinskije želim ljubiti. Gorim od čežnje ljubiti Ga sve više.

526 (43) † 14-og. Ovog četvrtka za vrijeme noćnog sata klanjanja[278] nisam mogla moliti s početka. Spopala me suhoća. Nisam mogla uroniti u Isusove bolne patnje. Legla sam ispružena na pod i žrtvovala nebeskom Ocu gorku muku našeg Gospodina Isusa kao zadovoljštinu za grijehe cijelog svijeta. Kad sam se podigla od ove molitve i pošla klecalu, iznenada sam ugledala Isusa uz klupu. Gospodin je izgledao kao kod bičevanja. U rukama je držao bijelu odjeću kojom me je obukao i pojas kojim me opasao. Pokrio me crvenim plaštom, kao što je On bio pokriven u Svojoj muci, i koprenom u istoj boji. Isus mi reče: "*Takvu odjeću nosit ćeš ti i tvoje drugarice. Moj život od kolijevke do smrti na križu bit će vaše Pravilo.*

277 U Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa bio je običaj redovničkom imenu ne dodavati nikakvih dodatnih imena. Ali sestre su ipak smjele u vezi s obavljajućim pobožnostima dodati odgovarajući nadimak, kao što je to učinila s. F. Ona je sebe nazvala s. F. od Presvetog sakramenta.

278 U Kongregaciji je tada bio običaj držati noćno klanjanje pred svaki prvi petak u mjesecu. (v. g. 208). U ovom slučaju radi se o jednom drugom klanjanju. Ovo mora odobriti kućna poglavarica. U određenim okolnostima sestrama se sudjelovanje može zapovjediti.

Promatraj Me i živi po tom. Ja želim da dublje prodreš u Moj duh (5). *Ja sam blaga i ponizna srca.*"

527 Jednog dana osjetila sam u svojoj duši ubrzano poticanje krenuti na djelo i pretvoriti u djelo, što je Bog od mene tražio. Na kratko otidoh u kapelu te sam čula ovaj glas u mojoj duši: "*Zašto se bojiš? Možda misliš, da nije dostatna Moja svemoć da bi te podupirala?*" Trenutačno osjetih u svojoj duši čudnu snagu, a sve poteškoće, na koje bi mogla naići ispunjavajući Božju volju, činile su mi se ništavnim .

528 U petak, za vrijeme Sv. mise, dok je moja duša bila ispunjena božanskim blaženstvom, čula sam slijedeći glas u svojoj duši: "*Moje milosrđe došlo je dušama po Božansko-ljudskom Isusovu Srcu kao sunčana zraka kroz kristal.*" Osjetila sam u svojoj duši i shvatila, da su sva približavanja Bogu nama data po Isusu – u Njemu i po Njemu.

529 (6) Navečer kad je dovršena devetnica u "Ostra Brami"[279] i otpjevane litanije, donio je jedan od svećenika Presveti Oltarski sakrament u pokaznici. Kad je postavio pokaznicu na oltar, ugledala sam Dijete Isusa. Najprije je ispružio Svoje ručice prema Svojoj Majci, koja je bila nazočna kao živi lik. Dok mi je govorila Majka Božja, Dijete Isus ispružio je svoje ručice prema okupljenima. Ona mi reče da sve Božje zahtjeve trebam primiti kao malo dijete, ne ispitujući, jer drugačije se ne sviđa Bogu. U tom trenutku nestade Dijete Isus, Majka Božja izgubila je svoj živi lik, i slika je bila opet kao i prije. Moja duša ispunila se velikom radošću i srećom, a ja rekoh Gospodinu: "Čini sa mnom, što se Tebi sviđa. Na sve sam spremna, ali Ti, o Gospodine, ne napuštaj me ni jednog trenutka."

(7) I. M. J.

530 Na čast Presvetom Trojstvu

Molila sam Majku predstojnicu[280] dopuštenje za četrdesetodnevni post, dnevno s komadom kruha i čašom vode. Majka predstojnica nije mi dopustila četrdeset, nego samo sedam dana, služeći se s ispovjednikovim mišljenjem.[281] "Ne mogu Vas, sestro, posve osloboditi Vaših dužnosti iz obzira prema drugim sestrama, koje bi onda mogle nešto primjetiti. Ali,

279 16. studenog slavljena je svetkovina Majke Božje od "Ostra Brame". Dakle, to je moralo biti u predvečerje 15. studenog.

280 Predstojnica kuće u Vilni bila je u to vrijeme s Borgia Tichy (v. g. 219)

281 Ispovjednik sestara bio je prof. Sopoćko (v. g. 48)

dajem Vam svoje dopuštenje, koliko se možete predati molitvi i bilježenju nekih od ovih stvari. Teže će biti zaštititi Vas s obzirom na post. Ovdje zaista ne mogu ništa izmisliti". Ona nadoda: "Idite sada, sestro, možda mi dođe prosvjetljenje". U nedjelju ujutro mogla sam istinski spoznati, da me Majka predstojnica, već odredila za vrijeme objeda na dužnost vratarice, i učinila je to misleći omogućiti mi post. Ujutro nisam išla na doručak. Ipak potom sam pošla (8) Majci predstojnici i rekoh joj: "Kad već imam dužnost na vratima, onda mogu otkloniti svaku pažnju sa sebe". Majka je odgovorila: "Kad sam Vas tu, sestro, postavila,[282] na to sam već bila mislila". Sada sam mogla razumjeti da sam istu misao osjetila nutrinom.

531 24. XI 1935. Nedjelja, prvi dan. Otišla sam Presvetom Oltarskom sakramentu i prikazala se zajedno s Isusom, koji je tu nazočan, Nebeskom Ocu. Odmah sam čula riječi u svojoj duši: "*Tvoj cilj i tvojih drugarica neka je sjedinjenje sa Mnom po ljubavi koliko je god istinski moguće. Ti ćeš izmiriti zemlju s Nebom, umirit ćeš pravednu Božju srdžbu i izmoliti svijetu milosrđe. Povjeravam ti dva bisera, koja su jako draga mom srcu: to su duše svećenika i redovničkih osoba. Za njih ćeš posebno moliti. Njihova snaga bit će u vašem mrtvljenju. Molitve, postove, mrtvljenja, rad* (9) *i sve patnje sjedinjavat ćeš s Mojom molitvom, postom, mrtvljenjem, radom i trpljenjem. Onda će oni imati snagu pred Mojim Ocem.*"

532 Nakon Sv. pričesti vidjela sam Gospodina meni govoreći: "*Uroni danas u duh Mog siromaštva i uredi sve tako da i najsiromašniji nemaju u čemu zavidjeti. Ne sviđaju mi se zgrade i veličajne ustanove, nego čista i ponizna srca*".

533 Kad sam ostala sama, započela sam razmišljati o duhu siromaštva. Vidim posve jasno da Isus nije ništa posjedovao iako je bio Gospodar svih stvari. Posudivši jaslice On ide kroz život i čini svima dobro, a Sam ništa ne posjedujući na što bi naslonio Svoju glavu. Na križu vidim vrhunac Njegova siromaštva, čak je oslobođen Svoje odjeće. O Isuse, svečanim zavjetom siromaštva želim Ti biti slična. Siromaštvo neka mi bude majkom. (10) Kako izvanjski ne želim ništa posjedovati i ničim raspolagati kao vlasništvom, tako ne želim ni u svojoj nutrini gajiti takvu čežnju. Kako je veliko Tvoje siromaštvo u Presvetom Oltarskom sakramentu. Da li je ikad neka duša bila tako napuštena kao Ti, Isuse, na križu?

282 U blagovalištu sestara bila je postavljena ploča na koju je predstojnica kuće pribila list s imenima onih sestara kojima je dodijelila neku dužnost za slijedeći tjedan. U ovom slučaju radilo se o dužnosti vratarice kuće za vrijeme zajedničkog objeda (zw. Zgr.)

534 Čistoća. – Ovaj zavjet, razumije se po sebi, zabranjuje sve što je zabranjeno šestom i devetom Božjom zapovjedi, naravno djela, riječi, osjećaje i... Razumijem, da se svečani zavjet razlikuje od jednostavnog zavjeta. To shvaćam u svoj širini. Kad sam o tom razmišljala, čula sam riječi u svojoj duši: "*Ti si vječna Moja zaručnica. Tvoja čistoća treba biti veća od čistoće anđela, jer s nijednim od anđela nisam tako tijesno povezan kao s tobom. Najmanje djelo Moje zaručnice ima beskrajnu vrijednost. Čista duša ima nepojmljivu moć pred Bogom.*"

535 (11) Poslušnost. "*Došao sam vršiti volju Svoga Oca. Bio sam poslušan roditeljima, poslušan mučiteljima, poslušan svećenicima.*" O Isuse, razumijem duh poslušnosti, i razumijem na što se on oslanja. On ne obuhvaća samo vanjski čin, nego dodiruje razum, volju i moć rasuđivanja. Kad smo poslušni svojim poglavarima, poslušni smo Bogu. Svejedno, da li mi umjesto Boga zapovijeda anđeo ili čovjek, moram uvijek biti poslušna. O zavjetu ne želim opširnije pisati, jer već je u sebi jasno obuhvaćen i konkretan. Stoga prelazim općenitom razmišljanju s obzirom na novu redovničku zajednicu.

536

† Opći sažetak[283]

Neće biti nikakvih raskošnih kuća, nego mala crkva i uz nju mala redovnička zajednica, mali krug dušâ. Ne više od deset osoba. Osim toga još dvije duše koje će vam obavljati različite (12) poslove za redovničku zajednicu i brinuti se za crkvu. One neće nositi nikakvu redovničku odjeću, nego civilnu. Polagat će jednostavne zavjete i bit će podložne izričito predstojnici, koja živi iza rešetaka. One će sudjelovati u svim duhovnim dobrima cjelokupne Kongregacije. To smiju biti najviše dvije osobe, redovito jedna. Kuće će biti neovisne jedna o drugoj, iako će Pravilom, zavjetima i u duhu biti najuže uzajamno povezane. U izvanrednim slučajevima moći će se poslati sestru iz jedne kuće u drugu, kao i više sestara kod otvaranja jedne nove kuće, ukoliko nastupi takva nužnost. Svaka kuća bit će podložna mjesnom ordinariju.

537 Svaka sestra stanovat će u odvojenoj ćeliji, ali zajednički život ostat će očuvan. Sestre će se sastajati na molitvu, objede i u slobodno vrijeme. Svaka sestra, koja položi svoje zavjete, (13) neće više vidjeti svijeta, čak

283 Ne zna se, da li je s. F. dobila podrobnija uputstva s obzirom na novu redovničku zajednicu. Može biti da je o tom razgovarala sa svojim ispovjednikom. U njezinim zabilješkama nema govora o tom.

ni kroz rešetke, jer će biti pokrivene crnim platnom. Čak će razgovor biti strogo ograničen. Ona će biti kao neka umrla, nerazumljena od svijeta, ali i nerazumijevajući svijet. Ona se treba nalaziti između neba i zemlje i trajno moliti Boga za milosrđe svijetu, snagu svećenicima, da njihove riječi ne odjekuju nečuvene, i da one same ustraju u ovom neshvatljivom dostojanstvu bez ljage premda su jako ugrožene. Takvih sestara neće biti puno, ali bit će to herojske duše. Za plašljive i razmažene duše nije tamo mjesto.

538 Među sobom neće biti podijeljene na korove,[284] također ne na majke i majčice,[285] ne na časne i najčasnije. Sve zajedno bit će jednake, pa ako bi bilo i velikih razlika u podrijetlu. Mi znamo tko je bio Isus i kako se On spustio i koga je susretao. One će nositi odjeću koju je On sam nosio za vrijeme Svog trpljenja. Ali ne samo odjeću (14) nego se trebaju obilježiti pečatom kojim je On bio označen – naime: trpljenjem i prezirom. Svaka sestra će težiti najvišoj samozatajnosti i naklonosti za poniznošću. Ona, koja se najviše ističe u ovoj kreposti, bit će prikladna voditi druge.

539 Ako nas je Gospodin učinio suputnicama, zacijelo još više, djeliteljicama Njegovog milosrđa, naša ljubav mora biti velika prema svakoj pojedinoj duši, započevši kod izabranih, pa sve do duše koja još ne poznaje Boga. Molitvom i mrtvenjem dospjevamo do zemalja pogana i tako pripravljamo put misionarima. Mislit ćemo na to da vojnik ne može dugo istrajati na fronti ako ga ne potpomažu vanjske snage koje ne sudjeluju neposredno u borbi, ali dopremaju sve potrebito. Tu ulogu ispunja molitva. Svaka bi se trebala odlikovati apostolskim duhom.

540 (15) Kad sam navečer pisala, čula sam ovaj glas u ćeliji: "Ne napuštaj ovu Kongregaciju. Imaj sućut s njom, jer očekuju te velike patnje." Kad sam pogledala u pravcu glasa, nikog nisam vidjela i pisala sam dalje. Tada sam čula šuštanje i slijedeće riječi: "Ako odeš, uništit ćemo te. Ne muči nas". Pogledah gore i vidjeh mnoga užasna čudovišta. Kad sam se prekrižila u mislima, odmah se sva razbježaše. Kako je strašno užasan sotona! Jadne su duše prokletih koje moraju živjeti u njegovu društvu. Sam njegov pogled je užasniji nego sva muka u paklu.

284 V. g. 153.

285 Prema starim konstitucijama redovničke zajednice naslov "Majka" dolikovao je članovima vrhovne uprave kao i svim predstojnicama kućâ. Ali da bi se postiglo obiteljsko ozračje u odgojnim zavodima, koje vodi Kongregacija, odgojenice su nazivale svoje odgojiteljice također "Majkom" (Konst. Zgrom.).

541 Nakon nekog vremena čula sam glas u mojoj duši: "*Ne boj se ničeg. Bez moje volje ništa ti se ne može dogoditi*". Neka čudesna snaga dođe poslije ovih riječi u moju dušu. Izuzetno se radujem zbog Božje dobrote.

542 (16) Postulatura.[286] Starosna dob primanja. Svaka osoba od petnaeste do tridesete godine života može biti primljena. Na prvom mjestu mora se paziti na duh, da li je osoba nadahnuta, kao i na karakter, da li ima jaku volju i hrabrost ići Isusovim stopama, i to radosno i veselo, jer Bog ljubi radosnu molitvu. Ona mora moći prezirati svijet i samu sebe. Manjkavi miraz nikada ne smije biti smetnja za primanje. Sve formalnosti moraju biti obavljene. Komplicirani slučajevi neka se ne primaju.

Turobne osobe ne mogu biti primljene kao i takve koje su sklone tugovanju, koje imaju zarazne bolesti, koje imaju teške karaktere i nisu prikladne za samostanski život. Na izbor članova treba se dobro paziti, jer jedan neprikladan član je dovoljan da stvori nemir u cijelom samostanu.

543 Trajanje postulature. Postulatura traje godinu dana. (17) U tom vremenu treba se određena osoba ispitati, da li joj se sviđa i pristaje takav način života ili nije za nju. Također učiteljica novakinja treba brižljivo ispitati da li je ili nije odgovarajuća osoba prikladna za ovaj način života. Kad se nakon godinu dana ispostavi da su prisutni dobra volja i iskrena spremnost služiti Bogu, takva osoba neka se primi u novicijat.

544 Novicijat[287] traje godinu dana, bez prekida. Novakinju se poučava u kreposti s obzirom na zavjete i važnost zavjeta. Učiteljica novakinja treba se potruditi za njihov temeljiti odgoj. Ona se treba truditi u poniznosti, jer samo ponizno srce može zavjet lako očuvati i iskusiti veliku radost koju Bog izlijeva na vjernu dušu.

Novakinji se ne povjeravaju odgovorne dužnosti da bi se neusiljeno mogla posvetiti vlastitom usavršavanju. One su obvezane na točno opsluživanje Pravila i propisa, kao i postulantica.

545 (18) Nakon godine novicijata, ukoliko se novakinja pokazala vjernom, može pristupiti polaganju jednogodišnjih zavjeta. To se treba ponavljati kroz tri godine. Onda može već preuzeti odgovorne dužnosti, ali i dalje će pripadati novicijatu i jednotjedno će imati predavanje s novakinjama.

---

286 Postulatura. – Ovdje se razumije prvo vrijeme kušnje u redovničkoj zajednici. Kandidatica pobliže upoznaje u to vrijeme Kongregaciju čiji član želi postati – i sama omogućuje redovničkoj zajednici da je upozna.

287 Nakon postulatura kandidatica obavlja osmodnevne duhovne vježbe. Potom bude obučena. Ona tada dobija redovničku odjeću i redovničko ime. Tako ona postaje novakinjom.

Posljednjih šest mjeseci provesti će posve u novicijatu da bi se dobro pripravila za polaganje svečanih zavjeta.[288]

546 Što se tiče ishrane, mi nećemo jesti meso. Jelo će biti takvo, da nam siromašni ljudi ne mogu zavidjeti. Svetkovine se ipak mogu nešto razlikovati od svagdana. Tri su obroka na dan. Vremena posta strogo će se održavati u izvornom duhu, posebno ona dva velika. Hrana će biti ista za sve sestre, bez (19) izuzetaka, da bi se zajednički život mogao održati u svoj svojoj čistoći, kako u ishrani, tako u odjeći i u uređenju ćelije.[289] Ukoliko se ipak neka sestra razboli, ona treba doživjeti svaku obzirnost.

547 Molitva. Jednosatno razmatranje,[290] Sv. misa i Sv. pričest, dnevne molitve, dva ispitivanja savjesti, časoslov,[291] krunica, duhovna čitanja, jedan sat molitve noću. Raspored vremena bolje će se učiniti kad se na ovaj način počne živjeti.

548 U tom trenutku čula sam slijedeće riječi u mojoj duši: "*Kćeri moja, osigurat ću ti sigurno uzdržavanje od čega ćeš živjeti. Tvoja obveza je savršeno se pouzdavati u Moju dobrotu, a Moja obveza je tebi dati sve i što ti je potrebno. Činim Sebe ovisnim od tvog povjerenja. Ako tvoje povjerenje bude veliko, onda Moja velikodušnost neće znati za nikakve granice*".

549 (20) O radu. Kao ljudi siromaštva one će obavljati sve radove koji budu u samostanu. Svaka sestra trebala bi se radovati kad joj se dodijeli rad, pri kojem se osjeća poniženom ili je protiv njezine prirode, jer to će doprinijeti njezinom nutarnjem ojačanju. Predstojnica će moguće često izmjenjivati obveze sestara i tim pripomoći, potpunom odvajanju od malih stvari, čemu žene jako naginju. Zaista, ponekad nalazim da je smiješno kada duše, koje su stvarno ostavile važne stvari, sada se navezuju na lažne
550 sitnice ili male stvari. Svaka sestra radit će mjesec dana u kuhinji, ne izuzimajući predstojnicu. Svi trebaju doći u dodir sa svakom mukom koja se pojavi u samostanu. Svi trebaju uvijek i u svemu imati čisto mišljenje,

---

288 U Kongregaciji Naše Gospe od Milosrđa sestre polažu jednostavne zavjete. U redovničkoj zajednici koju predlaže s. F. sestre trebaju polagati svečane zavjete. Razlika između jednostavnih i svečanih zavjeta ističe se u slijedu pojedinih zavjeta. Npr.: zavjetom siromaštva redovnička osoba odriče se zemaljskih dobara. Ali kod svečanih zavjeta redovnička osoba odriče se apsolutno svakog vlasništva i sposobnosti sticanja vlasništva. Kod jednostanog zavjeta odricanje je samo djelomično, pri čemu se pridržava vlasništvo i sposobnost sticanja novog. Odriče se samo raspolaganjem zemaljskim dobrima.

289 V. g. 112.

290 V. g. 212.

291 "Časoslov" – Ovdje se misli liturgijska molitva Crkve, koja se sastoji od psalama, himana, čitanja stihova itd. Na ovu molitvu obvezane su sve sestre – s vječnim i privremenim zavjetima.

jer nered se nikako ne sviđa Bogu. One se trebaju same optužiti za svoje
izvanjske prekršaje (21) i moliti predstojnicu za pokoru. To trebaju činiti
u duhu poniznosti. Jedne s drugima trebaju živjeti u čistoj i višoj ljubavi,
gledajući svaka u susestri sliku Božju. Posebno obilježje ove male zajedni-
ce je ljubav. Stoga ne bi trebale suziti svoje srce, nego obuhvatiti cijeli
svijet i svakoj duši molitvom iskazati milosrđe, tako kako to traži njihovo
551 zvanje. Ako smo milosrdni u tom duhu i postići ćemo milosrđe. Svaka
sestra treba osjećati veliku ljubav za Crkvu, kao dobro dijete koje ljubi
svoju majku i za nju moli. Tako bi trebala moliti svaka kršćanska duša za
Crkvu, koja joj je majka. To vrijedi tim više za nas sestre, jer smo posebno
obvezane moliti za Crkvu. Velik je dakle naš apostolat, premda ostaje
skriven. Ove svakodnevne sitnice polagat ćemo Isusu pod noge kao žrtvu
molitve za svijet. Da bi se ta žrtva (22) svidjela Bogu, ona mora biti čista.
Da bi žrtva bila čista, srce se mora odvojiti od svih prirodnih navezanosti
i sve osjećaje usmjeriti svojem Stvoritelju, u Njemu ljubeći sva stvorenja
prema Njegovoj svetoj volji. Ako svaka tako postupa u duhu požrtvovno-
sti, donijet će Crkvi radost.

552 Osim zavjetâ kao najviše pravilo smatram – premda su sva važna, ipak je stavljam na prvo mjesto – šutnju. Stvarno, ako se ovo pravilo točno obdržava, za ostala ne moram biti zabrinuta. Žene jako naginju govoru. Duh Sveti pak ne govori rastresenoj i brbljavoj duši. On govori po Svojim tihim nadahnućima sabranim šutljivim dušama. Kad bi se šutnja točno obdržavala, ne bi bilo nikakvog mrmljanja, nikakve ogorčenosti, nikakvih govora, nikakvog ogovaranja, nikakvih povređivanja ljubavi prema bližnjemu. (23) Kratko rečeno: Mnoge pogreške bile bi suvišne. Šutljive usne su čisto zlato i svjedoče o nutarnjoj svetosti.

553 Odmah želim govoriti o drugom pravilu, naime o govorenju. Šutjeti, kad je potrebno govoriti, je nesavršenost, ponekad čak grijeh. Tako trebaju sve sudjelovati u odmoru, rekreaciji[292], a predstojnica ne bi trebala ni jednu sestru od njega osloboditi, osim u važnim stvarima. Odmori (rekreacije) trebaju biti veseli u Duhu Božjem. Tu imamo prigodu uzajamno se upoznati. Svaka treba izreći svoje mišljenje na izgradnju drugih, ne oholo ili – Bože sačuvaj – u vidu sukoba. To ne bi bilo u skladu s našim zvanjem, koje treba biti označeno ljubavlju. Rekreacije će biti dva puta dnevno po pola sata. Ukoliko neka od sestara prekrši šutnju (24), dužna je odmah optužiti se kod predstojnice i moliti za pokoru. Poglavarica joj

292 V. g. 159.

treba naložiti za ovaj prekršaj javnu kaznu. Ukoliko bi drugačije postupila tada bi morala osobno odgovarati pred Gospodinom.

554 O klauzuri.[293] Bez posebnog dopuštenja mjesnog biskupa, i to samo u posebnim slučajevima, ne smije nitko stupiti u klauzuru. Posebni slučajevi su: podjeljivanje sakramenta bolesnicima, pomoć umirućima, pomoć pri sprovodu, ili može se dogoditi da određeni majstori trebaju nešto popraviti u klauzuri. I zato ipak mora postojati izričito dopuštenje. Vrata klauzure moraju uvijek biti zatvorena a ključ treba imati samo predstojnica.

555 O pristupu gostinjskoj sobi za razgovor. Nijedna od sestara ne smije ući u gostinjsku sobu razgovora bez posebnog dopuštenja poglavarice. Predstojnica opet ne smije olako davati svoje dopuštenje za često ustupanje (25) gostinjske sobe za razgovor. One koje su umrle svijetu, ne trebaju se u nj vraćati, također ni razgovorom. Ukoliko predstojnica smatra ispravnim da neka sestra smije ući u sobu razgovora, mora se držati slijedećih smjernica: Ona osobno treba pratiti sestru, ukoliko je spriječena treba odrediti zamjenicu; ona je obvezna na diskreciju; ono što je čula ne smije dalje prepričavati, ali mora o svemu obavjestiti poglavaricu. Razgovori trebaju trajati kratko, osim ako iz obzira prema drugoj osobi bude duže zadržana. Nikada neka se zavjesa ne uklanja. U rijetkim slučajevima, ali izuzetno, može se to dogoditi na veliku molbu tjelesnog oca ili majke.

556 O pismima. Svaka sestra smije pisma zapečaćena pisati biskupu, kome je kuća podložna. Inače moraju sestre pitati za dopuštenje kod svakog pisma i otvoreno ga predati predstojnici. Predstojnica treba postupati u duhu ljubavi (26) i mudrosti, jer ima pravo poslati pismo dalje ili ga zadržati, već prema tome što doprinosi većoj Božjoj slavi. Ali ja želim da se pisma pišu što je moguće rijetko. Donosimo dušama pomoć molitvom i mrtvenjem, a ne pismima.

557 O ispovijedi. Ispovjednike za Kongregaciju određuje biskup, kako redovite,[294] tako i izvanredne.[295] Redovni ispovjednik ćē ispovjedati cijelu

293 Pod klauzurom ovdje se razumije određeni broj prostorija u redovničkoj kući, u koje ne smiju ulaziti osobe koje ne pripadaju redovničkoj zajednici (v. g. 288; Baczkowski, Art. II, 754-759 i Konst. Zgrom. roz. XVIII)

294 Za svaku redovniču kuću bio je nadležan redovni ispovjednik, određen od mjesnog ordinarija (usp. CIC/1917. c. 520)

295 Kanonsko je pravo predviđalo da je mjesni ordinarij imao odrediti izvanrednog ispovjednika za svaku sestrinsku kuću. Taj je bio obvezan najmanje četiri puta posjetiti kuću i ispovjedati. S njim su sve sestre trebale razgovarati, pa makar se ne ispovjedale, barem najmanje moliti za blagoslov. Taj propis trebao je izaći u susret onim sestrama kojima je potreban drugi a

zajednicu jednom tjedno. Izvanredni ispovjednik dolazit će svake četvrte godine. Svaka sestra je obvezana pojaviti se pred njim, pa makar se ne htjela ispovjedati. Oba ispovjednika svoju službu neće obavljati dulje od tri godine. Na koncu tog trogodišnjeg razdoblja provest će se tajno glasovanje i već prema uspjehu predstojnica će svoju molbu predložiti biskupu. Ispovjednik može biti potvrđen za drugo i čak za treće trogodište. Sestre će se ispovjedati pri zatvorenim rešetkama. Duhovna predavanja neka se drže isto tako pri zatvorenim rešetkama s obješenom tamnom zavjesom. Sestre neka nikada ne razgovaraju jedna s drugom o ispovijedi i ispovjednicima. One trebaju štoviše moliti za njih, da im Bog podari svjetlo za vođenje duša.

558 O Svetoj pričesti. Sestre ne trebaju o tom razgovarati koja se od njih rjeđe a koja češće pričešćuje. One ne trebaju o toj stvari suditi, jer nemaju nikakvog ovlaštenja zato. Svaki sud u ovoj stvari pripada izričito ispovjedniku. Predstojnica smije upitati određenu sestru, ali ne da bi saznala za razlog izostanka sa Sv. pričesti, nego samo da bi joj olakšala ispovijed. Predstojnice neka se ne usuđuju ulaziti u područje savjesti sestara. Predstojnica može ponekad odrediti, na koju nakanu zajednica treba prikazati Sv. pričest (28). Svaka se treba potruditi za najveću čistoću svoje duše da bi dnevno mogla primati svog Božanskog gosta.

559 Kad sam jednom došla u kapelu vidjela sam zidove jedne zgrade, koja je izgledala kao da se raspada.[296] Prozori su bili bez stakla, ovratnici bez vrata i ne dovršeni. Tada sam čula riječi u svojoj duši: *"Tu treba biti samostan."* Meni se nije svidjelo da bude na takvim ruševinama.

560 Četvrtak. Osjećala sam se tjeranom što je moguće brže ići na djelo, prema želji Gospodinovoj. Za vrijeme ispovijedi u jednom slučaju stavila sam svoje vlastito mišljenje iznad ispovjednikova. U prvom trenutku nisam toga bila uopće svjesna. No, kad sam održala Sv. sat, ugledala sam Isusa (29) u liku kao što je na slici. Isus mi je rekao, da o svemu što mi On kaže i od mene zahtijeva izvjestim ispovjednika i poglavaricu *"i čini samo ono za što si dobila dopuštenje"*. Isus mi je dao spoznati kako Mu se ne sviđa samovolja duše. U takvoj duši otkrila sam samu sebe. Zamijetih sjene samovolje u sebi i bacih se u prašinu[297] pred Njegovom veličajnošću.

ne redovni ispovjednik – t. j.omogućiti im slobodu savjesti (c. 521§1/1917.)

296 S. F. vidjela je u viđenju kuću, koja treba služiti kao sjedište novoj redovničkoj zajednici. Radilo se o ruševinama jedne kuće u Ul. Sw. Anny 12. Ispovjednik S. F. prof. Sopoćko obnovio je vlastitim sredstvima tu kuću i namjeravao je u nju eventualno smjestiti novu redovničku zajednicu. Ostvarenje tih planova prekrižilo je izbijanje Drugog svjetskog rata (Usp. L. Prof. Sopoćko od 31. III 1972.)

Slomljena srca molila sam Ga za oproštenje. Isus mi nije dopustio ostati duže u takvom stanju. Njegov božanski pogled ispuni moju dušu tako velikom radošću, da nemam riječi to izraziti. Isus mi je dao spoznati da Ga trebam više pitati i s Njim se posavjetovati. Uistinu, sladak je pogled mog Gospodina, koji prodire mojom dušom do najskrovitijih dubina. Moj duh sporazumijeva se s Bogom ne govoreći ni jednu riječ. Ja osjećam da On živi u meni i ja u Njemu.

561 (30) Ugledah sliku[298] u nekoj maloj kapeli i vidjeh u istom trenutku kako od male kapele postade velika i divna Božja kuća. U toj crkvi vidjela sam Majku Božju s Djetetom Isusom na ruci. Iznenada nestade Dijete Isus s ruke Majke Božje a ja vidjeh živu sliku raspetog Isusa. Majka Božja reče, da se trebam ponašati kao Ona. Uprkos radosti upućivala je pogled stalno na križ i reče, da milosti koje mi Bog podaruje nisu samo za mene nego i za druge duše.

562 Za vrijeme Sv. mise ne vidim uvijek jednako Dijete Isusa. Ponekad je On vrlo radostan, onda opet jedva gleda u kapelu. Sada je najradosniji tamo gdje naš ispovjednik[299] slavi Sv. misu. Jako me je čudilo da ga malo Dijete Isus toliko voli. Ponekad Ga vidim u obojenoj košuljici.[300]

563 (31) Prije nego što sam došla u Vilnu i upoznala ispovjednika, vidjela sam jednu ne tako veliku crkvu i uz nju redovničku zajednicu.[301] Samostan je imao dvanaest ćelija. Svaka sestra stanuje zasebno. Vidjela sam svećenika,[302] koji mi je bio pomogao i kojeg sam tek upoznala nekoliko godina kasnije. Ali po ukazanjima već sam ga poznavala. Vidjela sam kako je sve predano uredio u samostanu. Jedan drugi svećenik[303] pomogao mu je pri tom, ali njega nisam do sada upoznala. Vidjela sam željezne rešetke koje su prekrivene tamnim platnom. Sestre nisu ulazile u tu crkvu.

297 To je slikoviti opis čina kojeg je s. F. obavila kao priznanje grijeha.

298 Ovdje se radi o slici E. Kazimirowskog (v.g. 1.)

299 Ovdje se misli na prof. Sopoćka (v.g . 48)

300 "Košuljica" (polj. Zapaska). – Ova riječ ima višestruko značenje. Može biti pokrivalo ramena, pregača koja se nosi preko gornjeg dijela odjelca, ali i mantilić za djecu. s. F. misli na posljednje.

301 Vjerojatno je S. F. vidjela kuću redovničke zajednice Milosrdnog Otkupitelja u Myslibórzu (v. g. 252)

302 Svećenik je bio prof. Sopoćko (v. g. 48)

303 Vjerojatno je to bio svećenik o. Wladyslaw Wantuchowski SJ, koji je za vrijeme deset godina u kojima se prof. Sopoćko morao skrivati, vodio redovničku zajednicu Milosrdnog Otkupitelja (usp. Borkiewicz Isydor OFM Con.: Stosunek Siostry Faustyny do nowego Zgromadzenia (Odnos s. F. prema novoj Kongregaciji).

564 Dan Bezgrešnog začeća Majke Božje. Za vrijeme Sv. mise čula sam šuštanje odjeće i ugledala Presvetu Bogorodicu u posebno čudesnoj svjetlosti. Njena odjeća bila je bijela s plavim pojasom. (32) Ona reče: "Ti mi pripravljaš velike radosti ako budeš veličala Presveto Trojstvo za milosti i povlastice meni udjeljene" – i odmah iščeznu.

565 O pokori i mrtvenju

Na prvom mjestu su nutarnja mrtvenja, ali osim toga obavljat ćemo i vanjska mrtvenja, točno određena da bi ih svi izvršavali. To su: Tri dana tjedno obdržavati strogi post: petkom, subotom i srijedom. Petkom svi će se bičevati[304] doklegod traje pedesetprvi psalam, svi u isto vrijeme u svojim ćelijama; predviđeno vrijeme je tri sata – za umiruće grešnike. Za dva velika posna dana,[305] za kvatre[306] i u dan prije velikih svetkovina[307] za objed se jednom daje jednu krišku kruha i nešto vode.

Svaka bi se trebala potruditi za ispunjavanje tih mrtvenja koja su propisana za (33) sve. Ukoliko bi neka sestra težila još više, trebala bi moliti predstojnicu za dopuštenje. Još jedno općenito mrtvenje: Nijedna od sestara ne smije stupiti u ćeliju jedne druge bez posebnog dopuštenja predstojnice. Naprotiv predstojnica bi trebala ući ponekad neupadljivo u ćeliju – ali ne pod vidom uhođenja, nego u duhu ljubavi i odgovornosti, koju ona ima pred Bogom. Nijedna od sestara neće nešto zaključavati. Pravilo će biti svima ključ zajedništva.

566 Jednog dana nakon Sv. pričesti iznenada sam vidjela Dijete Isusa. On je stajao uz moje klecalo i držao se čvrsto objema ručicama za nj. Premda je On bio malo dijete, moju je dušu prožeo strah i tjeskoba. U Njemu sam vidjela svoga Suca, Gospodina i Stvoritelja, pred čijom svetošću drhću anđeli. S druge strane neshvatljiva ljubav prelila se (34) mojom dušom. Činilo mi se da ću umrijeti od ljubavi. Vidim da Isus najprije jača moju

304 Umjesto bičevati u izvorniku stoji "vršiti disciplinu". – "Disciplinom" se također naziva postupak bičevanja.

305 Teško je kazati na koje je posne dane mislila je s. F. Moglo bi se pretpostaviti da se radi o Čistoj srijedi i Velikom petku.

306 U poljskoj Crkvi (kao i u nas) prakticira se slijedeće: U svakom tromjesečju godine određena su tri dana (srijeda, petak i subota) – to su takozvani kvatreni dani – na kojima je post bio obavezan, posebno molitve za svećenička i redovnička zvanja.

307 Unutar crkvene godine trebalo se tada postiti prethodeći dan slijedećim svetkovinama: Duhovi, Velika Gospa i Svi sveti (usp. CIC c. 1252§2/1917.)

dušu i osposobljuje je za susrete s Njim. Drugačije to ne bih mogla podnijeti, što doživim u pojedinim trenucima.

567 Odnos sestara prema predstojnici

Sve sestre trebale bi poštovati predstojnicu kao Samog Gospodina – kao što sam to već rekla kod zavjeta poslušnosti. One je trebaju susretati svojim djetinjim povjerenjem, nikada mrmljati ili prekoravati njene naputke, jer to se Bogu jako ne sviđa. Svaku sestru treba voditi duh vjere prema poglavaricama, jednostavnošću moliti za sve što joj je potrebno. Neka Bog sačuva i ne bi se trebalo ponoviti ili uopće dogoditi, da bi neka od sestara bila predstojnici razlogom žalosti ili suzama. Svaka sestra trebala bi znati kako četvrta zapovijed obvezuje dijete poštovati svoje roditelje, tako i sestra svoju predstojnicu. Nije dobra sestra koja bi se usudila suditi o svojoj predstojnici. One trebaju biti iskrene prema predstojnici i sve joj kazati, također svoje potrebe djetinjom jednostavnošću.

Sestre će je oslovljavati s "Molim, sestro predstojnice". Nikad joj neće ljubiti ruku, ali pri svakom susretu na hodniku ili ulazeći u njezinu ćeliju, pozdravit će je s "Hvaljen Isus" lagano naginjući glavom.

Jedna drugu oslovljavat će "Molim, sestro" i dodavši ime. U odnosu prema predstojnici svaka bi trebala biti nošena duhom vjere, a ne ganutljivošću ili laskanjem jer to nije dostojno jedne sestre i jako je ponižava. Sestra bi trebala biti slobodna, kao kraljica, a to može biti samo ako živi iz duha vjere. Mi trebamo predstojnicu slušati i častiti je, ne jer je dobra, razumna i sveta, ne, ne stoga, nego jer ona zastupa Boga. Kad sam njoj poslušna, poslušna sam samom Bogu.

568 (36) Odnos predstojnice prema sestrama

Predstojnica bi se trebala odlikovati poniznošću i ljubavlju bez izuzetka prema svakoj sestri. Nju ne smije voditi simpatija ili nesimpatija, nego duh Kristov. Ona treba znati, da će Bog od nje zahtijevati polaganje računa o svakoj sestri. Ona ne treba sestrama držati nikakve moralne propovijedi, nego dati primjer duboke poniznosti i samozatajnosti. To će biti najdjelotvornija pouka za njene potčinjene. Ona treba biti određena, a ne oštra. Ona treba biti strpljiva pa i ako joj se dosađuje istim pitanjima. Pa ako bi i stotinu puta morala isto kazati, ona to treba činiti s istom opuštenošću. Ona se treba truditi pronalaziti potrebe samih sestara, a ne tek čekati da ju se moli za ovo ili za ono, jer su različite sklonosti duša. Ukoliko bi

primjetila da je neka sestra žalosna ili da trpi, ona treba pokušati svim sredstvima pomoći joj ili utješiti je. Ona treba puno moliti i moliti za prosvjetljenje (37) kako treba postupati sa svakom, jer svaka duša je jedan poseban svijet. Bog susreće duše na različite načine, za nas ponekad nerazumljiv i neshvatljiv. Stoga predstojnica treba biti oprezna da ne bi spriječila Božje djelovanje u nekoj duši. Ona ne bi nikada trebala opominjati sestre kad je uzbuđena. Opominjanja trebaju imati uvijek crtu ohrabrenja. Duši se mora dati do znanja da uvidi svoje pogreške ali je ne treba lomiti. Predstojnica se treba odlikovati djelatnom ljubavlju prema sestrama. Ona treba uzimati svaku muku na svoja vlastita ramena, da bi rasteretila sestre. Od sestara ne bi trebala zahtijevati nikakve usluge. Ona ih treba smatrati zaručnicama Kristovim i služiti im dan i noć. Ona sama treba radije moliti nego zapovjedati. Ona treba imati otvoreno srce za patnje sestara. Ona sama treba učiti i razmatrati iz otvorene knjige – koja je Razapeti Isus. Ona treba uvijek iskreno moliti za prosvjetljenje, prije svega onda kad ima nešto važno obaviti (38) s nekom sestrom. Ona se treba čuvati da ne ulazi u područje savjesti, jer zato samo svećenik ima milost. No događa se da neka duša osjeća potrebu izgovoriti se pred predstojnicom. Onda je predstojnica može saslušati ali treba čuvati tajnu, jer duša se o ništa tako ne spotiče kao očitovanje onog što se u povjerenju kazalo, to znači kao tajna. Žene imaju s tim uvijek slabe glave. Rijetko se može susresti ženu da ima muževni razum. Predstojnica treba nastojati za dubokim sjedinjenjem s Bogom. Tako će onda Bog po njoj upravljati. Majka Božja bit će predstojnica[308] ovog samostana a mi Njezine vjerne kćeri.

569 15. XII ('35.) Danas, već od ranog jutra, tjera me neka čudna sila na djelovanje ne ostavljajući mi ni trenutak mira. Neki čudni žar za djelovanje njem zapalio se u mom srcu. Ne mogah ga obuzdati. To je neko tiho mučeništvo koje sam Bog poznaje. Ali neka se sa mnom zbiva što (39) se Isusu sviđa. Moje srce je spremno na sve. O Isuse, moj dragocjeni Učitelju, ne ostavi me ni za trenutak samu. Isuse, Ti dobro znaš, kako sam slaba po samoj sebi. I znam tako da Te moja slabost prisiljava biti uvijek uza me.

308 Neke redovničke zajednice, među njima i Kongregacja Naše Gospe od Milosrđa, izabrale svečanim činom Majku Božju za vrhovnu poglavaricu Kongregacije i njoj povjeriše sve svoje vremenske i vječne stvari. U kući matici u Warszawi ul. Zytnia 3/9 učinjen je taj čin 5. VIII 1937. na kojem su sudjelovale sve predstojnice "sestarskih kuća". Potom je taj čin ponovljen 15. VIII 1937. u svim kućama Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u nazočnosti svih sestara dotične redovničke zajednice.

570 Jednom sam vidjela Isusa u svjetloj odjeći. To je bilo u stakleniku:[309] *"Piši, što ti Ja kažem: Moje je zadovoljstvo sjediniti Me s tobom. S velikom čežnjom čekam žuđeni trenutak u kojem ću Se sakramentalno nastaniti u tvojem samostanu. Moj duh će počivati u tom samostanu. Okolici samostana podijelit ću poseban blagoslov. Iz ljubavi prema vama uklonit ću sve kazne, koje pravedno nalaže pravednost Mog Oca. Moja kćeri, Ja sam sagnuo Svoje Srce tvojim molbama. Tvoja zadaća i dužnost ovdje na zemlji je: izmoliti milosrđe* (40) *cijelom svijetu. Nijedna duša neće naći opravdanja prije nego što se s povjerenjem obrati Mojem milosrđu. Stoga na prvu nedjelju poslije Uskrsa treba biti svetkovina milosrđa, a svećenici trebaju propovjedati toga dana dušama Moje veliko i neiscrpivo milosrđe. Imenujem te upraviteljicom Mojeg milosrđa. Reci ispovjedniku, da slika treba biti izložena u crkvi a ne u klauzuri samostana. Po slici*[310] *dijelit ću dušama mnoge milosti, stoga joj svaka duša treba imati pristup*".

571 O moj Isuse, Vječna istino, ničeg se ne bojim, nijedne poteškoće, nijedne patnje – samo jednog se bojim, Tebe uvrijediti. Moj Isuse, radije želim prestati živjeti, nego Tebe ražalostiti. Isuse, Ti znaš da moja ljubav nikoga ne poznaje osim Tebe. U Tebe je uronila moja duša.

572 (41) O kako velika treba biti požrtvovnost svake duše koja živi u ovom samostanu, budući da Bog želi s nama stanovati. Svaka treba razmišljati, kad se mi redovničke duše ne izmirimo s Bogom, tko će se onda s Njim izmiriti? Svaka treba izgarati kao čista žrtva ljubavi pred Božjom slavom. Ali da bi se svidjela Bogu, treba se najtješnje s Njim sjediniti. Samo s Njim, u Njemu i po Njemu možemo se Bogu svidjeti.

573 31. XII 1935. Jednom reče ispovjednik,[311] da trebam pogledati kuću, da li je slična ovoj koju sam vidjela u viđenju. Kad sam išla pogledati kuću,[312] štoviše ruševine, prepoznadoh na prvi pogled sve. Bilo je točno tako kao što sam bila vidjela u viđenju. Kad sam dodirnula daske, koje su bile skovane u vrata, moju dušu munjevito prože neka sila u istom trenutku, (42) koja mi dade neslomljivu sigurnost. Brzo napustih to mjesto dušom prepunjenom radošću. Dojmilo me se kao da me neka sila hoće privezati za to mjesto. Izuzetno sam se radovala zbog savršene podudarnosti stvari s onima koje sam vidjela u viđenju. Kad je ispovjednik

309 S. F. je koristila riječ "Orangerie" – mislila je na staklenik, koji je služio za uzgoj cvijeća i povrća.
310 *V. g. 1.*
311 Ispovjednik je prof. Sopoćko (v. g. 48)
312 V. g. 296.

govorio o namještanju ćelija i drugim stvarima, prepoznadoh sve istim, što mi je Isus bio govorio. Izuzetno se radujem da Bog djeluje kroz njega, ali me ne čudi da mu je Bog podario tako puno prosvjetljenja, jer u čistom i poniznom srcu boravi Bog, koji je sam svjetlo. Ali sve patnje i protivštine su tu zato da se iskaže svetost duše. Kad sam se vratila kući, odmah sam otišla u kapelu odmoriti se. Tada sam čula u duši riječi: "*Ne boj se ničeg. Ja sam s tobom. Ove stvari su u Mojoj ruci i Ja ću ih ostvariti po Svom milosrđu. Mojoj volji ne može se ništa usprotiviti.*"

574 (43) Godina 1935. Badnji dan[313]

Već od ranog jutra moj je duh bio uronjen u Boga. Njegova nazočnost prožela me je sasvim. Navečer prije objeda pođoh nakratko u kapelu da bih kod nogu Isusovih lomila beskvasni kruh s onima koji su daleko i koje Isus jako ljubi, i kojima mnogo zahvaljujemo. Kad sam u duhu lomila beskvasni kruh s jednom određenom osobom,[314] čula sam riječi u svojoj duši: "*Njegovo srce je Meni nebo na zemlji*". Pri izlasku iz kapele iznenada me okružila Božja svemoć. Spoznadoh kako nas Bog jako ljubi. Kada bi to pak duše mogle barem djelimice razumjeti i shvatiti.

575 Božić

Polnoćka. Za vrijeme Sv. mise opet sam vidjela malo Dijete Isusa, izvanredno lijepog, radosno mi ispružajući Svoje ručice (44). Nakon Sv. pričesti čula sam riječi: "*Ja sam uvijek u tvom srcu, ne samo onda kada Me primaš u Sv. pričesti, nego uvijek.*" U velikoj radosti proživjela sam svete dane.

576 O Presveto Trojstvo, Vječni Bože, moj duh ponire u Tvojoj ljepoti. Vječnosti su ništa pred Tobom. Ti si uvijek isti. O kako je velika Tvoja slava. Isuse, što je razlog tome da Ti skrivaš Svoju slavu, da si napustio nebesko prijestolje i s nama boraviš? Gospodin mi uzvrati: "*Kćeri moja, ljubav Me je vodila, ljubav Me drži ovdje. Kćeri moja, kad bi ti znala koliku veliku zaslugu i cijenu ima jedan čisti čin ljubavi prema Meni, ti bi umrla od radosti. Stoga to govorim, da bi se ti trajno sjedinjavala sa Mnom, jer to je životni cilj tvoje duše! Ovaj čin počiva na činu volje. Znaj, da je čista duša*

313 T.j. na 24. prosinca 1935.

314 Može se pretpostaviti da je to bio prof. Sopoćko (v.g. 48).

ponizna. (45) Kad se ti naklanjaš i trošiš pred Mojom slavom, onda te ja pratim Mojim milostima i koristim svemoć da bih tebe uzvisio."

577 Jednom kad mi je ispovjednik naložio za pokoru "Slava Ocu...", uzelo mi je to jako puno vremena. Više puta sam bila započela, ali nisam mogla doći do kraja, jer se moj duh sjedinio s Bogom i nisam se mogla držati. – Ponekad sam nehtijući obuzeta Božjom svemoći i potonem ljubavlju posve u Njega. Tada ne znam što se događa oko mene. Kad sam rekla ispovjedniku da mi ta molitva ponekad uzima jako puno vremena i da je ponekad ne mogu obaviti, on mi je zapovjedio molitvu odmah obaviti u ispovjedaonici. Ali moj duh utone u Boga i uprkos naporu nisam u stanju misliti na ono što želim. Ispovjednik reče na to: "Molim, ponavljati za mnom." (46) Svaku riječ ponovih, ali dok sam to izgovarala moj duh se udubi u osobu čije sam ime izgovarala.

578 Jednom reče mi Isus za jednog određenog svećenika,[315] da će ove godine biti ponos njegovim svećeničkim godinama. – Dani patnje čine nam se uvijek dužim, ali i oni prolaze, premda tako sporo, tako da mislimo da idu unazad. Uprkos svemu dolazi brzo njihov kraj a zatim vječna neshvatljiva radost. Vječnost – tko shvaća i razumije samo i jednu riječ koja potječe od Tebe, o neshvatljivi Bože – to je vječnost.

579 Ja znam da milosti, koje mi Bog dariva, jesu ponekad izričito za određene duše. Ta svijest ispunja me velikom radošću. Uvijek me raduje dobro drugih duša tako kao da bi bilo moje vlastito.

580 (47) Jednom mi reče Gospodin: "*Male nesavršenosti izabranih duša povređuju me više, nego grijesi duša koje žive u svijetu*". Jako me je ražalostilo da Isus mora trpjeti od izabranih duša. Isus mi reče: *Ne ostaje se na tim malim nesavršenostima. Želim ti razotkriti tajnu Mog Srca, što sve moram trpjeti od izabranih duša. Nezahvalnost za tolike milosti je stalna hrana za Moje Srce od izabranih duša. Njihova ljubav je mlaka. To Moje Srce ne može podnijeti. Te duše Me prisiljavaju odstraniti ih od Mene. Druge se ne pouzdavaju u Moju dobrotu i ne žele u svom vlastitom srcu nikakve slatke prisne povezanosti, nego Me traže negdje u daljini i ne nalaze Me.*

To nepovjerenje prema Mojoj dobroti, Me najviše vrijeđa. Kad vas već Moja smrt nije uvjerila o Mojoj ljubavi prema vama, što će vas onda još uvjeriti? Često Me smrtno vrijeđa neka duša, a ovdje Me nitko ne može utješiti. (48) Oni koriste Moje milosti da bi Mene vrijeđali. Ima duša koje preziru Moju milost i također sve dokaze Moje ljubavi. One ne slušaju Moj zov i idu u ponor pakla. Taj gubitak duša prenosi Me u smrtnu žalost. Tu duši

315 Vjerojatno je s. F. mislila na svojeg duhovnog vođu, prof. Sopoćka (v. g. 48).

ne mogu pomoći , premda sam Bog, jer ona Me prezirno odbija. Obdarena slobodnom voljom ona Me može odbaciti ili Me ljubiti. Ti razdjeliteljice Moga milosrđa, objavljuj cijelom svijetu Moju dobrotu i tim ćeš tješiti Moje Srce."

581 *"Najviše ti govorim, kad sa Mnom razgovaraš u dubini svoga srca. Tu ne može nitko ometati Moje djelovanje. Tu Ja počivam kao u nekom zatvorenom vrtu".*

582 Nutrina Moje duše je kao veliki čudesni svijet u kojem stanuju Bog i ja. Osim Boga tu nema nitko pristupa. Na početku ovog života s Bogom (49) prožeo me strah i zaslijepljenost. Njegova svjetlost me zaslijepila i mislila sam da Ga nemam u svom srcu. Ipak bili su to trenuci u kojima je Bog djelovao u mojoj duši a ljubav je postajala čistija i jača. Tako je Bog doveo moju volju do najljepšeg sjedinjenja sa Svojom svetom voljom. Nitko ne poima što doživljavam u predivnom dvorcu moje duše, gdje stalno boravim s mojim Zaručnikom. Vanjske stvari me ne smetaju u susretu s Bogom. Također kad izabirem najjače riječi one ne mogu čak ponoviti ni sjenu onoga kako je moja duša napojena srećom i neshvatljivom ljubavlju – koja je tako velika i čista, kao izvor iz kojeg izlazi, iz samog Boga. Duša je sasvim napojena Bogom. To osjećam tjelesno. Tijelo sudjeluje u tim radostima. Premda se događa da su Božja nadahnuća različita u istoj duši, ipak ona potječu iz istog izvora.

583 (50) Jednom ugledah Isusa žedna i onemoćala. On mi reče: *"Žedan sam"*. Kad sam pružila vodu Gospodinu, On je uze, ali je ne popi i odmah nestade. Bio je tako obučen kao za vrijeme Svoje muke.

584 *"Kad razmisliš o tom što ti Ja govorim u dubini tvoga srca, imat ćeš više koristi, nego čitajući mnoge knjige. Kad bi pak duše htjele slušati Moj glas, kad govorim u dubini njihova srca, one bi za kratko vrijeme dospjele do vrhunca svetosti".*

585 8. I 1936. Kad sam bila kod natpastira,[316] rekla sam mu da Isus od mene traži moliti i izmoliti Božje milosrđe svijetu i da treba biti Kongregacija koja vapi kod Boga svijetu milosrđe. Zamolila sam ga za njegovo dopuštenje za sve što Gospodin traži od mene. Natpastir (51) mi odgovori slijedećim riječima: "Što se tiče molitve, dopuštam Vam, sestro, i potičem Vas čak koliko god je moguće moliti za svijet i izvapiti mu Božje milosrđe, jer svi smo potrebni Božjeg milosrđa. Ispovjednik Vam sigurno ne zabranjuje moliti na tu nakanu. Ali što se tiče Kongregacije, sačekajte još, sestro. Prethodno trebalo bi se sve prilagoditi nešto prikladnije.Stvar je

316 Misli se kod nadbiskupa Vilne, Romualda Jalbrzykowskog (v. g. 263)

po sebi dobra, ali ne bi se trebalo žuriti. Ako je to volja Božja onda će ona biti da li nešto prije ili nešto kasnije. A zašto ne bi trebala biti Kongregacija? Postoji tako puno različitih kongregacija, pa bit će i ova, ako je Bog tako traži. Molim, ostani sasvim mirna. Isus može sve. Trudi se oko tješnjeg sjedinjenja s Bogom i budi raspoložena". – Te riječi jako me obradovaše.

586 Kad sam se vratila od natpastira čula sam u duši riječi: *"Za ojačanje tvoga duha* (52) Ja *govorim po Mojim zastupnicima u suglasju s onim što Ja tražim od tebe. Ali znaj, da to neće uvijek tako biti. Oni će ti se suprotstaviti u mnogim stvarima. Upravo tako bit će u tebi vidljiva Moja milost i također da je to Moje djelo. Ali ti se ne boj ničeg, Ja sam uvijek s tobom. Također, znaj Moja kćeri, da sva stvorenja, da li znajući ili ne, da li htijući ili ne, uvijek vrše Moju volju."*

587 Jednom ugledah Isusa posve iznenada u velikoj slavi. On reče slijedeće riječi: *"Kćeri moja, ako ti želiš, u jednom trenutku stvorit ću novi svijet. On će biti ljepši nego ovaj i ti ćeš provesti u njemu ostatak tvojih dana"*. Ja uzvratih: "Ja ne želim nikakve svjetove. Ja čeznem za Tobom, Isuse. Želim Te ljubiti takvom ljubavlju kakvom me Ti ljubiš. Za jedno Te molim, osposobi moje srce ljubiti Tebe. (53) Jako me čudi, Isuse, da mi postavljaš takvo pitanje, jer što mi znače svjetovi i kad bi mi ih Ti dao tisuće, što bih imala od toga. Ti točno znaš, Isuse, da moje srce umire od čežnje za Tobom. Sve, što Ti nisi, za mene je ništa". U tom trenutku nisam vidjela ništa više. Neka sila obuze moju dušu. Čudna vatra razgori se u mom srcu i ja se nađoh u nekoj vrsti umiranja za Njim. Čula sam riječi: *"Ni sa jednom dušom ne sjedinjujem se tako duboko kao s tobom i zbog tvoje duboke poniznosti i vatrene ljubavi, koju gajiš prema Meni"*.

588 Jednom sam čula ove riječi u svojoj duši: *"Za svaki pokret tvoga srca ja znam. Znaj, moja kćeri, da jedan tvoj pogled na nekog drugog povrijedio bi Me (54) više nego mnogi grijesi počinjeni od neke druge duše."*

589 Ljubav protjeruje strah iz duše. Odatle, budući da ljubim Boga svim svojim bićem, svom snagom svoga srca, od toga trenutka napustio me je strah. Kad bi mi se ispričalo tko zna koliko o Njegovoj pravednosti, ne bih imala straha pred Njim, jer ja sam Ga dobro upoznala: Bog je ljubav i Njegov Duh je mir. Sada vidim, da moja djela koja sam činila iz ljubavi, jesu savršenija nego ona koja sam činila iz straha. Darovala sam Bogu svoje povjerenje i ničeg se ne bojim. Oslanjam se na Njegovu svetu volju. On neka čini sa mnom što Mu se sviđa. Ljubit ću Ga usprkos svemu.

590 Kod primanja Sv. pričesti molim i vapim Otkupitelju da ozdravi moj jezik, da nikad ne povrijedim ljubav prema bližnjemu.

591 (55) Isuse Ti znaš, kako bi se rado sakrila da me nitko ne poznaje, samo sámo Tvoje preslatko srce. Želim biti mala, u vrtu skrivena i nepoznata ljubičica, u zatvorenom divnom vrtu, gdje cvjetaju najljepše ruže i ljiljani. Lijepu ružu i čudesnog ljiljana vidi se s udaljenosti, ipak da bi se vidjelo ljubičicu, mora se duboko sagnuti – samo je njezin miris izdaje. O kako se radujem da se mogu tako sakriti. O moj božanski Zaručniče, za Tebe je cvijet mojeg srca i miris čiste ljubavi. Moja duša utapa se u Tebe, Vječni
592 Bože. Od tog trenutka, kad si me privukao Sebi, o moj Isuse, čeznem za Tobom to žarče, što Te više upoznajem. U Srcu Isusovu spoznadoh, da u nebu samom još je nebo za izabrane, u kome nema pristupa za sve, nego samo izabrane duše. Sreća je neshvatljiva, u kojoj će biti duša uronjena. O moj Bože, to ne mogu opisati ni u najsitnijem detalju. (56) Duše su prožete Njegovim božanstvom. One idu od svijetla do svijetla. Nepromijenjeno svijetlo koje nikad neće biti jednolično, nego uvijek novo i nepromjenljivo. O Presveto Trojstvo, daj da Te duše upoznaju.

593 O moj Isuse, nema ništa bolje za dušu nego poniženje. U preziru se krije tajna sreća. Kad duša spozna da je po sebi ništavilo i sama bijeda, a sve što ima od dobra, dar je Božji. Kad ona vidi sve u sebi poklonjenim darom i da je samo bijeda njezino vlasništvo, ona ostaje u stalnoj poniznosti pred Božjom slavom. Ali Bog, koji vidi dušu u takvom stanju, prati je svojim milostima. Kad se duša produbi u bezdanu svoje bijede, nju će Bog uzvisiti snagom Svoje svemoći. Ako je ovdje na zemlji neka duša zaista sretna, onda to može biti samo (57) istinski ponizna duša. Na početku jako trpi sebeljublje, ali nakon hrabre ustrajnosti Bog podijeljuje duši mnogo razumijevanja a ona spoznaje kako je sve bijedno i varljivo. Samo sam Bog je u njezinom srcu. Ponizna duša ne gradi na sebi samoj, nego svo povjerenje stavlja u Boga. Poniznu dušu brani Bog i povjerljiv je s njenim poslovima. Onda duša ostaje u najvišoj sreći, koju nitko ne može pojmiti.

594 Jedne večeri dođe mi jedna od umrlih sestara,[317] koja je već nekoliko puta bila kod mene. Kad sam je prvi put vidjela, puno je bila trpjela, onda su se muke stupnjevito ublažavale. Te večeri zračila je srećom i reče mi da je već u nebu i da je Bog (58) ovoj kući dao patnje, jer se Majka vrhovna poglavarica[318] prepustila sumnjama i nije htjela pravo vjerovati što sam

317 Godine 1933. umrle su slijedeće sestre: s. Cecylia Mieszkowska u Walendówu, s. Kazimiera Kasprowicz u Warszawi, M. Leonarda Cielecka u Warszawi. S.F. govori ovdje vjerojatno o s. Kazimieri ili s. Cecyliji (v. g. 78)

318 Vrhovna poglavarica M. M. M. (v. g. 16)

kazala o toj duši. Ali sada u znak da je ona tek sada u nebu Bog će blagosloviti ovu kuću. Tada mi ona priđe, srdačno me zagrli i reče: "Već moram ići". Ja shvatih, kako su usko povezana tri razdoblja jedna s drugim u životu duša: zemlja, čistilište, nebo.[319]

595 Već više puta sam primjetila, da Bog kuša neke osobe s obzirom na to što On meni govori, jer sumnje Mu se ne sviđaju. Kad sam jednom zamjetila da Bog kuša jednog određenog nadsvećenika,[320] jer je pokazao nevoljkost i posumnjao u nakanu...[321], obuzela me sućut, zauzeti se kod Boga za nj i Gospodin mu podari ublaženje. Bogu se ne sviđa kad Ga susrećemo sumnjama. Neke duše gube tako mnoge milosti. Jedna sumnjičava duša (59) vrijeđa Njegovo Preslatko Srce koje je prema nama puno dobrote i neshvatljive ljubavi. Velika je razlika između dužnosti jednog svećenika i njegovih ljudskih sposobnosti. Svećeniku je naložena nedoumica snagom njegova služenja, da bi se tako dublje osvjedočio istinitošću darova ili milosti neke duše. Kad on sumnja s namjerom da dušu bolje vodi i dovede do dubljeg sjedinjenja s Bogom, on zadobija zato veliku neshvatljivu nagradu. Ali podržava li prezir i sumnje prema Božjim milostima samo stoga, jer ih ne može obrazložiti i shvatiti, to se ne sviđa Gospodinu. Žao mi je takvih duša koje naiđu na neiskusne svećenike.

596 Jednom me je zamolio jedan svećenik[322] moliti za njega. Obećala sam mu i zamolila da smijem obaviti jedno mrtvenje. Kad sam dobila dopuštenje za jedno mrtvenje (60), osjetila sam u duši nagon za tim da toga dana sve milosti, koje su bile Božjom dobrotom određene za mene, prepustim tom svećeniku. Tako sam zamolila Isusa da na mene natovari sve patnje, vanjske i nutarnje muke, koje bi svećenik toga dana trebao nositi. Bog je prihvatio djelomice moju želju i smjesta, ne naslućujući odakle, započeše se pojavljivati različite poteškoće i protivštine u tolikoj mjeri, da je jedna od sestara glasno kazala: "S tim je Gospodin u vezi, budući da svi šikaniraju s. Faustinu." Uzroci su bili tako uveličani

319 Ovdje se radi o "zajedništvu svetih" (usp. Morawski: "Obcowanie Swietych", i inne).

320 Vjerojatno s. F. misli na nadbiskupa R. Jalbrzykowskog i omaškom piše "nadsvećenik".

321 Ovdje možemo pretpostaviti da se radi o osnivanju nove redovničke zajednice s kojom se nije složio nadbiskup R. Jalbrzykowski.

322 Taj je svećenik bio prof. Sopoćko, koji piše slijedeće u svojim sjećanjima na s. F.: "... Moje poteškoće dospješe do vrhunca u siječnju 1936. O tim poteškoćama nisam nikoga upoznavao dok nisam jednog kritičnog dana molio s. F. za molitvu. Na moje najveće iznenađenje kao mjehurići sapunice popucaše toga dana sve poteškoće, a s. F. mi ispriča da je uzela na sebe sve poteškoće i da ih je toga dana osjetila toliko bezbrojnima kao nikada u svom životu..." (A. S. F. wspom.)

i neutemeljeni da su to neke sestre naglasile, a druge opet zanijekale. Šuteći žrtvovala sam se za tog svećenika. To ipak nije bilo sve. Osjećala sam nutarnju muku. Najprije me obuzela opća obeshrabrenost i nevoljkost prema sestrama. Zatim sam se započela mučiti nesigurnošću (61). Nisam se mogla sabrati na molitvu. Moju glavu ispunjahu različite stvari. Kad sam iscrpljena došla u kapelu, moja je duša bila satrvena nekom čudnom boli i započeh tiho plakati. Tada čuh slijedeći glas u mojoj duši: "*Kćeri moja, zašto plačeš? Ti si se sama ipak ponudila za ovu muku kao žrtvu. Znaj, da je to samo mali dio što si preuzela za tu dušu. On trpi još puno više.*" – Potom upitah Gospodina: "Zašto postupaš tako s njim?" Gospodin mi odgovori, to je zbog trostruke krune koja je određena za njega: one djevičanstva, svećeništva i mučeništva. Tada provali radost u mojoj duši s obzirom na veliku čast koja će mu biti podarena u nebu. Molila sam "Te Deum"[323] za posebne Božje milosti po kojima sam spoznala, da Bog tako postupa sa onima koje On želi imati u svojoj blizini. Tako gledano sve su patnje ništa s obzirom na ono što nas očekuje u nebu.

597 (62) Jednog dana, to je bilo poslije naše Sv. mise, vidjela sam posve iznenada našeg ispovjednika,[324] koji je slavio Sv. misu u crkvi sv. Mihaela pred slikom Majke Božje. Bilo je upravo prikazanje a ja sam vidjela malo Dijete Isusa kako se gura prema njemu, kao da bi htio bježati pred nečim i kod njega se zaštititi. Kad je onda došlo vrijeme Sv. pričesti, iščezao je kao i uvijek. Tada ugledah Majku Božju koja ga je zaogrnula svojim plaštem i pri tom rekla: "Hrabro, Sine moj, samo hrabro, moj Sine". Ona reče još nešto, ali ja to nisam mogla dobro čuti.

598 Moja najvruća želja je da svaka duša veliča Tvoje milosrđe. Blago duši, koja zaziva milosrđe Gospodnje, jer ona će iskusiti što je Gospodin kazao, da će je braniti kao Svoju čast. I tko se usuđuje sukobljavati se s Bogom? Sve vi duše, hvalite milosrđe Gospodnje (63) svojim pouzdanjem u Njegovo milosrđe cijelim svojim životom a posebno u času smrti. Ne boj se ničeg, vrijedna dušo, ma tko ti bila. Što je veći grešnik, tim je veće njegovo pravo na Tvoje milosrđe, Gospodine. O neshvatljiva Dobroto, Bog se spušta kao prvi grešniku. O Isuse, ja želim veličati Tvoje milosrđe za tisuće duša. Znam, o moj Isuse, da trebam dušama objavljivati o Tvojoj dobroti, o Tvom neshvatljivom milosrđu.

---

323 "Te Deum". – Pod ovim se misli na crkveni himan zahvalnosti. On se pjeva pri svim svečanim zahvalnim bogoslužjima. Redovničke zajednice mole ga za vrijeme Službe čitanja. On se pripisuje sv. Ambroziju – stoga se i naziva "himan sv. Ambrozija".

324 Misli se na prof. Sopoćka (v. g. 48)

599 Jednom, kad me je zamolila za molitvu jedna određena osoba i kad sam se susrela s Gospodinom, rekoh Njemu slijedeće: "Isuse, ja ljubim posebno duše, koje Ti ljubiš." Na to mi Isus uzvrati riječima: "*A ja podjeljujem posebne milosti dušama za koje se ti zauzimaš kod mene*".

600 Isus me brani posve čudno, stvarno, to je velika milost koju već duže vremena doživljavam.

601 (64) Kad je jedna naša sestra[325] bila na samrti i cijela Kongregacija[326] bila okupljena oko nje, također i svećenik[327] koji je bolesnici podijelio odrješenje, ugledah mnoštvo duhova tame. Zaboravila sam da se nalazim među sestrama, uzeh škropljicu s blagoslovljenom vodom i poškropih duhove, našto oni odmah nestadoše. Kad su sestre došle u blagovalište upozorila me Majka predstojnica,[328] da bolesnicu nisam trebala poškropiti u nazočnosti svećenika, jer to pripada njemu. Tu opomenu prihvatih u duhu pokore, ali blagoslovljena voda pruži umirućem veliko olakšanje.

602 Moj Isuse, Ti vidiš kako sam slaba po sebi samoj. Zbog toga upravljaj Ti sam svim mojim stvarima. Znaj, Isuse, da se bez Tebe ne usuđujem ničemu pristupiti, ali s Tobom poduzet ću najteže stvari.

603 (65) 29. I 1936. Navečer, kad sam bila u ćeliji, iznenada sam ugledala veliku svjetlost; visoko gore u svjetlosti veliki tamnosivi križ. Neočekivano sam se našla u blizini križa, i premda sam ga promatrala, nisam mogla ništa razumjeti, i tako sam onda molila za rasuđivanje. Tada ugledah Gospodina a križ iščeznu. Isus je sjedio u tako velikoj svjetlosti. Njegove su noge uronile do koljena u tom svjetlu, tako da ih nisam mogla vidjeti. Isus se sagnuo prema meni, dobroćudno me pogledao i govorio mi o volji Nebeskog Oca. On reče, da je duša koja vrši volju Očevu najsavršenija i sveta, ali takvih duša ima tako malo. U posebnoj ljubavi On gleda na jednu

---

325 Vjerojatno je to bila s. Weronika Rapisz. Rođena je 18. III 1853. i stupila u Kongregaciju 16. XII 1881. U Redu je cijeli život obavljala dužnost u vrtu. U posljednjim godinama je puno vremena posvetila molitvi. Umrla je 28. I 1936. (A. ZMBM -KiZ)

326 Pod imenom "cijele Kongregacije" treba se razumjeti sve sestre redovničke kuće. U ovom slučaju to je kuća u Vilni.

327 Vjerojatno je to bio svećenik Antoni Korcik, kapelan kuće sestara u Vilni od 10. VIII 1934. do 1940. (A. ZMBM-K). Prof. Antoni Korcik rođen je 1892. godine. Zaređen je za svećenika 1920. Bio je svećenik biskupije Lucko-Zytomierska. Teološki fakultet završio je na sveučilištu u Warszawi. Tamo je specijalizirao filozofiju. Od 1929. po nalogu je držao predavanja o povijesti filozofije na sveučilištu u Vilni. Istodobno je bio kapelan kod sestara Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u Vilni u Ul. Senatarska 25. Nakon II. svjetskog rata otišao je u Lublin. Tamo je na Teološko-filozofskom fakultetu katoličkog sveučilišta Lublin držao predavanja iz područja logike. Umro je 24. X 1969. godine u Lublinu.

328 Predstojnica kuće u Vilni bila je tada s. Borgia Tichy (v. g. 219).

dušu koja živi po Njegovoj volji. Isus doda da potpunim načinom, dakle savršeno vršim Božju volju. "*Stoga Ja se sjedinjujem s tobom na ovaj poseban, istinski način i susrećem se s tobom*". S neshvatljivom ljubavlju Bog okružuje dušu koja (66) živi po Njegovoj volji. Shvatila sam koliko nas puno Bog ljubi, kako je jednostavan a ipak neshvatljiv, kako je jednostavan susret s Njim, uprkos Njegovoj velikoj slavi. Tako prijateljski i neusiljeno ne osjećam se s nikim kao s Njim. I sama majka ne može se tako razumjeti sa svojim vlastitim djetetom koje iskreno ljubi, kao moja duša s Bogom. Kad sam bila tako povezana s Gospodinom vidjela sam dvije određene osobe a njihovo nutarnje stanje nije mi bilo skriveno. Žalosno je bilo stanje tih duša, ali ja se pouzdajem da će i one slaviti Božje milosrđe.

604 U isto vrijeme vidjela sam jednu određenu osobu[329] i djelomice stanje njezine duše, ali i velike kušnje koje Bog šalje na tu dušu. To su bile duhovne patnje u tako oštrom obliku, da sam suosjećala i rekla Gospodinu: "Zašto postupaš tako s njom?" Gospodin mi je uzvratio: "*Zbog njegove trostruke krune*". Gospodin mi je dao spoznati koju neshvatljivu čast očekuje dušu koja ovdje na zemlji nalikuje trpećem Isusu (67). Ona će biti slična Isusu i u časti. Nebeski Otac počastit će i naše duše i priznati, koliko vidi sličnosti u nama sa Svojim Sinom. Shvatih, da nam je dato
605 postati sličnim s Isusom ovdje na zemlji. Vidim čiste, nevine duše na kojima Bog ostvaruje Svoju pravednost i te su duše pomirdbene žrtve, koje održavaju svijet, one nadopunjaju što još nedostaje Isusovoj muci. Takve su duše rijetke. Izuzetno se radujem što mi je Bog dopustio upoznati takve duše. O Sveto Trojstvo, Vječni Bože, zahvaljujem Ti što si mi dao upoznati veličinu i razliku u stupnjevima slave, koji dijele duše. O kako je velika razlika između samo jednog stupnja dublje spoznaje Boga. Kad bi to duše znale! O moj Bože, samo kad bih mogla tek jednu postići, rado bih na sebe uzela patnje svih mučenika zajedno. (68) Uistinu, sve patnje čine mi se ništavnim u usporedbi sa slavom koja nas očekuje za cijelu vječnost. O Gospodine, uroni moju dušu u ocean Tvojeg Božanstva i daruj mi milost bolje Te upoznati, jer što Te bolje upoznam, to je vruća moja čežnja i raste moja ljubav prema Tebi. Osjećam u svojoj duši neiscrpivi bezdan kojeg samo Bog ispunja. Rastapam se u Njemu, kao kap u oceanu. Gospodin Se saginje mojoj bijedi, kao sunčana zraka pustoj i kamenitoj

329 Pokazana osoba u viđenju s. F. bio je prof. Sopoćko. Na to upućuju riječi o trostrukoj kruni O tome je već bio govor (v. Dn 596).

zemlji, ipak moja se duša pokri pod utjecajem Njegovih zraka zelenilom, cvijećem i plodovima i postade prekrasnim vrtom za Njegov odmor.

606 Moj Isuse, uprkos Tvojim milostima osjećam i vidim svu svoju bijedu. Započinjem i dovršavam dan borbom. Jedva sam gotova s jednom poteškoćom, na njenom mjestu (69) izrastaju deset novih koje treba pobijediti. Ali ne užasavam se stoga, jer znam da je sada vrijeme borbe a ne mira. Kad poteškoće borbe nadilaze moje snage, bacam se kao dijete u ruke Nebeskog Oca i pouzdajem se, da neću biti izgubljena. O moj Isuse, kako veoma naginjem zlu. To me prisiljava na stalnu budnost nad samom sobom. Ali ne dam se ničim zaplašiti. Pouzdajem se u Božju milost koja je bogato nazočna u najvećoj bijedi.

607 Usred najvećih poteškoća i protivština ne gubim svoj nutarnji mir i također svoju uravnoteženost prema vani. To obeshrabruje moje protivnike. Strpljenje u protivštinama daruje duši snagu.

608 2. veljače (1936). Ujutro, kad sam se probudila na glas zvona, bila sam jako umorna. Nisam se mogla osvijestiti i skočih u hladnu vodu. Nakon dvije minute napusti me umornost. Kad sam došla na razmatranje (70), vrvjelo je cijelo jato besmislenih razmišljanja u mojoj glavi i borila sam se protiv toga za vrijeme cijelog razmatranja. Isto mi se događalo u molitvama. Ali kad je započela Sv. misa, uđe čudan mir i radost u moju dušu. Vidjela sam Presvetu Majku s Djetetom Isusom i svetim Starcem,[330] koji je stajao iza Majke Božje. Presveta Majka mi reče: "Ovdje imaš najdraže blago" – i predade mi Dijete Isusa. Kad sam uzela u ruke Isusa, nestadoše Majka Božja i sveti Josip. Ostala sam sama s Djetetom Isusom. Tada Mu
609 rekoh: "Ja znam, da si Ti moj Gospodin i Stvoritelj, premda si tako malen". Isus ispruži Svoje ručice prema meni i smiješeći se gleda u mene. Moj duh bio je ispunjen neusporedivom radošću a Isus iznenada nestade. Bilo je vrijeme za pričešćivanje. Odmah pođoh, pune duše, zajedno sa sestrama na Sv. pričest. Nakon Sv. pričesti (71) čula sam u duši riječi: "*Ja sam u tvom srcu Isti kojeg si držala na svojim rukama*". Tada sam molila Gospodina za jednu određenu dušu,[331] da joj Gospodin pođari milosti za borbu i ukloni kušnju. "*Neka bude kako ti moliš, ali njegova zasluga neće se umanjiti*". Poradi toga što je Bog tako dobar i milosrdan, radost je vladala mojom dušom. Bog nam daje sve, za što Ga molim s povjerenjem.

330 "Tradicija" naziva sv. Josipa "Starcem". S. F. koristila se isto tako tim imenom.
331 Vjerojatno se ovdje radilo o prof. Sopoćku (v. g. 48)

610 Nakon svakog razgovora s Gospodinom čudesno je ojačana moja duša. Duboki mir vlada u mojoj duši i tako me ohrabruje da se ničeg ne bojim u svijetu. Samo se jednog bojim – ražalostiti Isusa.

611 O moj Isuse, po dobroti Tvog Preslatkog Srca vapim Tebi, neka se ublaži Tvoj gnjev i iskaži nam Svoje milosrđe. Neka nam Tvoje rane budu zaštitom pred pravednošću Tvog Oca (72). Ja sam Te upoznala, o Bože, kao izvor milosrđa koje oživljuje i drži sve duše. O kako je veliko Gospodinovo milosrđe. Ono je iznad svih Njegovih svojstava. Milosrđe je najveće Božje svojstvo. Sve što me okružuje, to mi govori. Milosrđe je život duša. Njegovo milosrđe je neiscrpivo. O Gospodine, pogledaj na nas i postupaj s nama prema Svom smilovanju, prema Svom velikom milosrđu.

612 Jednom sam posumnjala, da li je stvar, koja mi se dogodila, teško povrijedila Isusa ili nije. To mi nije bilo jasno i odlučila sam ne pričestiti se, dok se ne budem ispovjedila. Odmah sam pobudila kajanje. To je moja molitva, nakon malih pogrešaka-pokajati se. U danima u kojima se nisam pričestila, (73) nisam osjećala Božju nazočnost. Neizrecivo sam trpjela od toga, ali to sam nosila kao kaznu za grijehe. U Sv. ispovijedi bila sam onda ukorena, da sam trebala ići na Sv. pričest, jer što mi se dogodilo nije bila nikakva smetnja za primanje Sv. pričesti. Nakon ispovijedi pričestih se. Iznenada ugledah Isusa koji mi reče: "*Znaj, Moja kćeri, time si Mi priredila veće nezadovoljstvo što se nisi sa mnom sjedinila u Sv. pričesti, nego onom malom pogreškom.*"[332]

613 Jednog dana sam vidjela kapelu i u njoj šest sestara za vrijeme primanja Sv. pričesti, koju dijeli naš ispovjednik,[333] obučen u roketu i štolu.[334] U toj kapeli nije bilo nikakvih ukrasa niti klupa za molitvu. Nakon Sv. pričesti ugledah Isusa u takvoj ljepoti kao na slici. Isus prođe a ja zovnuh: "Kako možeš, Gospodine, proći ništa mi ne govoreći? Neću ništa sama moći učiniti (74) bez Tebe. Ti moraš ostati uza me. Blagoslovi me, ovu Kongregaciju[335] i moju domovinu". Isus napravi znak križa i reče: "*Ništa se ne boj. Ja sam uvijek s tobom.*"

614 Posljednja dva dana prije korizme držale smo zajedno s našim odgojenicama[336] noć klanjanja za nadoknadu grijeha. Za vrijeme ta dva sata tako

332 Nije se moglo utvrditi koja je bila vrsta pogrešaka. Ona je morala biti pak neznatna, budući da Isus opominje s. F. da Ga činjenica propuštene Sv. pričesti više žalosti, nego sama pogreška.

333 U to vrijeme bio je ispovjednik sestara u Vilni prof. Sopoćko (v.g. 48).

334 Ovo viđenje spominje prof. Sopoćko u svom pismu od 31. III 1972. (A. S. F.)

335 S. F. misli ovdje na redovničku zajednicu koju namjerava osnovati.

336 Kao i u drugim kućama Kongregacije sestre su držale i u Vilni dom za djevojke. Ponekad

sam vidjela Isusa kako je izgledao nakon bičevanja. Moja je duša bila satrvena od tako velike boli, da sam mislila kako sam ja podnijela sve te muke na vlastitom tijelu i u vlastitoj duši.

615 1. III 1936. Ovog dana, za vrijeme Sv. mise, osjetila sam čudesnu snagu i poticaj Božje želje[337] provesti u djelo. Sve, što je Gospodin tražio od mene, jasno mi je bilo pred očima, tako da se ne bi mogla izgovarati, (75) da ne razumijem Gospodnja traženja. Inače bih lagala, jer Gospodin mi je dao jasno i razgovjetno razumjeti Njegovu volju i u toj stvari nemam ni daška sumnje. Spoznadoh, da bi dalje odlaganje ovih stvari, koje Gospodin želi provesti Sebi na čast i na korist mnogih duša, bila gruba nezahvalnost. Gospodin me koristi kao bijedno sredstvo, kojim On misli provesti Svoje vječne planove milosrđa. Uistinu, kako bi bila nezahvalna moja duša kad bi se dalje protivila volji Božjoj. Ništa me više ne može zadržati, ni progon niti patnje, ni izrugivanje, prijetnje niti molbe, ni glad niti hladnoća, a ni laskanja ni prijateljstva, ni protivštine niti prijatelji ili neprijatelji. Također ni stvari koje doživljavam ili ću doživljavati, ni sama mržnja pakla, ništa me neće moći udaljiti od ispunjavanja Božje volje. (76) Ne oslanjam se na svoje vlastite snage nego na Njegovu svemoć. Kad mi je Bog dao milost spoznaje Njegove svete volje, On će mi također podariti milost provođenja. Ne smijem ne spomenuti, da se moja osobna niža priroda, koja postavlja svoja traženja, protivi ovim nastojanjima. Tako ponekad nastaje u duši tako velika borba, da vapim kao Gospodin u Maslinskom vrtu Svom Vječnom Ocu: "Ako je moguće, neka me mimoiđe ovaj kalež, ali ne kako ja hoću, nego kako Ti hoćeš, o Gospodine. Neka bude volja Tvoja". Meni to sve nije skriveno što ću doživjeti, nego punom svijesću prihvaćam sve što mi šalješ, o Gospodine. Uzdam se u Te, milosrdni Bože, i kao prva želim iskazati povjerenje koje Ti tražiš od duša. O vječna Istino, podrži i prosvjetljuj me na putu života i potiči da se Tvoja volja ispunja u meni.

(77) Ništa ne tražim, nego vršiti Tvoju volju, moj Bože. Pri tom je nevažno da li mi to lako ili teško pada. Osjećam da me tjera čudna snaga na djelovanje. Jedno me samo zadržava – to je sveta poslušnost. O moj Isuse, s jedne strane Ti me potičeš, s druge strane ti me podržavaš i zadržavaš. O moj Isuse, ali neka se i u tom vrši Tvoja volja. U takvom stanju nalazila sam se nekoliko dana bez prestanka. Moje tjelesne snage

su odgojenice kuće držale zajedno sa sestrama sat klanjanja kao nadoknadu za vlastite i tuđe pogreške.

337 Može se pretpostaviti da se radi o osnivanju nove redovničke zajednice

umanjiše se. Premda o tom nisam razgovarala s nikim, Majka predstojnica[338] je primjetila moje patnje i rekla, da je ona zapazila promjenu na meni i veliku bljedoću. Naredila mi je ići ranije na počinak i dulje spavati. Navečer mi je, po njenoj zapovijedi, donešen vrč vrućeg mlijeka. Njeno brižljivo i stvarno majčinsko srce htjelo mi je pomoći, ali vanjske stvari nemaju nikakvog utjecaja (78) na patnje duha i donose samo malo olakšanja. U ispovjedaonici crpim snagu i utjehu, da neću morati više dugo čekati, pa poći djelovati.

616 U četvrtak kad sam išla u ćeliju vidjela sam nad sobom svetu hostiju u velikoj svjetlosti. Čula sam glas, kako mi se čini odjekivao je nad hostijom: "*U Njoj je tvoja snaga. Ona će te braniti.*" Nakon tih riječi nestade viđeno, ali u moju se dušu vrati čudesna snaga i prosvjetljenje, budući da naša ljubav prema Bogu počiva na vršenju Njegove volje.

617 O Sveto Trojstvo, Vječni Bože, želim sjati u kruni Tvog milosrđa kao mali kamenčić, čija ljepota ovisi o zrakama Tvojeg svjetla (79) i neshvatljivog milosrđa. Sve, što je u mojoj duši lijepo, je Tvoje, o Bože. Po sebi samoj uvijek sam jedno ništa.

618 Na početku korizme zamolila sam svog ispovjednika za jedno mrtvljenje kroz ovo vrijeme. Tada sam dobila naputak ne ispuštati ni jedan obrok, ali za vrijeme jela razmatrati kako je Isus na križu pio ocat sa žući. To će vrijediti kao mrtvenje. Nisam znala da ću moći crpsti za svoju dušu toliku korist. Korist je bila u tom da sam trajno razmatrala Njegovu gorku muku, a kod jela više ne razlikujem što jedem, nego se bavim smrću mog Gospodina.

619 Na početku korizme molila sam za promjenu djelomičnog ispita i kao posebnost dobila sam, sve što ću činiti, obavljati na čistu nakanu pokore za grešnike. (80) To me je držalo u neprekinutoj povezanosti s Bogom i tu nakanu usavršuje moje djelovanje, jer sve što činim, činim za neumrle duše. Sve poteškoće i iscrpljivanja ništa mi ne znače, kad pomislim, da one pomiruju grešne duše s Bogom.

620 Marija je moja učiteljica koja me trajno uči kako trebam živjeti za Boga. Moja duša zrači kroz Tvoju smirenost i poniznost, o Marijo.

621 Jednom, kad sam navratila na petominutno klanjanje i molila za jednu određenu dušu,[339] postalo mi je jasno da Bog ne prihvaća uvijek naše molitve za one duše za koje mi molimo, nego za druge. Tako im ne

338 Misli se na s. Borgiu Tichy (v.g. 219)

339 Danas je teško utvrditi za koga je molila s. F. Daljnji dio rečenice upućuje da je to bila molitva za dušu umrle osobe.

doprinosimo nikakvo olakšanje u njihovim mukama čistilišta, ali naša molitva nije izgubljena.

622 (81) Povjerljiv susret duše s Bogom. Bog se približuje jednoj duši na poseban način, što je poznat samo Bogu i duši. Nitko ne zamjećuje tu tajanstvenu povezanost. U njoj je ljubav vodeća i ljubav sve ostvaruje. Isus se daje duši oprezno i na slatki način a u Njegovoj nutrini je mir. Isus joj podjeljuje mnoge milosti i osposobljuje je biti dionikom Njegovih vječnih misli, pri čemu On objavljuje duši ponekad Svoje Božanske planove.

623 Jednom mi reče o. Andrasz da bi bilo dobro u Crkvi Božjoj imati grupu duša, koje zazivaju Božje milosrđe, jer stvarno svi smo potrebni[340] tog milosrđa. Nakon tih riječi dođe čudesno svjetlo u moju dušu. O, kako je dobar Gospodin.

624 (82) 8. III 1936. Jednog dana molila sam Isusa, da On sâm učini prvi korak nekom promjenom ili vanjskim činom, ili da me se udalji, jer sama nisam u stanju napustiti ovu Kongregaciju.[341] Tako sam se borila dulje od tri sata sa smrću. Nisam mogla moliti, ali svoju sam volju podložila volji Božjoj. Slijedećeg mi jutra reče Majka predstojnica,[342] da će me Majka vrhovna poglavarica[343] odvesti u Warszawu. Uzvratih Majci da neću više putovati nego odmah ovdje napustiti Red. Mislila sam da je to vanjski znak kojeg sam molila od Boga. Majka predstojnica nije ništa odgovorila na to. Nakon nekog vremena ona me opet zovnu i reče: "Znate što, Sestro, ipak otputujte i ne računajte gubitkom to putovanje, pa makar se i odmah morali vratiti". Ja odgovorih: "Dobro, putujem", premda mi bol prođe dušom, jer sam znala, (83) da će se stvar usporiti putovanjem. Ipak trudih se uprkos svemu, uvijek biti poslušna.

625 Navečer, kod molitve reče mi Majka Božja: "Vaš život treba sličiti mojem životu, tih i skrovit; trajno sjedinjen s Bogom, moliti za svijet i svijet pripravljati za ponovni dolazak Gospodinov".

626 Navečer, za vrijeme pobožnosti Večernjeg blagoslova,[344] provede moja duša neko vrijeme u susretu s Bogom Ocem. Osjećala sam, da sam kao dijete u Njegovim rukama a u svojoj sam duši čula riječi: "*Ništa se ne boj kćeri Moja. Svi neprijatelji razmrskaju se pod mojim nogama*". Nakon tih riječi vrati se duboki mir u moju dušu i neka neobična nutarnja smirenost.

340 Usp. Dn. br. 505.

341 S. F. ovdje opisuje svoju unutarnju borbu, koja se odvija zbog nasrtljivih misli da napusti ovu redovničku zajednicu, kako bi osnovala novu.

342 Ovdje se misli na M. Borgiu Tichy (v.g. 219)

343 Vrhovna poglavarica je M. M. M. (v.g. 16)

344 Ovo je večernja pobožnost na koju se misli i sliči sakramentalnom blagoslovu (v.g. 223)

627 (84) Kad sam se požalila Gospodinu da mi je uskratio pomoć i da opet ostajem sama i ne znam kako ću postupati, čula sam riječi: *"Ne boj se. Ja sam uvijek s tobom."* Nakon tih riječi povrati se duboki mir u mojoj duši. Njegova nazočnost prože me skroz naskroz, na osjetan način. Moj je duh prožet svjetlom a moje tijelo je sudjelovalo u tom.

628 Zadnje večeri, kad sam trebala otputovati iz Vilne, preda mnom je stanje svoje duše razotkrila jedna već postarija sestra.[345] Ona reče, da već nekoliko godina trpi u svojoj nutrini, jer misli da se je loše ispovijedala i sumnja,da li joj je Gospodin oprostio. Pitala sam ju, da li je to već kazala ispovjedniku. Ona uzvrati, da je to već puno puta kazala (85) ispovjedniku, a ispovjednici uvijek odgovoriše da bude u miru poradi toga. Uprkos svemu ona puno trpi i ništa joj ne donosi ublaženja. Stalno misli, da joj Bog nije oprostio. Uzvratih joj: "Budite, Sestro, poslušni ispovjedniku i savršeno mirni, jer to je sigurno jedna kušnja." Ona me je molila sa suzama u očima, da upitam Isusa, da li joj je oprostio i da li su njene ispovijedi bile dobre ili nisu. Energično uzvratih: "Upitajte, Sestro, sami, ako ne vjerujete ispovjednicima". Tada uze moju ruku i ne htjede je pustiti, dok joj ne obećah (86) moliti za nju. Navečer za vrijeme pobožnosti blagoslova, čula sam onda riječi: *"Reci joj, da njezino nepovjerenje više vrijeđa moje Srce, nego grijesi koje je počinila"*. Kad sam joj to rekla, plakala je kao dijete i u njezinu se dušu povrati velika radost. Shvatih, da je Bog htio utješiti jednu dušu. Stoga sam ispunila Božju želju, premda me je to puno stajalo.

629 Kad sam iste večeri došla još nakratko u kapelu zahvaliti Bogu za sve milosti koje su mi darovane u ovoj kući, iznenada me obuzela Božja nazočnost. Osjećala sam se kao dijete u rukama najboljeg Oca i čula riječi: *"Ništa se ne boj. Ja sam uvijek s tobom."* – Njegova ljubav prožela me je sasvim. Osjećam, da s Njim ulazim u tako usku povezanost, (87) da je ne mogu izraziti riječima.

---

345 Vjerojatno je to bila s. Antonina Grejwul, koja u svojim sjećanjima o s. F. piše: "Nakon ispovijedi obuzeše me nemir i sumnje, da li mi je Isus oprostio. Plačući sam molila s. F. za molitvu. Slijedećeg jutra ona mi reče: "Vi imate milost u Gospodina, jer On odmah uzvrati "da nije naljućen na Vas zbog prestupaka, ali boli Ga nepovjerenje, što se tiče oproštenja. Ja ću moliti da bi Vam postigla oproštenje"." (A.S. F.wspom). S. Antonina Grejwul, rođena je 13. IX 1877. Stupila je u Red 29. VI 1909. u Vilni gdje je ostala do raspuštanja kuće 1945. godine. Na početku II.svjetskog rata 1939. godine zatvorena je zajedno s drugim sestrama u zatvor Vilne – Lukiszki. Kao Letonku brzo su ju oslobodili. Nakon evakuiranja sestara iz Vilne dodijeljena je kući Kongregacije u Biali kod Plocka. Tamo je umrla 22. I 1960. (A. Z. M. B. M -KiZ)

630 Tada ugledah pored sebe jednog od sedam duhova, kao nekoć, zračeći, svijetlog lika. Vidjela sam ga stalno uza se, kad sam putovala u vlaku.[346] Vidjela sam kako je na svakoj crkvi u prolazu stajao jedan anđeo, manje svjetao nego duh koji me pratio na putovanju. Svaki od duhova, koji su čuvali Božje kuće, naklanjao se pred duhom koji je bio uza me.

Kad sam u Warszawi prošla ulazom, duh je nestao. Zahvalih Bogu za Njegovu dobrotu što nam daje anđele za naše pratioce.[347] O kako ljudi malo misle da uvijek uza se imaju duha i istodobno svjedoka svakog događanja. Vi grešnici, mislite na to da imate svjedoka vaših djela.

631 O moj Isuse, Tvoja dobrota nadilazi svaki razum i Tvoje milosrđe ne može nitko iscrpiti. Prokletstvo za (88) dušu koja hoće propasti, jer tko teži otkupljenju taj ima na raspolaganju neiscrpivo more Gospodnjeg milosrđa. Kako može mala posuda u sebe primiti bezdano more...?

632 Kad sam se oprostila od sestara i htjela već otputovati, jedna od sestara[348] svojski me zamolila za oproštenje jer mi je kod posla tako malo pomogla, što više ne da samo nije pomogla nego mi ga je uvijek nastojala otežati. Ali smatrah je u svojoj duši kao veliku dobročiniteljicu, jer me je vježbala u strpljivosti. Ona me je tako šikanirala da se je jedna od starijih sestara izjasnila kako slijedi: "Sestra Faustina je ili glupa ili sveta, jer stvarno prosječan čovjek ne bi podnio da mu netko stalno radi uprkos." Ali ja sam je (89) uvijek susretala sa dobrohotnošću. Ta se sestra trudila moj rad tako otežavati, da joj je ponekad uspjevalo i uprkos mom nastojanju ponešto uništiti što sam bila dobro uradila, kako mi je to sama priznala pri rastanku zauzeto me moleći za oproštenje. Nisam htjela ispitivati njezinu nakanu i to sam prihvatila kao kušnju Božju.

633 Izuzetno me čudi da se može gajiti tako veliku ljubomoru. Kad vidim dobro drugih, raduje me kao da je moje vlastito. Radost drugih je moja radost i bol drugih moj je bol. Kad bi bilo drugačije ne bih se usuđivala susretati Gospodina. Isusov Duh je uvijek jednostavan, nježan, iskren. Svaka zloća, ljubomora i zloba, prikrivena smiješkom dobrohotnosti, je inteligentni đavolčić. Gruba riječ, koja dolazi iz iskrene ljubavi, ne vrijeđa srce.

---

346 U izvorniku Dnevnika s. F. je pogreškom napisala na kraju rečenice još jednom "vidjeh".

347 Očito s. F. misli na društvo anđelâ čuvarâ.

348 Može se pretpostaviti da je to bila s. Petronela Basiura, koja je bila radila u vrtu prije dolaska s. F. u Vilnu. Kasnije joj je dodijeljen posao, kao snažnijoj, u uzgoju stoke. Ona je umrla 55. III 1959. u Czestochowi (A. ZMBM-KiZ.)

634 (90) 22. III (1936.) Kad sam bila stigla u Warszawu, uđoh na kratko u "Malu kapelu",[349] da bih zahvalila Gospodinu za sretan put. Molila sam Gospodina za pomoć i Njegovu milost u svemu što me ovdje očekuje, i podložih se u svemu Njegovoj svetoj volji. Čula sam riječi: "*Ništa se ne boj. Sve poteškoće služit će tomu da se ostvari Moja volja*".

635 25. ožujka. Ujutro za vrijeme razmatranja obuzela me Božja nazočnost na poseban način. Vidjela sam izuzetnu Božju veličinu i istodobno Njegovo spuštanje stvorenjima. Tada ugledah Majku Božju koja mi reče: "O kako je ugodan Bog duši koja vjerno slijedi duh Njegove milosti. Ja sam darovala svijetu Otkupitelja a ti trebaš pričati svijetu o Njegovom velikom milosrđu i (91) pripremati ga na Njegov ponovni dolazak kad On neće doći kao milosrdni Otkupitelj, nego kao pravedni Sudac. O, taj dan je užasan. Dan pravednosti je zaključen, dan Božje srdžbe. Pred njim dršću anđeli. Najavljuj dušama o tom velikom milosrđu dokle god traje vrijeme smrtovanja. Ako budeš sada šutjela, odgovarat ćeš na onom užasnom danu za veliki broj duša. Ništa se ne boj. Ostani vjerna do kraja. Ja osjećam s tobom."

636 Kad sam stigla u Walendów,[350] reče mi jedna od sestara[351] pri pozdravu: "Sada, kad ste, Sestro, došli k nama, bit će sve dobro". Upitah je: "Zašto to govorite, sestro?" Ona uzvrati da to tako osjeća u svojoj duši. Ta je duša puna jednostavnosti i vrlo draga Srcu Isusovu. Kuća se nalazila stvarno u izvanrednim oskudicama[352]... Ovdje ne želim sve spominjati.

637 (92) Ispovijed. Dok sam se pripremala na ispovijed, rekoh skrivenom Gospodinu u Presvetom Oltarskom sakramentu: "Isuse, molim Te, govori mi ustima toga svećenika.[353] Kao znak neka mi posluži to da on ne zna, da Ti od mene tražiš osnivanje Djela milosrđa. Neka mi on nešto kaže o ovom milosrđu". Kad sam došla u ispovjedaonicu i započela se ispovjedati, svećenik je prekinuo moju ispovijed i započeo s velikim naglaskom govoriti o velikom Božjem milosrđu, kako još nikada nisam bila čula. I on

349 "Mala kapela" (v.g. 21).
350 "Walendów" - Kuća kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u jednom mjestu udaljenom 20 km od Warszawe (v.g. 143).
351 Vjerojatno bila je to s. Regina Jaworska. S. F. poznavala ju je iz novicijata. S. Regina je građanskim imenom Waleria Jaworska, rođena je 28. XI 1905. U Kongregaciju stupila je 1926. godine. Vječne zavjete položila je 30. X 1933. Na Informativnom procesu s. F. bila je svjedokom.
352 Kuća u Walendówu nalazila se tada u vrlo teškom privrednom stanju.
353 Ispovjednik sestara u Walendówu bio je tada svećenik Czeslaw Maliszewski (1880-1957), župnik župe Nadarzyn. Nije sigurno da li se s. F. ispovjedila kod njega.

me upita, da li ja znam, da Gospodnje milosrđe nadilazi sva Njegova djela i kruna je Njegovih djela. Pažljivo osluškivah riječi koje mi je Gospodin govorio ustima tog svećenika. Premda vjerujem da u ispovjedaonici Bog uvijek govori ustima svećenika, ovaj put iskusila sam to na poseban način. (93) Svoj život s Bogom, koji vlada u mojoj duši, nisam uopće bila razotkrila i samo se optužila za pogreške, uprkos tomu reče mi taj svećenik sam od sebe mnogo, što se nalazi u mojoj duši i obveza me na vjernost Božjim nadahnućima. On mi reče: "Ti ideš kroz život s Majkom Božjom, koja je vjerno slijedila svako Božje nadahnuće". O moj Isuse, tko će shvatiti Tvoju dobrotu?

638 O Isuse, ukloni od mene sve misli koje se ne slažu s Tvojom voljom. Ja spoznajem, da me ništa više s ovom zemljom ne veže, osim Djela milosrđa.

639 Četvrtak. Navečer za vrijeme klanjanja, ugledah izbičevana i izmučena Gospodina koji mi govori: "*Kćeri Moja, Ja želim, da o najmanjoj stvari ostaneš ovisna od ispovjednika. Tvoje najveće žrtve ne sviđaju Mi se kad ih prinosiš bez dopuštenja ispovjednikova, (94) i obrnuto. Najmanja žrtva ima veliku vrijednost u Mojim očima kad se događa s dopuštenjem ispovjednika. Najveća djela su beznačajna u Mojim očima kad se ostvaruju svojevoljno. Ona često nisu u suglasju s Mojom voljom i zaslužuju prije kaznu nego nagradu. Tvoje najmanje djelo opet s ispovjednikovim dopuštenjem, drago je Mojim očima i Meni izuzetno dragocjeno. Učvrsti se u tom zauvijek. Stalno bdij, jer cijeli se pakao napreže protiv tebe zbog ovog Djela. Mnoge će se duše odvratiti od predvorja pakla i slavit će Moje milosrđe. Ali ništa se ne boj, jer Ja sam s tobom. Znaj, da iz sebe same ne možeš ništa*."

640 Prvog petka u mjesecu ugledah prije Sv. pričesti veliku posudu, (95) koja je bila ispunjena svetim hostijama. Jedna ruka postavi taj ciborij preda me i ja ga uzeh u svoju ruku. U njemu su bile tisuće živih hostija. Tada čuh glas: "*Te hostije primile su one duše, kojima si ti u vrijeme korizme izmolila milost pravog obraćenja*". To je bio tjedan prije Velikog petka. Taj dan provela sam u velikoj unutarnjoj sabranosti, mrtveći se na korist dušama.

641 O koje radosti, mrtviti se za neumrle duše. Znam da pšenično zrno, koje treba postati hranom, mora biti uništeno i kamenom mljeveno, tako i ja, da bih bila korisna crkvi i dušama i moram biti uništena, premda izvanjski nitko ne primjećuje moju žrtvu. O Isuse, prema vani želim biti prikrivena, kao hostija, na kojoj oko ništa ne zamjećuje. Ja sam hostija koja je Tebi posvećena.

642 (96) Cvjetnica. Ove nedjelje doživjela sam na poseban način osjećaje Preslatkog Srca Isusova. Moj duh bio je tamo gdje se Isus nalazi. Vidjela

sam Isusa kako sjedi na magarčiću i učenike i velike gomile što su išle s Isusom, radosne i s granama u rukama. Jedni su ih bacali pod noge kuda je Isus prolazio, drugi su ih držali visoko poskakujući pred Gospodinom, ne znajući od radosti što da učine. Vidjeh jednu drugu gomilu što ide Isusu u susret, s točno istim radosnim licima i s granama u rukama. Bez prestanka klicahu. I mala djeca su tu bila. Ali Isus je bio vrlo ozbiljan. Gospodin mi je dao spoznati kako je On mnogo trpio u to vrijeme. U tom trenutku nisam više ništa vidjela osim Isusa, čije je srce bilo presićeno nezahvalnošću.

643 (97) Tromjesečna ispovijed. Otac Bukowski.[354] Kad me je opet neka nutarnja snaga požurivala, da stvar dalje ne odlažem, nisam mogla nikako naći mira i rekoh ispovjedniku ocu Bukowskom, da ja dalje ne mogu čekati. Svećenik na to uzvrati: "Sestro, to je varka. To Isus ne može tražiti. Vi ste položili vječne zavjete, to sve je prijevara. Vi izmišljate krivovjerje", i glasno je vikao na mene. Upitah ga, da li je sve prijevara. On odgovori na to: "Sve". Upitah ga potom da mi kaže kako se trebam dalje ponašati. – "Vi ne smijete, Sestro, slijediti nikakvo nadahnuće. Vi trebate biti rastreseni, ne paziti što čujete u svojoj duši i prema vani se truditi dužnosti dobro ispunjavati. Na te stvari uopće ne misliti, živjeti u potpunoj rastresenosti."[355] Uzvratih na to: "Dobro, (98) do sada sam živjela po svojoj vlastitoj savjesti, a sada budući da mi Vi, oče, zapovjedate ne paziti na svoju nutarnjost, neću to ni činiti". On reče na to: "Ukoliko ti Isus opet nešto kaže, molim izvjesti me. Ali, Vi, sestro, to ne smijete izvoditi." Uzvratih: "Dobro, potrudit ću se biti poslušna. Ne znam, odakle Vam, oče, dolazi ta strogoća".

644 Kad sam napustila ispovjedaonicu, cijelo jato misli opterećivalo je moju dušu. Čemu biti iskrena? Što sam bila kazala, nisu bili nikakvi grijesi. Dakle nije moja obveza o tom izvještavati ispovjednika. Onda opet: Kako je ipak dobro, da sada ne trebam više paziti na svoju nutrinu, kad je samo prema vani sve u redu. Sada ne moram više paziti na ništa. Uistinu, ne slijediti više nutarnje glasove, koji su me ponekad stajali toliko puno poniženja, sada ću biti slobodna. Zatim opet zahvati moju dušu (99) čudesna bol. Dakle, ne smijem se više susretati s Onim, Koga tako žarko želim? Koji je sva snaga moje duše. Strahujem pred tim čuti glas u svojoj nutrini, i time prekršiti zabranu ispovjednikovu. S druge strane umirem

354 V. g. 47.

355 Očito je ispovjednik htio kušati s. F. i dao joj naputke koji se uopće ne slažu s principima nutarnjeg života. Daljnji tekst Dnevnika to potvrđuje (v. Dn. br. 645)

od čežnje za Bogom. Moja nutrina bila je rastrgana. Bez moje vlastite volje bila sam potpuno upućena na Boga. To je bilo srijedom u Velikom tjednu. Na Veliki četvrtak moje patnje bile su još žešće. Kad sam došla na razmatranje, obuzela me neka vrsta umiranja. Božju nazočnost nisam osjećala, ali Božja pravednost me teretila. Vidjela sam se uništenom za grijehe svijeta. Sotona mi se počeo rugati: "Vidiš li, sad se nećeš više brinuti za duše. Gledaj, kakvu plaću imaš. Nitko (100) ti neće vjerovati da to traži Isus. Gledaj, što sada trpiš i što ćeš još trpjeti. Ispovjednik te je već sada oslobodio od svega. Sada možeš živjeti kako ti se hoće, kad samo izvana ostaje sve u redu". – Te strašne misli mučiše me cijeli sat. Kad se približavalo vrijeme Sv. mise, bol je obuzela moje srce. Dakle, trebam li napustiti Red? Ali kad mi je otac rekao da je to krivovjerje, hoću li otpasti od Crkve? Zazvah bolnim nutarnjim glasom Gospodina: "Isuse, spasi me." Ipak ni jedna jedina zraka svjetla nije prodrla u moju dušu, a ja osjetih kako me napuštaju snage. Činilo mi se, da mi se tijelo rastaje od duše. Prepustih se Božjoj volji i ponavljah: "Sa mnom, o Bože, neka bude, kako si Ti odredio. U meni nije više ništa, što je moje vlastito". Tada me obuze iznenada Božja nazočnost i ona me prože do srži mojih kostiju. (101) Bilo je vrijeme za pričešćivanje. Kratko nakon primanja Sv. pričesti sve mi je nestalo, što me je okruživalo i gdje sam bila.

645 Ugledah Gospodina u takvom liku kao što je na slici i On mi reče: "*Reci ispovjedniku, da je to Moje djelo i Ja koristim tebe kao bijedno sredstvo.*" Rekoh: "Isuse, ne mogu činiti, što mi zapovijedaš, jer mi ispovjednik kaže da je to sve prijevara. Ne smijem poslušati ni jednu od Tvojih zapovijedi. Neću više ništa činiti što mi Ti sada zapovjedaš. Molim Te za oproštenje, Gospodine, ne smijem ništa činiti, moram biti poslušna ispovjedniku. Isuse, jako Te molim, da mi oprostiš. Ti znaš, koliko trpim iz tog razloga. Ali nažalost, Isuse, ispovjednik mi nije dopustio slijediti Tvoje zapovijedi". Isus sasluša dobroćudno i sa zadovoljstvom moja izlaganja i optužbe. Mislila sam, (102) to će jako uvrijediti Gospodina. Ipak nasuprot, Isus je bio zadovoljan i reče mi dobroćudno: "*Reci ispovjedniku uvijek sve, što ti zapovijedim i govorim. I čini samo ono za što dobiješ dopuštenje. Ne plaši se i ne boj se ničega, Ja sam s tobom*". Moja duša bila je ispunjena radošću. Bile su nestale sve satiruće misli. Sigurnost i hrabrost vratiše se u moju dušu.

646 Nešto kasnije nastupi trpljenje koje je Isus bio podnosio na Maslinskoj gori. To je trajalo sve do petka ujutro. U petak doživjeh Isusovu muku, ali ipak na jedan drugi način. Toga dana doputovao nam je otac Bukowski iz Derdya. Neka čudna sila potakla me kod njega se ispovjediti i izvijestiti

sam Isusa kako sjedi na magarčiću i učenike i velike gomile što su išle s Isusom, radosne i s granama u rukama. Jedni su ih bacali pod noge kuda je Isus prolazio, drugi su ih držali visoko poskakujući pred Gospodinom, ne znajući od radosti što da učine. Vidjeh jednu drugu gomilu što ide Isusu u susret, s točno istim radosnim licima i s granama u rukama. Bez prestanka klicahu. I mala djeca su tu bila. Ali Isus je bio vrlo ozbiljan. Gospodin mi je dao spoznati kako je On mnogo trpio u to vrijeme. U tom trenutku nisam više ništa vidjela osim Isusa, čije je srce bilo presićeno nezahvalnošću.

643 (97) Tromjesečna ispovijed. Otac Bukowski.[354] Kad me je opet neka nutarnja snaga požurivala, da stvar dalje ne odlažem, nisam mogla nikako naći mira i rekoh ispovjedniku ocu Bukowskom, da ja dalje ne mogu čekati. Svećenik na to uzvrati: "Sestro, to je varka. To Isus ne može tražiti. Vi ste položili vječne zavjete, to sve je prijevara. Vi izmišljate krivovjerje", i glasno je vikao na mene. Upitah ga, da li je sve prijevara. On odgovori na to: "Sve". Upitah ga potom da mi kaže kako se trebam dalje ponašati. – "Vi ne smijete, Sestro, slijediti nikakvo nadahnuće. Vi trebate biti rastreseni, ne paziti što čujete u svojoj duši i prema vani se truditi dužnosti dobro ispunjavati. Na te stvari uopće ne misliti, živjeti u potpunoj rastresenosti."[355] Uzvratih na to: "Dobro, (98) do sada sam živjela po svojoj vlastitoj savjesti, a sada budući da mi Vi, oče, zapovjedate ne paziti na svoju nutarnjost, neću to ni činiti". On reče na to: "Ukoliko ti Isus opet nešto kaže, molim izvjesti me. Ali, Vi, sestro, to ne smijete izvoditi." Uzvratih: "Dobro, potrudit ću se biti poslušna. Ne znam, odakle Vam, oče, dolazi ta strogoća".

644 Kad sam napustila ispovjedaonicu, cijelo jato misli opterećivalo je moju dušu. Čemu biti iskrena? Što sam bila kazala, nisu bili nikakvi grijesi. Dakle nije moja obveza o tom izvještavati ispovjednika. Onda opet: Kako je ipak dobro, da sada ne trebam više paziti na svoju nutrinu, kad je samo prema vani sve u redu. Sada ne moram više paziti na ništa. Uistinu, ne slijediti više nutarnje glasove, koji su me ponekad stajali toliko puno poniženja, sada ću biti slobodna. Zatim opet zahvati moju dušu (99) čudesna bol. Dakle, ne smijem se više susretati s Onim, Koga tako žarko želim? Koji je sva snaga moje duše. Strahujem pred tim čuti glas u svojoj nutrini, i time prekršiti zabranu ispovjednikovu. S druge strane umirem

354 V. g. 47.

355 Očito je ispovjednik htio kušati s. F. i dao joj naputke koji se uopće ne slažu s principima nutarnjeg života. Daljnji tekst Dnevnika to potvrđuje (v. Dn. br. 645)

od čežnje za Bogom. Moja nutrina bila je rastrgana. Bez moje vlastite volje bila sam potpuno upućena na Boga. To je bilo srijedom u Velikom tjednu. Na Veliki četvrtak moje patnje bile su još žešće. Kad sam došla na razmatranje, obuzela me neka vrsta umiranja. Božju nazočnost nisam osjećala, ali Božja pravednost me teretila. Vidjela sam se uništenom za grijehe svijeta. Sotona mi se počeo rugati: "Vidiš li, sad se nećeš više brinuti za duše. Gledaj, kakvu plaću imaš. Nitko (100) ti neće vjerovati da to traži Isus. Gledaj, što sada trpiš i što ćeš još trpjeti. Ispovjednik te je već sada oslobodio od svega. Sada možeš živjeti kako ti se hoće, kad samo izvana ostaje sve u redu". – Te strašne misli mučiše me cijeli sat. Kad se približavalo vrijeme Sv. mise, bol je obuzela moje srce. Dakle, trebam li napustiti Red? Ali kad mi je otac rekao da je to krivovjerje, hoću li otpasti od Crkve? Zazvah bolnim nutarnjim glasom Gospodina: "Isuse, spasi me." Ipak ni jedna jedina zraka svjetla nije prodrla u moju dušu, a ja osjetih kako me napuštaju snage. Činilo mi se, da mi se tijelo rastaje od duše. Prepustih se Božjoj volji i ponavljah: "Sa mnom, o Bože, neka bude, kako si Ti odredio. U meni nije više ništa, što je moje vlastito". Tada me obuze iznenada Božja nazočnost i ona me prože do srži mojih kostiju. (101) Bilo je vrijeme za pričešćivanje. Kratko nakon primanja Sv. pričesti sve mi je nestalo, što me je okruživalo i gdje sam bila.

645 Ugledah Gospodina u takvom liku kao što je na slici i On mi reče: "*Reci ispovjedniku, da je to Moje djelo i Ja koristim tebe kao bijedno sredstvo.*" Rekoh: "Isuse, ne mogu činiti, što mi zapovijedaš, jer mi ispovjednik kaže da je to sve prijevara. Ne smijem poslušati ni jednu od Tvojih zapovijedi. Neću više ništa činiti što mi Ti sada zapovjedaš. Molim Te za oproštenje, Gospodine, ne smijem ništa činiti, moram biti poslušna ispovjedniku. Isuse, jako Te molim, da mi oprostiš. Ti znaš, koliko trpim iz tog razloga. Ali nažalost, Isuse, ispovjednik mi nije dopustio slijediti Tvoje zapovijedi". Isus sasluša dobroćudno i sa zadovoljstvom moja izlaganja i optužbe. Mislila sam, (102) to će jako uvrijediti Gospodina. Ipak nasuprot, Isus je bio zadovoljan i reče mi dobroćudno: "*Reci ispovjedniku uvijek sve, što ti zapovijedim i govorim. I čini samo ono za što dobiješ dopuštenje. Ne plaši se i ne boj se ničega, Ja sam s tobom*". Moja duša bila je ispunjena radošću. Bile su nestale sve satiruće misli. Sigurnost i hrabrost vratiše se u moju dušu.

646 Nešto kasnije nastupi trpljenje koje je Isus bio podnosio na Maslinskoj gori. To je trajalo sve do petka ujutro. U petak doživjeh Isusovu muku, ali ipak na jedan drugi način. Toga dana doputovao nam je otac Bukowski iz Derdya. Neka čudna sila potakla me kod njega se ispovjediti i izvijestiti

ga o svemu, što se kod mene bilo dogodilo i što mi je Isus rekao. Kad sam to bila rekla ocu, bio je posve drugačiji i uzvratio (103) mi na to: "Ništa se ne bojte, Sestro. Vama se neće ništa dogoditi, jer to Gospodin neće dopustiti. Kad ste, Sestro, poslušni i takvog stanja, ne trebate se ničeg užasavati. Bog će pronaći put da provede to djelo. Molim, zadržite uvijek takvu pravolinijnost i iskrenost i o svemu izvještavajte Vrhovnu poglavaricu. Što sam kazao, desilo se, da bi Vas, sestro, opomenuo, jer zavaravanja ima čak i kod svetih osoba, ponekad i od nas samih, stoga se mora biti opreznim. Ponašajte se tako i nadalje kao i dosad. Vidite, Sestro, da Gospodin nije ljut radi toga. Vi smijete o nekim stvarima, koje su se sada dogodile, izvijestiti svog stalnog ispovjednika."[356]

647 Jedno sam shvatila, da moram puno moliti za svakog ispovjednika svjetlo Duha Svetoga. (104) Kad dođem u ispovjedaonicu a da se prethodno nisam srdačno pomolila, ispovjednik me može jedva razumjeti. Otac me ohrabrio za srdačnu molitvu na tu nakanu, da Bog dade bolje spoznati i razumjeti, što On od mene zahtjeva: "Molite Sestro, devetnicu jednu za drugom i Bog neće uskratiti Svoju milost".

648 Veliki petak. U tri sata ugledah raspetog Gospodina. On pogleda na me i reče: "*Žedan sam*". U tom trenutku bila sam sigurna da su iz Njegova boka izlazile dvije iste zrake, kao što su na slici. Tada osjetih čežnju u svojoj duši spašavati duše i mrtviti se za jadne grešnike. Prikazala sam se Vječnom Ocu za svijet, zajedno s umirućim Isusom. S Isusom, po Isusu (105) i u Isusu je moja povezanost s Tobom, Vječni Oče. Na Veliki petak je Isus već drugačije trpio nego na Veliki četvrtak.

649 Uskrsno slavlje (12. IV 1936.). Kad sam došla u kapelu, moj duh uronio je u Boga, u moje jedino blago. Njegova nazočnost me ispunila.

650 O moj Isuse, moj Učitelju i moj Vođo, jačaj me, prosvijetli me u ovim teškim časovima moga života. Ne očekujem pomoć od ljudi. U Tebi je sva moja nada. Ja osjećam, da sama stojim nasuprot Tvojim zahtjevima, Gospodine, Uprkos strahu i preziru prirode ispunjavam Tvoju svetu volju i želim je ispunjavati vjerno koliko samo to mogu, za vrijeme cijelog mog života i u mojoj smrti. Isuse, s Tobom mogu sve. Čini sa mnom što Ti se sviđa. Daruj mi Tvoje milosrdno Srce i to mi je dovoljno.

(106) O Isuse, moj Gospodine, pomozi da se sa mnom događa, što si od vječnosti namjeravao. Ja sam spremna. Za svaki mig Tvoje svete volje. Prosvijetli moj razum, da spoznam što je Tvoja volja. O Bože, koji prodireš mojom dušom, Ti znaš, da ništa ne želim nego samo Tvoju slavu.

356 Prof. Sopoćko (v.g. 48).

O voljo Božja, ti blago moga srca, ti hrano moje duše, prosvjetljenje moga razuma, ti svemoćna snago moje volje. Kad se sjedinim s Tvojom voljom, o Gospodine, onda Tvoja snaga djeluje kroz mene. Ona zauzima mjesto moje slabe volje. Svakodnevno trudim se ispuniti Božje želje.

651 O neshvatljivi Bože. Veličina Tvoga milosrđa nadilazi sve pojmove ljudi i anđela zajedno. Svi anđeli (107) i ljudi proizašli su iz nutrine Tvoga milosrđa. Milosrđe je cvijet ljubavi. Bog je ljubav i milosrđe je Njegovo djelo, koje u ljubavi započinje i u milosrđu postaje vidljivo. Što god pogledam, sve govori o Njegovom milosrđu. I sama Božja pravednost govori mi o Njegovom nedokučivom milosrđu, jer pravednost teče iz ljubavi.

652 Pazim na Njegovu riječ. S njom uvijek računam. Ona mi znači sve. S njom živim i umirem – to je sveta volja Božja. Ona mi je svakodnevna hrana. Sva moja duša osluškuje Božje želje. Uvijek činim ono što Bog traži od mene, premda moja priroda drhti a ja osjećam da želje u svojoj veličini nadilaze moje snage. Točno znam što sam po sebi, ali isto tako znam što je Božja milost, koja me podržava.

653 (108) 25. IV 1936. Walendów. Toga dana bile su patnje moje duše tako žestoke kao rijetko kad prije toga. Od ranog jutra osjećala sam na neki način odvojenost tijela od duše. Osjećam da me je Bog prožeo posvema. Ja osjećam da sam sama pred Bogom. Molila sam da bi me umirila jedna jedina riječ mog duhovnog vođe, ali njega ovdje nema. Tako odlučih potražiti prosvjetljenje u Sv. ispovijedi. Kad sam svećeniku[357] otkrila svoju dušu, bojao se dalje slušati moju ispovijed. To me vodilo u još veću muku. Kad vidim bojažljivog svećenika, ne postižem uopće nikako nutarnjeg mira. Tako odlučih, svoju dušu otkriti u svemu samo mojem duhovnom vođi, od najvećih do najmanjih stvari i strogo slijediti njegov savjet.

654 Sada razumijem da je ispovijed samo priznavanje (109) grijeha a duhovno vodstvo je nešto posve drugo, ali o tom neću govoriti. Želim izvjestiti o neobičnom događaju koji mi se dogodio po prvi put. Kad mi je ispovjednik započeo govoriti, nisam mogla razumjeti ni jednu jedinu riječ. Tada ugledah iznenada razapetog Gospodina. On mi reče: "*U mojoj muci traži snagu i prosvjetljenje*". Nakon ispovijedi sam razmišljala o užasnoj Isusovoj muci i shvatih da moja vlastita patnja nije ništa u usporedbi s mukom Otkupiteljevom i da je svaka, čak i najmanja, nesavršenost uzrok te strašne muke. Potom moju dušu obuze duboko

357 Vjerojatno je to bio redovni ispovjednik sestara u Walendówu – svećenik Czeslaw Maliszewski (v.g. 353).

kajanje i tek sada primjetih da se nalazim u moru nedokučivog Božjeg milosrđa. O kako mi je malo riječi na raspolaganju, da bih doživljeno izrazila. Osjećam da sam kaplja rose upijena u dubinu bezdanog oceana božanskog milosrđa.

655 (110) † 11. svibnja 1936. Stigoh u Kraków i poradovah se, da sada sve mogu izvesti, što Gospodin traži od mene. Kad sam se susrela sa ocem A...[358] i sve bila kazala, dobila sam slijedeći odgovor: "Molite, Sestro, do svetkovine Srca Isusova i dodajte tomu jedno mrtvenje: na dan Srca Isusova dat ću Vam odgovor." Jednog dana čula sam slijedeći glas u mojoj duši: "*Ništa se ne boj. Ja sam s tobom.*" Nakon tih riječi nastade u mojoj duši tako veliki pritisak, da više neću čekati do svetkovine Srca Isusova, nego izjavih za vrijeme ispovijedi da već napuštam Kongregaciju.[359] Otac mi uzvrati: "Kad ste Vi, Sestro, sami tako odlučili, sami uzimate i odgovornost na sebe, dakle, idite, Sestro." Radovah se, da već mogu ići.

Slijedeće jutro napusti me iznenada (111) Božja nazočnost. Duboka tama obavi moju dušu. Nisam mogla moliti. Na osnovu te iznenadne Božje odsutnosti odlučih tu stvar nešto odgoditi,do ponovnog razgovora s ocem.

Otac A...[360] je odgovorio, da se često događaju takve promjene u dušama i da to nije nikakva smetnja za djelovanje.

656 Kad sam razgovarala s Majkom Vrhovnom poglavaricom[361] o svemu što se bilo događalo, odgovorila mi je slijedećim riječima: "Sestro, zaključat ću Vas u Svetohranište s Gospodinom. Kamo god će te od tamo ići, bit će to volja Božja".

657 19. lipnja. Kad smo išli isusovcima na procesiju Srcu Isusovu, vidjela sam iste zrake za vrijeme večernje pobožnosti, kao na slici, dolazeće iz Svete hostije. Moju dušu obuze velika čežnja za Bogom.

(112) Lipanj 1936. Razgovor s Ocem A.[362]

658 "Znaj da su te stvari teške i mučne. Tvoj najvažniji voditelj je Duh Sveti. Mi možemo nadahnućima samo dati odgovarajući smjer, ali tvoj je pravi vođa Duh Sveti. Kad ste Vi, Sestro, sami odlučili napustiti Red, ja ne zabranjujem, a i ne naređujem, ovdje uzimate sami na sebe odgovornost. Kažem Vam, Sestro, Vi možete započeti djelovati. Vi ste to u stanju, stoga to i možete. To su sve vjerojatne stvari, sve što ste mi sada i već ranije[363]

358 Otac Andrasz (v.g. 70)

359 To znači, ona napušta Kongregaciju Gospe od b. Milosrđa, da bi utemeljila jednu novu rednovničku zajednicu – pri čemu se nutarnje osjeća pokrenuta nadahnućima.

360 Otac Andrasz (v.g. 70).

361 Misli se na M.M.M. (v.g. 16).

362 Otac Andrasz (v.g. 70)

kazali. Ponešto govori za to. Ali uprkos svemu mora se u svemu tome biti jako oprezan, puno moliti i meni izmoliti prosvjetljenje".

659 Za vrijeme Sv. mise, koju je slavio otac Andrasz vidjela sam malo Dijete Isusa. Ono mi reče, da u svemu trebam biti ovisna o njemu. "Nikako svojevoljno djelo, pa i ako bi (113) puno uložila u njega, ne dopada Mi se." Razumjeh tu ovisnost.

660 O moj Isuse, Ti ćeš tražiti račun na Posljednjem sudu o Djelu milosrđa. O pravedni Suče, ali i moj Zaručniče, pomozi mi vršiti Tvoju svetu volju. O milosrđe, ti kreposti Božja.

O Milosrdno Srce moga Zaručnika Isusa, učini moje srce po Tvom Srcu.

661 16. srpanj. Danas sam provela cijelu noć u molitvi. Promatrala sam boli Gospodinove i Božja je pravednost pritisnula moju dušu. Bila sam dodirnuta Božjom rukom.

662 17. srpanj. O moj Isuse, Ti znaš, kakva velika protivljenja imam u toj stvari, koliko mnogo predbacivanja moram podnijeti, koliko podrugljivog smijeha moram ravnodušno prihvatiti. Sama to ne bih (114) preživjela, ali s Tobom mogu sve, moj Učitelju. O, kako bolno vrijeđa podrugljivi smijeh, kad se je posve iskreno nešto kazalo.

663 22. srpanj. O moj Isuse, znam, da o veličini čovjeka svjedoči Njegovo djelo, ne riječ ili osjećaj. Djela, koja dolaze od nas, govorit će o nama. Moj Isuse, ne dopusti mi nikakve snove, nego daruj mi hrabrost i snagu ispuniti Tvoju svetu volju.

Isuse, ako me hoćeš ostaviti u nesigurnosti do konca mog života, neka je blagoslovljeno Tvoje sveto Ime.

Lipanj

664 † O moj Isuse, izuzetno se radujem zbog sigurnosti koju si mi Ti dao, da će postojati ova Kongregacija. Sada nemam više nikakve sumnje, niti daška, i sada vidim koju će ona veliku hvalu prinositi Bogu. Ona će biti ogledalo najvećeg Božjeg svojstva -božanskog milosrđa. Neprestano (115) će članovi moliti za sebe i za cijeli svijet Božje milosrđe i svako djelo milosrđa izvirat će iz Božje ljubavi, kojom će biti ispunjeni. Oni će se truditi usvojiti samu veliku Božju krepost, u njoj živjeti i nastojati da je i drugi upoznaju i pouzdaju se u Božju dobrotu. Ova Kongregacija Milosrđa Božjeg bit će u Crkvi Božjoj kao košnica pčela u predivnom vrtu.

363 "Ranije" – t.j. prije vječnih zavjeta u Krakówu (v. Dn. br. 52)

Skrivene tihe sestre radit će kao male pčele da bi hranile medom duše svojih bližnjih a vosak će teći Bogu na slavu.

† 29. lipnja 1936.

665 Otac Andrasz preporučio mi je moliti devetnicu za bolje upoznavanje Božje volje. Srdačno molih i dodah određeno mrtvenje. Pred završetkom devetnice darovano mi je nutarnje prosvjetljenje i sigurnost da će ova Kongregacija biti i Bogu mila. Uprkos poteškoćama (116) i neprijatnostima u moju dušu uđoše odozgo mir i snaga. Spoznadoh, da se Božjoj volji ne može ništa suprotstaviti niti je ugasiti. Shvatih, da se Božju volju slijediti mora uprkos protivštinama, progonima, patnjama svih vrsta, uprkos mrzovolji i strahovanjima moje prirode.

666 Shvatila sam, da se sva težnja savršenosti i sva svetost sastoji u vršenju Božje volje. Savršeno ispunjavanje Božje volje jest zrelost svetosti. Tu više nema nikakvog mjesta sumnji. Kad se dobilo Božje prosvjetljenje i spoznaju što Bog traži od nas, ali se po tom ne postupa, to je najveća uvreda božanskom veličanstvu. Takva duša zaslužuje biti potpuno napuštena od Boga. Ona je slična Luciferu komu je pripala velika prosvjetljenost, ali nije vršio volju Božju.

Neki čudan mir povrati se u moju dušu, dok sam o tom razmišljala da uprkos svim velikim poteškoćama uvijek vjerno (117) slijedim spoznatu volju Božju. O Isuse, podari mi milost odjelotvoriti Tvoju spoznatu volju.

667 14. srpanj. U tri sata primila sam pismo.[364] O Isuse, Ti sam znaš koliko trpim. Ali šutjet ću i nijednom stvorenju neću o tom kazati, jer znam da me nitko ne može utješiti. Ti si mi sve, o Bože, i Tvoja sveta volja je meni hrana. Sada živim o onom, od čega ću živjeti u vječnosti.

Jako štujem arkanđela Mihaela, jer nije imao uzora u vršenju Božje volje i pored toga u vjernosti je ispunjavao Božje želje.

668 † 15. srpanj. Za vrijeme Sv. mise prikazala sam se posve po Presvetom Srcu Isusovu Nebeskom Ocu. Neka čini sa mnom što Mu se dopada. Po sebi samoj ja sam ništa i u svojoj bijedi nemam ništa uzvišenije. Stoga, o Gospodine, bacam se u more Tvoga milosrđa.

669 (118) 16. srpanj. Od Isusa učim biti dobra, od Onog Koji je Sam Dobrota, da bih mogla biti nazvana kćerkom Nebeskog Oca. Danas, kad mi se prije podne desila velika neprijatnost, nastojala sam u toj muci svoju

364 S. F. primila je pismo od prof. Sopoćka, kojeg je on bio pisao 10. VIII 1936. u Vilni (v. L. br. 49).

volju sjediniti s voljom Božjom a šutnjom hvalih Boga. Poslije podne pođoh na petominutno klanjanje i iznenada vidjeh živo svog križića kojeg nosim na grudima. Isus mi reče: "*Moja kćeri, patnja će ti biti znakom, da sam Ja s tobom*". Nakon tih riječi nastupi duboka zahvaćenost u mojoj duši.

670 O Isuse, moj Učitelju i moj duhovni Vođo, samo s Tobom samim mogu govoriti. S nikim nije tako jednostavno govoriti kao s Tobom, o Bože.

671 U duhovnom životu držat ću se uvijek svećeničke ruke. O životu duše i njezinim potrebama razgovarat ću samo s ispovjednikom.

672 (119) † 4. kolovoz 1936. Više od dva sata nutarnjih muka. Umiranje... Iznenada prože me Božja nazočnost. Osjećam da dospjevam pod vlast pravednog Boga. Ta pravednost prožima me do u koštanu moždinu. Izvanjski gubim snagu i svijest. Ja spoznajem Božju veliku svetost i svoje veliko siromaštvo. U mojoj duši pojavljuje se strašna muka. Duša vidi svoja vlastita djela, koja nisu bez mrlje. Tada se u duši budi sila povjerenja... a duša prodire sa svom svojom snagom Bogu, ali ona vidi kako je bijedna i kako je sve jadno što je okružuje. Tako pak ona stoji nasuprot te svetosti – jadna duša...

13. kolovoz

673 Cijeli dan sam mučena strašnim kušnjama. Hule na Boga množiše se na mojim ustima, odbojnost prema svemu što je sveto i božansko. Ali borila sam se cijeli dan. Navečer se sve više mučio moj razum: Zašto trebam o tom razgovarati s ispovjednikom? (120) Smijat će se tomu. Nevoljkost i bezvoljnost obuzeše moju dušu i mislih da u takvom stanju ne smijem pod nikakvim okolnostima primiti Svetu pričest. Kad sam na to mislila da ne smijem primiti Sv. pričest, moju dušu obuze veliki bol, da sam u kapeli skoro glasno zavrištala. No bila sam svjesna da su sestre nazočne. Odlučih potom izaći u vrt i tamo se sakriti da barem mogu glasno
674 plakati. Iznenada stade Isus pored mene i upita: "*Kamo namjeravaš ići?*" Ne odgovorih na to Isusu, ali pred Njim istresoh svu svoju bol, a sve sotonine kušnje nestadoše. Isus mi reče: "*Nutarnji mir, koga imaš, jest milost*" – iznenada On nestade. Osjećah se sretnom i izuzetno smirenom. Uistinu, samo Isus može učiniti, da se u jednom jedinom trenutku povrati takva moć mira, On – najuzvišeniji Gospodin.

675 (121) † 7. kolovoz 1936.

Kad sam dobila članak[365] o Božjem milosrđu sa slikom,[366] prože me čudesna Božja nazočnost. Kad sam uronila u zahvalnu molitvu ugledah iznenada Isusa u velikoj svjetlosti kao što je prikazan na slici. Pod Njegovim nogama vidjeh san oca Andrasza i prof. Sopoćka. Oba držahu u ruci držalo. Iz vrha perâ dođe vatra u liku munje, koja je išla pravcu velikog mnoštva ljudi, što je bilo u velikom pokretu – ne znam kamo. Svaki koji je dirnut zrakom okrenu se od mnoštva i ispruži svoje ruke Isusu. Neki se okrenuše velikom radošću, drugi velikim bolom i mukom. Isus pogleda pun dobrote na jedne i na druge. Nakon nekog vremena ostadoh sama s Isusom i rekoh: "Isuse, povedi me napokon, jer Tvoja volja je već izvršena", na što Isus uzvrati: (122) "*U tebi se još nije ostvarila sva Moja volja. Ti ćeš još mnogo trpjeti, ali Ja sam s tobom, ne boj se.*"

676 Razgovaram s Gospodinom puno o ocu Andraszu i profesoru Sopoćku. Znam, da mi Gospodin neće ništa uskratiti zašto Ga za njih zamolim, nego njima daje što molim. Osjećam i znam kako ih Isus jako voli. Neću o tom pisati u pojedinostima, ali ja to znam i to me jako raduje.

† 15. kolovoz 1936.

677 Za vrijeme Sv. mise, koju je slavio otac Andrasz – bilo je kratko nakon pretvorbe – moja je duša bila ispunjena Božjom nazočnošću i privučena oltaru. Ugledah Majku Božju s Djetetom Isusom. Dijete Isus čvrsto se držalo za ruku Bogomajke, ali najednom otrči radosno do sredine oltara. Majka Božja mi reče: "Vidi, kako nezabrinuto povjeravam Isusa njegovim rukama. Tako trebaš i ti (123) povjeriti svoju dušu i prema njemu biti dijete".

– Nakon tih je riječi moja duša bila ispunjena izuzetnim povjerenjem. Majka Božja je imala bijelu odjeću, bila je čudnovato bijela, prozirna. Na ramenima je imala prozirnoplavi, zapravo nebeskoplavi plašt. S otkrivenom glavom i otvorenom kosom bila je lijepa, štoviše neshvatljivo lijepa. Majka Božja je gledala puna dobrote na oca, ali nakon nekog vremena on je razlomio lijepo Dijete te izađe stvarna živa krv. Otac se pokloni nad njom i uze u sebe živog pravog Isusa. Da li Ga je pojeo, je ne znam, kako

365 Vjerojatno se radi o brošuri prof. Sopoćka: "Milosierdzie Boze (Božje milosrđe) – izdano 1936. u Vilni (v. A. S. F.).

366 Naslovna strana brošure iz obojene kopije slike od E. Kazimirowskog u Vilni (v.g. 1)

se to događa. Isuse, Isuse, ne mogu Te slijediti, jer mi Ti u jednom jedinom trenutku postaješ neshvatljiv.

678 Sadržaj kreposti je Božja volja. Tko vjerno ispunja Božju volju, taj se vježba u svim krepostima. U svim slučajevima i okolnostima života slavim i blagosivljam svetu Božju volju. Božja sveta volja je predmet moje ljubavi. (124) U najskrovitijim kutovima moje duše živim Njegovu volju a izvanjski postupam, koliko sam nutarnje spoznala, da je to volja Božja. Muke, patnje, progoni i razne protivštine prema Božjoj volji draži su mi nego uspjeh, pohvala i priznanje po mojoj vlastitoj volji.

679 Laku noć, moj Isuse! Zvono me poziva na počinak. Moj Isuse, Ti vidiš da umirem od čežnje za otkupljenjem duša. Laku noć, moj Zaručniče! Raduje me biti bližom jedan dan vječnosti. I kad mi Ti, Isuse, dopustiš ujutro probuditi se, započinjem novu pohvalnu pjesmu Tvojoj slavi.

680 † 13. srpanj. Danas mi dođe spoznaja za vrijeme razmatranja, nikada ne govoriti o mojim vlastitim nutarnjim doživljajima, ali prema duhovnom vođi ništa ne sakrivati. Posebno ću moliti Boga za prosvjetljenje mojem duhovnom vođi. (125) Na ispovjednikovu riječ polažem veću vrijednost, nego na sva prosvjetljenja koja su mi darovana u mojoj nutrini.

681 † U mojim velikim mukama uranjam pogled u razapetog Isusa. Od ljudi ne očekujem nikakvu pomoć, nego svoje povjerenje polažem u Boga. U Njegovom neiscrpnom milosrđu sva je moja nada.

682 † Što više osjećam da me Bog mijenja, tim više želim se obaviti šutnjom. Božja ljubav ostvaruje svoje djelo u dubini moje duše. Vidim, da započinje moje poslanje koje mi je Gospodin naložio.

683 † Kad sam se jednom srdačno molila svetim isusovcima,[367] iznenada sam ugledala svog Anđela čuvara, koji me je odveo pred Božje prijestolje. Prolažah (126) kroz grupe svetih. Nađoh mnoge poznate, koje sam poznavala sa slika i vidjeh mnogo isusovaca što pitahu, iz kojeg Reda dolazi duša. Budući da sam na to odgovorila, upitaše: "Tko je tvoj duhovni vođa?" Odgovorih: "Otac A..." Kad su oni htjeli kazati još više moj Anđeo čuvar dade znak da šute a ja dospjeh pred Božje prijestolje. Vidjeh veliku nepristupačnu svjetlost. Gledah svoje predodređeno mjesto u Božjoj blizini, ali ne znam kakvo je, jer je pokriveno: nekim oblakom. Ali Anđeo mi čuvar reče: "Ovdje je tvoje prijestolje za vjernost u ispunjavanju Božje volje".

684 † Sveti sat. – Četvrtak. Za vrijeme tog molitvenog sata Isus mi je dopustio stupiti u dvoranu Posljednje večere i doživjeh sve što se tamo

367 Radi se o tipičnim svecima Isusovačkog reda.

događalo. Najdublje (me obuze)[368] sam bila obuzeta trenutkom, u kojem je Isus prije pretvorbe (127) podigao Svoje oči prema nebu i ušao u tajanstveni razgovor sa Svojim Ocem. Taj trenutak tek ću pravo upoznati u vječnosti. Njegove oči bile su kao dvije vatre, lice usplamtjelo, bijelo kao snijeg, cijeli lik pun slave, Njegova duša u čežnji. U trenutku pretvorbe mirovala je ispunjena ljubav. – Žrtva je bila ostvarena u svoj svojoj punini. Sada se još treba samo ispuniti vanjska ceremonija umiranja – vanjsko vršenje. Bitno se dogodilo u dvorani Posljednje večere. Cijeli moj život nisam imala tako duboke spoznaje ove tajne, kao u ovom satu klanjanja. O, kako čeznutljivo želim, da cijeli svijet upozna tu neizmjernu tajnu.

685 Nakon završenog molitvenog sata, kad sam odlazila u ćeliju, iznenada spoznah da Boga jako vrijeđa jedna osoba[369] bliza mom srcu. S obzirom na to bol prože moju dušu i bacih se ničice pred Gospodina te prosjačih milosrđe. Dva sata dugo suzama, molitvom i bičevanjem zadržala (128) sam grijeh i spoznadoh, da se Božje milosrđe dokopalo te jadne duše. O, koliko me puno stoji jedan jedini grijeh.

686 † Rujan – prvi petak. Navečer ugledah Majku Božju razgaljenih prsiju, kod koje je bio mač. Ona je gorko plakala i zaštićivala nas od jedne velike Božje kazne. Bog hoće da nas snađe teška kazna, ali On to ne može jer nas zaštićuje Majka Božja. Užasan strah prože moju dušu. Stalno molim za Poljsku, meni dragu Poljsku, koja je tako malo zahvalna Majci Božjoj. Kad ne bi bilo Majke Božje, naša vlastita nastojanja malo bi koristila. Umnogostručih svoje nastojanje za molitvom i žrtvom za dragu domovinu. Ali vidim, da sam samo jedna kaplja protiv vala zla. Kako jedna kapljica može zaustaviti val? O, ipak. Po sebi samoj kaplja je ništa, ali s Tobom, Isuse, prkosit ću cijelom valu zla čelom, čak (129) cijelom paklu. Tvoja svemoć može sve.

687 Jednom, kad sam išla hodnikom u kuhinju, čula sam riječi u mojoj duši: "*Neprestano moli krunicu (Božanskog milosrđa) koju sam te naučio. Ma tko je god bude molio, doživjet će u svom smrtnom času Moje veliko milosrđe. Svećenici će ga pružati grešnicima kao posljednje sidro spasa. Ukoliko bi bio najokorjeliji grešnik - ako samo jednom izmoli tu krunicu, dobit će milost Mog beskrajnog milosrđa. Neshvatljive milosti podijelit ću onim dušama koje poklone povjerenje Mojem milosrđu*".

368 U tekstu rukopisa nalazi se jasna pogreška. S. F. je nepotrebno napisala "obuze me" – to bi moralo značiti – bila sam obuzeta od tog trenutka.

369 Vjerojatno se radi o nekom iz bliže obitelji s. F. Nije se moglo utvrditi, o kome.

688 Isuse, Ti Istino i Živote, Ti moj Učitelju, vodi svaki korak mog života, da bih radio po Tvojoj svetoj volji.

689 (130) † Jednom vidjela sam grad Božjeg Jaganjca a pred Njegovim prijestoljem tri sveca: Stanislaw Kostka, Andrzej Bobola i Kazimierz, kraljev sin. Oni se zauzimahu za Poljsku. Tada ugledah ogromnu knjigu, koja je smještena pred gradom. Dodaše mi knjigu na čitanje. Bila je pisana krvlju, ali nisam mogla ništa pročitati odatle, osim imena Isusova. Potom čuh glas, koji mi govoraše: "*Tvoj čas još nije došao*". On mi uze knjigu i čuh riječi: "*Ti ćeš svjedočiti o Mojem beskrajnom milosrđu. U ovu knjigu upisane su duše koje su slavile Moje milosrđe*". Zbog te velike Božje dobrote ispunila me radost.

690 † Jednog dana spoznadoh stanje dviju redovnica,[370] koje su u nutrini mrmljale protiv predstojničine izdane zapovjedi, zbog čega im je Bog uskratio mnoge izvanredne milosti. (131) Bol je satirala moje srce pri tom pogledu. O Isuse, kako je žalosno da mi sami predstavljamo razlog za izgubljene milosti. Tko to može razumjeti i tko može biti uvijek vjeran?

691 † Četvrtak. Danas, iako sam jako iscrpljena odlučih održati Sveti sat. Moliti nisam mogla, klečati također nisam mogla, ali izdržala sam cijeli sat molitve i povezah se u duhu s onim dušama koje već na savršeniji način slave Boga. Na kraju tog sata iznenada ugledah Isusa. On me duboko i neizrecivom dobrotom pogledao i rekao: "Tvoja molitva Mi je izuzetno draga". – Nakon tih riječi dođe u moju dušu čudesna snaga i duhovna radost. Božja nazočnost prože do kraja moju dušu. O, što se događa s dušom koja se susreće oči u oči s Gospodinom, to nijedno pero nije opisalo i niti će opisati...

692 (132) † O Isuse, razumijem, da je Tvoje milosrđe neistraživo. Stoga molim Te, učini moje srce tako velikim da može preuzeti potrebe svih živih duša na cijeloj zemlji. O Isuse, moja ljubav doseže i preko granica ovog svijeta, sve do u čistilištu trpećih duša. Za njih ću oprosnim molitvama moliti milosrđe. Božje je milosrđe neistraživo i neiscrpivo, kao što je i sam Bog nedokučiv. Kad bih htjela upotrijebiti i najjače riječi, da bih izrazila to Božje milosrđe, bilo bi to ništa u usporedbi sa stvarnošću. O Isuse, učini moje srce osjetljivim za svaku duševnu ili tjelesnu muku. O moj Isuse, ja znam, da Ti tako s nama postupaš kao što mi postupamo sa svojim bližnjima. Moj Isuse, učini moje srce po Tvom milosrdnom Srcu. Isuse, pomozi mi ići kroz život i pri tom svakom dobro činiti...

370 Nije se moglo utvrditi o kojim se sestrama radi.

693 (133) 14. rujan (1936). Nadbiskup[371] Vilne doputovao je nama. Premda je njegov posjet kod nas bio kratak, imala sam prigodu razgovarati s tim iskusnim svećenikom o Djelu milosrđa. Pokazao je blagonaklonost za stvar ovog milosrđa. "Budite, Sestro, savršeno mirni. Jer, ako se to nalazi u određenju Božanske providnosti, to će se dogoditi. Međutim, molite, Sestro, za jasniji vanjski znak. Neka Vam Gospodin, Sestro, dade to jasnije upoznati. Molim, još malo čekati: Gospodin će okolnosti udesiti tako, da će sve biti dobro".

694 19. rujan (1936.) Kad smo se vratile od liječnika[372] i još na kratko posjetile Kapelu, koja je u tom lječilištu,[373] čula sam riječi u svojoj duši: "*Moje dijete, samo još nekoliko kapi u kalež, ne više dugo*". -Radost je ispunila (134) moju dušu. Bio je to prvi poziv mog Zaručnika i Učitelja. Moje je srce bilo razdragano i postajao je trenutak u kojem je moja duša bila uronjena u cijelom moru Božjeg milosrđa. Osjetila sam da moje poslanje započinje u punom opsegu. Smrt ništa ne uništava što je dobro. Najčešće molim za duše koje moraju trpjeti u nutrini.

695 Jednom sam zadobila prosvjetljenje s obzirom na dvije sestre.[374] Shvatila sam, da se ne smije sa svima jednako postupati. Ima osoba koje znaju na čudan način stvarati prijateljstva i kao prijatelji pod izlikom donošenja olakšanja izvlače riječ jednu za drugom, i zatim u datom vremenu koriste iste riječi, da bi loše činile. Moj Isuse, kako je čudna ljudska slabost. Tvoja ljubav, Isuse, podjeljuje duši veliku obazrivost u susretu s drugima.

696 (135) † 24. rujna 1936.

Majka predstojnica[375] bila je naložila da umjesto svih uobičajenih duhovnih dužnosti izmolim jedno otajstvo krunice i onda odmah legnem

371 Misli se na nadbiskupa Jalbrzykowskog (v.g. 263)

372 Liječnik lječilišta u Pradniku bio je dr. Adam Silberg. On je bio Židov obraćen na kršćanstvo, tada oko 40 godina star. Od 1937-1939 (do izbijanja II. svjetskog rata) bio je ravnateljem "Sanatorij" "Sanitarnih mjesnih ustanova" u Krakówu-Pradnik Bialy, općenito nazivanom "Sanatorij" (danas: Specijalna mjesna bolnica pod imenom Dr. Anka). Stanovao je sa svojom ženom i sinom Kazimierszom u službenom stanu u ulici Pradnicka 80. Od izbijanja rata nedostaju točne vijesti o njemu. Prema izjavama Ludwika Spytkowskog, penzioniranog bolničkog kurira, sa svojom ženom je pobjegao pred nacistima na Istok i kod Lavova su ga strijeljali Nijemci. Prema drugoj verziji – od dr. Adamczewskog, rendgenologa bolnice – dr. Silberg bio je zajedno s drugom grupom liječnika 1940. u Francuskoj, kasnije u Škotskoj, gdje je još za vrijeme rata umro.

373 V. g. 372.

374 Nije se moglo utvrditi, na koje sestre misli.

na počinak. Dočim sam legla, odmah sam zaspala, jer sam bila jako iscrpljena. Nakon nekog vremena probudiše me bolovi. Bili su tako jaki da mi nisu dopuštali ni najmanjeg pokreta. Čak ni pljuvačku nisam mogla progutati. To je trajalo otprilike tri sata. Mislila sam probuditi novakinju,[376] koja stanuje sa mnom, ali tad se sjetih da mi ona ipak ne može pomoći. Dakle, neka spava, bilo bi šteta buditi je. Potpuno se predadoh Božjoj volji i mislila sam da mi već započinje dan smrti, kojeg željno čekam. Imala sam prigodu sjediniti se s trpećim Isusom na križu. Drugačije nisam mogla moliti. Kad su bolovi bili popustili (136) započela sam se znojiti ali nisam se mogla micati, inače bi se povratilo što je bilo prethodno. Ujutro bila sam jako iscrpljena, ali tjelesno više nisam trpjela. Ipak nisam mogla ustati na Sv. misu. Mislila sam u sebi, ako nakon takvih boli ne dolazi smrt, kako moraju biti onda velike smrtne muke.

697 Isuse, Ti znaš, da ljubim boli i da hoću ispiti kalež boli do posljednje kapi, a ipak je moje biće dirnuto laganim užasom i strahom. Odmah se probudi moje povjerenje u Božje beskrajno milosrđe u svoj njegovoj moći i sve se mora pred njim povući, kao sjene pred zrakom sunca. O Isuse, kako je velika Tvoja dobrota, Tvoja beskrajna Dobrota, koju dobro poznajem. Ona mi dopušta samoj smrti gledati hrabro u oči. Ja znam, da mi se bez Tvog dopuštenja ne može ništa dogoditi. Želim veličati Tvoje beskrajno milosrđe, u životu, u smrtnom času, u uskrsnuću i u vječnosti.

(137) † Moj Isuse, moja snago, moj miru i moj odmoru. U Tvojim se zrakama milosrđa svakodnevno kupa moja duša. Ne poznajem ni jednog trenutka svog života u kojem nisam osjećala Tvoje milosrđe, o Bože. U cijelom svom životu na ništa ne računam, nego samo na Tvoje beskrajno milosrđe, Gospodine. Ono je misao vodilja mojeg života. Moja duša ispunjena je Božjim milosrđem.

698 † O kako teško Isusa vrijeđa nezahvalnost izabrane duše. Njegova nepojmljiva ljubav doživljava muke. Bog nas ljubi cijelim Svojim beskrajnim bićem koje je On, a ovdje bijedni prah prezire ovu ljubav. Moje srce lomi se od boli kad zamjetim takvu nezahvalnost.

699 Jednom sam čula riječi: "*Moja kćeri, objavljuj cijelom svjetu Moje neshvatljivo* (138) *milosrđe. Ja želim, da Svetkovina milosrđa*[377] *postane*

375 Predstojnica je tada bila M. Irena Krzyzanowska (v. g. 84.).

376 Ta novakinja je bila vjerojatno s. Fabiola, koja je u to vrijeme bolovala od tuberkuloze i stoga je bila u bolesničkoj sobi. S. Fabiola Pawluk, rođena je 1912. godine. U Kongregaciju je stupila 16. IV 1934. godine. Umrla je 25. XI 1947. u Czestochowi (A. ZMBM-K).

377 Svetkovina milosrđa treba se slaviti – prema izvješćima s. F. – po Spasiteljevoj želji prve nedjelje poslije Uskrsa (v. Dn. br. 49, 420, 470, 965).

utočište i zaklon svim dušama, posebno jadnim grešnicima. Toga dana otvorena je nutrina Mojeg milosrđa. Ja izlijevam cijelo more milosti na one duše koje se približuju izvoru Mojeg milosrđa. Ona duša, koja se ispovijedi i primi Sv. pričest dobiva savršeni oprost od krivnja i kazni. Toga dana otvorene su sve Božje ustave kroz koje teku milosti. Neka se nijedna duša ne boji približiti se Meni, pa makar njezini grijesi bili crveni kao skerlet. Moje milosrđe tako je veliko, da ga u cijeloj vječnosti ne može proniknuti nijedan razum, ni ljudski niti anđeoski. Sve, što postoji, dolazi iz nutrine Moga milosrđa. Svaka duša razmišljat će cijelu vječnost o Mojoj ljubavi i o Mojem milosrđu. Svetkovina milosrđa proizašla je iz Moje nutrine. (139) Ja želim da se ona svečano proslavi na prvu nedjelju po Uskrsu. Čovječanstvo neće naći nikako mira dokle god se ne obrati izvoru Mojeg milosrđa."

700 † Kad sam jednom bila jako iscrpljena i bolesna i to rekla Majci predstojnici,[378] odgovorila mi je, da se treba uživjeti u muku. Sve sam saslušala, što mi je Majka kazala i uskoro izađoh van. Naša Majka predstojnica ima puno ljubavi prema bližnjemu, posebno bolesnim sestrama, tako da je ona po tome poznata. Ali što se odnosi na mene, Gospodin je dopustio da me nije razumjela i s obzirom na ovu stvar često me kažnjavala.

701 Toga dana, budući da se ne osjećam posebno dobro i da sam obavljala svoju dužnost, bilo mi je stalno loše. Bilo je toliko vruće da sam se i bez rada osjećla loše kod ove vrućine. (140) Što kazati kad se radi, a uz to bolestan i tako sam prije podne za vrijeme posla pogledala u nebo i s velikim povjerenjem rekla Gospodinu: "Isuse, zakrij sunce, jer ne mogu dulje podnijeti ovu vrućinu". Neobično, u istom trenutku prođe bijeli oblačić pred sunce i od tada nije bilo više tako velike vrućine. Kad sam si zatim počela predbacivati da ne mogu podnijeti tu vrućinu, nego sam bila molila za ublaženje, Sam Isus me tada umirio.

702 13. kolovoza 1936. Večeras me prožela Božja nazočnost. U jednom jedinom trenutku upoznadoh Božju veliku svetost. O kako me jako pritišće ova Božja veličina jer tada spoznajem svu moju bezdanost i ništavilo. To je velika muka jer spoznaju slijedi ljubav. Duša se približava Bogu i suprotstavljaju se dvije vrste ljubavi: ona Stvoriteljeva i ona stvorenja (141). Jedna jedina kap želi se mjeriti s oceanom. U prvom trenutku želi ta kap u sebe uključiti neizmjerni ocean, ali istodobno spoznaje da je ona jedna jedina kap i tako pobjeđena prelazi sva u Boga

378 Misli se na M.Irenu Krzyzanowsku (v.g. 84)

– kao kap u ocean... Ovaj trenutak je najprije muka, ali tako sladak da je duša sretna s takvim iskustvom.

703 Sada provodim svoj posebni ispit savjesti: sjedinjujući se s milosrdnim Kristom. Ta vježba pruža mi osobitu snagu. Srce je uvijek sjedinjeno s onim što On hoće a određuje djela po milosrđu, koje dolazi iz ljubavi.

704 Svaki slobodni trenutak provodim uz noge skrivenog Boga. On je moj Učitelj. Njega pitam sve. Njemu govorim sve. Odatle crpim snagu i svjetlo. Odatle sve učim. Odatle dolaze prosvjetljenja kako se ophoditi sa svojim bližnjim. Od tog trenutka, (143) budući da odlazim iz novicijata, zatvorih se s mojim Učiteljem Isusom u svetohranište. On Sam me je uvukao u živu vatru ljubavi, oko koje se sve okuplja.

705 25. IX. Osjećam bolove u rukama i nogama i na boku, na onim mjestima gdje je Isus bio proboden. Te muke osjećam posebno onda kad susrećem dušu koja nije u stanju milosti. Tada srdačno molim, da je obuzme Božje milosrđe.

706 29. (IX). Na svetkovinu arkanđela Mihaela vidjeh tog zapovjednika kod sebe. On mi reče slijedeće riječi: "Gospodin mi je zapovjedio da se posebno brinem za tebe. Znaj, da te Zli mrzi, ali ne boj se. Tko je kao Bog!" – I on nestade. Ali osjećam njegovu nazočnost i njegovu pomoć.

707 (143) 2. X 1936. Prvi petak u mjesecu. Nakon Sv. pričesti ugledah iznenada Gospodina, koji mi reče slijedeće riječi: "*Sada Ja znam, da Me ti ne ljubiš zbog milosti i darova,već da ti je milija Moja volja nego život. Stoga sjedinjujem se s tobom tako srdačno, kao inače s nijednim stvorenjem.*"

708 U tom trenutku nestade Isus. Moju dušu ispuni Božja nazočnost. Znam da sam pred očima toga Vladara. Posve uranjam u radost koja teče od Boga. Cijeloga dana živjeh, bez prestanka, uronjena u Boga. Navečer me obuze iznenada neka vrsta nemoći i neko čudno umiranje. Moja ljubav htjede biti jednakom ljubavi toga Vladara. Ona je tako snažno vučena Njemu da nije moguće bez posebne Božje milosti izdržati tako neobičnu puninu milosti u životu. Ipak vidim posve jasno, da me Sam Isus drži i jača i osposobljuje za susret s Njim. U tom je duša čudesno aktivna.

709 (144) 3. X 1936. Danas, za vrijeme krunice, ugledah iznenada ciborij s Presvetim sakramentom. Posuda je bila otvorena i dobro napunjena hostijama. Iz ciborija dođe glas: "*Te hostije primile su one duše, koje su se obratile na tvoju molitvu i tvoje trpljenje.*" Ovdje osjećah Božju nazočnost kao dijete – osjećah se čudnovato kao dijete.

710 Kad sam jednog dana primjetila da ne bih bila u stanju ostati na nogama do devet sati, zamolila sam za nešto hrane sestru N.[379] jer sam htjela ranije leći, budući da se nisam osjećala dobro. Sestra N. mi uzvrati:

"Vi ipak niste bolesni, Sestro, hoće Vas se samo odmoriti, stoga se obmanjuje tom bolešću". O moj Isuse, bolest je pak tako napredovala da me je liječnik odvojio od sestara,[380] da ih ne bi zarazila, a tu se tako donosi sud. Ipak dobro je tako, to je sve za Tebe, moj Isuse. Ne želim pisati puno o vanjskim stvarima, jer one nisu povod mom (145) pisanju. Želim prije svega čvrsto držati milosti koje mi je podario Gospodin, jer one nisu samo za mene samu, nego i za mnoge duše.

711 5. X (1936). Danas sam dobila pismo od prof. Sopoćka iz kojeg sam saznala, da on namjerava izdati sličicu s Milosrdnim Spasiteljem. On me zamolio da mu pošaljem jednu određenu molitvu,[381] koju bi htio staviti na poleđinu ukoliko stigne dopuštenje nadbiskupa. Moje srce je ispunila velika radost, budući da mi je Bog dao vidjeti djelo Njegova milosrđa. O, kako je veliko djelo Svevišnjeg, a ja sam samo Njegova alatka. O kako vruće čeznem za svetkovinom Božanskog milosrđa koju Bog želi po meni. Ali ukoliko je volja Božja da se svečano svetkuje tek poslije moje smrti, već sada se tomu radujem i s dopuštenjem ispovjednika već sada ću je nutrinom slaviti.

712 (146) † Danas sam ugledala oca Andrasza klečeći utonula u molitvu. Iznenada stajaše Isus uza nj. Držeći ispružene ruke nad njegovom glavom, On mi reče: "*On će te odvesti prijeko, ne boj se*".

713 11. listopad. Večeras, kad sam pisala o velikom Božjem milosrđu i o velikoj koristi dušama, uleti sotona velikim bijesom i srdžbom u moju ćeliju. On dohvati krevetnu zavjesu i poče je gužvati i kidati. U prvom trenutku malo se uplaših, ali učinih s križićem odmah sveti znak križa. Zvijer se odmah umiri i nestade. Danas nisam vidjela njen užasavajući lik, nego samo njegov bijes. Užasan je sotonin bijes. Krevetna zavjesa poslije nije bila ni zgužvana ni pokidana. U miru sam mogla dalje pisati. Vrlo dobro znam da me ta bijeda ne može ni dodirnuti bez volje Božje. Ali protiv koga on navaljuje? Javno me napada (147) i to s jednim takvim bijesom i mržnjom. Ali ni za trenutak me nije mogao uznemiriti. Razbješnjuje ga moja uravnoteženost.

---

379 Glavna kuharica je u to vrijeme bila s. Bronislawa, građanskim imenom Julianna Jaworska, rođena 1886. godine. Umrla je 17. II. 1972. godine.

380 Liječnik sanatorijuma Pradnik je kod s. F. ustanovio tuberkulozu pluća. Da bi druge zaštitio od zaraze, dao ju je izolirati. S.F. je bila premještena u bolesnički odio, u jednu sobu određenu za teško bolesne.

381 Prof. Sopoćko zamolio je s. F. u pismu od 5. X 1946. da pošalje doslovni tekst molitve krunice i devetnice Božanskom milosrđu.

714 – Gospodin mi reče danas: "*Otiđi predstojnici i reci joj, Moja je želja da sve sestre i djeca mole krunicu koju sam te Ja naučio. Neka je mole devet dana u kapeli da umire Moga Oca i izmole Poljskoj Božje milosrđe.*" – Odgovorih Gospodinu da ću to prenijeti predstojnici, ali najprije moram izvijestiti oca Andrasza. Namjeravala sam dočim otac dođe sporazumjeti se s njim o toj stvari. Kad je on došao k nama, okolnosti su bile takve da
715 ga nisam ni vidjela. No ja nisam trebala paziti na nikakve okolnosti, nego ići k njemu i obaviti stvar. Potom sam mislila kad otac dođe slijedeći put. O, kako se to (148) nije svidjelo Gospodinu. Odmah me napusti Božja nazočnost – ta velika Božja nazočnost, koja je čak trajno osjetna u meni. Ali u tom trenutku ona me posve napusti. Neka vrsta tame proširi se u mojoj duši tako jako, da nisam znala da li sam u stanju milosti ili nisam. Iz tog razloga nisam primala Sv. pričest kroz četiri dana. Nakon četiri dana vidjela sam oca i sve mu kazala. Otac me tješio: "Božju milost nisi izgubila" – ali istodobno (reče) -"ostani vjerna Bogu". Kad sam napustila ispovjedaonicu ponovno me obuzela Božja nazočnost, isto kao i prije. Shvatih, Božje milosti treba tako prihvatiti kako nam ih Bog šalje i na onaj način kako On to hoće, i u takvom obliku kako nam ih Bog pošalje.

716 O moj Isuse, u ovom trenutku donosim pomoću Tvoje milosti čvrstu i vječnu nakanu biti vjerna Tvojoj najmanjoj milosti.

717 (149) Cijelu noć pripremala sam se na primanje Sv. pričesti, jer nisam mogla spavati zbog tjelesnih boli. Moja duša uroni u ljubav i pokoru.

718 Nakon Sv. pričesti čula sam riječi: "*Ti vidiš što si po sebi samoj, ali ne užasavaj se stoga. Kad bih ti htio razotkriti svu tvoju bijedu, koja jesi, ti bi umrla od užasa. Ipak znaj, što si. Stoga, jer si ti tako velika bijeda, pred tobom Ja sam razotkrio svo more Mojeg milosrđa. Takve duše, kao što je tvoja, tražim i zahtijevam, ali one su rijetke. Tvoje veliko povjerenje prema meni prisiljava Me trajno ti darivati milosti. Ti imaš veliko nepojmljivo pravo na Moje Srce, jer si kćerka potpunog povjerenja. Ti ne bi podnijela veličinu moje ljubavi, koju imam prema tebi, kad bih ti je razotkrio u svoj njezinoj punini ovdje na zemlji. Često provjetravam rese zavjese za tebe, ali znaj da je to samo Moja izvanredna milost. - Moja ljubav i Moje milosrđe ne poznaju nikakve granice*".

719 (150) Danas sam čula riječi: "*Znaj, moje dijete, da poradi tebe podijeljujem cijeloj okolini milosti, ali ti Mi trebaš zahvaljivati umjesto njih, jer oni Mi ne zahvaljuju za dobročinstva koja im iskazujem. Na osnovu tvoje zahvalnosti i nadalje ću im dijeliti blagoslov*".

720 O moj Isuse, Ti znaš kako je težak zajednički život, koliko je nerazumijevanja i koliko je ponekad puno nesporazuma uprkos dobroj volji na

obje strane. Ali to je Tvoja tajna, o Gospodine. Upoznat ćemo je u vječnosti. Ali naša prosudba neka je uvijek blaga.

721 Krajnje velika milost je imati duhovnog vođu. Osjećam, da sada ne bih mogla ići sama u duhovnom životu. Moć svećenika je velika. Neprestano zahvaljujem Bogu, što mi je dao duhovnog vođu.

722 (151) † Danas sam čula riječi: "*Vidiš li, kako si slaba. Kada ću moći računati s tobom?*" – Ja uzvratih: "Isuse, budi uvijek sa mnom jer ja sam Tvoje dijete. Isuse, Ti znaš što čine mala djeca".

723 † Danas sam čula riječi: "*Milosti koje tebi darujem nisu samo za tebe, nego i za mnoštvo duša... U tvojem srcu jest Moje stalno boravište. Uprkos bijedi koja jesi, Ja Se sjedinjujem s tobom, odnosim tvoju bijedu i dajem ti Moje milosrđe. U svakoj duši ostvarujem djelo milosrđa. Što veći grešnik, to veće pravo na Moje milosrđe. Nad svakim djelom Mojih ruku jest Moje milosrđe. Tko se pouzdaje u Moje milosrđe neće se izgubiti, jer sve njegove stvari su Moje a njegovi neprijatelji razbijaju se o podnožje mojih nogu*".

724 (152) Dan prije duhovnih vježbi započela sam moliti da mi Gospodin daruje malo zdravlja da mogu sudjelovati na duhovnim vježbama. Osjećam se tako loše da će one biti možda moje posljednje. Ali kad sam započela moliti, odmah sam osjetila neku čudnu neugodnost. Prekinula sam moljenje i započela zahvaljivati Bogu za sve što mi je poslao. Posve sam se prepustila Njegovoj svetoj volji i osjetila u svojoj duši tako duboki mir.

† Vjerno predanje u Božju volju uvijek i posvuda, u svim stvarima i životnim okolnostima, jako časti Boga. Takvo predanje u Božju volju ima više težine u Njegovim očima nego dugi postovi, mrtvenja i stroge pokore. O, kako je velika plaća za čin predanja ljubavi u volju Božju. Dok to pišem moja je duša oduševljena time koliko je Bog ljubi i kojem se miru raduje već ovdje na zemlji.

725 (153) I.M.J. Kraków – 1936.

O Božja voljo, budi mojom ljubavlju

† Osmodnevne duhovne vježbe, 20. X 1936.

Moj Isuse, danas odlazim u pustinju samo da bih s Tobom sama razgovarala, moj Učitelju i Gospodine. Zemlja neka šuti. Ti sam mi govori Isuse. Ti znaš, da ne razumijem ni jedan drugi glas osim Tvoga, Ti dobri

Pastiru. U stanu mog srca je pustinja, u koju ne ulazi nijedno stvorenje. Ti sam si Kralj u njoj.

726 † Kad sam došla u kapelu na petominutno klanjanje upitah Gospodina kako trebam održati ove duhovne vježbe. Tada čuh slijedeći glas u mojoj duši: "*Ja želim da se sva promijeniš u ljubav i izgaraš kao čista žrtva ljubavi...*"

727 (154) Vječna Istino, daruj mi Tvoje zrake svjetlosti da Tebe upoznam, Gospodine, i dostojno veličam Tvoje beskrajno milosrđe. Istodobno daj mi upoznati sav bezdan bijede, koji jesam.

728 † Za zagovornike na duhovnim vježbama izabrala sam svetog Claudea de la Colombièrea i svetu Gertrudu, da se trajno za mene zauzimaju kod Majke Božje i milosrdnog Otkupitelja.[382]

729 U ovom razmatranju o stvorenju... u jednom jedinom trenutku sjedini se moja duša sa Stvoriteljem i Gospodinom. U tom sjedinjenju spoznadoh svoj cilj i svoje određenje. Moj cilj je tijesno se sjediniti u ljubavi s Bogom, a moje određenje je Bogu se klanjati i slaviti Njegovo milosrđe.

Gospodin mi je to dao jasno spoznati i doživjeti, čak na tjelesno osjetan način. Kad spoznam i doživim neshvatljivu Božju ljubav kojom me Bog ljubi, ne mogu se dovoljno tome čuditi. Tko je Bog – a tko sam ja? O tom ne mogu (155) dalje razmišljati. Samo ljubav razumije taj susret i sjedinjenje dvaju duhova, to jest Bog – Duh – i duša stvorenja. Što Ga više spoznajem, tim se više utapam cijelom snagom svoga bića u Njega.

730 † "*Za vrijeme ovih duhovnih vježbi stalno ću te držati privezanu uz Moje Srce, da bolje upoznaš Moje milosrđe koje imam prema ljudima, posebno prema jadnim grešnicima.*"

731 Na početku duhovnih vježbi dođe k meni jedna sestra,[383] koja je bila doputovala na svoje vječne zavjete i priznala mi da nema uopće nikakva pouzdanja u Boga, da joj svaka sitnica otima veselje. Odgovorih joj: "Dobro da ste mi to rekli, Sestro. Ja ću moliti za Vas." Rekoh joj dalje

---

[382] Te riječi pokazuju da s. F. nije štovala samo Božje milosrđe, nego i Krista kao milosrdnog Otkupitelja.

[383] Na duhovne vježbe doputovale su slijedeće sestre: s. Boleslawa Domagalska, rođ. 1902. godine; s. Cypriana Rzad, rođena 1903. godine; s. Damiana Ziólek, rođ. 1909. godine; s. Marcelina Kobrzyniecka, rođ. 1906. godine; s. Pankracja Nalewajko, rođ. 1908. godine; s. Sebastiana Gabinowska, 1905-1942. godine. Danas je teško utvrditi koja je od sestara priznala s. F. svoj manjak povjerenja. Ipak moglo bi se pretpostaviti da je to bila s. Sebastiana Gabinowska, jer je često trpjela od depresija. Na osnovu takvih doživljavanja s. Sebastiana je molila čak pretpostavljene za odlaganje vječnih zavjeta. Ubrzo nakon vječnih zavjeta pokazaše se kod nje znaci psihičke bolesti. U bolnici za duševne bolesnike – Kobierzyn kod Krakówa – dijelila je sudbinu drugih bolesnika u godinama opsade. Sve su nacisti progonili i ubili. Vjerojatno je umrla krajem lipnja 1942. (A. ZMBM-KiZ).

nekoliko riječi kako Gospodina boli manjkavo pouzdanje i to kod izabrane duše. Ona mi reče da će nastojati oko pouzdanja od vječnih zavjeta. Sada znam da čak izabrane duše, koje su napredovale u redovničkom životu (156) ili u duhovnom životu, nemaju hrabrosti uzdati se u Boga. I to je zato tako, jer samo malo duša poznaje neistraživo Božje milosrđe i Njegovu veliku dobrotu.

732 † Velika slava Božja, koja me je danas prožimala i prožima, probudi u meni veliki strah, ali strah iskazivanja štovanja a ne ropski strah, koji se od prvog jako razlikuje. Strah iskazivanja štovanja danas je rođen iz ljubavi i iz spoznaje Božje veličine u mojem srcu, što je za dušu velika radost. Duša strahuje pred najneznatnijim uvredama Boga, ali to ne pomućuje i ne potamnjuje njezinu vlastitu sreću. Gdje je ljubav vodeća, tamo je sve dobro.

733 Kod slušanja čitanja za razmatranja[384] događa se da me jedna riječ intenzivnije sjedinjuje i ja ne znam što otac govori. Ja znam da sam kod Milosrdnog Srca Isusova. Moj duh utapa se u Njega i ja spoznajem (157) više za vrijeme jednog jedinog trenutka nego satima dugo razumsko istraživanje i razmatranje. To su iznenadna prosvjetljenja, koja mi dopuštaju stvar tako upoznati kako Bog gleda na nju, kako u stvarima nutarnjeg tako i vanjskog svijeta.

734 Vidim kako Isus sam djeluje u mojoj duši za vrijeme ovih duhovnih vježbi. Trudim se samo biti vjerna Njegovoj milosti. Svu svoju dušu stavila sam pod Božji utjecaj. Ovaj Nebeski Moćnik sasvim je zaposjeo moju dušu. Osjećam da sam uzdignuta iznad zemlje i neba u nutrinu Božjeg života, gdje prepoznajem Oca, Sina i Duha Svetoga, ali uvijek u jedinstvu veličanstva.

735 † Zatvaram se u kalež Isusov da bih Ga neprestano tješila. Želim sve učiniti što je u mojoj moći za spasenje grešnika – molitvom i trpljenjem. (158) † Nastojim biti za Isusa uvijek Betanija,[385] da se On može odmoriti od mnogih muka. U Sv. pričesti je moja tako uska povezanost s Isusom i neshvatljiva, da ovo, pa i kad bi htjela, ne mogu opisati jer mi nedostaju izričaji.

384 U ovom slučaju točke razmatranja određuje voditelj duhovnih vježbi o. Wladyslaw Wojton SJ. Misli se na duhovne vježbe od 20. – 29. X 1936. koje su održane prije savjetovanja sestara (A.ZMBM-K).

385 "Betanija" – Pod ovim s. F. misli mjesto odmora. U biblijskoj Betaniji, Isus je imao prijatelje, kod kojih je rado boravio da bi se odmorio od svog apostolskog djelovanja. S. F. želi biti mjesto odmora za Isusa, mjesto mira i radosti.

736 Večeras sam vidjela takvog Gospodina kao da se nalazi u Svojoj muci. Njegove oči bile su podignute Ocu a On je molio za nas.

737 † Premda sam bolesna odlučila sam danas kao i uvijek održati Sveti sat. Za vrijeme tog sata ugledala sam Gospodina uza stup za vrijeme bičevanja. Za vrijeme tog užasnog mučenja Isus je molio. Nakon nekog vremena On mi reče: *"Ima malo duša koje pravim osjećajem razmatraju Moju muku. Većinu milosti podjeljujem dušama koje pobožno razmatraju Moju muku".*

738 † *"Bez moje posebne pomoći ti nisi čak sposobna prihvatiti Moje milosti. Dakle, ti znaš, što jesi".*

739 (159) Danas nakon Sv.pričesti govorila sam Isusu jako puno o osobama koje imaju posebno značenje za mene. Tada čuh riječi: *"Kćeri Moja, ne upotrebljavaj svoju snagu za toliko bogatstvo riječi. One, koje ti posebno ljubiš, ljubim ih posebno i Ja s obzirom na tebe i obasipljem ih obiljem milosti. Milo mi je kad o njima pričaš, ali ne čini to s pretjeranim snagama".*

740 † O Otkupitelju svijeta, sjedinjujem se s Tvojim milosrđem. Isuse moj, povezujem sve svoje muke s Tvojim i polažem ih blagu Crkve za spasenje duša.

741 Danas me je jedan anđeo[386] vodio u ponore pakla. To je mjesto velikih muka. Njegova površina je užasavajuće velika. Vrste muka što sam ih vidjela su slijedeće: prva muka koja čini pakao je gubitak Boga; druga – trajno predbacivanje savjesti; treća – ta se sudbina neće više nikada promijeniti; (160) četvrta muka – vatra, što prolazi dušom, ne razarajući je; to je užasna muka; to je čisto duhovna vatra zapaljena Božjom srdžbom; peta muka – stalna tama i užasno zagušljivi miris; premda je tamno đavli se uzajamno vide i proklinju dušu; oni vide svo zlo drugih i također svoje vlastito; šesta muka – neprestano sotonino društvo; sedma muka je užasni očaj, mržnja prema Bogu, hule, proklinjanje, psovanja. To su muke koje zajednički trpe svi prokleti. Ali to još nije kraj. Postoje još posebne muke za duše, naime muke osjetila. Čim je pojedina duša sagriješila, time se kažnjava na strašni i neopisivi način. Postoje užasne pećine i bezdani mučenja, gdje se jedna muka razlikuje od druge. Naočigled te užasne muke bila bi umrla da me nije zadržala Božja svemoć. Grešnik treba znati da će biti mučen cijelu vječnost (161) organom osjetila kojim je griješio. O ovom pišem na Božju zapovijed, da se ne može izgovoriti ni jedna duša da nema pakla, ili da tamo nitko nije bio i ne zna kako je tamo.

386 Vjerojatno s. F. misli na svog anđela čuvara.

Ja, sestra Faustina, bila sam po Božjoj zapovijedi u bezdanima pakla da bih izvjestila dušama i posvjedočila da postoji pakao. Sad o tom ne mogu govoriti, jer imam Božju zapovijed to pismeno ostaviti. Đavli me jako mrze, ali po Božjoj zapovijedi moraju me slušati. Što sam napisala oskudna je slika onog što sam vidjela. Jedno sam mogla zamjetiti, tamo su većinom duše koje nisu vjerovale u postojanje pakla.

Kad sam došla k sebi nisam se mogla odmoriti od užasa, kako duše tamo jako trpe. Stoga još srdačnije molim za obraćenje grešnika. Bez prestanka vapim Božjem milosrđu za njih. O moj Isuse, radije bih trpjela muke do konca svijeta, nego Tebe uvrijediti i najmanjim grijehom.

(162) I. M. J.

742 *"Moja kćeri, kad preko tebe tražim od ljudi štovanje Mojeg milosrđa, ti se moraš kao prva odlikovati povjerenjem u Moje milosrđe. Od tebe tražim djela milosrđa, koja trebaju izlaziti iz tvoje ljubavi prema Meni. Milosrđe trebaš pokazivati uvijek i posvuda svojim bližnjima. Pred tim se ne možeš izvlačiti, ni izgovarati, ni ispričavati se.*

Dajem ti tri mogućnosti za iskazivanje milosrđa bližnjem: prvo - djelo; drugo - riječ; treće - molitva. U ta tri stupnja sadržana je punina milosrđa. Ona je neoboriv dokaz ljubavi prema meni. Tako veliča i štuje duša Moje milosrđe, ali uz to mora doći i djelo. A Ja zahtjevam štovanje Mojeg milosrđa svečanim svetkovanjem te svetkovine i štovanjem slike, koja je bila naslikana. Po slici podijelit ću dušama mnoge milosti.[387] *Ona će podsjećati na zahtjeve Mojeg milosrđa, jer i najjača vjera* (163) ništa *ne pomaže bez djela."* O moj Isuse, Ti sam podržavaj me u svemu, jer Ti vidiš kako sam malena. Stoga se jedino oslanjam na Tvoju dobrotu, o Bože.

† Djelomični ispit savjesti

Sjedinjenje s Milosrdnim Kristom. Cijeli svijet obujmljujem svojim srcem, posebno poganske i progonjene zemlje. Za njih molim milosrđe.

743 Dvije općenite nakane:

Prvo – nastojati oko nutarnje tišine i strogo obdržavati pravilo šutnje.

Drugo – vjernost prema nutarnjim nadahnućima, provoditi ih u životu i ostvarivati prema dopuštenju duhovnog vođe.

387 *V. g. I, 230; Dn br. 327, 1379.*

Za vrijeme ove bolesti veličat ću Božju volju. Koliko dopuštaju moje snage nastojat ću sudjelovati na zajedničkim vježbama. (164) Za svaku neprijatnost i svako trpljenje iskreno ću zahvaljivati Bogu.

744 † Često osjećam da osim Isusa nemam nikakve pomoći, premda mi je katkad jako potrebno objašnjenje želja Gospodinovih.

Večeras sam iznenada primila od Boga prosvjetljenje u jednoj određenoj stvari. Dvanaest godina dugo promatrala sam jednu određenu stvar i nisam je mogla razumjeti. Danas mi je Isus dao razumjeti kako Mu se to jako svidjelo.[388]

Svetkovina Krista Kralja (25. X 1936.)[389]

745 Za vrijeme Sv. mise obuze me takav žar ljubavi prema Bogu i za spasenje duša, da to ne mogu izraziti. Osjećam da sam sva vatra. Borit ću se s oružjem milosrđa protiv sveg zla. U meni gori čežnja za spašavanjem duša. Prolazim cijelim svijetom uzduž i poprijeko i prodirem do njegovih krajeva (165), do najdivljijih mjesta, da bih spasavala duše. To činim molitvom i žrtvom. Želim da svaka duša slavi Božje milosrđe, jer svatko doživljava sam djelovanje milosrđa. Sveti u nebu slave Gospodnje milosrđe. Želim ga slaviti već ovdje na zemlji i širiti njegovu slavu, kao što to Bog traži od mene.

746 Shvatila sam da ću u ponekad u najtežim trenucima biti sama, napuštena od svih. Onda moram stajati pred svim olujama i boriti se svom snagom moje duše, čak protiv onih od kojih sam bila očekivala pomoć.

No ja nisam sama, jer Isus je sa mnom. S Njim se ničega ne bojim. Svjesna sam svih stvari i znam što Bog traži od mene. Muku, obezvređivanje, prezir, progonstvo i ponižavanje bit će stalni moji sudionici – ne znam ni za kakav drugi put. Za iskrenu ljubav – nezahvalnost. Tako izgleda moj put označen Isusovim tragovima.

(166) Moj Isuse, moja Snaga i jedina moja Nado, u Tebi je sva moja nada. Moje pouzdanje nećeš razočarati.

747 Dan obnove zavjeta.[390] Božja nazočnost ne prožima moju dušu samo na duhovan način, nego to osjećam i tjelesno.

748 2. studenog (1936). Navečer nakon večernje pobožnosti pođoh na groblje.[391] Tamo sam molila neko vrijeme i ugledala jednu od naših sestara koja mi reče: "Mi smo u kapeli" Razumjela sam da trebam ići u kapelu i

388 Danas je teško kazati o kojoj se stvari radi kod s. F.
389 V.g. 270.
390 Obnova zavjeta nakon vježbi bila je u petak, 30. X 1936. (v. g. 57).
391 Radi se o groblju u samostanskom vrtu (v. g. 271)

tamo moliti i dobiti oproste. Slijedećeg dana vidjela sam za vrijeme Sv. mise kako se dižu tri bijela goluba od oltara prema nebu. Imala sam dojam da ne idu u nebo samo tri duše, koje sam vidjela, nego i mnoge druge koje nisu umrle unutar našeg zavoda. O kako je dobar i milosrdan Gospodin.

749 (167) Razgovor s ocem Andraszom za kraj duhovnih vježbi. Jedino me izvanredno čudilo, što sam zamjetila za vrijeme svih razgovora s ocem Andraszom u kojima sam tražila njegov savjet i njegove upute: Mogla sam utvrditi da je otac Andrasz na sva moja pitanja, koja sam izložila i koja je tražio od mene Gospodin, odgovorio takvom jasnoćom i odlučnošću kao da je on sam to sve iskusio. O moj Isuse, kad bi bilo više takvih duhovnih vođa, duše bi dospjele u kratkom vremenu pod takvim vodstvom do vrhunaca svetosti i tako ne bi proigrale velike milosti. Bez prestanka zahvaljujem Bogu za velike milosti da je On u Svojoj dobroti htio postaviti te svijetle stubove na putu mog duhovnog života, da osvijetljuju moj put da ne zalutam stranputicama ili da ne oklijevam u težnji za nutarnjim sjedinjenjem s Gospodinom. Gajim jaku ljubav prema Crkvi koja odgaja duše i vodi ih Bogu.

750 (168) 31. X 1936. Razgovor s Majkom vrhovnom poglavaricom[392]

Kad sam razgovarala s Majkom vrhovnom poglavaricom o izlasku iz Reda, dobila sam slijedeći odgovor: "Ako Gospodin traži da Vi napustite ovu Kongregaciju[393] neka mi dade znak da On to traži. Molite za taj znak, jer bojim se da Vi, Sestro, ne podlegnete prijevari. S druge strane ne želim suzbiti Božju volju i usprotiviti se, jer sama želim vršiti Božju volju". Dogovorismo se dakle da još ostanem kao do sada, dok Gospodin ne dade

751 spoznati Majci vrhovnoj poglavarici da je to On, koji traži da napustim Kongregaciju. Tako se stvar još malo odložila. Ti vidiš, Isuse, sada je to još samo na Tebi. Posve sam mirna, uprkos velikom nastojanju. Sa svoje strane sve sam učinila. Sada je red na Tebi, moj Isuse, tim (169) će se Tvoja stvar jasnije pojaviti. Tvojoj sam volji savršeno odana. Čini sa mnom što Ti se sviđa, Gospodine. Daruj mi samo milost, da Te uvijek sve istinskije ljubim. To je za mene najdraže. Za ničim ne težim, osim za Tobom – Ti Vječna ljubavi. Nije važno na kojim ćeš me putovima voditi – na onim punim bola ili punim radosti. Ja Te želim ljubiti svakog trenutka svog života. Kad mi zapovjediš ići vršiti Tvoju volju – ići ću. Zapovjediš li mi ostati – ostat ću. Nije važno što ću trpjeti u ovom ili onom trenutku. O moj Isuse, ukoliko trebam ići, znam što mi je izdržati i podnijeti. Punom

392 Misli se na M.M.M. (v. g. 16.)

393 V. g. 250, 252.

svijesću spremna sam zato i moja volja spremna je upravo sve prihvatiti. Nije važno, što za mene kalež sadrži. Dovoljno mi je znati da ću ga primiti iz ljubeće Božje ruke. Ako me zoveš natrag s tog puta i zapovjedaš mi ostati – ja ostajem i mimo svih nutarnjih pritisaka. Ako mi to hoćeš (170) ostaviti u duši i hoćeš me držati u tom nutarnjem umiranju do konca života – prihvaćam s punom svijesću volje i u ljubećem predanju, o moj Bože. Ukoliko tu ostajem, sakrit ću se u Tvoje milosrđe, moj Bože, i to tako duboko da me ni jedno oko ne može zamjetiti. Želim u svom životu biti posudom tamjana, napunjena skrivenim žarom, i tamjanom što se uzdiže Tebi, Živa Hostijo, neka Ti je ugodan. Osjećam u svom srcu, da svaka najmanja žrtva pobuđuje zraku moje ljubavi, premda tiho i skrovito, da to nitko ne zamjeti.

752 Kad sam kazala Majci vrhovnoj poglavarici da Gospodin zahtijeva moljenje krunice (na novi način)* od Kongregacije poradi ublaženja Božje srdžbe, ona mi je objasnila da prethodno ne smije uvoditi nove molitve koje nisu potvrđene. "Ali dajte tu molitvu, Sestro, možda je možemo moliti za vrijeme klanjanja. Vidjet (171) ćemo. Bilo bi dobro kad bi prof. dr. Sopoćko izdao brošuru s tom molitvom. To bi bilo bolje i jednostavnije za moljenje u Kongregaciji, jer ovako je nešto teže."

753 Božje milosrđe veličaju svete duše u nebu, jer su same iskusile beskrajno milosrđe. Što čine te duše u nebu, ja započinjem već ovdje na zemlji. Slavit ću Boga za Njegovu beskrajnu dobrotu. Potrudit ću se da druge duše upoznaju ovo neizrecivo i nepojmljivo milosrđe Božje i da ga štuju.

754 † Gospodinovo obećanje: "*Duše koje mole ovu krunicu obuzet će Moje milosrđe, a posebno u času smrti*".

755 O moj Isuse, pouči me otvoriti svakome nutrinu milosrđa i ljubav onome koji zato moli. Isuse, moj Vođo, pouči me obilježiti sve moje molitve i djela pečatom Tvojeg milosrđa.

756 (172) 18. XI (1936). Danas se potrudih dovršiti sve moje vježbe do pobožnosti Blagoslova, jer se osjećah bijednijom nego inače. Tako otiđoh odmah na počinak nakon pobožnosti. Kad sam stupila u spavaonicu nutarnje sam spoznala da trebam ići u ćeliju sestre N.[394], jer joj je potrebna pomoć. Odmah otiđoh u ćeliju i sestra N. mi reče: "O kako je dobro, da Vas je Bog doveo ovamo". Govorila je tako tihim glasom da sam je jedva mogla čuti. Ona reče: "Sestro, molim, donesite mi malo čaja s limunom, jer tako sam žedna a ne mogu se pomaknuti, jer me jako boli". Zaista je

394 Vjerojatno se radi o s. Gertrudi Budzinskoj (1875-1966). Neko je vrijeme dijelila sobu sa s. F. (A. ZMBM-K).

* Napomena prevodioca.

puno trpjela i imala visoku groznicu. Poslužila sam je i ublažila joj žeđ. Kad sam se vratila u svoju ćeliju, moju je dušu ispunila jaka ljubav prema Bogu i spoznadoh kako treba vrlo paziti na nutarnja nadahnuća i kako ih vjerno treba ispunjavati. Vjernost jednoj milosti povlači druge za sobom.

757 (173) 19. XI (1936). Danas za vrijeme Sv. mise, ugledah Isusa govoreći mi: *"Budi mirna, Moja kćeri, Ja vidim tvoje napore koji su mi jako ugodni"*. – Gospodin nestade. Bilo je vrijeme primanja Sv. pričesti. Nakon pričešćivanja iznenada ugledah dvoranu Posljednje večere i u njoj Isusa s apostolima. Vidjela sam uspostavu Presvetog Oltarskog sakramenta. Isus mi je dopustio prodrijeti u Njegovu nutrinu a ja prepoznadoh Njegovu veliku veličinu i istodobno Njegovo veliko poniženje. Čudesno svijetlo, što mi dopusti, prepoznati Njegovu veličinu istodobno mi razotkri što je u mojoj duši.

758 Isus mi je dopustio upoznati dubinu Njegove tišine i Njegove poniznosti. Dao mi je do znanja da On to izričito traži od mene. Osjećam Božji pogled u mojoj duši. Ispunio me je neshvatljivom ljubavlju. Shvatila sam da je Gospodin s puno ljubavi gledao na moje kreposti i herojske napore. I spoznadoh da su one privukle Boga u moje srce. Odatle sam shvatila da nije dostatno vježbati se u jednostavnim krepostima. Trudim se (174) vježbati u herojskim krepostima. Izvanjski to je jednostavna stvar ali u načinu različita i vidljiva samo očima Gospodinovim. O moj Isuse, to što sam napisala samo je blijeda sjena onog što sam upoznala u svojoj duši. To su čisto duhovne stvari. Da bih nešto od toga što mi je Gospodin podario upoznati zapisala, moram koristiti riječi s kojima uopće nisam zadovoljna, jer tu stvarnost ne mogu prenijeti.

759 Kad sam po prvi put dobila ove muke,[395] bilo je to ovako: Jednog dana nakon jednogodišnjih zavjeta,[396] ugledah veliku svjetlost za vrijeme molitve. Iz te svjetlosti dođoše zrake okruživši me i tada osjetih snažnu bol na rukama, nogama i boku, kao i trnje trnove krune. Te boli osjećala sam svetkovinama, za vrijeme Sv. mise, ali za vrlo kratki trenutak. To se ponovilo na nekoliko svetkovina. Kasnije nisam osjećala više nikakve boli, do sada – to je kraj rujna ove godine. (175) Za vrijeme ove bolesti osjećala sam petkom, za vrijeme Sv. mise, kako me prožimaju iste boli i to se ponavlja svakog petka, ponekad i u susretu s nekom dušom koja nije u stanju milosti. Ali to se događa rijetko i bol je vrlo kratka, ipak tako užasna

395 V. Dn br. 46.

396 S. F. je položila svoje privremene zavjete 30. IV 1928. Ona ih naziva godišnjim zavjetima (v.g. 120, 140, 172, 288).

da je ne bih mogla podnijeti bez posebne Božje milosti. Izvanjski nemam nikakvih znakova ovih boli. Kako će to dalje ići, ne znam. Sve za duše.

760 21. XI (1936). Isuse, Ti vidiš da niti sam teško bolesna niti zdrava. Ti ulijevaš revnost za djelovanje u moju dušu, a ja nemam snage. U meni gori žar Tvoje ljubavi i što ne mogu moje tjelesne snage, nadoknađuje ljubav.

761 Isuse, moja duša je puna čežnje i s Tobom se želim sjediniti, ali Tvoja djela me zadržavaju. Broj duša koje Ti trebam dovesti još nije potpun. Čeznem za mukom i trpljenjem. Neka se na meni ostvari sve što si ti odvijeka (176) odredio – o moj Stvoritelju i Gospodine. Razumijem samo Tvoj jezik. Samo on mi daje snagu. Tvoj Duh, Gospodine, je duh mira a moja dubina nije ničim uznemirena, jer Ti boraviš tamo, o Gospodine. Znam da se nalazim pod Tvojim posebnim pogledom, o Gospodine. Planove, koje sa mnom imaš, ne ispitujem plašljivo. Moja zadaća jest sve primati iz Tvoje ruke. Ničeg se ne bojim, premda bjesni oluja i užasne munje sijevaju oko mene. Tada se osjećam usamljenom, ali osjeća Te moje srce, raste moje povjerenje i vidim Tvoju svemoć što me drži. S Tobom, Isuse, idem kroz život, ispod dugâ i kroz oluje s radosnim klicanjem na usnama i pjevajući pjesmu Tvojeg milosrđa. Neće zanijemiti moja pjesma ljubavi dok ne bude preuzeta od anđeoskih korova. Nema nikakve snage koja bi me mogla zadržati u žurbi Bogu. Vidim da i pretpostavljeni ne razumiju uvijek put po kojem me Bog vodi, a to me ne čudi.

762 (177) Jednom ugledah prof. Sopoćka u molitvi razmišljajući o ovim stvarima.[397] Vidjeh kako se iznenada ocrta krug svjetlosti nad njegovom glavom. Premda smo udaljeni jedno od drugog često ga vidim, najčešće kako uprkos iscrpljenosti radi za svojim pisaćim stolom.

763 22. XI (1936.) Danas za vrijeme Sv. ispovijedi Gospodin mi je govorio ustima jednog određenog svećenika.[398] Taj svećenik nije poznavao moju dušu i samo sam se optužila za moje grijehe, ali rekao mi je slijedeće riječi: "Sve što Gospodin zahtjeva od tebe, vjerno ispunjavaj uprkos poteškoćama. Znaj, ako bi te ljudi i srdili, ne srdi te Isus niti će te ikada srditi. Ne pazi na mišljenje ljudi." U prvom trenutku čudila sam se zbog te pouke. Ipak shvatila sam da mi Gospodin govori kroza nj i da on sam nije toga svjestan. O sveta tajno, kolika su velika blaga skrivena u tebi. O sveta vjero, ti moj putokazu.

397 Može se pretpostaviti da je prof. Sopoćko razmišljao o širenju pobožnosti Božanskog milosrđa, o uspostavi svetkovine milosrđa i o osnivanju nove redovničke zajednice.

398 Nije se moglo utvrditi koji je to svećenik bio.

764 (178) 24. XI. – Danas sam primila pismo od profesora Sopoćka.[399] Prepoznala sam na osnovu pisma da Bog sam vodi cijelu stvar. Kako je to Gospodin započeo, tako će On to i voditi. Što god vidim veće poteškoće, tim postajem mirnija. O kad ne bi bilo u ovom djelu velike Božje slave i koristi za mnoge duše, sotona se ne bi tako protivio, ali on osjeća što tim gubi. Sada spoznadoh da sotona najviše mrzi milosrđe. Ono je za njega najveća muka. No Gospodnja riječ ne prolazi. Božji jezik ostaje živ. Poteškoće ne uništavaju Božja djela nego dokazuju da su Božja djela.

765 Jednom ugledah samostan nove kongregacije.[400] Kad sam tako okolo obilazila, iznenada primjetih grupu djece koji nisu bili stariji od pet do jedanaest godina. Kad su me ugledali, okružiše me i započeše glasno vikati: "Zaštiti nas od Zloga" (179) – i odvedoše me u kapelu samostana. Dočim sam ušla u kapelu vidjela sam tamo trpećeg Gospodina. Isus me dobroćudno pogleda i reče mi da Ga "*djeca teško vrijeđaju. Zaštiti ih ti od Zloga*". Otada molim za djecu, ali osjećam da samo molitva nije dovoljna.

766 O moj Isuse, Ti znaš, koliko je potrebno napora da bi se bilo poštenim i iskrenim s onima kojima se protivi naše biće, ili s onima koji su nam svjesno ili nesvjesno nanijeli bol. Ljudski gledano to je nemoguće. U takvim trenucima trudim se više nego ikada otkriti Isusa u odgovarajućoj osobi i iz ljubavi prema tom Isusu činim sve za odgovarajuću osobu. U takvom djelu ljubav je čista. Takva vježba ljubavi čeliči i jača dušu. Od stvorenja ne očekujem ništa, stoga ne doživljavam razočarenja. Znam da je stvorenje po sebi jadno. (180) Što mogu od njega očekivati? Bog mi je sve. Želim sve prema Njemu ocjenjivati.

767 Moj susret s Gospodinom je sada sasvim duhovan. Moja je duša dirnuta Bogom i ponire u Isusa do zaboravljenosti sebe. Prožeta Bogom utapa se u Njegovu ljepotu, potpuno se utapa u Njega. To ne mogu opisati, jer pri pisanju koristim osjetila, a tamo, u tom sjedinjenju, ne sudjeluju osjetila. Tamo se događa umiranje Boga i duša, tako veliki život u Bogu kojem je duša pripuštena, da to jezik ne može izraziti. Kad se duša vrati uobičajenom životu, onda vidi da je ovaj život suton, magla, umorni metež, zamotavanje dojenčeta. U takvim trenucima duša crpi samo od Boga, jer ne čini iz sebe same, ne poduzima nikakvog naprezanja, sve u

399 Radi se o pismu od 21. XI 1936., u kojem prof. Sopoćko izvješćuje s.F. o tijeku s obzirom na širenje pobožnosti Božanskog milosrđa kao i o stvarima osnivanja nove redovničke zajednice (v. L. 97-99).

400 Verojatno je s. F. imala viđenje kuće redovničke zajednice Milosrdnog Otkupitelja u Myslibórzu (v.g. 252, 296).

njoj djeluje Bog. Kad se duša povrati u svoje uobičajeno stanje, uviđa, da nije u njezinoj (181) moći dalje ostati u tom sjedinjenju. Ti su trenuci kratki, postojani, ali duša ne može duže ostati u tom stanju, jer inače bi se morala zauvijek osloboditi okova svoga tijela a također tako bit će ona na čudesan način od Boga održana. Bog daje duši jasno spoznati kako je On jako ljubi kao da je ona jedini predmet Njegova uživanja. Duša to jasno spoznaje, nekako nezavijeno. Ona prodire svom snagom Bogu – ali se osjeća kao dijete, zna, da se ne nalazi u njezinoj moći, stoga joj Bog silazi i sjedinjuje Se s njom na jedan način... Ovdje moram šutjeti, jer ne mogu opisati što duša osjeća.

768 Čudno je – iako duša doživljava sjedinjenje s Bogom, ona ne može taj doživljaj točno oblikovati i ocrtati, ali kad susretne sličnu dušu, one se razumiju na čudan način bez puno riječi u ovim stvarima. Duša koja je povezana s Bogom na takav način lakše prepoznaje sličnu dušu, i kad joj ona (182) ne otkriva svoju nutrinu i vodi samo obični razgovor. To je neka vrsta duhovnog rodbinstva. Nema puno duša koje su na takav način povezane s Bogom, manje nego što pretpostavljamo.

769 Ustanovila sam da Gospodin dušama podjeljuje takve milosti za dvije stvari: Prvo, kad duša treba ostvariti veliko djelo, što ljudski gledano nadilazi njezine snage. U drugom slučaju, tako sam primjetila, Bog podjeljuje te milosti za vođenje i umirivanje sličnih duša, iako Bog može podijeliti takve milosti kako Mu se sviđa i kome Mu se sviđa. Te milosti sam zamijetila kod trojice svećenika. Jedan od njih je biskupijski svećenik,[401] dva druga su redovnici-svećenici;[402] također i dvije redovnice[403] tu pripadaju, ali ne u istom stupnju.

770 Što se mene tiče ovu sam milost doživjela po prvi put na kratko u osamnaestoj[404] godini života, i to u osmini Tijelova za vrijeme pobožnosti Večernje, kad sam pred Isusom položila zavjet vječnog (183) djevičanstva.[405] Tada sam živjela još u svijetu, uskoro zatim pošla sam u samostan. Ta je milost trajala je samo vrlo kratak trenutak, ali snaga te milosti je

401 Očito s. F. misli na prof. Sopoćka (v.g. 48).

402 Vjerojatno misli na dvojicu redovničkih svećenika o. E. Eltera i o.J. Andrasza (v. g. 70, 146).

403 Ovdje s. F. vjerojatno misli na M.M.M. (v.g. 16) i s. Mariju J. Brzoza (v.g. 32).

404 U ovom slučaju s. F. je vjerojatno navela pogrešno svoju dob. Ona sama piše u Dnevniku da je tu milost zadobila 1925. godine u osmini Tijelova. Budući da je rođena 1905. tada je imala 20 a ne 18 godina (v. g. 18; Dn br. 16)

405 S. F. je položila zavjet vječne čistoće za vrijeme pobožnosti Večernje u tijelovskoj osmini 1925. godine. Tijelovo je bilo tada 18. lipnja tako da je osmina trajala do 25. lipnja (v. g. 18; Dn br. 16.)

velika. Toj milosti slijedila je duga stanka. Za vrijeme te stanke doduše
primila sam mnoge milosti od Gospodina, ali drugog stupnja. Bilo je to
vrijeme kušnje i čišćenja. Iskustva su bila tako bolna da je moja duša
osjećala potpunu napuštenost od Boga. Ona je potonula u tako velikoj
tami. Ja sam osjetila i shvatila da me nitko ne može izvesti iz tih muka niti
razumjeti. Bila su dva trenutka u kojima je moja duša bila obavijena
očajem: jednom pola sata, drugi put tri četvrt sata. Što se tiče milosti, ne
771 mogu točno opisati njihovu veličinu kao ni Božje kušnje. Kad bih htjela
birati ma kakve riječi, sve bi ostalo samo blijedom sjenom. Ali kao što me
je Bog uronio u te patnje, On me je tako i izveo. To je trajalo pak nekoliko
godina dok nisam opet primila izvanredne milosti sjedinjenja, (184) koje
traju do danas. U ovom obnovljenom sjedinjenju bilo je pak kratkih
stanki. Ali sada već neko vrijeme, ne osjećam više nikakvih prekida, nego
uranjam sve više u Boga. Veliko svjetlo, koje predstavlja prosvjetljeni
razum, omogućuje upoznati Božju veličinu – ne kao ranije, gdje sam u
Njemu trebala upoznati pojedina svojstva – ovdje je drugačije: U jednom
jedinom trenutku upoznajem cijelo Božje biće. Duša posve uranja u istom
trenutku u Njega i duša[406] doživljava tako veliko blaženstvo, kao izabranici
u nebu. Premda izabrani u nebu gledaju Boga licem u lice i savršeno su
sretni, uprkos tomu njihova spoznaja Boga nije ista – to mi je Bog dao
spoznati. Dublja spoznaja započinje pomoću milosti već ovdje na zemlji,
ali ona zavisi većim dijelom od naše vjernosti toj milosti. Duša, koja
upozna tu neshvatljivu milost sjedinjenja, ne može kazati da gleda Boga
licem u lice. Ovdje je još posve tanka ljuska vjere, ali ona je tako tanka
(185) da duša može kazati, da vidi Boga i s Njim razgovara. Nju Bog
prožima. Bog omogućuje duši upoznati kako je On veoma ljubi. Ona vidi
da bolje i svetije duše nego ona nisu primile tu milost, stoga ju je obuzelo
sveto čuđenje, koje joj dopušta ustrajati u dubokoj poniznosti. Ona se
produbljuje u svojoj vlastitoj ništavnosti i u svetom čuđenju, a što god se
više ponizuje to tješnje sjedinjuje se Bog s njom i spušta se njoj. Duša je
u tom trenutku kao skrivena. Njezina osjetila su isključena. Ona spoznaje
Boga u istom trenutku i ponire u Njega. Ona spoznaje svu dubinu
Nestvorenog. Što je dublja spoznaja, to je jača čežnja za Njim.

772 Velika je uzajamnost duše s Bogom. Kad duša izlazi iz svoje skrovitosti,
osjetila sudjeluju u onom što je duša uživala. Također to je velika Božja
milost, ali ona nije posve duhovna. Osjetila nemaju prednost pri tom.
773 Svaka milost podjeljuje duši jakost i snagu za djelovanje i hrabrost za

406 Riječ "duša" suvišna je u rečenici i može se zaključiti da ju je autorica ponovila zabunom.

trpljenje. Duša točno zna što Bog traži od nje i ispunja Njegovu svetu (186) volju, uprkos protivštinama. No duša ne smije sama djelovati u tim stvarima. Ona se mora voditi savjetom prosvjetljenog ispovjednika, inače može zalutati ili ne imati odatle nikakve koristi.

774 † To dobro razumijem, moj Isuse: Kao što se bolest mjeri toplomjerom i jaka vrućica govori o žestini bolesti, tako je trpljenje za duhovni život toplomjer, koji pokazuje Božju ljubav u duši.

775 † Moj cilj je u Bogu... i moja je sreća ispunjenje Božje volje. Ništa u svijetu ne može mi pomrsiti tu sreću, nikakva sila i nikakva moć.

776 Danas je bio Gospodin kod mene u ćeliji i rekao mi: "*Moja kćeri, neću te pustiti više dugo u ovoj Kongregaciji.*[407] *Ja ti to govorim da koristiš milosti koje ti darivam većom požrtvovnošću,*".

777 (187) 27. XI (1936). Danas sam bila duhom u nebu i gledala nepojmljive ljepote i sreću što nas očekuje poslije smrti. Vidjela sam kako sva stvorenja stalno iskazuju Bogu čast i slavu. Vidjela sam koliko je velika sreća u Bogu, koja se izlijeva na sva stvorenja, usrećuje ih i kako se sva slava i čast vraćaju od usrećenja k izvoru. Ona prodiru u dubine Božje, promatrajući nutarnji Božji život – Oca, Sina i Duha Svetoga -koji neće nikada shvatiti ili istražiti.

778 Taj izvor sreće je nepromjenljiv u svojoj biti, ipak uvijek nov, žuboreći
usrećenjem za sva stvorenja. Sada mogu razumjeti sv. Pavla koji je rekao:
"Nijedno oko nije vidjelo, nijedno uho nije čulo i nije ušlo ni u jedno srce
čovjeka, što je Bog pripravio onima koji Ga ljube". Bog mi je dao spoznati
što ima beskrajnu vrijednost u Njegovim očima – to je ljubav Božja, ljubav,
ljubav i još jednom ljubav. S jednim jedinim činom (188) čiste Božje
ljubavi ne može se ništa usporediti. Kojom neshvatljivom dobrohotnošću
Bog obdaruje duše koje Ga iskreno ljube. O, sretne li duše, koja već ovdje
779 na zemlji uživa Njegovu posebnu blagonaklonost – to su male, ponizne
duše. Veliku Božju slavu, koju sam upoznala, veličaju nebeski duhovi već
prema stupnju milosti i položaja, u koji su razdijeljeni. Kad sam vidjela
tu moć i Božju veličinu, moju dušu nije prožela groza, a ni strah, ne, ne –
uopće ne. Moju dušu ispunio je mir i ljubav. I što više upoznajem Božju
veličinu tim više me raduje da je takav Bog. Također Njegova veličina
beskrajno me raduje i isto da sam ja tako mala. Budući da sam tako mala
Bog me nosi u Svojoj ruci i drži me u Svom Srcu.

407 Može se pretpostaviti, da s.F. misli na skoro napuštanje Kongregacije. Drugi dio rečenice upućuje ipak na misao da se Isusova najava odnosi više na približavajuću smrt.

780 O moj Bože, kako mi je žao ljudi koji ne vjeruju u vječni život. Tako jako molim za njih da i njih dirne zraka milosrđa i da ih Bog pritisne na svoje očinsko srce.

781 O ljubavi, ti kraljice – ljubav ne zna za strah (189). Ona prolazi kroz sve anđeoske korove koji bdiju pred Božjim prijestoljem. Ona se nikoga ne boji. Ona dotiče Boga i ponire u Njega, u svoje jedino blago. Kerubin s vatrenim mačem, što čuva raj, nema moći nad njom. O čista Božja ljubavi, kako si velika, kako si velika i neusporediva. Kad bi ipak duše htjele upoznati tvoju moć.

782 † Danas sam vrlo slaba. Ne mogu čak obaviti razmatranje u kapeli. Moram leći. O moj Isuse, ja Te ljubim i želim Te slaviti mojom slabošću, klanjajući se potpuno Tvojoj svetoj volji.

783 † Moram se držati u stezi, posebno danas budući da me je spopala neka preosjetljivost. Smetaju me stvari, kojima u zdravom stanju, ne bih poklonila nikakve pažnje. O moj Isuse, moja Zaštito i moja Snago, podijeli mi milost da iz ovih okolnosti izađem pobjednikom. O moj Isuse, promijeni me u Sebe snagom Tvoje ljubavi da postanem dostojno sredstvo za propovjedanje Tvoga milosrđa.

784 (190) † Zahvaljujem Bogu za ovu bolest i tjelesne nelagodnosti, jer imam vremena za razgovor s Isusom. Milina mi je dugo vremena provoditi ispod nogu moga skrivenog Gospodina; sati mi prolaze kao minute, ja ne znam kada. Osjećam da žar u meni izgara, a život mogu razumjeti samo kao žrtvu, koja teče iz čiste ljubavi.

785 29. IX (1936.) Majka Božja poučavala me je kako se trebam pripravljati za svetkovinu Božića. Danas sam je vidjela bez Djeteta Isusa. Ona mi reče: "Moja kćeri, potrudi se za tišinu i poniznost da se Isus, koji stalno boravi u tvom srcu može odmoriti. Štuj Ga u svom srcu. Ne izlazi iz svoje nutrine. Ja ću ti, moja kćeri, izmoliti milost ove vrste nutarnjeg života, da bi ti, ne napuštajući tvoju nutrinu, izvanjski mogla obavljati sve tvoje dužnosti s još većom točnošću. Ostani stalno s Njim u svom srcu. On će biti tvojom snagom. Stvorenja susreći koliko to traži nužnost (191) i tvoja dužnost. Ti si ugodno boravište Živom Bogu u kojoj On stalno boravi s ljubavlju i milinom. Živa Božja nazočnost, koju osjećaš živo i jasno ojačat će te u tom, moja kćeri, što sam ti Ja kazala. Potrudi se tako ponašati do Božića kao dosad. Kasnije On Sam će ti dati spoznati kako trebaš njegovati susret s Njim i s Njim se sjediniti".

786 30. IX (1936.) Danas, za vrijeme pobožnosti Večernje, bol je prožela moju dušu. Vidim da djelo nadilazi u svakom smislu moje snage. Ja sam malo dijete u usporedbi s veličinom tog djela i samo na izričitu Božju

zapovijed prilazim ostvarenju. S druge mi je strane čak punina milosti postala teretom, koju jedva mogu nositi. Vidim nedostatak povjerenja kod mojih pretpostavljenih, različite sumnje i nepovjerenje u susretu sa mnom. Moj Isuse, ja vidim da i tako velike milosti mogu biti patnja. To je tako, (192) jer patnje ne mogu samo biti, one moraju biti, kao znak božanskog djelovanja. Sada razumijem: Kad Bog Sam ne bi učvršćivao dušu u različitim kušnjama, ona sama ne bi izašla na kraj. Tako je sam Bog njezina zaštita. Kad sam dalje razmišljala za vrijeme pobožnosti Večernje o mješavini patnje i milosti, čula sam glas Majke Božje: "Znaj, moja kćeri, iako sam uzdignuta na dostojanstvo Majke Božje, sedam boli mača prošli su mojim srcem. Ništa ne poduzimaj u svoju obranu. Sve ponizno podnosi. Sam Bog će te braniti".

787 1. XII (1936.) Jednodnevne duhovne vježbe[408]

Danas rano za vrijeme razmatranja Gospodin mi je dao upoznati i jasno razumjeti nepromjenljivost Svojih želja. Jasno vidim da me nitko ne može osloboditi dužnosti da ispunim spoznatu Božju volju.[409] Veliki nedostatak zdravlja i tjelesne snage nije dostatan razlog i ne oslobađa me (193) od tog djela, koje Sam Gospodin izvodi. Ja trebam samo biti alatka u Njegovoj ruci; dakle, Gospodine, tu sam da vršim Tvoju volju. Zapovijedaj mi prema Tvojim vječnim nakanama i volji; daj mi samo milosti uvijek Ti ostati vjerna.

788 Kad sam razgovarala sa skrovitim Bogom, On mi je dao spoznati i razumjeti, da ne mogu puno razmišljati i ne trebam se bojati poteškoća koje može biti susrećem. "*Znaj, da sam Ja s tobom. Ja pripravljam te poteškoće i Ja ih pobjeđujem. Odbojno držanje u toj stvari Ja mogu u jednom trenutku promijeniti u blagonaklono*". – Mnogo mi je Gospodin danas objasnio, premda sve ne zapisujem.

789 Uvijek dati prednost drugima u svakom smislu, posebno za vrijeme odmora. Mirno saslušati, ne prekidati, pa makar se i deset puta pričalo isto. Nikada neću pitati o stvarima o kojima sam jako radoznala.

790 (194) Nakana: Nadalje ista – to znači, sjediniti se s milosrdnim Kristom.

408 V. g. 196.

409 S. F. vjerojatno misli na nutarnji naputak za širenje pobožnosti Božjeg milosrđa i osnivanje nove redovničke zajednice.

Opća nakana: nutarnja mirnoća, šutnja

791 Skrij me, Isuse, u dubinama Tvoga milosrđa, onda neka me prosuđuje moj bližnji kako mu se sviđa.

792 Nikada ne govoriti o vlastitim doživljajima. U bolima olakšanje tražiti u molitvi. Kod najmanjih sumnji savjet tražiti i samo kod ispovjednika. Uvijek srce držati otvorenim za patnje drugih a vlastite patnje porinuti u Srce Božje da izvanjski nisu vidljive koliko je god to moguće.

Uvijek se truditi oko uravnoteženosti, pa ma kako da su olujne okolnosti. Ne dopustiti da budu narušeni nutarnji mir i tišina. Ništa se ne može usporediti s duševnim mirom. Kad mi se nepravedno predbacuje, ne opravdavati se. Ukoliko bi Majka predstojnica (195) saznala istinu o mojoj pravdi ili nepravdi, to ne smije bezuvjetno polaziti od mene. Moja stvar je prihvatati sve nutarnjim i poniznim stavom.

Ovo adventsko vrijeme provest ću prema uputama Majke Božje – u tišini i poniznosti.

793 Proživjela sam sate s Presvetom Majkom. Velikom čežnjom očekujem dolazak Gospodnji. Moja želja je velika. Želim da svi narodi upoznaju Gospodina. Željela bih sve narode pripraviti na primanje Tijelom postale Riječi. O Isuse, učini da izvor Tvojeg milosrđa teče još raskošnije, jer čovječanstvo je vrlo bolesno, stoga je Tvog milosrđa potrebno više nego ikada. Ti si neistraživo more milosrđa za nas grešnike. Što je veća naša bijeda, to je veće naše pravo na Tvoje milosrđe. Ti si izvor što usrećuješ sva stvorenja Tvojim beskrajnim milosrđem.

794 (196) Danas[410] putujem na liječenje u Pradnik[411], blizu Krakówa i tamo trebam ostati tri mjeseca. Velika brižljivost mojih pretpostavljenih, posebno naše drage Majke vrhovne poglavarice,[412] koja se vrlo brine za
795 bolesne sestre, potakla me tamo putovati. Prihvatila sam milost liječenja, ali ostajem posve odana volji Božjoj. Neka Bog čini sa mnom što Mu se sviđa. Ne želim ništa drugo nego ispuniti Njegovu svetu volju. Sjedinjujem se s Majkom Božjom i napuštam Nazaret; odlazim u Betlehem, tamo ću proslaviti Božić među nepoznatima, ali s Isusom, Marijom i Josipom, jer to je volja Božja. Nastojim u svemu ispuniti volju Božju; za oporavkom ne čeznem više nego za smrću; posve se predajem Njegovom beskrajnom milosrđu i živim kao malo dijete u najvećem miru; trudim se samo oko

410 Danas – t.j. 9. XII 1936.
411 V. g. 373.
412 Misli se na M.M.M. (v.g. 16)

toga da moja ljubav prema Njemu bude uvijek dublja i čišća, da bih bila milina Njegovom božanskom pogledu...

796 (197) Gospodin mi je rekao da se molitva krunice treba moliti devet dana prije Svetkovine milosrđa. Na Veliki petak treba je započeti. "*U toj devetnici podijelit ću dušama sve milosti*".

797 Kad sam se malo pobojala tako dugo biti sama izvan Kongregacije, reče mi Isus: "*Ti nećeš biti sama jer Ja sam s tobom, uvijek i posvuda. Ne boj se ničeg na Mom Srcu. Ja Sâm sam uzročnik tvog putovanja. Znaj, da Moje oko prati velikom pažnjom svaki pokret tvoga srca. Ja te odvajam da bih tvoje srce Sam oblikovao prema mojim budućim nakanama. Pred čime se bojiš? Tko se usuđuje dirnuti te kad si sa Mnom? Ali izvanredno se radujem da Mi nabrajaš svoje strahove, Moja kćeri. Reci Mi sve tako otvoreno i ljudski. Tim Mi pripravljaš velike radosti. Ja te razumijem, jer Ja sam Bogočovjek. (198) Ovaj otvoreni jezik tvoga milosrđa meni je draži, nego spjevani himni Meni na čast. Znaj, Moja kćeri, što je iskreniji tvoj jezik, tim Me više privlačiš sebi. Ali sada budi mirna na Mom srcu. Odloži olovku na stranu i pripravi se za putovanje.*"

798 9. XII 1936. Jutros sam putovala u Pradnik. Pratila me je sestra Krizostoma. Imam odvojenu sobu za mene samu i slična sam nekoj karmelićanki. Kad je sestra Krizostoma, otišla a ja ostala sama, uronila sam u molitvu. Preporučila sam se posebnoj zaštiti Majke Božje. Ona je uvijek sa mnom. Kao dobra majka ona gleda sve moje doživljaje i napore.

799 Iznenada ugledah Gospodina koji mi reče: "*Budi smirena, Moje dijete. Ti vidiš da nisi sama. Moje srce bdije nad tobom*". – Isus mi je darovao jakost u ponašanju prema jednoj osobi. Osjećala sam snagu u mojoj duši.

800 (199) Moralni princip

Ukoliko se ne zna što je bolje, mora se razmisliti, promišljati i posavjetovati se. Jer s nesigurnom savješću ne smije se djelovati. U nesigurnosti se mora kazati: Što činim, bit će dobro, jer imam nakanu dobro činiti; Gospodin će prihvatiti što smatramo dobrim – to će i Bog prihvatiti i smatrati dobrim. Ne treba se žalostiti, kad se stvar ne pokaže dobrom nakon nekog vremena. Bog gleda na nakanu kojom započinjemo i odgovarajući njoj. On će nagrađivati. To je princip kojeg se trebamo čvrsto držati.

801 Danas sam još učinila kratki posjet[413] Gospodinu, prije nego što sam legla u postelju. Moj duh je potonuo u Njega, moje jedino blago. Moje srce je mirovalo neko vrijeme na Srcu mog Zaručnika. Zadobila sam

spoznaju kako trebam postupati s mojom okolinom i vratih se u svoju usamljenost. Liječnik[414] me uzeo pod svoju zaštitu. Oko sebe vidim blagonaklona srca.

802 (200) 10. XII (1936). Danas sam ustala rano i držala sam svoje razmatranje prije Sv. mise. Ovdje je Sv. misa u šest sati. Nakon Sv. pričesti utonuo je moj duh u Gospodina, jedini predmet moje ljubavi. Osjećala sam se obuzetom Njegovom ljubavlju. Kad sam se vratila u svoju usamljenost, nisam se osjećala dobro i morala sam leći. Sestra[415] mi je donijela kapljice, ali cijeli se dan nisam osjećala dobro. Navečer sam nastojala držati Sveti sat, ali nisam mogla i sjedinih se samo s trpećim Isusom. Moja

803 jednokrevetna soba bila je uz sobu za muškarce. Nisam znala da su muškarci takvi brbljivci. Od ranog jutra do kasne večeri tamo se raspravljaju različite teme. U sali za žene puno je mirnije. Uvijek se ženama to predbacuje, ali imala sam prigodu uvjeriti se kako jest. Teško mi pada kod tog smijeha i viceva sabrati se na molitvu. Kad me Božja milost posve obuzme (201), oni me ne smetaju. Onda naime znam, što se događa oko

804 mene. Moj Isuse, kako malo ljudi razgovara o Tebi; o svemu samo ne o Tebi, Isuse. Ali kad malo govore, onda malo i misle na Tebe. Cijeli svijet ih interesira, ali o Tebi je, Stvoritelju, šutnja. Žalosna sam, Isuse, kad vidim tu veliku ravnodušnost i nezahvalnost stvorenja. O moj Isuse, umjesto njih želim Te ljubiti i činiti Ti zadovoljštinu.

805 ## Bezgrešno Začeće Majke Božje

Od ranog jutra osjećam blizinu Majke Božje. Za vrijeme Sv. mise ugledah je tako divnu i lijepu da mi nedostaju riječi izraziti samo djelomice tu ljepotu. Bila je sva u bijelom opasana plavim pasom. Njen plašt bio je također plav, s krunom na glavi. Iz cijelog lika izlazio je neshvatljiv sjaj. – "Ja sam Kraljica neba i zemlje, ali prije svega vaša Majka". – Ona me pritisnu na svoje Srce i reče: "Ja uvijek osjećam s tobom." – Osjetih (202) moć Njenog Neokaljanog Srca, koje mi se iskazuje. Sad razumijem, zašto se pripravljam već dva mjeseca na svetkovinu i očekivah je s takvom čeznutljivošću. Od danas ću se truditi za najveću moguću čistoću duše da

413 To znači – nekoliko minuta klanjanja Isusu u Presvetom sakramentu.

414 V. g. 372.

415 S. Dawida, građanskim imenom Antonina Cedro, rođena je 17. IX 1898. godine. Stupila je u Red sestara Srca Isusova – nazvane "sercanki" ili "Pelckarki". Taj Red je osnovao biskup Józef Pelczar 1894. godine. Sestre te redovničke zajednice radile su u Bolnici Pradnika.

Božje zrake odsijevaju u svoj svjetlosti. Želim biti kristal da bih u Njegovim očima našla zadovoljstvo.

806 † Ovog dana ugledah jednog određenog svećenika,[416] okružena sjajem, koji je tekao od nje. Očito je Bezgrešna ljubljena od ove duše.

807 Čudna čežnja obuze moju dušu. Čudi me da ona ne razdvaja dušu od tijela. Čeznem za Bogom. U Njemu želim potonuti. Razumijem, da sam u užasnom progonstvu. Sva snaga moje duše teži za Bogom. O stanovnici moje domovine, sjetite se izgnanice. Kad će pasti zastor za mene? Premda vidim (203) i osjećam otprilike kako je tanak zastor koji me razdjeljuje od Gospodina. Želim Ga gledati licem u lice, ali to neka bude po Tvojoj volji.

808 11. XII. Danas nisam mogla biti nazočna cijeloj Sv. misi. Bila sam nazočna samo kod najvažnijih dijelova. Odmah nakon Sv. pričesti vratih se u svoju odvojenost. Iznenada me obuze Božja nazočnost i u tom trenutku osjetih Gospodinovu muku za vrlo kratko vrijeme. U tom trenutku upoznah dublje Djelo milosrđa.

809 U noći sam bila iznenada probuđena i prepoznadoh da me neka duša[417] zamolila za molitvu, budući da se nalazi u velikoj nuždi koja se može nadvladati samo molitvom. Kratko, ali iz sve duše, molila sam Gospodina njoj milost.

810 Slijedećeg dana, kad sam ušla u dvoranu, ugledala sam jednu umiruću osobu i saznala da je agonija bila započela još noću. Kako sam mogla utvrditi, bilo je to u vrijeme, (204) kad me se usrdno molilo za molitvu. Iznenada sam čula glas u svojoj duši: "*Moli krunicu koju sam te Ja naučio*". Požurih po svoju krunicu, klekoh pored umiruće i započeh moliti sa svim žarom svoje duše. Iznenada umiruća otvori oči i pogleda me. Još nisam bila završila molitvu, ona tada umrije u neobičnom miru. Žarko molih Gospodina ispuniti obećanje koje mi je dao za tu krunicu. Gospodin mi je dao saznati da je ta duša primila milost, koju mi je obećao Gospodin. To je bila prva duša koja je mogla iskusiti Gospodinovo obećanje. Osjećala sam kako je snaga milosrđa obuzela tu dušu.

811 Kad sam ušla u svoju usamljenost, čula sam riječi: "*Svaku dušu, koja moli tu krunicu, branit ću u času smrti kao svoju čast. I kad drugi tako mole kod umirućeg, primit će obećani oprost. Kad se ova molitva* (205) *moli kod*

416 Može se pretpostaviti da je taj svećenik bio ili prof. Sopoćko (v.g. 48) ili otac Andrasz (v.g. 70)

417 Dokumentaciju bolnice uništila je okupacijska sila za vrijeme II. svjetskog rata. Tako se nije dalo utvrditi o kome se radi.

umirućeg ublažuje se Božja srdžba i neiscrpivo milosrđe obuzima duše. Dubine Mojeg milosrđa pokreću se bolnim mukama Mojeg Sina."

O, kad bi svi upoznali kako je veliko Gospodinovo milosrđe i kako smo svi veoma potrebni tog milosrđa, posebno u tom odlučujućem času.

812 † Danas sam podnijela borbu s duhovima tame za jednu dušu. Kako jako sotona mrzi Božje milosrđe. Vidim kako se on suprotstavlja ovom cijelom Djelu.

813 † O milosrdni Isuse, razapet na križu, sjeti se našeg smrtnog časa. O milosrdno Srce Isusovo kopljem probodeno, sakrij me u mojim posljednjim smrtnim časovima. O krvi i vodo, što izvireš iz Srca Isusova kao izvor neiscrpivog milosrđa za mene – umirući Isuse, taoče milosrđa,[418] umiri srdžbu Božju u mojem smrtnom času.

814 (206) † 12. XII (1936.) Danas sam bila samo na Sv. pričesti i samo kratko na Sv. misi. Moja sva snaga je u Tebi, Ti Živi Kruše. Bilo bi mi teško provesti jedan dan bez Svete pričesti. On mi je zaštita. Bez Tebe, Isuse, ne mogu živjeti.

815 Isus – moja Ljubav – dao mi je danas razumjeti kako me On vrlo ljubi, iako između nas postoji tako veliki bezdan: Stvoritelj i stvorenje, a ipak na neki način jednakost jer ljubav ispunjava bezdan. On sam ponižava se prema meni i osposobljuje me za susret s Njim. Uronih se u Njega i potpuno se izgubih a ipak zadobi moja duša, pod Njegovim ljubećim očima, na jakosti i snazi i na svijesti ljubiti i posebno biti ljubljenom. Ona zna, da je Moćni zaštićuje. Jedna takva molitva, iako je samo kratka, donosi duši puno. Satima duga uobičajena molitva ne donosi duši prosvjetljenje, koju donosi kratka viša molitva.

816 (207) † Poslije podne imala sam prvu verandu.[419] Danas me posjetila sestra Felicija[420] i donijela mi nužne sitnice; također nekoliko lijepih jabuka i pozdrave drage Majke predstojnice i dragih sestara.

---

418 S. F. vidjela je umirati Isusa Krista na križu kao "taoca" za grijehe svijeta.

419 S. F. se po prvi put odmarala ovog popodneva u ležaljci na verandi lječilišta.

420 S. Felicija, građanskim imenom Janina Zakowiecka, rođena je 1900. godine. U Kongregaciju je stupila 1926. godine, vječne zavjete položila je 1934. godine. Bila je upraviteljica kuća u Vilni i Krakówu. Kasnije je postala predstojnicom kuće u Rabki, a zatim u Derdyu. Susrela je s. F. u Vilni i od 1936-1938. u Krakówu. U informativnom postupku bila je svjedokom. Umrla je 7. XI 1975. u Wroclawu.

13. XII (1936.) Ispovijed pred Isusom

817 Kad sam razmišljala da već treći tjedan nisam bila na ispovijedi – morala sam plakati s obzirom na moju grešnu dušu i poneke poteškoće. Nisam bila na ispovijedi zbog nastalih okolnosti. Na dan ispovijedi morala sam čuvati postelju. Slijedećeg tjedna bila je ispovijed po podne a prije podne otputovah u bolnicu. Danas po podne došao je otac Andrasz u moju sobu i sjede da bi me ispovijedio. Na početku ne reče ni jedne jedine riječi. Izuzetno sam se radovala jer sam imala veliku želju za ispovjedu. Kao uvijek otkrih mu svoju dušu. On mi je odgovorio na svaku sitnicu. Osjećala sam se baš izuzetno sretnom, da mogu (208) sve tako izgovoriti. Za pokoru mi je naložio Litanije Imenu Isusovu. Kad sam htjela iznijeti poteškoće koje imam kod molitve tih litanija, on ustade i podijeli mi odrješenje. Iznenada izađe iz njegova lika velika svjetlost i vidjeh da to nije bio otac Andrasz, nego Isus. Njegova odjeća je bila bijela kao snijeg i On odmah nestade. U prvom trenutku bila sam nešto uznemirena, ali onda dođe čudan mir u moju dušu. Primjetila sam da Isus točno tako ispovijeda kao i drugi ispovjednici. No moje srce za vrijeme ove ispovijedi bilo je prožeto nečim posebnim. Nisam mogla shvatiti u prvom trenutku što to treba značiti.

818 16. XII (1936.) Današnji dan prikazala sam za Rusiju. Sve moje patnje i žrtve prikazala sam za tu jadnu zemlju. Nakon Sv. pričesti reče mi Isus: *"Dalje ne mogu podnositi tu zemlju. Ne vezuj mi ruke, Moja kćeri."* (209) Shvatila sam da bi bez molitve Bogu odanih duša bio već uništen cijeli taj narod. O, kako trpim zbog naroda koji je protjerao Boga iz svojih granica.

819 † O neiscrpivi izvore Božjeg milosrđa izlij se na nas. Tvoja dobrota nema granica. Učvrsti, o Gospodine, moć Tvog milosrđa nad bezdanom moje bijede, jer Tvoje milosrđe nema granica. Čudno i neistraživo je Tvoje milosrđe koje začuđuje razum ljudi i anđela.

820 Anđeo čuvar preporučio mi je moliti za jednu određenu dušu, a ujutro sam saznala da se radi o čovjeku koji je počeo u tom trenutku umirati. Na čudnovat način daje mi Bog spoznati da je nekomu potrebna moja molitva. Posebno prepoznam kad je moja molitva potrebna duši nekog umirućeg. Sad se to događa nešto češće nego ranije.

821 (210) Isus mi je dao spoznati kako Mu je posebno draga duša koja živi po Božjoj volji. Time ona pruža Bogu najvišu čast...

822 Danas sam razumjela: Ako ništa od toga ne ostvarim što Gospodin traži od mene, ipak znam da ću biti nagrađena kao da sam sve ostvarila. Budući da On vidi nakanu kojom započinjem i ukoliko bi me uzeo Sebi

Djelo ne bi nikako štetovalo, jer On Sam je Gospodar Djela i onog koji ostvaruje. Na meni je samo neizmjerno Ga ljubiti. Sva djela su pred Njim samo jedna mala kap, a ljubav ima značenje, snagu i zaslugu. On je razotkrio u mojoj duši široka obzorja. Ljubav izravnava bezdane.

823 17. XII (1936.) Današnji dan prikazala sam za svećenike. Ovog dana morala sam trpjeti više nego u neko drugo vrijeme, nutarnje i vanjski. Nisam znala, da se može u jednom jedinom danu toliko (211) puno trpjeti. Trudila sam se održati Sveti sat u kojem je moja duša kušala gorčinu Maslinskog vrta. Borila sam se posve sama oslanjajući se o Njegovu ruku protiv svih poteškoća, koje su preda mnom izrastale kao zidovi kroz koje se ne može prodrjeti. Ipak pouzdajem se u snagu Njegova imena, i ničeg se ne bojim.

824 U ovoj usamljenosti Sam Isus je moj Učitelj. On Sam me odgaja i poučava. Osjećam da se nalazim pod Njegovim posebnim utjecajem. Zbog Njegovih neshvatljivih odluka On se sjedinjuje sa mnom na poseban način i omogućuje mi prodrijeti u neshvatljive tajne. Postoji tajna koja me povezuje s Gospodinom za koju nitko ne smije znati, čak ni anđeli. Kad bi to htjela izreći, čak ne bih mogla, a ipak živim iz toga i vječno ću živjeti. Ta tajna razlikuje me od drugih duša ovdje na zemlji i u vječnosti.

825 (212) † O svijetli prelijepi dane u kojem se ispunjaju sve moje želje. O čeznutljivi danu koji ćeš biti posljednji u mom životu. Radujem se posljednjem znaku kojeg će Božanski Umjetnik naložiti mojoj duši. On će darovati mojoj duši posebnu ljepotu, koja će me razlikovati od ljepote drugih duša. O veliki dane u kojem će se učvrstiti Božja ljubav u meni. Toga dana pjevat ću po prvi put pred nebom i zemljom pjesmu neistraživog Gospodnjeg milosrđa. To je moje djelo i poruka koje mi je Gospodin odredio od stvaranja svijeta. Da bi pjesma moje duše bila ugodna Presvetom Trojstvu, vodi i oblikuj moju dušu Sam, o Duše Božji. Oboružavam se strpljivošću i čekam Tvoj dolazak, Milosrdni Bože. U trenutku užasnih muka i smrtnog straha želim se više nego inače pouzdati u bezdan Tvojeg milosrđa. (213) Podsjećam Te, Milosrdni Isuse i slatki Otkupitelju, na sva Tvoja obećanja koja si mi darovao.

826 Jutros sam imala poseban doživljaj. Moj sat je stao i nisam znala kad trebam ustati. Bilo mi je žao propustiti Sv. pričest. Stalno je bilo mračno. Nisam mogla odrediti kada trebam ustati. Obukoh se, obavih razmatranje i otiđoh u kapelu. Sve je bilo još zatvoreno i mirno. Udubih se u molitvu, posebno za bolesnike. Sada znam kako je nužna molitva bolesnicima. Napokon je bila otvorena kapela. Molitva mi je bila teška, jer sam se osjećala jako iscrpljenom. Odmah nakon Sv. pričesti vratih se u svoju

osamljenost. Tada ugledah Gospodina koji mi je govorio: "*Znaj, Moja kćeri, da je žar tvog srca meni drag. Kao što se žarko želiš sa mnom sjediniti u Sv. pričesti tako želim i ja Sebe posve darovati tebi. Kao plaću za tvoju požrtvovnost odmaraj se na Mom Srcu*". – U tom trenutku uroni moja duša u Njegovo Biće, kao jedna kap u bezdani ocean. – Uranjam u Njega kao svoje jedino blago. – Istodobno spoznadoh da Gospodin pripušta određene poteškoće zbog Svoje velike slave.

827 18. XII (1936.) Danas mi je bilo neprijatno da me već tjedan dana nije nitko posjetio.[421] Kad sam se Gospodinu požalila poradi toga On mi uzvrati: "*Zar ti nije dosta da te Ja posjećujem svakodnevno?*" Ispričah se Gospodinu i iščeznu moja neprijatnost. O Bože, Ti moja snago, Ti si mi dostatan.

828 Večeras sam spoznala da jedna određena duša potrebuje moju molitvu. Žarko sam molila, ipak osjećala sam da to nije dostatno. Ostadoh tada dulje u molitvi. Slijedećeg dana saznala sam da je u to vrijeme započelo umiranje jedne osobe i produžilo se do jutra. Saznala sam koje je teške borbe imala ta duša. (215) Na čudan način Gospodin mi daje znati kada neka duša u smrtnoj borbi treba moju molitvu. Osjećam duha koji me moli za molitvu, živo i jasno. Nisam znala da postoji takva povezanost s dušama. Često mi to govori moj Anđeo čuvar.

829 Malo Dijete Isus je za vrijeme Sv. mise radost moje duše. Često nema nikakve udaljenosti. Vidim jednog određenog svećenika koji Ga dovodi. Velikom čežnjom očekujem svetkovinu Kristova rođenja. Očekivanje doživljujem zajedno s Presvetom Majkom.

830 O Vječno svjetlo što dolazi na ovu zemlju, prosvijetli moj razum i ojačaj moju volju da ne zatajim u vremenu teških kušnji. Neka Tvoje svjetlo protjera sve sjene sumnji. Neka Tvoja svemoć bude kroza me djelatna. Ja se uzdam u Tebe, Ti Vječno svjetlo. Ti, Dijete Isuse, meni si uzor u ispunjavanju volje Tvoga Oca. Ti reče: "Idem vršiti Tvoju volju". Učini, da i ja (216) u svemu vjerno ispunjam Božju volju. O Dijete Božje, daj mi tu milost.

831 O moj Isuse, moja duša priželjkuje dane kušnje, ali u tami moje duše ne ostavljaj me samu, nego me drži čvrsto uza Se. Postavi stražu mojim usnama, tako da miris patnji neka je samo Tebi poznat i drag.

---

421 Kuća Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa nalazi se otprilike 10 km udaljena od Pradnika. Kod tadašnjih mogućnosti saobraćanja povezivanje između samostana i lječilišta bilo je otežano i s velikim gubitkom vremena. To objašnjava rijetke posjete sestri Faustini.

832 O milosrdni Isuse, kojom si čežnjom žurio u dvoranu Posljednje večere, da bi pretvorio hostiju koju ću primati u svom životu. Ti si htio, o Isuse, stanovati u mom srcu. Tvoja živa krv sjedinjuje se s mojom. Tko će shvatiti tu usku povezanost? Moje srce prima na konačenje Svevišnjeg, Beskrajnog.

O Isuse, daruj mi Tvoj Božanski život. Neka kola Tvoja čista i dragocjena Krv cijelom snagom u mom srcu. Tebi poklanjam svo moje biće. (217) Izmijeni me u Tebe i učini me sposobnim u svemu vršiti Tvoju svetu volju i ljubiti Tebe. O moj slatki Zaručniče, Ti znaš da moje srce nikog ne poznaje osim Tebe. Ti si otvorio u mom srcu nezasitne dubine, ljubiti Tebe. Od prvog trenutka, kad sam Te upoznala, započelo je moje srce Tebe ljubiti i utonulo je u Tebe, moje jedino Dobro. Tvoja čista i svemoguća ljubav neka je poticaj djelovanju. Tko može razumjeti dubinu Tvojeg milosrđa što izvire iz Tvog Srca?

833 Iskusila sam, koliko zavisti ima čak u duhovnom životu. Uviđam, da ima malo velikih duša, što smatraju sve neznatnim, osim Boga. O dušo, osim Boga nećeš naći ljepote. Kako je lomljiv temelj, uzvisivati se na račun drugih. Kako velik gubitak!

834 (218) 19. XII (1936.) Večeras sam osjetila u svojoj duši da netko potrebuje moje molitve. Odmah sam počela moliti. Iznenada prepoznah i nutarnje osjetih duha koji me je za to molio. Molim toliko dugo dok ne zadobijem mir. Velika pomoć umirućima nalazi se u krunici. Često molim
835 na nutarnje spoznatu nakanu, uvijek tako dugo dok ne osjetim u svojoj duši da je molitva bila uspješna. Posebno sada, budući da sam ovdje u bolnici, osjećam nutarnju povezanost s umirućima koji me mole za molitvu na početku njihova umiranja. Bog mi je podario posebnu povezanost s umirućima. Sada, budući da se to češće događa, imam prigodu čak odrediti točan sat. Danas, u jedanaest sati noću, iznenada sam probuđena i jasno sam osjetila da je kod mene bio neki duh i zamolio me za molitvu. Neka sila prisilila me doslovno moliti. Moja spoznaja je čisto duhovna. Ona dolazi po iznenadnom prosvjetljenju, (219) koje mi Bog dodjeljuje u tom trenutku. Onda molim tako dugo dok ne osjetim mir u svojoj duši, što nije uvijek jednako dugo. Ponekad se događa da sam već umirena nakon jedne "Zdravo Marije". Zatim još molim "Iz dubine" (Ps 130)[*] i time završim. Ponekad se dogodi da izmolim cijelu krunicu i tek onda osjetim mir. Ovdje mogu pripomenuti, kad kroz duže vrijeme osjetim nagon ili unutarnji nemir za molitvom, duša je u većoj i težoj smrtnoj borbi. Za određivanje vremena imam slijedeću metodu: imam sat i pogledam vrijeme. Slijedećeg dana, kad mi se kaže o smrti odgovarajuće osobe,

[*] Napomena prevodioca

pitam o satu koji onda točno odgovara i s obzirom na "prelazak". Kažu mi, ta i ta osoba imala je tešku smrtnu borbu. Neki put mi kažu, danas je umrla ta i ta osoba, ali je vrlo brzo i smireno zaspala. Događa se da umirući leži u drugoj ili trećoj baraki, ali za dušu ne postoji (220) prostor. Događa se da i na nekoliko stotina kilometara imam istu spoznaju. To se zbilo nekoliko puta s obzirom na rodbinu i moju obitelj, također i s obzirom na časne sestre i duše, koje nikad u životu nisam bila poznavala.[422]

O Bože neistraživog milosrđa koji mi dopuštaš nedostojnom molitvom donijeti umirućima ublaženje i pomoć. Budi blagoslovljen tisućama puta, koliko se zvijezda nalazi na nebu i koliko kapi vode ima u svim oceanima. Neka odzvanja vijest o Tvom milosrđu na cijeloj zemaljskoj kugli i neka se uzdiže Tvom prijestolju kao veličanje Tvojeg najvećeg svojstva – Tvojeg neshvatljivog milosrđa. O Bože, ovo neshvatljivo milosrđe prenosi svete duše i sve nebeske duhove u uvijek novi zanos. Ti se čisti duhovi uranjaju u sveto čuđenje i veličaju neshvatljivo Božje milosrđe, što ih odvodi u novi zanos. Njihovo slavljenje je savršeno. O Vječni Bože, kako vruće žudim slaviti Tvoju najveću osobinu (221) – naime Tvoje neistraživo milosrđe. Vidim kako sam neznatna i kako se ne mogu mjeriti s nebeskim stanovnicima, koji slave u svetom čuđenju Gospodnje milosrđe. Ali i ja sam pronašla put savršeno se klanjati ovom neshvatljivom milosrđu.

836 O slatki Isuse, Ti si dopustio da sam ja bijedna smjela upoznati Tvoje neistraživo milosrđe. O preslatki Isuse, Ti si milosno tražio od mene objaviti cijelom svijetu o Tvom neshvatljivom milosrđu. Tako danas uzimam dvije zrake što izviru iz Tvog milosrdnog Srca – naime Krv i Vodu – i sijem ih po cijeloj zemaljskoj kugli da svaka duša upozna Tvoje milosrđe i po iskustvu ih proslavlja u vječnosti. O preslatki Isuse, Ti si u Svojoj neshvatljivoj dobroti sjedinio moje jadno srce s Tvojim premilosrdnim Srcem. Stoga slavim Boga, našeg Oca, Tvojim vlastitim Srcem na takav način kao što Ga još nije proslavljala ni jedna duša.

837 (222) 21. XI (1936.) Poslije podne uvijek je uključen radio.[423] Stoga mi nedostaje tišina. Prije podne trajni razgovori i galama. – Moj Bože, radovala sam se miru, da bih s Gospodinom mogla sama razgovarati, a sada suprotnost. Ali sada mi ništa više ne smeta, ni razgovori, niti radio. Jednom riječju – ništa. Milost Božja je djelovala da za vrijeme molitve čak

[422] S. F. ovdje slavi Božje milosrđe za njoj darovane milosti, upoznati duševno stanje umirućih osoba kojima onda može donijeti pomoć molitvom i žrtvom.

[423] Bolesnici u zajedničkoj dvorani uključiše radio za razgovor. To se moglo čuti u odvojenoj sobi sestre Faustine.

ne znam gdje se nalazim. Samo znam da je moja duša povezana s Gospodinom i tako mi prolaze dani u bolnici.

838 † Čudim se mnogim ponižavanjima i patnjama, koje svećenik mora prihvatiti u vezi s ovom stvari. To vidim u posebnim trenucima a pomažem ga svojom nedostojnom molitvom.[424] Samo Bog sam može podijeliti takvu hrabrost, u drugom slučaju duša bi malaksala. Ali s radošću vidim da sve protivštine doprinose većoj Božjoj časti. Bog nema puno duša takve vrste. O beskrajna vječnosti, ti ćeš objelodaniti napore herojskih duša, jer zemlja nagrađuje takve napore nezahvalnošću i mržnjom. Takve duše nemaju prijateljâ (223) – one su usamljene. U toj usamljenosti one jačaju. Svoju snagu crpu samo od Boga. U poniznosti ali hrabro suprotstavljaju se svim olujama koje na njih navaljuju. One ostaju, neuplašene, kao hrastovi što se uzdižu do neba, i u tome se krije ta tajna: one crpu snagu od Boga i sve imaju što im je potrebno za sebe i za druge. One nose svoj vlastiti teret ali su sposobne preuzeti na sebe terete drugih. To su vatreni stubovi na Božjim putovima, koje same žive u svjetlu i druge prosvjetljuju. One same žive u visinama i mogu druge, manje upućivati na visine i njima pomoći u tome.

839 † Moj Isuse, Ti vidiš da ne mogu dovoljno pisati. Osim toga nemam dobro pero za pisanje. Ponekad se toliko mučim pišući da moram nizati pojedinačno slova u rečenice. To još nije sve. Poteškoća postoji i u tomu da ponešto pišem potajice od sestara. Zato ponekad moram svako malo zatvoriti bilježnicu i strpljivo slušati pričanje (224) dotične osobe. Vrijeme određeno za pisanje pobjegne, a iznenadnim zatvaranjem bilježnice sve se zamaže. Pišem s dopuštenjem predstojnica i na ispovjednikovu zapovijed. Čudno je, ponekad se piše posve podnošljivo, onda opet stvarno tako da to sama mogu jedva pročitati.[425]

840 23. XII (1936.) Doživljavam trenutke zajedništva s Majkom Božjom i pripravljam se na svečani trenutak dolaska Gospodnjeg. Majka Božja poučava me o nutarnjem životu duše s Isusom, posebno u Sv. pričesti. Kako veliku tajnu ostvaruje u nama Sv. pričest, tek ćemo upoznati u vječnosti. O vi dragocjeni trenuci života.

424 Ovdje se misli na patnje i ponižavanja koje je prof. Sopoćko podnosio povezano s nastojanjima širenja pobožnosti Božjeg milosrđa i osnivanjem nove redovničke zajednice (v.g. 230; 322; L. od 6. III 1972.).

425 Tim riječima s. F. saopćuje da joj pisanje pada teško i svjesna je da su vrsta i način njenog pisanja nejasni.

841 O Ti moj Stvoritelju, čeznem za Tobom. Ti me razumiješ, o moj Gospodine. Sve što je na zemlji, čini mi se blijedom sjenom. Težim i čeznem za Tobom, premda neshvatljivo puno činiš za mene jer me Ti sam tražiš na poseban način. Ipak ti posjeti ne liječe rane moga srca, nego u meni bude (225) sve veću čežnju za Tobom, Gospodine. Uzme me Sebi, Gospodine, ako je to Tvoja volja. Ti znaš, da umirem od čežnje za Tobom a ne mogu umrijeti. Smrti, gdje si? Ti me privlačiš u bezdan Tvojeg božanstva a obavijaš Se tamom. Moje cijelo biće uronjeno je u Tebe, ali čeznem za tim gledati Te licem u lice. Kad će mi to napokon pasti u dio?

842 Danas me je posjetila sestra Krizostoma.[426] Donijela mi je limuna, jabuka i malo božićno drvce. To me je vrlo obradovalo. Majka predstojnica je zamolila liječnika preko sestre Krizostome da mi dopusti otputovati kući za blagdane.[427] Rado je to dopustio. Radovala sam se i plakala kao malo dijete. Sestra Krizostoma čudila se mom lošem izgledu i velikoj promjeni. Reče mi: "Znaš, Faustina, ti ćeš sigurno umrijeti. Vi morate, Sestro, puno trpjeti". Uzvratih joj da danas imam veće bolove nego inače, ali to ništa ne znači. Za spasenje duša to nije previše. O milosrdni Isuse, daj mi duše grešnika.

843 (226) 24. XII (1936.) Danas za vrijeme Sv. mise bila sam posebno sva sjedinjena s Bogom i Njegovom Neokaljanom Majkom. Poniznost i ljubav Bezgrešne Djevice prože moju dušu. Što god više slijedim Majku Božju, tim dublje upoznajem Boga. Koja neshvatljiva čežnja obuzima moju dušu. Isuse, kako me možeš još ostaviti u ovom progonstvu? Umirem od čežnje za Tobom. Tvoj svaki dodir moje duše povređuje me izvanredno. Ljubav i patnja su sjedinjene. Ali ne bih nipošto zamijenila patnju što si je ti prouzročio, jer je to patnja neshvatljive sreće. Te rane uzrokuje ljubeća ruka.

844 Poslije podne dođe sestra K.[428] i povede me kući za blagdane. Radovala sam se biti zajedno s redovničkom zajednicom.[429] Kad smo se vozile gradom,[430] predstavila sam si da je to Betlehem. Vidjela sam ljude žuriti

426 S. Krizostoma, građanskim imenom Maria Korczak, rođena je 1892. godine. U Kongregaciju je stupila 1921. godine. Djelovala je kao odgojiteljica a onda kao njegovateljica. S. F. susrela ju je u Vilni, a kasnije neposredno pred njezinu smrt u Krakówu. U informativnom postupku bila je službenim svjedokom.

427 Misli se na dr. Adama Silberga (v.g. 372)

428 S. Kajetana došla je da s. F. odvede kući iz bolnice. S. Kajetana, građanskim imenom Maria Bartkowiak, rođena je 19. I 1911. a u Kongregaciju je stupila 1933. godine. Sestru F. susrela je u Warszawi i Krakówu 1965/66. Bila je svjedokom u informativnom postupku.

429 Sestra F. željela je provesti Božić u redovničkoj kući.

i razmišljala, tko danas razmatra neshvatljivu tajnu u pobožnosti i tišini? O čista Djevice, Ti si danas na putu i ja također putujem. Osjećam da današnje putovanje (227) ima svoje značenje. O Djevice što zračiš tako čista kao kristal, posve udubljena u Boga, Tebi poklanjam svoj nutarnji život. Učini sve to tako da bude ugodno Tvojem Sinu. O moja Majko, vruće želim da mi podariš za vrijeme polnoćke malo Dijete Isusa. I ja osjećah u dubini duše tako živu Božju nazočnost, da sam svjesno morala suzdržati radost, da ne bih izvanjski pokazala što se događa u mojoj duši.

845 Prije večere otiđoh kratko u kapelu, da bi u duhu lomila božićni kruh s onim osobama koje su bliske mom srcu. Predstavila sam ih Gospodinu poimence i molila milosti za njih. To još nije bilo sve. Preporučila sam Gospodinu progonjene, trpeće i one što ne poznaju Njegovo ime, i posebno jadne grešnike. O Dijete Isuse, srdačno Te molim, uključi sve u more Tvog neshvatljivog milosrđa. O slatko malo Dijete Isuse, primi moje srce, neka Ti bude ugodnim i udobnim stanom. O neizmjerno Visočanstvo, o kako si nas slatko hranio. (228) Ovdje nema nikakvog gromovskog straha velikog Jahve. Ovdje je slatki, mali Isus. Ovdje se ne plaši nijedna duša, premda Tvoja slava nije umanjena, nego samo skrita. - Nakon večernjeg objeda osjećala sam se jako umornom i bolesnom. Morala sam leći, ali probudih se s Presvetom Majkom sve do dolaska Djetešceta.

846 25. XII (1936.) Polnoćka. Za vrijeme Sv. mise sasvim me prože Božja nazočnost. Neposredno prije pretvorbe ugledah Majku, malo Dijete Isusa i Starca.[431] Presveta Majka mi reče riječi: "Moja kćeri, Faustina, ovdje ti je najdragocjenije blago", i ispruži mi Dijete Isusa. Kad sam uzela Isusa u ruke, moja duša osjećala je tako neshvatljivu radost da to ne mogu opisati. Ali čudnovato, nakon nekog vremena Isus postade jezovit, užasan, velik, u mukama, i viđenje iščeznu. Uskoro je bilo vrijeme Sv. pričesti. Kad sam bila primila Gospodina u Sv. pričesti, tresla se sva moja duša pod utjecajem Božje nazočnosti. Slijedećeg dana vidjela sam Dijete Isusa kratko vrijeme (229) za vrijeme pretvorbe.

847 Drugog dana Božića slavio je otac Andrasz kod nas Sv. misu, kod koje sam također vidjela Dijete Isusa. Poslije podne išla sam na Sv. ispovijed. Na određena pitanja koja se odnose na Djelo otac mi nije odgovorio. On reče: "Kad budeš zdrava, onda ćemo određenije govoriti o tom. Sada se potrudi iskoristiti milosti, što ti ih Bog daje, i nastoj oko potpunog

430 Do kuće Kongregacije put vodi od Biraly Pradnika pa kroz grad Kraków.
431 V. g. 330.

ozdravljenja. Uostalom znaš kako se trebaš odlučivati i čega se držati u
848 ovim stvarima". Za pokoru mi je ispovjednik naložio krunicu Božanskog
milosrđa, koju me je Isus naučio. Za vrijeme moljenja čula sam glas: "*O kakve velike milosti ću podijeliti dušama koje će moliti ovu krunicu. Središte Mojeg milosrđa pokreće se za one, koji mole ovu molitvu. Zapiši ove riječi, Moja kćeri, propovjedaj svijetu Moje milosrđe. Neka cijelo čovječanstvo upozna Moje neiscrpivo milosrđe. To je znak konačnog vremena. Zatim dolazi (230) Dan pravednosti. Dokle je još vrijeme, neka se utječu izvoru Mojeg milosrđa. Neka koriste Krv i Vodu što je za njih tekl*a". O duše ljudi, kamo će te se zaklanjati u dan Božje srdžbe? Sada se utječite izvoru Božjeg milosrđa. O, kako vidim velik broj duša, što su proslavljali Božje milosrđe i u vječnosti će pjevati zahvalnu pjesmu.

849 27. XII. Danas sam se vratila u svoju usamljenost.[432] Moje putovanje bilo je udobno, jer je sa mnom putovala osoba[433] koja je nosila dijete na krštenje. Otpratili smo je do pred crkvu u Podgórze.[434] Da bi mogla izaći, pružila mi je dijete na ruke. Kad sam ga imala na rukama prikazala sam ga žarkom molitvom Bogu, da jednom donese Gospodinu posebnu čast. U svojoj duši osjetila sam da Gospodin baš posebno gleda na ovu dušu. Kad smo bili stigli u Pradnik s. N.[435] mi je pomogla nositi paket. Kad smo stigli u moju jednokrevetnu sobu ugledali smo prelijepog anđela, napravljenog od papira, s natpisom "Gloria in...". Pretpostavljam da je to od bolesne sestre (231) kojoj sam bila poslala božićno drvce.[436] Tako su prošli blagdani. Ništa nije u stanju ublažiti moju čežnju. Za Tobom čeznem, o
850 Stvoritelju i Vječni Bože. Ni svetkovanja ni lijepe pjesme ne utješiše moju
dušu, nego u meni izazvaše još veću čežnju. Pri samoj pomisli na Tvoje ime moja duša žarko čezne za Tobom, Gospodine.

432 Pod tim se podrazumijeva: U sobu izolacije bolnice u Pradniku.
433 Nakon božićnih blagdana s. Damiana Ziólek otpratila je s.F. u bolnicu Pradnik. S. Damiana opisuje popratne okolnosti puta: "U noći ostavljeno je jedno malo dijete na samostanskom ulazu. S. Franciszka našla ga je i bavila se njim. Okupala ga je i nahranila i počela je tražiti nekoga tko bi dijete mogao prihvatiti. Jedna od bližih susjeda koja nije imala vlastite djece, saznala je za to i htjela je primiti dijete na odgajanje. Na prijedlog Kongregacije uzela je k sebi nađeno dijete. Čak ga je htjela posvojiti. Kad se htjelo otpratiti s. F. kolima u Pradnik povezli su susjedu s djetetom. Ona je htjela dijete krstiti i upisati dijete u crkvene knjige župne crkve Podgórze. S. F. spominje ovu susjedu u svom Dnevniku (Dn br. 849)
434 Zaštitnik župne crkve je sv. Josip. U to vrijeme bio je tu župnikom Jósef Niemczynski.
435 Misli se na s. Damianu Ziólek (v.g. 433)
436 Vjerojatno radi se ovdje o s. Alani, građanskim imenom Karolini Wilusz, rođenoj 1910. i koja je stupila 1929. godine u Kongregaciju službenica presvetog Srca Isusova.Kao plućni bolesnik ležala je u izdvojenoj sobi istog odjeljenja kao i s. F.

851 28. XII (1936.) Danas sam započela devetnicu Božjem milosrđu. To znači, da u duhu imam sliku pred sobom i molim krunicu koju me je naučio Gospodin. Drugog dana devetnice ugledah sliku kao živu. Bila je pokrivena bezbrojnim zavjetnim darovima, i vidjeh velika mnoštva ljudi što dolaze ovamo. Mnoge od njih vidjela sam usrećene. O, Isuse, kojom radošću je kucalo moje srce. Ovu devetnicu molila sam za dvije osobe, naime za nadbiskupa[437] i za profesora Sopoćka. Žarko sam molila Boga neka potakne nadbiskupa da potvrdi krunicu, tako Bogu milu, i sliku, da to ne odlaže i tim usporava Djelo.

852 (232) Danas prođe mnome iznenada, kao munja, pogled Gospodinov. Prepoznadoh najmanju prašinu u svojoj duši. Po dubokoj spoznaji svoje ništavnosti, pala sam na koljena i molila Gospodina za oproštenje. Velikim povjerenjem bacih se u Njegovo beskrajno milosrđe. Ne satire me takva spoznaja i ne udaljuje od Gospodina. Štoviše ona pobuđuje u mojoj duši veliku ljubav i bezgranično povjerenje pri čemu je satrvenost moje duše povezana s ljubavlju. Te posebne Božje munje oblikuju moju dušu. O slatka zrako Božja, prosvijetli me do najskrivenijih dubina, jer želim dospjeti do najviše moguće čistoće srca i duše.

853 Navečer je moju dušu obuzela velika čežnja. Uzeh brošuru[438] sa slikom Milosrdnog Isusa i pritiskah je na svoje srce. Mojoj se duši otrgoše riječi: "Isuse, vječna Ljubavi, Tebi živim, Tebi umirem, s Tobom želim se sjediniti". Tada ugledah Gospodina u neopisivoj ljepoti. On me dobroćudno pogleda i reče: (232) "*Moja kćeri, i Ja sam iz ljubavi prema tebi sišao s neba. Za tebe sam živio, za tebe sam umro i za tebe sam nebo stvorio.*" I Isus me pritisnu na Svoje Srce i reče: "*Ne više dugo. Budi smirena, Moja kćeri*". – Kad sam opet bila sama moja je duša zapaljena trpljenjem do trenutka u kojem mi je Gospodin kazao: "*Dosta*". I kad bi još tisuću godina trebala živjeti, tako gledam u Božjem svjetlu, da je to samo jedan trenutak. † Duše (misao nedovršena).

854 29. XII (1936.) Danas nakon Sv. pričesti čula sam glas u duši: "*Moja kćeri, budi budna, jer Ja dolazim posve neprimjetno.*" – Isuse, Ti mi nećeš kazati čas kojeg čekam jako čeznutljivo. – "M*oja kćeri, na tvoju korist, ti ćeš to saznati, ali ne sada. Bdij.*" – O Isuse, čini sa mnom, što je Tebi po volji. Ja znam da si Ti milosrdni Otkupitelj i znam, da se Ti nećeš promijeniti za mene u času moje smrti. Kad mi već sada iskazuješ tako puno posebne ljubavi i sa mnom se povezuješ tako povjerljivo i dobroćudno, tako još više očekujem (234) u času smrti. Ti Gospodine, moj Bože, ne možeš Se mijenjati. Ti si uvijek isti. Nebo se može promijeniti i sve što je stvoreno, ali Ti, Gospodine, uvijek isti, vječno postojiš. Dakle dođi, kako Ti želiš i kad Ti želiš. Oče beskrajnog milosrđa, ja, Tvoje dijete, čeznutljivo čekam Tvoj dolazak. O Isuse, Ti reče u Svetom evanđelju: "Po tvojim ustima ću te suditi". Dakle, Isuse, uvijek govorim o Tvom nepojmljivom milosrđu i pouzdajem se da ćeš me suditi po Tvom neiscrpnom milosrđu.

437 Ovdje se radi o nadbiskupu Jalbrzykowskom (v.g. 263)

438 Vjerojatno se misli na izdanu brošuru od prof. Sopoćka (v. g. 365)

855 30. XII 1936. Godina se naginje kraju. Danas sam obavila za sebe mjesečnu duhovnu obnovu.[439] Moja duša produbila se u dobročinstvima kojima me Bog bio obasuo tijekom cijele godine. Moja duša tresla se s obzirom na snažne milosti Gospodnje. Mojoj duši ote se zahvalna pjesma Bogu. Cijeli sat sam se zadubila u klanjanju i zahvaljivanju, dok sam razmišljala o pojedinim Božjim dobročinstvima i o mojim neznatnim nedostatnostima. (235) Sve, što je ova godina krila u sebi, otiđe u ponor vječnosti. Ništa neće biti izgubljeno. Raduje me, da se ništa neće izgubiti.

† 30. XII (1936.) Jednodnevne duhovne vježbe

856 Za vrijeme jutarnjeg razmatranja osjećala sam nevoljkost i odvratnost prema svemu zemaljskom. U mojim očima sve je blijedo. Moj duh je odvojen od svega. Čeznem samo za samim Bogom, a ipak moram živjeti. To je neopisivo mučeništvo. Bog Sam dariva se duši na način pun ljubavi, uvlači je u neopisive dubine Svojeg božanstva. Ostavlja je istodobno ovdje na zemlji, jedino da bi trpjela i nestala od čežnje za Njim. Ova jaka ljubav toliko je čista da Bog Sam nalazi zadovoljstvo u njoj. Njenim djelima sebeljublje nema nikakvog pristupa, jer ovdje je sve natopljeno gorčinom i stoga je također posve čista. Život je trajno, bolno i strašno umiranje i istodobno je dubina pravog života i neshvatljive sreće i sile duha i tim je duša sposobna za velika djela za Boga.

857 (236) † Navečer sam molila nekoliko sati dugo, najprije za roditelje i rodbinu, za Majku vrhovnu poglavaricu, za cijelu Kongregaciju i odgojenice, za tri svećenika,[440] kojima puno zahvaljujem. Prošla sam cijelim svijetom uzduž i poprijeko i zahvaljivah neiscrpivom Božjem milosrđu za sve milosti koje su podarene ljudima, i molih oproštenje za sve čime je On uvrijeđen.

439 V. g. 136.

440 S. F. molila je vjerojatno za nadbiskupa Jalbrzykowskog (v. g. 263), prof. Sopoćka (v.g. 48) i oca Andrasza (v.g. 70).

858 Za vrijeme pobožnosti Večernje ugledah Isusa koji je dobroćudno i duboko gledao u moju dušu. "*Moja kćeri, budi strpljiva, ne više dugo.*" – Taj duboki pogled i te riječi dali su mojoj duši snagu i moć, ohrabrenje i čudesno povjerenje da ću ispuniti sve što On traži od mene, i uz posebne poteškoće, i osobito uvjerenje da je Gospodin sa mnom i ja mogu sve s Njim. Jedno ništa su mi sve sile svijeta i cijelog pakla. Sve mora pasti pred moći Njegova imena. Sve polažem u Tvoje ruke, o moj Gospodine Bože! Ti Jedini Zapovjedniče moje duše, vodi me po svojim vječnim željama.

859 (237) I.M.J. Kraków-Pradnik, 1. I 1937.

Isuse, ja se uzdam u Tebe

† Danas u dvanaest sati noću ispratila sam staru 1936. godinu i pozdravih 1937. godinu. U prvim satima godine gledala sam u oči ovom vremenu s trešnjom i strahom. Milosrdni Isuse, s Tobom želim hrabro ići u borbu i bojeve. U Tvojem imenu sve ću ostvariti i sve nadvladati. Moj Bože, Ti beskrajna Dobroto, molim Te, neka me uvijek i u svemu prati Tvoje beskrajno milosrđe.

Ulazeći u ovu godinu obuzima me strah pred životom. Ali Isus me izvodi iz tog straha dajući mi upoznati, koliku će Mu veliku slavu donijeti ovo Djelo milosrđa.

860 Postoje trenuci u životu u kojima duša nalazi utjehu u dubokoj molitvi. Važno je, da duša ustraje u molitvi u takvim trenucima.

(238) I.M.J. Isuse, ja se uzdam u Tebe.

† Odluke za 1937. godinu, prvi dan, prvi mjesec

861 Pojedinačne odluke: Nadalje isto, to jest – sjediniti se s milosrdnim Kristom, to jest – kao što bi Krist činio u ovom ili onom slučaju i u duhu uključiti cijeli svijet, posebno Rusiju i Španjolsku.

Opće odluke:

I. Točno obdržavanje šutnje – nutarnja tišina.
II. U svakoj sestri gledati sliku Božju a iz tog poticajnog razloga treba istjecati sva ljubav prema bližnjemu.
III. U svim trenucima života vjerno vršiti i živjeti volju Božju.

IV. O svemu vjerno polagati račun duhovnom vođi i bez sporazuma s njim ništa važno ne poduzimati. Trudit ću se pred njim jasno otkrivati najtananije dubine svoje duše, svjesna toga (239) da sam vezana sa Samim Bogom a čovjek je tu samo zastupnički. Dnevno ću moliti prosvjetljenje za njega.
V. Kod večernjeg ispitivanja savjesti postaviti sebi pitanje: Kada bi me On danas pozvao?
VI. Boga ne tražiti daleko, nego u vlastitoj nutrini s Njim sama boraviti.
VII. U patnjama i mukama utjecati se svetohraništu i šutjeti.
VIII. Sve patnje, molitve, radove i mrtvenja povezivati s Isusovim zaslugama, da bi se svijetu izmolilo milosrđe.
IX. Slobodne trenutke, makar i samo kratke, koristiti za molitvu umirućima.
X. Neka ne bude nijednog dana u mojem životu u kojem ne bih žarko preporučivala nakane naše Kongregacije. Nikada ne paziti na mišljenje ljudi.
XI. S nikim njegovati povjerljivosti. Prema djevojkama blaga odlučnost, bezgranična strpljivost, strogo kažnjavanje, ali kaznama ove vrste: molitva i žrtvovanje same sebe. Snaga žrtvovanja same sebe na njihovu nakanu je za (240) njih stalno opominjanje savjesti, a njihova okorjela srca postaju mekima.
XII. Božja nazočnost neka je temelj sveg mog djelovanja, riječi i misli.
XIII. Koristiti svaku duhovnu pomoć. Sebeljublje uvijek postavljati na svoje stvarno mjesto, naime na posljednje. Duhovne vježbe tako obavljati kao da bi one bile posljednji put u životu. Na isti način obavljati sve svoje dužnosti.

862 2. I (1937.) Ime Isus. O kako je veliko Tvoje ime, Gospodine. Ono je snaga moje duše, kad snage zakazuju a tama prodire u dušu. Tvoje ime je sunce čije zrake osvjetljuju, ali i griju. Duša postaje lijepom pod njegovim utjecajem i zrači, dok uzima sjaj iz Tvojeg Imena. Kad slušam najslađe ime Isus, moje srce tuče žešće a ponekad padam u nemoć
863 slušajući Ime Isus. Moja duša teži Njemu. (241) Ovaj dan je posebno velik za mene. Tog dana putovah po prvi put trudeći se oko slikanja slike;[441] toga dana posebno je štovano po prvi put izvanjski Božje milosrđe, iako je ono već dugo poznato, ali ovdje u takvom obliku kojeg želi Gospodin. Na mnoge posebne milosti podsjeća me ovaj dan preslatkog Imena Isusova.

441 S. F. misli ovdje na 2. I 1934. (v.g. 1.)

864 3. I. Danas me je posjetila Majka predstojnica Kongregacije, koja vodi bolnicu. Došla je s jednom njihovom sestrom.[442] Duže vremena razgovarale smo o duhovnim stvarima. Saznala sam da je ona veliki asket. Otuda je Bogu bio ugodan naš razgovor.

Danas mi dođe jedna gospođica. Vidjela sam da je mnogo trpjela, ne toliko na tijelu koliko na duši. Tješila sam je koliko sam mogla. No riječi moje utjehe nisu bile dostatne. Bila je siroto dijete bez roditelja a duša joj je bila puna gorčine i bola. Otvorila se preda mnom i sve izgovorila. Shvatila sam, (242) da nisu ovdje dostajale jednostavno utješne riječi. Srdačno sam molila Gospodina za ovu dušu i prikazala Bogu moju radost da joj je On udijeli a meni oduzme sve osjećaje radosti. Gospodin je uslišio moju molitvu. Meni je ostala utjeha da je ona utješena.

865 Klanjanje. Prva nedjelja. Za vrijeme klanjanja u tolikoj sam mjeri tjerana djelovati,[443] da sam morala plakati i rekla sam Gospodinu: "Isuse, ne tjeraj me, nego prosvijetli one za koje znaš da sprečavaju Djelo." I čula sam riječi: "*Kćeri Moja, budi mirna. Ne više dugo.*"

866 Za vrijeme pobožnosti Večernje čula sam riječi: "*Moja kćeri, želim se odmarati u tvom srcu, jer su me danas mnoge duše izbacile iz svojih srdaca. Doživio sam smrtnu žalost.*" Nastojala sam tješiti Gospodina i žrtvovala sam Mu tisuću puta svoju ljubav. U svojoj duši osjećala sam gađenje naspram grijehu.

867 (243) † Moje srce je stalno hranjeno gorčinom, jer želim ići Tebi, Gospodine, u puninu života. O Isuse, život mi se čini užasnom divljinom. Na ovoj zemlji nema hrane mojem srcu i mojoj duši. Ja trpim od čežnje za Tobom, o Gospodine. Ti, o Gospodine, ostavio si mi svetu hostiju, ali Ona zapaljuje u mojoj duši još više čežnju za Tobom, Vječni Bože i moj Stvoritelju. Isuse, želim se sjediniti s Tobom. Usliši vapaj Tvoje zaručnice. O, koliko trpim, da se još ne mogu sjediniti s Tobom, ali neka bude kako Ti želiš.

868 5. I 1937. Večeras ugledah jednog određenog svećenika,[444] koji je potrebovao molitvu u jednoj određenoj stvari. Srdačno sam molila, jer ta stvar leži i meni posebno na srcu. Zahvaljujem Ti se, o Isuse, za tu dobrotu.

442 S. Sebastiana je bila predstojnicom sestara "Službenica Presvetog Srca Isusova" u bolnici Pradnika, građanskim imenom Helena Wasik (1899-1952.)

443 Misli se na osnivanje Reda, koji ima za cilj moliti svijetu Božje milosrđe.

444 Vjerojatno je ovdje govor o prof. Sopoćku (v.g. 48.)

869 O Isuse, milosrđe. Obujmi cijeli svijet i pritisni me na Svoje Srce...Daruj mojoj duši, o Gospodine, da se smije odmarati na neistraživom moru Tvojeg milosrđa.

870 (244) 6. I 1937. Danas za vrijeme Sv. mise uronila sam nesvjesno u beskrajnu Božju slavu. Cijela mjera Božje ljubavi preplavila je moju dušu. U ovom posebnom trenutku spoznadoh kako se Bog saginje meni, Gospodin nad svim gospodstvima. A što sam ja bijedna, da se tako ophodiš sa mnom? Čuđenje, koje me obuzima nakon ove posebne milosti, trajalo je vrlo živo cijelog dana. Koristila sam povjerljivost, koju mi je Gospodin darovao, i molih Ga za cijeli svijet. U takvim trenucima doimalo me se kao da cijeli svijet ovisi o meni.

871 † Moj Učitelju, učini u mom srcu da ne očekujem pomoć od nikoga, nego nastojim drugima uvijek pomagati, tješiti ih i na svaki im način olakšavati. Moje srce uvijek je otvoreno za patnje drugih i neću ga zatvoriti, iako sam podrugljivo nazivana koš za smeće, jer svatko svoju osobnu patnju (245) ubacuje u moje srce. Uzvratila sam, da u mom srcu ima mjesta za svakog i ja zato u Srcu Isusovu. Bockanja s obzirom na pravo ljubavi ne sužavaju moje srce. Moja duša je uvijek osjetljiva u toj točki i samo mi je Isus poticajni razlog za ljubav prema bližnjemu.

872 7. I. Za vrijeme Svetog sata dao mi je Gospodin kušati od Njegove muke. Imala sam udio u gorčini muke, kojom je Njegova duša bila prepunjena. Isus mi je dao spoznati kako duša treba biti vjerna u molitvi, uprkos mukama, suši i kušnjama, jer od takve molitve pretežno ovisi ostvarenje ponekad velikih Božjih planova. Ali ukoliko ne ustrajemo u takvoj molitvi, križamo ono što je Bog po nama ili u nama htio ostvariti. Neka svaka duša zadrži slijedeće riječi: "Kad je Njega obuzeo strah, On je molio još usrdnije." Produžavam takvu molitvu uvijek tako dugo koliko je u mojoj moći u suglasju s dužnošću.

873 (246) 8. I. U petak jutro, kad sam išla u kapelu na Sv. misu, iznenada sam ugledala na pločniku smrekov grm i u njemu užasnu mačku, koja me je bijesno gledala i priječila mi put u kapelu. Jedan uzdah imena Isusova sve je rastjerao. Za vrijeme Sv. mise osjećala sam sasvim posebnu blizinu Gospodinovu. Nakon Sv. pričesti gledala sam puna povjerenja u Gospodina i rekla mu: "Isuse, želim Ti tako rado nešto kazati". Gospodin je gledao na me s puno ljubavi i upita: "*I što bi Mi željela kazati*?" – "Isuse, ja Te molim, snagom Tvog nepojmljivog milosrđa, da sve danas umiruće duše budu sačuvane od vatre pakla, pa i kada bi bili najveći grešnici. Danas je petak, spomendan Tvoje gorke smrti na križu. Ali budući da je neshvatljivo Tvoje milosrđe, anđeli se ne će tom čuditi". – Isus me pritisnu na

svoje Srce i reče: "*Ljubljena kćeri,* (247) *ti si dobro upoznala dubinu Mojeg milosrđa. Ja ću učiniti kako si molila, ali sjedinjuj se bez prestanka s Mojim umirućim Srcem i čini zadovoljštinu Mojoj pravednosti. Znaj, da si Me molila za veliku stvar. Ali vidim da te je vodila čista ljubav prema Meni, stoga izlazim u susret tvom zahtjevu.*"

874 Marijo, ti Bezgrešna Djevice, uzmi me pod Tvoju posebnu zaštitu i sačuvaj čistoću moje duše, moga srca i moga tijela. Ti si moj primjer i zvijezda mojeg života.

875 Danas saznadoh o velikoj boli za vrijeme posjeta naših sestara. Saznadoh o jednoj stvari koja je jako povrijedila moje srce, ali savladah se tako da to sestre uopće nisu primjetile. Ta bol probode cijelo moje srce neko vrijeme, ali to sve za jadne grešnike... O Isuse, za jadne grešnike... Isuse, moja snago, ostani sa mnom, pomozi mi...

876 (248) 10. I. 1937. Danas sam molila Gospodina da mi ujutro da snage, da bih mogla ići na Sv. pričest. Moj Učitelju molim Te mojim žeđajućim srcem, ukoliko se slaže s Tvojom svetom voljom, daruj mi po Tvojem nahođenju patnje i slabosti. Trpjet ću preko cijelog dana i cijele noći, ali srdačno Te molim ojačaj me za onaj trenutak u kojem trebam primiti Sv. pričest. Ti vidiš, Isuse, da se bolesnicima ne donosi Sv. pričest. Ako me ne ojačaš za onaj trenutak da mogu sići u kapelu, kako Te onda mogu primiti u tajni ljubavi? I Ti znaš, kako moje srce čezne za Tobom. O moj slatki Zaručniče, čemu ta mnoga nabrajanja. Ti znaš, kako žarko čeznem za Tobom i ako Ti hoćeš, možeš to učiniti za mene. Slijedećeg jutra osjećala sam se posve zdravom. Nemoći i napadi slabosti izostaše. Ali kad sam se vratila nazad iz kapele, odmah se vratiše sve muke i slaboće, kao da su na mene čekale. Ali uopće ih se (249) nisam plašila, jer sam bila nahranjena Kruhom jakih. Hrabro gledam na sve, čak i u oči smrti.

877 O Isuse, u hostiji sakriveni, moj slatki Učitelju i vjerni Prijatelju, o kako je sretna moja duša imati takvog Prijatelja što me stalno prati. Ne osjećam se usamljenom, iako sam odjeljena. Isuse, Hostijo, mi se poznajemo – i to mi je dovoljno.

878 12. I 1937. Danas, kad je liječnik[445] obavio jutarnju vizitu, nisam mu se nimalo svidjela. Sasvim razumljivo, jače me je boljelo a temperatura je značajno porasla. Naravno, on je naložio da ne silazim na Sv. pričest dok temperatura potpuno ne padne. Složih se, premda je bol prodirala mojim srcem. No rekoh, ukoliko ne budem imala ognjicu – ići ću. On dopusti. Kad je liječnik bio otišao, rekoh Gospodinu: "Isuse, sada ovisi o Tebi, hoću

445 Radi se o dr. Adamu Silbergu (v. g. 372)

li ići ili ne", i o tom nisam više razmišljala. Premda mi je trajno dolazila misao: Ja moram (250) biti bez Isusa – ne, to nije moguće. I to ne samo jednom, nego nekoliko dana dok ognjica nestane. Navečer rekoh Gospodinu: "Isuse, ukoliko su Ti drage moje Sv. pričesti, ponizno Te molim učini da ujutro ne bude ni jedna crtica temperature". Ujutro kod mjerenja temperature mislila sam: Ukoliko bi imala samo i jednu crticu temperature, više ne ustajem, jer bi se to protivilo poslušnosti. Podigoh toplomjer i nijedna crtica temperature. Odmah ustadoh i pođoh na Sv. pričest. Kad je liječnik došao i ja mu rekla da nisam imala ni jednu jedinu crticu temperature te da sam bila na Sv. pričesti, on se čudio a ja ga zamolila da mi ne otežava primanje Sv. pričesti, jer to bi se negativno odrazilo na moj oporavak. Liječnik uzvrati: "Da bi imali mirnu savjest i Vas, Sestro, ne sprečavali, dogovorit ćemo se slijedeće: Ukoliko je vrijeme lijepo, ne pada kiša, a Vi se, Sestro, osjećate ugodno, onda, molim, idite. Ali na to morate savjesno paziti." Poradovala sam se da je liječnik prema meni bio toliko obziran. (251) Vidiš, Isuse, što na mene spada – upravo sam učinila. Sada računam na Tebe i potpuno sam mirna.

879 Danas sam vidjela kako otac Andrasz slavi Sv. misu. Prije pretvorbe ugledah malo Dijete Isusa, koji je bio vrlo veseo, s ispruženim ručicama. Nakon nekog vremena nisam vidjela više ništa. Bila sam u svojoj jednokrevetnoj sobi i nastavila svoju zahvalnu molitvu. Kasnije sam razmišljala: Zašto je Dijete Isus bilo tako veselo? Kako vidim, nije uvijek tako veseo. Tada sam u nutrini čula riječi: "*Jer Se Ja ugodno osjećam u njegovom srcu*". To me uopće nije čudilo, jer znam da on Isusa jako ljubi.

880 Moja povezanost s umirućima je i nadalje jaka. O kako je neshvatljivo Božje milosrđe, da mi Gospodin dopušta pomagati umirućima mojim nedostojnim molitvama. Koliko je moguće, nastojim biti kod svakog umirućeg. Uzdajte se u Boga, jer On je dobar i neshvatljiv. Njegovo milosrđe nadilazi naše pojmove.

881 (252) 14. I 1937. Danas dođe Isus u moju sobu u svjetloj odjeći sa zlatnim pojasom. Velika svjetlost izlazila je iz Njegove cijele pojave i On reče: "*Moja kćeri, zašto se prepuštaš mislima punim straha?*" Uzvratih: "O Gospodine, Ti znaš, zašto." On opet reče: "*Zašto*"? – "Djelo me plaši. Ti znaš da nisam sposobna za njegovo ostvarenje." A On mi reče: "*Zašto*"? – "Ti vidiš, da nisam zdrava, nisam obrazovana, nemam novaca, ja sam ponor bijede, bojim se susretati ljude. Isuse, ja hoću samo Tebe. Ti me možeš od toga osloboditi". A Gospodin mi reče: "*Moja kćeri, što si kazala, istina je. Ti si vrlo bijedna, a Meni se svidjelo upravo po tebi,koja si sama bijeda, ostvariti Djelo milosrđa. Ne boj se. Neću te ostaviti samu. Čini u toj*

stvari što možeš, a sve što ne možeš Ja ću ostvariti. Ti znaš što je u tvojoj moći, to čini". Gospodin gledaše velikom dobrotom u dubinu moga bića. Mislila sam umrijeti od tog pogleda. Gospodin iščeznu. U mojoj duši ostade (253) radost, snaga i moć za djelo. Ipak čudila sam se, da me Gospodin ne želi toga osloboditi i ništa ne mijenja, što je jednom kazao. Uprkos svim radostima ostaje uvijek sjena boli. Vidim, da ljubav i bol idu zajedno.

882 Imam takva rijetka viđenja, ali često se susrećem s Gospodinom. Osjetila ostaju neprobuđena. Ali sve stvari, iako osjetilima nisu obuhvaćena, ipak su mi stvarno i jasnije nazočne, nego kad bi ih očima gledala. Razum spoznaje u jednom jedinom trenutku više nego tijekom mnogih godina razmišljanja i razmatranja. Ne samo što se odnosi na Božju bit, nego i na objavljene istine i spoznaju vlastite bijede.

883 Ništa mi ne ometa ovu povezanost s Gospodinom, niti razgovor s mojim bližnjima, niti neke obveze. I kad bi trebala obaviti tako važne stvari, to me uopće ne ometa. Moja duša je s Bogom. Moja nutrina puna je Boga, stoga Ga i ne tražim (254) izvan sebe. On, Gospodin, prodire mojom dušom, kao što sunce prodire čistim staklom. U utrobi moje majke nisam bila s njom toliko nutarnje povezana, kao s mojim Bogom. Tamo nije bilo nikakve svijesti, ali ovdje je punina stvarnosti i svijesti sjedinjenja. Moja viđenja su čisto nutarnja, ali mogu ih bolje razumjeti, zato ih ipak mogu manje izraziti riječima.

884 O kako je lijep i kako stvaran svijet duha. U usporedbi s njim vanjski život je bijedna prijevara, neka nesvijest.

885 Isuse, daj mi snage i pameti da mogu prozreti užasnu divljinu a moje srce može strpljivo izdržati čežnju za Tobom, o moj Gospodine. Uvijek ustrajavam u svetom čuđenju kad osjetim da mi se Ti približuješ. Ti, Gospodin prijestolja koje izaziva strah, silaziš u bijedno progonstvo i dolaziš jadnoj prosjakinji što ništa nema osim bijede. Ja Te ne mogu ugostiti, moj kraljevski Sine, ali Ti znaš da Te ljubim svakom kretnjom moga srca. Pri pogledu na Tvoje poniženje ne umanjuje se Tvoja slava u mojim očima. (255) Znam, da me ljubiš ljubavlju Zaručnika i to mi je dovoljno, iako nas rastavlja ogromni bezdan, jer Ti si Stvoritelj a ja Tvoje stvorenje. Samo ljubav sama je objašnjenje našoj vezi. Osim nje sve je neshvatljivo. Samo ljubav omogućuje razumjeti neshvatljivu povjerljivost koju njeguješ susrećući me. O Isuse, Tvoja veličina užasava me i bila bih u stalnom čuđenju i strahu, kad me Ti Sam ne bi umirivao. Prije svakog približavanja Ti me osposobljuješ za susret s Tobom.

886 15. I 1937. U srce, koje ljubi Gospodina, ne vraća se žalost. Moje srce čeznući za Gospodinom osjeća svu bijedu progonstva. Hrabro idem u

svoju domovinu iako su mi noge ranjave. Pomozite me, vi sretni stanovnici nebeske domovine, da vaša sestra ne malakše na putu. Premda je pustinja užasna, kročim uzdignuta čela i gledam u sunce – u milosrdno Srce Isusovo.

887 (256) 19. I 1937. Moj život teče sada u mirnoj spoznaji Boga. Od nje živi moja šutljiva duša i svjesni Božji život u mojoj duši izvor mi je sreće i snage. Osim dubine svoje duše, u kojoj Bog boravi, ne tražim nikakve sreće. Toga sam svjesna. Osjećam gotovo neki nagon drugima se saopćiti. Otkrila sam u duši izvor sreće. To je Bog. O moj Bože, vidim da je sve što me okružuje ispunjeno Bogom, najviše moja duša, koja je ukrašena Božjim milostima. Čime ću živjeti u vječnosti, započinjem upravo sada.

888 Šutnja je tako snažan jezik koji dopire do prijestolja živog Boga. Šutnja je Njegov jezik, iako tajanstven, ali moćan i živ.

889 Isuse, daješ mi upoznati u čemu se sastoji veličina jedne duše. Ne u velikim djelima, nego u velikoj ljubavi. Ljubav tvori vrijednost, i ona daje našim djelima veličinu. Također i kad su naša djela mala i svakodnevna,
890 bit će po ljubavi velika i moćna (257) pred Bogom – upravo po ljubavi. Ljubav je tajna, koja sve što dodiruje mijenja u lijepe i Bogu mile stvari. Ljubav Božja oslobađa dušu. Ona je kao kraljica koja ne poznaje ropske prisile. Ona sve započinje u velikoj slobodi duše, jer je u njoj nazočna ljubav poticaj za djelovanje. Sve što je okružuje omogućuje joj spoznati da je samo Bog sam dostojan njene ljubavi. Duša koja ljubi Boga, koja je u Nj uronila, obavlja svoje dužnosti istim stavom kao i Sv. pričest i obavlja najneznatniju dužnost velikom brižljivošću pred Božjim ljubećim očima. Nije zbunjena kad se nakon nekog vremena jedna stvar pokaže manje sretnom. Ona ostaje mirna, jer je za vrijeme svog djelovanja sve učinila što je bilo u njezinoj moći. Kad se dogodi da je napuštena od žive Božje nazočnosti, kojoj se neprestano raduje, onda se trudi živjeti iz žive vjere. Njena duša razumije da postoje trenuci mira i trenuci borbe. Volja je stalno u Bogu. Njena duša je kao vitez iskušan u borbi, koji iz udaljenosti vidi gdje se neprijatelj sakrio i spreman je za borbu. (258) Ona zna da nije sama – Bog je njezina snaga.

891 21. I (1937.) Danas sam od ranog jutra posebno povezana s Gospodinom. Navečer me je posjetio kapelan bolnice.[446] Nakon nekog vremena razgovora osjećala sam da je moja duša započela uranjati sve više u Boga, i da gubi osjećaj za ono što se događa oko nje. Stalno sam molila Isusa: "Daruj mi mogućnost razgovora." I Gospodin je podario, da sam mogla

446 Do danas nije nam uspjelo iznaći, tko je to bio.

nesmetano razgovarati s kapelanom. Ali postojao je trenutak u kojem nisam mogla razumjeti što je rekao. Ispričah se, budući da ga nisam mogla razumjeti premda sam čula njegov glas. To je milosni trenutak sjedinjenja s Bogom, ali nesavršen. Izvanjski osjetila su prijemljiva, iako nepotpuno. Nije savršeno uranjanje u Boga s isključivanjem osjetila, kako se često događa, da se izvanjski niti čuje niti vidi. Duša je onda posve slobodno uronjena u Boga. Kad mi se dogodi ta milost, želim biti sama. Molim Isusa, da me (259) sačuva od pogleda stvorenja. Stvarno sam se stidjela pred ovim svećenikom, ali mogla sam se smiriti, budući da je mogao barem malo upoznati moju dušu u ispovijedi.

892 Danas mi je Gospodin predstavio u duhu samostan Božanskog milosrđa.[447] Tamo sam vidjela veliki duh, ali sve siromašno i vrlo skromno. O moj Isuse, Ti mi dopuštaš duhovno susretati te duše, a možda neću nikada zakoračiti tim mjestom. Ali neka je blagoslovljeno Tvoje ime i neka bude po Tvojoj volji.

893 22. I (1937) Danas je petak. Moja duša se nalazi u moru boli. Sve su mi uzeli grešnici. Ali dobro je tako. Za njih sam dala sve, da upoznaju da si Ti dobar i beskrajno milosrdan. Ostajem Ti vjerna i na sjajnom suncu i u oluji.

894 Danas je liječnik[448] odlučio da ne idem na Sv. misu nego samo na Sv. pričest. Žarko sam željela sudjelovati na Sv. misi, ali ispovjednik[449] se složio s liječnikom. Moram biti poslušna. "Volja Božja je da Vi, sestro, (260) ozdravite. Ne smijete se prepuštati nikakvim mrtvenjima. Budite, Sestro, poslušni i Bog će Vam to nagraditi". Osjećala sam da su ispovjednikove riječi Isusove. Žao mi je bilo ne sudjelovati na Sv. misi, budući da mi je Bog podario milosti vidjeti malo Dijete Isusa. Uprkos svemu dadoh prednost poslušnosti.

Uronih u molitvu i obavih svoju pokoru. Iznenada ugledah Gospodina koji mi reče: "*Moja kćeri, znaj da mi činom poslušnosti iskazuješ veću čast nego dugim molitvama i mrtvenjima.*" – O kako je dobro živjeti pod poslušnosti, u svijesti da je sve što činim Bogu ugodno.

895 23. I (1937.) Danas me imadoh volje pisati. Tada čuh glas u svojoj duši: "*Moja kćeri, ti ne živiš za sebe samu, nego za duše. Piši njima na korist. Ti znaš što se odnosi na pisanje. Ispovjednici su ti više puta* (261) *potvrdili moju*

447 Radi se o samostanu kojeg s. F. želi osnovati.
448 Dr. Adam Silberg (v.g. 372)
449 Vjerojatno je to bio otac Andrasz (v. g. 70). Ali mogao je to biti i svećenik Czaputa (v. g. 34) koji je više puta posjetio s. F. u bolnici.

volju. Ti znaš, što je Meni draže. Ali ako imaš sumnje s obzirom na Moje riječi, onda znaš koga trebaš pitati. Prosvjetljujem ga, da bi mogao prosuđivati Moju stvar. Moje oko bdije nad njim. Moja kćeri, budi prema njemu kao dijete, puna jednostavnosti i iskrenosti. Njegovo mišljenje drži višim od svih mojih zahtjeva. On će te voditi po Mojoj volji. Ukoliko ti ne bi dopustio slijediti Moje zahtjeve, ostani mirna. Od tebe neću tražiti račun. Ta stvar ostaje između Mene i njega – ali ti budi poslušna".

896 25. I 1937. Danas je moja duša uronjena u gorčinu. O Isuse, o moj Isuse, danas smije svatko dolijevati mojem gorkom kaležu, posve svejedno da li prijatelj ili neprijatelj. Svatko mi smije nanositi bol, a Ti si, Isuse, dužan davati mi snage u tim teškim trenucima. Sveta Hostijo, održi me i zatvori mi usne da ne mogu mrmljati i tužiti se. Kad šutim, znam da ću pobijediti.

897 (262) 27. I 1937. Osjećam bitno poboljšanje svoga zdravlja. Isus me vodi kroz vrata smrti u život. Nije mi puno manjkalo za umrijeti, a sad mi Gospodin opet poklanja puni život. Gotovo sam posve zdrava, iako još trebam ostati u lječilištu. Vidim, da se još nije posve ostvarila Božja volja u meni. Stoga moram još živjeti. Ma ja znam, kad sve ostvarim što mi je Bog odredio na zemlji, On me neće duže držati u progonstvu, jer moja kuća jest nebo. Ali prije nego uđemo u domovinu, moramo ispuniti Božju
898 volju na zemlji. To znači, moramo izdržati kušnje i probe. O moj Isuse, opet mi daješ zdravlje i život. Daruj mi snage boriti se, jer bez Tebe nisam u stanju nešto učiniti. Daj mi snage, jer Ti sve možeš. Ti vidiš, slabo sam dijete, i što još mogu?

Poznajem svu moć Tvojeg milosrđa i pouzdajem se da ćeš mi Ti sve dati, što je potrebno Tvom slabom djetetu.

899 (263) Kako čeznem za smrću! Ne znam, da li ću još ikada imati u životu tako veliku čežnju za Bogom. Bilo je trenutaka, da sam pala u nemoć od čežnje za Njim. O kako je odvratna zemlja, kad se nebo poznaje. Moram se prisiljavati živjeti. O voljo Božja, ti si moja hrana.

900 O jednolični živote pun nesporazumâ. Moja strpljivost se vježba i odatle dolazi iskustvo. Upoznajem mnogo, učim svakodnevno i utvrđujem kako malo mogu. Stalno otkrivam pogreške u svom ponašanju. No to me ne obeshrabruje, nego zahvaljujem Bogu, da mi podaruje svoje prosvjetljenje za moju spoznaju same sebe.

901 † Imam jednu određenu osobu,[450] koja me vježba u strpljivosti. Moram joj žrtvovati puno vremena. Kad s njom razgovaram, osjećam da laže i to

450 Vjerojatno radi se o Stanislawi Kwietniewskoj, ranijoj odgajenici sestara u Krakówu. Ona je bila tada pocijentica lječilišta (L. s. Felicije od 5. IV 1972.)

neprestano. Ali budući da mi priča o davnim stvarima, koje ne mogu provjeriti, njeno laganje prolazi. No unutarnje sam uvjerena da nema istine u tome (264) što govori. Kad su mi jednom došle sumnje, budući da se i ja mogu prevariti a ona bi mogla govoriti istinu, molila sam Isusa da mi dade slijedeći znak: Ukoliko stvarno laže, sama treba priznati, i to u nekoj stvari kod koje sam nutarnje uvjerena da laže. Ukoliko pak govori istinu, neka mi Isus uzme uvjerenje da ona laže. Nakon nekog vremena ponovno ona dođe meni i reče: "Sestro, molim oproštenje, ja sam lagala u toj i toj stvari." Shvatila sam da me nutarnje prosvjetljenje nije prevarilo u odnosu na tu osobu.

902 29. I 1937. Danas sam prespavala. Imala sam samo malo vremena ne zakasniti na Sv. pričest, jer je kapela dobar dio puta udaljena od našeg odjela.[451] Kad sam izašla van, snijeg je bio do koljena. Ali prije nego sam pomislila, da mi liječnik ne bi dopustio ići po takvom snijegu, bila sam već (265) kod Gospodina u kapeli, primila Sv. pričest i odmah opet bila nazad. U svojoj sam duši čula riječi: "*Moja kćeri, odmori se na Mom Srcu. Poznati su Mi tvoji napori*". – Moja duša više se raduje kad sam na Srcu moga Boga.

30. I 1937. Jednodnevne duhovne vježbe

903 Sve više prepoznajem Božju veličinu i radujem Mu se. U dubini mog srca trajno sam s Njim. Najlakše pronalazim Boga u mojoj vlastitoj duši.

904 Za vrijeme razmatranja čula sam riječi: "*Moja kćeri, najveću čast iskazuješ mi strpljivo se podlažući Mojoj volji. Ti sama stječeš tako veliku zaslugu, da je ne bi mogla postići ni postom ni mrtvenjem. Znaj, Moja kćeri, kad svoju volju podložiš Mojoj, na sebe spuštaš Moju veliku blagonaklonost. Ta žrtva je meni draga i puna slatkoće. U njoj nalazim svoje zadovoljstvo. U njoj je snaga.*"

905 (266) † Ispitivanje savjesti: Nadalje isto – sjedinjenje s Milosrdnim Isusom. Praktički: nutarnji mir, to znači strogo držanje šutnje.

906 † U teškim trenucima gledat ću u blago Srce Isusovo na križu. Iz buktećih plamenova Njegovog milosrdnog Srca teče mi moć i snaga za borbu.

907 Čudno je da u zimi doleti kanarinac na moj prozor i neko vrijeme prelijepo pjeva. Htjela sam biti sigurna, da li je ovamo doletio iz nekog kaveza. Ali ne, nigdje ga nema, čak ni na drugom odjelu. Jedna bolesnica

451 S. F. ležala je na I. odjelu za tuberkulozne bolesnike, koji je bio udaljen oko 70 koraka od kapele.

također ga je čula, ali samo jednom i čudila se da pri ovom hladnom vremenu kanarinac može pjevati.[452]

908 † O Isuse, kako mi je žao jadnih grešnika. Isuse, daruj im kajanje i bol. Sjeti se Tvojih bolnih muka! Poznajem Tvoje beskrajno milosrđe. Ne mogu podnijeti, da propadne ona duša koja Te je toliko mnogo stajala. Isuse, daruj mi duše (267) grešnika. Neka Tvoje milosrđe počiva u njima. Uzmi mi sve, a daj mi duše! Željela bih biti žrtvena hostija za grešnike. Ljuska mog tijela neka sakrije moju žrtvu, jer je i Tvoje Presveto Srce skriveno u hostiji – a ipak si Ti živa žrtva.

Promjeni me u Sebe, o Isuse, da Tebi budem živa i ugodna žrtva. Želim Ti u svakom trenutku davati zadovoljštinu za jadne grešnike. Žrtva moje duše skriva se iza ljuske mojeg tijela. Ljudsko oko to ne zamjećuje, stoga je ona čista i Tebi ugodna. O moj Stvoritelju i Oče velikog milosrđa, ja se uzdam u Tebe, jer Ti si Sam dobrota. Vi duše, ne bojte se Boga, nego uzdajte se u Njega, jer On je dobar i vječno je Njegovo milosrđe.

909 Mi se poznajemo, Gospodin i ja, u stanu mojeg srca. Štoviše, u ovo vrijeme primam Te kao gosta u boravištu mog srca. Ali približava se vrijeme, kad me pozivaš u Tvoj stan kojeg Si mi pripremio od početka svijeta. O što sam ja prema Tebi, Gospodine.

910 (268) Gospodin me vodi u jedan meni nepoznati svijet. On mi daje upoznati veliku milost ali ja je se bojim i neću se podložiti njenom utjecaju, koliko će to biti u mojoj moći dok ne budem sigurna kod duhovnog vođe kakva je to milost.

911 U jednom trenutku Božja nazočnost prože cijelo moje biće. Moj razum čudno je osvjetljen u spoznaji Njegova bića. Dao mi je upoznati Svoj nutarnji život. Vidjela sam u duhu Tri božanske osobe, ali jedno Njima zajedničko Biće. On je Sam, Jedan, Jedini, ali u Tri osobe. Ni jedna od njih nije niti veća niti manja. Nema nikakve razlike ni u ljepoti ni u svetosti jer One su jedno. Jedino, One su jedno apsolutno Jedno. Njegova ljubav donijela me do te spoznaje i povezanosti s Njim. Kad sam bila povezana s jednom Osobom, tada sam bila i s drugom i trećom. Dakle, kad se povezujemo s jednom osobom, povezujemo se time istodobno s dvije Osobe – točno tako kao s jednom. Njihova volja je jedna. Jedan je Bog iako trojstven u osobama. Kad se duši obraća (269) Jedna od Tri osobe, ona je povezana na osnovu jedne volje s Tri osobe i ispunjena srećom, koja izvire iz Presvetog Trojstva. Ta sreća hrana je svetih. Sreća koja izvire iz Presvetog Trojstva usrećuje sve što je stvoreno. Tu izvire život koji sve

452 Teško je objasniti kako se baš u zimi mogao kanarinac naći pod prozorom s. F.

oživljuje i svemu daje život i u Njemu uzima svoj početak. U tim trenucima osjećala je moja duša tako velike božanske blaženosti, da ih teško mogu izraziti.

912 Tada sam čula slijedeće riječi: "*Želim Se s tobom zaručiti.*" Tada moju dušu prože strah. Ali razmišljala sam, ne plašeći se, kakve bi to mogle biti zaruke. No svaki put moju dušu prožima strah a ipak je mir u duši, koji ostaje postojan zahvaljujući jednoj višoj snazi.

Upravo imam vječne zavjete. Položila sam ih svom iskrenom voljom. Dakle trajno moram razmišljati, što to znači. Osjećam i naslućujem da je to jedna izvanredna milost. Kad o tom razmišljam, obuzima me nemoć pred Bogom, ali u ovoj nemoći razum ostaje jasan i prožet svjetlom. Kad sam sjedinjena s Njim (270), u nesvijesti sam od sreće, ali moj razum je svjetao i jasan, bez dodataka. Ti snizuješ Tvoju slavu da bi susretao jedno siromašno stvorenje. Zahvaljujem Ti, o Gospodine, za ovu veliku milost, koja me osposobljuje Tebe susretati Isuse, Tvoje ime je moja sreća. Izdaleka zamjećujem svog ljubljenog a moja čeznutljiva duša nalazi mir u Njegovim rukama. Bez Njega ne mogu živjeti. Radije s Njim u mukama i bolima, nego bez Njega u nebeskim zanosima.

913 2. II 1937. Danas je moju dušu prožela božanska sabranost od ranog jutra. Za vrijeme Sv. mise mislila sam ugledati malog Isusa, kako Ga često vidim. No danas sam za vrijeme Sv. mise vidjela Isusa kao Razapetog. Isus je bio pribijen na križ i u velikim bolima. Isusove muke prožele su moju dušu, dušu i tijelo na nevidljiv a ipak isto tako bolan način. O kako se

914 užasne tajne događaju za vrijeme Sv. mise. Tu se zbiva velika tajna. (271) Kojom bismo pobožnošću trebali osluškivati i sudjelovati u ovom Isusovom umiranju. Jednog dana upoznat ćemo što Bog čini za nas u svakoj Sv. misi i koji dar nam On pripravlja u njoj. Samo Njegova božanska ljubav mogla se odlučiti za takav dar. O Isuse, moj Isuse, kojom je velikom boli prožeta moja duša, kad vidim kako teče sladak i snažan izvor života i to za svaku dušu. I uprkos tome vidim uvenule i osušene duše – vlastitom krivicom. O moj Isuse, učini da snaga Tvoga milosrđa obuzme te duše.

915 † O Marijo, danas je užasan mač[453] prošao Tvojom svetom dušom. Osim Boga nitko ne zna o Tvojim bolima. Tvoja duša se ne slama. Ona je hrabra jer je s Isusom. Slatka Majko, sjedini moju dušu s Isusom, jer samo onda mogu izdržati sve kušnje i iskustva i samo zahvaljujući sjedinjenju s Isusom moje male žrtve bit će mile Bogu. Preslatka Majko, pouči

453 S. F. nastavlja ovdje na Šimunovo proroštvo (usp. Lk 2,34-35.)

me o nutarnjem životu. Neka me nikad ne slomi mač boli. O čista Djevice, ulij hrabrost u moje srce i očuvaj ga.

916 (272) † Današnji dan je za mene izvanredan iako sam trpjela toliko puno boli, ali moja je duša ispunjena velikom radošću. U susjednoj sobi ležala je teško oboljela Židovka.[454] Prije tri dana posjetila sam je. Boljelo me u mojoj duši, da treba uskoro umrijeti a da njenu dušu nije oprala milost krštenja. Razgovarala sam s bolničkom sestrom da joj, ukoliko se približi posljednji trenutak, podijeli sveto krštenje. Ipak tu je postojala poteškoća budući da je stalno bila okružena Židovima. Osjećah u svojoj duši nadahnuće moliti pred slikom, koju me je Isus potaknuo naslikati. Imam brošuru na čijim je koricama otisak slike Božanskog milosrđa. Rekoh Gospodinu: "Isuse, Ti Sam si mi kazao da ćeš po ovoj slici podijeliti mnoge milosti. Tako Te ja molim za milost svetog krštenja ovoj Židovki. Nije važno tko će je krstiti." Nakon tih riječi čudno se smirih i posve sam sigurna da će uprkos poteškoćama voda svetog krštenja teći njezinom dušom. U noći, (273) kad je bila jako slaba zbog nje sam tri put ustajala da bih odredila prikladan trenutak za podjeljivanje milosti. Ujutro joj je bilo prividno bolje. Poslije podne započeli su se približavati posljednji časovi. Bolničarka reče da je teško podijeliti joj milost, budući da su oni uz nju.[455] Dođe trenutak, budući da je bolesnica počela gubiti svijest, jedni požuriše po liječnika, drugi nekamo drugdje da bi spasili bolesnicu. Bolesnica ostade sama a bolničarka ju je mogla krstiti. Prije nego se svi povratiše, njena je duša bila uljepšana Božjom milošću i uskoro je započelo umiranje. Trajalo je to samo kratko kao da je zaspala. Iznenada ugledah njezinu dušu kako ulazi u nebo u predivnoj ljepoti. O kako je lijepa duša u posvećujućoj milosti! U mojoj je duši vladala velika radost, da sam pred ovom slikom primila tako veliku milost za ovu dušu.

917 O kako je veliko Božje milosrđe. Sve duše neka ga slave. O moj Isuse, ta duša će Ti pjevati u vječnosti hvalu milosrđa. (274) Dojam ovog dana, koji poticaše moju dušu, neću zaboraviti. To je već druga velika milost koju sam ovdje primila za duše pred ovom slikom. O kako je dobar Gospodin i pun milosrđa. Isuse, kako Ti puno zahvaljujem za ove milosti.

918 5. II 1937. Moj Isuse, uprkos svemu želim se sjediniti s Tobom. Isuse, ako je moguće, uzmi me Sebi, jer mislim, moje će se srce rasprsnuti od čežnje za Tobom.

454 Nije se moglo utvrditi o kome se radi.
455 Obitelj i prijatelji bili su uz bolesnicu. Vjerojatno se ne bi složili s krštenjem.

O kako jako osjećam da sam u progonstvu. Kada ću biti u kući našeg Oca i kad ću se moći nahraniti srećom, koja teče iz Presvetog Trojstva? Ipak ako je Tvoja volja da još živim i trpim, tada tražim ono što si Ti za mene predvidio. Zadrži me na zemlji, dokle se Tebi sviđa, pa makar do konca svijeta. O voljo mojega Gospodina, budi mojim blagom i zanosom moje duše. Iako je zemlja gusto naseljena, osjećam se samom a zemlja je za mene užasna pustinja. O Isuse, Isuse, Ti znaš i poznaješ žar moga srca. Ti sam, Gospodine, možeš mi podariti ispunjenje.

919 (275) † Danas sam upozorila jednu određenu gospođicu,[456] da satima ne stoji naokolo s muškarcima u hodniku, jer to ne priliči pristojnoj djevojci. Ona se ispričala i obećala popraviti se. Čak je plakala kad je upoznala svoju ludost. Kad sam joj govorila nekoliko riječi o moralu, svi muškarci dođoše iz sobe i saslušaše moju pouku. Židovi su čak nešto čuli i za sebe. Kasnije mi reče jedna određena osoba da su uši naslonili na zid i da su pažljivo slušali. Bila sam nekako slutila da oni slušaju, ali sam kazala što sam imala reći. Ovdje su zidovi tako tanki da se sve može čuti uprkos tihog govorenja.

920 † Ovdje je jedna određena osoba,[457] koja je nekoć bila naša odgojenica. Ona me sasvim razumljivo vježba u strpljivosti. Dnevno me posjećuje nekoliko puta i iscrpim se nakon svakog njezinog posjeta. Ali vidim, da mi je Gospodin poslao tu dušu. Neka Te sve veliča, o Gospodine. Strpljivost služi Božjoj slavi. O kako su siromašne duše.

921 (276) 6. II (1937.) Danas mi je Gospodin govorio: "*Moja kćeri, kaže Mi se, da si jako jednostavna. Dakle, zašto Mi onda ne kažeš sve, što te pogađa – čak i najmanje sitnice? Reci Mi sve. Znaj, da Mi tim pripravljaš veliku radost*". – Ja uzvratih: "Ti pak znaš sve, Gospodine". – Na to Isus reče: "*Da, Ja sve znam. Ali ne ispričavaj se tim da Ja sve znam, nego Mi kazivaj o svemu jednostavnošću djeteta, jer su Moje uho i Moje Srce naklonjeni tebi i drag mi je tvoj jezik.*"

922 † Kad sam započela veliku devetnicu na tri nakane, ugledala sam malog crvića na zemlji. Pomislih: Kako samo može doći ovamo, usred zime? Tada sam čula riječi u mojoj duši: "*Vidiš li, Ja mislim na njega i držim ga – a što je on u usporedbi s tobom? Zašto se tvoja duša zaprepastila samo i na trenutak?*" – Zamolila sam Gospodina za oproštenje za taj trenutak. Isus želi da uvijek ostanem djetetom, da svu svoju brigu bacim na Njega i slijepo se predam Njegovoj svetoj volji. On uze sve na Sebe.

456 Ne zna se, o kome se radi.
457 Misli se na Stanislawu Kwietniewsku (v.g. 450).

923 (277) 7. II (1937.) Danas reče mi Gospodin: "*Od tebe tražim savršenu žrtvu paljenicu tvoje volje. S tom se žrtvom ne može usporediti ni jedna druga. Ja Sâm vodim tvoj život i sve uređujem tako da si pred a Mnom trajna žrtva i uvijek vršiš Moju volju. Da ostvariš tu žrtvu sjediniti ćeš se sa Mnom na križu. Ja znam što ti možeš. Ja Sam ću ti izravno naložiti mnoge stvari i odložiti mogućnost njihovog izvođenja i učiniti ovisnom od drugih. Što nisu pak uspjeli pretpostavljeni, Ja sam ću izravno ostvariti u tvojoj duši. Tako će se ostvariti savršena žrtva paljenica u najtajnijoj dubini tvoje duše, i to ne samo za jedno vrijeme, nego znaj, Moja kćeri, da će ta žrtva trajati sve do smrti. Vrijeme je da Ja, Gospodin, ispunim sve tvoje želje. Zadovoljan sam s tobom, kao sa živom hostijom. Ničeg se ne plaši, Ja sam s tobom*".

924 Danas sam dobila pismo[458] od predstojnice da ne smijem biti kod umirućih. Tako ću umjesto sebe umirućima poslati poslušnost i ta će poslušnost podržavati duše (278) umirućih. To je volja Božja i to mi je dovoljno. Što sada ne razumijem, kasnije ću saznati.

925 7. II 1937. Danas sam molila srdačnije nego ikad prije na nakanu Sv. Oca[459] i trojice svećenika,[460] da ih Bog nadahne što On traži od mene, jer od njih ovisi ostvarenje. O kako sam se radovala da je Sv. Ocu zdravstveno bolje. Danas sam čula kako je govorio Euharistijskom kongresu,[461] i u duhu se premjestih tamo da bih primila apostolski blagoslov.

926 9. II (1937.) Kraj poklada. Posljednja dva dana poklada upoznala sam veliki broj kazni i grijeha. Gospodin mi je pokazao u jednom trenutku grijehe cijelog svijeta, koji su bili učinjeni ovog dana. Od užasa sam se onesvijestila i premda poznajem svu dubinu Božjeg milosrđa, čudila sam se da Bog dopušta postojanje čovječanstva. I Gospodin mi je dao upoznati tko održava postojanje čovječanstva: To su izabrane duše. Kad se ispuni mjera izabranih, ovaj svijet neće više postojati. Ova posljednja dva dana primila sam Sv. pričest kao (279) zadovoljštinu i rekoh Gospodinu: "Isuse,
927 danas sve prikazujem za grešnike. Neka udarci Tvoje pravednosti udare mene, a more Tvojeg milosrđa neka zahvati grešnike". I Gospodin usliša moje molitve. Mnoge duše vratiše se Gospodinu, ali ja sam bila smrtno žalosna pod teretom Božje pravednosti. Osjećala sam da sam predmetom srdžbe Najuzvišenijeg Boga. Navečer se moja muka uli u tako veliku,

458 Radi se o jednom malom pismu (polj. tzv. "sekretniczek") bez okvira sa zalijepljenim rubovima. Da bi ga se otvorilo, na jednoj je strani izbušen nizom rupica.
459 U to doba je bio obolio papa Pio XI.
460 S. F. vjerojatno moli na nakanu nadbiskupa Jalbrzykowskog (v. g. 263.),oca Andrasza (v.g. 70) i prof. Sopoćka (v. g. 48.)
461 Bio je održan u Manili na Filipinima od 3. – 7. II 1937.

nutarnju napuštenost, da se mojim grudima otrgnu nehtijući jecaj. Zatvorih se u svoju sobu i započeh klanjanje – Sveti sat. Nutarnja napuštenost i osjećana Božja pravednost bili su mojom molitvom. Bol i uzdisanje, dolazeći iz moje duše, bili su umjesto slatkog razgovora s Gospodinom.

928 Iznenada ugledah Gospodina. Pritisnu me na Svoje Srce i reče: "*Moja kćeri, ne plači, jer ne mogu podnijeti tvoje suze. Sve ću im dati, što moliš. Ipak prestani plakati*". – Bila sam ispunjena velikom radošću (280) a moja duša uroni u Njega kao i uvijek, kao moje jedino blago. Toga dana razgovarala sam više s Gospodinom, ohrabrena Njegovom dobrotom.

929 Kad sam se odmarala na Njegovom Preslatkom Srcu, rekoh Mu: "Isuse, imam Ti toliko puno za kazati". On uzvrati dobroćudno: "*Reci, Moja kćeri.*" – Tada započeh istresati bol svoga srca: "Cijelo čovječanstvo mi je posebno na srcu. Svi Te ne poznaju. Ali oni koji Te poznaju, ne ljube te tako kako se dostoji ljubiti Tebe. Tu viđim kako Te užasno vrijeđaju grešnici. Onda opet veliko tlačenje i progon vjernika, posebno Tvojih slugu. Opet vidim mnoge duše koje se slijepo ruše i užasni ponor pakla. Vidiš li, Isuse, to je bol što izjeda moje srce i moje kosti. Premda me obdaruješ Tvojom posebnom ljubavlju i presipaš moje srce rijekama Tvoje radosti, moje muke ne slabe što sam ih Ti nabrojila. One prodiru čak još (281) življe mojim jadnim srcem. Kako vruće čeznem da se čovječanstvo obrati velikim povjerenjem Tvojem milosrđu. Onda će biti lakše mom srcu, kad vidi slavu Tvoga imena." Isus je saslušao ozbiljno i zainteresirano istresanje moga srca, kao da ga ne poznaje. Prešutio je na neki način Svoje poznavanje njega, a ja sam se osjećala tim neusiljenijom u mom govoru. Gospodin mi reče: "*Moja kćeri, drag mi je jezik tvoga srca i moljenjem krunice Božanskog milosrđa približuješ Mi čovječanstvo.*" – Nakon tih riječi vidjela sam samu sebe, a Božja nazočnost je uvijek u mojoj duši.

930 † O moj Isuse, i kad dođem Tebi i Ti me ispuniš Sobom, to će biti punina moje sreće, ali čovječanstvo neću zaboraviti. Željela bih prozračiti zavjesu neba, da zemlja ne sumnja u Božje milosrđe. Moje se odmaranje sastoji u navješćivanju Tvojeg milosrđa. Duša iskazuje svojem Stvoritelju najveću čast kad se obraća punim povjerenjem Njegovom milosrđu.

931 (282) 10. II (1937.) Danas je Pepelnica

Za vrijeme Sv. mise nakratko osjećah[462] Isusove muke na svom tijelu. Velika korizma je vrijeme posebnog svećeničkog truda. Mora im se pomoći pri spašavanju duša.

462 Usp. Dn. br. 46.

932 Prije nekoliko dana napisala sam pismo duhovnom vođi[463] s molbom da mi dopusti za vrijeme korizme neke male žrtve. Budući da mi liječnik nije dopustio putovanje u grad, morala sam to pismeno učiniti. Ali danas je već pepelnica a ja još uvijek nemam odgovora. Ujutro nakon Sv. pričesti započela sam moliti Isusa, da ga prosvijetli Svojim svjetlom, da mi odgovori. Spoznadoh u svojoj duši da mi svećenik neće uskratiti pokorničke žrtve za koje sam molila, da će mi dati svoje dopuštenje, i tako sam započela sa svim mirom zamoljenu pokoru. Istog dana po podne dobila sam pismo od svećenika u kojem mi rado daje dopuštenje za zatražene pokorničke žrtve (283). Izuzetno sam se radovala da se moja nutarnja spoznaja slagala s mišljenjem duhovnog oca.

933 Tada sam čula riječi: "*Veću nagradu dobijaš za poslušnost i ovisno o ispovjedniku, nego za pokorničke žrtve koje želiš ispuniti.*[464] *Moja kćeri, znaj to i postupaj po tom: Kad bi bila i najmanja stvar koja pak nosi biljeg poslušnosti prema Mojem zastupniku, ona Mi je draga i velika u Mojim očima.*"

934 Male žrtve u korizmi. Ne mogu se više vježbati kao ranije u strogim mrtvenjima uprkos velikoj spremnosti i čežnji za tim, jer sam pod strogim nadzorom liječnika. U malim stvarima naprotiv mogu se vježbati. Najprije jednom spavati bez jastuka, osjetiti malo glad, svaki dan moliti Krunicu milosrđa što me je Gospodin naučio moliti i to raširenih ruku jedno određeno vrijeme (284) kao i spontane molitve. Nakana: Izmoliti jadnim grešnicima Božje milosrđe i za svećenike snagu da lome srca grešnika.

935 Moja povezanost s dušama umirućih je tako velika kao i ranije. Često pratim dušu jednog umirućeg na velikoj udaljenosti. Ali najviše se radujem kad vidim da se ostvaruje obećanje milosrđa na dušama. Gospodin je vjeran. Što On jednom kaže -to drži.

936 Jedna određena duša, koja je ležala na našem odjelu, bila je na samrti. Jako se mučila. Tri dana je trajalo njezino umiranje. Povremeno je bila pri svijesti. Cijela soba je molila za nju. Također sam i ja htjela poći k njoj, ali Majka predstojnica mi je zabranila ići umirućima. Tako sam molila u svojoj sobi za tu dušu. Kad sam čula, da se ona još uvijek muči i nije sigurno kad će doći kraj, dirnulo me nešto u mojoj duši i rekoh Gospodinu: "Isuse, kad Ti je sve drago što činim (285) tada Te molim za znak -neka se ne muči ova duša, nego neka odmah prijeđe u vječno blaženstvo". Nekoliko

463 Duhovni vođa bio je tada otac Andrasz (v. g. 70)

464 S. F. upućuje se na to da čin poslušnosti pred Bogom više vrijedi nego vlastite pokorničke vježbe.

minuta kasnije saznala sam da je ova duša bila tako smirena i brzo usnula
da se nije mogla pravovremeno upaliti svijeća.
937 † Ovdje želim kazati još jednu riječ o mojem duhovnom vođi.[465] Čudno,
da ima tako malo svećenika koji mogu uliti duši moć i hrabrost i snagu,
tako da duša može bez muke koračati naprijed. Pod takvim vodstvom
može duša, i sa slabim snagama, mnogo doprinijeti Božjoj slavi. S obzirom
na to upoznah jednu tajnu, da naime ispovjednik, duhovni vođa, ne smije
prezirati male stvari što mu ih duša povjerava. Kad duša primjeti da je u
tom kontrolirana, počinje se vježbati i ne ispušta ni najmanju prigodu za
krepost. Ona izbjegava i najmanju pogrešku i iz svega toga, kao iz malih
kamenja, nastaje duši prelijepa (286) Božja kuća. Ali i obrnuto, kad duša
primjeti da ispovjednik ne uzima ozbiljno male stvari, i ona ih započinje
manje cijeniti. Ona ne polaže nikakav račun ispovjedniku o tome. Još
gore, ona postaje nemarna u malim stvarima i umjesto naprijed ona
postepeno nazaduje. Duša to primjeti tek kad upadne u ozbiljnije stvari
i sada ne postavlja ozbiljno pitanje: Tko je kriv za to? Je li to njezina krivica
ili ispovjednikova, njenog duhovnog vođe? Ovdje govorim više o duhov-
nom vođi. Mislim, da se sva krivica mora pripisati nerazboritom duhov-
nom vođi. Duši se može samo uračunati pogreška da je sama izabrala tog
938 duhovnog vođu. Duhovni vođa može dušu po Božjim putovima dovesti
do svetosti. Duša bi trebala duže vrijeme moliti za duhovnog vođu i tražiti
od Boga da joj On Sam izabere duhovnog vođu. Što se s Bogom započne,
bit će Božje, a što se čisto ljudski započelo, ostaje ljudski. Bog je tako
milosrdan da bi duši pomogao (287). Sam joj izabire takvog duhovnog
vođu, i duši daje svjetlo, da je to taj pred kojim se treba otvoriti – sve do
najtajnijih temelja, kao pred Samim Gospodinom. Kad duša razmišlja i
utvrdi da je Bog sve vodio, neka srdačno zamoli Boga da podari duhov-
nom vođi puno svjetla za spoznaju njene duše. Ona ne bi trebala mijenjati
tog duhovnog vođu, osim da postoji važan razlog. Tako kao što je vruće
molila pred izborom svog duhovnog vođe za spoznaju božanske volje,
tako bi isto trebala puno i srdačno moliti pri namjeravanoj promjeni, da
bi spoznala da li je zaista Božja volja napustiti ga i izabrati jednog drugog.
Kad nije jasno spoznatljiva Božja volja za jednu promjenu, ne treba je
939 poduzimati. Sama duša ne stiže daleko a sotona hoće samo da se duša,
koja teži svetosti, prepusti svom vlastitom vodstvu, jer onda ne može biti
govora da ćemo tamo dospjeti. Izuzetak je duša koju izravno Sam Bog

465 Očito s. F. misli na oca Andrasza (v. g. 70). Ali te riječi pohvale mogu se isto tako odnositi
i na prof. Sopoćka (v. g. 48).

vodi. Ispovjednik to primjećuje odmah, (288) kad neku dušu vodi Bog
Sam; Bog mu to daje jasno spoznati. Takva duša treba biti podložna još
točnijem nadzoru duhovnog vođe, nego neka druga. U tom slučaju
duhovni vođa ne vodi putem, ili ga pokazuje, kojim duša treba ići, nego
prosuđuje i potvrđuje da je na pravom putu i da je vodi dobri duh. Ovdje
dušobrižnik ne mora biti samo svet, nego i iskusan i obazriv. Duša treba
njegovu riječ smatrati čak iznad Božje riječi, jer će tek onda biti sigurnom
od zavaravanja i krivih puteva. Duša koja svoja nadahnuća ne podlaže
strogom nadzoru Crkve, tj. ispovjednika, time očituje da je vodi zao duh.
S obzirom na to duhovni vođa treba biti vrlo oprezan i dušu ispitivati u
poslušnosti. Sotona se može čak obući u odjeću poniznosti, ali odjeću
poslušnosti ne može obući (289) i tu dolazi na vidjelo svo njegovo djelo.
Ispovjednik se ne bi trebao previše plašiti pred neobičnom dušom. Ako
mu Bog povjeri izvanrednu dušu, onda će mu podariti veliko prosvjetlje-
nje s obzirom na tu dušu, jer kako bi drugačije mogao prosuđivati velike
940 tajne između Boga i duše. U toj stvari mnogo sam pretrpjela i mnogo sam
bila kušana. Što sada pišem samo je ono što sam iskusila. Mnoge devet-
nice, molitve i pokore obavila sam prije nego mi je Bog poslao svećenika
koji je razumio moju dušu. Bilo bi daleko više svetih duša, kad bi bilo više
iskusnih i svetih duhovnih vođa. Neka duša koja iskreno teži svetosti, ne
može sama izaći na kraj kad joj dođe vrijeme kušnji, i napušta put
941 savršenosti. O Isuse, daj nam požrtvovnih i svetih svećenika! Veliko je
dostojanstvo svećenika, ali velika je i njegova odgovornost. Mnogo ti je
dano, o svećeniče, ali mnogo će se i tražiti...
942 (290) 11. II (1937.) Danas je petak. Za vrijeme Sv. mise osjećala sam
muke na svom tijelu: na rukama, nogama i boku. Te muke pripušta mi
Sam Gospodin kao zadovoljštinu za grešnike. To traje samo kratko ali
patnje su velike. Ne trpim duže od jedne minute, ali dojam ostaje dugo i
vrlo živo.
943 † Danas se osjećam u svojoj duši tako napuštenom da si to ne mogu
objasniti. Najradije bih se sakrila od ljudi i plakala bez prestanka. Nitko
ne razumije srce ranjeno ljubavlju. Kad ono doživi nutarnju napuštenost,
nitko ga ne može utješiti. O duše grešnika, vi ste mi oduzele Gospodina.
Dobro je tako, spoznajte kako je sladak Gospodin. I cijelo more gorčine
neka se izlije u moje srce. Svu Božju utjehu dala sam vama.
944 † Postoje trenuci u kojima ne vjerujem sama sebi. Uvjerena sam do
temelja o mojoj slaboći i mojoj bijedi i spoznala sam da mogu izdržati u
tim trenucima jedino pouzdavajući se u beskrajno Božje (291) milosrđe.
Strpljivost, molitva i šutnja jačaju moju dušu. Postoje trenuci u kojima

duša treba šutjeti, jer ne pristoji se govoriti stvorenjima. To su trenuci nezadovoljstva sa samom sobom, u kojima se duša osjeća slabo kao malo dijete. Tada se drži svom snagom Boga. U takvim trenucima živim isključivo iz vjere i kad se opet osjećam ojačana Božjom snagom, hrabrija sam u govoru i ophođenju s bližnjima.

945 Navečer mi reče Gospodin: *"Odmori se, Moje dijete, na Mom Srcu. Vidim, ti si iscrpljena radom u Mojem vinogradu"* – a moju dušu ispuni Božje veselje.

946 12. II (1937.) Danas me prože Božja nazočnost kao sunčeva zraka. Moja čežnja za Bogom tako je velika da stalno padam u nesvjest. Osjećam da vječna ljubav dodiruje moje srce. Moja malenkost ne može to (292) podnijeti, stoga padam u nesvijest, ali nutarnja snaga tako je velika. Duša želi postati jednaka ljubavi, kojom je ljubljena. U tim trenucima ona ima nadasve duboku spoznaju Boga. Što Ga ona više upoznaje to je vrućija i čistija njena ljubav prema Njemu. Neshvatljive su tajne duše s Bogom.

947 Ponekad moja duša probdije u satima dugom čuđenju s obzirom na beskrajnu slavu, koja se tako duboko saginje mojoj duši. Beskrajno traje moje nutarnje čuđenje nad tim da Uzvišeni Gospodin nalazi zadovoljstvo na meni i to mi Sam kaže. Ali sama ponirem još više u moju ništavnost, jer znam što sam sama po sebi. Ipak moram kazati da ludo ljubim svog Stvoritelja, svakim titrajem srca, svakim nervom. Moja duša tone i nesvjesno uranja... u Njega. Osjećam da me ništa ne može odvojiti od Gospodina, ni nebo ni zemlja, niti sadašnjost niti budućnost. Sve se može promijeniti, ali ljubav nikada, nikada, ona je uvijek ista. (239) On, beskrajni Gospodin, objavljuje mi svoju volju da Ga time posebno ljubim. On Sam ulijeva u moju dušu sposobnost za jednu Takvu ljubav kakvom On želi biti od mene ljubljen. Utapljam se sve više u Njega i ne bojim se. Ljubav je ispunila svo moje srce i kad bi mi se pričalo kako pred Njim drhte sami čisti duhovi i zakrivenim licem trajno uzvikuju "Svet", da bi se iz tog zaključilo kako bi moj neposredni susret s Gospodinom nanosio štetu Njegovoj slavi i časti – o ne, i opet ne. U čistoj ljubavi sadržano je sve – najveća slava i najveće klanjanje. Ljubavlju je duša uronjena u Njega u najvećem miru i što je izvanjski izgovoreno od stvorenja ne utječe na nju. To, što oni govore o Bogu, bijedna je sjena u usporedbi s onim što ona nutarnje doživljuje s Bogom. Ona se ponekad čudi da su duše zanesene izjavom o Bogu, jer to je za nju svakodnevni kruh. Ona zna da to što se da sažeti, još nije tako snažno (249) – ona to prima i sa strahopoštovanjem sluša, ali ona sama ima svoj vlastiti život u Bogu.

948 13. II (1937.) Danas za vrijeme Muke,[466] ugledah izmrcvarenog Isusa s trnovom krunom, s komadom trske u ruci. Isus je šutio a vojnici su se trudili oko oklade da bi Ga mučili. Isus ništa ne reče. On me samo pogleda. U tom trenutku sam osjećala Njegovu tako užasnu muku. Jedva možemo slutiti što je Isus za nas trpio još prije svog razapinjanja. Moja je duša puna bola i čežnje. U svojoj sam duši osjećala veliku mržnju prema grijehu i moja mi se najmanja nevjernost čini kao gorostasno brdo. Činim zadovoljštinu mrtvenjem i pokorom. Kad vidim izmrcvarenog Isusa, srce mi se hoće razderati, razmišljam što bi se dogodilo s grešnicima kad ne bi za se koristili Isusovu muku. U Njegovoj muci vidim svo more milosrđa.

(295) I. M. J. 12. II 1937.

949 † Ljubav Božja je cvijet – a milosrđe plod.
Neka sumnjajuće duše pročitaju ove prikaze o milosrđu i postanu vjerujuće.[467]
Milosrđe Božje, što izlaziš iz krila Očeva – ja se uzdam u Tebe.
Milosrđe Božje, Ti najveća Božja osobitosti – ja se uzdam u Tebe.
Milosrđe Božje, Ti neshvatljiva tajno – ja se uzdam u Tebe.
Milosrđe Božje, izvore što izlaziš iz tajne Presvetog Trojstva, ja se uzdam u Tebe.
Milosrđe Božje, neistraživo razumom ljudi i anđela, ja se uzdam u Tebe.
Milosrđe Božje, iz kojeg teče sav život i sreća, ja se uzdam u Tebe.
Milosrđe Božje, više od neba.
Milosrđe Božje, izvore čudâ i tajni.
Milosrđe Božje, što obuhvaća sav svemir.
Milosrđe Božje, došlo na svijet u osobi utjelovljene Riječi.
(296) Milosrđe Božje, što izlazi iz otvorene rane Srca Isusova.
Milosrđe Božje, što se za nas nalazi u Srcu Isusovu, a posebno za grešnike.
Milosrđe Božje, neistraživo u uspostavi presvete Hostije.
Milosrđe Božje, u osnivanju svete Crkve.
Milosrđe Božje, u sakramentu svetog krštenja.
Milosrđe Božje, u našem opravdanju po Isusu Kristu.
Milosrđe Božje, što nas prati kroz sav naš život.

---

466 Pod tim se podrazumijeva u poljskoj Crkvi pobožnost u korizmi u kojoj narod štujući muku i smrt Isusovu pjeva "Gorzkie Zale" (Gorko kajanje), slično našem pjevanju Gospina plača.

467 Oslanjajući se na slijedeće zazive sastavio je prof. Sopoćko litanije milosrđu Božjem, pri čemu je neke zazive popravio a neke dopisao (L. prof. Sopoćka od 14. V 1972.)

Milosrđe Božje, što nas posebno obuzima u času naše smrti.
Milosrđe Božje, što nam poklanja vječni život.
Milosrđe Božje, što je uz nas u svakom trenutku našeg života.
Milosrđe Božje, što nas zaštićuje od vatre pakla.
Milosrđe Božje, u obraćenju okorjelih grešnika.
Milosrđe Božje, čuđenje anđela i neshvatljivo svetima.
Milosrđe Božje, neistraživo u svim Božjim tajnama.
Milosrđe Božje, što nas podiže iz sve bijede.
Milosrđe Božje, izvore naše sreće i radosti.
Milosrđe Božje, što nas poziva iz ništavila u život.
Milosrđe Božje, što obuhvaća sva djela Njegovih ruku.
Milosrđe Božje, što kruni sve što jest i što će biti.
(297) Milosrđe Božje, u koje smo svi uronjeni.
Milosrđe Božje, slatka utjeho izmučenih srdaca.
Milosrđe Božje, jedina nado očajnih duša.
Milosrđe Božje, odmore srdaca, mire usred užasa.
Milosrđe Božje, srećo i zanose svetih duša.
Milosrđe Božje, što budiš pouzdanje uprkos beznadnosti.

950 † O vječni Bože, čije je milosrđe neistraživo i čije je blago smilovanja neiscrpivo, milosno pogledaj na nas i umnoži u nama Tvoje milosrđe da u teškim vremenima ne očajavamo i ne budemo obeshrabreni, nego se predamo s velikim povjerenjem u Tvoju svetu volju, koja je sama ljubav i smilovanje.

951 † O neshvatljivo i neistraživo Božje milosrđe, tko Te može dostojno častiti i slaviti?

Ti najveće svojstvo Svemogućeg Boga,
Ti slatka nado grešnog čovjeka.

Spojite se u hvalospjev, vi zvijezde, zemljo i mora i pjevajte zajedno i dražesno o neshvatljivom Božjem milosrđu.

952 (298) Moj Isuse, Ti vidiš da mi je sve Tvoja sveta volja. Meni je svejedno, što Ti sa mnom činiš. Stavljaš li mi na srce Tvoje djelo – mirno ću ga izvršiti, premda znam da za to nisam prikladna.

Zapovjediš li mi čekati preko Tvojih zastupnika – čekat ću strpljivo. Ti ispunjaš požrtvovnošću moju dušu, ali mi ne daješ mogućnost za djelovanje. Ti me privlačiš Sebi – u nebo a ostavljaš me ovdje na zemlji. Ti ulijevaš čežnju za Tobom u moju dušu, a sakrivaš se preda mnom. Umirem od čežnje za vječnim sjedinjenjem s Tobom, a dopuštaš da mi se približi

smrt. O Voljo Božja, Ti si hrana i sreća moje duše. Kad se klanjam svetoj volji mojeg Boga, moju dušu preplavljuje duboki mir.

O moj Isuse, Ti ne nagrađuješ za dobar ishod nekog djela, nego za iskrenu volju i nastojanje. Stoga sam posve mirna pa makar ostala uzaludna sva moja nastojanja i napori ili nikada ne bili ostvareni. Kad sve činim (299) što je u mojoj moći, ostalo ne pripada više meni i stoga najžešće oluje ne mogu smetati dubini mojeg mira. U mojoj savjesti boravi volja Božja.

953 † 15. II 1937. Danas su moje boli nešto žešće. Ne osjećam samo bolove u cijelim plućima, nego i čudne bolove u utrobi. Boli me toliko puno, koliko može podnijeti moja slaba narav; sve za neumrle duše, da bi se jadnim grešnicima izmolilo božansko milosrđe i snaga svećenicima. O kakvo strahopoštovanje imam pred svećenicima i molim od Isusa, Najuzvišenijeg Svećenika, mnoge milosti za njih.

954 Danas nakon Sv. pričesti reče mi Gospodin: "*Moja kćeri, radujem Se sjedinjenju s tobom. Najveću čast iskazuješ Mi podlažući se Mojoj volji. Time privlačiš more blagoslova na sebe. Ne bi Mi se posebno svidala, kad ne bi živjela po Mojoj volji*". O moj Slatki goste, za Tebe sam spremna na svaku žrtvu, ali Ti znaš, da (300) sam samo slaba, ali ipak s Tobom mogu sve. O moj Isuse, usrdno Te molim, ostani sa mnom u svakom času.

955 15. II 1937. Danas sam čula riječi u mojoj duši: "*Ti hostijo, koja se sviđaš Mojem Ocu, znaj, Moja kćeri, da se posebno sviđaš Presvetom Trojstvu, jer živiš isključivo po Božjoj volji. Nijedna žrtva se ne može usporediti s tom*".

956 † Nakon tih riječi dođe u moju dušu spoznaja božanske volje, tj. sve gledam s jednog višeg stajališta i sve događaje i stvari, neugodne ili ugodne. Sve prihvaćam s ljubavlju kao dokaze posebnog zadovoljstva Nebeskog Oca.

957 Na oltaru ljubavi gorjet će čista žrtva moje volje. Da bi moja žrtva bila savršena najtješnje se sjedinjujem sa Isusovom žrtvom na križu. Kada pod težinom velike muke drhti moja narav i smanjuju se fizičke i duhovne snage, duboko se skrivam u Isusovoj otvorenoj rani Srca, (301) šuteći, kao golubica i ne žaleći se.

Neka sve moje ljubavi, pa makar bile i najsvetije, najljepše i najplemenitije, budu uvijek na zadnjem mjestu a na prvom mjestu Tvoja sveta volja. Tvoja najmanja želja mi je, o Gospodine, dragocjenija nego nebo sa svim blagom. Znam, da me stvorenja neće razumjeti, stoga će moja žrtva biti to čišća u Tvojim očima.

958 Prije nekoliko dana dođe mi jedna osoba s molbom moliti srdačno na njenu nakanu, budući da je ona važna i žurna. Iznenada osjetih u svojoj

duši da se ta stvar ne sviđa Bogu. Obećah – ipak ne na željenu nakanu nego za nju samu. Nakon nekoliko dana dođe mi ta žena i zahvali se da nisam molila na željenu nakanu nego za nju, jer je imala nakanu prave osvete prema jednoj osobi koja joj je dugovala poštovanje i čast na osnovu četvrte zapovijedi. (302) Isus je promijenio njezinu nutrinu i ona je sama uvidjela svoju krivicu. Ona se čudila da sam mogla prodrijeti u njezina tajnu.

959 † Danas sam dobila pismo od prof. Sopoćka s čestitkama za imendan[468]. Želje su me obradovale ali ražalostilo me njegovo manjkavo zdravlje. Znala sam o tom po nutarnjoj spoznaji, ali to nisam htjela vjerovati. Sada, budući je napisao da je to tako, istinite su i druge stvari o kojima nije pisao – a moja nutarnja spoznaja me ne vara. On mi je preporučio sve potcrtati o čemu znam da ne potječe od mene. Radi se o svemu što mi Isus govori, a što čujem u duši. On me je već nekoliko puta molio zato, ali ne imadoh vremena, ili mi se čak nije žurilo s time. Ali otkuda on zna da to nisam upotpunila. To me je jako začudilo, a sad idem svim srcem na taj posao. O moj Isuse, volja Tvojeg zastupnika je jednoznačno Tvoja sveta volja, bez i najmanje sumnje.

960 (303) 16. II 1937. Danas sam nepažnjom ušla u susjednu sobu i tako se malo raspričala s tom osobom.[469] Kad sam opet bila u svojoj sobi razmišljala sam malo o toj osobi. Iznenada stade Isus uz mene i reče: "*Moja kćeri, na što misliš u ovom trenutku?*" Ne razmišljajući naslonih se na Njegovo Srce, jer sam bila spoznala da sam suviše mislila na stvorenje.

961 † Jutros, nakon svojih duhovnih vježbi, započela sam plesti. Tiho sam osjećala u svom srcu – osjećala da je Isus u njemu. Ta duboka i slatka sigurnost Božje nazočnosti ohrabri me da Gospodinu kažem slijedeće: "O Presveto Trojstvo, što boraviš u mom srcu, daruj mi milost obraćenja toliko mnogo duša, koliko sam danas iglom naplela petljâ. Tada čuh riječi u mojoj duši: "*Moja kćeri, tvoje traženje je suviše veliko*". – Isuse, Tebi je lakše puno dati nego malo" – "*To je tako, lakše mi je jednoj duši dati mnogo nego malo, ali svako obraćenje jedne grešne duše traži žrtvu.*" – "Tako Ti žrtvujem, Isuse, (304) ovaj moj čestit posao. Ne smatram da je ova žrtva neznatna za mnogo duša. Ti Sam si, Isuse, takvim radom trideset godina spašavao duše. Ali budući da mi sveta poslušnost zabranjuje strogu pokoru i mrtvenje, molim Te, Gospodine, primi te sitnice s biljegom poslušnosti[470] kao velike stvari". Na to čuh glas u mojoj duši: "*Moja draga kćeri, Ja ću ispuniti tvoju molbu*".

468 Imendan svog redovničkog imena slavila je s. F. 15. veljače.

469 Nije se moglo utvrditi s kim je razgovarala s. F.

962 † Često vidim jednu osobu koja je draga Bogu. Bogu je ona jako mila, ne samo stoga jer se trudi oko časti Božanskog milosrđa, nego zbog ljubavi koju njeguje prema Gospodinu. Premda ta duša ne zamjećuje uvijek na osjetan način ljubav u svom srcu i gotovo stalno boravi u Maslinskom vrtu, ona je stalno draga Bogu i njena velika strpljivost pobijedit će sve protivštine.

963 O, kad bi znala duša što trpi, kako ju jako Bog ljubi, umrla bi od radosti i prekomjerne sreće. Jednog dana upoznat ćemo, što znači trpljenje, ali onda nećemo moći više trpjeti. – Sadašnjost pripada nama.

964 † (305) 17. II 1937. Jutros, za vrijeme Sv. mise, vidjela sam trpećeg Isusa. Njegova muka odražavala se na mojem tijelu, iako nevidljivo, ali ne manje bolno. Isus me pogledao i reče: "*Uprkos mojoj gorkoj muci*
965 *propadaju duše. Dajem im posljednje sidro spasa. To je svetkovina Mojeg milosrđa*[471]. *Ukoliko ne slave Moje milosrđe, propast će za vječnost. Tajnice Mojeg milosrđa, piši, objavljuj dušama Moje veliko milosrđe, jer je blizu strašni dan, dan Moje pravednosti.*"

966 † Danas sam čula slijedeće riječi u mojoj duši: "*Moja kćeri, pođi na djelo. Ja sam s tobom. Čekaju te veliki progoni i muka, ali neka te tješi misao da će se mnoge duše spasiti i posvetiti ovim djelom.*"

967 † Kad sam započela s radom, potcrtati riječi Gospodinove,[472] sve sam još jednom pogledala po redu. Tako dođoh do lista gdje sam napisala savjete i upute oca Andrasza i sada ne znadoh da li su potcrtane ili nisu. Tada čuh slijedeće riječi u mojoj duši: "*Potcrtaj ih, jer te su riječi Moje. Ja sam posudio usta* (306) *Moje radosti Srca, da bih tebi govorio. Sebi za umirenje trebaš se držati ovih uputa do smrti. Ne bi Mi se dopalo kad bi se*
968 *udaljila od ovih uputa. Znaj, da sam ga Ja Sam postavio između Mene i tvoje*

470 S. F. je željela svoje pokorničke vježbe prikazati za spasenje duša. No zabraniše joj takvo vršenje pokore. Umjesto toga žrtvovala je na gornju nakanu čin poslušnosti i svoj ručni rad.

471 Prema obavijesti Postulatio Beatificationis Servae Dei s. Faustinae H. Kowalska – Rim od 12. X 1988. mora se slijedeće naglasiti:
a) Ove dvije rečenice ne potječu od Isusa.
b) Loša prethodna formulacija treba se pripisati lošem sjećanju s. Faustine. Ona je ležala s tuberkulozom uznapredovalog stadija u lječilištu Kraków-Pradnik. Isus je vjerojatno koristio ono izražavanje koje je već jednom bio primjenio u jednoj ranijoj objavi (Dn br. 687)

472 Prof. Sopoćko (v.g. 48) potiče s.F. potcrtati sve ono u njezinom Dnevniku, što po njezinom mišljenju potječe izravno od Boga – posebno ono što se odnosi na uvođenje svetkovine milosrđa i osnivanje nove redovničke zajednice (L. br. 76, 116.)

duše. To činim za tvoje smirenje i da se ne prevariš. Otkad sam te postavio pod posebnu svećeničku zaštitu oslobođena si toga da polažeš točan račun svojim pretpostavljenima o Mojem susretu s tobom. Osim ovog područja budi kao dijete prema svojim pretpostavljenima. Što činim u dubini tvoje duše, o tom izvještavaj iskreno i opširno samo svećenicima". Primjetih, da Bog od trenutka kad mi je dao duhovnog vođu, ne traži kao ranije izvješćivanje o svemu moje poglavare. Izuzetak vrijedi za vanjske stvari. Inače samo duhovni vođa poznaje moju dušu. Izuzetna je milost imati duhovnog vođu. O, kako malo duša imaju tu milost. Pod najvećim poteškoćama živi duša u stalnom miru. Svaki dan nakon Sv. pričesti zahvaljujem Isusu za tu milost, svaki dan (307) molim Duha Svetoga njemu za prosvjetljenje. Uistinu, osjećam na svojoj vlastitoj duši, koju snagu imaju riječi duhovnog vođe. – Neka je slavljeno Božje milosrđe za tu milost.

969 † Danas sam održala svoje razmatranje pred Presvetim Oltarskim sakramentom.[473] Kad sam se bila približavala oltaru Božja nazočnost prože moju dušu. Bila sam uronjena u ocean Njegova božanstva. Isus mi reče: "*Moja kćeri, sve što postoji, tvoje je.*" Uzvratih Gospodinu: "Moje srce ne traži ništa, samo Tebe samog, Ti blago moga srca. Zahvaljujem Ti za sve darove, što mi ih darivaš, o Gospodine, ali želim samo Tvoje Srce. Premda je nebo veliko, ono je ništa za mene bez Tebe. Ti znaš, Isuse, da se neprestano onesvješćujem od čežnje za Tobom". – "*Znaj, Moja kćeri, da si već sada kušala što je drugim dušama pridržano za vječnost.*"

970 Iznenada preplavilo je svjetlo Božje spoznaje moju dušu. O, da li mogu samo malo izraziti od onog što moja duša doživljava na Srcu nepojmljive (308) Slave. Ne mogu to izreći. Samo ona duša prepoznaje tu milost, koja je barem jednom u svom životu imala sličnu. Kad sam se vratila u svoju sobu, mislila sam da sam došla iz pravog života u smrt. Kad mi je liječnik izmjerio bilo začudio se: "Što Vam se dogodilo, Sestro, takvo bilo još nikad niste imali. Rado bih znao što je izazvalo takvo povišenje bila?" Što bih mu mogla kazati, sama nisam znala da sam imala tako jako bilo. Znam samo da umirem od čežnje za Bogom – to mu naravno nisam kazala, jer što mi ovdje pomaže medicina.

971 19. II 1937. Susret s umirućima. Oni me zamoliše za molitvu. Ja mogu moliti, jer mi Gospodin osobito daje duha molitve. Stalno sam povezana s Njim. U svoj punini osjećam, da živim za duše da bi ih privela Tvojem milosrđu, o Gospodine. U tom pravcu ni jedna žrtva nije mala.

473 Radi se o kapeli lječilišta.

972 (309) Danas je gospodin dr.[474] odredio, da još trebam ostati ovdje do travnja. Volja Božja – iako sam se željela vratiti u zajednicu sestara.

973 Danas sam saznala za smrt jedne naše sestre,[475] koja je umrla u Plocku. Još prije nego su me obavijestili o njezinoj smrti, ona je bila kod mene.

974 22. II 1937. Danas su započele duhovne vježbe u našoj kapeli za službujuće. Na njima može sudjelovati svatko, tko želi. Svakodnevno je jedna pouka. Otac Bonaventura, piarist, propovijeda cijeli sat. On izravno govori dušama. Sudjelovala sam na duhovnim vježbama, jer želim bolje upoznati Boga i još Ga iskrenije ljubiti. Shvatila sam – što je veća spoznaja, to je ljubav jača.

975 Danas sam čula riječi: "*Moli za te duše da se ne boje doći na sud Mojeg milosrđa. Neumorno moli za grešnike. Ti znaš kako jako njihove duše pritišću Moje Srce. Ublaži Moju smrtnu žalost. Razdjeljuj Moje milosrđe.*"

976 (310) 24. II 1937. Danas sam za vrijeme Sv. mise vidjela umirućeg Isusa. Muke Gospodinove prodirahu mojom dušom i mojim tijelom. Iako nevidljivo, bilo je jako bolno. Trajalo je to vrlo kratko.

977 Za vrijeme pjevanog "Gorzkie Zale"[476] Njegova muka mi tako dira srce, da ne mogu suzdržati svoje suze. Najradije bih se negdje sakrila da bih se posve predala boli, koja proistječe iz razmatranja Njegove muke.

978 Kad sam molila na nakanu oca Andrasza, saznadoh koliko je drag Bogu. Od tog trenutka imam još veće strahopoštovanje prema njemu – kao pred jednim svecem. Kako se tome radujem. Za to sam se Bogu srdačno zahvalila.

979 Danas ugledah Isusa za vrijeme pobožnosti Blagoslova. On mi reče slijedeće riječi: "*Budi poslušna u svemu svom duhovnom vodi. Njegova riječ je Moja volja. Ojačaj se u dubini svoje duše u nakani da Ja govorim njegovim ustima. I Ja želim, da razotkriješ stanje svoje duše pred njim istom jednostavnošću* (371) *i iskrenošću kao što to činiš preda Mnom. Ponavljam ti to još jednom, Moja kćeri: "Znaj da je njegova riječ za tebe Moja volja*".

980 Danas ugledah Gospodina u velikoj ljepoti. On mi reče: "*Moja draga hostijo, moli za svećenike, posebno u ovo vrijeme žetve.*[477] *U tebi je Moje Srce našlo zadovoljstvo i radi tebe blagosivljam zemlju*".

474 Dr. Silberg (v.g. 372)

475 15. veljače umrla je u Plocku s. Kornelia Trzaska. Rođena je 1888. a stupila je u Kongregaciju 1905. g. U redovničkoj zajednici obavljala je dužnost postolara.

476 Za vrijeme preduskrsnog pokorničkog vremena u kapeli lječilišta pjevane su "Gorzkie Zale" (Gorki plačevi) (v. g. 466) U našim krajevima poznato je pjevanje "Gospina plača" u korizmi (nap. prevodioca).

477 Riječ "žetva" znači u riječniku poljskog svećenika "velika korizma". To predstavlja za

981 Shvatila sam za vrijeme ove dvije godine nutarnjih muka, koje trebam podnijeti u predanju volji Božjoj da bih bolje upoznala tu volju, da sam bolje koračala naprijed u savršenosti nego u proteklih deset godina. Već dvije godine nalazim se na križu između neba i zemlje. To znači da sam vezana zavjetom poslušnosti, s jedne strane mojoj predstojnici kao samom Bogu, s druge strane Sam Bog objavljuje mi Svoju volju; stoga je moja nutarnja muka tako velika, koju nitko ne može shvatiti (312) ni razumjeti -ove duševne muke. Čini mi se da bi bilo jednostavnije predati svoj život, nego ponekad podnositi jedan sat takve muke. O tom ne želim puno pisati jer se to ne da opisati, kako volju Božju spoznati izravno, ali savršeno biti poslušna volji Božjoj neizravno zastupanjem poglavara. Hvala Gospodinu, da mi je dao duhovnog vođu, jer inače ne bi napredovala ni koraka naprijed.

982 † U ovim danima primila sam od moje 17-godišnje sestre nadasve drago pismo. Ona moli i zaklinje me omogućiti joj ulazak u samostan.[478] Ona je spremna na svaku žrtvu za Boga. Saznajem iz njezina pisma da je Sam Bog vodi. Radujem se zbog velikog Božjeg milosrđa.

983 † Danas moju dušu sasvim obuze i prože slava Božja. Ona dođe nada me i tako me preplavi, da sam posve uronjena u njenu veličinu. Rastapam se i nestajem u Njemu koji je moj život i moja punina.

984 (313) Moj Isuse, dobro razumijem da se moja savršenost ne sastoji u tom da me Ti upućuješ provoditi velika djela. O ne, veličina duše ne sastoji se u tom, nego u jakoj ljubavi prema Tebi. O, Isuse, spoznajem u dubini moje duše, da su najveća djela s činom čiste ljubavi prema Tebi neusporediva. Želim Ti biti vjerna i ispuniti Tvoje želje. Koristim svoje snage i svoj razum da bih ispunila sve što mi Ti preporučuješ činiti, o Gospodine, ali bez jednog daha vezanosti na te stvari. Činim sve, jer je to Tvoja volja. Sva moja ljubav nije utonula u Tvojim djelima, nego u Tebi Samom, a moj Stvoritelju i Gospodine.

985 25. II 1937. Molila sam srdačno za sretnu smrt jednoj određenoj osobi,[479] koja se jako mučila. Već dva tjedna lebdjela je između života i smrti. Bilo mi je nje žao i rekoh Gospodinu: "Slatki Isuse, ako su Ti drage moje stvari koje činim Tebi na čast, onda molim Te – uzmi je Sebi. (314)

vjernike između ostalog vrijeme duhovnih vježbi. Dušobrižnici (Božji kosioci) posebno se trude u to vrijeme približiti Boga ljudskim dušama.

478 V. g. 161. i jedno pismo s. F. njenim tjelesnim sestrama Nataliji i Wandi od 10. VI 1938. (L. br. 296, 297.)

479 Morao je to biti netko od pacijenata. Tko je to bio, nije se dalo utvrditi.

Neka počiva u Tvom milosrđu". Pri tom sam bila čudno smirena. Nakon nekog vremena mi je javljeno da je ta osoba što se užasno mučila, preminula.

986 Vidjela sam jednog određenog svećenika[480] u potrebi. Molila sam za njega sve dok Isus nije pun dobrote pogledao na njega i darovao mu Svoje snage.

987 Danas spoznadoh da je jedna osoba[481] iz moje obitelji uvrijedila Boga i da se nalazi u velikoj smrtnoj opasnosti. Ta spoznaja prožela je moju dušu jednom tako velikom boli, da sam pomislila da neću moći podnijeti tu uvredu Boga. Jako sam molila Boga za oproštenje, ali vidjela sam Njegovu ogromnu srdžbu.

988 Molila sam na nakanu jednog svećenika,[482] da mu Bog pomogne u određenim stvarima. Iznenada ugledah Razapetog Gospodina. Isus bijaše zatvorio Svoje oči. Uronio je u muku. Pozdravih Njegovih pet rana, svaku pojedinačno i zamolih blagoslov za tog svećenika. Isus mi je omogućio nutarnje spoznati kako Mu je draga ta duša (315). I ja osjetih kako milost teče iz Isusovih rana na tu dušu, koja je kao Isus bila razapeta na križu.

989 Moj Gospodine i Bože, Ti znaš da moja duša ljubi samo Tebe. Sva moja duša ponire u Tebe, Gospodine. Ukoliko ne bi ništa ispunila od toga, što si mi Ti dao upoznati, ipak sam smirena jer učinila sam u tom pravcu sve, što je bilo u mojoj moći. Ja znam samo jako dobro, Gospodine, da Ti ne trebaš naših djelâ, Ti želiš ljubav. Ljubav, ljubav i još jednom ljubav prema

990 Bogu – nema ništa većeg, ni na nebu ni na zemlji. Najveća veličina je – ljubiti Boga. Prava veličina je u ljubavi Božjoj. Prava mudrost je -ljubiti Boga. Sve što je veliko i lijepo – je u Bogu. Izvan Boga nema ni veličine ni ljepote. O vi mudri i vi veliki mislioci ovog svijeta – znajte, da je prava veličina u ljubavi Božjoj. O kako me čudi da se poneki ljudi zavaravaju govoreći sami sebi da vječnost ne postoji.

991 (316) 26. II 1937. Danas sam vidjela kako su slavljene svete tajne bez liturgijske odjeće i u privatnim kućama, zbog prolaznog nevremena. Ugledah sunce koje je izašlo iz Presvetog Oltarskog sakramenta i ugasiše se, budući da su bila zatamljena, druga svjetla i svi su bili usmjerili svoje oči na to svjetlo, značenje ne razumijem u ovom trenutku.

480 Teško je utvrditi o kojem se svećeniku ovdje radi. Vjerojatno je s. F. mislila na prof. Sopoćka (v.g. 322).

481 Nije se moglo iznaći, o kom se ovdje radi.

482 Može se pretpostaviti da je s. F. molila za prof. Sopoćka izmoliti mu te milosti.

992 † Prolazim kroz život pred dugama i olujama, ali s uzdignutim čelom, jer ja sam Kraljevsko dijete. Osjećam da Isusova krv teče u mojim venama a svoje povjerenje položila sam u veliko Gospodinovo milosrđe.

993 † Molila sam Gospodina da mi danas dođe jedna određena osoba.[483] Željela sam je još jednom vidjeti. To mi treba biti znakom da je pozvana u samostan, kojeg mi je Gospodin zapovijedio osnovati. Neobično je došla ta osoba i potrudih se malo oblikovati njezinu nutrinu. Pokazah joj put samozatajnosti i požrtvovnosti. Ona to rado prihvati. Svu tu stvar položih u ruke Gospodinove, da bi On sve vodio kako Mu se sviđa.

994 (317) Danas, kad sam na radiju čula pjesmu "Laku noć, Sveta Glavo mojeg Isusa", iznenada moj duh uroni u Boga, a Božja ljubav ispuni moju dušu. Neko sam vrijeme bila u nazočnosti Nebeskog Oca.

995 Iako nije lako živjeti u stalnom umiranju,
Prikovana na križu različitih muka,
A ipak sam u predanju zapaljena ljubavlju,
Jednako serafinu ljubim Boga, pa i ako sam samo nemoć.

Velika je duša koja usred muka
Vjerno stoji uz Boga i čini Njegovu volju.
U miru i olujama ne zna za utjehu,
Jer čista ljubav Božja sladi njezinu sudbinu.

U sreći ljubiti Boga nije nikakva velika stvar,
Zahvaliti Njemu kad nam se dobro događa.
Ali u protivštinama Njega slaviti,
Ljubiti radi Njega Samog i u Nj se pouzdavati.

Kad duša boravi u sjeni Getsemanija,
Sama u boli i gorčini
(318) Ona se penje, sve do Isusovih visina.
Ne žalosti se uprkos gorkom piću.

Kad duša ostvaruje volju Najvišeg,
Kad između stalnih mučenja i boli,
Ponuđen kalež drži na usnama,
Ostaje jakom – ništa je ne može potresti.

483 Nije se moglo utvrditi na koga se misli.

Uprkos mučenja ponavlja: "Neka je Tvoja volja".
Strpljivo čeka na dan promjene.
U najdubljoj tami čuje Isusa: "Moj si"
I potpuno spoznaje kad zid razdiobe padne.

996 28. II 1937. Danas sam kroz duže vrijeme osjećala Isusovu muku. Pri tom mi je postalo jasno koliko je molitva potrebna dušama. Osjećam da sam se sva pretvorila u molitvu kako bih svakoj duši izmolila Božje milosrđe. O moj Isuse, primam Te u svoje srce kao zalog milosrđa dušama.

997 Kad sam večeras čula na radiju pjesmu "Laku noć, Sveta Glavo mojeg Isusa", moja je duša iznenada bila odnešena u tajanstveno Božje krilo. Spoznadoh što je (319) vrijedno pred Bogom i što čini veličinu duše: ljubav, ljubav i još jednom ljubav. Spoznadoh, da je sve što postoji prožeto Bogom. Preplavila me tako jaka Božja ljubav da to ne mogu opisati. Sretna duša koja može ljubiti bez pridržaja, jer u tome je njena veličina.

998 Danas sam obavila jednodnevne duhovne vježbe. Za vrijeme posljednjeg predavanja[484] reče svećenik kako je svijetu nužno potrebno Božje milosrđe. Gotovo je izvanredno vrijeme u kojem čovječanstvu vrlo žurno treba Božje milosrđe i molitva. Tada čuh u duši riječi: "*To su riječi za tebe. Čini sve što se nalazi u tvojoj moći za djelo Mojeg milosrđa. Ja želim da se štuje Moje milosrđe. Čovječanstvu pružam posljednje sidro spasenja – utočište Mojem milosrđu. Moje se Srce raduje tom blagdanu*". Nakon ovih riječi shvatih da me ništa ne može osloboditi od obveze činiti sve što Gospodin od mene traži.

999 Noćas me toliko boljelo da sam mislila da je kraj mom životu. Liječnici nisu mogli ustanoviti vrstu bolesti (320) Mislila sam da će mi se raspasti sva utroba, ali nakon nekoliko sati takve muke bila sam zdrava. To sve za grešnike. Neka na njih siđe Tvoje milosrđe, o Gospodine.

1000 U života strašnoj divljini
O slatki Isuse moj,
Sačuvaj duše od raskola,
Ti vrelo milosrđa.

484 S. F. koristila je prigodu za vrijeme jednodnevnih duhovnih vježbi (mjesečni dan unutarnjeg pribiranja) da sluša predavanja koja je držao otac Bonaventura Kadeja (v. g. 475) za osoblje lječilišta.

Neka svjetlo Tvojih zraka,
O slatki pastiru duša,
Tvojim milosrđem promjeni svijet,
Da bi Tebi služili u toj milosti, Isuse.

Trebam kročiti kamenim putem,
Ali ne bojim se,
Jer mi izniče čisto vrelo Tvog milosrđa
A s njim snaga za ponizne.

Izmučena i izmrcvarena sam,
Ali moja savjest jasno mi govori:
Sve na slavu Gospodinovu,
On je moja baština i odmor.

S. Faustina od Presvetog
Oltarskog sakramenta

Kongregacija sestara Naše Gospe od milosrđa

Želim slaviti milosrđe Gospodnje

Bilježnica III

(1) I.M.J.[485]

1001 Zahvaljujem Ti, moj Gospodine i Učitelju,
Da Si me promijenio u Sebe,
Da sa mnom prolaziš poteškoće života,
S Tobom u srcu ne trebam se plašiti.

I.M.J.

1002 Pripremljena je Gospodinova posljednja večera,
S apostolima On sjeda za stol.
Njegovo biće pretvoreno je u ljubav,
Prema odluci Trojedinog.

Želim s vama večerati
Prije nego podnesem muku smrti.
U odlasku Me ljubav zadržava s vama,
Krajnja ljubav dariva svoju krv i svoj život.

Ljubav se zastire likom kruha,[486]
Da bi u odlasku ostala s nama.
Takvo se predanje ne traži,
Ali najdublja ljubav potiče Ga na to.

O kruhu i vinu govori On riječi:
To je Moje tijelo, to je Moja krv.
Otajstveno, ali pun ljubavi,
Pruža On kalež Svojim učenicima.

Strah ispunja nutrinu Isusovu:
"Jedan od vas će me izdati".
Oni šutješe. Grobnom tišinom.
Ivan naslanja glavu na Isusove grudi.

Večera je završena,
Pođimo, gore – u Maslinski vrt,
Ljubav je nasićena,
Izdajica spreman.

485 I.M.J. – Znak je Kongregacije i znači imena: Isus, Marija, Josip.
486 Ovdje se navezuje na sakrament Euharistije koja se često naziva Sakramentom ljubavi.

(2) I.M.J.

1003 O Božja Voljo, Ti si mi hrana,
Ti si Moje blago. Požuri, Gospodine,
Svetkovinu milosrđa, da duše
Upoznaju vrelo Tvoje dobrote

Bog i duše

Sestra M. Faustina
od Presvetog sakramenta[487]

Krakow, 1. III 1937.

1004 I. M. J.

O Božja voljo, Svemogućeg,
Ti si moje Blago, Ti si moja Radost.
Što mi želi pružiti ruka Gospodinova,
Prihvaćam radosno, odano i s ljubavlju.

Tvoja volja je sveta – meni je odmor,
Ona skriva svu moju svetost
I vječno blaženstvo,
Jer najveća hvala je – vršiti Božju volju.

Božja volja – Njegove želje to su.
Ispunjam ih bez pridržaja,
Jer to je Njegova Božanska želja,
U trenucima, u kojima nam Bog dariva svoje pouzdanje.

Čini sa mnom, što Ti se sviđa Gospodine,
Neću Ti granicâ stavljati,
Ti Blago i Ljubavi moje duše,
Svo moje pouzdanje Tebi darujem.

487 V. g. 277.

1005 (3) I. M. J.

Kraków, 1. III 1937.
† Treća bilježnica

Bog i duše

Od svih stvorenja neka teče hvala i zahvala Božjem milosrđu, u svako vrijeme i u vječnosti.

1006 † O Gospodine i moj Bože, Ti mi zapovijedaš pisati o milostima, koje mi podjeljuješ. O moj Isuse, bez jasne upute ispovjednika[488] zapisivati što se događa u mojoj duši, po sebi samoj ne bih napisala ni jednu jedinu riječ. Ali budući da pišem o sebi samoj to se događa na osnovu jasnog poticaja u svetoj poslušnosti.

1007 † Tebi neka je hvala i čast, o Presveto Trojstvo, Vječni Bože. Neka milosrđe, što teče iz Tvoje nutrine, nas zaštiti od Tvoje pravedne srdžbe. Neka odzvanja slava Tvojeg neshvatljivog milosrđa. Na svim Tvojim djelima, o Bože, pečat je Tvojeg neshvatljivog milosrđa.

1008 1. III 1937. Gospodin mi je dao spoznati kako Mu se malo sviđa brbljiva duša. – *"U takvoj duši ne nalazim odmora. Stalna buka Me muči i u takvoj buci duša ne može razlikovati Moj glas".*

1009 Danas sam molila Isusa da smijem vidjeti jednu određenu osobu.[489] To je trebalo biti znakom da je Gospodin poziva u ovaj samostan. Susrela sam je i spoznala da je ta duša pozvana. Zamolih Gospodina, da On sam oblikuje tu dušu. Često sam razgovarala s njom o pozivu – ostatak će ostvariti Gospodin.

1010 (4) 5. III 1937. Danas sam duže vremena osjećala Gospodinovu muku na svom tijelu. To je veliki bol, ali sve za neumrle duše.

1011 Danas me je posjetio Gospodin. Pritisnu me na Svoje Srce i reče: *"Odmori se, Moje dijete, Ja sam uvijek s tobom".*

1012 † 8. III 1937. Kad sam molila za oca Andrasza, spoznala sam iznenada kako je bliz Bogu i kako je draga Gospodinu njegova duša. Izuzetno sam se tomu radovala, jer je moja velika želja sve duše dovesti do krajnje uske povezanosti s Bogom.

1013 † Danas, dok sam molila, obuzela je moju dušu žestoka težnja krenuti na djelo, tako da nisam mogla obuzdati svoju revnost. Kako vruće čeznem da duše ove Kongregacije stoje pred prijestoljem Božjim i trajno mole za

488 Riječ "ispovjednici" upućuje na to, da s. F. nije samo prof. Sopoćko potakao na pisanje Dnevnika, nego i otac Andrasz.

489 Nije se moglo utvrditi o kome se radi.

cijeli svijet, neshvatljivo Božje milosrđe, hvaleći i veličajući neshvatljivo milosrđe. Čudna snaga tjera me na djelo.

1014 12. III 1937. Vidjela sam iscrpljenost jednog određenog svećenika,[490] kojemu je Gospodin predodredio bolan i težak put. Ali plodovi njegova rada su živi. Neka nam Gospodin podari puno takvih duša, koje su u stanju ljubiti Ga i usred velikih muka.

1015 † Danas sam osjetila da jedna umiruća duša vapi za molitvom. Molila sam tako dugo dok nisam osjetila da je umrla. O kako jako umirući trebaju molitvu. O Isuse, prosvijetli duše da često mole za umiruće.

1016 (5) 15. III 1937. Danas sam ušla u gorčinu Isusove muke. Trpjela sam čisto duhovno. Spoznala sam kako je grijeh užasan. Gospodin mi je dao upoznati svo gađenje prema grijehu. Nutrinom, u dubini moje duše, spoznala sam kako je užasan i najmanji grijeh, kako on teško muči Isusovu dušu. Radije bih trpjela u tisuću paklova, nego počinila i najneznatniji mali grijeh.

1017 Gospodin mi reče: *"Želim Se predati dušama i ispuniti ih Svojom ljubavlju. Ipak ima malo duša koje žele prihvatiti sve milosti, koje su određene Mojom ljubavlju za njih. Moja milost ne propada. Ukoliko je neka duša, kojoj je ona određena ne prihvati, pripast će nekoj drugoj duši".*

1018 † Često osjećam da mnoge osobe mole za mene. To iznenada osjećam u svojoj duši. Ali ne znam uvijek tko se zauzima za mene. Također znam kad netko zbog mene iz nekog razloga ima neprijatnosti. To također spoznajem nutrinom, pa i u najdaljoj udaljenosti.[491]

1019 18. III 1937. Upoznala sam određenu milost koja me vodi u veliku prisnost i povezanost s Gospodinom. Gospodin mi je daje upoznati nutarnjim prosvjetljenjem. On mi daje upoznati Svoju veličinu i slavu i kako se milosno meni naginje. On mi daje upoznati jedincatu ljubav prema meni; budući da je On Gospodar svemu, da se On daje dušama, pri čemu stavlja izvan zakona sve prirodne zakonitosti. On postupa, kako On hoće.

1020 Spoznajem nutarnje vjenčanje duše s Bogom, što se izvanjski ne pokazuje.Ono je čisto nutarnji čin duše s Bogom. Ta milost uvukla me u žar Božje ljubavi. Upoznadoh Njegovo Trojstvo i apsolutno jedinstvo Njegova

490 S. F. misli vjerojatno na prof. Sopoćka (v.g. 48.)

491 Prof. Sopoćko spominje da je s. F. imala izvanredne darove: Ona je imala viđenja i prosvjetljenja i čula nutarnje glasove. Ovdje se misli na jedan daljnji dar – nutarnje spoznavanje doživljaja kod osoba s njom povezanima (A. S. F. L. Sopoćko od 7. III 1972.)

bića. Ta milost razlikuje se od svih milosti. Ona je tako visokog duhovnog svojstva da moj netočan opis ne može prenijeti čak ni njenu sjenu.

1021 (6) † Imam veliku želju – skriti se. Željela bih tako živjeti kao da me uopće nema ovdje. Osjećam neki čudan nutarnji poticaj još dubljoj skrovitosti, da bi me jedino poznavalo Srce Isusovo. Želim biti tiho boravište Isusu da se On u njemu može odmarati. Ništa ne puštam unutra što bi mog ljubljenog moglo probuditi. Skrovitost mi pruža prigodu biti stalno sama s mojim Ljubljenim. Sa stvorenjima imam samo toliko susreta koliko se mom Ljubljenom dopada. Moje srce ljubi Gospodina sa svom svojom snagom i ne poznajem nikakve druge ljubavi. Jer od početka je uronila moja duša u Gospodina, u moje jedino Blago.

1022 † Premda izvanjski imam mnoga trpljenja i različite protivštine, moj nutarnji život nije ni za trenutak umanjen, niti narušen moj nutarnji mir. Ne bojim se napuštenosti stvorenja, jer i kad bi me svi napustili ipak ne ostajem sama, ta Gospodin je sa mnom. Kad bi se i Gospodin skrio, ljubav Ga nalazi – jer njoj nema ni vrata ni stražara. Čak strogi kerubin ne može svojim plamenim mačem zaustaviti ljubav. Ona prodire divljinu i žegu, munje i tamu i dospjeva izvoru iz kojeg je istekla. Tamo preživljuje vječnost. Sve prolazi. Ljubav nikada.

1023 † Danas sam dobila mandarine. Kada me je sestra ostavila pomislih: "Umjesto mrtviti se i činiti pokoru o svetoj korizmi, trebam jesti mandarine. Ipak mi je već nešto bolje." Tada sam čula glas u svojoj duši: "*Moja kćeri, više Mi se dopadaš kad iz poslušnosti i iz ljubavi prema Meni jedeš mandarine, nego kad po vlastitoj volji postiš i mrtviš se. Duša koja Me puno ljubi, mora i treba živjeti po Mojoj volji. Poznajem tvoje srce. Nije ničim zadovoljno osim Mojom ljubavlju*".

1024 (7) † Ne bih mogla živjeti bez Gospodina. U ovoj samoći često me posjećuje Isus. On me poučava, tješi, prekorava i opominje. On sam oblikuje moje srce prema Svojoj Božanskoj želji i nahođenju, ali uvijek s puno milosrđa i dobrote. Naša srca stopljena su u jedno.

1025 19. III 1937. Danas sam se povezala s klanjanjem,[492] što se održava u našoj kući. Ali moja duša bila je puna boli i čudan strah prože moje srce. Stoga se udvostručila moja molitva. Iznenada sam vidjela kako Bog pogleda u dubinu mojeg srca.

492 S. F. se osjećala duhovno povezana s klanjanjem u kući redovničke zajednice u Krakówu. Tu se održavalo četrdesetsatno klanjanje u to vrijeme (v.g. 249)

1026 Kad sam sjela za doručak, koji je jako prijao, rekoh Gospodinu: "Zahvaljujem Ti za ove darove, ali moje srce umire od čežnje za Tobom i ništa mi više ne prija od ove zemlje. Gladna sam Tvoje hrane".

1027 Danas sam bila tjerana na djelo[493] nekom čudnom snagom. Moram se suprotstaviti tom nagonu, inače bih neodgodivo pošla u tom pravcu.

1028 21. III 1937. Cvjetnica. Za vrijeme Sv. mise uronila je moja duša u gorčinu i muku Isusovu. Isus mi je dao upoznati koliko je On trpio za vrijeme ovog svečanog ulaska. "Hosana" odzvanjalo je u Isusovu srcu kao "Raspni Ga". Isus mi je to dao na poseban način osjetiti.

1029 Liječnik mi nije dopustio poći na Muku[494] u kapelu. Iako je moja želja za njom bila vrlo jaka, molila sam u svojoj sobi. Tada čuh zvono u susjednoj jednokrevetnoj sobi. Otiđoh i učinih uslugu teškom bolesniku. (8) Kad sam se vratila u svoju sobu ugledala sam iznenada Isusa koji mi je rekao: "*Moja kćeri, tim pomaganjem priredila si Mi veću radost, nego dugim moljenjem*". – Ja uzvratih: "Nisam Tebi poslužila, o moj Isuse, nego ovom bolesniku". Na to uzvrati Gospodin: "*Da, Moja kćeri, što činiš svom bližnjem, činiš Meni.*"

1030 † O moj Isuse, daruj mi mudrost, podari mi veliku razboritost, koja je rasvjetljena Tvojim svjetlom – ali isključivo za bolju spoznaju Tebe, o Gospodine. Jer što Te bolje upoznam, to Te više mogu ljubiti, Ti jedini predmetu moje ljubavi. U Tebe ponire moja duša, u Tebi se rastapa moje srce. Ne mogu ljubiti polovicom srca, nego cijelom snagom moje duše i svim žarom svoga srca. Ti Sam, o Gospodine, rasplamsao si moju ljubav prema Tebi. U Tebe je zauvijek utonulo moje srce.

1031 22. III 1937. Danas spoznadoh za vrijeme razgovora s jednom određenom osobom,[495] da jako trpi u svojoj duši, premda se izvanjski držala da je vesela i bez patnje. Osjetila sam nadahnuće kazati joj da je to kušnja što je tako salijeće. Kako sam joj razotkrila što je muči, glasno uzdahnu i reče da je došla sa mnom razgovarati, jer osjeća da će joj to pomoći. Njena muka sastojala se u tom, da je s jedne strane pozvana milošću Božjom a s druge strane od svijeta. Morala je proći kroz užasnu borbu dok nije napokon plakala kao malo dijete. Smirena otišla je u miru.

1032 † Za vrijeme Sv. mise vidjela sam Isusa na križu u velikim mukama. Tiho jecanje otrgnu se Njegovom Srcu. Nakon nekog vremena reče: "*Ja*

493 Djelo se sastoji u osnivanju nove redovničke zajednice.
494 Liječnik nije dopustio s. F. poći na pobožnost gdje je narod pjevao pjesme o Isusovoj muci – tzv. "Gorkie Zale" (Gorka muka) – v. g. 466 – u kapeli lječilišta.
495 Danas se ne može utvrditi o kome je to govorila s. F.

tražim, štoviše Ja želim spasenje duša. Pomozi Mi, Moja kćeri, spasavati duše. Sjedinjuj svoje muke s Mojim mukama i prikazuj ih Nebeskom Ocu za grešnike".

1033 (9) † Kad vidim da teret nadilazi moje snage tada ne mislim na to, ne raščlanjujem i ne kopam, nego pribjegavam kao dijete Srcu Isusovu i kazah Mu samo jednu riječ: "Ti sve možeš". I šutim, jer znam da Sam Isus preuzima stvar. A ja, umjesto da mučim sebe, koristim to vrijeme da Ga ljubim.

1034 Ponedjeljak Velikog tjedna. Molila sam Gospodina da mi dopusti sudjelovati u Njegovoj bolnoj muci, osjećati na tijelu i duši Njegove muke u toj mjeri koliko je podnošljivo za jedno stvorenje, ukoliko bi bilo moguće kušati svu Njegovu gorčinu. Gospodin mi je obećao podariti tu milost. U četvrtak poslije Sv. pričesti, podarit će mi tu milost na poseban način.

1035 † Večeras je jedan mladi čovjek[496] bio na samrti. Jako se mučio. Za njega sam molila Krunicu milosrđa, koju me Gospodin naučio. Izmolila sam je cijelu, ali umiranje je potrajalo. Htjela sam moliti Litanije Svih svetih, tada sam iznenada čula riječi: "*Moli Krunicu milosrđa*". Shvatih, da je ta duša trebala veliku pomoć u molitvi i veliko milosrđe. Zaključah se u svojoj sobi, legoh u liku križa na pod i prosih milosrđe toj duši. Tada sam osjetila veliku Božju slavu i Njegovu veliku pravednost. Drhtah od užasa, ali nisam prestajala moliti Boga za milosrđe toj duši. Uzeh svoj križ s grudiju. Bio je to moj križ sa zavjetovanja,[497] položih ga na grudi umirućeg i rekoh Gospodinu: "Isuse, pogledaj na tu dušu takvom ljubavlju kao što si na danu mojih vječnih zavjeta pogledao na moju savršenu žrtvu paljenicu, i snagom obećanjâ koje si mi dao za umiruće kad se zazove Tvoje milosrđe". Njegove muke prestadoše, preminu smireno. O kako bi trebali puno moliti za umiruće. Koristimo se milosrđem dokle traje vrijeme smilovanja.

1036 (10) † Sve bolje spoznajem kako je vrlo potrebno Božje milosrđe svakoj duši u njenom cijelom životu, a posebno u času smrti. Krunica Božanskog milosrđa je za ublaženje božanske srdžbe, kako mi je On to samoj kazao.

1037 Vidim se toliko slabom da bih bez Sv. pričesti[498] stalno padala. Jedno samo drži me uspravnom – Sveta pričest. Iz nje crpim svoju snagu, u njoj

496 To je bio pacijent lječilišta. Za vrijeme opsade Poljske uništeni su svi dokumenti lječilišta. Stoga je danas teško utvrditi tko je to bio.

497 V. g. 180.

498 S. F. potertava ovdje da je Sv. pričest za nju jedina snaga, da bi nadvladala poteškoće svakodnevnice.

je moja jakost. Tog dana kad ne primim Sv. pričest, plašim se života. Bojim se same sebe. Isus, skriven u hostiji, meni je sve. Iz svetohraništa crpim snagu, jakost, hrabrost i prosvjetljenje. Ovdje tražim ublaženje u časovima muke. Ne bih mogla slaviti Boga bez Euharistije u srcu.

1038 † Moja draga domovina Poljska, kad bi ti znala koliko puno žrtava i molitava prinosim Bogu za tebe. Ipak budi pažljiva i veličaj Boga. Bog te uzdiže i daje ti prednost, ali ostani zahvalna.

1039 Osjećam užasnu bol kad vidim patnje svojih bližnjih. Sve patnje mojih bližnjih nalaze u mom srcu svoj odsjaj. Njihove muke nosim tako u srcu da sam čak fizički iscrpljena. Željela bih da sve patnje siđu na mene, da bih svojim bližnjima tako pribavila ublaženje.

1040 Usred užasne muke gledam na Tebe, o Bože. Iako se priprema oluja iznad moje glave, znam da se sunce neće ugasiti. Ne čudim se neiskrenim stvorenjima i prihvaćam unaprijed sve događaje. Moje usne šute kad su uši presite poruge. U najvećim mukama trudim se za mir svoga srca i svim udarcima suprotstavljam štit Tvojeg imena.

1041 (11) Vruća čežnja za ovom svetkovinom[499] raspaljuje svu moju dušu. Žarkom molitvom za požurivanje uvođenja ove svetkovine doživljavam malo ublaženja. Započela sam devetnicu na nakanu određenih svećenika da im Bog podari prosvjetljenje i nadahnuće brinuti se za potvrdu ove svetkovine. I da Duh Sveti u cijeloj ovoj stvari nadahne Svetog Oca. Devetnica se sastojala iz jednosatnog klanjanja pred Presvetim Oltarskim sakramentom. Srdačno molih Boga za požurivanje s obzirom na uspostavu ove svetkovine i molih Duha Svetog za nadahnuće određenim osobama u cijeloj ovoj stvari. Devetnicu ću završiti na Veliki četvrtak.

1042 23. III 1937. Danas je sedmi dan devetnice. Primila sam veliku i nezamislivu milost. Milosrdni Isus mi je obećao da ću doživjeti slavlja ove svetkovine.

1043 Ovaj 23. je utorak Velikog tjedna. To je dan u kojemu mi je Bog podario mnoge milosti.

1044 Iznenada sam bila ispunjena Božjom nazočnošću i vidjeh se u Rimu, u kapeli Sv. Oca, a istodobno sam bila u našoj kapeli. Slavlje kod Svetog Oca, i u cijeloj Crkvi bilo je usko povezano s našom kapelom, na poseban način s našom Kongregacijom. Sudjelovala sam na slavljima u Rimu i kod nas, budući da su slavlja bila tako usko povezana. Premda ovdje pišem o tome ne vidim nikakvih različitosti, ali i (ja sama govorim o tom) kako je to, to jest, kako sam vidjela. Vidjela sam u našoj kapeli Isusa u pokaznici

499 Misli na Svetkovinu Božjeg milosrđa prve nedjelje po Uskrsu.

postavljena na velikom oltaru. Kapela je bila svečano nakićena i tog dana bila je pristupačna svim ljudima, svakom tko je htio.[500] Mnoštvo ljudi je bilo tako veliko da ga nisam mogla pregledati. Svi su sudjelovali s velikim veseljem na svetkovini i mnogi su dobili za čim su čeznuli. (12) Isto slavlje održalo se u Rimu, u divnoj Božjoj kući. Sveti Otac je tu svetkovinu slavio sa cjelokupnim svećenstvom. Iznenada sam ugledala svetog Petra. On je stajao između oltara i Svetog Oca. Nisam mogla čuti što je sveti Petar rekao, ali vidjela sam da je Sveti Otac razumio njegove riječi.

1045 Tada me započeše svećenici, koje nisam poznavala, ispitivati i ponižavati.[501] Posebno su ispitivali, što sam pisala. Ali vidjela sam kako me je branio Sam Isus i činio razumljivom kad nešto nisu znali.

1046 Iznenada sam vidjela kako izlaze dvije zrake iz svete Hostije, kao što su predstavljene na slici i podijeliše se na cijeli svijet. To je bilo u jednom kratkom trenutku, i bilo je kao da je trajalo cijeli dan a naša je kapela bila prepuna za vrijeme cijelog dana. To je bio dan ispunjen radošću.

1047 Iznenada ugledah našega Gospodina živa na oltaru kao što je naslikan na slici. Osjećala sam da sestre i cijeli narod nisu tako vidjeli Isusa kao ja. Isus je pogledao pun dobrote i radosti na Svetog Oca, na određene svećenike, cijelo svećenstvo, narod i našu Kongregaciju.

1048 Tada sam bila odnesena u Isusovu blizinu i bila sam na oltaru uz Isusa. Moja je duša bila ispunjena srećom što je neshvatljiva i neopisiva. Isus se sagnu prema meni i upita dobrodušno: "*Što bi željela Moja kćeri*"? Uzvratih: "Želim hvalu i slavu Tvojem milosrđu". – "*Slavu već prihvaćam – osnivanjem i slavljem ove svetkovine. Što još želiš*? – Pogledah na velike skupine ljudi koji mološe slavu Božjem milosrđu i rekoh Gospodinu: "Isuse, blagoslovi sve što su okupljeni Tebe slaviti i Tvoje beskrajno milosrđe". Isus napravi rukom znak svetog križa. Taj blagoslov odsijavao se na dušama kao sjaj svjetlosti. (13) Moja duša uroni u Njegovu ljubav. Bilo mi je kao da ću se rastopiti u Bogu i nestati u Njemu. Kad sam došla sebi vladao je duboki mir u mojoj duši. Mojem razumu podareno je čudno razumijevanje mnogih stvari, koje mi prije nisu bile razumljive.

1049 Izvanredno sam sretna, premda sam najmanja. Ali ne bih željela ništa mijenjati od onog što mi je Bog dao. Čak ni sa serafinima ne bih se željela zamijeniti s obzirom na nutarnju spoznaju Njega Samoga, koju mi je Bog darovao. Moju nutarnju povezanost s Bogom ne može nitko shvatiti.

500 U to vrijeme je kapela Kongregacije bila određena samo za sestre i učenice Zavoda. Tek za vrijeme opsade Poljske u II. svjetskom ratu bila je otvorena općenito vjernicima.

501 Ovo viđenje odnosi se vjerojatno na ispitivanje spisa s. F. i na njihovo pogrešno tumačenje.

posebno Njegovo duboko milosrđe koje me okružuje. Sretna sam nadasve za ono što mi daješ.

1050 24. III 1937. Moje srce čezne za Bogom. Želim se sjediniti s Njim. Neki tihi strah prodire mojom dušom ali istodobno neki čudni plamen ljubavi zapaljuje moje srce. Ljubav i patnja sjedinjeni su u mojem srcu.

1051 Osjećam jake bolove u svom tijelu, ali osjećam da me Gospodin potpomaže, jer drugačije to ne bih mogla izdržati.

1052 O moj Isuse, molim Te za cijelu Crkvu. Daruj joj ljubav i prosvjetljenje Tvoga Duha. Podari snagu riječima svećenikâ da omekšaju okamenjena srca i da se Tebi povrate, Gospodine. Daruj nam svetih svećenika, Gospodine. Ti Sam uzdrži ih u svetosti. O Božanski i Vječni Svećeniče, neka ih posvuda prati snaga Tvojeg milosrđa i neka ih zaštiti od padova i zamki đavolskih, koje on neprestano postavlja dušama svećenikâ. Neka snaga Tvoga milosrđa sve satire i uništi, Gospodine, što bi moglo pomračiti svetost jednog svećenika, jer Ti sve možeš.

1053 (14) 25. III 1937. Veliki četvrtak. Za vrijeme Sv. mise ugledah Gospodina koji mi reče: "*Nasloni svoju glavu na Moje grudi i odmori se.*" – Gospodin me pritisnu na svoje Srce i reče: "*Dajem ti jedan dio Mojih patnji. Ne boj se. Budi hrabra. Ne traži nikakvog ublaživanja, nego primi sve s predanjem u Moju volju.*"

1054 Kad se Isus od mene oprostio, osjetila sam u svojoj duši bol koja se ne može izraziti. Napustiše me moje fizičke snage. Izađoh brzo iz kapele i legoh u krevet. Zaboravila sam što se događalo oko mene. Moja duša je čeznula za Gospodinom i sva gorčina Njegovog Božanskog Srca siđe na mene. To je trajalo tri sata. Zamolila sam Gospodina da me zaštiti od očiju okoline. Cijelog dana, sve do navečer, nisam mogla ništa uzeti u sebe, premda sam to htjela.

Jako sam željela provesti cijelu noć sa svezanim Gospodinom.[502] Molila sam do jedanaest sati. Tada mi reče Gospodin: "*Lezi i odmaraj se. U vremenu od tri sata dao sam ti doživjeti što sam pretrpio cijelu noć.*" Otiđoh odmah u krevet.

Nisam imala više nikakve tjelesne snage. Muka mi je posve oduzeta. Cijelo vrijeme bila sam kao u nesvijesti. Svako uzbuđenje Isusova Srca prenosilo se u moje srce i prodiralo mojom dušom. Kada bi ove muke

502 "Ciemnica" – mjesto zatočenja. – Pod tim se u Poljskoj podrazumijeva oltar liturgijskog klanjanja na Veliki četvrtak i mjesto zastajanja Isusa za vrijeme njegove muke. Riječi s. F. mogu se razumjeti na slijedeći način: s. F. zahtijeva da bude u duhu zatočena zajedno sa Kristom i na mjestu muke nazočna.

samo mene pogađale – manje bih trpjela. Ali kad vidim Njega trpjeti koga ljubim svom snagom moga srca i ne mogu Mu donijeti nikakvog ublaženja, moje se srce rasplamsava ljubavlju i gorčinom. S Njim sam umirala, a ipak nisam mogla umrijeti. Tome uprkos ne bih te muke zamijenila za sva blaga svijeta. Moja je ljubav rasla u tim mukama do neshvatljivosti. Znam, da me je Gospodin podržavao u svojoj svemoći, drugačije ne bih izdržala ni jednog trenutka. Sve vrste patnji izdržala sam s Njim na poseban način. Svijet još ne zna sve o Isusovoj muci. (15) Bila sam s Njim na Maslinskoj gori, u tamnici i za vrijeme preslušavanja. S Njim sam bila pri svakoj vrsti Njegove muke. Nije mi promakao ni jedan Njegov osjećaj, čak ni jedan Njegov pogled. Prepoznala sam svu svemoć Njegove ljubavi i milosrđa prema dušama.

1055 26. III 1937. Petak. Odmah ujutro osjećala sam na svom tijelu boli Njegovih pet rana. Te boli trajali su do tri sata. Iako izvanjski nije bilo nikakvih znakova, boli nisu bile nimalo slabije. Radujem se, da me Isus zaštićuje od ljudskih pogleda.

1056 U jedanaest sati reče mi Isus: "*Moja hostijo , ti si ublaženje za Moje izmučeno Srce*". – Pomislila sam da će nakon tih riječi morati izgorjeti moje srce. Isus me vodio u tako usku povezanost s Njim, da se moje srce sjedinilo u ljubavi s Njegovim Srcem. Osjećala sam svaki od Njegovih najtiših pokreta i On moje. Stvorena vatra moje ljubavi sjedinila se s vječnim žarom Njegove ljubavi. Sve milosti nadmašene su veličinom te milosti. Njegovo Trojstvo sasvim me obuzelo i sva sam uronila u Njega. Moja ništavnost hrva se na neki način s ovim neumirućim Vladarom. Uronjena sam u neshvatljivu ljubav i neshvatljivu bol zbog Njegove Muke. Sve, što se tiče Njegova bića, postaje i dio mene.

1057 Isus mi je dao spoznaju i naslućivanje njegove milosti, ali danas mi ju je darovao. Nisam se čak usuđivala ni sanjariti o toj milosti. Moje srce kao da je u stalnom zanosu, premda me ništa ne smeta izvanjski u susretu s mojim bližnjima i obavljanju različitih stvari. Ništa ne može prekinuti moj zanos i nitko ga ne sluti, jer sam molila Njega da me zaštiti od pogleda ljudi. Ovom milošću došlo je u moju dušu cijelo more spoznaje Boga i same sebe. Posve me obuzima čuđenje i vodi me u jedan novi zanos gdje se Bog meni saginje, tako malenoj.

1058 (16) † U tri sata sam molila ležeći na zemlji za cijeli svijet. Isus je upravo dovršio Svoj zemaljski život. Čula sam Njegovih sedam riječi. Tada me On vidje i reče: "*Ljubljena kćeri Mojeg Srca, ti si mi olakšanje u užasnim mukama*".

1059 Isus mi je zapovijedio moliti devetnicu pred Svetkovinu milosrđa. Danas je trebam započeti da bih izmolila obraćenje cijelom svijetu i spoznaju Božjeg milosrđa. – "*Neka svaka duša veliča Moju dobrotu*".[503] – *Ja želim pouzdanje od Mojih stvorenja. Ohrabri duše za veće pouzdanje u Moje neiscrpivo milosrđe. Slaba i grešna duša ne treba se bojati približiti Meni, i kad bi imala više grijeha nego pijeska na zemlji. Sve ponire u bezdanu Mojeg milosrđa.*"

1060 Nakon Isusova posljednjeg uzdisaja, stopila se moja duša u boli, i duže vrijeme nisam mogla doći k sebi. U suzama nađoh olakšanje. Onaj, Koji je zavolio moje srce, umire. Može li itko shvatiti moju bol?

1061 Navečer sam čula na radio-prijemniku pjesme, naime psalme što su ih pjevali svećenici.[504] Morala sam plakati i sva moja bol iznova se pojavi u mojoj duši. Tada sam čula glas u mojoj duši: "*Ne plači. Ja nemam više muke. Ali za tvoju vjernost kojom si Me pratila u Mojoj muci i umiranju, tvoja će smrt bit svečana i Ja ću ti pomoći do u posljednji čas. Ti voljeni biseru Mojeg Srca, Ja vidim da je tvoja ljubav nadasve čista, čistija nego ova anđela, i to stoga jer se boriš. Poradi tebe blagosivljam svijet. Vidim tvoje zauzimanje za Mene. Ono oduševljava Moje Srce.*" Nakon tih riječi nisam više plakala, nego sam zahvaljivala Nebeskom Ocu za poslanje Svoga Sina i za otkupljenje ljudskog roda.

1062 (17) † Obavila sam sat klanjanja kao zahvalu za podarene mi milosti i svu moju bolest. Također bolest je velika milost. Četiri mjeseca sam bila bolesna ali ne mogu se sjetiti da sam samo jednu minutu proigrala. Sve za Boga i duše. Posvuda Mu želim biti vjerna.

Za vrijeme ovog klanjanja spoznala sam svu zaštitu i dobrotu, kojom me Isus bio okružio i zaštitio od svakog zla. Posebno Ti zahvaljujem, Isuse, zato što Si me posjećivao u mojoj samoći i da Si potakao moje poglavare poslati me na liječenje. Daruj im, Isuse, svemoć Tvoga blagoslova i nadoknadi im na mojem mjestu svaki gubitak.

1063 Danas mi je Isus zapovijedio umiriti i tješiti jednu određenu dušu.[505] Ona mi se bila povjerila sa svojim poteškoćama. Ona je draga Gospodinu, ali to ne zna. Bog je ostavlja u dubokoj poniznosti. Ostvarila sam Gospodinovu preporuku.

---

[503] S. F. započinje navoditi Isusove riječi riječju "Neka". Pri čitanju se dobiva dojam, da prije "neka" nedostaju riječi "Ja želim", pri čemu bi se smisao rečenice bolje istakao.

[504] Vjerojatno je s. F. slušala na radio-prijemniku isječke liturgijskih pobožnosti Velikog tjedna.

[505] Nije se moglo utvrditi o kome se radi. Vjerojatno je to bila neka bolesnica iz lječilišta.

1064 † O moj najslađi Učitelju, dobri Isuse, poklanjam Ti svoje srce i Ti ga zaodjeni i oblikuj prema Tvom nahođenju. O neshvatljiva ljubavi, otvaram kalež mojeg srca pred Tobom kao što se pupoljak ruže otvara pred svježom rosom. Miris cvijeta moga srca samo je Tebi poznat. Moj Zaručniče, neka Ti je ugodan miomiris moje žrtve. Neumrli Bože, moja vječna Srećo, već ovdje na zemlji Ti si moje nebo. Neka svaki kucaj moga srca postane novom himnom Tvoje hvale, o Presveto Trojstvo. Kad bih imala toliko puno srdaca, koliko je kapi vode u oceanu, koliko je zrnaca pijeska na cijeloj zemaljskoj kugli – Tebi bi ih sve žrtvovala, o moja ljubavi, Ti blago mojeg srca. Koga susretnem u životu, njega želim zadobiti da Te ljubi, o moj Isuse, moja ljepoto, moj Odmore, moj jedini Učitelju, Suče, Otkupitelju i istodobno Zaručniče! Znam da jedno imenovanje ublažuje drugo. Sve sam položila u Tvoje milosrđe.

1065 (18) † Moj Isuse, drži me uspravnom kad dođu teški, tamni dani kušnje, teška iskušenja, kad muke i iscrpljenosti prijete satrti dušu i tijelo. Podrži me, Isuse, daj mi snage za nošenje muke. Položi na moje usne budnost, da s njom ne dođe ni jedna jedina riječ žalbe stvorenjima. Sva moja nada je Tvoje milosrdno Srce. Za svoju obranu nemam ništa, jedino Tvoje milosrđe. U njemu je sva moja nada.

1066 27. III 1937. Danas se vratih gotovo nakon četveromjesečnog liječenja iz Pradnika. Srdačno zahvaljujem Bogu za sve. Svaki trenutak koristila sam za zahvaljivanje Bogu. Kad sam nakratko otišla u kapelu, spoznala sam koliko ću morati trpjeti i boriti se u svoj ovoj stvari.[506] Isuse, moja Snago, samo Ti sam možeš mi pomoći. Ojačaj me!

1067 28. (III 1937.) Slavlje uskrsnuća. Za vrijeme slavlja uskrsnuća ugledah Gospodina u ljepoti i sjaju. On mi reče: "*Moja kćeri, mir s tobom*", blagoslovi me i nestade. Moju dušu ispuni neopisiva radost i veselje. Moje srce postade ojačano za borbu i muku.

1068 Danas sam razgovarala s Ocem,[507] koji mi je savjetovao veliki oprez u svezi s iznenadnim ukazanjem Isusa. Kad je govorio o Božjem milosrđu, u moje srce dođe neka određena snaga i moć. Moj Bože, željela bih sve izreći a ne mogu to. Otac reče da je Isus veoma velikodušan u darivanju duši, a s druge strane ipak suzdržan. – "Iako je Božja velikodušnost velika (reče mi Otac) budi oprezna, jer iznenadni pojavak budi nepovjerenje, premda ovdje još ništa zlog ne vidim, i također ništa što bi bilo u pro-

506 S. F. je nutrinom spoznala poteškoće koje je čekaju u vezi širenja pobožnosti milosrđa Božjeg kao i s osnivanjem nove Kongregacije.

507 Radi se o ocu Andraszu (v. g. 70).

turječju s vjerom. Budi nešto opreznija. Kad dođe Majka s njom možeš govoriti o ovim stvarima".

1069 (19) 29. III 1937. Danas za vrijeme razmatranja ugledah Gospodina u velikoj ljepoti. Reče mi: "*Mir s tobom, Moja kćeri*". Sva moja duša potresla se u ljubav prema Njemu i ja rekoh: "O Gospodine, premda Te od srca ljubim, molim Te da mi se ne ukazuješ. Jer moj duhovni otac reče mi, da Tvoj iznenadni pojavak izaziva nepovjerenje. Ti si možda obmana. Iako Te ljubim više nego svoj vlastiti život, i znam da si Ti moj Gospodin i Bog, koji Se susrećeš sa mnom, ipak sam najprije poslušna ispovjedniku."

Isus je slušao ozbiljno i dobroćudno što sam govorila i reče mi slijedeće: "*Reci ispovjedniku, da se tako povjerljivo susrećem s tvojom dušom, jer moje darove ne zadržavaš za sebe. Stoga izlijevam svake milosti na tvoju dušu, jer Ja znam da ih ti sebi ne prisvajaš. Za znak, da mi je draga njegova opreznost, ti Me nećeš vidjeti i Ja ti se neću više ukazivati na ovaj način, dok ne izvijestiš što sam ti Ja kazao*".

1070 † 2. IV 1937. Ujutro, za vrijeme Sv. mise, čula sam riječi: "*Reci Majci predstojnici, da je Moja želja da se ovdje treba održavati klanjanje u nakani izmoliti svijetu milosrđe.*"

1071 O moj Isuse, Ti sam znaš što se događa u mom srcu. O moja Snago, Ti možeš sve i premda me izlažeš velikoj muci, uvijek ću Ti ostati vjerna jer me podupire Tvoja posebna milost.

1072 † 3. IV 37. Danas mi Gospodin reče: "*Reci svećeniku,*[508] *da na Svetkovinu Mojeg milosrđa drži propovijed o Mojem neiscrpivom milosrđu.*" Ispunila sam Božju želju, ali svećenik se nije osvrnuo na Gospodinov govor. Kad sam se vraćala s ispovijedi čula sam riječi: "*Čini što ti zapovijedam i budi mirna. Ova stvar je između njega i Mene. Ti nećeš polagati račun o tom.*"

1073 (20) 4. IV 1937. Mali Uskrs, Svetkovina milosrđa. Odmah nakon Sv. pričesti uronila je moja duša u Boga. Bila sam s Tri Božanske osobe ovako povezana, kada sam bila povezana s Isusom bila sam istodobno povezana s Ocem i Duhom Svetim. Moja duša uronila je u neopisivu radost i Gospodin mi je podario spoznati cijelo more i bezdan Njegovog neiscrpivog milosrđa. O, kad bi duše htjele znati, koliko ih Bog ljubi! Sve usporedbe, i najnježnije i najsnažnije, samo su blijeda sjena u usporedbi sa stvarnošću.

508 Vjerojatno se ovdje misli na svećenika T. Czaputu koji je kapelan propovijedao svake nedjelje u kapeli Kongregacije (v.g. 34.)

Kad sam bila sjedinjena s Gospodinom, spoznala sam koliko mnogo duša veliča Božje milosrđe.

1074 Kad sam došla na klanjanje čula sam riječi: "*Moja ljubljena kćeri, zapiši riječi: Moje Srce našlo je danas odmora u ovom samostanu.*[509] *Objavljuj svijetu o Mojem milosrđu, o Mojoj ljubavi.*

Gorim milosrđem, želim ga izliti na duše ljudi. O kakvu Mi bol pripravljaju odbacujući prihvaćanje.

Moja kćeri, čini što je u tvojoj moći da bi proširila klanjanje Mojem milosrđu. Što tebi nedostaje, Ja ću dopuniti. Reci trpećem čovječanstvu neka se priljube uz Moje milosrdno Srce i Ja ću ih ispuniti mirom.

Reci, Moja kćeri, da sam Ja sav ljubav i milosrđe. Kad Mi se približi duša s povjerenjem, ispunjam je tako ogromnom milošću, da je ona ne može sama u sebi primiti i izručivati će je na druge duše.

1075 *Duše, koje šire slavu Mojeg milosrđa, štitit ću u cijelom njihovom životu kao što nježna majka zaštićuje svoje dojenče. U času smrti neću im biti Sudac, nego milosrdni (21) Otkupitelj. U tom posljednjem času duša nema ništa za svoju vlastitu obranu nego Moje milosrđe. Blago duši koja se u životu uranjala u izvor milosrđa, jer je pravednost neće dostići.*

1076 *Piši: Sve što postoji duboko je skriveno u nutrini Mojeg milosrđa, kao dijete u krilu majke. Kako Sam bolno ranjavan sumnjom u Moju dobrotu. Najbolnije Me vrijeđaju grijesi nepovjerenja.*"

1077 Učiteljica novakinja[510] svirala je za vrijeme Sv. mise izvanredno lijepu pjesmu o Božjem milosrđu. Tada sam molila Gospodina da joj podari dublju spoznaju bezdana tog neshvatljivog milosrđa.

1078 † Kad sam se opraštala od Gospodina pri odlasku na spavanje čula sam riječi: "*Ti Mojem Srcu draga hostijo, poradi tebe Ja blagosivljam cijelu Zemlju*".

1079 9. IV 1937. Kad je danas jedna određena osoba ušla u kapelu, iznenada sam osjetila užasne boli na svojim rukama, nogama i boku, kao Isus za vrijeme muke. To je trajalo kratko. Po tome poznajem dušu koja nije u stanju Božje milosti.

1080 U jednom određenom trenutku vidjela sam Sv. Oca kako razmišlja o ovoj stvari.[511]

---

509 To znači u redovničkoj zajednici Naše Gospe od Milosrđa u Krakówu.

510 Učiteljica novakinja bila je tada s. Kaliksta, građanskim imenom Helena Piekarczyk. Rođena je 30. III 1900, i stupila je 1920. u Kongregaciju. Primila je dužnost učiteljice novakinja 10. XII 1934. od s. Marije Józefe Brzoza. Tu službu je imala do 8. IX 1945. godine. Umrla je 11. IX 1947. (A. ZMBM-K).

511 Vjerojatno je Sv. Otac razmišljao o predloženoj stvari s obzirom na uspostavu svetkovine

1081 10. IV 1937. Danas mi je Majka predstojnica dala na čitanje jedan članak o Božjem milosrđu. Uz to je bila kopija slike što je bila naslikana. Taj članak izašao je u "Tygodnik Wilenski".[512] Njega nam je u Kraków poslao prof. Michael Sopoćko, neumorni apostol Božanskog milosrđa. Članak je sadržavao Isusove riječi, poneke doslovno, koje mi je On

1082 govorio. Kad sam uzela taj časopis u ruke, strijela ljubavi prodrla je mojom dušom. "*Po tvojoj* (22) *vrućoj želji ubrzat ću Svetkovinu milosrđa.*" Moja duša zapalila se u tako jaki žar ljubavi, da sam mislila iščeznuti posve u Bogu.

1083 † Ta lijepa duša, koja širi Djelo milosrđa u svijetu, tako je draga Bogu zahvaljujući svojoj dubokoj poniznosti.

1084 Prije svake velike milosti moja je duša izložena velikoj kušnji strpljivosti, jer je osjećam, ali je još ne posjedujem. Moja joj duša izgara ususret, ali čas nije još došao. Ti su trenuci tako čudni da ih je teško opisati.

1085 13. IV 1937. Danas moram cijeli dan ostati u krevetu. Obuzeo me teški kašalj i toliko me iscrpio da nisam imala snage za hodanje. Moja duša gori za ostvarivanjem Božjih djela, ali napustiše me moje fizičke snage. U ovo vrijeme ne mogu proniknuti Tvoje djelo, Gospodine, stoga ponavljam voljni čin ljubavi: "Čini sa mnom, što Ti želiš."

1086 Premda su kušnje jake, cijeli val sumnji udara o dušu i bezvoljnost predstoji, Gospodin jača volju, o koju se razbijaju sve Neprijateljeve zavodljivosti kao o liticu. Vidim toliko pomažuće milosti, što mi je Bog daruje, koja me trajno podupire. Jako sam slaba i za sve zahvaljujem jedino Božjoj milosti.

1087 † Kad sam odlučila jednog dana vježbati se u jednoj određenoj kreposti, pala sam desetorostruko češće u pogrešku koja je suprotstavljena toj kreposti nego inače. Navečer sam razmišljala, zbog čega sam danas tako izvanredno često padala. Tada sam čula riječi: "*Ti si suviše računala sa sobom a malo sa Mnom*".

1088 (23) Iznenadno ozdravljenje

Kad sam u nedjelju bila napisala pismo prof. Sopoćku, iznenada se moje zdravlje pogoršalo tako jako, da pismo nisam poslala nego čekala na jasno nadahnuće Božje. Moje zdravstveno stanje znatno se pogoršalo

---

Božanskog milosrđa.

512 Radi se o članku o Božjem milosrđu kojeg je napisao prof. Sopoćko u časopisu: "Tygodnik Katolicki, nasz przyjaciel" (Katolički tjednik, naš prijatelj) od 4. IV 1937. br. 14. (A. S. F.).

i morala sam leći. Kašljanje me je tako užasno mučilo da sam mislila, ako dođu dalji napadi kašlja – to je kraj.

1089 Na 14. travnja osjećala sam se tako jadno da sam s mukom ustala na Sv. misu. Zdravstveno sam se osjećala lošije nego onda kad su me poslali na liječenje. U plućima sam imala hroptanje i krkljanje i čudne bolove. Kod primanja Sv. pričesti – ne znam zašto, ali gonilo me moliti kako slijedi: "Isuse, neka Tvoja čista i zdrava krv kruži u mom bolesnom tijelu, a čisto Tvoje i zdravo tijelo neka izmijeni moje bolesno tijelo. Neka se u meni probudi zdrav i jak život, ako je to Tvoja volja, da mogu ići na Djelo."[513]

1090 To se dogodilo posljednjeg dana moje devetnice Duhu Svetom. Nakon ovog ozdravljenja bila sam iznenada sjedinjena s Isusom na čisto duhovan način. Isus mi je podario jako osvjedočenje. On me učvrstio s obzirom na te zahtjeve. Cijeli sam dan bila blizu Gospodina i razgovarala o pojedinostima (osnivajućeg) Reda.

(24) Isus je podario mojoj duši snagu i hrabrost za djelovanje. Sad razumijem: Kad Gospodin traži nešto od duše, On joj daje mogućnost ostvarenja i Svojom snagom osposobljuje je za ispunjavanje onog što On traži od nje. Također najbjednije duše mogu poduzeti stvari na Gospodinovu zapovijed, koje nadilaze njeno vlastito stanje. To je znak na kojem se prepoznaje da je Gospodin s tom dušom; kad se Božja moć i snaga u njoj pokazuju po kojima ona postaje hrabrom i odlučnom. Što se odnosi na mene, malo me zaprepašćuje koliko je Gospodin velik u prvom trenutku, a onda se vraća u moju dušu duboki, nenarušavajući mir, neka nutarnja snaga za ono što Gospodin traži u datom trenutku.

1091 I čula sam riječi: "*Hajde, reci predstojnici, da si zdrava.*" Koliko ću dugo biti zdrava – ne znam. I ne pitam o tom. Samo znam da se trenutno radujem dobrom zdravlju. Budućnost ne pripada meni. Molila sam za zdravlje kao znak i svjedočanstvo Božje volje, a ne da bi našla olakšanje svojim mukama.

1092 16. IV 1937. Kad me danas obuzela Božja slava, moja duša je spoznala da Gospodin, premda velik, ljubi ponizne duše. Što[514] se dublje duša saginje, to joj bliže dolazi dobri Gospodin. On se sjedinjuje s njom i uzdiže je do svog prijestolja. Blago duši, koju brani Sam Gospodin. Spoznadoh, da samo ljubav vrijedi. Ljubav je veličina. S jednim činom čiste ljubavi prema Bogu ništa se ne može usporediti – ni jedno djelo.

513 To se odnosi na osnivanje nove redovničke zajednice.

514 S. F. je koristila u svom rukopisu umjesto "što", riječ "prije".

1093 † O Isuse, zakrili me Svojim milosrđem i sudi me milosno. Inače, Tvoja pravednost može me s pravom odbaciti.

1094 (25) 17. IV. Danas za vrijeme nastave vjeronauka,[515] ojačana sam u tom što sam upravo spoznala nutarnjim prosvjetljenjem i s čime sam već dugo živjela: Kad duša iskreno ljubi Boga i s Njim je nutarnje povezana, nema nikakve sile koja bi mogla njenu nutrinu ograničiti pa kad bi živjela u krajnje teškim okolnostima; ona može ostati čistom i nedirnutom i usred pokvarenosti. Velika Božja ljubav podjeljuje joj naime snagu za borbu, a Bog, Koga iskreno ljubi, brani dušu čak na čudesan način.

1095 Jednog dana Bog mi je dao nutrinom spoznati da svoju nevinost nisam nikad izgubila, uprkos različitim opasnostima u kojima sam se nalazila. On Sam me je zaštićivao da djevičanstvo moje duše i srca ostane nedirnutim. Taj dan provela sam u nutarnjem srdačnom zahvaljivanju. Bogu sam zahvaljivala da me je zaštitio od tog zla, ali i zato, da sam u Njegovim očima našla milost o tome od Njega Samog primiti svijest.

1096 Nekoliko godina kasnije On me učvrstio u sigurnosti i od tada nisam osjećala protivljenje osjetila protiv duše. U jednom drugom dnevniku to sam točnije[516] zabilježila. Kad god sam se prisjetila te neopisive milosti, rasplamsavala se nova vatra ljubavi i zahvalnosti Bogu iz mog srca – i ta me ljubav vodi do potpune zaboravljivosti same sebe.

1097 Od tada živim pod djevičanskim plaštom Bogorodičinim. Ona me štiti i poučava. Počivam pod Njezinim Neokaljanim Srcem. Slaba sam i ne-
1098 iskusna. Stoga se nježno prislanjam na Njegovo Srce kao malo dijete. Premda me Bog učvrstio u toj kreposti, ostajem budna i bojim se moje vlastite sjene, ali to sve samo jer sam Boga tako jako zavoljela.

1099 (26) Ta Božja milost darovana mi je, jer sam bila najslabija od ljudi. Stoga me je Svemogući okružio Svojim posebnim milosrđem.

1100 24. IV. Svaku veću milost osjećam unaprijed. Tada me obuzima neobična čežnja za Bogom i ja je čekam. Što je veća milost, tim jača je moja slutnja i također veća borba s protivnikom mojeg spasenja.

Moja duša ponekad je u jednom stanju – ovdje moram navesti usporedbu – kao dvojica iskrenih prijatelja. Jedan od njih priređuje svečanost i pozvao je svog prijatelja. Prvi se raduje i drugi se raduje. Ali vrijeme svečanosti određeno je unaprijed. – Vrijeme neposredno prije milosti tako je snažno, da mi teško pada opisati ga. Obilježeno je bolnom čežnjom

515 U kući Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u Krakówu kapelan je držao sestrama predavanja o askezi. Njih su sestre uobičajeno nazivale "katekizam".

516 Usp. Dn. br. 40: "Kad smo izašli iz klupa..."

i žarom ljubavi. Osjećam, da je Gospodin tu i ne mogu se potpuno uroniti u Njega, jer čas je predodređen. Ponekad sam potpuno razgoličena takvim trenutkom milosti – moj razum, moja volja, moje srce. Posve sam sama i čekam na Boga. To čini On Sam u meni, prije nego što dođe.

23. IV. 1937. Danas su započele trodnevne duhovne vježbe[517]

1101 Navečer sam čula riječi u mojoj duši: "*Moja kćeri, znaj da ću po ovom svećeniku*[518] *tebi govoriti na poseban način, da se ne predaš nikakvim sumnjama s obzirom na Moje zahtjeve.*" Odmah u prvom razmatranju pogodiše riječi ovog svećenika moju dušu. To je slijedeće: Ne smijem se suprotstavljati Božjoj volji i željama, ma koje da su vrste. Čim sam postigla sigurnost i spoznala ispravnost s obzirom na volju Božju, trebam je ispunjati. Od toga me ne može nitko osloboditi. Ma kakva da je (27) Božja volja, ukoliko sam je spoznala, trebam je ispuniti. To je samo malo skraćivanje, ali cijelo razmatranje je proželo moju dušu i nemam nikakve sumnje. Ja znam što Bog traži od mene i što mi je činiti.

1102 U životu ima trenutaka nutarnje spoznaje, božanskog prosvjetljenja, u kojima duša spoznaje o stvarima o kojima niti je čitala niti je naučena od ljudi. To su trenuci nutarnje spoznaje koju Sam Gospodin dariva duši. To su velike tajne... Često dobivam svjetlo i spoznaju nutarnjeg Božjeg života i nutarnji Božji stav. To me ispunja neizrecivim povjerenjem i radošću, što ne mogu shvatiti. Željela bih se posve rastopiti u Njemu...

1103 † Jezgra ljubavi je žrtva i trpljenje. Istina nosi krunu od trnja. Molitva je povezana s razumom, voljom i osjećajem.

1104 † Danas je bilo lijepo predavanje[519] o Božjem milosrđu i dobroti. Za vrijeme ovog duhovnog predavanja doživje moja duša žar Božje ljubavi, i razumjeh da je živa Božja riječ.

1105 Posebne odluke ostaju iste: Sjedinjenje s Milosrdnim Kristom i šutnja. Cvijet, kojeg poklanjam u svibnju Majci Božjoj, je vježbanje u održavanju šutnje.

1106 (28) † Krepost bez razboritosti nije krepost. Trebali bismo često moliti Duha Svetoga za krepost obzira. Ona se sastoji od: promišljanja, razboritog razmišljanja i hrabre odluke. Konačna odluka ovisi uvijek od nas. Mi moramo odlučiti, ali možemo i trebali bismo pitati za savjet i tražiti prosvjetljenje...

517 Sestre ove Kongregacije održavaju godišnje osim osmodnevnih duhovnih vježbi također trodnevne (Konst. Zgrom.)

518 U kući su se održavale osmodnevne duhovne vježbe (20. – 29. IV) prije zavjeta i oblačenja sestara. Te duhovne vježbe vodo je otac Plaza SJ – superior Kuće provincijata u Krakówu, Maly Rynek 8 (A. ZMBM-K).

519 Radi se o predavanju na duhovnim vježbama oca Plaza.

1107 Za vrijeme današnjeg razmatranja Bog mi je dao nutarnje prosvjetljenje i razumijevanje svetosti i na čemu ona počiva. Iako sam to često bila čula u predavanjima, duša to ipak razumije drugačije nego kad to spoznaje Božjim svjetlom, koje je osvjetljuje.

Dušu ne čine savršenom ni milosti, ni nadahnuća, ni zanosi, kao ni druge darovane milosti, nego samo nutarnje sjedinjenje moje duše s Bogom. Darovi su samo nakit duši, ali oni ne čine ni njen sadržaj ni njenu savršenost. Moja svetost i savršenost počiva na uskom sjedinjenju moje volje s voljom Božjom. Bog nikada ne čini nasilje našoj volji. O nama ovisi, da li ćemo prihvatiti Božju milost ili nećemo; da li želimo s njom surađivati ili je proigrati.

1108 U posljednjem večernjem predavanju, kojim je pripravljena obnova zavjeta, otac je govorio o sreći koja teče iz ta tri zavjeta i o plaći za njihovo vjerno obdržavanje. Iznenada oborena je moja duša u veliku nutarnju tamu. Umjesto radošću moja je duša ispunjena gorčinom, a moje srce prože žestoka bol. Osjećala sam se krajnje bijedno i nedostojna milosti. Ovim osjećajem moje bijede i moje nedostojnosti ne bih se čak usuđivala približiti najmlađoj postulantici poljubiti joj noge. Vidjela sam je u duhu lijepom i od Boga ljubljenom, a sebe sam vidjela u bezdanu bijede. Nakon predavanja (29) bacila sam se s bolom i suzama pod noge skrivenom Bogu. Bacila sam se u more Njegovog beskrajnog milosrđa, i tek tada sam osjetila olakšanje. Osjećala sam da me obuzima cijela svemoć Njegova milosrđa.

† 30. Danas obnova zavjeta[520]

1109 Odmah nakon buđenja obuzela me Božja nazočnost. Osjećam se kao Njegovo dijete. Ljubav je Božja ispunila moju dušu i dala mi spoznati, na koji način sve ovisi o Njegovoj volji. Reče mi riječi: "*Želim podariti potpuni oprost,*[*] *onim dušama koje se ispovijede i pričeste na Svetkovinu mojeg*

520 V. g. 57 i 235.

Prema obavijestima Postulatio Beatificitionis Servae Dei S. Faustinae H. Kowalska – Roma ovdje se radi što više o dobijanju potpunog oprosta, tj. Isus podjeljuje grešnicima savršeni oprost krivnja i kazni (usp. Dn. br. 699).

Ova pogreška u Dnevniku može se objasniti time da su u poljskom jeziku vrlo slični izrazi "zupelne odpuszczenie (=potpuni oprost) i "zupelny odpust (=potpuni otpust). S. Faustyna nije smatrala svoj Dnevnik literarnim djelom i stoga nije poduzimala nikakvih ispravaka.

milosrđa". – I reče mi: "*Moja kćeri, ničeg se ne boj. Ja sam uvijek s Tobom, pa i onda kad ti se čini da nisam nazočan. Tvoja poniznost spušta me s visokog prijestolja, i Ja se potpuno sjedinjujem s tobom.*"

1110 29. (IV. 37.) Gospodin mi je dao upoznati razgovore[521] koji su se održali u Vatikanu radi ove svetkovine. Dostojanstvenik Pacelli je tamo mnogo učinio.

1111 Danas je obnova ili polaganje zavjeta[522] svečanim slavljem. Dok su sestre polagale svoje zavjete čula sam pjesmu anđela, "Svet, svet, svet" u različitim sazvučjima. Dražesnost te pjesme ne može se izraziti ljudskim jezikom.

1112 Poslije podne razgovarala sam s mojom voljenom učiteljicom novakinja – Majkom Marijom Józefom.[523] Zajedno smo prošetale jedan krug u vrtu. Tako sam mogla s njom porazgovoriti barem najnužnije. Još uvijek je ona za mene ista draga učiteljica novakinja, premda nije više učiteljica novakinja nego predstojnica, a ja sam već deset godina nakon zavjeta. Pričala mi je, da redovnička duša ne može živjeti bez križa. Otkrila mi je određeno trpljenje koje sam proživjela u Warszawi, premda joj o tom nisam bila ništa kazala. (30) Pred očima moje duše bile su žive sve milosti, koje sam bila primila u novicijatu. Kako je velika moja zahvalnost prema njoj. Kad je moja duša bila uronjena u tamu, a ja mislih da sam prokleta, ona me snagom poslušnosti otrgla tom bezdanu.

1113 Često je moja duša zamračena trpljenjem, ali u tim me mukama ne može razumjeti nijedan čovjek.

1114 Svibanj – 1. V 1937. Danas sam konačno osjetila blizinu moje Majke – Nebeske Majke, premda prije svake Sv. pričesti iskreno molim Majku Božju da mi pomogne pri pripravljanju moje duše na dolazak Njezinog Sina. Posve jasno osjećam Njezinu zaštitu. Posebno je molim da rasplamsa u meni vatru takve Božje ljubavi kakva je gorjela u Njezinom čistom Srcu u trenutku začeća Božje Riječi.

1115 4. V. Danas otiđoh na kratko Majci Vrhovnoj poglavarici[524] i upitah: "Da li ima draga Majka neko nadahnuće po pitanju moga izlaska iz

521 S. F. je imala dar upoznati određene stvari i situacije na udaljenosti (v. g. 491). Tako je ona mogla upoznati u ovom slučaju zahvaljujući svom daru vidovitosti razgovore koji su se održali u Vatikanu na temu "Svetkovine Božjeg milosrđa". Trenutno nije poznato na koje se razgovore odnosi ova spoznaja.

522 Slavlje oblačenja i polaganja privremenih kao i vječnih zavjeta održavala su se dvaput godišnje u redovničkoj zajednici: posljednjeg dana travnja ili prvog svibnja, i na jesen 30. listopada.

523 V. g. 32.

samostana?" – Majka Vrhovna poglavarica uzvrati: "Dosada sam Vas, Sestro, uvijek zadržavala, ali sada vam dajem slobodu. Kako Vi hoćete, Sestro. Vi možete napustiti Red i možete ostati – ako Vi hoćete." – Rekoh na to: "Dakle, dobro". Odmah sam mislila pisati Sv. Ocu moleći ga za oslobođenje od (vječnih) zavjeta.[525] Kad sam otišla od Majke Vrhovne poglavarice u moju dušu uđe neka tama – točno kao i ranije. Čudno je, kad god molim za izlazak, moju dušu obuzima takva tama i doimlje me se kao da sam prepuštena samoj sebi. U toj duhovnoj muci (31) odlučih odmah poći Majci i iznijeti joj svoje čudne muke i borbe. Na to uzvrati Majka: "Vaš izlazak, Sestro, je jedna kušnja." Nakon kratkog razgovora osjetila sam olakšanje, ali tama je ostala. – "Milosrđe Božje je divno i ono mora biti veliko Božje djelo, jer Sotona mu se toliko suprotstavlja i nastoji ga uništiti". – Riječi drage Majke Vrhovne poglavarice.

1116 Moje muke nitko neće shvatiti ni razumjeti. Ja sama ne mogu ih opisati. Nema veće muke. Patnje mučenika nisu veće. Smrt bi mi donijela trenutno olakšanje. Ovu muku ne mogu s ničim usporediti – ovo nikad prestajuće umiranje duše.

1117 5. V (1937.) Danas kad sam malo otkrila u ispovijedi svoju dušu – dođe mi misao da se radi o kušnji, jer uvijek kad molim za otpuštenje iz Reda,[526] doživim tako tešku muku i tamu – ispovjednik mi uzvrati:[527] "Možda to nije trenutak određen od Boga. Mora se moliti i biti ustrajnim, ali da te očekuju velika trpljenja, istina je. Bilo bi bolje još sačekati i mnogo moliti za dublju spoznaju i Božje prosvjetljenje. To su velike stvari".

1118 Moj Bog. – U ovim teškim trenucima nemam svog osobnog duhovnog vođe, jer boravi u Rimu.[528] Isuse, budući da si mi ga Ti uzeo, sada vodi Ti Sam (32) moju dušu, jer Ti znaš što mogu izdržati. Čvrsto sam uvjerena da mi Bog neće više natovariti, nego što mogu nositi. Ja se uzdam u Njegovo milosrđe.

1119 U trenucima, u kojima se nalazim između neba i zemlje, šutim. I kad bih htjela govoriti, tko bi me razumio? – Vječnost će razotkriti mnoge stvari, o kojima sada šutim...

524 Vrhovna poglavarica bila je tada M.M.M. (v.g. 16). U ovo vrijeme živjela je u Krakówu. Ona je primila zavjete sestara a zatim je trebala vizitirati cijelu redovničku zajednicu.

525 Od vječnih zavjeta može osloboditi samo Sv. Stolica.

526 Radi se o otpuštanju iz Kongregacije da bi se moglo osnovati novu redovničku zajednicu.

527 Redoviti ispovjednici sestara u Krakówu bili su tada svećenici Golab i Czaputa. Ne zna se o kojem govori s. Faustina.

528 Radi se o ocu Andraszu. U to vrijeme boravio je nekoliko tjedana u Rimu (A.ZMBM-K).

1120 Došla sam u vrt i vidjela kako sve udiše radost proljeća. Rascvjetala stabla šire omamljujući miris. Sve vrca radošću a ptice pjevajući i cvrkutajući veličaju Boga i govore mi: "Raduj se i kliči, sestro Faustina", - ali moja duša ostade u tami i muci. Moja duša je vrlo osjetljiva na glas milosti. Ona može govoriti sa svim što je stvoreno i što me okružuje. Ja znam, zašto je Bog tako ukrasio zemlju... Ali moje se srce ne može radovati jer se moj ljubljeni sakrio preda mnom. Ja neću mirovati dok Te ne nađem... Ne mogu živjeti bez Boga. Ipak osjećam, da i Bog ne može biti sretan bez mene, premda je Bog Samom sebi savršeno dostatan...

1121

6. V (37.). Isusovo uzašašće

Danas je od ranog jutra Bog dodirnuo moju dušu. Nakon Sv. pričesti bila sam neko vrijeme s Nebeskim Ocem. Moja duša je bila uvučena u središte žara ljubavi. Shvatih, da se nikakva vanjska djela ne mogu usporediti s čistom Božjom ljubavlju... Vidjela sam radost Utjelovljene Riječi i bila sam uronjena u Presveto Trojstvo. Kad sam opet došla k sebi, moja duša je bila ispunjena čežnjom. Čeznula sam (33) za sjedinjenjem s Bogom. Obuzela me tako snažna ljubav prema Nebeskom Ocu, tako da cijeli ovaj dan označujem kao neprekinuti zanos. Svemir mi se čini kao mala kaplja u usporedbi s Bogom. Nema veće sreće nego kad mi Bog daje nutarnje spoznati da Mu je drag svaki kucaj moga srca i kad mi pokazuje Svoju posebnu ljubav. Ova Bogom ojačana nutarnja svijest Njegove ljubavi prema meni, i da mu je draga moja duša, donosi duboki mir mojoj duši. Toga dana nisam mogla jesti. Osjećala sam se sita ljubavi.

1122 Bože velikog milosrđa, Ti si nam poslao Svog Jedinorođenog Sina kao dokaz Tvoje neiscrpive ljubavi i milosrđa. Ti ne odbacuješ grešnike, nego si im štoviše otvorio blago Tvojeg neiscrpivog milosrđa, iz kojeg mogu crpsti puninu; ne samo opravdanje nego najveću svetost do koje može dospjeti duša. - Oče velikog milosrđa, željela bih da se sva srca s povjerenjem obrate Tvom beskrajnom milosrđu. Nitko se ne može opravdati pred Tobom, ako ga ne prati Tvoje neiscrpivo milosrđe. Kad nam Ti razotkriješ tajnu Tvojeg milosrđa, vječnost neće biti dostatna za dostatnu zahvalu.

1123 Kako je razveseljujuće imati ono duboko u duši, što Crkva naučava vjerovati. Kad je moja duša uronjena u ljubav odlučujem jasno i brzo najteža pitanja. Ona sama može koračati bezdanima i najvišim vrhuncima. - Ljubav i još jednom ljubav.

1124 (34) † 12.(V 37.). Ponekad se spušta čudna tama nad moj razum i obavijena sam prazninom, protiv moje želje.

1125 20. V. Kada je upravo bio prošao mjesec mojeg zdravstveno dobrog osjećanja, došla mi je misao, što bi se mom Gospodinu bolje svidjelo: služiti Mu u bolesti ili u zdravlju, zašto sam bila molila. Tako rekoh Gospodinu: "Isuse, čini sa mnom, što se Tebi sviđa." Isus me premjesti u ranije stanje.[529]

1126 Kako je ugodno, živjeti u samostanu među sestrama; ipak ne smije se zaboraviti, da su to anđeli u ljudskom tijelu.[530]

1127 U jednom određenom trenutku vidjela sam sotonu kako se žuri pronaći nekoga među sestrama, ali ne mogaše naći. Osjetila sam u duši nadahnuće zapovijediti mu u ime Božje da razjasni, što traži među sestrama. Iako nevoljko, priznao je da traži nezaposlene[531] duše. Kad sam mu ponovno zapovijedila priznati u ime Božje kojim dušama ima najviše pristupa u Redu, priznao je opet nevoljko: "Sporim i lijenim dušama". Primjetih, da trenutno nema takvih duša u kući. Neka se raduju namučene radom i umorne duše.

1128 22. V. 1937. Danas je vrućina jedva izdržljiva. Žudimo za kišom, koja ne dolazi. Već nekoliko dana navlače se na nebu oblaci a ipak nema kiše. Kad sam vidjela (35) biljke žedne kiše, ražalostih se i odlučih tako dugo moliti krunicu dok Bog ne pusti kišu. Nakon vremena za kavu nebo se pokrilo oblacima i padala je gusta kiša na zemlju. Ovu molitvu sam molila tri sata bez prekidanja. Bog mi je dao upoznati da se ovom molitvom može sve izmoliti.

23. - Dan Presvetog Trojstva

1129 Za vrijeme Sv. mise iznenada sam bila sjedinjena s Presvetim Trojstvom. Vidjela sam Njegovu slavu i Njegovu veličinu. Bila sam povezana s Tri Osobe. Kad se je povezano s Jednom od ovih Presvetih Osoba, istodobno se biva sjedinjeno s druge dvije Osobe. Sreća i radost koje su udijeljene mojoj duši nisu za opisati. Ožalošćuje me da ne mogu opisati, što je osjetno bez riječi.

529 S. F. vjerojatno misli na stanje svoje tjelesne slabosti i bolesti.

530 S. F. pokazuje ovdje svoju realnost. Ona naglašava, da osobe živeći u samostanu – premda teže za savršenošću, imaju ljudsku narav, koja je više ili manje podložna slabostima.

531 Usp. Sir 33, 29; Izr 12,11.

1130 Čula sam riječi: "*Reci Majci Vrhovnoj poglavarici, ona treba s tobom računati kao s najvjernijom kćeri Reda.*"[532]

1131 Nakon ovih riječi došla mi je nutarnja spoznaja, koliko znači sve stvoreno pred Bogom. Velika i neshvatljiva je Njegova slava; budući da Se On tako dobroćudno naklanja nama, bezdan je to Njegova milosrđa.

1132 U dolini suza sve ima svoj kraj.
Suze nestaju, bol prolazi.
Jedno samo ostaje, i to trajno ostaje,
To je ljubav prema Tebi, – o moj Gospodine.

Sve prolazi u ovom progonstvu,
Kušnje, i zbrka duše.
Samo u jednom beskrajnom umiranju.
S Bogom – ostaje njezin mir siguran.

1133 (36) 27. (V. 37.) Tijelovo

Dok sam molila čula sam riječi: "*Moja kćeri, neka se Tvoje srce ispuni radošću. Ja, Gospodin, jesam s tobom. Ništa se ne boj. Ti si u Mojem Srcu.*" U istom trenutku vidjela sam veliku Božju slavu i meni bi jasno, da nema ničeg usporedivog sa spoznajom Boga. Pred činom spoznaje Boga nestaje sva vanjska veličina kao prah.

1134 Gospodin je položio duboki mir u moju dušu i ništa ga neće moći potamnjeti. Sve što se događa oko mene, ne otima mi moj mir ni za trenutak. Kad bi se sav svijet oborio, ni to ne bi moglo narušiti mir u dubini moje duše, u kojoj Bog počiva. Svi događaji i različite stvari, što se događaju, pod Njegovim su nogama.

1135 Duboka spoznaja Boga omogućuje mi savršenu neusiljenost i slobodu duha. U dubokom sjedinjenju s Njim ništa me ne može omesti, čak ni sila anđelâ. Osjećam da sam velika kad sam sjedinjena s Bogom. Koja je sreća, imati Boga u srcu i s Njim živjeti u uskom dodiru!

1136 Kad nam je došla procesija iz Boreka[533] i oni Ga unesoše u našu kapelu na čuvanje, čula sam glas iz Hostije: "*Ovdje je moj odmor.*" Kod blagoslova

532 Ove Isusove riječi upućene s. F. svjedoče o tom, da ona uprkos uputi da osnuje novu redovničku zajednicu, treba ostati u Kongregaciji. To potvrđuje i razgovor između Isusa i s. F. na drugom mjestu Dnevnika (v. Dn. br. 1650). Ovdje se s. F. žali Isusu da njena redovnička zajednica nema nijedne svetice i dobija odgovor: "Ti ćeš to biti". Činjenica je, da je s. F. ostala do svoje smrti u Kongregaciji. Za novu redovničku zajednicu ona je dala samo određene smjernice.

Isus mi je dao spoznaju da će se ovdje, na ovom mjestu, uskoro održavati slavlja. – "*Svidjelo Mi se tvoje srce i ništa Me neće zaustaviti da ti podarim milosti*". – Ova Božja velikodušnost ispunja cijelu moju dušu. Ponirem u Njega, nestajem i gubim se. Iščezavam u Njemu...

1137 (37) 30. V. (37). Danas umirem od žudnje za Bogom. Čežnja je obuzela svu moju dušu. Kako užasno teško doživljavam svoja progonstva. O Isuse, kad će doći žuđeni trenutak?

1138 Moja izmučena duša nigdje ne nalazi pomoć – jedino u Tebi, Ti živa Hostijo. U Tvom milosrdnom Srcu nalazi se sva moja nada. Strpljivo čekam na Tvoju riječ, Gospodine.

1139 Koju bol osjeća moje srce, kad pogledam na redovnicu koja nema redovničkog duha. Kako se može Bogu svidjeti, kad se naduveno ohološću i sebeljubljem izjavljuje da se nastoji oko Božje časti, dok se u stvarnosti ima na pameti vlastita čast? Kad to vidim, boli me. Kako se može takva duša istinski povezati s Bogom? Tu ne može biti nikakvog govora o sjedinjenju s Gospodinom.

1140 1. VI 1937. Danas je kod nas Tijelovska procesija.[534] Kod prvog oltara dođe vatra iz Sv. hostije, koja mi probi srce, i čula sam glas: "*Ovdje je moj odmor*". U mom srcu ona rasplamsa žar i osjećah da sam sva promjenjena u Njega.

1141 Navečer mi je On dao spoznati kako je sve kratkotrajno što je zemaljsko. Sve što se čini velikim, iščezava kao dim i ne donosi duši slobodu nego iscrpljenost. Blago duši koja to shvaća i samo jednom nogom dodiruje zemlju. Moj odmor je kad sam sjedinjena s Tobom. Sve drugo umara me. O kako jako osjećam da sam u progonstvu. Vidim da nitko ne razumije moju nutrinu, samo Ti sam me razumiješ – Ti u mojem srcu Skriveni i vječno Živi.

1142 (38) 4. VI. Danas – Svetkovina Presvetog Srca Isusova.[535] Za vrijeme Sv. mise imala sam spoznaju o Srcu Isusovu – kojom vatrom Ono gori za nas. Ono je more milosrđa. Tada čuh glas: "*Ti glasnice Mojeg milosrđa, objavljuj cijelom svijetu o Mojem neiscrpivom milosrđu. Ne obeshrabruj se zbog poteškoća na koje budeš nailazila pri objavljivanju Mojeg milosrđa. Te poteškoće, koje te tako bolno diraju, su potrebne, da tebe posvete i da bi*

533 Radi se o Tjelovskoj procesiji k četiri oltara. Ta procesija ima svoj početak od župne crkve Borek Falecki i završava na livadi samostanskog vrta Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa. Presveti Oltarski sakrament ostao je tada u kapeli sestara.

534 U Kongregaciji se održavala Tjelovska procesija u Tijelovskoj osmini. Oltari se naprave u vrtu.

535 Svetkovina Presvetog Srca Isusova slavi se petkom poslije Tjelovske osmine.

pokazale da je to Moje djelo. Moja kćeri, budi požrtvovna u zapisivanju svake rečenice, koju ti govorim o Mojem milosrđu. To je određeno za velik broj duša, koje će se time koristiti."

1143 † Za vrijeme klanjanja Gospodin mi je omogućio dublje upoznati Djelo.

1144 Danas sam molila Gospodina za oproštenje za sve uvrede koje doživljava Njegovo Božansko Srce u našim kućama.

1145 † 6. VI (37. Prva nedjelja u mjesecu. Danas sam si uzela dan mjesečne duhovne obnove.[536]

Spoznaja iz jutarnjeg razmatranja: Ma što Ti sa mnom činio, Isuse, ja ću Te uvijek ljubiti, jer sam Tvoja. Meni je jednako, da li ćeš me Ti ovdje ostaviti ili drugdje – ja sam uvijek Tvoja.

U ljubavi se podlažem Tvojim najmudrijim sudovima, o Bože, i Tvoja volja, o Gospodine, je moja svakodnevna hrana. Ti poznaješ svaki glas mojeg srca i znaš da ono kuca samo za Tebe, o moj Isuse. Ništa ne može umanjiti moju čežnju za Tobom. Umirem od žudnje za Tobom, Isuse - kad ćeš me odvesti u Tvoj stan?[537]

1146 (39) "*(Neka) najveći grešnici (polože)*[538] *svoju nadu u Moje milosrđe. Oni imaju pravo prije svih drugih pouzdati se u bezdan Mojeg milosrđa. Moja kćeri, piši za izmučene duše o Mojem milosrđu. Raduju me duše, koje se pozivaju na Moje milosrđe. Takvim dušama Ja podjeljujem više milosti, nego si same žele. Ja ne mogu kažnjavati, pa kad bi to pogađalo najvećeg grešnika. Kad se on pozove na Moje milosrđe, opravdavam ga u mojem neiscrpivom i neistraživom milosrđu. Piši: Prije nego dođem kao pravedni sudac široko otvaram vrata Mojeg milosrđa. Tko ne želi ući kroz vrata milosrđa, mora kroz vrata Moje pravednosti..."*

1147 Kad sam jednom bila nezadovoljna iz određenog razloga u srcu i požalila se Gospodinu, uzvrati Isus: "*Moja kćeri, zašto ti je toliko puno stalo do pouke i jezika ljudi? Ja Sam ću te poučiti. Stoga ću urediti okolnosti tako da ne možeš posjećivati ta predavanja. U jednom jedinom trenutku dat ću ti više upoznati nego drugi saznaju u višegodišnjoj muci*".

1148 20. VI (1937.) Najsličniji smo Bogu kad darujemo oproštenje svom bližnjemu. Bog je ljubav, dobrota i milosrđe.

536 V. g. 136.
537 Iv 14,1-3.
538 Ovdje je rečenica dopunjena dvjema riječima – "neka" i "polože", budući da danas iz nepoznatih razloga nedostaje jedan list Dnevnika. (Uklonjen je još prije obilježavanja brojevima.)

"*U svakoj duši trebalo bi odsijavati Moje milosrđe, posebno u redovničkoj duši. Moje Srce prepunjeno je sućuti i milosrđa za sve. Srce moje zaručnice mora biti slično Mojem Srcu. Iz njenog srca mora ključati izvor Mojeg milosrđa za duše, inače je ne priznajem svojom*".

1149 (40) † U određenim trenucima vidjela sam kako su redovničke duše branile svoju vlastitu čast te joj dadoše privid Božje časti. Njima nije stalo do Božje časti, nego do svoje. O Isuse, kako me to boli. Kakvu će tajnu razotkriti dan Tvojeg suda? Kako se može tako pronevjeriti Božje darove?

1150 Danas sam imala velike neprijatnosti od jedne svjetovne osobe.[539] Na osnovu jedne jedine istinite zgode je ta osoba ispričala mnoge izmišljene stvari. Sve se držalo istinitim i širilo u cijeloj kući. Kad mi je to došlo do ušiju stislo mi se srce: Kako se može tako zloupotrijebiti ljudska dobrota? Odlučila sam ne reći nijednu riječ u svoju obranu i toj osobi pokazati još veću dobrotu. Ali da bih to mirno mogla podnijeti nedostajalo mi je snage kako sam primijetila, jer se to rasteglo tjednima. Kad sam primjetila da je započela oluja a vjetar mi nosio pijesak u oči, otiđoh Presvetom Oltarskom sakramentu i rekoh Gospodinu: "Isuse, molim Te za snagu Tvoje pomažuće milosti, jer osjećam da neću moći izdržati ovu borbu. Zaštititi me Tvojim prsima".

Tada sam čula riječi: "*Ne plaši se, Ja sam s tobom*". – Kad sam se vraćala od oltara, dođe u moju dušu čudna snaga i mir, a oluja što je besnila, udari o moju dušu kao o stijenu. Ali pjena oluje pade nazad na one koji su je izazvali. Kako je dobar Gospodin. On nagrađuje svakog po njegovu djelu... Svaka duša trebala bi izmoliti samoj sebi pomažuću milost, jer ponekad nije dostatna uobičajena milost.

1151 (41) † Kad bol obuzme moju dušu,
Obzor se zamrači u noć,
Srce se razdere od mučenja i bola -
Ti si mojom snagom, razapeti Gospodine.

Kad se duša pomrači od bola,
Napne svoju snagu i neprekidno se bori,
Srce se lomi u gorkoj muci -
Razapeti Isuse – nada si Ti!

Tako nestaju sati iz dana u dan,
Duša u poplavi gorčine,

539 Nije se moglo utvrditi na koga misli s. F.

Srce se rastapa u rijekama suza,
Razapeti Isuse – Ti si mi svjetlo!

Kad gorčina prelijeva kalež,
Urotom mi sve neprijateljsko prkosi,
Duša doživljava trenutke Kalvarije -
Razapeti Spasitelju – Ti si mi štit.

Kad se duša ne osjeća krivom,
A ipak Božje dopuštanje potvrđuje,
Srce može nezadovoljstvo ljubavlju platiti.
Razapeti – pretvori nemoć u moć.

1152 Nije lako smireno nositi muke, pogotovo onda kad nisu zaslužene.[540] Pokvarena priroda se buni, premda su volja i razum više nego muka, jer su one u stanju činiti dobro onima koji su prouzročili muku. Uprkos tome osjećaj stvara veliku buku i pada kao nemirni duh po volji i razumu. Ali on uviđa da sam ništa ne može, smiruje se i podlaže razumu i volji. Kao neman obara se na nutrinu (42), stvara veliku buku i želi da se samo njega sluša kad je izvan granica volje i razuma.

1153 23. VI (1937.) Kad sam molila pred Presvetim, iznenada me napustiše moje tjelesne patnje i čuh glas u mojoj duši: *"Ti vidiš, da ti sve mogu dati u jednom jedinom trenutku. Nikakvi zakoni Me ne ograničuju"*.

24. VI. Nakon Sv. pričesti čula sam riječi: *"Znaj, Moja kćeri, Ja ti mogu trenutno dati sve što ti je potrebno za ostvarenje ovog Djela."* – Nakon tih riječi ostaje čudno svjetlo u mojoj duši i svi Božji zahtjevi čine mi se tako jednostavni, da bi ih i samo dijete moglo ispuniti.

1154 27. Danas sam vidjela samostan novog Reda:[541] izdužene i velike prostorije. Pregledala sam sve predmete jedne za drugim. Osobe koje su živjele u tom samostanu, bile su privremeno odjevene građanski, ali sveukupno je vladao savršeni samostanski duh. Uredila sam sve tako kako je želio Gospodin. Iznenada me naruži jedna naša sestra: "Kako možete, Sestro, činiti takva djela" – Uzvratih: "Ne ja, nego Gospodin po meni, a za sve imam dopuštenje". – Za vrijeme Sv. mise dođe mi prosvjetljenje i duboka spoznaja (s obzirom) na cjelokupno Djelo. Iz moje duše uklonjena je svaka sjena sumnje.

540 U izvornom tekstu upotrebljeno je "Niewinne" (nevino) u značenju "niezawinione" (nezadužene; nezaslužene)

541 Radi se o viđenju redovničke zajednice koju je s. F. trebala osnovati (usp. Dn. br. 448, 559, 563, 573, 613, 765, 892.)

1155 (43) Gospodin mi je dao upoznati Svoju volju u tri stupnja, ali sve je jedno.[542]

Prvo, u kojem će duše odvojene od svijeta, izgarati kao žrtve pred Božjim tronom i moliti Božje milosrđe za cijeli svijet... Molit će za blagoslov svećenika i kroz svoju molitvu pripremati svijet za konačni dolazak Kristov.

1156 Drugo: S milosrdnim djelom povezana molitva. Posebno će zaštićivati duše djece pred Zlim. Molitva i milosrđe uključuje sve što te duše trebaju vršiti. U njihovu zajednicu mogu biti primljeni i najsiromašniji. One će se truditi buditi ljubav u svijetu sebičnosti, (propovijedati) Isusovo milosrđe.

1157 Treće: Molitva i milosrdno djelo, koji nisu vezani zavjetima. Njihovo prakticiranje pruža svakom udio u svim zaslugama cjeline. Tom stupnju mogu pripadati svi ljudi živeći u svijetu. Član ovog stupnja trebao bi dnevno učiniti barem jedno milosrdno djelo, najmanje – a može biti i više. To je za svakog lagano ostvarivo, čak i za najsiromašnijeg. Postoji trostruka mogućnost ostvarivanja milosrđa: prvo – milosrdna riječ – praštanjem i utjehom; drugo – gdje riječi ništa ne postižu – moliti, i to je milosrđe;
1158 treće: djela milosrđa. Kad se približi posljednji dan polagat ćemo račun o tome i primiti odgovarajući vječni sud.

1159 Božje ustave otvorile su nam se. Trebamo iz njih crpiti prije nego započne dan Božje pravednosti. To će biti dan užasa.

1160 (44) Kad sam upitala jednog dana Isusa, ma kako On može podnijeti ne kažnjavajući mnoge opakosti i zločine, Gospodin mi uzvrati: *"Za kaznu imam vječnost. Sada im produžujem vrijeme milosrđa. Ipak jao, ako ne prepoznaju vrijeme mog dolaska. Moja kćeri, tajnice Mojeg milosrđa, ti nisi samo obvezana pisati o Mojem milosrđu i širiti ga, nego moli milosti za njih, da bi i oni veličali Moje milosrđe."*

1161 Danas je moja duša podnosila takve muke da sam se žalila Gospodinu: "Isuse, kako me možeš ostaviti samom? Ni koraka naprijed ne mogu sama učiniti. Ti Sam skrivaš se, a i uzeo si mi ispovjednika. Ipak Ti znaš, Isuse, da po sebi samoj ne mogu ništa drugo, nego samo proigrati Tvoje milosti. Isuse, uredi to tako da se vrati otac Andrasz". – Ipak muke ostaše.

1162 Dođe mi pomisao poći bilo kojem svećeniku i izložiti mu svoje muke i nadahnuća da on pronađe rješenje. Tu sam misao iznijela čak Majci predstojnici.[543] Majka je uzvratila: "Vjerujem da Vam teško pada, Sestro,

542 Usp. Borkiewicz Izydor: O stosunku siostry Faustyny do Zgromadzenia Najmilosierniejszego Odkupiciela (Odnos s. F. prema redovničkoj zajednici Milosrdnog Otkupitelja) str. 25.

543 Radi se o M. Ireni Krzyzanowskoj (v. g. 84)

ali zaista trenutno ne vidim nijednog svećenika koji bi Vam mogao odgovoriti. Uskoro će se vratiti otac, a sada, Sestro, porazgovorite se o svemu pred Gospodinom."

1163 Kad sam došla na kratki razgovor Gospodinu, čula sam u svojoj duši glas: "*Moja – Ja ti ne dajem milost da se povjeravaš gdje drugdje. Ali ukoliko bi se ipak povjerila, tom svećeniku neću dati milost da te razumije. Sada mi se sviđa da se ti sama podnosiš strpljivo. (45) Moja kćeri, nije Moja volja da svima pričaš o darovima koje sam ti dao. Stavljam te pod čuvanje prijatelja Mojeg Srca i po njegovim uputama razvijat će se tvoja duša. Njemu sam dao svjetlo za spoznaju Mojeg života u tvojoj duši.*

1164 *Moja kćeri, u trenutku kad sam stajao pred Herodom izmolio sam ti milosti uzdignuti se iznad prezira ljudi i vjerno slijediti Moje putove. Šuti, kad se ne želi priznati Tvoju istinu, tada govoriš rječitije.*

1165 *Znaj, Moja kćeri, kad težiš za savršenošću, posvetit ćeš mnoge duše. Ali ukoliko ne bi nastojala oko svetosti, tada bi mnoge duše ostale nesavršene. Znaj, da će njihova savršenost ovisiti o tvojoj savršenosti i velik dio odgovornosti past će na tebe.*" – I On reče: "*Ne boj se, Moje dijete, ali ostani isključivo vjerna Mojoj milosti...*"

1167 Sotona mi je priznao da sam predmetom njegove mržnje. On reče: "Tisuću duša čine mi manje štete nego ti kad govoriš o velikom milosrđu Svevišnjeg. Veliki grešnici pouzdavaju se i vraćaju Bogu, a ja", reče zao
1166 duh, "sve gubim. Osim toga sama me progoniš tim neiscrpivom milosrđem Svevišnjega." Razumjeh kako Sotona jako mrzi Božje milosrđe. On ne želi priznati da je Bog dobar.

1168 (46) 29. VI 1937. Danas, za vrijeme doručka, sve je okupljene pozdravio otac Andrasz telefonom. Vratio se iz Rima i još danas poslije podne došao je nama. Sve zavjetovanice,[544] novicijat[545] i oba razreda naših odgojenica[546] sabraše se na četverokutu[547] i dočekaše ovog drugog oca. Djeca[548] ga pozdraviše pjevanjem i recitacijama i zamolismo ga da nam ispriča o Rimu i mnogim lijepim stvarima koje je tamo vidio. Pričao nam je duže od dva sata, stoga nije bilo vremena za osobni razgovor.[549]

544 Misli se na sve zavjetovanice s privremenim i vječnim zavjetima koje su boravile u kući redovničke zajednice u Krakówu.
545 U samostanu Krakówa bila je i kuća novicijata.
546 Odgojni zavod bio je podijeljen u dvije grupe, nazivane razredima.
547 Igralište odgojenica, nalazilo se pred kućom, nazvano zbog svojeg oblika "četverokut".
548 "Djeca", tj. odgojenice Zavoda.
549 U izvornom tekstu izraženo je to u narječju.

1169 Danas se tijesno sjedini moja duša s Gospodinom. Dao mi je znati, da uvijek trebam računati s Njegovom svetom voljom. – "*U jednom jedinom trenutku Ja ti mogu dati više nego što ti možeš poželjeti.*"

1170 30. VI. 37. Gospodin mi danas reče: "*Često sam već htio uzdignuti ovu Kongregaciju, ali Ja to ne mogu učiniti zbog njezine oholosti.*[550] *Moja kćeri, znaj, da oholim dušama ne darivam milosti, štoviše čak uskraćujem već podijeljene*".

1171 Danas mi predloži sestra Jolanta[551] jedan dogovor: Ona će moliti za mene a ja za njezin razred u Vilni.[552] Za naše djelovanje molim uvijek, ali odlučih moliti dva mjeseca za razred u Vilni a sestra Jolanta na moju nakanu, da iskoristim Božju milost – svakog dana tri "Zdravo Marije" Utjelovljenoj Riječi. Naše se prijateljstvo učvrsti još više.

(47) 1. VII 1937. Mjesec srpanj

1172 Danas kod "Anđela Gospodnjeg" Gospodin mi je dao (milost) – razumjeh neshvatljivu Božju ljubav prema ljudima. Bog nas uzvisuje do svog božanstva. On se ravna isključivo prema ljubavi i prema neiscrpivom milosrđu. Premda tu tajnu objavljuješ preko anđela, to izvodiš Ti Sam.

1173 Uprkos dubokom miru, koji raduje moju dušu, neprestano se borim. Tako ponekad vodim ogorčenu borbu da bih postojano išla svojim putem, putem kojeg želi Gospodin. Moj put je vjernost Božjoj volji – uvijek i u svemu – posebno vjernost nutarnjim nadahnućima, da bih mogla biti upotrebljivo oruđe u ruci Božjoj za ostvarenje Njegovog djela neiscrpivog milosrđa.

550 S. F. saopćava ovdje da Isus traži veću poniznost od redovničke zajednice, da bi mogle biti dobrim oruđem u planu Božje providnosti. Što je veća poniznost to je veća sposobnost oruđa prihvatiti milosti i Božje zahtjeve.
551 S. Jolanta odgojiteljica u Domu Vilne, posjećivala je u to vrijeme, tj. od 3. VII 1937., tečaj za odgoj u Krakówu. S. Jolanta, građanskim imenom Aleksandra Wozniak, rođena je 1909. godine i u Kongregaciju je stupila 1929. Djelovala je kao odgojiteljica,kasnije kao predstojnica u Radomu, Czestochowi i Krakówu.
552 "Razred u Vilni" – Misli se na Djevojački odjel Doma u Vilni, čija je odgojiteljica bila s. Jolanta.

1174 (48) 4. VII 37. Prva nedjelja u mjesecu

Mjesečna duhovna obnova

Navečer sam se pripravljala velikom brižljivošću i dugo molila Duhu Svetom za prosvjetljenje i za posebno vodstvo, također Majci Božjoj, Anđelu Čuvaru i svecima zaštitnicima.[553]

1175 Plodovi razmatranja

Sve što je Isus činio – bilo je dobro. On je došao činiti dobro. U svojim susretima bio je pun dobrote i milosrđa. Njegove korake vodilo je milosrđe. Neprijateljima je iskazivao dobrotu, prijaznost, razumijevanje. Potrebnima pomoć i utjehu.

Odlučih u ovom mjesecu vjerno održavati u sebi Isusove crte, pa i onda ako me to bude puno stajalo.

1176 Za vrijeme klanjanja čula sam glas u svojoj duši: "*Tvoji napori su Mi dragi, Moja kćeri, Ti blago Mojeg Srca. Vidim svaku kretnju tvojeg srca što Me veliča.*"

1177 Posebna nakana

Nadalje ista: Sjedinjenje s Milosrdnim Kristom. Po Njegovoj gorkoj muci molit ću Nebeskog Oca za cijeli svijet. Točka pravila: Strogo držanje šutnje.

Ući u dubinu vlastitog bića i sjedinjena s Isusom zahvaljivati za sve: S Njim, u Njemu i po Njemu iskazivati Bogu slavu.

1178 (49) O Gospodine, Ti moja ljubavi, zahvaljujem Ti za današnji dan jer si mi dopustio iz izvora Tvojeg neistraživog milosrđa crpiti blaga Tvoje milosti. O Isuse, ne samo na današnji dan, nego u svakom trenutku crpim iz Tvojeg neistraživog milosrđa sve, što samo mogu željeti moja duša i moje tijelo.

1179 7. VII 37. U sumnji, kad je duša slaba, neka moli Isusa da On sam djeluje. Premda zna da treba sudjelovati s Božjom milošću, u ponekim trenucima ona bi trebala svoje djelovanje prepustiti Bogu.

553 Sveci zaštitnici Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa su: Naša Gospa od Milosrđa – 5. VIII; sv. Ignacije Lojolski – 31. VII, sv. Josip – 19. III; sv. Arkanđeo Mihael – 29. IX; sv. Marija Magdalena – 22. VIII; sv. Terezija od Isusa (Avilska) – 15. X; sv. Ante Padovanski – 13. VI.

1180 15. (VII 37.) U jednom određenom trenutku spoznala sam da trebam biti premještena u jednu drugu kuću.[554] Ta spoznaja bila je čisto nutarnja. Istodobno sam čula glas u svojoj duši: "*Ne plaši se, Moja kćeri. Moja je volja da ovdje ostaneš. Planovi ljudi bit će osujećeni i morat će se prilagoditi Mojoj volji.*"

1181 Kad sam bila Gospodinu blizu, On reče: "*Zašto se bojiš započeti s Djelom kojeg ti preporučujem?*"[555] Uzvratih: "Zašto me, Isuse, ostavljaš samu u tim trenucima? Zašto ne osjećam Tvoju blizinu?"

"*Moja kćeri, kad Me sama ne zamjećuješ u skrovitim dubinama tvoga srca, ne možeš tvrditi da Ja nisam tamo. Ja uklanjam osjećaj Mene Samog. Ali to ti ne treba biti nikakva smetnja vršiti Moju volju. To činim zbog Mojih neistraživih nakana, koje ćeš kasnije upoznati.*

Moja kćeri, trebaš znati zauvijek, da me samo teški grijeh protjeruje iz duše, inače ništa."

1182 (50) † Danas mi reče Gospodin: "*Moja kćeri, ti Moja radosti i Moja slasti, ništa Me neće omesti da ti darujem milosti. Mojem milosrđu ne smeta tvoja bijeda. Piši, Moja kćeri: Što je veća bijeda, to je veće pravo na Moje milosrđe (nagovori)*[556] *sve duše da poklone povjerenje neshvatljivom bezdanu Mojeg milosrđa, da bih mogao sve spasiti. Izvor Mojeg milosrđa je kopljem široko otvoren na križu za sve duše. Nisam nikoga isključio.*"

1183 O Isuse, želim živjeti sadašnje vrijeme kao da bi bilo moj posljednji dan. Svaki trenutak želim brižljivo koristiti na veću slavu Božju. Svaku okolnost iskoristiti za dobro duša. Sve želim gledati sa stajališta da se bez Volje Božje ništa ne događa.

Bože neistraživog milosrđa, zagrli cijeli svijet i izlij Sebe nad nama po milosrdnom Srcu Isusovu.

1184 Iz prošlog vremena

Navečer sam ugledala razapetog Gospodina. S ruku, nogu i iz boka tekla je Presveta Krv. Nakon nekog vremena reče mi Isus: "*To sve za otkupljenje duša. Razmisli, Moja kćeri, što činiš za njihovo spasenje*". Odgovorih: "Isuse, kad gledam na Tvoju muku onda ja ne činim gotovo

554 S. F. naslućuje da će je s obzirom na poboljšanje njenog zdravlja poglavari premjestiti u neku drugu kuću Kongregacije.

555 Radi se o osnivanju nove redovničke zajednice.

556 U rukopisu s. F. nakon riječi "Moje milosrđe" nalazi se jedna nečitljiva riječ. (Iz konteksta morala bi to biti riječ: "namawiaj", "zachecaj", "naklaniaj" (nagovori, potakni ili pokreni).

ništa da bih duše spašavala". Tada mi Gospodin reče: "*Znaj, Moja kćeri, da tvoje dnevno, tiho trpljenje u potpunom predanju Mojoj volji vodi mnoge duše u nebo. I kad misliš da patnje nadilaze tvoje snage, pogledaj na Moje rane,* (51) *onda ćeš se izdići iznad prezira i suda ljudi. Razmatranje Moje muke pomoći će ti uzvisiti se iznad svega.*" Mogla sam mnoge stvari shvatiti koje prije nisam razumjela.

1185 9. VII 37. Navečer mi dođe jedna od naših umrlih sestara.[557] Zamolila me je za jedan dan posta i za prikazanje svih svakodnevnih vježbi za njih. Obećah.

1186 Slijedećeg dana, odmah ujutro, započela sam činiti sve na nakanu sestre. Za vrijeme Sv. mise trpjela sam kratko njezine muke. Osjetila sam u svojoj duši tako jaku glad za Bogom da sam mislila umrijeti od čežnje za sjedinjenjem s Njim. To nije trajalo dugo, ali shvatih što je želja duša u čistilištu.

1187 Odmah nakon Sv. mise zamolila sam Majku predstojnicu dopuštenje za post. Nisam ga dobila, jer sam bila bolesna. Kad sam izlazila iz kapele, čula sam riječi: "Da ste postili, Sestro, tek bih navečer iskusila ublaženje. Ali zbog poslušnosti, kojom Vam je zabranjeno postiti, zadobila sam ublaženje odmah. Poslušnost ima veliku moć". – Nakon tih riječi čula sam: "Bog naplatio".

1188 Često molim za Poljsku, ali vidim da je Bog jako srdit na nju zbog nezahvalnosti.[558] Naprežem svu svoju dušu da bih je branila. Trajno podsjećam Boga na Njegovo obećanje milosrđa. Kad vidim Njegovu srdžbu bacam se puna povjerenja u bezdan milosrđa i uranjam u njega svu Poljsku. Tada Bog ne može pustiti svojoj pravednosti da vlada. O moja domovino, koliko me stojiš? Ne prođe nijedan dan u kojem ne molim za tebe.

1189 (52) (Jedna rečenica sv. Vinka Paulskog: "Gospodin polaže uvijek Svoju ruku na djelo kad udalji sva ljudska sredstva i upućuje nas, činiti nešto, što nadilazi naše snage.")

1190 † Isus: "*Iz svih Mojih rana teče kao rijekama milosrđe za duše, ali rana Mojeg Srca je izvor neistraživog milosrđa. Iz tog izvora teku sve milosti za*

---

557 Teško je kazati o kojoj se sestri radi. Činjenica pojavka umrle s. S. spominje pod datumom 9. VII 1937. Te godine umrle su: Kornelija -Zofia Trzaska (rod. 7. II 1888. umrla 15. II 1937.), s Benedykta – Marcela Banderska (rod. 16. I 1864 – umrla 12. III 1937.) Ali nije također isključeno da je to bila neka od sestara koja je umrla prijašnjih godina.

558 O nezahvalnosti poljskog naroda prema Bogu i Crkvi pojavljivali su se tada mnogi članci u katoličkom tisku.

duše. Gorim od zrakâ smilovanja. Želim ih izliti na duše ljudi. Objavljuj cijelom svijetu o Mojem milosrđu."

1191 Dokle god[559] živimo, raste Božja ljubav u nama. Sve do smrti trebali bismo se potruditi oko Božje ljubavi . Spoznadoh i iskusih, da duše žive u ljubavi, odlikuju se velikim prosvjetljenjem u spoznaji Božjih stvari, kako u vlastitoj duši, tako i u dušama drugih. Samo jednostavne duše koje nemaju nikakvog obrazovanja odlikuju se znanjem.

1192 Na četrnaestom stajalištu* imala sam čudan osjećaj, da je Isus otišao u zemlju.

Kad se moja duša muči, mislim: Isus je dobar i pun milosrđa. I kad bi zemlja nestala ispod mojih nogu, ne bih prestajala pouzdavati se u Njega.

1193 Danas sam čula riječi: "*Moja kćeri, ti milino Mojeg Srca, sa slatkoćom gledam u tvoju dušu. Mnoge milosti šaljem samo zbog tebe. Mnoge kazne zadržavam isto tako samo zbog tebe. Ti me sprečavaš slijediti pravednost. Ljubavlju Mi vezuješ ruke*".

1194 (53) 13. VII 37. Danas mi je Isus podario spoznaju kako se trebam ophoditi s jednom od sestara.[560] Ona me je pitala o mnogim duhovnim stvarima kod kojih je imala sumnji; ali u biti njoj se nije radilo o tom. Mojim mišljenjem se htjela osigurati u tim stvarima, a onda o meni govoriti pred drugim sestrama. Da je barem ponovila riječi koje sam kazala, ne izvrćući ih i bez dodataka. Isus me upozorio na tu dušu. Odlučih moliti za nju, jer samo molitva može tu dušu prosvjetliti.

1195 O moj Isuse, ništa ne može umanjiti moje ideale – to je moja ljubav prema Tebi. Premda je put posijan trnjem, ne bojim se ići naprijed, i kad sam posuta tučom zasjeda i napuste me prijatelji; kad se sve uroti protiv mene i obzor se zatamni; kad oluja počne bjesnjeti i primjetim da sam sama i svemu se tome moram odlučno protiviti, tada se uzdam dubokim mirom u Tvoje milosrđe, o moj Bože, moja nada neće propasti.

1196 Danas, kad mi se u refektoriju[561] približila sestra vršeći dužnosti, osjetila sam na mjestima (Isusovih) rana žestoke boli. Smjela sam upoznati stanje njezine duše. Puno sam molila za nju.

---

559 U rukopisu Dn napisana je riječ "dopokad" (dokle god) kao "pokad".

560 Nije se moglo utvrditi na koga je mislila s. F.

561 "Refektorum" – To je bilo blagovalište sestara, gdje su za vrijeme zajedničkog objeda određene sestre obavljale dužnosti.

* Sveto tijelo Isusovo položeno je u grob.

1197 Iznenadno smirenje oluje

Noćas je bila užasna oluja. Naklonila sam lice sve do zemlje i počela moliti Litanije Svih svetih. Na kraju Litanija nadvladao me tako veliki zamor da nisam mogla više moliti. Podigoh se i rekoh Gospodinu: "Isuse, (54) smiri oluju jer Tvoje dijete nije sposobno dalje moliti, muči me san". Nakon tih riječi široko otvorih prozor, neosiguravajući ga kvakom. Sestra N.[562] reče na to: "Što radite, Sestro, oluja će istrgnuti prozor." Odgovorila sam neka mirno spava i odmah zatim oluja se potpuno smirila. Slijedećeg dana sestre su govorile o iznenadnom smirenju oluje, a ne znajući značenja. Ništa nisam kazala, samo sam mislila u sebi: "Isus i Faustina znaju što treba značiti..."

1198 20. (VII 37.) Danas sam saznala da trebam putovati u Rabku.[563] Trebala sam ići tek 5. kolovoza, ali zamolila sam Majku predstojnicu[564] da odmah smijem otputovati. Majka predstojnica je bila malo začuđena da tako brzo želim otputovati, ali nisam se opravdavala niti objašnjavala. To ostaje vječnom tajnom. Pod tim okolnostima donijela sam odluku na kojoj ću ustrajati.

1199 29. (VII). Danas putujem u Rabku. Na kratko sam otišla u kapelu i molila Isusa za sretan put. Ali u mojoj je duši bilo gluho i tamno. Osjećala sam usamljenost i da nikoga nemam. Molila sam Isusa da bude sa mnom. Tada sam osjetila u mojoj duši malu zraku svjetlosti kao znak da je Isus sa mnom; ali nakon te milosti rasla je tama a suton u duši postade još veći. Tada rekoh: "Neka bude Tvoja volja. Ti sve možeš." Kad sam iz vlaka gledala lijepu prirodu i planine, trpjela sam još veće duševne muke. Kad
1200 su me sestre pozdravile i počele okruživati svojom srdačnošću, poraste moja muka. Najradije bih se sakrila i odmorila u usamljenosti. Najradije bih bila sama. (55) U takvim trenucima nijedno stvorenje nije u stanju utješiti me. I kad bih nešto htjela o sebi kazati, izazvalo bi to nove muke. Stoga šutjeh i u šutnji podložih se volji Božjoj. To mi je donijelo olakšanje. Od stvorenjâ ništa ne tražim. Nastojim ih toliko susretati koliko to traže okolnosti. Povjeravati se neću – jedino onda kad je to nužno za Božju slavu. Družim se s anđelima.[565]

562 Vjerojatno je to bila s. Fabiola Pawluk (v.g. 376).
563 Rabka – mjesto smješteno na obroncima planina (Karpati) gdje je Kongregacija ima malu kuću odmora za sestre i učenice.
564 Misli se na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84).
565 Usp. Mt 18,10 i Izl 23,20.

1201 Ovdje se osjećam zdravstveno tako loše da moram ostati u postelji. U cijelom grudnom košu osjećam posebno oštre bolove. Ne mogu čak ni rukom pomaknuti. Jednu sam noć morala ležati bez ijedne kretnje. Mislila sam da će mi se pluća razderati kod najneznatnije kretnje. Ta noć ne htjede proći. Sjedinila sam se s Isusom na križu i molila Nebeskog Oca za grešnike. Kaže se, da bolest pluća ne stvara nikakve jake bolove[566] a ja ih imam ipak stalno. Ovdje se moje zdravstveno stanje, toliko pogoršalo da sam morala ležati u krevetu. Sestra N.[567] je bila rekla da se ovdje neću bolje osjećati, jer Rabka ne pomaže svih bolesnicima.

1202 Danas nisam mogla ići niti na Sv. misu niti na Sv. pričest. Za vrijeme žestokih bolova na tijelu i duši ponavljala sam stalno: "Neka bude Gospodinova volja. Znam, da je nedostiživa Tvoja velikodušnost." Tada sam čula pjesmu jednog anđela koji je opjevao sav moj život, sve što je u sebi skrivao. Čudila sam se i bila ojačana.

1203 Sveti Josip je[568] tražio da se osjećam neprestano njemu privučena. Reče mi sâm da dnevno trebam moliti tri molitve i jednom "Sjeti se."[569] Gledao je pun dobrote i dao mi spoznati kako On jako zagovara Djelo. Obećao mi je svoju posebnu pomoć i zaštitu. Svaki dan obavljam tražene molitve, i osjećam njegovu posebnu zaštitu.

1204 (56) 1. VIII 1937. Mjesečna duhovna obnova

Duhovne vježbe muke. O Isuse, za vrijeme tih dana muke nisam sposobna izgovarati bilo koju molitvu. Teret tijela i duše je umnogostručen. O moj Isuse, Ti ipak vidiš da se Tvoje dijete nalazi u slabosti. Ne činim nikakvih velikih napora, štoviše podlažem moju volju Isusovoj. O Isuse, Ti si uvijek moj Isus.

1205 Kad sam došla na ispovijed, nisam se mogla čak ispovijediti. Ali taj svećenik[570] prepozna odmah stanje moje duše i reče: "Uprkos svemu bit

566 S. F. govori ovdje o bolovima koje osjeća u grudnom košu.
567 Vjerojatno je bila to sestra Helena. S. Helena, građanskim imenom Maria Urbanska, rođena je 1884. a u Kongregaciju je stupila 1908. godine. Bila je bolničarka. 1932. godine preuzela je vodstvo male upravo nastale kuće u Rabki. Tamo je umrla 6. VIII 1940.
568 S. F. ne objašnjava koje je vrste bio taj zahtjev. Može se pretpostaviti da se radilo o jednom unutarnjem nadahnuću, nekom nutarnjem poticaju prema pobožnosti sv. Josipu. Također moglo je biti i viđenje sv. Josipa. Takvu misao potiče slijedeća izjava s. F.... "Reče mi sam..."
569 "Sjeti se" – Pod ovim se razumijeva molitva sv. Josipu, koju svakodnevno moli cijela Kongregacija.
570 Vjerojatno se radi o jednom benediktincu. Nameće se misao da je to otac Kazimierz Ratkiewicz (1906-1965). Godine 1936. došla je prva grupa benediktinaca u Poljsku i nastanila se u Rabki – u vili "Jaworzyna" u blizini kuće "Loretto", kako je bila nazvana kuća N. G. B. M. Tamo su patri redovito slavili Sv. mise. (Pater Kazimierz Ratkiewicz ispovjedao

ćeš spašena. Ti si na dobrom putu. Moguće je da se ne vrati ranije svjetlo. Bog može ostaviti tvoju dušu do smrti u takvoj tami i sumračju duše. Ipak prepusti se u svemu Božjoj volji."

1206 Danas sam započela devetnicu Presvetoj Majci uznesenoj na nebo na tri nakane: prva, da mognem vidjeti prof. Sopoćka; druga, da Bog ubrza ovo Djelo;[571] treća, za domovinu.

1207 10. VIII. Danas se vraćam u Kraków u pratnji jedne sestre.[572] Moja duša obavijena je patnjom. Neprestano se sjedinjujem s Njim u činu volje. On mi je snaga i moć.

1208 Budi blagoslovljen za sve, o Bože, što mi Ti šalješ. Ništa pod suncem ne događa se bez Tvoje volje. Ne mogu prodrijeti u Tvoje tajne s obzirom na mene, ali prislanjam svoje usne na pruženi kalež.

(57) Isuse, ja se uzdam u Tebe.

1209 Devetnica Božanskom milosrđu,[573]

koju mi je Isus zapovijedio pribilježiti i moliti prije Svetkovine milosrđa. Ona počinje na Veliki petak.

"Ja želim, da ti vodiš duše za vrijeme devet dana izvoru Mojeg milosrđa, da bi crpile snagu, utjehu i svekolike milosti što su im potrebne za muku života, a posebno u času smrti. Svakog dana Mojem Srcu privodit ćeš drugu grupu duša i uranjati ih u more Mojeg milosrđa. A Ja ću voditi sve te duše u kuću Mojeg Oca. Tu djelatnost ćeš obavljati u ovom i u budućem životu. Ja neću ništa uskratiti nijednoj duši, koju ti privodiš izvoru Mojeg milosrđa. Ti ćeš moliti Mojeg Oca svaki dan za milost tim dušama, po Mojoj gorkoj muci".

je sestre velikom požrtvovnošću. S kućom "Loretto" bio je jako prijateljski povezan zbog čega se najvjerojatnije čini da se s. F. kod njega ispovjedila (v. A. S. F. L. od oca Rostworowskog od 6. XI 1972.)

571 Može se pretpostaviti da je s. F. molila za bržu uspostavu Svetkovine milosrđa Božjeg, kao i za skoro osnivanje nove redovničke zajednice.

572 Nije se moglo utvrditi s kime se s. F. vraćala u Kraków. S. Helena Urbanska češće je putovala za Kraków. Tako je mogla biti u pratnji s. F. Također su na odmor putovale razne sestre, zbog čega se s. F. mogla vraćati s nekom od njih.

573 Devetnicu iz Dnevnika s. F. s određenim izmjenama izdao je J. Cebulski u brošuri "Chrystus Krol Milosierdzia" (Krist Kralj milosrđa), Kraków. Na ovitku brošure nalazi se slika "Jezu, ufam Tobie". Sadržaj brošure sastojao se iz Devetnice, Litanija i Krunice Božanskom milosrđu. Predstojnica Kuće u Krakówu, M. Irena Krzyzanowska (v. g. 84) razaslala je te brošure na kuće Kongregacije. Sestre su te molitve obavljale privatno, ali nisu znale njihova podrijetla.

– Odgovorih: "Isuse, ja ne znam kako se treba obavljati ta devetnica i koje duše trebam najprije privesti Tvojem Milosrdnom Srcu." A Isus uzvrati, da će mi On svaki dan kazati, koje duše trebam dovesti u Njegovo Srce.

1210 Prvi dan

"Privedi Mi danas cijelo čovječanstvo, ali posebno sve grešnike i uroni ih u more Mojeg milosrđa. Time Me tješiš u Mojoj gorkoj žalosti, u koju Me utapa gubitak duša".

1211 Milosrdni Isuse, Tvoja osobina jest nama se smilovati i praštati nam. Ne gledaj na naše grijehe, nego na naše pouzdanje (58) što imamo prema Tvojoj beskrajnoj dobroti. Primi nas u stan Tvojeg Milosrdnog Srca i zadrži nas vječno u Njemu. To Te molimo po Tvojoj ljubavi, u kojoj si sjedinjen s Ocem i Duhom Svetim.

O svemoći Milosrdnog Boga,
Ti čovjekovo spasenje u grijehu,
Ti si Milosrđe – more smilovanja,
I pomažeš onom, koji Te ponizno nalazi.

Vječni Oče, pogledaj Svojim blagim okom na cijelo čovječanstvo, ali posebno na jedne grešnike. Ono je spašeno u Milosrdnom Srcu Isusovu. Po Njegovoj gorkoj muci iskaži nam Svoje smilovanje, tako da hvaljena bude svemoć Tvojeg milosrđa u sve vjekove. Amen.

1212 Drugi dan

"Danas Mi privedi, sve duše svećenika i redovničkih osoba i uroni ih u Moje neistraživo milosrđe. One su mi dale snagu podnijeti gorku muku. Po njima, kao kroz kanale, izlijeva se Moje milosrđe na čovječanstvo".

1213 Milosrdni Isuse, od Tebe dolazi sve što je dobro – umnoži u nama milost, da vršimo dostojna djela milosrđa, da bi oni, koji na nas gledaju veličali Nebeskog Oca milosrđa.

Izvor božanske ljubavi
Gost je u čistim srcima.
Srca izmjenjena u moru smilovanja
Svijetle kao zvijezde u noćima tame.

Vječni Oče, pogledaj Svojim dobrodušnim očima (59) na izabrano stado u Tvojem vinogradu. Na duše svećenika i redovničkih osoba i daruj im snagu Tvojeg blagoslova. Osjećajem Srca Tvojega Sina, u kojem su spašeni, podari im snagu Tvojeg svjetla da bi mogli drugima prethoditi na putu spasenja, da bi zajednički pjevali dovijeka hvalu Tvojem neiscrpivom milosrđu. Amen.

1214 Treći dan

"Danas Mi dovedi sve pobožne i vjerne duše i uroni ih u more Mojeg milosrđa. Te su Me duše utješile na Putu križa. One su bile kapi okrepe u moru gorčine."

1215 Isuse, samo Milosrđe, Ti nam svima darivaš bogate milosti iz blaga Tvoga milosrđa. Primi nas u stan Tvojeg Milosrdnog Srca i ne puštaj nas dovijeka iz njega. Zato Te molimo po Tvojoj neshvatljivoj ljubavi, u kojoj izgara Tvoje Srce prema Nebeskom Ocu.

Neistraživa ostaje tajna smilovanja.
Niti grešnik – niti pravednik ne može je razumjeti.
Na sve gledaš milosrdnim okom,
I sve želiš ljubavlju obilježiti.

Vječni Oče, pogledaj Svojim milosrdnim očima na vjerne duše, kao nasljedstvo Tvojeg Sina. Udijeli im, zbog Tvoje gorke muke, Tvoj blagoslov. I uzmi ih u Svoju trajnu zaštitu, da ne izgube ljubav i blago svete vjere, nego da veličaju s četama anđela i svetih Tvoje beskrajno milosrđe u sve vjekove. Amen.

1216 (60) Četvrti dan

"Danas Mi dovedi pogane i one koji Me još ne poznaju. I na njih sam mislio za vrijeme Moje gorke muke. Njihova buduća marljivost tješila je Moje Srce. Uroni ih u more Mojeg milosrđa."

1217 Isuse, samo Milosrđe, Ti si svjetlo cijelog svijeta. Primi u stan Tvojeg Premilosrdnog Srca duše pogana koje Te još ne poznaju. Neka zrake Tvoje milosti prosvijetle njih, da i oni zajedno s nama proslavljaju čuda Tvojeg milosrđa i ne daj im više izlaziti iz stana Tvojeg Premilosrdnog Srca.

Neka snaga svjetlosti Tvoje ljubavi,
Rasvijetli tamu duša.
Daj, da Te duše upoznaju,
Milosrđe hvalom nazovu.

Vječni Oče, pogledaj Tvojim milosrdnim očima na duše pogana, koji Te još ne poznaju, ali koji su zaštićeni u Premilosrdnom Srcu Isusovu. Vodi ih do svjetla Evanđelja. Te duše ne znaju, kako je velika sreća ljubiti Tebe. Učini, da i one slave puninu Tvojeg milosrđa u sve vijeke. Amen.

1218 Peti dan

"Danas Mi dovedi duše heretika i odmetnika i uroni ih u more Mojeg milosrđa. U gorkim mukama oni razdiru Moje Tijelo i Moje Srce – to je Moja Crkva. Kad se vrate jedinstvu Crkve, onda će zacijeliti[574] Moje rane i time će ublažiti Moje muke".

(61) Samim onima, koji su razderali Tvoju odjeću jedinstva,
Teče milosrđe iz Tvojeg Srca.
Svemoć Tvojeg milosrđa, o Bože,
Izvodi te duše iz promašaja i oskudice.

1219 Milosrdni Isuse, Ti si Sama dobrota. Ti ne uskraćuješ prosvjetljenja onima koji Te zato mole. Primi u stan Tvog Premilosrdnog Srca duše heretika i odmetnika. Vodi ih u Tvom svjetlu do jedinstva Crkve. Ne otpuštaj ih iz stana Tvog Premilosrdnog Srca i učini da i oni veličaju velikodušnost Tvojeg milosrđa.

Vječni Oče, pogledaj milosrdnim očima na duše heretika i odmetnika, koji su spiskali Tvoja dobra i zloupotrijebili Tvoje milosti ustrajući tvrdokorno na svojim pogreškama. Ne gledaj na njihove pogreške, nego na ljubav Tvojeg Sina i Njegovu gorku muku koju je uzeo na Sebe poradi njih, jer i oni su uključeni u Premilosrdno Srce Isusovo. Učini, da i oni slave Tvoje veliko Milosrđe u svu vječnost. Amen.

1220 Šesti dan

"Danas Mi dovedi tihe i ponizne duše i također one male djece i uroni ih u Moje milosrđe. Te duše imaju velike sličnosti s Mojim Srcem. One me hrabre u Mojim gorkim mukama smrti. Promatram ih kao Moje anđele na zemlji što čuvaju Moje oltare. Na njih izlijevam cijele rijeke milosti. Moje milosti može prihvatiti samo ponizna duša. Poniznim dušama darivam Svoje povjerenje".

574 "Zacijeliti" – Ovu riječ je pogreškom i nejasno napisala s. F. u Dnevniku-izvorniku. Ona znači "ozdraviti", zacijeliti.

1221 (62) Premilosrdni Isuse, Ti Sam si kazao: "Učite se od Mene, Ja sam blaga i ponizna Srca." Primi u stan Tvog Premilosrdnog Srca blage i ponizne duše i duše male djece. Te duše očaravaju cijelo nebo i Nebeski Otac nalazi u njima posebno zadovoljstvo. One su kita cvijeća pred Božjim prijestoljem i Bog Sam raduje se njihovom mirisu. Te duše imaju u Srcu Isusovu trajan stan i neprestano pjevaju zahvalnu pjesmu ljubavi i milosrđa u sve vijeke.

1222 Duše, istinski ponizne i tihe,
Udišite raj već ovdje na zemlji.
Miris njihovog poniznog srca
Može biti radost samom Stvoritelju.

1223 Vječni Oče, pogledaj očima Tvojeg milosrđa na tihe i ponizne duše i na duše male djece. One su sve primljene u stan Premilosrdnog Srca Isusova. Te duše najviše sliče Tvojem Sinu. Miomiris tih duša uzdiže se sa zemlje i dopire do Tvojeg prijestolja. Oče milosrđa, svake dobrote, molim Te ljubavlju i zadovoljstvom, koje imaš u tim dušama, blagoslovi cijeli svijet, da bi sve duše zajednički pjevale hvalu Tvojem milosrđu u sve vijeke. Amen.

1224

Sedmi dan

"Danas Mi dovedi duše koje posebno časte i slave Moje milosrđe i uroni ih u Moje milosrđe. Te duše najčešće su oplakivale Moju muku i one su najdublje prodrle u Moj Duh. One su živo ogledalo Mojeg Milosrdnog Srca. Te duše svjetlit će u budućem životu posebnom svjetlošću. Ni jedna od njih neće potpasti ognju paklenom. U času smrti posebno ću se brinuti za svaku od njih."

1225 (63) Premilosrdni Isuse, Tvoje Srce je samo milosrđe. Primi u stan Tvojeg Premilosrdnog Srca one duše što posebno štuju i proslavljaju veličinu Tvojeg milosrđa. Te su duše jake samom snagom Božjom u svakoj muci i protivštinama. One prednjače povjerenjem u Tvoje milosrđe. Te duše su sjedinjene s Isusom i nose na svojim ramenima cjelokupno čovječanstvo. One neće biti podložene strogom sudu, jer će biti u smrti obavijene Tvojim milosrđem.

Duša koja slavi dobrotu Gospodnju,
Prima i Njegovu posebnu ljubav.
Posve je bliža živom izvoru,
I crpi milosti iz milosrđa.

Vječni Oče, pogledaj milosrdnim očima na one duše koje veličaju i štuju Tvoje najveće svojstvo – neiscrpivo milosrđe. One su uključene u Milosrdno Srce Isusovo. Te su duše živo Evanđelje. Njihova duša, prepunjena radošću, pjeva pjesmu najuzvišenijeg milosrđa. Molim Te, Bože, iskaži im milosrđe prema nadi i pouzdanju koje imaju prema Tebi. Neka se na njima ostvari Isusovo obećanje: *"Duše, koje štuju Moje neistraživo milosrđe, branit ću kao Svoju vlastitu čast, a posebno u času smrti"*.

1226

Osmi dan

"Danas Mi dovedi one duše, koje su u tamnici čistilišta i uroni ih u bezdan Mojeg milosrđa. Neka rijeke Moje Krvi ohlade njihov oganj. Te duše Ja posebno ljubim. One ostvaruju zadovoljštinu Mojoj pravednosti. U tvojoj je moći donijeti im olakšanje. Uzmi iz blaga (64) *Moje Crkve sve oproste i žrtvuj ih za njih... O, kad bi poznavala njihove muke, neprestano bi davala duhovnu milostinju za njih, i odnosila njihov dug Mojoj pravednosti."*

1227 Premilosrdni Isuse, Ti Sam si kazao da zahtijevaš milosrđe. Uvedi u stan Tvog Premilosrdnog Srca duše iz čistilišta koje toliko ljubiš, ali koje se ipak moraju otkupiti iz Tvoje pravednosti. Neka rijeke Tvoje Krvi i Vode, što su utekle Tvojem Srcu, ugase žar vatre čišćenja, da se i tamo proslavlja moć Tvojeg milosrđa.

Iz vatre muke mjesta očišćenja
Uzlazi uzdah Tvojem smilovanju.
I one zadobivaju ublaženje, utjehu,
Po Tvojoj Krvi i Vodi – što teče jadnicima.

Vječni Oče, pogledaj Tvojim milosrdnim očima na mjesto očišćenja trpećih duša što su spašene Premilosrdnim Srcem Isusom. Molim Te po gorkoj muci Isusa, Tvojeg Sina i po gorčini, kojom je bila ispunjena Njegova Presveta Duša, iskaži Svoje milosrđe dušama, što su pred očima Tvoje pravednosti. Ne gledaj na njih drugačije nego ranama Tvog Preljubljenog Sina, Isusa. Ta vjerujemo, da je Tvoja dobrota i Tvoje smilovanje neizmjerno.

1228

Deveti dan

"Danas Mi privedi ohladnjele duše i uroni ih u ponor Mojeg milosrđa. Te duše najbolnije ranjavaju Moje Srce . U Maslinskom vrtu Moja je duša doživjela najveće gađenje od jedne (jedine) ohladnjele duše. Hladne duše bile su razlogom Mojim riječima: Oče, ukloni taj kalež, (ali samo) ako je to Tvoja volja. "Njihovo posljednje sidro spasenja (65) *jest bijeg Mojem milosrđu."*

1229 Premilosrdni Isuse, Ti si čisto smilovanje. Dovodim u stan Tvojeg Premilosrdnog Srca ohladnjele duše. Neka se te zaleđene duše, što sliče mrtvim tijelima i ispunjaju Te takvim užasom, zagriju na vatri Tvoje čiste ljubavi. O Premilosrdni Isuse, upotrijebi svemoć Tvojeg milosrđa i uvedi ih u žar Tvoje ljubavi i podari im svetu ljubav, jer Ti sve možeš.

Vatra i led ne idu zajedno,
Jedno od njih topi ili se gasi.
Ali Tvoje milosrđe, dobri Bože,
Pomaže još većem ništavilu.

Vječni Oče, pogledaj milosrdnim očima ohladnjele duše, ali koje su skrivene u Premilosrdnom Srcu Isusovu. Oče milosrđa, vapim Ti po gorkoj muci Tvojeg Sina i po Njegovom trosatnom umiranju na križu, dopusti da i one slave bezdan Tvojeg milosrđa...

1230 (66) O vječni dane, ti dane moje čežnje,
Čekam na tebe s bolom i željom.
Uskoro će ljubav razderati zastor
I onda ćeš biti moja vječna sreća.

Ti najljepši dane, neusporedivo vrijeme,
U kojem po prvi put gledam svog Boga,
Zaručnika duše, Gospodina gospodara.
Moju dušu ne okružuje ni strah ni nevolja.

Ti dane slavlja, ti dane svjetla,
U kojem duša vidi Boga u moći,
A ona se uranja u Njegovu ljubav.
Zauvijek su prošli progonstvo i noć.

Ti dane sreće, ti dane, budi blagoslovljen,
Kad je moje srce užareno vječno za Te.
Sada osjećam, premda još zastrto,
U životu i smrti Isus je moja sreća.

O dane, prema kojemu duž svojeg života gledam,
I Tebi se, moj Bože, pun čežnje nadam.
Moja si želja isključivo Ti, o Gospodine,
Za Tebe, samo za Tebe, do kraja je otvoreno moje srce.

O dane sreće, vječne sreće.
O Bože, Ti Vladaru i Zaručniče moj.
Srce jedne djevice ne smiruje se
Nego, Isuse, na slatkom Srcu Tvom.

Četvrta bilježnica Dnevnika sestre Faustine

Bilježnica IV

(1) I.M.J.

1231 Danas mi dođe Isus u srce,
On siđe s visokog nebeskog prijestolja.
Moćni Gospodin, Stvoritelj svemira,
Dođe mi u liku Kruha.

O vječni Bože u mojim grudima,
S Tobom je cijelo nebo u meni.
S anđelima pjevam Ti "Svet",
Moj život neka je Tebi na čast.

Ti se ne povezuješ sa serafinima,
Darivaš se jadnom ljudskom djetetu,
Koje ništa bez Tebe ne ostvaruje.
Čovjeku Ti si uvijek blag.

Moje srce treba biti Tvoj stalni stan,
Ti Kralju, budi vječno pozdravljan.
Primi moje srce i vladaj u njemu,
Kao da ono najljepši je dvorac.

O veliki, neshvatljivi Bože,
Ti si se meni spustio.
U poniznosti častim Te,
Vapijem Tebi za vječni spas.

(2) I. M. J.

1232 O slatka Bogomajko moja,
Daj mi slijediti Tvoj život.
Zanešena uranjam u Tebe,
U svijetlo jutarnje zore.

Majko i Djevice neokaljana,
U Tebi se ogleda Božji sjaj.
Ti poučavaš ljubav prema Bogu u svim poteškoćama
Ti si mi štit i zaštita od neprijatelja.

S. Marija Faustina
od Presvetog sakramenta

1233 O sveta Hostijo, izvore božanske sreće,
Ti darivaš snagu mojoj duši.
Svemogući, Ti si od Djevice
Tijelo uzeo.
Ti dolaziš skriven u moje srce,
Tebe ne dotiče osjetila moć.

1234 (3) I.M.J.

Kraków, 10. VIII 1937.
Četvrti dnevnik

Sve za Tebe, Isuse. Svakim kucajem mojeg srca želim slaviti Tvoje milosrđe, i prema snagama ohrabriti duše, oblikovati pouzdanje prema ovom milosrđu, kako si mi Ti Sam zapovijedio, o Gospodine.

1235 U mojem srcu i mojoj duši vlada duboka noć. Pred mojom dušom stoji nepremostivi zid, koji mi zakriva Boga. Tu tamu nisam grijehom zadužila. Ta muka je čudna i bojim se opisati je u svom njezinom opsegu. Ali i u takvom stanju trudila sam se, o Isuse, biti Tebi vjerna. Uvijek i u svemu moje srce kuca jedino i samo za Tebe.

1236 (4) 10. VIII 1937. Danas sam se vratila iz Rabke u Kraków. Osjećam se jako bolesna. Samo Isus zna koliko trpim. Posljednjih dana bila sam vrlo slična razapetom Isusu. Morala sam se oboružati strpljivošću, da bih odgovorila svakoj sestri zašto nisam tamo ostala. Nisam mogla ostati, jer mi je tamo zdravstveno bilo lošije. Međutim znala sam da neke sestre ne pitaju iz sućuti, nego da bi dodale nove muke.

1237 O Isuse, koja me tama okružuje i kakva me bijeda prožima. Ne ostavi me samu, moj Isuse. Daruj mi milost vjernosti. Premda ne mogu dovidjeti tajnu Tvojeg vodstva, u mojoj moći ostaje da kažem: "Budi volja Tvoja".

1238 12. VIII. Danas sam vidjela prof. Sopoćka. Na proputovanju je posjetio Kraków i došao na kratko nama. Željela sam ga vidjeti. I Bog je ispunio moju čežnju. (5) Ovaj svećenik je velika, sve do ruba Bogom ispunjena duša. Puno sam se radovala. Zahvalih se Bogu za tu veliku milost, jer željela sam ga susresti na veću slavu Božju.

1239 O živa Hostijo, skroviti Isuse, Ti vidiš stanje moje duše. Po sebi samoj nisam u stanju izgovoriti Tvoje Sveto Ime. U srcu ne mogu nikako rasplamsati žar ljubavi, ali ispod Tvojih nogu klečeći gledam očima svoje duše u svetohranište vjernim pogledom. Ti si uvijek isti, i onda kad su promjene u mojoj duši. Pouzdajem se da će doći trenutak u kojem ćeš otkriti Tvoje lice i Tvoje će dijete smjeti opet gledati Tvoje slatko lice. Čudi me, Isuse, da se možeš toliko dugo skrivati preda mnom. Kako

možeš suzdržati tu ogromnu ljubav koju imaš prema meni? U stanu svoga srca osluškujem i čekam na Tvoj dolazak, Ti jedino blago moga srca.

1240 (6) Isus veoma brani Svoje zastupnike na zemlji. S njima je jako povezan. On postavlja njihovo mišljenje iznad Svoga. Upoznala sam veliku povjerljivost između Isusa i svećenika. Isus brani ono što svećenik govori i često se prilagođuje njegovim željama. Ponekad On uvjetuje Svoje ponašanje prema nekoj duši od mišljenja svećenika. Zahvaljujući posebnim milostima jako sam dobro spoznala kako si sa njima podijelio Tvoju vlast i Tvoju tajnu, o Isuse, više nego s anđelima. Radujem se tom, jer je to sve za moje spasenje.

1241 † O moj Isuse, kako je teško podnositi muke te vrste. Kad je netko zavidan i time izaziva nesklonost, to me manje boli. Naprotiv ne mogu podnijeti, kad mi netko glumi naklonost i pri tom baca klipove u noge na svakom koraku. (7) Kako jaka mora biti onda volja, da bi se ljubilo takvu dušu s obzirom na Boga. Ponekad mora duša ići do granica herojstva da bi ljubila kako to Bog traži. Kad bi ih se rjeđe susretalo, lakše bi se podnosilo. Ali kad se zajednički živi i stalno to doživljava, tada je potreban veliki napor.

1242 Moj Isuse, prožmi me do kraja, da bih mogla odražavati Tebe u cijelom svom životu. Pobožanstveni me, da moja djela imaju nadnaravno svojstvo. Učini da prema svakoj duši njegujem bez izuzetka ljubav, dobrotu i smilovanje. O moj Isuse, svakog od Tvojih svetaca obilježava jedna od Tvojih osobina. Želim biti prožeta Tvojim dobrim premilosrdnim Srcem i želim ga slaviti. Tvoje milosrđe, o Isuse, (8) neka je upečaćeno u moje srce i dušu kao moj znak u ovom i u budućem životu. Jedini zadatak u mojem životu jest slavljenje Tvojeg milosrđa.

1243 15. VIII 1937. Upute oca Andr(asza)

Bogom pripušteni trenuci suše i osjećaja vlastitog ništavila pokazuju duši, kako ona vrlo malo može po samoj sebi. Oni poučavaju kako se jako trebaju poštovati Božje milosti. Drugo jest vjernost u vježbama, obvezama, vjernost u svemu, također i u trenucima radosti. Treće, što se tiče ovih stvari,[575] mora se neizostavno podložiti nadbiskupu.[576] Ipak ponekad se može podsjetiti na stvar, ali mirno. (9) Ponekad je potrebno malo gorke istine.

575 Radi se o uspostavi svetkovine Božjeg milosrđa i o osnivanju nove redovničke zajednice
576 Misli se na nadbiskupa Jalbrzykowskog, ordinarija Vilne (v.g. 263)

Na kraju razgovora zamolila sam za dopuštenje susretati Isusa ranije. On uzvrati: "Ne mogu Gospodinu ništa zapovijedati. Kad Te On Sebi privlači, onda pođi. Ali uvijek moraš njegovati veliko strahopoštovanje, jer to je veliki Gospodin. Kad zaista u svemu tražiš Božju volju i nastojiš je vršiti, možeš biti mirna. Bog neće dopustiti nikakva odstupanja. O tvojim mrtvenjima i o tvojoj muci izvjestit ćeš mi slijedeći puta. Podaj se u zaštitu Presvete Majke."

1244 15. VIII 1937. Za vrijeme razmatranja bila sam posve živo prožeta Božjom nazočnošću i viđjela sam radost Presvete Djevice pri Njezinom Uznesenju na nebo. Za vrijeme tog čina,[577] (10) koji je bio na čast Bogorodice, vidjela sam na kraju Presvetu Djevicu. Ona mi reče: "Odanost vaše ljubavi raduje Me." U istom trenutku zakrilila je svojim plaštom sve sestre naše Kongregacije. Desnom rukom pritisnula je na grudi Majku vrhovnu poglavaricu Michaelu a lijevom mene. Sve druge sestre bili su joj pod nogama pokrivene njezinim plaštom. Tada reče Majka Božja: "Svaka, koja ustraje do smrti požrtvovna u Mojoj kongregaciji, bit će sačuvana od čistilišta. Željela bih da se svaka odlikuje slijedećim krepostima: poniznošću i blagošću, čistoćom, ljubavlju prema Bogu i bližnjemu." – Nakon tih riječi nestade cijela Kongregacija. Ostadoh sama s Presvetom Bogorodicom. Ona me poučila o Božjoj volji, kako se ona (11) treba primjenjivati u životu i kako se neizostavno treba podložiti Njegovom presvetom sudu. Svidjeti se Bogu nije moguće, a da se ne vrši Njegova sveta volja. – "Moja kćeri, osobitom važnošću preporučujem Ti, da vjerno ispunjaš sve Božje želje, jer to nalazi veliko zadovoljstvo u Njegovim svetim očima. Ja želim da se ti u tom ističeš vjerno vršeći Božju volju. Neka ti je Božja volja ispred svih paljenica i žrtava." Dok mi je Majka Božja govorila, uđe u moju dušu duboko razumijevanje Božje volje.

1245 Moj Isuse, Ti srećo moga srca, kad je moja duša prožeta Tvojim božanstvom, jednakim raspoloženjem prihvaćam radost i gorčinu. Prolazi jedno i drugo. U mojoj duši zadržavam samo ljubav prema Bogu. Trudim se oko nje. Sve drugo nije tako bitno.

1246 (12) 16. (VIII 1937.) Nakon Sv. pričesti ugledah Isusa u ogromnoj veličanstvenosti. On mi reče: "*Moja kćeri, u ovim tjednima, u kojima Me nisi niti vidjela niti osjećala Moju nazočnost, bio Sam s tobom dublje povezan nego u trenucima viđenja. Tvoja vjernost i miris tvoje molitve dopirali su do Mene.*" – Nakon tih riječi moja je duša bila ispunjena Božjom utjehom.

577 Ovim činom Bogorodica je izabrana Vrhovnom poglavaricom redovničke zajednice (v. g. 308).

Nisam vidjela Isusa i mogla sam izgovoriti samo jednu jedinu riječ: "Isus". Nakon izgovaranja tog Imena vratilo se svjetlo i duboka pobožnost u moju dušu, koja je neprekidno trajala tri dana. Ali izvanjski sam mogla ispunjavati svoje dužnosti.

Cijelo moje biće dirnuto je do najtajanstvenijih dubina. Božja veličina me ne plaši. Ona me usrećuje, jer mojim iskazivanjem štovanja i sama sam uzvišena. S obzirom na Njegovu sreću sretna sam, jer (13) sve što je u Njemu teče na mene.

1247 Vidjela sam stanje jedne određene duše i to što se Bogu u njoj ne sviđa. Takve spoznajem na slijedeći način: Iznenada dobijam bolove u rukama, nogama i boku, na mjestima gdje su bile probijene ruke, noge i bok
1248 Otkupiteljev. U istom trenutku upoznajem dušu i vrstu njezinih grijeha. Gospodinu želim pružiti zadovoljštinu. Danas sam nosila sedam sati pojas od lanaca,[578] da bih toj duši iznudila milost spremnosti na pokoru. U sedmom satu osjetila sam olakšanje, jer je duša u svojoj nutrini zadobila već oproštenje, premda se još nije bila ispovjedila. Kod grijeha ćutilnosti – obavljam mrtvenje tijela i postim u okvirima dopuštenosti. Kod grijeha oholosti – molim, saginjući se čelom do poda. Kod grijeha mržnje (14) – molim i činim dobro djelo za osobu koja mi teško pada. Tako činim zadovoljštinu pravednosti, već prema vrsti spoznatih grijeha.

1249 19. (VIII 1937.) Danas kod klanjanja Gospodin mi je dao spoznati, kako Mu je stalo do toga da se duša odlikuje djelom ljubavi. U duhu sam vidjela da nam dovikuju mnoge duše: "Dajte nam Boga", na što je uskipjela u meni apostolska krv. Neću se štedjeti, nego se davati za neumrle duše do posljednje kapi, premda to Bog možda ne traži tjelesno. U duhovnom mi je smislu to moguće i zasluga nije neznatnija.

1250 Danas sam imala spoznaju, da ne trebam moliti za određenu dozvolu i u toj stvari dati takav odgovor, kakav Majka Božja želi. Prethodno zato (15) nisu potrebna objašnjenja. Mir mi se vratio. To mi je prosvjetljenje došlo kad sam pošla na ispit savjesti i vrlo se žalostila, jer nisam znala što trebam činiti. Božje prosvjetljenje može više učiniti u jednom jedinom trenutku nego moja danima duga mučenja.

1251 22. VIII. Jutros mi dođe jedna sveta djevica – sveta Barbara. Preporučila mi je devet dana žrtvovati Sv. pričest za moju domovinu, da bih tim ublažila Božju srdžbu. Ta djevica imaše krunu od zvijezda i mač u ruci. Sjaj krune i mača bili su isti. Njena odjeća je bila bijela, a kosa je padala. Ona je bila tako lijepa, da sam bila pomislila kako je ona Presveta Djevica

578 Predmet pokore (v. g. 154 i 226).

– da je već nisam bila poznavala. Sada znam da se sve djevice odlikuju posebnom ljepotom. One zrače čudesnom ljepotom.

1252 (16) † 25. VIII. 1937. Danas je došao prof. Sopoćko. Kod nas će stanovati do 30. Tome se vrlo radujem, jer sam Bog zna kako se radujem vidjeti ga zbog djela kojeg Bog ostvaruje po njemu, premda je taj posjet bio povezan s određenim neprijatnostima.

1253 † Dok je on slavio Sv. misu vidjela sam neposredno pred pretvorbu Razapetog Gospodina. Odvojio je desnu ruku od križa i svjetlo iz Njegove rane je dodirnulo rame svećenika. To se ponovilo u tri misna slavlja i shvatih da će mu Bog darovati snagu za provođenje tog Djela, uprkos poteškoćama i protivštinama. Ova od Boga ljubljena duša označena je mnogim patnjama, ali to me ne čudi, jer Bog se ophodi na takav način s onima koje On posebno ljubi.

1254 (17) † Danas, na 29. dobila sam dopuštenje[579] za duži razgovor s prof. Sopoćkom. Mogla sam saznati da Djelo napreduje uprkos poteškoćama. Svetkovina Velikog milosrđa je već daleko odmakla i samo je još malo potrebno za njezino ostvarenje. Uprkos tome mora se puno moliti, da iščeznu određene poteškoće.

1255 A sada k Vama, Sestro; dobro je, da u određenoj ravnodušnosti i time usklađeno stojite prema Božjoj volji. Molim, potrudite se za ovu ravnotežu. Što se tiče svih ovih stvari, Vi ste, Sestro, posve ovisni o ocu Andraszu. Potpuno se slažem s njim. Ništa ne činite sami, Sestro, nego porazgovorite uvijek o svemu sa svojim duhovnim vođom. Molim, zadržite u svemu ravnotežu i najveći mir. Još nešto, dao sam (18) tiskati molitvu Milosrđu. Trebala bi se pojaviti na drugoj strani sličice, i isto tako na poleđini slike zazivi slični litanijskim. Također veliku sličicu i s njom nekoliko listova s devetnicom Milosrđu (dao sam tiskati). Molite, sestro, da bude dopušteno.[580]

1256 30. Jutros je otputovao prof. Sopoćko. Kad sam uronila u zahvalnu molitvu za tu veliku milost susreta, iznenada sam bila posebno jako

579 U Kongregaciji je bilo uobičajeno da predstojnice ili određene sestre za tu službu dođu u sobu za goste. Sve druge sestre smjele su primati goste samo dopuštenjem predstojnice (zw. Zgr.)

580 Radi se o dopuštenju za tisak dviju publikacija.
1. Sličica Isusova s "Krunicom" Božjem milosrđu na poleđini. Prof. Sopoćko je dobio dopuštenje za tisak 1. IX 1937. br. R. 200/37. u Vilni.
2. Brošura: "Chrystus Krol Milosci" (V. g. 573). Dopuštenje za tisak podijelila je nadbiskupija Kraków, L. 671/37. Obje publikacije tiskane su kod poduzeća J. Cebulski, Kraków, ul. Szewska 22.

sjedinjena s Gospodinom. On mi reče: "*To je svećenik po Mojem Srcu. Njegovi napori su Mi dragi. Ti vidiš, Moja kćeri, da se mora ostvarivati Moja volja i što sam obećao, Ja držim. Po njemu sijem utjehu patničkim i mučeničkim dušama. Svidjelo Mi se po njemu širiti pobožnost Mojem milosrđu. (19) Po Djelu milosrđa više će duša doći Meni, nego bi on mogao postići odrješenjima danju i noću do konca svoga života. Tako bi on djelovao samo do svoje smrti. Ali po Djelu on će nastavti djelovati do Sudnjeg dana.*"

1257 Da bih ga susrela, bila sam započela devetnicu. Ali Bog mi je podijelio tu milost još prije nego sam je izmolila do kraja.

1258 O moj Isuse, tu milost koristila sam malo, ali to nije ovisilo o meni. S druge strane to je pak bilo veoma mnogo.

1259 † Za vrijeme našeg razgovora vidjela sam njegovu izmučenu dušu. Ta razapeta duša sliči Otkupitelju. Tamo gdje očekuje opravdanu nadu, nalazi križ. On živi među mnogim prijateljima, a osim Isusa nema nikog. Tako Bog razgoličuje dušu koju posebno ljubi.

1260 (20) Danas sam čula riječi: "*Moja kćeri, ostani uvijek dijete prema Mojim zastupnicima jer drugačije nećeš iskoristiti Moje milosti, koje šaljem preko njih na tebe.*"

1261 1. IX 1937. Ugledah Isusa kao Kralja u velikoj slavi. On pogleda strogim pogledom na našu zemlju, ali na molbu Svoje Majke produžio je vrijeme milosrđa.

1262 3. IX Prvi petak u mjesecu. Za vrijeme Sv. mise bila sam sjedinjena s Bogom. Isus mi je dao spoznati da se bez Njegove volje ne može dogoditi ni najmanja stvar u svijetu. Nakon te spoznaje dođe osobiti mir u moju dušu. S obzirom na Djelo u svom njegovom opsegu bila sam potpuno smirena. Bog može sa mnom postupati kako Mu se sviđa. Za sve Ga želim slaviti.

1263 (21) Dosada sam mislila s nekim strahom kamo će me odvesti nadahnuća. Obuzeo me još veći strah kad mi je Gospodin podario spoznati, da trebam napustiti ovu Kongregaciju.[581] Treća godina približavala se kraju, a moja duša je osjećala naizmjenično revnost i poticaj na djelovanje – pri čemu osjećam puno hrabrosti i snage, ili pak, kad se približuje ozbiljni trenutak za Djelo, osjećam se napuštenom od Gospodina i moju dušu spopada čudan strah, i vidim da taj čas početka ne određuje Gospodin. To su muke koje ne mogu čak ni opisati. Bog sam zna što doživljavam danju i noću... Razmišljam, da bi za mene bilo lakše najveće muke

581 Božji poticaj da napokon osnuje novu redovničku zajednicu s. F. je razumjela kao osobni zahtjev da napusti Kongregaciju Naše Gospe od Milosrđa.

mučenika, nego to što doživljavam, premda ne prolijevajući ni kapi krvi. Ali sve to za duše, za duše, Gospodine...

1264 (22) Čin potpunog predanja Božjoj volji koja je za mene sama ljubav i milosrđe.

Čin prikazanja[582]

Isuse, Ti Hostijo, upravo sam Te primila u moje srce. U ovom sjedinjenju s Tobom prikazujem se Nebeskom Ocu kao žrtvena hostija, oslanjajući se posve na milosrdnu i svetu volju mojega Boga. Od danas je Tvoja volja, Gospodine, moja hrana. Primi svo moje biće i raspoloži sa mnom prema Tvojem Božanskom nahođenju. Što mi pruža Tvoja očinska ruka, želim najponiznije primiti, tiho i s radošću. Ničeg se ne bojim, ma kako me Ti vodio, i sve ću činiti pomoću Tvoje milosti što tražiš od mene. Sada se više ne bojim Tvojih nadahnuća (23) i ne ispitujem s nemirom kamo me ona trebaju voditi. Vodi me putevima, o Bože, koji se Tebi sviđaju. Tvojoj volji sam darovala svo povjerenje. Ona mi je sama ljubav i milosrđe. Ako me puštaš ostati u ovom samostanu – ostat ću. Zapovjediš li mi poći na Djelo – učinit ću to. Ostaviš li me s obzirom na Djelo u nesigurnosti do smrti – budi hvaljen. Pošalješ li mi onda smrt, kad je moj život najviše potreban prema ljudskom shvaćanju – budi hvaljen. Uzmeš li me u mladosti – budi hvaljen. Dopustiš li mi dočekati staračku dob – budi hvaljen. Daruješ li mi zdravlje i snagu – budi hvaljen. Baciš li me na postelju mukâ, čak doživotno – budi hvaljen. Dadneš li mi sama razočaranja i neuspjehe u životu – budi hvaljen. Dopustiš li, da moje najčistije nakane budu odbačene – budi hvaljen. Dadneš li mojem razumu prosvjetljenje – budi hvaljen. Ostaviš li me u tami i svakojakim mukama (24) – budi hvaljen!

Od ovog trenutka živim u najdubljem miru, jer Sam me Gospodin nosi u Svojoj ruci. On, Gospodin neistraživog milosrđa, zna da u svemu želim samo Njega, uvijek i posvuda.

1265 Molitva. O razapeti Isuse, ja Te molim, daruj mi milost, da uvijek i posvuda u svemu vršim najsvetiju volju Tvojeg Oca. Ali kad mi suviše teško bude padala Božja volja, molim Te, Isuse, neka mi iz Tvojih rana teče snaga a moje usne neka ponavljaju: "Neka bude Tvoja volja, Gospodine". – O Otkupitelju svijeta, Prijatelju otkupljenja ljudi, Ti zaboravljaš samog sebe i misliš u užasnim mukama trpljenja na spasenje duša. Pre-

582 To je osobni čin s. F., kojeg je ona izvršila po Božjem nadahnuću. U redovničkoj zajednici nije bilo tog običaja.

milosrdni Isuse, daruj mi milost zaboravljanja sebe, da isključivo živim za duše i Tebi pomažem u djelu otkupljenja, prema presvetoj volji Tvojeg Oca...

1266 (25) 5. VIII (1937.)[583] Gospodin mi je dao upoznati kako me je jako branila molitvom i djelom draga Majka predstojnica protiv...[584] Zahvaljujem Ti, Isuse, za tu milost. U mojem srcu to ne ostaje bez zahvale. Ne zaboravljam je kod Isusa.

1267 6. IX 1937. Danas promjena moje dužnosti iz vrta u pustinju.[585] Otišla sam na kratki razgovor Gospodinu. Molila sam za Njegov blagoslov i milosti za vjerno vršenje povjerene mi dužnosti. Tada sam čula slijedeće riječi: "*Moja kćeri, Ja sam uvijek s tobom. Dao sam ti mogućnost vježbati se u djelima milosrđa koja ćeš obaviti po poslušnosti. Obradovat ćeš me, kada te zadaće sa Mnom svaku večer u pojedinostima razmatraš*". Osjetih da mi je Isus darovao novu milost za tu službu. Uprkos tome zakopah se još dublje u Njegovom Srcu.

1268 (26) Danas sam se osjećala više bolesnom, ali Isus mi je danas dao prigodu vježbati se u kreposti. Dogodilo se tako da sam imala teži posao. Sestra[586] iz kuhinje je pokazala svoje nezadovoljstvo jer sam suviše zakasnila na ručak. Nije mi bilo nikako moguće ranije doći. Osjećala sam se tako bijedno, da sam morala moliti Majku predstojnicu da mogu otići u krevet. Otišla sam sestri N...[587] zamoliti je, da me zamijeni. Ponovo sam bila ukorena: "Ma što, Sestro, zar ste se toliko prenaprezali, da morate opet leći? Nosite se s tim ležanjem..." – Sve sam to saslušala, ali to još nije

583 U Dnevniku autorica je zapisala očito zabunom "kolovoz" umjesto rujan.

584 Autorica misli ovdje na osobe koje prema njoj nisu bile dobronamjerne, pred kojima ju je predstojnica kuće, Irena Krzyzanowska, morala uzeti u zaštitu.

585 S. F. naziva samostansku vratarnicu "pustinjačkom nastambom", jer vratarica je najvećim dijelom dana bila odvojena od redovničke zajednice.

586 U to vrijeme bila je glavna kuharica s. Bronislawa Jaworska (v.g. 379). Druge sestre pomagale su joj u kuhinji i naizmjenično pomagale pri davanju jela. Danas se više ne može utvrditi koja je od sestara iskazala svoje nezadovoljstvo s. F.

587 Teško je ustanoviti o kojoj se sestri radi. Vjerojatno bila je to s. Franciszka, koja je obavljala dužnost vratarice prije s. F. No mogla je biti i neka druga sestra. S. Franciszka, građanskim imenom Anna Bogacz, rođena je 12. II 1869. i stupila je u Kongregaciju 1893. godine. Ona je bila među prvim novakinjama u krakowskom novicijatu. Moglo bi je se označiti "ženom molitve" i djelatne ljubavi prema bližnjemu. Uvijek se javljala kao prva bdjeti kod bolesnih ili umirućih sestara. Umrlima bi iskazivala posljednju dužnost ljubavi pripremajući ih za lijes. Naizmjenično je obavljala dužnosti u pekari, vrtu – gdje se posebno brinula o pčelama – i posljednjih godina kao vratarica. Tu je uredila prostor za djecu (Izv. polj. Krucjata Eucharystyczna) iz Lagiewniki. Još posljednjim snagama raznosila je jelo siromašnima u susjedstvu. Umrla je 26. I 1943.

bio kraj. Morala sam još sestri[588] ..., kojoj su povjereni bolesnici, da bi mi donijela jelo. Kad sam joj to kazala, oborila se iz kapele na mene na hodniku istresajući što je osjećala: "Zašto idete u krevet, Sestro...", itd. Zamolila sam je da mi ništa ne donosi. (27) To pišem vrlo skraćeno, jer nisam namjeravala o tome pisati. To činim samo da se tako ne postupa s nekom drugom dušom, jer se to ne sviđa Gospodinu. U trpećoj duši trebali bismo gledati razapetog Gospodina a ne nekorisnog izjelicu kruha i teret za Red. Jedna trpeća duša, volji Božjoj odana duša privlači više Božje milosti na samostan, nego sve djelatne sestre. Siromašna je kuća koja nema nijednu bolesnu sestru. Bog podjeljuje ponekad mnoge i velike milosti obzirom na trpeće duše. Također On sprečava mnoge kazne samo s obzirom na trpeće duše.

1269 O moj Isuse, kad ćemo gledati na duše iz viših poticajnih razloga? Kad će naši sudovi biti pravedni? Ti nam daješ prigodu vježbati se u djelima milosrđa a mi se vježbamo u sudovima. Da bi saznali da li cvijeta ljubav u kućama samostana, mora se pitati: kako se ophodi s bolesnicima, bogaljima i nemoćnima.

1270 (28) 10. IX (37.) Kod razmatranja sam spoznala: Što je duša čišća, to je duhovniji njezin susret s Bogom. Ona ne pazi na osjetila i njihovo protivljenje. Bog je duh, stoga Ga ljubim u duhu i istini.

1271 Kada sam spoznavala kako je danas opasna dužnost vratarice, zbog revolucionarnih nemira i jer zli ljudi mrze samostan,[589] otiđoh na razgovor s Gospodinom. Molila sam, da On tako vodi, da se nijedan zao čovjek ne približi našim vratima. Tada sam čula riječi: "*Moja kćeri, kad si postala vrataricom, postavio sam jednog Kerubina iznad vrata, da ih štiti. Budi mirna.*"

Kada sam se vratila s tog razgovora, vidjela sam bijeli oblak i u njemu Kerubina s prekrštenim rukama. Njegov pogled bio je kao munja. Vidjela sam u tom trenutku gorjeti vatru Božje ljubavi...

1272 (29) 14. IX (37.) Svetkovina Uzvišenja svetog Križa. Danas sam vidjela, koje protivštine doživljava ovaj svećenik[590] u ovoj cijeloj stvari. Čak

588 U njezi bolesnika djelovale su: s. Dionizja, građanskim imenom Maria Zmuda-Trzebniakowska. Rođena je 1898. a stupila u Kongregaciju 1. IX 1922. Umrla je 21. X 1952. S. Marcelina, građanskim imenom Wiktoria Kobrzyniecka. Ona je rođena 1906. a stupila je u Kongregaciju 28. XII 1928. godine. Danas je teško utvrditi na koju se sestru misli.

589 Prije izbijanja Drugog svjetskog rata 1939. trudili su se Crkvi neprijateljski nastrojeni elementi stvoriti nered pri različitim okolnostima. Tako su htjeli izraziti svoje neprijateljstvo prema svećenstvu i samostanima.

590 Ovdje se misli na prof. Sopoćka (v.g. 48.)

pobožne i požrtvovne duše, koje se trude za Božju čast, protive mu se. Da pri tom nije obeshrabren, sama je milost Božja.

1273 Isus: *"Moja kćeri, jesi li ti mišljenja da si dovoljno pisala o Mojem milosrđu? To, što si ti napisala, tek je jedna kap u usporedbi s oceanom. Ja sam sama ljubav i milosrđe. Nema nevolje koja bi se mogla mjeriti s Mojim milosrđem. Ono ne može biti iscrpljeno potrebom, jer pri svakom davanju ono postaje još veće. Sretna je ona duša koja se povjerava Mojem milosrđu, jer ja se Sam brinem za nju".*

1274 Kad vidim neku uvredu Boga, moja duša jako trpi. Danas sam saznala, da je u blizini našeg ulaza teško sagriješeno. To je bilo navečer. Srdačno sam molila u kapeli, (30) nakon što sam otišla na bičevanje. Kad sam kleknula na molitvu, Gospodin mi je dao osjetiti kako trpi jedna od Boga odbačena duša... Pomislila sam, moje će srce biti raskidano na komade. Ali istodobno sam spoznala kako takva duša vrijeđa Premilosrdno Srce Isusovo. To jadno stvorenje ne želi prihvatiti Božje smilovanje. Što je više Bog pratio neku dušu Svojim milosrđem, to će On biti pravedniji prema njoj.

1275 *"Moja tajnice, piši, da sam prema grešnicima darežljiviji nego prema pravednicima. Za njih sam došao na zemlju... poradi njih sam prolio Krv. Ne trebaju se bojati približiti Mi se. Njima je najpotrebnije Moje milosrđe."*

1276 16. IX (37.) Danas sam imala žarku želju održati Sveti sat pred Presvetim Oltarskim sakramentom. Ali Božja želja je bila drugačija. U osam sati dobila sam tako žestoke bolove, da (31) sam odmah morala poći u krevet. Tri sam sata provela u tim bolovima – do jedanaest navečer. Nisu pomogli nikakvi lijekovi. Što sam uzela, morala sam povratiti. Neko vrijeme ti su mi bolovi oduzimali svijest. Isus mi je dao spoznati, da sam time sudjelovala u Njegovom umiranju i da je On Sam pripustio te patnje kao zadovoljštinu pred Bogom za djecu ubijenu u majčinom tijelu. Te sam muke podnijela već tri puta. One započinju uvijek u osam i traju do jedanaest sati navečer. Nijedan lijek ne može ublažiti te bolove. Malo prije jedanaest ti se bolovi povlače sami i ja odmah zaspem. Slijedećeg se dana osjećam jako slabom. Prvi sam to puta doživjela u lječilištu. Liječnici nisu mogli utvrditi, što je to. Nijedna injekcija i nijedan lijek ne pomažu. (32) Također ni ja sama nisam mogla razumjeti, kakvi bi to bolovi mogli biti. Rekla sam liječniku da nikad slične bolove nisam imala. Izjavio je da ni on ne zna, kakvi su to bolovi. Sad razumijem zašto su ti bolovi, jer Gospodin mi je dao spoznati... Kad na to pomislim, da bih moguće opet slično trpjela, obuzima me groza. Ja ne znam da li ću još trpjeti na taj način. Prepuštam Bogu poslati mi što Mu se sviđa. Sve prihvaćam ljubavlju

i odanošću. Kada bih makar ovim patnjama jednu dušu mogla sačuvati od smrti!

1277 Dan nakon tih muka mogu osjećati stanje duša i njihov stav prema Bogu; prožeta sam pravom spoznajom.

1278 Svetu pričest primam na anđeoski način. Moja je duša preplavljena Božjim svjetlom i hrani se njome. (33) Osjećaj je obamro. To je sasvim duhovno sjedinjenje s Gospodinom, što je velika nadmoć duha nad prirodom.[591]

1279 Gospodin mi je dao upoznati milosti, kojima me stalno obasiplje. To prosvjetljenje najdublje me kosnulo i shvatih neshvatljivu ljubav, koju mi Bog iskazuje. Ostadoh u svojoj ćeliji u dugoj molitvi zahvalnosti, ležeći licem na zemlji i plačući suze zahvalnosti. Nisam se mogla podići sa zemlje, jer uvijek kad sam to htjela učiniti spoznala sam nove milosti u svjetlu Božjem. Kod trećeg pokušaja ustala sam s poda. Osjećala sam kao dijete da je sve moje, što posjeduje Nebeski Otac. On Sam podigao me sa zemlje na Svoje Srce. Osjećah da sve što postoji, pripada isključivo meni. Ali ja nisam čeznula za ničim, jer mi je dovoljan sam Bog.

1280 (34) Danas sam saznala kojom odbojnošću Gospodin dolazi jednoj duši[592] u Sv. pričesti. On dolazi u to srce kao u tamnicu na muku i patnju. Molila sam Ga za oproštenje i činila zadovoljštinu za tu uvredu.

1281 Gospodin mi dao je znati, da ću se susresti s mojim bratom.[593] Nisam mogla razumjeti, kako bih ga trebala vidjeti i zbog čega bi trebao meni dolaziti? Odbacila sam takva razmišljanja. Vjerujem, kad mi je Gospodin dao znati da će mi doći, neka mi je to dovoljno. Tako sam usmjerila svoje misli Bogu i nisam se bavila stvorenjima. Predala sam sve Gospodinu.

1282 Kad sam došla na ulazna vrata bili su to isti siromasi po drugi puta. Bila sam s njima još nježnija i nisam im dala osjetiti (35) da su već tu bili kako ih ne bi dovela u neprijatnost. Oni onda govore otvoreno o svojim potrebama i oskudicama.

I kad mi sestra N.[594] govori, da se s prosjacima tako ne postupa i vrata mi zatvori pred nosom, njih susrećem tako, kada je ona odsutna, kako bi

591 S.F. se tim riječima potrudila ocrtati duhovni doživljaj i nutrinu svoje molitve.
592 Teško je utvrditi na koga se misli.
593 S. F. je imala dvojicu braće – Stanislawa i Mieczyslawa. Iz daljeg sadržaja Dnevnika saznajemo da ju je posjetio brat Stanislaw. Stanislaw Kowalski rođen je 26. II 1912. u Glogowiecu, kotar Turek. U kasnijim godinama stanovao je u Lódzu i radio kao stolar i orguljaš.
594 Vjerojatno je to bila s. Franziszka (v. g. 587.)

to Učitelj Sam činio. Ponekad se dade više, kad se ništa ne da, nego kad se na grub način da puno.

1283 Često mi Gospodin omogućuje nutrinom upoznati osobe s kojima se susrećem na ulaznim vratima. Jedna duša koja je bila u jadnom stanju, htjela je nešto kazati. Iskoristila sam prigodu i obazrivo sam joj dala do znanja u kakvom se jadnom stanju nalazi. Otišla je bolje raspoložena.

1284 17. IX (37.) O Isuse, vidim toliko puno razasute ljepote oko sebe, da Ti neprestano (36) zahvaljujem. Ali također vidim da su neke duše kao stijenje – uvijek hladne i bez osjećaja. Sama čuda jedva bi ih mogla pokrenuti. Oborili su svoje oči po nogama i ništa ne vide osim same sebe.

1285 Ti si me uzeo u mojem životu u Tvoju nježnu i srdačnu zaštitu, više nego što mogu shvatiti. Tek kad padne zavjesa, razumjet ću svu puninu Tvoje dobrote. Željela bih da je cijeli moj život Tebi, o Bože, jedna jedina zahvala.

1286 † Zahvaljujem Ti, Bože, za sve milosti,
Koje mi neprestano darivaš.
One mi svijetle kao svjetlo sunce
Po njima mi siguran put pokazuješ.

Zahvaljujem Ti, Bože, jer si me stvorio.
Iz ništavila si me u život doveo,
Opečatio me svojim božanskim pečatom.
Sve si to učinio iz ljubavi.

(37) Zahvaljujem Ti za sveto krštenje,
Po kojem sam u Božju obitelj stupila.
Dar milosti – koji je neuporedivo
Počeo mijenjati moju dušu.

Zahvaljujem Ti, Gospodine, za Svetu ispovijed,
Izvor neistraživog milosrđa.
Za vrelo neshvatljive milosti,
U kojem duše grešnika postaju čiste.

Zahvaljujem Ti za Svetu pričest,
U kojoj Samog Sebe daruješ nama.
Osjećam kako Tvoje Srce kuca u mojim grudima,
Kako u meni vodiš Božji život.

Zahvaljujem Ti, Duše Sveti, za krizmu.
Ona me čini zrelom za Tvoj viteški udarac.
Ona daje duši snagu u svakom trenutku,
Ona me zaštićuje od zla svakodnevice.

Zahvaljujem Ti, Bože, za zvanje,
Biti isključivo u Tvojoj službi.
Mogućnost samo Tebe ljubiti,
Časti moju dušu.

(38) Zahvaljujem Ti, Gospodine, za vječne zavjete,
Za savez koji sjedinjuje.
Tvoje čisto Srce povezalo se s mojim,
U savezu neporočnosti.

Zahvaljujem Ti, Gospodine, za Bolesničko pomazanje.
Ono mi daje u posljednjem dahu još snagu,
Boriti se – i pomaže mi da se spasim.
Ono dušu za nebesku ljepotu jača.

Zahvaljujem, Bože, za sve misli,
Kojima me obasiplje Tvoja dobrota.
Za nutarnje prosvjetljenje duše,
Što je neizrecivo – na koje srce misli.

Presveto Trojstvo, hvala Ti za milosti
Kojima si me obasipalo u životu.
Na osvitu vječnosti umnožit će se još moja hvala,
I uzdići moja zahvalna pjesma do Tvoje slave.

1287 † Uprkos duševnom miru neprestano se borim s neprijateljem duše.[595] Uvijek iznova otkrivam njegove nove klopke a borba bijesni. (39) U mirnim vremenima bdijem da me Neprijatelj ne nađe nepripravnu. Ali kad vidim njegov ogromni bijes, ostajem u tvrđi – u Presvetom Srcu Isusovu.

1288 19. IX (1937.) Danas mi je kazao Gospodin: *"Moja kćeri, piši, da me jako boli kad redovničke duše primaju sakrament Ljubavi samo iz običaja, kao da ne razlikuju ovu Hranu. U njihovim srcima Ja ne nalazim niti vjere niti ljubavi. Takvim dušama dolazim s odbojnošću. Bilo bi bolje da Me ne primaju"*.

595 S. F. misli ovdje na sotonu.

1289 Preslatki Isuse, rasplamsaj moju ljubav prema Tebi i promijeni me u Sebe, pobožanstveni me da Ti moja djela budu draga. Neka to učini Sv. pričest koju svakodnevno primam. Kako žarko želim biti promjenjena u Tebe, o Gospodine.

1290 (40) 19.IX 1937. Danas me je posjetio moj tjelesni brat, Stasio. Jako se radujem ovoj lijepoj duši što isto tako namjerava posvetiti se Božjoj službi. To znači da je Bog Sam uvlači u Svoju ljubav. Dugo smo govorili o Bogu, o Njegovoj dobroti. Za vrijeme razgovora sam spoznala kako je ova duša draga Bogu. Od Majke predstojnice sam dobila dopuštenje češće ga viđati. Kad me je upitao za savjet o stupanju u Red, odgovorila sam mu: "Ti pak najbolje znaš što Gospodin traži od tebe". Pomišljala sam na Red isusovaca, ali: "Stupi tamo, gdje ti se sviđa." Obećala sam moliti za njega. Dalje sam odlučila moliti devetnicu Srcu Isusovu po svećeniku Piotru Skargi, s obećanjem da to objavim u "Glasniku Srca Isusova",[596] budući da Stasio ima velike poteškoće s ovom nakanom.[597] Shvatila sam da je ovdje molitva korisnija nego savjet...

1291 (41) 21. IX. Kad sam se noćas puno puta budila, makar samo i nakratko, zahvaljivala sam Bogu iz sveg srca za sve milosti koje je udijelio meni i našoj Kongregaciji. Razmišljala sam o Njegovoj velikoj dobroti.

1292 Kod primanja Sv. pričesti rekla sam Mu: "Isuse, noćas sam toliko puta mislila na Tebe" – a Isus uzvrati: *"I Ja sam mislio na tebe, još prije nego sam te pozvao u život"*. – "Isuse, na koji si način mislio na mene?" – *"Na način, pripustiti te Mojoj vječnoj sreći."* – Nakon tih riječi moja duša ispunila se Božjom ljubavju. Nisam se mogla dovoljno nadiviti koliko nas Bog ljubi.

1293 Kad sam uprkos iskrene nakane učinila opet istu pogrešku – bila je to mala, jedva namjerna nesavršenost – osjetila sam u svojoj duši takvu živu bol, da sam svoju dužnost prekinula na kratko (42) i požurila u kapelu te pala Isusu do nogu, da bi se ispričala Gospodinu s ljubavlju i velikom boli. Stidjela sam se još više, jer sam Mu upravo tek ujutro nakon Sv. pričesti u razgovoru obećala vjernost. Tada sam čula riječi: *"Kad ne bi bilo tih malih nesavršenosti, ne bi došla Meni. Znaj, koliko god često dolaziš Meni, ponizuješ se i moliš za oproštenje, Ja izlijevam prekomjerno milosti na tvoju*

596 "Poslaniec Serca Jesusowego" (Glasnik Srca Isusova) – Mjesečni časopis posvećen pobožnosti Srca Isusova, izdavan od isusovaca u nakladi "Apostolata molitve" u Krakówu, Kopernikova ul. 26.

597 Nakana je bila: stupiti u samostan.

dušu. Tvoja nesavršenost iščezava preda Mnom i vidim samo tvoju ljubav i tvoju poniznost. Ti ništa ne gubiš, ali puno dobivaš..."

1294 Gospodin mi je dao saznati, kad neka duša ne prihvati milosti za nju određene, one trenutačno prelaze na neku drugu dušu. O moj Isuse, učini me dostojnom primati Tvoje milosti, jer po sebi samoj ne mogu ništa činiti. Bez Tvoje pomoći ne mogu čak dostojno izreći Tvoje Ime.

1295 (43) 25. IX (37.) Kad sam vidjela kako su velike poteškoće u cijeloj stvari, pošla sam Gospodinu i kazala: "Isuse, zar ne vidiš kako oni otežavaju Tvoje Djelo?"[598] Potom sam čula glas u mojoj duši: *"Čini što je u tvojoj moći i ne brini se za ostalo. Te poteškoće dokazuju da je to Moje djelo. Ako činiš sve što je u Tvojoj moći, onda budi mirna."*

1296 Danas sam otvorila vrata Majci predstojnici i saznala da je išla u grad poradi stvari Božjeg milosrđa.[599] Ova predstojnica najviše je učinila za cijelo Djelo milosrđa.

1297 Danas sam ne razmišljajući upitala dvoje siromašne djece, da li kod kuće stvarno nemaju ništa jesti. Ta djeca nisu rekla ni riječi i napustila su ulazna vrata. Razumjela sam da im je jako teško palo govoriti o svojim poteškoćama. Najžurnije sam pošla za njima, (44) vratila ih nazad i dala im što sam mogla dati i što mi je bilo dopušteno davati.

1298 Pokaži mi, o Bože, Tvoje milosrđe
Prema Isusovu osjećaju i doživljaju Srca.
Čuj moje uzdisanje, suze i molbe,
Moje raskajano srce.

Svemogući, vječno milosrdni Bože,
Neiscrpivo je, Gospodine, Tvoje smilovanje.
Kao more širi se moja bijeda i potreba,
Ti mi daješ pouzdanje – nadu siromašnih.

Vječno Trojstvo, dobri Bože.
Ti darivaš milosrđe u nebrojivoj punini.
Uzdam se u Tvoje milosrđe
I poznajem Te kao Gospodina – uprkos zastoru i ljusci.

598 Ovdje se radi o uvođenju "Svetkovine Božjeg milosrđa", potvrdi novih oblika pobožnosti (slika, Krunice, Litanije, devetnica) i osnivanju nove redovničke zajednice. Te su stvari naišle kod crkvenih službi na velike poteškoće.

599 Vjerojatno se ovdje radi o tisku brošure "Krist, Kralj milosrđa" (v. g. 580)

Neka odzvanja slava svemoći Tvojeg smilovanja,
Gospodine, na cijeloj zemljinoj kugli.
Tvoja hvala i slava neka su beskrajne,
Ti, dušo, opjevaj Božju dobrotu.

1299 (45) 27. IX (37.) Danas sam išla s Majkom predstojnicom jednom određenom gospodinu,[600] kod kojeg su slikane i tiskane sličice Božjeg milosrđa, i uz to zazivi[601] i molitva Milosrđu.[602] Za to smo već dobile dopuštenje.[603] Također smo trebale posjetiti veliku sliku koja je bila poboljšana.[604] Izvanredno sam se radovala jer je bila vrlo slična. Kad sam promatrala sliku, prožela me tako živo Božja ljubav da za trenutak nisam
1300 znala gdje se nalazim. Nakon obavljanja te cijele stvari otišle smo u crkvu Presvete Djevice Marije. Tamo smo sudjelovale u Sv. misi. Pri tom mi je Isus dao spoznati da će veliki broj duša naći spasenje po ovom Djelu. Tada sam započela nutarnji razgovor s Gospodinom i zahvalila Mu za milost da mogu vidjeti širenje štovanja Njegovog neistraživog milosrđa. Uronila sam u molitvu zahvalnosti. O kako je velika Božja velikodušnost. Neka je hvaljen Gospodin, Koji ostaje vjeran (46) Svojim obećanjima...

1301 Majka Irena[605] ima u ovoj stvari posebno veliko Božje prosvjetljenje. Kao prva je dopustila ispuniti Gospodinove želje, iako je tek dvije godine nakon ukazanja postala mojom predstojnicom. Ona je kao prva išla sa mnom kad je započelo slikanje slike[606] i također sada, kad su tiskane neke stvari[607] o Božjem milosrđu i umnožene male sličice,[608] ponovno ide sa mnom u ovoj stvari.

Čudno je to Gospodin sve spojio, jer je to započelo u Vilni[609] a sada Božja volja vodi tako okolnosti da se sve drugo obavlja u Krakowu. Znam kako je ova predstojnica draga Bogu i vidim kako Bog sve to vodi i želi da u tim važnim trenucima ostanem pod njezinom zaštitom... Hvala Ti,

600 Vjerojatno je s. F. bila kod gosp. Cebulskog – vlasnika velike radnje pobožnih predmeta.
601 Litanije Božanskom milosrđu (v. Dn. br. 949.)
602 Krunica Božanskom milosrđu (v. Dn. br. 476.)
603 V. g. 580.
604 Ovdje se radi o kopiji slike E. Kazimirowskog za redemptoriste. Ova loše naslikana kopija što potječe od umjetnice Balzukiewicz iz Vilne, našla se u Krakówu (v. L. prof. Sopoćka od 18. III 1972.)
605 Radi se o M. Ireni Krzyzanowskoj (v. g. 86).
606 S. F. se sjeća slikanja slike iz Vilne umjetnika E. Kazimirowskog (v. g. 1).
607 Litanije, Krunica i devetnica Božanskom milosrđu.
608 Radi se o kopiji slike "Jezu, ufam Tobie".
609 Prvi je puta slika bila naslikana zalaganjem prof. Sopoćka (v. g. 1)

Gospodine, za takve pretpostavljene, koji žive (47) u ljubavi i Božjem strahu. Najčešće molim za njih, jer su na sebe uzeli najveće poteškoće za Djelo Božjeg milosrđa...

1302 29. IX (37.) Danas sam razumjela mnoge tajanstvenosti. Spoznala sam da Sv. pričest u meni ostaje postojanom do slijedeće Sv. pričesti. Živa, osjetna Božja nazočnost traje u duši. Ta svijest prenosi me u duboku sabranost bez vlastitog naprezanja... Moje srce živo je svetohranište koje čuva živu hostiju. Nikad nisam tražila Boga u daljini nego u svojoj vlastitoj nutrini. U dubini vlastitog bića susrećem se sa svojim Bogom.

1303 Moj Bože, uprkos svim milostima trajno čeznem za sjedinjenjem sa svojim Bogom. Što Ga više spoznajem, to vruće čeznem za Njim.

1304 (48) I. M. J.

Čeznutljivo gledam u zvijezde,
U plavetnilo beskrajnog nebeskog svoda.
Prema Tebi, Bože, teže čista srca,
Oslobođena žele biti od okova[610] svijeta.

Čeznutljivo gledam za domovinom,[611]
Kada će proći zemaljsko progonstvo?
Tebe doziva, o Isuse, Tvoja zaručnica,
Tražeći i umirući pita: "Kada".

Čežnju razbuđuje u meni sveti put,
One ostavljaju pustoši i odlaze kući.
Njihov primjer kreposti ostaje – i njihov savjet.
Kažu mi: Strpljivo, uskoro će već biti.

Žedna duša jedva čuje riječ,
Živo čezne za Bogom, svojim Gospodinom.
Ne da mjesta ljudskim riječima.
Isključivo je Bog srž njene ljubavi.

610 S. F. mislila je na svoju smrt i riječima "Oslobođena žele biti od okova" opisuje otkupljenje duše od vremenskog.
611 Ovim riječima izražava s. F. čežnju za nebom, koju naziva domovinom.

Žedno, ljubavlju ranjena, duša se
Prisiljava hrabro onim, što je stvoreno.
(49) Ona se stapa neizmjerno dugo,
S Gospodinom kome pripada njezina ljubav.

Pusti moju dušu, vapijem Tebi
Uroniti u Tvoje Trojstvo, o Bože.
Ispuni moje molbe, u poniznosti,
Od srca, gdje sja ljubavi žar.

1305 Danas dođe jedna duša[612] na ulaz i zamoli da bude primljena među djecu,[613] ali nije mogla biti prihvaćena.[614] Toj je duši nužno bila potrebna naša kuća. Za vrijeme razgovora s njom započeše Isusove patnje u meni. Kad je ona otišla činila sam jedno od najtežih mrtvenja. Slijedeći put neću pustiti da jedna takva duša ode. Tri dana dugo sam puno trpjela za tu dušu. Jako mi je žao da su naši zavodi tako maleni i ne mogu udomiti veći broj takvih duša. Moj Isuse, Ti znaš, koliko trpim za svaku zalutalu ovčicu...

1306 (50) † O poniznosti, ti divni cvijete, vidim da te imaju samo rijetke duše. Da li stoga jer si tako lijepa i istodobno teška za zadobiti? Sigurno oboje. Bogu Samom ona se sviđa. Nad poniznom dušom otvorene su nebeske ustave i more milosti teče na nju. Kako je lijepa ponizna duša! Iz njezinog srca uzlazi, kao iz kadionika, drag miris i kroz oblake dopire do Boga radujući Njegovo božansko Srce. Takvoj duši Bog ništa ne uskraćuje. Ona je moćna, utječe na sudbinu cijelog svijeta. Bog je uzdiže do Svog prijestolja. On je prati Svojim milostima i trajno Svojom svemoći. Takve duše su najdublje povezane s Bogom. O poniznosti,ukorijeni se duboko u moje cijelo biće. O prečista ali i preponizna Djevice, pomozi mi zadobiti duboku (51) poniznost. Mogu razumjeti, zašto ima tako malo svetaca. Ima malo duša koje su duboko ponizne.

1307 Vječna Ljubavi, Duboka Poniznosti, Trojedina Svetosti – ipak jedno Božanstvo. Ti imaš za sve jedno drago krilo. Kao dobar Otac nikoga Ti ne prezireš. O Božja ljubavi, Ti živo vrelo, izlij se na nas, Tvoja nedostojna stvorenja. Neka naša bijeda ne zadrži rijeke Tvoje ljubavi, jer Tvojem milosrđu nema granica.

612 U to vrijeme javljale su se na ulazu često osobe sa sumnjivom moralnom prošlošću, koje su željele promijeniti svoj život i okajati svoje grijehe u odijeljenosti od svijeta. Danas nije moguće utvrditi tko je tada razgovarao na ulaznim vratima (v. g. 46)

613 T. j. u Odgojni zavod. Gojenice zavoda nazivalo se općenito "djecom" (v. g. 46)

614 Ta osoba nije mogla biti primljena zbog nedostatka mjesta.

1308 † Isuse, čini mi se da se Ti baviš manje sa mnom. – *"Da, Moje dijete, skrivam Se iza tvog duhovnog vođe.*[615] *On te prihvaća po Mojoj volji. Cijeni svaku njegovu riječ kao da je Moja vlastita. On je zastor iza kojeg se Ja skrivam. Tvoj duhovni vođa i Ja smo jedno. Njegove riječi su Moje riječi".*

1309 (52) Kad molim Put križa, doživim duboku dirnutost na dvanaestom stajalištu. Tu razmatram svemoć Božjeg milosrđa koje je prolazilo Isusovim Srcem. U otvorenu ranu Srca Isusova uključujem cijelo jadno čovječanstvo... kao i pojedine osobe koje ljubim. To činim kad god molim Put križa. Iz tog izvora milosrđa proizlaze dvije zrake – krv i voda. One se izlijevaju puninom milosti nad cijelim svijetom...

1310 Kada se je bolestan i slab, mora se stalno naprezati, da bi se ispunilo ono što svi "normalno" čine. Ali i "obično" se ne može uvijek svladati. Ipak hvala Ti za sve, Isuse. Neće se nagraditi veličina rada, nego ona napora. Što se čini iz ljubavi nije maleno; o moj Isuse, Tvoje oko vidi ipak sve. (53) Ne znam, zašto se jutrom osjećam izuzetno bijedno. Moram skupiti svu snagu i ponekad s junaštvom, da bih ustala iz postelje. Pri pomisli na Sv. pričest zadobijem malo više snage. Tako dan počinje borbom i završava njom. Kad idem na počinak osjećam se izvanredno bijedno. Moram skupiti svu snagu i ponekad s junaštvom, da bih ustala iz postelje. Pri pomisli na Sv. pričest zadobijem malo više snage. Tako dan počinje borbom i završava njom. Kad idem na počinak osjećam se kao vojnik što se vraća s bojnog polja. Što ovaj dan krije u sebi, znaš samo Ti, moj Učitelju i Gospodine.

1311 Razmatranje. Za vrijeme razmatranja kašljala je i prskala jedna sestra koja je imala klecalo pokraj mene, ponekad neprestano. Došla sam na pomisao promijeniti mjesto za vrijeme razmatranja. Upravo je bilo nakon Sv. mise. Ali pomislih, ako sad propustim mjesto, to može primijetiti ta sestra i osjetiti se pogođenom mojim odlaskom. Odlučih dakle ostati moleći na svojem mjestu (54) i taj čin strpljivosti darovati Bogu. Na koncu razmatranja moja duša je bila toliko prelivena Božjom utjehom, da je to moje srce jedva moglo shvatiti. Gospodin mi je dao znati da bih se odlaskom od sestre istodobno udaljila od milosti koje su sada bile došle na moju dušu.

1312 † Danas dođe Isus u liku jednog siromašnog mladića na ulazna vrata, mršav i mlad čovjek u jako poderanoj odjeći, bos, bez kape, smrzao, jer cijeli je dan bio hladan i kišovit. Zamolio je nešto toplo za pojesti. Otišla sam u kuhinju, ali tu nije bilo ničega za siromahe. Nakon duljeg traženja

615 T. j. iza oca Andrasza (v. g. 70)

našlo se nešto juhe. Ugrijala sam je, ubacila malo kruha u nju i pružila je
tom siromahu koji ju je pojeo. U trenutku kad sam vrč uzela natrag, on
se pokazao kao Gospodar neba i zemlje. Kad sam Ga ugledala takvog –
nestade mojim pogledima. (55) Vrativši se u stan razmišljala sam, što se
bilo dogodilo na ulaznim vratima. Tada sam čula riječi u mojoj duši: "*Moja*
kćeri, čuo sam blagoslovne riječi siromaha. Oni dođoše s ulaza i slaviše Me.
1313 *Svidjelo Mi se Tvoje milosrđe u granicama poslušnosti i napustih Svoje*
prijestolje da bih probao plod tvojeg milosrđa." O moj Isuse, sada mi je
jasno. Sve sam razumjela, što se upravo dogodilo. Čudilo me, kakav bi to
bio siromah kojeg odlikuje takva skromnost. Otada se zapalila još čišća
ljubav u mojem srcu prema siromasima i potrebnima. Kako se radujem
što su mi pretpostavljeni dali tu dužnost. Znam da je milosrđe mnogo-
struko. Uvijek, posvuda i u svako vrijeme može se činiti dobro. Iskrena
ljubav prema Bogu vidi trajno u svojoj okolini nužnost pomagati djelom,
riječju i molitvom. Sada razumijem (56) Tvoje riječi, Gospodine, što si mi
ranije kazao.

1314 Ti sam znaš, Gospodine, koliko mi je trebalo velikih napora, kad želim dobro ispuniti dužnosti pri svojem slabom zdravlju.

1315 † Pri nutarnjoj napuštenosti ne gubim svoj mir, jer znam da Bog nikada ne napušta dušu; samo onda kad sama duša nevjernošću kida vez ljubavi. Apsolutno svako biće ovisi o Gospodinu i primit će dio Njegove svemoći. Neke vodi ljubav, druge pravednost. O nama ovisi pak kojom vlašću želimo živjeti. Dostatna pomoć milosti nije nikomu uskraćena. Prividna napuštenost uopće me ne plaši. Ulazim u sebe i pitam se, da li je to možda mojom krivicom. Ako nije – onda hvalim Te!

1316 (57) 1. X 1937. – "*Kćeri, potrebna mi je žrtva ispunjena ljubavlju, jer samo*
ona ima vrijednost preda Mnom. Veliku je krivicu Meni učinio svijet. Čiste
duše mogu je izmiriti žrtvom čineći milosrđe u duhu". – Razumijem Tvoje
1317 riječi, Gospodine, kao i širinu milosrđa što treba svijetliti u mojoj duši.
Isus: "*Znam, Moja kćeri, da ih ti razumiješ i činiš sve što je u tvojoj moći.*
Ali zapiši to i za mnoge duše što se ponekad užasavaju, jer nemaju nikakvih
materijalnih dobara kojima bi mogli iskazivati milosrđe. Veliku vrijednost
ima milosrđe duha, za koje se ne mora imati ni dopuštenje, ni spremišta.
Ono je dostupno svim dušama. Ako duša nije milosrdna na neki način neće
doživjeti Mojeg milosrđa na Sudnjem danu. Ako pak duše žele sakupljati
vječna blaga, predusrest će milosrđem Moj sud i neće biti suđene."

1318 (58) 10. X (37.) O moj Isuse, u zahvalu za mnoge milosti prikazujem Ti svoju dušu i svoje tijelo, svoj razum, svoju volju i svo kucanje mojeg srca. Po zavjetima sva sam Ti se darovala. Ništa više nemam, što bih Ti

još mogla pokloniti. Na to mi reče Isus: "*Moja kćeri, ti Mi nisi darovala što je stvarno tvoje*". Uđoh u sebe i spoznadoh da Boga ljubim svom snagom svoje duše. Nisam mogla vidjeti što još Bogu nisam darovala. Tada upitah: "Isuse, reci mi to i ja ću Ti odmah dati svom puninom moga srca." Isus reče dobroćudno: "*Kćeri, daruj Mi svoju bijedu, jer ona je isključivo tvoje vlasništvo*". – U tom trenutku moju je dušu osvijetlila zraka svjetlosti i ugledala sam cijeli bezdan svoje bijede. Odmah se priljubih uz Presveto Srce Isusovo velikim povjerenjem, da i kad bih imala na svojoj savjesti sve grijehe prokletih ne bih posumnjala (59) u Božje milosrđe, nego bih se sunovratila u ponor Njegova milosrđa, sa u prah satrvenim srcem. Vjerujem, Isuse, da me Ti ne bih odbio od Tebe, nego bi mi rukom Tvog zastupnika[616] oprostio grijehe.

1319 Ti si umro, Isuse, ali za duše iziđe izvor života. Za cijeli svijet otvorilo se more milosrđa. O vrelo života, neistraživo Božje milosrđe, ovladaj cijelim svijetom i izlij Se na nas.

1320 – "*U tri sata zazivaj Moje milosrđe, posebno grešnicima. Udubi se makar na kratko u Moju muku, prije svega u Moju napuštenost za vrijeme umiranja. To je čas velikog milosrđa svijetu. Dopuštam ti prodrijeti u Moju smrtnu žalost. U tom času ne uskraćujem ništa duši koja Me moli po Mojoj muci*".

1321 (60) I. M. J.

Pozdravljam Te premilosrdno Srce Isusovo,
Živo vrelo svih milosti.
Jedino mjesto utočišta, što nas štitiš,
Ti nas želiš vodom osvježiti.

Pozdravljam Te premilosrdno Božje Srce.
Neistraživi izvore ljubavi.
Iz Tebe nama grešnicima izniče život,
Vrelu, što nam sreću nudi.

Pozdravljam Te rano Srca Isusova.
Ti zračiš smilovanjem, otvoreno za nas.
Iz Tebe život crpimo,
I uzdamo se u milosrđe Tvoje.

616 Ispovjednik daje odrješenje u ime Presvetog Trojstva.

Pozdravljam Te dobroto Srca Gospodinova,
Nikad shvaćena, nikad istražena.
Kao majka si nam blizu,
Milosrdna – uvijek nas ljubavlju nalazeć.

Pozdravljam Te, Jaganjče Božji, Prijestolje smilovanja:
Za mene Si prinio Svoj život.
Moja duša ponizno Ti se klanja
Dubokom vjerom – danju i noću.

Sestra Faustina od Presvetog sakramenta

iz Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa

Bilježnica V

(1) I.M. J.

1322 Kroz tamu i sjene noći
Usamljeno brodi moja životna lađa.
Plovim otvorenim morem,
I ne vidim kopna niti kakvu hrid.

Najmanja oluja potopiti me može,
Odnijeti na dno mora.
Zar me nećeš Ti, o Bože, voditi,
Svaku minutu – i svaki čas.

Po uzburkanim morskim valima
Plivam mirno – prema svijetlu.
Gledam daljine očima djeteta.
Jer Ti, Gospodine, utočište si moje.

Oko mene užas su i sivilo,
Ostajem smirena – kao dubina u moru.
Jer tko se pouzdaje u Tebe, Gospodine,
Neće se izgubiti – po Tvojoj nauci.

Posvuda vrebaju opasnosti.
Gledam u zvijezde i ne bojim se.
Kročim hrabro i radosno putem,
Kao što odgovara čistom srcu.

Moja životna lađa sigurno plovi morem,
Jer Ti Si, moj Bože, njezin kormilar.
U poniznosti zahvaljujem Ti,
Što tako mirno ploviti mogu.

(2) I. M. J.

1323 Moj Bože, ja Te ljubim!

Sestra Faustina
od Presvetog sakramenta

1324 Kraków, 20. X 1937.

† U vjeri, nadi i ljubavi
Pozdravljam Te, Ti Kruše anđeoski.
Hvala Ti – iz dubine duše
Premda sam samo bijeda i nevolja.

Zdravo, Ti Nevidljivi,
Moje srce izgara u ljubavi za Tobom.
Uprkos ljusci vidim jasnije
U ljubavi – kao svetica.

Pozdravljam Te, o Jaganjče Božji,
Svakodnevice dolaziš u moju tamnicu.
Ti me podižeš iz blata grijeha,
I pomažeš mi ući u raj.

(3) I. M. J.

1325 Kraków, 20. X 1937.

O moj Bože, sve što je u meni neka Te slavi, moj Stvoritelju i Gospodine. Svakim otkucajem svog srca želim veličati Tvoje neiscrpivo milosrđe. Želim upoznati duše u Tvojoj dobroti i ohrabriti ih da se pouzdaju u Tvoje milosrđe. To je moja zadaća koju si mi Ti Sam dodijelio, Gospodine, u ovom i u budućem životu.

1326 Danas započinjemo osmodnevne duhovne vježbe.[617] Isuse, moj Učitelju, pomozi mi obaviti ove svete vježbe punom požrtvovnošću. Neka me vodi Tvoj duh, o Bože, u dubinu spoznaje Tebe i u dubine moje samospoznaje, jer Te ljubim u onoj mjeri u kojoj Te upoznam i plašim se sebe u tolikoj mjeri koliko vidim svoju bijedu. Znam, Gospodine, da mi nećeš uskratiti Tvoju pomoć. Iz ovih duhovnih vježbi želim izaći svetom, premda to ljudske oči neće (4) vidjeti, pa ni poglavari. Posve se preporučam djelovanju Tvoje milosti. Neka se u meni posve ostvaruje Tvoja volja, Gospodine.

617 Godine 1937. održane su duhovne vježbe u Krakówu od 20. do 29. X. Vodio ih je otac Nitka SJ. S. F. je sudjelovala po posljednji put na zajedničkim duhovnim vježbama. Duhovne vježbe (v. g. 235.)

1327 Prvi dan: "*Moja kćeri, ove duhovne vježbe bit će neprekinuta kontemplacija. Ja ću te uvesti u ove duhovne vježbe, kao na duhovnu gozbu. Na Mojem milosrdnom Srcu razmatrat ćeš sve milosti što je upoznalo tvoje srce a duboki mir pratit će tvoju dušu. Želim da stalno usmjeriš oči tvoje duše Mojoj svetoj volji. Tako Mi se najviše sviđaš. Nijedna žrtva ne može se s tim usporediti. Za vrijeme cijelih vježbi bit ćeš na Mom Srcu. Ti nećeš provesti nikakve reforme jer tvoj život ovisi o Mojem nahođenju. Nijedna jedina svećenikova riječ, što vodi duhovne vježbe, neće te uznemiriti*".

1328 Moj Isuse, iza mene su već dva razmatranja i spoznadoh u njima, da je sve istinito što si mi Ti kazao. Osjećam duboki mir. Ali mir teče iz svjedočanstva savjesti – da uvijek vršim Tvoju volju, o Gospodine.

1329 U razmatranju o čovjekovu cilju shvatila sam, da je ta istina duboko ukorijenjena u mojoj duši. Zbog toga su i savršenija moja djela. Znam, zbog čega sam stvorena, i da mi sva stvorenja zajedno ne mogu nadoknaditi Stvoritelja. Ja znam da je moj posljednji cilj Bog. Stoga su i sva moja djela usmjerena prema Bogu.

1330 † O kako je lijepo obaviti duhovne vježbe na Preslatkom Srcu mojeg Boga. Sama sam sa svojim Zaručnikom i nitko me ne smeta u slatkom razgovoru s Njim.

1331 Isuse, Ti sam si postavio temelj zgradi moje svetosti, jer moja suradnja nije bila tako velika. Ti si pomogao mojoj ravnodušnosti prema stvorenjima i njihovom izboru, o Gospodine, jer slabo je moje srce. Stoga sam Te molila, moj Učitelju, ne paziti na bol mojeg srca (6) i sve odsjeći što bi me moglo ometati na putu svetosti. U boli, kad si Ti ostvario Svoje djelo u mojoj duši, nisam Te razumjela, Gospodine. Ali danas Te razumijem i radujem se slobodi duha. – Isus Sam je bdio da nikakva strast ne uhvati u zamku moje srce. Saznala sam iz kojih me je opasnosti On otrgao, za što sam bezgranično zahvalna mojem Bogu.

1332 Drugi dan. Kad sam promatrala grijeh anđela i odmah potom nastupajuću kaznu, upitah Isusa zašto su anđeli bili smjesta kažnjeni. Čula sam glas: "*Zbog njihove duboke spoznaje Boga. Ni jedan čovjek na zemlji nema takve spoznaje Boga. Ni jedan čovjek na zemlji nema takve spoznaje Boga kao jedan anđeo, pa i kad bi bio veliki svetac.*" – Ali meni bijednoj pokazao si Sebe kao Milosrdnog Boga i to toliko puta. Ti me nosiš u krilu Tvojeg milosrđa i opraštaš mi uvijek kad Te skršena srca molim za oproštenje.

1333 Duboki je mir ispunio moju dušu. Ni jedan jedini oblak nije mi zakrio sunce. Posve se (7) prepuštam zrakama sunca. Neka me njegova ljubav savršeno preobrazi. Želim izaći svetom iz ovih duhovnih vježbi i ostati svetom uprkos mojoj bijedi. Pouzdajem se, da Božje milosrđe iz takve

bijede, kakva jesam, može učiniti sveticu. Imam iskrenu nakanu za to. Uprkos svim neuspjesima želim se boriti kao sveta duša i želim postupati kao sveta duša. Neću dopustiti ničim se obeshrabriti, kao što se ne da obeshrabriti sveta duša. Želim živjeti i umrijeti kao sveta duša, pogleda usmjerena na Tebe, Isuse na križu. Ti si mi primjer u mojem postupanju. Tražila sam primjere oko sebe i ne nađoh ni jednog dovoljnim. Zamijetih da je moja svetost dobrano zakašnjela. Ali sada sam usmjerila svoj pogled na Tebe, Kriste, moj najbolji Vođo. Pouzdajem se da ćeš Ti blagosloviti moje napore.

1334 † Za vrijeme razmatranja o grijesima Gospodin mi je omogućio upoznati cjelinu zla u njemu i nezahvalnost što se krije u njemu. Osjećam u svojoj duši veliko gađenje, čak pred najmanjim grijehom. (8) Vječne istine, što ih sada razmatram, ne uzrokuju ni najmanju sjenu zbunjenosti ili nemira u mojoj duši. Moje razmatranje se ne prekida, premda sam duboko pogođena. Ovaj put ne doživljavam oduševljenje srca, nego duboki mir i čudnu tišinu. Uprkos vatrene ljubavi prisutna je neka uravnoteženost. Sámo primanje Sv. pričesti ne stvara nikakve osjetilne dojmove, nego me vodi u dubinu sjedinjenja, gdje je moja ljubav sjedinjena s Božjom ljubavlju jedno.

1335 † Isus mi je dao znati da trebam moliti za sestre koje sudjeluju na ovim duhovnim vježbama. Dok sam molila, vidjela sam borbu određenih duša. Odmah sam udvostručila svoju molitvu.

1336 † U ovoj dubokoj tišini mogu bolje prosuđivati stanje svoje duše. Ona sliči bistroj vodi u kojoj sve vidim: svoju bijedu kao i veličinu Božjih milosti. Iz ovih zbiljskih spoznaja oslanja se moj duh na duboku poniznost. Kao kristal prema sunčevu svjetlu izlažem svoje srce djelovanju Tvoje milosti. Neka se u (9) mojem srcu tako odsijava božanska slika kako je moguće u stvorenju. Neka prosijava Tvoje božanstvo kroz mene, jer Ti boraviš u mojoj duši.

1337 Kad sam molila pred Presvetim Oltarskim sakramentom i razmatrala pet rana Isusovih, osjećala sam pri pozdravu svake rane kako teče zraka milosti u moju dušu, što mi je donijelo predokus neba i apsolutno povjerenje u Božje milosrđe.

1338 U trenutku, kad sam pisala ove riječi, čula sam deranje sotone: "Sve ona piše, sve ona piše i time gubimo tako mnogo. Ne piši o Božjoj dobroti, On je pravedan." – Bjesneći je urlikao i nestao.

1339 O milosrdni Bože, Ti nas ne prezireš i neprestano nas obasiplješ Tvojim darovima. Ti nas činiš sličnima Tvojem kraljevstvu i u Svojoj dobroti ispunjaš od nezahvalnih anđela napuštena mjesta ljudima. O Bože velikog

milosrđa, Ti si Tvoje svete oči odvratio od buntovnih anđela i okrenuo ih raskajanim ljudima. (10) Neka je hvala i slava Tvojem neiscrpivom milosrđu; o Bože, Ti ne prezireš ponizno srce.

1340 Moj Isuse, zahvaljujući Tvojoj milosti osjećam da se moja narav oplemenjuje, ali posve ne odumire. Stoga ostaje trajna moja budnost. Moram se boriti s mnogim pogreškama. Ipak znam da borba nikog ne ponižava, nego kukavičluk i pad.

1341 Mora se puno podnositi kad se je bolestan a nije u krevetu, jer ga se ne smatra bolesnim. Iz različitih razloga ima se uvijek uz to prigodu za žrtvu, poneki put i za vrlo veliku. Postalo mi je jasno da će se mnoge stvari otkriti tek u vječnosti. Ali također znam kad Bog traži žrtvu, ne štedi s milostima, nego ih dariva u izobilju.

1342 Moj Isuse, neka moja žrtva tiho izgara pred Tvojim prijestoljem, ali s puno ljubavi i Tebi vapi za milosrđe dušama.

1343 (11) Treći dan. Pri razmatranju o smrti pripravljala sam se na stvarnu smrt. Obavila sam ispit savjesti i s obzirom na smrt pročešljala sve moje stvari. Zahvaljujući milosti nosile su sve obilježje konačnog cilja. Moje srce registriralo je to velikom zahvalnošću prema Bogu i odlučih ubuduće još većom vjernošću služiti mojem Gospodinu. Mislila sam završiti život starog čovjeka i započeti novog. Ujutro sam se pripravljala na Sv. pričest kao da je to posljednja u mojem životu. Nakon Sv. pričesti predstavila sam si smrt i molila molitvu za umiruće i onda za moju dušu "Iz dubine..." Kod polaganja mojeg tijela u grob rekoh svojoj duši: "Vidi, što je od tvojeg tijela postalo, hrpica zemlje i crvi – to je tvoja ostavština."

1344 O milosrdni Bože, Ti koji mi daješ još živjeti da mogu započeti novi život, život duha, nad kojim smrt nema nikakve vlasti. – Obnovilo se moje srce i započeh novi život već ovdje na zemlji – život Božje ljubavi. Pri tom ne zaboravljam, da sam sama (12) slaboća, ali ne sumnjam ni za trenutak, o Bože, u Tvoju milosnu pomoć.

1345 Četvrti dan. O Isuse, na Tvom Srcu za vrijeme ovih duhovnih vježbi osjećam se posebno dobro. Dubina mojeg mira nije ničim narušena. Jednim okom gledam u ponor svoje bijede a drugim u ponor Tvojeg milosrđa.

1346 Za vrijeme Sv. mise, što ju je slavio otac Andrasz, vidjela sam malo Dijete Isusa. Sjedio je u kaležu s ispruženim ručicama prema nama. Nakon jednog dubokog pogleda Ono mi reče: "*Tako, kakvog Me vidiš u ovom kaležu, boravim u tvojem srcu.*"

1347 † Sveta ispovijed. Nakon priznanja grijeha dobila sam željeno dopuštenje da smijem nositi za vrijeme Sv. mise narukvicu[618] dnevno pola sata

i pojas[619] u izvanrednim situacijama u dužini od dva sata. (Otac reče:) "Sestro, obdržavajte najveću vjernost Isusu".

1348 (13) Peti dan. Kad sam ujutro došla u kapelu, primjetila sam da je Majka predstojnica neraspoložena[620] poradi mene. To me je jako boljelo. Nakon Sv. pričesti naslonila sam svoju glavu na Presveto Srce Isusovo i rekla: "O moj Gospodine, ja Te molim, učini da se sva utjeha, koju doživljavam iz Tvoje nazočnosti u mojem srcu, spusti na dušu moje drage predstojnice, budući da ima neprijatnosti zbog mene, o kojima nemam pojma."

1349 Isus me utješio govoreći mi, da bismo obje mogle imati koristi za duše. Uprkos tomu molila sam Gospodina da me sačuva od toga da netko mora trpjeti zbog mene. Moje srce ne može to podnijeti.

1350 Ti bijela Hostijo, Ti primaš bjelinu moje duše. Mene obuzima strah pred danom, kada Te trebam ostaviti. Ti si Kruh anđelâ – dakle i Kruh djevičanstva.

1351 Isuse, moj savršeni primjeru, pogledom uronjenim u Tebe želim, slijedeći Tvoje tragove, ići kroz život i prilagoditi se naravi milosti, prema Tvojoj presvetoj volji i svjetlu, koje rasvjetljuje moju dušu. Posve se pouzdajem u Tvoju pomoć.

(14) I. M. J.

1352 Lista nutarnje kontrole[621]

Bliža nakana

Sjedinjenje s Milosrdnim Isusom. Kad sam sjedinjena s Isusom, moram biti vjerna uvijek i posvuda. Stoga nutarnje sjedinjenje s Gospodinom a izvanjski vjernost Pravilu, osobito šutnja.

1353 Studeni	Pobjede: 53	Porazi: 2
Prosinac	Pobjede: 104	Porazi: –

618 Sredstva pokore (v. g. 154 i 226)

619 Sredstva pokore (v. g. 154 i 226)

620 Danas se ne može više utvrditi o kojem se nezadovoljstvu radi. Ali može se pretpostaviti da su sestre predbacivale predstojnici da zaštićuje s. F. između ostalog ne dodjeljujući joj nikakve teške poslove.

621 Bilo je uobičajeno u redovničkoj zajednici napisati na kontrolnoj listi nutarnje pobjede i poraze.

Siječanj	Pobjede: 78	Porazi: 1
Veljača	Pobjede: 59	Porazi: 1
Ožujak	Pobjede: 50	
Travanj	Pobjede: 61	
Svibanj		
Lipanj		
Srpanj		
Kolovoz		
Rujan		
Listopad		

1354 Ukoliko sam nesigurna u svom ponašanju, pitam ljubav. Ona daje najbolji savjet.

1355 (15) Opće nakane[622]

Pobjede													Godina 1937., 25. X. Neuspjesi
(Natpisi u rukopisu:)	Stud.	Pros.	Siječ	Velj.	Ožuj.	Trav.	Svib.	Lip.	Srp.	Kol.	Ruj.	List.	
(Natpisi odgovaraju mjesecima)	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Božje zapovijedi													
Zavjet – siromaštvo				9									
Zavjet – čistoća				7									
Zavjet – poslušnost		27		7									
Pravilo		7											1, 1, 1,
Ljubav prema bližnjemu	38	17	73	35	30	20							2, 3, 1, 1, 6,
Poniznost	7	39	23	34	56	25							
Strpljivost	23	56	50	17	80	50							
Blagost	11	45	37	28	37	20							1
Čast bližnjega		15	25	3	1								Sv. misa 6, 2, 1, 12
Sv. misa i Sv.pričest	17	12	13	7		10							Sv. pričest 1, (12)
Razmatranje	6	5		10									1
Bliža nakana	7	5	11										
Odnos prema Bogu i ispovjedniku	5			5									1, 1,
– prema poglavarima	7												
– prema sestrama i djeci		4	7										2, 1,
– prema svjetovnim osobama	20	2											

622 Ovo je lista koja se odnosi na list nutarnje kontrole

1356 (16) Šesti dan. O moj Bože, spremna sam na svu Tvoju volju. Budi hvaljen ma kako me Ti vodio! S Tvojom pomoću želim ispuniti sve što Ti od mene tražiš. Ma kako ispala Tvoja sveta volja prema meni – spremna sam je prihvatiti svim svojim srcem i svom svojom dušom, ali ne pazeći što govori moja pokvarena priroda.

1357 Jednog dana prolazila sam pored jedne grupe ljudi i pitala Gospodina, da li su svi u stanju milosti jer nisam osjećala nikakvih bolova. – "*Nisu zato svi u stanju milosti, jer ti ne osjećaš Moje patnje. Ponekad ti dajem osjetiti određeno stanje duše i povjeravam ti milost trpljenja, ali samo stoga jer te koristim kao sredstvo njihovog obraćenja*".

1358 Tamo, gdje je prava krepost, mora biti i žrtva. Cijeli život mora biti žrtva. Samo po žrtvi duše su korisne. Susret s mojim bližnjim može biti Bogu na čast po mojoj žrtvi. Ali kroz tu žrtvu mora teći Božja ljubav, jer se sve sakuplja u njoj i po njoj dobiva vrijednost.

1359 (17) – "*Kad budeš završila ove duhovne vježbe, onda ne zaboravi da ću s tobom postupati kao sa savršenom dušom. Držat ću Te u Svojoj ruci kao gipku alatku za ostvarenje Mojih djela.*"

1360 O Gospodine, Ti prožimaš svo moje biće i najtajanstvenije kutke moje duše. Ti vidiš da čeznem samo za Tobom i za ispunjenjem Tvoje svete volje, ne osvrćući se na poteškoće, patnje, ponižavanje ili ljudske obzire.

1361 – "*Tvoja jednoznačna odluka, postati svetom, Meni je izuzetno draga. Ja blagosivljam tvoje nastojanje i dat ću ti prigodu za tvoje posvećenje. Budi pažljiva da ti ne izmakne nijedna mogućnost za posvećenje što ti je pripravila Moja providnost. Ako ti ne uspije iskoristiti datu mogućnost, ne uznemiruj se, nego padni preda Mnom u dubokoj poniznosti i posve uroni velikim povjerenjem u Moje milosrđe. Na taj način ćeš više dobiti, nego si izgubila. Jer poniznoj duši daje se više,nego što sama može izmoliti...*"

1362 (18) † Sedmi dan. Spoznaja vlastitog poziva, tj. postizanje nutarnje sigurnosti da postajem svetom. To duboko razumijevanje ispunilo je moju dušu zahvalnošću prema Bogu. Svu slavu prikazala sam svom Bogu, jer znam što sam sama po sebi.

1363 Iz ovih duhovnih vježbi izlazim savršeno promjenjena snagom Božje ljubavi. Moja duša započinje hrabro i ozbiljno novi život. Premda se izvanjski neće ništa promijeniti u mojem životu i nitko neće nešto primjetiti, vodit će ga čista ljubav a izvanjski će njegov plod biti milosrđe. Osjećam, da sam posve prožeta Bogom i s ovim Bogom ulazim u svakodnevni sivi život, mučni i pun patnje. Pouzdajem se u Onoga Kojeg osjećam u svom srcu, da će On ovo sivilo izmijeniti u moju osobnu svetost.

1364 Za vrijeme ovih duhovnih vježbi na Tvom milosrdnom Srcu u dubokom miru sazrijeva moja duša. Pod čistim zrakama Tvoje ljubavi, moja duša gubi svoju oporost (19) i postaje slatkim, zrelim plodom. Sada mogu služiti Crkvi svojom svetošću. Ona će pulsirati u cijeloj Crkvi,[623] jer svi tvorimo jedno tijelo u Kristu. Naprežem se jer u dubini mojeg srca trebaju rasti zdravi plodovi. Možda ih nijedno ljudsko oko neće vidjeti, ali doći će dan u kojem će se vidjeti da su se od ovog ploda hranile mnoge duše i da će se hraniti.

1365 O vječna Ljubavi, Ti zapaljuješ u meni novi život, život ljubavi i milosrđa. Podupiri me Svojom milošću da dostojno slijedim Tvoje zahtjeve i neka se u dušama ostvaruje preko mene, što Ti namjeravaš.

Moj Bože, vidim sjaj vječne zore. Sva moja duša teži za Tobom. Gospodine, ništa me ne zadržava i ne veže ovdje na zemlji. Pomozi mi, Gospodine, da strpljivo mognem nositi moje preostale dane. Žrtva moje ljubavi neprestano gori pred Veličanstvom, ali tako tiho da to vidi samo Tvoje Božansko oko. Nitko drugi ne može to zamijetiti.

1366 (20) O moj Bože, premda me zaokupljaju mnoge stvari, premda mi je Djelo na srcu i čeznem za trijumfom Crkve; premda vapijem za spasenjem duša i duboko me diraju progoni Tvojih vjernih; premda me boli propast svake duše, nad svim tim ipak uživam duboki mir duše, koji se ne može uzdrmati ni trijumfom, željama, ni samim protivštinama, jer si Ti nad svakim udesom, moj Gospodine i moj Bože.

1367 Osmi dan. O moj Gospodine, dok sam na Tvom Presvetom Srcu razmišljala o svim dobročinstvima, u meni se pojavila osobita potreba zahvalnosti za mnoge Božje milosti i naklonosti. Sedam dana i noći želim provesti u molitvi zahvalnosti pred Božjom slavom, ali uprkos svemu izvanjski obavljati svoje dužnosti. Moj duh trajno će boraviti kod Gospodina i moje vježbe bit će prožete zahvalnošću.

Navečer pola sata klečeći u mojoj ćeliji – sama s Gospodinom. Noću, kad god se probudim, (21) uronit ću u molitvu zahvalnosti. Na ovaj način želim barem malim dijelom nadoknaditi za velika Božja dobročinstva.

1368 Da bi to bilo sve Bogu draže i kod mene također nestala svaka sumnja, pošla sam svom duhovnom vođi i predstavila mu svoje nakane, kojima sam se bavila u svojoj duši, t.j. uroniti u molitvu zahvalnosti. Dobila sam dopuštenje za sve osim za noćni molitveni napor uz ustajanje.[624] Velikom

[623] U izvorniku je napisana riječ "drgnie" (drhtati, trepnuti, tresti se). Moralo bi po značenju stajati "drga, pulsuje, tetni (tresti, pulsirati, treptati).

[624] S. F. se trudila vjerojatno moliti noću. Ispovjednik je mislio da se ona kod tako slabog

radošću vratih se u samostan.[625] Slijedećeg dana započela sam tu veliku zahvalu s činom obnove zavjeta. Moja duša uronila je u Boga a iz cijelog
1369 mojeg bića plamsao je jedan jedini plam zahvalnosti prema Bogu. Bilo je malo riječi, jer Božja dobročinstva su gorjela kao žar u mojoj duši. Sve patnje i neprijatnosti bile su kao klade bačene u vatru a da je nisu ugasile. Zahtijevala sam svo nebo i zemlju da mi se pridruže u mojem zahvaljivanju.

1370 (22) Kraj duhovnih vježbi, ovih lijepih dana, u kojima sam smjela biti sama s Gospodinom. Te sam duhovne vježbe obavila kako je to Isus želio i kako je bio kazao prvog dana. U dubokom miru razmatrala sam Božja dobročinstva. Takve duhovne vježbe još nikad nisam obavila u životu. Moja je duša kroz ovaj mir bila dublje ojačana, nego buđenjem ili dodirom. U zrakama ljubavi vidjela sam sve tako, kao što je u stvarnosti.

1371 Nakon duhovnih vježbi osjećam se posve promijenjenom kroz ljubav Božju. O Gospodine, pobožanstveni moj rad da bi imao vječne zasluge, jer uprkos mojoj velikoj slabosti pouzdajem se u snagu Tvoje milosti, koja će me podupirati.

1372 Moj Isuse, Ti znaš, da sam već u najmlađim godinama željela postati velikom sveticom. To znači da sam Te željela tako iskreno ljubiti, kako Te do sada nije ljubila nijedna duša. U početku bile su to moje potajne želje, (23) za koje je samo Isus znao. Danas ih više ne može shvatiti moje srce. Želim dovikivati cijelom svijetu: "Ljubite Boga, jer On je dobar i veliko je Njegovo milosrđe."

1373 O siva svakodnevnice, na tebe gledam svečanim svetkujućim očima. Kako je veliko i svečano vrijeme što nam daje prigodu sakupljati vječne zasluge za nebo. Znam, kako bi ih sveci koristili.

1374 30. X. 1937. Danas za vrijeme redovničkih obredâ[626] u Sv. misi, drugog dana zahvale, ugledah Isusa u velikoj ljepoti. On mi reče: "*Moja kćeri, Ja te nisam oslobodio od Djela*." Uzvratih: "Gospodine, moja ruka je preslaba za to." – "*Da, to znam, ali ujedinjena s Mojom desnicom ostvarit ćeš sve. Ali budi poslušna. Budi poslušna Tvojim ispovjednicima. Ja ću ih prosvjetljivati u vođenju tebe*." – "Gospodine, željela sam poći na Djelo u Tvom imenu, ali profesor S.[627] još oklijeva." – Isus odvrati: "*To Ja znam. Čini, dakle, što je u tvojoj moći, ali ne smiješ se udaljavati*".

---

zdravlja treba koristiti snom, i te molitve joj nije dopustio.

625 Na završetku duhovnih vježbi uputila se s. F. u isusovačku crkvu u Krakówu u ul. Kopernika 26, ispovjediti se kod oca Andrasza. On je prihvatio njezine nakane. To ju je jako obradovalo.

626 Radi se o obredu oblačenja i polaganju redovničkih zavjeta

1375 (24) Studeni, 1. XI 1937.

Danas nakon večernje pobožnosti išla je procesija na groblje. Nisam mogla ići jer sam imala dužnost na ulazu. To me nije smetalo moliti za siromašne. Kad se procesija vratila s groblja u kapelu, osjećala sam u nutrini nazočnost mnogih duša. Upoznala sam veliku Božju pravednost u kojoj svatko mora ispaštati do posljednjeg šilinga.[628]

1376 Gospodin mi je dao prigodu vježbati se u strpljivosti po jednoj osobi. S njom zajedno obavljam jednu od svojih dužnosti. Moram se naoružati velikom strpljivošću da bih mogla slušati njezine dosadne brbljarije.

1377 5. XI. Jutros je stiglo pet nezaposlenih na našu portirnicu i htjeli su bezuvjetno proći kroz nju.[629] Kad sestra N.[630] nije mogla izaći s njima na kraj, otišla je (25) Majci[631] u kapelu. Potom je Majka uputila mene k njima. Udaljena dobar dio puta čula sam njihovo glasno kucanje. Tada me obuzeše sumnje i strah. Nisam znala da li bi im trebala otvoriti ili im odgovoriti kroz prozorčić kao sestra N.[632] Iznenada sam čula glas u svojoj duši: "*Idi, otvori portu i ljupko razgovaraj s njima kao što inače sa mnom razgovaraš*". – Odmah sam otvorila portirnicu, pošla k najopasnijem i započela s njim razgovarati takvom prijaznošću i smirenošću, da je svima postalo neprijatno. Sada počeše i oni nježno razgovarati i rekoše: "Ništa ne možemo učiniti kad nam samostan ne može dati posla." I otiđoše mirno. Posve jasno sam osjetila da je Isus preko mene djelovao na njihova srca, Onaj Kojeg sam primila u Sv. pričesti prije sat vremena. – O kako je dobro djelovati po Božjem nadahnuću.

1378 Danas sam se jadno osjećala, i stoga sam pošla Majci predstojnici namjeravajući moliti za dopuštenje poći u krevet. Prije nego što sam to mogla zamoliti (26), reče mi Majka predstojnica: "Sestro, danas morate sami izaći na kraj na portirnici. Naime povest ću djevojku na rad s

---

627 Prof. Sopoćko. Na njega je pao teret osnivanja Reda (v. g. 252) On bi bio odgovoran i za s. F. kada bi ona napustila Kongregaciju Naše Gospe od Milosrđa.

628 "šiling" – Ovdje se misli na stari sitni novac.

629 Nezaposleni su željeli bezuvjetno unići na samostansko zemljište, što je nepoznatim osobama bilo zabranjeno .

630 S.F. i S. Franciszka (v. g. 587) obavljale su dužnost na portirnici. Za vrijeme bogoslužja i druge su sestre obavljale dužnost na porti. Teško je utvrditi o kome se ovdje radi.

631 Ovdje radi se o M. Ireni Krzyzanowskoj (v. g. 84) koja je bila za krakowskog vremena (od svibnja 1936. do smrti 5. X 1938.) predstojnica s. F. Sestre su uobičajeno nazivale svoje pretpostavljene "Majčicama".

632 V. g. 630.

kupusom, jer tamo nema nikoga." Rekoh: "Dobro", i napustih sobu. Stigavši na portirnicu, osjećala sam se čudno jakom, i cijeli sam dan obavljala svoju dužnost i bilo mi je dobro. Osjetila sam snagu svete poslušnosti.

1379 10. X (37.) Kad mi je Majka[633] pokazala knjižicu[634] koja je sadržavala Krunicu Božanskog milosrđa, Litanije i Devetnicu, zamolila sam Majku da je smijem pobliže razgledati. Prelistavajući Isus mi je dao nutarnju spoznaju (i rekao): *"Ovom slikom već su privučene mnoge duše Mojoj[635] ljubavi. Moje milosrđe djeluje u dušama preko ovog djela."* – Spoznala sam da su mnoge duše zadobile Božju milost.

1380 Vidjela sam da na Majku predstojnicu dolazi prilično težak križ, udružen s fizičkim trpljenjem,[636] ali to neće dugo trajati.

1381 (27) † Dođe mi pomisao da ne uzmem punu čajnu žlicu lijeka nego samo dio toga, budući da je bio skup. Odmah sam čula glas: *"Moja kćeri, takav način postupanja Mi se ne sviđa . Uzmi sve, zahvalno, što ti dajem preko poglavara, jer tako Mi se bolje sviđaš."*

1382 – Kad je umrla sestra Dominika[637] u noći oko jedan sat, ona mi je došla i rekla da je umrla. Stalno sam molila za nju. Ujutro me sestre izvjestiše da ona nije više na životu. Uzvratih, da mi je to poznato, jer je ona bila kod mene. Sestra bolničarka[638] me je zamolila za pomoć pri oblačenju pokojnice. Kad sam s njom ostala sama, Gospodin mi je dao znati da ona još trpi u čistilištu. Udvostručila sam molitve za nju ali uprkos svoj požrtvovnosti, kojom sam uvijek molila za naše pokojne sestre, pogriješila sam, jer umjesto da za nju molim tri dana, kako propisuje Pravilo, za nju sam prikazala samo dva dana. Četvrtog dana ona mi dade do znanja da

633 V. g. 631.

634 Brošura "Krist, Kralj milosrđa" (v.g . 573, 580)

635 S. F. bilježi ovdje sadržaj svojih nutarnjih prosvjetljenja kako ih ona prepoznaje. Ona navodi Isusove riječi ne objašnjavajući ih. To može zbuniti čitaoca jer se ne može raspoznati da li autorica govori o svojoj ili Božjoj ljubavi. Da bi se umaklo ovoj zabludi rečenica je dopunjena riječima "i rekao".

636 Taj "križ" su bile vjerojatno bolesti sestara kao i predstojnice. U kući je vladala jaka gripa. Uz to razbolila se s. Klemensa Buczek, glavna vrtlarica, od čireva na želucu. S. Wirginia Narkiewicz otpremljena je u bolnicu s ozbiljnim reumatskim poteškoćama srca. S. Dominika Szymanska teško se razbolila i umrla 15. XI 1937.

637 S. Dominika, građanskim imenom Jósefa Szymanska, rođena je 28. XI 1875. i stupila je u Kongregaciju 1897. godine. Radila je 30 godina kao postolar u kući Krakówa. U svom zvanju postigla je takve sposobnosti da je u tom mogla poučavati mlađe sestre. Umrla je 15. XI 1937.

638 Ovdje se radi o s. Krizostomi Korczak (v. g. 426.)

očekuje još molitve od mene i da je potrebuje. Odmah (28) prikazah cijeli dan na njezinu nakanu i još više uz to, tako kako mi je nalagala ljubav prema bližnjemu.

1383 Budući da je sestra Dominika veoma lijepo izgledala nakon smrti i nije ostavljala dojam mrtvaca, neke su sestre mislile da bi mogla biti prividno mrtva. Jedna sestra[639] je predložila da joj stavimo ogledalo na usta, jer ukoliko je živa ostat će dah. Složih se i učinismo kako smo se prethodno dogovorile. Ogledalo je ostalo čisto, a nama se učinilo kao da stvarno nije. Gospodin mi je dao spoznati kako Mu se to nije svidjelo. Strogo sam bila opomenuta ne postupati protiv svog nutarnjeg uvjerenja. Duboko se ponizih pred Gospodinom i zamolih Ga za oproštenje.

1384 Vidim jednog određenog svećenika,[640] koga Bog jako voli, ali ga sotona mrzi užasno, budući da on vodi mnoge duše velikoj svetosti. (29) Sva njegova nakana je isključivo Božja slava. Molim Boga da njegova strpljivost ostane postojana prema onima koji mu se stalno protive. Gdje đavao sam ne može naškoditi, posluži se ljudima.

1385 19. XI. Danas nakon Sv. pričesti reče mi Isus kako jako želi doći u srca ljudi: *"Želim se sjediniti s dušama ljudi. Meni je zadovoljstvo sjediniti se s dušama. Znaj, Moja kćeri, kada u Sv. pričesti dođem u srce ljudi, Moje su ruke pune milosti što ih želim dati dušama. No, oni ne paze na Mene, ostavljaju Me sama i bave se drugim stvarima. Žalostan sam što duše nisu upoznale ljubav. Sa Mnom se ophode kao s nečim beživotnim."* Tada uzvratih Isusu: "O Ti moje Blago, jedini Predmetu mojeg srca i Srećo moje duše, želim Te veličati u svom srcu, kao što si slavljen na prijestolju Tvoje vječne slave. Moja ljubav nastoji (30) barem djelomice nadoknaditi ravnodušnost velikog broja duša. Isuse vidi, moje je srce Tvoje boravište, u koje nema nitko pristupa. Ti sâm počivaj u njemu kao u lijepom vrtu. O moj

1386 Isuse, do viđenja, sada moram ići svojim dužnostima, ali svoju ljubav ću Ti dokazati u žrtvi. Neću joj izmicati i neću ispuštati nijednu prigodu za to."

Kad sam izašla iz kapele, reče mi Majka predstojnica:[641] "Sestro, Vi nećete ići na sat vjeronauka,[642] nego na dužnost." – Dakle dobro, Isuse, imadoh preko cijelog dana izvanredno mnogo prigoda za žrtvu i zahvaljujući snazi, koju sam crpila iz Sv. pričesti, nijednu nisam propuštala.

639 Danas je teško utvrditi koja je to bila sestra.

640 S. F. ovdje govori vjerojatno o prof. Sopoćku (v. g. 84.)

641 Misli se na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84)

642 Kapelan T. Czaputa (v.g. 34 i 515) držao je predavanja o vjeri.

1387 U životu ima trenutaka u kojima duša doživljava stanje, kao da ne razumije jezik ljudi. Sve je muči, i u ničemu ona ne nalazi mira, samo u žarkoj molitvi. U žarkoj molitvi duša zadobija utjehu. I kad bi htjela slušati ljudska objašnjenja, dospjela bi samo u još veće nemire.

1388 (38) † Za vrijeme molitve spoznala sam kako je Bogu draga duša oca Andrasza. On je pravo Božje dijete. Rijetko se pokazuje tako jasno u duši Božje sinovstvo, a to je stoga tako jer njeguje posebnu pobožnost prema Majci Božjoj.

1389 O moj Isuse, uprkos velikom nutarnjem nagonu trebam ići umjerenim korakom da ne bih svojom žurbom uništila Tvoje djelo. O moj Isuse, Ti mi daješ upoznati Tvoje tajne i želiš da ih ja prenesem drugim dušama. Uskoro će se razotkriti jedna mogućnost za moje djelovanje. U trenutku prividno apsolutnog uništenja, započinje neometano moja misija. To je Božja volja koja se ne mijenja, pa makar se i mnogi suprotstavljali. Ali volju Božju ne može ništa promijeniti.

1390 Vidim prof. Sopoćka kako mu je napeta duša i radi na Božjoj stvari[643] da bi podastro Božje želje crkvenim dostojanstvenicima. Po njegovim nastojanjima (32) zasvijetlit će novo svjetlo u Božjoj crkvi na utjehu dušama. Prethodno mu je duša ispunjena gorčinom,[644] kao da je to plaća za njegova nastojanja prema Bogu, ali to neće tako ostati. Vidim njegovu nepovredivu radost koju će mu Bog darovati djelomice već ovdje na zemlji. Takvu vjernost prema Bogu, kojom se odlikuje ova duša, nisam još susrela.

1391 Danas, u blagovalištu za vrijeme večere, osjećala sam Božji pogled duboko u svom srcu. Njegova živa nazočnost prožela je moju dušu, da ponekad nisam znala gdje sam. Slatka Božja nazočnost ispunila je moju dušu i dijelom nisam mogla razumjeti što su mi sestre govorile.

1392 Sve, što je u meni dobrog, učinila je Sv. pričest. Njoj sve zahvaljujem. Osjećam da me je ova sveta vatra potpuno promijenila. O, kako se radujem što sam Tvojim boravištem, o Gospodine. Moje je srce hram u komu si Ti trajno nazočan.

643 "Božja stvar" (v. g. 252, 555, 575...)

644 S. F. se nadovezuje ovdje na poteškoće koje je prof. Sopoćko imao pri svojim nastojanjima (v. g. 230, 322).

(33) I. M. J.

1393 Isuse, Srećo moje duše, Kruše anđeoski,
Svo svoje biće uranjam u Tvoje.
Tvojim božanskim životom živim – kao u nebu.
On mi ostaje, i kad ja preminem.

Euharistijski Isuse, neumrli Bože,
Ti si stalno sa mnom – u središtu moga srca.
U Tvojoj svetoj blizini smrt me ne plaši,
Uskoro ću Te gledati – Ti ispunjaš moje molbe.

Prožeta Tvojim božanskim životom,
U otvoreno nebo gledam.
Smrt je osramoćena, uzalud najmljena,
Božanski život ispunja moju dušu.

Budući da je sada takva Tvoja sveta volja,
Da smrt mi dodiruje tijelo,
Moja želja ide... tome da se skoro zbude,
Jer onda sam vječno s Tobom.

Euharistijski Isuse, Živote moje duše,
Ti si me uzvisio do vječnih visina,
Po patnjama i umiranju, u strašnim bolovima.

1394 (34) 26. (XI 37.)

Mjesečna duhovna obnova[645]

U ovim duhovnim vježbama Gospodin mi je pružio svjetlo duboke spoznaje Njegove volje u beskrajnom predanju svetoj Božjoj volji. Ovo prosvjetljenje ojačalo je moj duboki mir i shvatih, da se ničeg ne moram bojati osim grijeha. Sva Božja pripuštenja prihvatit ću s beskrajnim predavanjem Njegovoj svetoj volji. Svejedno, gdje me On postavi vjerno ću ispunjati Njegovu svetu volju i sve Njegove želje, koliko je u mojoj moći; i onda, kada bi Božja volja bila za mene teška i gruba kao volja Nebeskog Oca prema Svom molećem Sinu u Maslinskom vrtu. Postalo mi je jasno, kad se Božja volja ostvaruje na ovaj način na Njegovom predragom Sinu,

645 V. g. 136.

ona će se također ostvarivati tako i na nama. Trpljenjima, progonima, pogrđivanjima, obeščašćivanjima – po svemu tomu moja duša slična je Isusovoj. Što su veće patnje, tim više vidim sličnosti s Isusom. To je sigurniji put. Da ima boljeg puta, Isus bi mi ga pokazao. Patnje (35) ne smetaju mojem miru i obrnuto – duboki mir kojem se radujem ne izbrisuje moj osjećaj trpljenja. I kad je moje lice oboreno do zemlje, i suze curkom cure, moja duša se nasićuje u isto vrijeme dubokim mirom i srećom...

1395 Kao kapljica rose u cvjetnom kaležu želim se skriti u Tvom Premilosrdnom Srcu. Zatvori me u tom kaležu od hladnoće ovog svijeta. Nitko ne može shvatiti moju sreću, koju moje srce uživa u skrovitosti – posve samo u Bogu.

1396 Danas sam čula glas u mojoj duši: "*Kad bi grešnici poznavali Moje milosrđe, ne bi se gubili u tako velikom broju. Reci grešnicima, da se ne trebaju bojati Meni se približavati. Govori im o Mojem velikom milosrđu.*"

1397 Gospodin mi reče: "*Gubitak svake pojedine duše obara me u smrtnu žalost. Ti Me uvijek tješiš* (36) *kad moliš za grešnike. Molitva mi je najdraža, i to za obraćenje grešnika. Znaj, moja kćeri, da se ta molitva uvijek uslišava.*"

1398 Približava se vrijeme došašća. Želim pripraviti svoje srce na Gospodnji dolazak u tišini i sabranosti duše, povezujući se s Presvetom Majkom u Njezinoj kreposti, nježnosti, vjerno Je nasljedujući po čemu se Ona sama svidjela Božjim očima. Uzdam se, da ću s njom ustrajati u ovoj odluci.

1399 Kad sam navečer došla u kapelu osjećala sam u glavi užasan trn. Kratko je to trajalo, ali ubod je tako bolio da mi je glava pala trenutno na pričesnu klupu. Pomislih, bodlja je ostala u mozgu. Ali to ništa ne znači. Sve za grešnike – njima izmoliti Božansko milosrđe.

1400 Živim od časa do časa. Drugačije ne mogu postupati. Sadašnjost želim iskoristiti koliko je god moguće bolje i sve vjerno ispunjavati, što mi ona nudi. U svemu računam na Boga, neuzdrmljivim povjerenjem.

1401 (37) Jučer sam dobila pismo od prof. Sopoćka. Saznala sam da Božje djelo napreduje, iako polako. To me je izvanredno obradovalo i odmah udvostručih svoje molitve u povezanosti s Djelom. Vidjeh, da Bog traži od mene u ovom Djelu molitvu i žrtvu. Moji postupci bi mogli zaista prekrižiti Božje planove, kako mi je jučer pisao prof. Sopoćko. O moj Isuse, daruj mi milost da budemo lagana alatka u Tvojoj ruci. U tom sam pismu vidjela kako veliko prosvjetljenje Bog dariva ovom svećeniku. To me učvršćuje u uvjerenju da će Bog dovršiti Svoje Djelo uprkos protivštinama; da će se ostvariti, premda se umnažaju neprijatnosti. Što je ljepše i veće djelo, to su užasnije oluje, koje se bijesno usprotivljuju.

1402 Bog ponekad pripušta u Svom neiscrpivom sudu, da se oni, koji su iznijeli najveće poteškoće u ovom Djelu, ne obraduju više ovdje na zemlji njegovim plodovima. Svo radovanje čuva Bog za vječnost. No ponekad im Bog daje spoznati kako su Mu dragi napori (38) takvih duša, a ti napori jačaju dušu za novu borbu i nova iskustva. Te duše najviše sliče Otkupitelju, koji je u Svom djelu, što ga je izvršio ovdje na zemlji, doživio samu gorčinu.

1403 O moj Isuse, hvala Ti za sve. Raduje me ostvarivanje Tvoje svete volje. Mojoj je sreći to potpuno dovoljno.

1404 Skriveni Isuse, u Tebi je sva moja snaga. Od najranijeg djetinjstva privukao me Sebi Isus u Presvetom Oltarskom sakramentu. U dobi od sedam godina, kad je Isus bio izložen u pokaznici za vrijeme Večernje, upoznala sam po prvi put Božju ljubav. Ona je ispunila moje dječje srce a Gospodin mi je omogućio razumjeti Božje stvari. Od toga dana do danas raste moja ljubav prema skrovitom Bogu do najprisnije povezanosti. Sva snaga moje duše teče iz Presvetog Oltarskog sakramenta. Svakom slobodnom minutom sam u razgovoru s Njim. On je moj Učitelj.

1405 (39) 30. XI (37.) Kad sam navečer išla stepenicama iznenada sam osjećala neku nevoljkost prema svemu što je Božje. Tada sam čula sotonu govoriti: "Ne misli na Djelo. Bog nije tako milosrdan kao što ti o Njemu govoriš. Nemoj moliti za grešnike, jer oni će biti tako i tako prokleti. Djelom milosrđa izlažeš se opasnosti i sama biti prokletom. Nikada ne govori s ispovjednikom o Božjem milosrđu a posebno s profesorom Sopoćkom i ocem Andraszom". – Ovdje glas uze lik Anđela čuvara. U tom trenutku rekoh: "Ja znam, tko si ti, otac laži."[646] – Učinih znak svetog križa i taj anđeo nestade velikom bukom i bijesom.

1406 Danas mi je Gospodin omogućio nutrinom vidjeti da me On neće napustiti. Dao mi je spoznati Svoju slavu i svetost, ali istodobno Njegovo milosrđe prema meni i moju duboku bijedu. No to mi ne otima moje povjerenje. Naprotiv, toliko koliko sam spoznala svoju bijedu, učvrstilo se u tolikoj mjeri moje povjerenje (40) u Božje milosrđe. Shvatih, da sve ovisi o Gospodinu, da bez Njegove volje nitko ne može savinuti ni dlaku.

1407 Danas, za vrijeme primanja Sv. pričesti, primjetih u kaležu živu hostiju, što mi je svećenik pružio. Kad sam došla na svoje mjesto, upitah Gospodina: "Zašto je jedna živa? Ti si pak živ u svim hostijama." Gospodin uzvrati: "*Tako je to, u svim hostijama Ja sam isti, ali ne primaju Me sve duše*

646 Krist naziva sotonu "ocem laži" (usp. Iv. 8,44).

s tako živom vjerom kao ti, Moja kćeri, i zato ne mogu tako djelovati u njihovim dušama kao u tvojoj."

1408 Sveta misa, slavio ju je prof. Sopoćko. Bila sam nazočna kod te Sv. mise i ugledah Dijete Isusa. Dodirnuo je jednim prstićem čelo svećenika i reče mi: "*Njegova misao je tijesno povezana s Mojom. Budi mirna s obzirom na Moje Djelo. Ja neću dopustiti da se on vara* (41), *a ti ništa ne poduzimaj bez njegova dopuštenja.*" Moju dušu ispuni veliki mir s obzirom na cijelo Djelo.

1409 † Danas mi je Isus dao duboku spoznaju Njega Samog i Njegove prenježne ljubavi i zaštite u koju me uzeo, kako sve ovisi o Njegovoj volji, kako On dopušta poneke poteškoće poradi naših zasluga, da bi naša vjernost bila jasno prepoznatljiva. Pri tom mi je još došla snaga za trpljenje i samozatajnost.

1410 Predvečerje Bezgrešnog Začeća Blažene Djevice Marije.[647] Za vrijeme ručka dao mi je Bog upoznati u jednom trenutku veličinu mojeg određenja, to znači, On mi je dopustio iskusiti Božju blizinu, koja će mi vječno ostati. To se događalo tako živo i jasno da sam dugo vremena ostala duboko uronjena u Njegovoj živoj nazočnosti, ponizujući se pred Njegovom veličinom.

(42) I. M. J.

1411 Duše Božji, Ti Duše istine, Duše svjetlosti,
Moja duša neka ostane Tvojim boravištem.
U Tvom svjetlu umnožava se dobro,
Tvoj dah nek protjera tamu i noć.

Duše Božji, Duše ljubavi, smilovanja,
Milošću darivaš ustrajnost u dobru.
Ti ulijevaš u moje srce utjehu povjerenja,
I neslomljivu mi pružaš čvrstoću.

Duše Božji, Duše mira i radosti,
Ti ojačavaš žarom moje žedno srce.
Darivaš živim izvorom Svoju ljubav,
U borbi smionost duše i hrabrost.

Duše Božji, Ti najdraži Goste moje duše,
Tebi ću dati moje vjernosti.
U časovima boli, kao i u radosti,
Želim u Tvojoj živjeti nazočnosti.

647 To je bilo 7. XII 1937.

Duše Božji, Ti prožimaš svo moje biće,
Daješ mi upoznati Tvoj božanski život.
U Tvoje me uvodiš božansko biće,
Od Tvoje nazočnosti ništa me ne može rastaviti.

1412 (43) † Velikom požrtvovnošću pripravljam se na svetkovinu Bezgrešnog Začeća. Brižljivije sam pazila na sabranost svoje duše i razmatrala Njegovu isključivu povlasticu. Moje srce uronilo je pri tom posve u Njega. Zahvalih se Bogu za veliku povlasticu koju je podario Mariji.

1413 Pripravljala sam se ne samo zajedničkom devetnicom, što ju je obavljala cijela Kongregacija, nego sam se trudila pozdravljati je svaki dan tisuću puta sa "Zdravo Marijo" – devet dana dugo.

† Po treći put sam molila ovu devetnicu Majci Božjoj. Ona se sastoji iz dnevno tisuću "Zdravo Marija". To je u cjelini devet tisuća "Zdravo..." Premda sam je već triput u životu molila, od toga dvaput uz rad, moje dužnosti nisu stoga trpjele jer sam ih obavljala vrlo točno. Molila sam ih nakon vježbi, dakle "Zdravo Marije" nisam molila za vrijeme Sv. mise niti za pobožnosti blagoslova.[648] Jednom sam obavljala takvu devetnicu, dok sam ležala (44) u bolnici. Kad se samo želi – ništa ne pada teško. Osim stanki molila sam i radila. Moram priznati, da me je ova vježba stajala prilično puno pažnje i napora, ali za slavu Bezgrešne ništa nije puno.

1414 Svetkovina Bezgrešnog Začeća. Pred Sv. pričest ugledala sam Presvetu Majku u neopisivoj ljepoti. Ona mi se smiješila i reče: "Moja kćeri, Bog mi je naložio da ti budem Majkom na jedincat i poseban način. Ali ja

1415 želim, da ti Meni budeš djetetom na poseban način. Ja želim, Moja najdraža kćeri, da se vježbaš u tri kreposti koje su mi najdragocjenije i Bogu najdraže: Prvo – poniznost, poniznost i još jednom poniznost; druga krepost – čistoća; treća krepost – ljubav prema Bogu. Kao Moja kćerka moraš posebno zračiti u ovim krepostima." Nakon razgovora Ona me pritisnu na Svoje Srce i iščeznu. Kad sam opet došla k sebi, (45) moje je srce bilo čudesno privučeno ovim krepostima i vjerno se vježbam u njima,

1416 jer sada je kao da su one prožele moje srce. Velik je to dan za mene. Tog dana bila sam u neprekinutoj uronjenosti, pri čemu me samo sjećanje na te milosti vodilo u novu kontemplaciju. Cijelog sam dana ostala u molitvi zahvalnosti. Nisam je mogla završiti, jer je svaki pogled na milost uranjao moju dušu ponovno u Boga...

648 V. g. 223.

1417 O moj Isuse, najbjednija je moja duša a Ti joj se saginješ tako dobrodušno. Tvoju veličinu vidim posve jasno i također svoje ništavilo. Radujem se tome da si Ti tako moćan i neizmjeran, a izvanredno se radujem što sam tako malena.

1418 Ti trpeći Kriste, žurim se našem susretu, ali kao Tvoja zaručnica, moram Ti biti slična. Tvoja odjeća sramote oblači i mene Kriste, Ti znaš kako vrlo čeznem za tim da Ti budem slična. Učini, da svo Tvoje trpljenje postane udioništvom meni. Neka se sva Tvoja (46) bol izlije u moje srce. Uzdam se u to da ćeš to u meni ostvariti na Svoj vlastiti način.

1419 † Danas noćno klanjanje.[649] Zbog slabog zdravlja nisam mogla sudjelovati na njemu, ali prije nego što sam zaspala sjedinila sam se s molećim sestrama. Između četiri i pet sati iznenada sam bila probuđena. Čula sam glas da trebam sudjelovati na klanjanju s osobama što sada mole.

1420 Saznala sam da je tu duša što moli za mene. Kad sam se zadubila u
molitvu, u duhu sam odnešena u kapelu i vidjela sam Isusa izloženа u
pokaznici. Na mjestu pokaznice ugledala sam slavno lice Gospodinovo,
Koji mi reče: *"Što ti stvarno vidiš, te duše vide vjerom. Kako mi je draga*
njihova jaka vjera! Vidiš li, i kad se u Meni tobože ne vidi ni traga života, u
1421 *stvarnosti on se nalazi u svoj svojoj punini u svakoj pojedinoj hostiji. Ali da*
bih Ja mogao djelovati u duši, ona mora vjerovati. O, kako mi je draga živa
vjera". – Sat klanjanja (47) drži Majka predstojnica s nekoliko sestara.
Vidjela sam, da molitva Majke predstojnice pokreće nebo. Raduje me što
ima duša koje su tako drage Bogu.

1422 Kad sam slijedećeg dana upitala za vrijeme stanke[650] koje su sestre bile na klanjanju između četiri i pet sati, doviknu jedna od sestara:[651] "A zašto pitate, Sestro? Sigurno ste imali viđenje?" Šutjeh i nisam ništa dalje kazala. I kad me je upitala Majka predstojnica nisam mogla odgovoriti, jer nije bio pravi trenutak.

1423 Jednom mi jedna od sestara[652] povjeri, da namjerava izabrati jednog određenog svećenika za duhovnog vođu. Sva radosna reče mi to i istodobno me zamolila za molitvu na tu nakanu. Obećah. Kad sam molila, spoznala sam da njena duša neće koristovati od tog vodstva. Pri slijedećem susretu ona mi opet ispriča o radosti njenog duhovnog vodstva. Podijelih

649 V. g. 208.
650 V. g. 159.
651 Nije se moglo utvrditi, koja je to bila sestra.
652 Bila je to s. Damiana Ziólek (v. g. 433) Htjela je izabrati biskupa St. Rosponda (v. g. 30) za novog ispovjednika (A. S. F.)

1424 radost s njom, ali kad je otišla, (48) bila sam strogo opomenuta. Isus mi reče, da joj trebam tako odgovoriti kako mi je On dao spoznati u molitvi. To sam učinila odmah pri slijedećoj prigodi, premda me to stajalo vrlo puno.

1425 Danas sam osjetila na kratko boli trnove krune. Upravo sam molila pred Presvetim Oltarskim sakramentom za određenu dušu.[653] Trenutno osjetih tako žestoku bol da mi se glava oborila na pričesnu klupu. Premda je događaj trajao kratko, bilo je to vrlo bolno.

1426 Kriste, daj mi duše. Pripusti mi sve, što se Tebi sviđa, ali daj mi zato duše. Vapijem za spasenjem duša. Čeznem za tim, da one upoznaju Tvoje milosrđe. Za mene samu nemam ništa, jer sve sam razdijelila na duše. Na danu Suda pred Tobom stajat ću prazna, jer sam sve razdala dušama. Zato me nećeš moći suditi i sresti ćemo se tog dana: Ljubav i Milosrđe...

(49) I. M. J.

1427 Skroviti Isuse, Živote moje duše,
Cilju kojem vruće čeznem i žudim.
Snago naše uzajamne ljubavi.
Ništa ne može razoriti Tvoju ljubav u meni.

Skroviti Isuse, hvalevrijedni založe mojeg uskrsnuća,
U Tebi je sabrano moje biće i život.
Ti, Hostijo, osposobljuješ me za vječni život.
Znam, Ti ćeš me ljubiti kao Svoje vlastito dijete.

Skroviti Isuse, Ti moja čista ljubavi,
Život s Tobom ovdje je na zemlji započeo.
U nebu zasjat će vječnim sjajem,
Moja ljubav neka postane vječnom radošću.

Skroviti Isuse, moja duša čezne za Tobom, Gospodinom;
Samo Tebe, Kojemu se klanja sav nebeski sjaj.
Na milosti i darove posebno ne gledam,
Samo na Tebe, Koji mi Se daruješ u prilici Kruha.

Skroviti Isuse, uzmi Sebi moje čeznutljivo srce.
U njemu gori čista vatra serafina.
Kročim putem što ga Ti odredi,
Uzdignutim čelom, neslomljivo –
Iako sam djevojka slaba.

653 Nije se moglo utvrditi o kome se radi.

1428 (50) Već mjesec dana mi je lošije i pri svakom nakašljavanju osjećam raspadanje u plućima.[654] Ponekad se čini da osjećam potpuno raspadanje svojeg tijela. Ta je muka suviše velika, da bi se mogla izraziti. Premda se moja volja s time čvrsto slaže, za moju narav to ostaje velikom mukom, većom nego nošenje pokorničke košulje ili bičevanja do krvi. Najteže mi to pada u blagovalištu.[655] Jako sam se naprezala da bih nešto pojela, budući da su mi jela bila odbojna. U to vrijeme su započeli i bolovi u
1429 crijevima.[656] Sva oštra jela stvarala su mi neopisive bolove. Tako sam se poneku noć okretala u užasnim mukama i suzama u korist grešnika. Ipak sam upitala svog ispovjednika da li to trebam i nadalje nositi za grešnike ili zamoliti predstojnicu za blaža jela. Ispovjednik je odredio da trebam zamoliti svoje poglavare za blaža jela. Postupila sam prema ispovjednikovim uputama, jer sam vidjela da je ova poniznost draža Bogu.

1430 (51) Jednog dana pojaviše mi se sumnje kako se može trajno osjećati miris raspadajućeg tijela i pri tom se kretati i još raditi. Nije li to možda obmana? S druge strane teško bi to bilo neko umišljanje, budući ipak izaziva užasne muke. Dok sam tako na sve mislila, dođe mi jedna od sestara na kratki razgovor. Nakon nekoliko minuta iskrivi lice i reče: "Sestro, ovdje osjećam leš, kao da je u raspadanju. O kako užasno." – Uzvratih joj: "Ne užasavajte se, Sestro. Taj miris leša dolazi od mene." – Vrlo se začudila, ali mislila je da ne može duže izdržati taj miris. Kad je otišla, bilo mi je jasno da je Bog dao sestri taj osjećaj da ne bih imala nikakvih sumnji, jer Bog tu patnju skriva na čudesan način pred cijelom Kongregacijom. O moj Isuse, samo Ti poznaješ svu dubinu ove žrtve.

1431 Još se poneku sumnju mora podnijeti; tako na primjer u blagovalištu – da sam izbirljiva. Onda idem, kao obično, brzo Svetohraništu, poklonim se čestičnjaku (52) i crpim snagu prihvatiti Božju volju. To nije sve što sam napisala.

1432 Danas za vrijeme Sv. ispovijedi ispovjednik je lomio hostiju sa mnom u duhu i reče pri tom slijedeće riječi: "Ostani vjerna Božjoj milosti, koliko god možeš. Drugo, moli za sebe i cijeli svijet Božje milosrđe, jer svi smo ga jako potrebni."

1433 Dva dana prije blagdana u blagovalištu su čitane riječi: "Sutra je rođenje Isusa Krista u tijelu."[657] Kod tih riječi prože Božje svjetlo i ljubav

654 S. F. osjeća sve više obilježja razarajuće tuberkuloze.
655 "Blagovalište" (v. g. 561).
656 Vjerojatno se tuberkuloza širila i na probavne organe.
657 To je navod iz liturgijske knjige "Rimski martirologij". Čita se u blagovalištu između molitve i jela.

moju dušu te dublje spoznah tajnu Utjelovljenja. Koja se velika Božja tajna krije u tajni utjelovljenja Sina Božjega!

1434 Danas mi je Gospodin omogućio upoznati Svoju srdžbu prema čovječanstvu. Svojim grijesima ono zaslužuje skraćivanje dana. No vidjela sam da svijet nose izabrane duše – to su redovničke osobe. Jao svijetu kada više ne bi bilo Redova!

1435 (53) I. M. J.

Sve radim s pogledom na smrt,
Svoju dužnost obavljam kao da je posljednji čas.
Život prohuji kao oluja i nestaje,
Ali što je s Bogom urađeno, nikad ne propada.

Raspadanje svoga tijela već osjećam,
I kad nisam mrtva, radim, živim.
To me ne vodi žalovanju i tragici,
Osjećam smrt a odana sam Bogu.

Narav se suprotstavlja tomu, teško joj pada
Sa sobom nositi vlastito raspadanje.
Ispunjena Božjim svjetlom, duša se ne brani,
Jer vjera, nada, pokora i ljubav – njena su pitanja.

Svakog dana svu snagu svoju naprežem
Da bih u zajedničkom životu sudjelovala.
Po čemu mogu postići dušama milosti,
Izmoliti svojom žrtvom – spasenje njihovo.

Jednu jedinu dušu spasiti vječno,
Isplati se cijeli život žrtvovati.
Uzimati na se muke i patnje,
I Bogu tako opjevati slavu i čast.

1436 (54) † Gospodine, često mi dopuštaš vidjeti munje Tvoje srdžbe, ali ponizna je duša može umiriti. Premda si Ti velik, Gospodine, dopuštaš Se pobijediti dubokom poniznošću. O poniznosti, ti najdragocjenija kreposti, te imaju samo rijetke duše. Posvuda vidim tek privid te kreposti, ali samu krepost ne vidim. Uništi me, Gospodine, samo da nađem milost u Tvojim svetim Očima.

1437 † Badnji dan[658] (1937.) Nakon Sv. pričesti omogućila mi je Majka Božja vidjeti brigu u Njezinom Srcu što ju je imala za Svojim Božanskim Sinom. Ali ta je zabrinutost bila ispunjena mirisom predanja u volju Božju, tako da bih prije kazala sreća nego zabrinutost. Shvatih da moja duša treba prihvatiti Božju volju bez pridržaja. Šteta, ne mogu to tako zapisati, kako sam spoznala. Cijeli je dan moja duša bila u dubokoj sabranosti. Ništa joj ne može smetati, niti obveze, niti susreti koje sam imala sa svjetovnim osobama.

1438 (55) Prije večere sam otišla na kratko u kapelu da bih duhom lomila hostiju s onima koje ljubim i koji su dragocjeni mojem srcu, pa i na udaljenosti. Najprije uronih u duboku molitvu i molih Boga za milosti njima, a onda još za svakog posebno. Isus mi je dao znati kako Mu se to sviđa a moju dušu ispuni još većom radošću, da Bog posebno ljubi nama drage ljude.

1439 † Kad sam ulazila za vrijeme čitanja u blagovalište, svo moje biće bilo je uronjeno u Boga. Nutrinom sam vidjela kako Božji pogled velikim zadovoljstvom počiva na nama. Ostala sam sama s Nebeskim Ocem. Tada spoznadoh dublje Tri Božanske Osobe. Promatrat ćemo ih cijelu vječnost i nakon milijuna godina utvrdit ćemo, da smo tek započeli svoje promatranje. O kako je veliko Božje milosrđe, da On pripušta čovjeka tako veliku sudjelovanju (56) u Njegovoj Božanskoj Sreći. Istodobno prože velika bol moje srce jer su mnoge duše prezrele tu sreću.

1440 Kod dijeljenja hostija vladala je iskrena i uzajamna ljubav. Majka predstojnica[659] čestitala mi je riječima: "Sestro, Božja djela nastaju polagano, dakle ne žurite." – Sveukupno mi poželješe sve sestre u velikoj ljubavi iskreno to što sama najviše želim. Vidjela sam da te želje dolaze zaista od srca, osim jedne sestre,[660] u čijim je željama bila skrivena zloća. To me je jako boljelo, jer je moja duša bila ispunjena Bogom, ali vidjelo se neko svjetlo, zašto se Bog tako malo daje takvoj duši. Vidjela sam, da ona uvijek traži samo sebe, čak u svetim stvarima. O kako je dobar Gospodin, da mi ne da okolo lutati. Znam da će me On ljubomorno čuvati, ali samo tako dugo dokle god ostanem malenom, jer takve On – veliki Gospodin – susreće rado. Velike naprotiv poznaje izdaleka i protivi im Se.

658 24. XII 1937.

659 Misli se na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84).

660 Vrlo vjerojatno radi se o s. Krizostomi (v. g. 426) ili nekoj drugoj sestri koja nije bila naklonjena s. F.

1441 (57) Prije polnoćke[661] htjela sam ostati budnom, ali ne mogoh. Odmah sam zaspala, jer sam se osjećala jako loše. Ali kod zvonjave za polnoćku skočih odmah. No obukla sam se s velikom mukom, jer mi je postajalo sve lošije.

1442 † Kad sam došla na polnoćku, uronila sam na početku Sv. mise u duboku pobožnost. Vidjela sam jaslice u Betlehemu pune svjetlosti. Presvete Djevica je umotavala Isusa u pelene. Bila je uronjena u Ljubav. Sveti Josip je još spavao. Tek kad je Majka Božja položila Dijete Isusa u jaslice Josipa je probudilo svjetlo Božje. Također on je molio. Nakon nekog vremena ostadoh sama s malim Isusom. Ispružio je Svoje ručice prema meni i razumjeh da Ga trebam uzeti u ruke. Isus nasloni Svoju glavicu na moje srce, a Svojim dubokim pogledom dao mi je razumjeti da se On ugodno osjeća na mom srcu. U tom trenutku Isus nestade i zvonce

1443 zazvoni za Sv. pričest. (58) Moja duša onemoća od radosti. Na kraju Sv. mise bila sam tako iscrpljena da sam morala napustiti kapelu i otići u svoju ćeliju. Nisam mogla otići na zajednički čaj. Moja je radost bila velika za vrijeme blagdana, jer sam ostala neprestano sjedinjena s Gospodinom. Vidjela sam da svaka duša čezne za Božjom utjehom, ali ne želi se nikako odreći ljudskih zadovoljstava. Ipak te dvije stvari ne mogu se nikako spojiti.

1444 Za vrijeme blagdana osjetila sam da su određene duše molile za mene. Raduje me da već ovdje na zemlji postoji duhovna povezanost i spoznaja. O moj Isuse, hvala Ti za sve.

1445 U velikim duševnim patnjama uvijek sam sama. Ne sama, nego s Tobom, Isuse, ali ovdje mislim na ljude. Nitko ne razumije moje srce, ali to me ne čudi. Ranije me čudilo, kad su moja mišljenja bila odbijana ili krivo tumačena. Sad me to uopće ne čudi. Ljudi ne mogu razumjeti dušu. Oni vide samo tijelo i prosuđuju po ovom tijelu. Ali kao što je nebo udaljeno od zemlje, tako su Božje misli udaljene od naših. Sama sam mogla iskusiti, da se često događa (...)[662]

1446 Gospodin mi reče: "*Tebe se ne treba ništa ticati kako netko postupa. Ti postupaj tako kako ti Ja zapovijedam. Ti trebaš biti kroz milosrđe i ljubav uvijek Moja živa slika.*" – Ja uzvratih: "Gospodine, oni često zloupotre-

661 U redovničkoj zajednici bilo je uobičajeno da se sestre upute na počinak nakon badnje večere. One koje su željele moliti u kapeli do polnoćke, morale su moliti za dopuštenje. U 24 sata je za sve započinjala polnoćka.

662 Ovdje se rečenica prekida. Vjerojatno je netko zasmetao pri pisanju. Autorica se nije kasnije vratila na početnu misao.

bljavaju moju dobrotu."[663] – *"To nije ništa, Moja kćeri, to se tebe ništa ne tiče. Budi uvijek svima milosrdna, posebno prema grešnicima."*

1447 † – *"O, kako me to boli, da se duše tako malo povezuju sa Mnom u Sv. pričesti. Čekam na duše, a one su prema Meni tako ravnodušne. Ja ih ljubim tako nježno i iskreno, a one Mi ne vjeruju. Želim ih obasuti obiljem milosti – one ih ne žele prihvatiti. One se sa Mnom ponašaju kao s nečim mrtvim, (60) ali Ja imam Srce puno ljubavi i milosrđa. Da bi bar malo upoznala moju bol, predstavi si nježnu majku koja jako voli svoju djecu. Djeca pak preziru ljubav majke. Promatraj njezinu bol. Nitko je ne može utješiti. To je blijeda slika i kopija Moje ljubavi".*

1448 *"Piši, govori o Mojem milosrđu. Reci dušama gdje trebaju tražiti utjehu – na sudu milosrđa.*[664] *Tamo su najveća čuda koja se neprestano ponavljaju. Da bi se postiglo to čudo, ne treba nikakvog dalekog hodočašća niti vanjske pompe, nego je dovoljno vjernički pristupiti nogama Mojeg zastupnika i pred njim izgovoriti svoju bijedu. Tada se očituje čudo milosrđa u svoj svojoj punini. I kada bi duša bila kao raspadajući leš i, ljudski gledano, oživljavanje bilo isključeno i već sve izgubljeno – drugačije je to kod Boga. Čudo Božjeg milosrđa potpuno oživljava dušu. Vi jadnici, koji ne tražite za sebe čudo Božjeg milosrđa, vi ćete uzaludno zazivati, jer će onda biti previše kasno".*

(61) I. M. J.

1449 Godina 1938.
1. siječnja

Budi pozdravljena, Nova godino, u tebi će se dovršiti moja savršenost.[665] Već sada Ti zahvaljujem, Gospodine, za sve što mi daruje Tvoja dobrota. Zahvaljujem Ti za kalež boli iz kojeg ću svakodnevno piti. Ne smanjuj njegovu gorčinu, o Gospodine, nego ojačaj moje usne da se mogu smiješiti pijući gorčinu, iz ljubavi prema Tebi, moj Učitelju. Zahvaljujem Ti za svu utjehu i sve milosti, koje ne mogu nabrojiti. One mi dolaze svakog dana, kao jutarnja rosa, tiho i neprimjetljivo, nezamjećeno od nijednog radoznalog oka. O tome znaš samo Ti, Gospodine, i ja. Za sve to Ti

663 S. F. se žali Isusu. Očito ona trpi zbog zloupotrebe njezine dobrote.
664 Tj. u sakramentu pokore.
665 Svojom karizmom s. F. je spoznala da joj se bliži čas smrti. Ona je znala, da joj je nastupajuća godina posljednja.

zahvaljujem već danas, jer može biti, da u trenutku kad mi budeš pružao kalež, moje srce ne bude sposobno zahvaljivati.

1450 Stoga želim danas u ljubavi podložiti moju volju posve Tvojoj svetoj volji, o Gospodine, kao i Tvojem mudrom sudu koji je uvijek pun ljubavi i milosrđa, i kad ga (62) ponekad ne mogu razumjeti ili istražiti. Moj Učitelju, prepuštam kormilo moje duše posve Tebi. Vodi je Sam prema Tvojem Božanskom nahođenju. Zatvaram se u Tvoje milosrdno Srce, koje je more milosrđa.

1451 † Završavam staru godinu trpljenjem i započinjem Novu godinu isto tako trpljenjem. Dva dana prije početka godine moradoh u postelju. Bilo mi je vrlo loše. Jaki kašalj me oslabio, uz to dođoše jaki bolovi u crijevima a mučnina me vrlo iscrpila. Na zajedničkim pobožnostima[666] nisam mogla sudjelovati, ali u duhu sam se sjedinila s cijelom Kongregacijom. Kad su sestre u jedanaest sati noću ustale da bi bdjele i pozdravile Novu godinu, okretala sam se s bolovima od sumraka do dvanaest sati noću. Moje trpljenje pridodala sam molitvama sestara koje su bdjele u kapeli i davale zadovoljštinu Bogu za uvrede grešnika.[667]

1452 Kad je otkucalo dvanaest sati uronila je moja duša u dublju sabranost i čula sam u sebi glas: (63) *"Ne boj se, Moje dijete, ti nisi sama. Budi hrabra u borbi, jer podržava te Moja ruka. Bori se za spasenje duša. Ohrabruj ih da se pouzdaju u Moje milosrđe, jer to je tvoja zadaća u ovom i u budućem životu."* – Nakon tih riječi imadoh dublju spoznaju Božjeg milosrđa. Samo duša, koja sama želi biti prokletom, bit će prokleta, jer Bog ne proklinje nikoga.

1453 Danas je Nova godina. Ujutro mi je bilo jako loše. Jedva da sam mogla otići u susjednu ćeliju na primanje Sv. pričesti. Na Svetoj misi nisam bila. Stalno sam imala mučninu, stoga sam zahvalu molila u postelji. Željela sam prisustvovati Svetoj misi i onda se ispovjediti kod oca Andrasza. Bilo mi je tako loše da oboje nisam mogla. Iz tog sam razloga puno trpjela.

Poslije doručka dođe mi sestra bolničarka[668] s pitanjem: "Zašto niste bili, Sestro, na Sv. misi?" – Uzvratih joj, da nisam mogla. Zatresla je glavom obezvrijeđujući i rekla: "Tako veliki blagdan a Vi, Sestro, ne idete na Misu." Zatim napusti moju ćeliju. Dva sam dana bila u bolovima a ona

666 U redovničkoj zajednici bilo je uobičajeno da se na koncu godine slavi zahvalno bogoslužje za primljene milosti. U njemu su sestre pjevale "Te Deum" (Tebe Boga hvalimo). Obično su sve sestre sudjelovale u njemu.
667 Svećenik donosi Sv. pričest sestrama koje zbog bolesti ne mogu sudjelovati na Misi zajednice. Lakši bolesnici idu na primanje Sv. pričesti u bolesničku sobu.
668 T. j. s. Krizostoma (v. g. 426)

me nije posjetila. Trećeg dana, kad je došla, (64) nije upitala, da li mogu ustati, nego odmah upita povišenim glasom, zašto nisam ustala na Sv. misu. Ostavši sama pokušah ustati, ali opet mi je bilo loše. Tada mirno ostadoh u krevetu. Moje je srce imalo Gospodinu puno žrtvovati, dok sam se kod druge Sv. mise sjedinjavala u duhu s Njim. Nakon druge Sv. mise dođe mi opet sestra, ali ovaj put s toplomjerom – kao bolničarka. Nisam imala povišenu temperaturu a ipak sam teško bolesna i ne mogu se ustati. Ovaj put nova "propovijed": Ne trebam se prepustiti bolesti. Uzvratih: "Da, znam. Kod nas se smatra bolesnim, kad se je na samrti." Na njezino daljnje moraliziranje rekoh joj, da mi trenutno nije potreban poticaj za revnost. Potom sam bila opet sama u svojoj ćeliji.

Bol je satirala moje srce a gorčina ispunjala dušu. Ponavljala sam riječi: "Zdravo, Nova godino, zdravo kaležu gorčine. Moj Isuse, moje srce čezne za Tobom. Moja mi teška bolest ne dopušta biti tjelesno nazočnom (65) na pobožnostima i sumnjiči me lijenošću". Bolovi postadoše jači. Nakon ručka poviri mi na kratko Majka predstojnica[669] i odmah opet ode. Imala sam nakanu zamoliti za posjet oca Andrasza jer sam to htjela ispovjediti, ali suzdržala sam se iz dva razloga: Prvi, nisam htjela dati povoda za mrmljanje kao što je već bilo sa spomenutim Sv. misama; drugo, ne bih bila sposobna za Sv. ispovijed jer bih se derala plačući kao malo dijete. Nakon nekog vremena dođe opet neka sestra,[670] napomenu da se na peći nalazi mlijeko s maslacem. "Zašto ne pijete, Sestro?" – Odgovorih, da nema nikoga koji će mi to pružiti na krevet.

1454 † Kad je noć započela, moje tjelesne patnje postadoše žešće. Njima se pridružiše duhovne patnje. Noć i patnje. Svečani mir noći pružao mi je mogućnost neusiljeno trpjeti. Moje se tijelo ispruži na drvo križa. Nalazila sam se u strašnim mukama do jedanaest sati. U duhu se prenesoh pred Svetohranište. Naslonih glavu na rub kaleža i sve (66) moje suze tiho tekoše u Srce Onoga Koji jedini razumije trpljenje i bol. Tada iskusih slatkoću u trpljenju a moja duša gladovaše za ovim slatkim umiranjem, koje ne bih zamijenila za ništa na svijetu. Gospodin mi je dao snagu duha i ljubavi prema onima po kojima dolaze muke. To je bio prvi dan godine.

1455 Toga dana osjetila sam molitvu jedne divne duše.[671] Njezina molitva bila je na moju nakanu i u duhu mi podijeli svoj svećenički blagoslov. Zahvalih se srdačnom molitvom.

669 Misli se na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84)

670 Danas se ne može više utvrditi koja je to bila sestra.

671 Nije se moglo utvrditi na koga misli s. F. Ipak može se naslutiti da bi to bio jedan od

1456 O predobri Gospodine, kako si Ti milosrdan, jer Ti svakog sudiš prema njegovoj savjesti i njegovom znanju a ne po ljudskim procjenama. Moja je duša sve više zanesena Tvojom mudrošću i hrani se njome. Sve dublje je spoznajem i ovdje postaje još vidljivijom ogromna veličina Tvojeg milosrđa. O moj Isuse, sva spoznaja potiče u mojoj duši, da se izmijenim u žar ljubavi prema Tebi, moj Bože.

1457 (67) † 2. I 1938. Kad sam se danas pripravljala na Sv. pričest, Isus je zahtijevao da trebam više pisati, i to ne samo o milostima, što mi ih On udjeljuje, nego i o vanjskim stvarima i to za utjehu mnogim dušama.

1458 † Kad je svećenik[672] stupio s Gospodinom Isusom u moju ćeliju nakon ove noći patnje, cijelo je moje biće obuzeo vrući žar. Osjećala sam, da je

1459 svećenik još nešto vremenski oklijevao, Isus bi Se istrgao njegovoj ruci i Sam bi meni došao. Nakon Sv. pričesti Gospodin mi reče: "*Da Me svećenik nije tebi donio, Sam bih ti došao pod istim prilikama. Moja kćeri, tvoje su patnje noćas donijele velikom broju duša milost milosrđa.*"

1460 † "*Moja kćeri imam ti nešto kazati.*" Uzvratih: "Govori, Isuse, žeđam za Tvojim riječima". "*Ne sviđa mi se, što nisi prihvatila ispovijed kod oca Andrasza u tvojoj ćeliji zbog govorkanja sestara. Znaj, time si im dala još veći razlog za govorkanje*". – (68) Velikom poniznošću molila sam Gospodina da mi oprosti: "O moj Učitelju, ispravi me, ne dopusti da išta propadne i ne daj mi lutati".

1461 † O moj Isuse, kad se osjećam neshvaćenom, a moja je duša izmučena, željela bih neko vrijeme biti sama s Tobom. Razgovori smrtnika me ne tješe. Ne šalji mi, Gospodine, takve glasnike što samo o sebi nešto kazuju, to što im nalaže njihova vlastita narav. Takvi me tješitelji samo muče.

1462 6. I. 1938. Danas kad mi je gospodin[673] donio Isusa, svjetlo iz Hostije izađe, čija zraka dodirnu moje srce i ispuni ga žarom ljubavi. Isus mi je dao spoznati, da na njegove milosti trebam odgovoriti većom vjernošću, da bi moja budnost bila tankoćutnija.

1463 † Gospodin mi je omogućio vidjeti kako je više biskupa razmišljalo o ovoj svetkovini,[674] među njima jedan svjetovnjak.[675] Neki su bili oduševlje-

ispovjednika, prof. Sopoćko (v. g. 48) ili otac Andrasz (v. g. 70)

672 Radi se o ocu Matzängeru SJ, koji je zamjenjivao dr. Czaputu. On je otputovao nekoliko dana svojem bratu, koji je isto tako bio svećenik (A. ZMBM-K).

673 Misli se na dr. Czaputu (v. g. 34)

674 To se odnosi na svetkovinu Milosrđa Božjeg. Može se pretpostaviti da su poljski biskupi – nakon što su primili memorijal o Milosrđu Božjem od prof. Sopoćka (v. g. 521) – razmišljali na sjednicama episkopata o uvođenju svetkovine.

675 Teško je istražiti o kome se radi.

ni ovom svetkovinom Boga, drugi nepovjerljivi. Ali uprkos svemu ispalo je Božje djelo (69) hvalevrijedno. Majka Irena[676] i Majka Josefa izvijestili su ove velikodostojnike. No, one nisu bile toliko ispitivane o Djelu, koliko o meni. U Djelo se više nije sumnjalo, jer se Božja slava već širila.

1464 Danas se osjećam puno bolje. Radovala sam se da ću za vrijeme Svetog sata moći više razmatrati. Tada sam čula glas: "*Ti nećeš ozdraviti. Ne odlaži sakrament ispovijedi, jer to mi se ne sviđa. Ne osvrći se na okolno mrmljanje.*" – To me začudilo, jer danas sam se osjećala bolje. Ali o tom nisam dalje razmišljala. Kad je sestra bila ugasila svjetlo, započela sam držati Sveti sat. Nakon nekog vremena nije bilo dobro s mojim srcem. Do jedanaest sati tiho sam sama trpjela, ali zatim sam se osjećala tako loše da sam probudila sestru N.,[677] koja je sa mnom stanovala. Ona mi je dala kapi koje su mi pomogle toliko da sam mogla leći. Sad razumjeh Gospodinovu opomenu. Odlučih slijedećeg dana dati da pozovu svećenika i (70) otkriti pred njim svoju dušu. Time još nije bilo učinjeno, jer dok sam molila za grešnike i za njih žrtvovala sve patnje, (doživjeh napade sotone). – Zli duh

1465 nije to mogao podnijeti.[678] (On mi se pokazao u liku sablasti i) reče: "Nemoj moliti za grešnike, nego za sebe samu, inače ćeš biti prokleta." Nisam se obazirala na sotonu, ali molila sam dvostrukom požrtvovnošću za grešnike. Zao je duh zavijao pun bijesa: "Kad bih imao samo moć nad tobom" – i nestade. Vidjela sam, da su moje trpljenje i molitva omele sotonu i otele mnoge duše iz njegovih kandža.

1466 Isuse, prijatelju ljudskog spasenja, privuci sve duše životu s Bogom. Neka je slavljena veličina Tvojeg milosrđa ovdje na zemlji i u vječnosti. O, veliki prijatelju duša, Ti si otvorio u Svom neizmjernom smilovanju spasonosno vrelo milosrđa da bi se slabe duše ojačale na hodočašću svog života. Tvoje milosrđe provlači se kao zlatna nit kroz sav naš život. Ono povezuje naše biće s Bogom u svakom redu i samo ne potrebuje ništa za svoju sreću. Dakle, sve je isključivo djelo (71) Njegovog milosrđa. Od same radosti zakazuju mi osjetila kad mi Bog daje duboko prodrijeti u Njegovo veliko svojstvo: u Njegovo neistraživo milosrđe.

676 To viđenje se ispunilo utoliko u odnosu na Majku Irenu Krzyzanowsku da je ona nastupila kao svjedok u Informativnom procesu i sigurno bila ispitivana o s. F. i njenim spisima. M. Maria Józefa Brzoza naprotiv umrla je 9. XI 1939. Nije poznato da li ju netko ispitivao za njezina života o životu s. F.

677 Vjerojatno se misli na J. Fabiolu Pawluk (v. g. 376)

678 Ovdje je rukopis dopunjen međuriječima, jer bi sadržaj inače bio nerazumljiv. Točnije predložiti postupak proširivanja, bilo bi svrhovito samo u jeziku izvornika (poljskom).

1467 7. I 1938. Prvi petak u mjesecu. Ujutro za vrijeme Sv. mise na kratko sam vidjela trpećeg Otkupitelja. Upalo mi je u oči da je Isus ostao jako miran za vrijeme velikih muka. Shvatila sam to kao pouku za mene samu, kako se trebam izvanjski ponašati kod različitih trpljenja.

1468 Već duže vremena imala sam bolove u rukama, nogama i na boku. Tu sam vidjela jednog određenog grešnika,[679] koji je imao koristi od mojeg trpljenja i približio se Gospodinu. Sve za gladne duše, da ne umru od gladi.

1469 † Danas sam se ispovjedila kod gospodina kapelana.[680] Isus me tješio preko ovog svećenika. O moja majko – Crkvo Božja – ti si prava majka, koja razumije svoju djecu...

1470 (72) O, kako je dobro da će nas Isus suditi po našoj savjesti a ne po ljudskom brbljanju i prosuđivanju. O neshvatljivo Dobroto, vidim Te samu punu dobrote na Sudu.

1471 Premda se osjećam slabom i rado bih se odmorila, dašak milosti mi reče da se trebam svladati i pisati. Pisati za utjehu dušama, koje toliko ljubim i s kojima želim dijeliti cijelu vječnost. Žarko vapijem vječni život njima, stoga koristim sve slobodne trenutke, pa i najmanje, za pisanje i to tako, kao što Isus želi.[681]

1472 8. I. Za vrijeme Sv. mise imala sam kratkotrajnu spoznaju s obzirom na prof. S.[682] To su naši zajednički napori, koji su Bogu na slavu i premda živimo udaljeni jedno od drugog, često smo zajedno, jer nas povezuje zajednički cilj.

1473 O moj Isuse, moja jedina željo, danas sam Te htjela još većim žarom primiti u svoje srce (73) nego u neko drugo vrijeme, pri tome je moja duša upravo danas žednija nego inače. Moja vjera postaje jačom. Tako će i plod Tvojeg dolaska, Gospodine, biti bogatijim. I kad ponekad dođeš, ne dodirujući moja osjetila i ne iskazuješ svoju nadnaravnu moć, ponekad i osjetila sudjeluju u radosti Tvojeg dolaska.

1474 Često molim Isusa za vjerom prosvjetljen razum. Gospodinu to kažem riječima: "Isuse, daj mi razuma, veliki razum, ali samo stoga da bih Te bolje upoznala,[683] da bih Te žarče ljubila. Isuse, molim Te za snažan razum

679 Nije se moglo utvrditi na koga se misli.

680 Radi se o dr. Czaputi (v. g. 34)

681 Osim ispovjednikovih naputaka za zapisivanje svojih doživljaja s. F. dobila je izravno istu zapovijed od Isusa. O tom ona izvješćuje u svom Dnevniku na mnogim stranicama (v. Dn. br. 372, 459, 895, 965, 1142, 1160, 1457, 1693).

682 Tj. prof. Sopoćko (. v. g. 48.)

683 U izvornom tekstu na ovom mjestu napisala je umesto "im", "o ile" (da bih tako, prije) "nim" (prije), što vjerojatno sluti na pogrešku.

za više stvari i stvari Božje. Isuse, daruj mi veliki razum da bih upoznala Tvoje Božansko biće i Tvoj Trojstveni nutarnji život. Učini moj razum za to sposobnim kroz Tvoje posebne milosti. Ja znam za moći po milostima Crkve, ali postoji veliko blago milosti koje Ti, Gospodine, dijeliš na naše molbe. Ali ukoliko Ti se ne sviđa moja molitva, onda Te molim, da mi ne daješ nikakve naklonosti takvoj molitvi".

1475 (74) Nastojim oko najveće savršenosti – biti korisna Crkvi. Moja je povezanost s Crkvom mnogo veća. Svetost ili propast svake pojedine duše oslikava se na cijeloj Crkvi. Kad sam promatrale sebe i ljude koji me okružuju, prepoznadoh veliki utjecaj kojeg vršim na druge duše. Ne junačkim djelima, jer ona se odmah prepoznaju, nego malim gestama, pogledom i mnogim drugim stvarima, što ne želim nabrajati, ali koja ipak djeluju i održavaju se na drugim dušama. To sam sama zamjetila.

1476 O kako je dobro da Pravilo[684] nalaže strogu šutnju u spavaonicama i, osim u nužnim slučajevima, zabranjuje zadržavanje u spavaćim sobama. Trenutno imam sobu u kojoj spavamo udvoje.[685] Ali kad mi nije bilo dobro i moradoh leći, doživjela sam kako može biti otežavajuće kada netko stalno sjedi u spavaonici. Sestra N.[686] se bavila ručnim radom pri čemu je većinu vremena provela sjedeći u spavaonici. (75) Jedna druga sestra S.,[687] dođe, da bi je poučila u radu. Kako me je to mučilo, ne da se opisati. Posebno onda kad je iscrpljenost velika i kad se provede cijelu noć u muci, svaka riječ prolazi nekako mozgom, posebno kad se oči sklapaju od umora. O Pravilo, u tebi je tako puno ljubavi...

1477 Za vrijeme pobožnosti Večernje, kada se u Magnificatu (Veliča) pjevaju riječi "iskaza snagu mišice svoje", uroni moja duša u dublju pobožnost i spoznadoh, da će Gospodin uskoro dovršiti u mojoj duši Svoje djelo.[688] Ne čudi me više, da mi to sve Gospodin nije otkrio ranije.

684 Redovničko pravilo nalagalo je šutnju u zajedničkim spavaonicama (Konst. – Zgrom. Art. 199, 200).
685 U kućama Kongregacije predviđene su spavaonice najčešće za više osoba. S. F. je boravila u sobi s jednom boležljivom sestrom.
686 Vjerojatno je to bila s. Gertruda. S. Gertruda Budzinska rođena je 1876. i stupila je u Kongregaciju 1895. godine. Umrla je u Krakówu 11. VIII 1966. godine.
687 Vrlo vjerojatno je s. Ligoria Poznanska, sakristanka i specijalist za ručne radove, došla pokazati s. Gertrudi izradu gajtana na oltarnicama. S. Ligoria Poznanska rođena je 15. I 1880. i stupila je u Kongregaciju 4. XII 1919. Gotovo cijeli svoj redovnički život bila je sakristanka. God. 1953. postala je kućnom savjetnicom predstojnice u Krakówu. Tu je umrla 2. V. 1960. g.
688 Može biti, da je s. F. spoznala u tom trenutku svoj dan smrti (v. g. 665).

1478 † "Zašto si Ti danas tako žalostan, Isuse? Reci mi, tko je razlogom Tvoje žalosti?" Isus odvrati: "*Izabrane duše koje nemaju Mojeg duha, ne žive po Mojim riječima,*[689] *izdigli su riječi – propise iznad Mojeg duha, duha ljubavi". – Sagradio sam sav Moj Red na Ljubavi, ali u redovničkim zajednicama Ja ne vidim Ljubavi, zbog toga je moje Srce ispunjeno žalošću.*"

(76) I. M. J.

1479 O moj Isuse, usred patnji i muka
Osjećam se Tvojim Srcem mažena .
Daješ mi osjećati što je skriveno u posudama,
I pritišćeš me, kao majka, na Svom krilu.

Moj Isuse, usred praznine i užasa,
Zamjećuje moje srce Tvoje oko, božanski pogled.
Nikakva oluja ne može mi ga skriti,
Ti mi poklanjaš sigurnost u ljubavi i sreći.

Moj Isuse, usred bijede ovog života,
Ti zračiš kao svjetlo, čuvaš nas od razbijanja.
U svojoj tjeskobi ne nadam se uzaludno,
Pouzdajem se u silu Tvojeg milosrđa.

Skroviti Gospodine, u borbi posljednjeg časa,
Izlij milosti na moju dušu,
Da napuštajući ovaj svijet – odmah Tebe nađem,
Licem u lice gledam – vidim.

Moj Isuse, okružena mnogim opasnostima,
Idem radosno kličući kroz život.
Jer o Tvoje Srce, puno ljubavi i žara,
Razbija se zla misao Neprijatelja – i bijes.

1480 (77) † Isuse, skrij me u Svoje milosrđe i sačuvaj me od stvari koje mogu užasnuti moju dušu. Neka moje pouzdanje u Tvoje milosrđe ne bude razočarano. Zakrili me Svemoću Svojeg milosrđa i blago me sudi.

1481 Danas,[690] za vrijeme Sv. mise, ugledah na mom klecalu Dijete Isusa. Imalo je otprilike godinu dana i molilo me da Ga uzmem na ruke. Kad

689 S. F. nadovezuje se ovdje na riječi sv. Pavla (usp. 2 Kor 3.6.)
690 S. F. ne navodi datuma. Ali može se pretpostaviti da je to viđenje bilo između 8. i 15. siječnja 1938.

sam Ga uzela u svoje ruke, prisloni se na moje srce i reče: "Na tvom Se srcu osjećam ugodno". – "Premda Si tako malen, znam da Si Bog. Zašto Si u susretu sa mnom u liku malog djeteta?" – *"Jer te želim poučavati duhovnom djetinjstvu. Želim da budeš posve mala, jer ako si mala, nosim te u Svom Srcu kao što i ti Mene sada nosiš na svom srcu."* Potom sam ostala sama. No nitko ne shvaća osjećaj moje duše. Bila sam uronjena posve u Boga, kao spužva bačena u more...

1482 (78) † O moj Isuse, Ti znaš kako sam se ponekome izložila govoreći istinu. O Istino, kako si poneki put satirana! Završavaš gotovo uvijek u nekoj trnovoj kruni. O vječna Istino, potiči me da imam hrabrosti govoriti istinu, također i onda kad bih je trebala opečatiti životom. O Isuse, kako je teško vjerovati kad se u životu vidi druga nauka i drugačije postupanje.

1483 Stoga sam odlučila nakon dugog promatranja života za vrijeme duhovnih vježbi, svoj pogled čvrsto usmjeriti na Tebe, Isuse, Ti najsavršeniji Uzore. O vječnosti, ti otkrivaš mnoge tajne i pokazuješ istinu...

1484 O živa Hostijo, podupiri me u ovom progonstvu da bih mogla vjerno slijediti stope Otkupiteljeve. Ne molim, Gospodine, da me skineš s križa, nego Te molim za snagu izdržati na njemu. Želim biti na njemu ispružena kao Ti i nositi sve muke i patnje, koje si Ti iskusio. Želim ispiti kalež do dna.

(79) Božja dobrota

1485 Milosrđe Božje, glas milosrđa u Presvetom sakramentu skrivenog Gospodina, Koji s prijestolja Svog milosrđa nama govori: *"Dođite svi k meni"*.

Razgovor Milosrdnog Boga s grešnom dušom[691]

– Isus: *"Grešna dušo, ne boj se svojeg Otkupitelja. Dolazim k tebi prvi, jer znam da po sebi nisi sposobna uzdići se Meni. Dijete, ne bježi od svojeg Oca. Započni razgovor posve sama sa svojim Bogom milosrđa, Koji te želi sam obasuti Svojim riječima praštanja i Svojim milostima. O kako Mi je*

691 Oslanjajući se na izjave s. F. u kojima ona potvrđuje da joj Isus sâm zapovijeda pisati – za utjehu mnogim dušama (v. g. 681 i Dn br. 895) – može se pretpostaviti da ovdje zapisani razgovori Boga s različitim dušama imaju za cilj ohrabriti čovječanstvo u povjerenju u neiscrpivo Božje milosrđe.

dragocjena tvoja duša. Upisao sam te u Svoje ruke i ti si se urezala jednom dubokom ranom u Moje Srce."

– Duša: "Gospodine, čujem Tvoj glas koji me poziva s krivog puta na obraćenje, ali niti imam hrabrosti niti snage."

– Isus: *"Ja sam tvoja snaga. Ja ću ti dati jakosti za borbu"*.

– Duša: "Gospodine, ja spoznajem Tvoju svetost i bojim se Tebe."

– Isus: *"Zašto se bojiš, Moje dijete, Boga milosrđa? Moja svetost* (80) *ne sprečava Me biti milosrdnim prema tebi. Vidi, dušo, za tebe sam osnovao prijestolje milosrđa na zemlji. To prijestolje je Svetohranište – i iz njega želim sići u tvoje srce. Gledaj, nisam Se okružio pratnjom niti stražarima. Ti imaš pristupa Meni u svako vrijeme. S tobom želim razgovarati u svako doba dana i darivati ti milosti."*

– Duša: "Gospodine, bojim se da mi nećeš oprostiti veliki broj grijeha. Moja bijeda ispunja me tjeskobom."

– Isus: *"Moje milosrđe je veće nego Tvoja bijeda i bijeda cijelog svijeta. Tko može izmjeriti Moju dobrotu? Radi tebe sam sišao s neba na zemlju: poradi tebe sam se dao prikovati na križ; za tebe sam dopustio da mi kopljem otvore Moje Presveto Srce i time sam za tebe otvorio izvor milosrđa. Dođi i crpi posudom povjerenja milosti iz ovog vrela. Ponizno srce nikad ne odbijam. Tvoja bijeda utonula je u bezdan Mojeg milosrđa. Zašto bi se svojom bijedom sukobljavala sa Mnom? Dođi Mi u susret i predaj Mi sve tvoje potrebe i svoju bijedu i Ja ću te ispuniti Svojim blagom."*

(81) – Duša: "Gospodine, Ti si Svojom dobrotom pobijedio moje okamenjeno srce. Puna povjerenja i poniznosti dolazim sudištu Tvojeg milosrđa. Podari mi rukom Svog zastupnika oproštenje grijeha. O Gospodine, osjećam kako se milost i mir spuštaju na moju jadnu dušu. Osjećam, Gospodine, kako me okružuje i prožima Tvoje milosrđe. Ti si mi više oprostio nego što sam se usudila očekivati i mogla misliti. Tvoja dobrota nadišla je sve moje želje. Ali sada Te, ispunjena zahvalnošću za mnoge milosti, pozivam u svoje srce. Lutala sam naokolo kao izgubljeno dijete koje dospije na stranputice, ali Ti si mi ostao Ocem. Umnoži u meni Svoje milosrđe, jer vidiš kako sam slaba.

– Isus: *"Dijete, ne govori više o svojoj bijedi, jer Ja sam je već zaboravio. Čuj, Moje dijete, što ti želim kazati: Nasloni se na Moje rane i crpi sve što tvoje srce želi iz izvora Života. Preobilno pij iz izvora Života i nećeš zastati na putu. Promatraj sjaj Mojeg milosrđa i ne boj se neprijatelja svojeg otkupljenja. Slavi Moje milosrđe."*

1486 (82) Razgovor Milosrdnog Boga s očajnom dušom

– Isus: "*Ti tamom obavijena dušo, ne očajavaj. Još nije sve izgubljeno. Započni razgovor s tvojim Bogom, Koji je sama ljubav i milosrđe.*" – Ali duša ostaje na žalost gluha na Božji zov i upada u još veću tamu.

– Isus zove još jednom: "*Dušo, slušaj glas tvog milosrdnog Oca.*" – U duši se budi odgovor. "Za mene ne postoji nikakvo milosrđe". – Ona upada u još veću tamu, u neku vrstu očajanja, što joj pruža neko naslućivanje pakla i potpuno je onesposobljuje približiti se Bogu.

Isus govori duši po treći put. Ali ona ostaje gluha i slijepa. Ona se započinje učvršćivati u svojoj otvrdlosti i očaju. Sada se započinje tako reći zalagati nutrina Božanskog milosrđa i Bog dariva duši, bez njezina sudjelovanja, konačnu milost. Ukoliko je duša odbije, Bog je ostavlja u tom stanju, kojeg je ona izabrala sebi zauvijek. Ta milost dolazi iz milosrdnog Srca Isusova. Ona prosvjetljuje dušu svojim svjetlom a ova započinje razumijevati Božji napor. (83) Ali njeno obraćanje zavisi od nje same. Ona zna da je to za nju posljednja milost i ukoliko ona učini jednu kretnju dobre volje – pa i najmanju – sve drugo bit će dodano Božjim milosrđem.

– "*Ovdje djeluje svemoć Mojeg milosrđa. Blago onoj duši koja se okoristi ovom milošću.*"

– Isus: "*Tvoj povratak Meni ispunio je Moje Srce velikom radošću. Vidim da si jako slaba, stoga te podižem na Svoja ramena i nosim te u kuću Mojeg Oca.*"

– Duša očigledno probuđena pita puna straha: "Je li moguće, da za mene još ima milosrđa?"

– Isus: "*Upravo ti, Moje dijete, imaš isključivo pravo na Moje milosrđe. Dopusti Mojem milosrđu djelovati u tebi, u tvojoj siromašnoj duši. Dopusti zrakama milosti prodrijeti u dušu. One donose svjetlo, toplinu i život.*"

– Duša: "Ipak spopada me strah pri samoj pomisli na moje grijehe i taj strašni strah tjera me sumnjati u Tvoju dobrotu."

– Isus: "*Znaj, dušo, da me svi tvoji grijesi ne vrijeđaju tako bolno kao tvoja sadašnja sumnja. Nakon toliko puno napora Moje (83) ljubavi i milosrđa ti se ne pouzdaješ u Moju dobrotu*".

– Duša: "Gospodine, spasavaj me Ti sam, jer propadam. Budi mojim spasiteljem. Sve drugo nisam sposobna izreći, jer razderano je moje jadno srce. Ali Ti Gospodine..."

Isus ne dopušta duši izreći te riječi do kraja. On je diže sa zemlje iz ponora bijede i uvodi je u stan Svog Srca. Svi grijesi odmah su iščezli,[692] žar ljubavi ih je uništio.

– Isus: "*Dušo, ovdje su sva blaga Mojeg Srca. Uzmi odavde, što ti je potrebno.*"

– Duša: "O Gospodine, osjećam se ispunjenom Tvojom ljubavlju. Osjećam, kako je došao novi život u mene. Ali prije svega osjećam Tvoju ljubav u mojem srcu. To mi je dovoljno. O Gospodine, u vječnosti ću veličati svemoć Tvojeg milosrđa. Ohrabrena Tvojom dobrotom, izričem Ti svu bol mojeg srca."

– Isus: "*Reci sve, dijete, bez suzdržavanja, jer te sluša Srce koje ljubi, Srce najboljeg Prijatelja.*"

– "O, Gospodine, sad prepoznajem svu svoju nezahvalnost i Tvoju dobrotu. Ti si me slijedio Svojom milošću a ja sam uništila Tvoje napore. Vidim, da (85) bi mi pripao pakleni bezdan zbog proigravanja Tvojih milosti".

Isus prekida dušu i (govori): "*Ne zadubljuj se u svoju bijedu. Ti si suviše slaba da bi govorila. Radije gledaj u Moje Srce puno dobrote. Prihvati Moje osjećaje i nastoj oko tišine i poniznosti. Budi milosrdna prema drugima, kao što sam Ja prema tebi. Ali ako primjetiš da popuštaju tvoje snage, dođi izvoru milosrđa i ojačaj svoju dušu. Tako nećeš podleći na putu.*"

– Duša: "Sad razumijem Tvoje milosrđe, što me okružuje kao svijetao oblak i vodi u kuću mojeg Oca. Ono me zaštićuje od užasnog pakla, koje sam zaslužila ne jednom nego tisuću puta. O Gospodine, neće mi biti dostatna vječnost da bih dostojno slavila Tvoje neiscrpivo milosrđe i Tvoje smilovanje sa mnom."

1487 † Razgovor Milosrdnog Boga s trpećom dušom

– Isus: "*Dušo, vidim te kako puno trpiš i da nemaš više snage govoriti sa Mnom. Tako ću Ja Sam s tobom govoriti, o dušo. I kad bi tvoje patnje (86) bile najveće, ne gubi duševnog mira i ne predaj se obeshrabrenosti. Ali reci Mi, Moje dijete, tko se usudio raniti tvoje srce? Reci Mi sve, reci Mi sve. Budi iskrena u susretu sa Mnom. Otkrij Mi sve rane tvojeg srca. Ja ću ih izliječiti i tvoje patnje će postati izvorom tvoje svetosti.*"

– Duša: "Gospodine, moje patnje su tako velike i različite. Zbog njihovog dugog trajanja spopada me obeshrabrenost."

692 U izvorniku nalazi se "spelzly" tj. zbladly, splowialy, znikly ("ne držati boju", tj. iščeznuti).

– Isus: "*Moje dijete, ne smije se prepustiti obeshrabrenosti. Ja znam, da Mi se bezgranično povjeravaš: Ja znam, da ti poznaješ Moju dobrotu i milosrđe. Stoga možemo razgovarati o pojedinostima i o svemu što ti najviše leži na srcu.*"

– Duša: "Imam toliko puno, različite stvari, da ne znam o čemu najprije razgovarati i kako sve to trebam izraziti."

– Isus: "*Reci mi jednostavno, kao prijatelj prijatelju. Tako Mi reci, Moje dijete, što te zaustavlja na putu svetosti?*"

– Duša: "Manjkavo zdravlje zaustavlja me na putu svetosti. Ne mogu obavljati svoje dužnosti i sva sam od pepela. Na smijem se mrtviti niti strogo postiti, kao što su to činili sveci. S druge strane (87) ne vjeruju da sam bolesna i mojim fizičkim patnjama pridružuju se moralne, što povlači mnoga poniženja. Vidiš li Ti, Isuse, kako postati svetom?"

– Isus: "*Dijete, tako je. To su sve patnje, ali nema drugog puta u nebo, osim puta križa. Ja Sam prvi išao njime. Znaj, to je najkraći i najsigurniji put.*"

– Duša: "Gospodine, ima nova smetnja na putu svetosti. Budući da sam Ti vjerna, progoni me se i stoga mi se nanose mnoge muke."

– Isus: "*Znaj, budući da nisi od ovog svijeta, on će te mrziti. Mene je najprije progonio. To je progonstvo znak da vjerno slijediš Moje stope.*"

– Duša: "Gospodine, opet sam neraspoložena, jer ne razumiju moje nutarnje patnje ni moji poglavari niti ispovjednik. Tama omamljuje moj razum i kako onda ići naprijed? Sve me to obeshrabruje i potiče me da mislim kako visine svetosti nisu za mene."

– Isus: "*Vidiš li, Moje dijete, ovaj put si mi puno kazala. Ja znam, da je jako mučno* (88) *ne biti razumljen, pogotovo od onih koje se ljubi i koje obdarujemo velikom iskrenošću. Ali neka ti je dovoljno da te Ja razumijem u svim tvojim brigama i potrebama. Raduje Me tvoja duboka vjera koju imaš uprkos svemu prema Mojim zastupnicima: ali znaj, da ljudi ne mogu posve razumjeti dušu. To nadilazi njihovu sposobnost. Stoga Sam sam ostao na zemlji, da bih tješio tvoje ranjeno srce i tvoju dušu, kako da ne bi pala na putu. Ti kažeš da velika tama prekriva tvoj razum. Zašto onda u tim trenucima ne dolaziš Meni, jer Ja sam Svjetlo i u jednom jedinom trenutku mogu ispuniti tvoju dušu s toliko puno svjetla i razumijevanja, kako to ne možeš naći ni u jednoj knjizi. Također nijedan ispovjednik nije sposoban tako poučiti i prosvijetliti dušu. Osim toga znaj da sam ja tu tamu o kojoj se žališ, najprije izdržao, za tebe u Maslinskom vrtu. Moja Duša je bila satrvena smrtnom žalošću a tebi dajem mali dio te muke na osnovu posebne ljubavi*

prema tebi i visokog stupnja svetosti, kojeg sam odredio za tebe (89) *u nebu. Trpeća duša bliža je Mojem Srcu.*"

– Duša: "Ipak još jedno, Gospodine, što trebam činiti kad me ljudi odbace, posebno oni na koje s pravom mogu računati, i to u trenucima najvećih potreba?"

– Isus: "*Moje dijete, neka ti bude načelom: Nikada se ne oslanjati na ljude. Ti bi puno ostvarivala kad bi se posve oslanjala na Moju volju i kazala: Ne kako ja hoću, nego neka bude Tvoja volja, o Bože. Znaj da ove riječi, rečene iz dubine srca, dovode dušu u jednom trenutku do vrhunca svetosti. Takva duša posebno Mi se sviđa. Ona mi donosi veliko zadovoljstvo. Takva duša ispunja nebo mirisom svoje kreposti. Ipak znaj, da snagu, koju imaš u sebi za podnošenje patnje, možeš zahvaliti čestom primanju Sv. pričesti. Stoga često dolazi ovom izvoru milosrđa i crpi posudom povjerenja što ti je potrebno.*"

– Duša: "Hvala Ti, Gospodine, za Tvoju neshvatljivu dobrotu, što si u ovom progonstvu ostao s nama i s nama boraviš kao Bog milosrđa. (90) Ti siješ sjaj Svojeg smilovanja i Svoje dobrote oko sebe i u svjetlu Tvojih zraka milosrđa spoznah koliko me Ti ljubiš."

1488 Razgovor Milosrdnog Boga s dušom što teži savršenosti

– Isus: "*Dragi su Mi tvoji napori, dušo, što težiš savršenosti. Ali zašto te vidim tako često žalosnom i satrvenom? Reci Mi, Moje dijete, što treba značiti ta žalost i što je potiče?*"

– Duša: "Razlog moje žalosti je taj što uprkos iskrenoj odluci trajno padam, i to u iste pogreške. Jutrom donesem odluku, a navečer vidim koliko sam udaljena od nje."

– Isus: "*Ti vidiš, Moje dijete, što si po sebi. Razlog tvojih padova je to što previše puno računaš sa sobom, a premalo se oslanjaš na Mene. Ali neka te to ne žalosti. Ti si s Bogom milosrđa. Tvoja bijeda neće Ga iscrpiti. Nisam ograničio broj oproštenja.*"

– Duša: "Da, to sve znam. (91) Ali mene pritišću velike kušnje. U meni se bude različite sumnje i pri tom me sve ljuti i čini me bezvoljnom."

– Isus: "*Moje dijete, znaj, najveća smetnja na putu svetosti je bezvoljnost i neutemeljena uznemirenost. One ti oduzimaju mogućnost vježbati se u krepostima. Sve kušnje zajedno ne bi trebale narušavati ni za trenutak tvoj nutarnji mir. Razdražljivost i bezvoljnost su plod tvojeg sebeljublja. Ne smiješ se prepuštati obeshrabrenosti nego trebaš nastojati da na mjestu tvojeg sebeljublja može vladati Moja ljubav. Dakle povjerenje, Moje dijete. Ne*

smiješ se obeshrabrivati, nego doći k Meni s povjerenjem, budući da Sam uvijek spreman oprostiti. Koliko god Me zato moliš, veličaj Moje milosrđe."

– Duša: "Ja poznajem što je savršenije i što Ti se bolje dopada, ali kod mene postoje velike smetnje činiti to što spoznajem."

– Isus: *"Moje dijete, život na zemlji je borba, i to veća borba za Moje Kraljevstvo. Ali ne boj se, jer nisi sama. Uvijek te ojačavam.* (92) *Stoga se osloni na Moju Ruku i bori se ne strahujući. Uzmi posudu povjerenja i crpi iz Vrela života ne samo za sebe, nego misli i na druge duše, posebno na one koji su nepovjerljivi prema Mojoj dobroti."*

– Duša: "O Gospodine, osjećam da mi se srce ispunja Tvojom ljubavlju i da su zrake Tvojeg milosrđa i ljubavi prodrle u moju dušu. Kročim, Gospodine, samo po Tvojim zahtjevima. Idem osvojiti duše. Oslonjena na Tvoju milost spremna sam slijediti Tebe, Gospodine, ne samo na Tabor nego i na Kalvariju. Želim voditi duše vrelu Tvojeg milosrđa, da bi se na njima svima odsijavao sjaj Tvojih zraka milosti, da bi bila ispunjena kuća našeg Oca. Kad neprijatelj usmjeri svoje strijele na mene, branit ću se kao štitom Tvojim milosrđem.

1489 Razgovor Milosrdnog Boga sa savršenom dušom

– Duša: "Moj Gospodine i moj Učitelju, želim razgovarati s Tobom."

– Isus: *"Govori, jer Ja te slušam u svako vrijeme, Moje* (93) *drago dijete. Uvijek te očekujem. O čemu želiš sa mnom razgovarati?"*

– Duša: "Gospodine, najprije Ti želim do dna istresti svoje srce zahvaljujući za mnoge milosti i dobročinstva s kojima me neprestano obasipljеš. Kad bih htjela sve nabrojati, ne bih to bila u stanju učiniti. Samo znam, da u mojem životu nije bilo ni jednog trenutka u kojem nisam iskusila Tvoju zaštitu i dobrotu."

– Isus: *"Razgovor s tobom Mi je ugodan i zahvalnost ti otvara nova blaga milosti. Ipak, Moje dijete, možda ne bismo trebali tako općenito razgovarati nego u pojedinostima o tome što ti je najviše na srcu. Razgovarajmo povjerljivo, iskreno, kao dva ljubeća srca."*

– Duša: "O moj Milosrdni Gospodine, u mojem srcu kriju se tajne, za koje nitko ne zna i neće znati osim Tebe. Ta, kad bi ih htjela izreći, nitko ih ne bi razumio. Za malo toga zna Tvoj zastupnik, budući da se ispovijedam kod njega, ali to vrijedi samo utoliko koliko sam sposobna otkriti tajne. Ostalo ostaje vječno između nas, o moj Gospodine! (94) Ti si me obukao plaštem Svojeg milosrđa, opraštajući mi grijehe zauvijek. Ti mi nisi nijedan jedini put uskratio Svoje oproštenje, ali u Svom si me smilo-

vanju obdario uvijek novim životom, životom milosti. Da ne bih u ništa sumnjala postavio Si me pod zaštitnu skrb Crkve, te prave, nježne Majke koja me utvrđuje u Tvoje ime u istinama vjere i pri tome pazi da ne zalutam. Posebno će moja duša iskusit na sudu Tvojeg milosrđa svo more dobrote. Palim anđelima nisi dao vremena za pokoru. Njima nisi produžio vrijeme milosrđa. O moj Gospodine, Ti si na put mojeg života postavio svete svećenike koji mi pokazuju siguran put. Isuse, još jedna tajna postoji u mojem životu – najdublja ali i najsrdačnija – to si Ti Sam pod prilikama kruha, kad dolaziš u moje srce. Ovdje se nalazi sva tajna moje svetosti. Tu se povezuje moje srce s Tvojim i postaju jedno. Tu nema više nikakvih tajni, jer sve što je Tvoje, moje je, a moje je Tvoje. To je sva sila i (96) čudo Tvojeg milosrđa. Kad bi svi jezici bili sjedinjeni, oni ljudi i oni anđela, ne bi se moglo naći dovoljno riječi za izraziti ovu tajnu, tajnu Ljubavi i Tvojeg neiscrpivog milosrđa. Dok razmišljam o tajni Ljubavi, moje srce upada u novi zanos Ljubavi. I sve Ti govorim, Gospodine, u šutnji, jer je jezik ljubavi bez riječi, jer pri tome ne iščezava ni jedna kretnja mojeg srca. O Gospodine, uprkos Tvojem velikom silasku, raste Tvoja veličina u mojoj duši i u njoj se budi još jača ljubav prema Tebi – jedini Predmetu moje ljubavi, jer je život u ljubavi i sjedinjenju izvanjski: Savršena čistoća i duboka poniznost, nježan mir i velika požrtvovnost za spasenje duša. O moj preslatki Gospodine, Ti bdiješ nada mnom u svakom trenutku i darivaš mi nadahnuće kako trebam postupati u datom slučaju, kad se moje srce koleba između dvije mogućnosti. Ti si se Sam ponekad umiješao u odluku o stvari. O bezbroj si mi puta dao znati u iznenadnom prosvjetljenju, (96) što Ti se bolje sviđa.

O koliko mnogo ima tajanstvenih opraštanja, za koja nitko ne zna. Kako Si često ulio mojoj duši snagu i hrabrost, da bi išla naprijed. Ti Sam si uklonio poteškoće[693] s mojeg puta, pri čemu si se izravno umiješao u postupke ljudi. O Isuse, sve što sam Ti kazala je samo mala sjena onog što se zaista nalazi u mojem srcu. O moj Isuse, kako jako žudim za obraćenjem grešnika. Ti znaš što činim za njih, da bi njih osvojila za Tebe. Svaka uvreda, koju se Tebi nanosi, boli me neizmjerno. Ti vidiš, da ne štedim niti zdravlja, niti snage ili života pri obrani Tvojeg Kraljevstva. Premda se moji napori na zemlji ne mogu vidjeti, u Tvojim očima imaju svoju cijenu. O Isuse, želim voditi duše izvoru Tvojeg milosrđa da zahvate posudom povjerenja poticajnu vodu života. Što više neka duša želi iskusiti Božje milosrđe, to veće mora biti njezino povjerenje kojim se približuje

693 Autorica je započela novu misao i zaboravila precrtati jednu riječ – riječ, "aby" (da, da bi).

Bogu. No bude li njezino povjerenje prema Bogu bezgranično i Božje milosrđe bit će bezgranično za nju. O moj Gospodine, (97) Ti poznaješ svaki otkucaj mojeg srca. Ti znaš, kako žarko vapijem da sva srca kucaju samo za Tebe, da svaka duša veliča Tvoju veličinu.

– Isus: *"Moje ljubljeno dijete, ti blago Mojeg Srca, razgovor s tobom mi je dragocjeniji i draži od pjesme anđela. Tebi su otvorena sva blaga Mojeg Srca. Crpi iz ovog Srca, što je potrebno tebi i cijelom svijetu. Zahvaljujući tvojoj ljubavi otklanjam pravedne kazne što su ih ljudi zaslužili. Jedan čin čiste ljubavi draži Mi je nego tisuće himana nesavršenih duša. Tvoj uzdah ljubavi nadoknađuje Mi mnoge prezire, kojima Me hrane bezbožnici. Najmanje djelo, mali čin kreposti, ima neizmjernu vrijednost u Mojim očima i to zbog ljubavi, koju gajiš prema meni. U takvoj duši, koja isključivo živi od Moje ljubavi, vladam kao u nebu. Danju i noću počiva Moje oko na njoj i ona Mi se dopada. Moje uho naklonjeno je njezinim molitvama (98) i glasu njezina srca. Često preduhitrujem njezine molbe. O ti Moje posebno ljubljeno dijete, ti Moja zjenico oka, počivaj malo na Mojem srcu i iskušaj ljubav koju ćeš kušati u cijeloj vječnosti."*

"Ipak dijete, ti još nisi u Očinskoj kući. Kroči dakle, ojačana Mojom milošću, i bori se za Moje kraljevstvo u dušama ljudi. Bori se kao kraljevsko dijete i misli na to da dani progonstva brzo prolaze i s njima mogućnost sakupljanja zasluga za nebo. Očekujem od tebe, Moje dijete, veliki broj duša, koje će u vječnosti slaviti Moje milosrđe. Moje dijete, da bi mogla slijediti Moje zahtjeve, primaj Me dnevno u Sv. pričesti – ona ti daje snagu..."

(99) "Isuse, ne ostavi me samu u bolima. Ti Gospodine znaš kako sam slaba. Ja sam bezdan bijede. Ja sam samo ništavilo. Je li onda čudno, kada me ostaviš samu da padnem? Ja sam dojenče, Gospodine, i sama si ne mogu pomoći. Ali nadam se i pored sve napuštenosti, i protiv svojeg osjećanja. Uzdam se i pretvaram se sva u nadu, i ponekad suprotno onom što osjećam. Ne umanjuj nijednu od mojih patnji. Daj mi samo snagu nositi ih. Čini sa mnom što se Tebi sviđa, Gospodine, i daj mi milost da Te mogu ljubiti u svakom slučaju i pod svim okolnostima. Ne umanjuj kalež gorčine, Gospodine. Daj mi samo snage piti ga."

"O Gospodine, Ti me ponekad uzdižeš do svjetla gledanja. Onda me opet uranjaš u tamnu noć i bezdan mojeg ništavila. Zatim se duša osjeća usamljenom usred velike divljine... Uprkos tome uzdam se nadasve u Tebe, Isuse, jer Ti si milosrdan. Moja su raspoloženja promjenljiva, ali Ti si uvijek isti, pun milosrđa."

1490 (100) † Isuse, Izvore života, posveti me. Moja Snago, jačaj me. Moj Zapovjedniče, bori se za mene. Jedino Svjetlo moje duše, prosvijetli me.

Moj Učitelju, vodi me. O Tebi ovisim, kao dojenče o ljubavi svoje majke. I kad bi se sve urotilo protiv mene i zemlja nestajala pod mojim nogama, ipak ostajem mirna na Tvom srcu. Ti si mi uvijek najnježnijom Majkom i nadvisuješ sve majke. Svoju bol Ti tužim u šutnji a Ti me razumiješ mimo svih izjava...

1491 † Danas me je posjetio Gospodin i rekao: *"Moja kćeri, ne boj se onog što će te zadesiti. Ništa ti neću dati što bi nadilazilo tvoje snage. Ti poznaješ moć Moje milosti. Neka ti je to dovoljno."* – Nakon tih riječi Gospodin mi je dao dublju spoznaju djelovanja Njegove milosti.

1492 Pred Sv. pričest Isus mi je dao spoznati da jednoj sestri[694] trebam uskratiti pažljivost (101), jer Mu se ne sviđa lukavost i zloba. *"Moja kćeri, ne očituj tvoje nakane i tvoje mišljenje pred tom osobom."* – Molila sam za oproštenje Gospodinu za ono što Mu se nije sviđalo na toj duši i zavapila Mu da me ojača Svojom milošću kada mi ona opet dođe na razgovor. Pitala me o stvarima o kojima sam joj odgovorila pravom sestrinskom ljubavlju. Da bih joj pokazala da govorim iz srca ponešto sam joj kazala iz vlastitog iskustva. Ipak ta je duša imala druge nakane i druge riječi na usnama...[695]

1493 † O moj Isuse, od trenutka kad sam Ti se posve darovala uopće više ne razmišljam o sebi. Sa mnom možeš činiti što se Tebi sviđa. Mislim samo na to kako se Tebi mogu bolje svidjeti i čime Te mogu obradovati, o Gospodine. Ovdje osluškujem i pazim na svaku prigodu. Ne brine me, što me s obzirom na ovo izvanjski drugačije posuđuju...

1494 (102) 15. I 1938. Kad me danas posjetila ista sestra, zbog koje me Gospodin opomenuo, oboružala sam se u duhu za borbu. Premda me to puno stajalo, nisam se udaljila ni za dlaku od Božjih uputa. Kad je gotovo bilo prošao sat vremena a sestra nije mislila polaziti, zazvah nutrinom Isusa u pomoć. Tada sam čula glas u mojoj duši: *"Ne boj se. Ja promatram i pomažem. Šaljem ti dvije sestre koje će te odmah posjetiti. Onda će ti biti lako voditi razgovor."* – U tom trenutku uđoše dvije sestre.[696] Sad je razgovor tekao bez poteškoća, ali je trajao još pola sata.

1495 O kako je dobro potražiti Isusa za pomoć za vrijeme razgovora. O kako je dobro u vrijeme mira zatražiti pomažuće milosti. Najčešće se pribojavam takozvanih povjerljivih razgovora. Potrebno je pravo Božje prosvje-

[694] Nije se moglo utvrditi na koga se misli.

[695] Ta osoba očito nije došla na razgovore sa s. F. da bi imala duhovne koristi, nego iz radoznalosti da sazna nešto neobično i onda drugima dalje priča.

[696] Nije se moglo utvrditi, koje su to bile sestre.

tljenje da bi se korisno govorilo, ne samo za odgovarajuću dušu nego i za samu sebe. Bog tu pomaže, ali Ga se mora za mora moliti. Nitko se ne bi trebao pouzdavati suviše u sebe.

1496 (103) 17. I. 1938. Danas je moja duša od ranog jutra u tami. Ne mogu se uzdići Isusu. Osjećam se kao da me je On napustio. Stvorenjima se neću obraćati za prosvjetljenje, jer znam da me neće prosvjetliti ako me Isus želi ostaviti u tami. Podlažem se Njegovoj svetoj volji i trpim, ali borba uzima sve veće oblike. Za vrijeme pobožnosti Večernje htjedoh se sjediniti u molitvi sa sestrama. Kad sam krenula mislima u kapelu, moja je duša
1497 uronila u još veću tamu. Prema svemu sam osjećala nevoljkost. Tada sam čula sotonin glas: "Vidiš li, kako je sve proturječno što ti Isus daje. On ti zapovijeda osnovati samostan a daje ti bolest. On ti zapovijeda brinuti se za svetkovinu milosrđa, a pri tom svijet uopće ne želi takve svetkovine. Zašto moliš za tu svetkovinu? Ta svetkovina je toliko neprikladna." – Moja duša je šutjela i molila jakom voljom. Nije se upuštala u razgovor s duhom tame. Ali me je obuzela neka čudna bezvoljnost prema životu i moradoh jako naprezati svoju volju da bih potvrđivala život... (104) Ponovno sam čula riječi protivnika: "Moli smrt za sebe, sutra poslije Sv. pričesti. Gospodin Bog će te uslišiti jer On te je tako često uslišio i dao zašto si Ga molila." – Šutim i molim činom volje. Štoviše podlažem se Bogu i molim nutrinom da me ne napusti u ovom trenutku. Večer je. Jedanaest sati. Sve sestre već spavaju u svojim ćelijama. Jedino se moja duša bori i to velikim snagama. Protivnik govori dalje: "Što te se tiču druge duše? Ti se trebaš moliti samo za sebe. Grešnici će se obratiti bez tvojih molitava. Vidim da u ovom trenutku puno trpiš. Dajem ti savjet o kojem će ovisiti tvoja sreća: Nikad ne govori o Božanskom milosrđu, a posebno ne potiči grešnike da se pouzdavaju u Božje milosrđe jer im pripada pravedna kazna. Druga najvažnija stvar jest da ništa o tome, što se događa u tvojoj duši, ne govoriš ispovjednicima posebno izvanrednom ispovjedniku i svećeniku u Vilni. Ja ih poznajem i znam tko su oni. Stoga te želim upozoriti na njih. (105) Pazi, da ostaneš dobrom redovnicom. Dostatno je tako živjeti kao i sve druge. Zašto se izlažeš tolikim mnogim poteškoćama?"

1498 Šuteći ostadoh i nadalje činom volje u Bogu, premda se srcu želi oteti kliktaj žaljenja. Đavao se privremeno udalji , i izmučena odmah zaspah. Ujutro, nakon primanja Sv. pričesti, dođoh u svoju ćeliju, bacih se na koljena i obnovih čin svog predanja presvetoj volji Božjoj. Molim Te, Isuse, daj mi snage za borbu. Neka mi bude po Tvojoj presvetoj volji. Moja je duša našla zadovoljstvo u Tvojoj presvetoj volji.

1499 U tom trenutku ugledah Isusa koji mi reče: "*Zadovoljan sam time što činiš. Budi i nadalje smirena kad budeš kod Djela milosrđa uvijek činila ono što je u tvojoj moći. Tvoja iskrenost prema ispovjednicima neka bude koliko je god moguće veća.*

Sotona nije kušnjom ništa postigao kod tebe, jer se nisi upustila u razgovor s njim. Postupaj i nadalje tako. Ti si Me danas jako počastila tvojom vjernom borbom. (106) *Neka uđe u tvoje srce i u tom se ojača, da sam Ja uvijek s tobom, i onda kad me ne primjećuješ za vrijeme borbe.*"

1500 Ljubav Božja premješta me danas u onostranost. Uronjena sam u ljubav. Ljubim i osjećam se ljubljenom i to doživljavam posve svjesno. Moja duša uranja u Gospodina. Ona spoznaje istodobno veliku Božju slavu i svoju vlastitu ništavnost. Ali ovom spoznajom moje blaženstvo postaje veće... Ova svijest je u duši vrlo velika i snažna, ali istodobno tako slatka.

1501 † Jednom drugom prilikom kada mi patnje ne dopuštaju ni malo spavati, posjećujem sve crkve i kapele i klanjam se premda nakratko Presvetom Oltarskom sakramentu.[697] Pri povratku u moju kapelu[698] molim za određene svećenike,[699] koji propovjedaju i slave Božje milosrđe. Također molim na nakanu Sv. Oca i molim za grešnike Božje milosrđe. – To su moje noći.

1502 (107) 20. I. (38.) Nikad se ne ponizujem pred nekim. Laskanje ne mogu podnijeti. Samo je poniznost istina. U iskrenoj poniznosti nema ulizivanja. Premda se smatram najneznatnijom u cijelom samostanu, na drugoj strani radujem se biti Isusovom zaručnicom... Ništa mi ne znači kad ponekad naiđem na mišljenje da sam ohola. Ali znam, da prosudba ljudi ne vidi razlog djelovanja.

1503 Na početku svog samostanskog života, odmah poslije novicijata, započela sam se posebno vježbati u poniznosti. Nisu mi bila dostatna poniženja što ih je Bog pripustio. U svojoj pretjeranoj revnosti tražila sam i sama neka poniženja i ponekad sam se poglavarima pokazala takva kakva u stvarnosti nisam bila. O takvoj bijedi nisam imala pojma. Ali nakon kratkog vremena Isus mi je dao upoznati da je samo poniznost istina. Od tada sam promijenila svoj stav i vjerno sam slijedila Isusovo svjetlo. Upoznala sam, da Isus ne dopušta lutati duši koja je s Njim.

697 S. F. duhom se upućuje u crkve i kapele da bi se klanjala napuštenom Gospodinu.
698 S. F. naziva kapelu Kongregacije u Krakówu "svojom" kapelom.
699 Vjerojatno je s. F. mislila na svojeg duhovnog vođu – prof. Sopoćka (v. g. 48) i oca Andrasza (v. g. 70.)

1504 (108) † Gospodine, Ti znaš da sam od mladosti uvijek birala Tvoju volju i nakon što bi je upoznala trudila sam se ostvarivati je. Moje srce se naviknulo biti prosvjetljeno Duhom Svetim, kome sam vjerna. U najvećoj galami čula sam glas Božji. Uvijek znam što se događa u mojoj nutrini...[700]

1505 Nastojala sam za svetošću, jer tako ću biti korisna Crkvi. Uvijek sam nastojala u krepostima. Trudila sam se Isusa vjerno nasljedovati. Mnoge svakodnevne kreposti, koje su tihe i skrivene i jedva se mogu vidjeti, ali ispunjene velikom ljubavlju, polažem blagu Crkve Božje na zajedničku korist duša. U svojoj nutrini osjećala sam kao da sam odgovorna za sve duše. Točno osjećam da ne živim samo za samu sebe, nego za cijelu Crkvu...

1506 † O neshvatljivi Bože, moje srce nestaje od radosti, budući da si mi
dopustio prodrijeti u tajne (109) Tvojeg milosrđa. Sve počinje s Tvojim
milosrđem i sve završava u Tvojem milosrđu... Sve milosti proizlaze iz
1507 milosrđa i posljednji je čas pun milosrđa za nas. Neka nitko ne sumnja u
Božju dobrotu, pa kad bi njegovi grijesi bili crni kao noć. Božje milosrđe
je jače od naše bijede. Jedno je potrebno, i to da grešnik malo otvori svoja
vrata srca za zraku Božjeg milosrđa. Ostalo će onda Bog ispuniti. Nesret-
na je duša koja drži zatvorena vrata milosrđu Božjem i to u posljednjem
času. Takve duše utonuše Isusa u smrtnu žalost u Maslinskom vrtu, ali iz
Njegova se premilosrdna Srca izlilo Božje milosrđe.

1508 21. I. (38) Isuse, zaista bi bilo užasno trpjeti kad Tebe ne bi bilo. Ali Ti, Isuse, razapet na križu, daješ mi snagu. Ti si uvijek nazočan kod duše koja trpi. Stvorenja napuštaju čovjeka koji trpi, ali Ti si vjeran, o Gospodine...

1509 (110) U bolesti je često tako kao s Jobom u Starom Zavjetu. Kad se kreće i radi, sve je dobro i lijepo. Ali kad Bog pošalje bolest – manje je prijatelja. – No oni su tu. Interesiraju se za naše boli itd. Ali kad Gospodin pripusti dulje trpljenje, postepeno nas vjerni prijatelji napuštaju. Rjeđe nas posjećuju i njihove posjete pripravljaju često boli. Umjesto da nas tješe ponešto nam predbacuju, što je izazvalo trpljenje, i često je duša sama kao Job. Na sreću ona nije sama, jer s njom je Isus – Hostija. Kad sam bila iskusila spomenuto trpljenje i cijelu noć provela u gorčini, morala sam se ujutro savladati svom snagom, kad mi je gospodin kapelan[701] donio Sv. pričest, da ne bih glasno povikala: "Zdravo, jedini pravi Prijatelju!" Sveta pričest mi daje snagu trpjeti i boriti se. Želim spomenuti još nešto što sam doživjela. Kad Bog ne daje niti smrt (111) niti zdravlje, što se

700 Moralo je značiti "we wnetrzu duszy mojej ("u nutrini moje duše")
701 Tj. dr. Czaputa (v. g. 34)

1510 godinama proteže, okolica se navikne na to i misli da čovjek nije bolestan. Tu počinje tiho mučeništvo i samo Bog sam zna koliko ta duša prinosi žrtava. Jedne sam se večeri osjećala tako loše, da sam samo na to mislila, kako doći u moju ćeliju. Susretoh sestru savjetnicu,[702] koja je pošla za tim da jednu od sestara ravnateljica[703] pošalje s jednom nakanom na portu. Kad me je ugledala, rekla joj je: "Vi, Sestro, nećete ići. Sestra Faustina će ići, jer jako pada kiša." – Prihvatih i ostvarih uputu, za koju samo Bog zna. To je jedna od mnogih zgoda. Ponekad se čini da je samo sestra drugog kora[704] od kamena, ali i ona je čovjek sa srcem i osjećajima...

1511 Zatim Bog Sam dolazi u pomoć, jer drugačije duša ne bi mogla nositi križeve o kojima još nisam izvješćivala i sada neću izvješćivati, ali ukoliko budem osjetila nadahnuće pisat ću o tom...

1512 (112) Danas za vrijeme Sv. mise vidjela sam trpećeg Gospodina koji je bio u umiranju i rekao mi: "*Moja kćeri, promatraj Moje boli, što sam ih podnosio za tebe, često i ništa ti se neće činiti velikim što za mene podnosiš. Najčešće Mi se sviđaš kad razmatraš Moje bolno trpljenje. Sjedini tvoja mala trpljenja s Mojim bolnim trpljenjima, da bi zadobila beskrajnu vrijednost pred Mojim veličanstvom.*"

1513 † Danas mi reče Isus: "*Često Me nazivaš svojim Učiteljem. To je drago Mojem Srcu, ali ne zaboravi, Moja učenice, da si ti učenica Razapetog Učitelja. Neka ti je dovoljna ova riječ. Ti znaš što križ u sebi skriva.*"

1514 † Spoznadoh da je najveća snaga skrivena u strpljivosti. Vidim da strpljivost uvijek vodi pobjedi, ako ne odmah, ali pobjeda će se pokazati godinama kasnije. Strpljivost se povezuje s blagošću.

1515 (113) † Danas sam provela cijelu noć s Isusom u tamnici. To je noć klanjanja. Sestre mole u kapeli. U duhu se sjedinjujem s njima jer mi manjkavo zdravlje ne dopušta ići u kapelu. Cijelu noć nisam mogla spavati. Tako sam bila s Isusom u tamnici. Isus mi je dao upoznati boli što ih je tamo podnio. Svijet će za njih saznati na Posljednjem sudu.

1516 "*Reci dušama, Moja kćeri, da im za obranu dajem Moje milosrđe. Borim se posve sam za njih i podnosim pravednu srdžbu Svog Oca.*"

702 Savjetnica predstojnice bila je tada s. Serafina Kakulska (v. g. 185)
703 Ne zna se na koga se ovdje misli.
704 S. F. je uprkos svom nutarnjoj zrelosti bila osjetljiva na podjelu sestara na dva kora. U ovom slučaju s. Serafina nije se vodila pripadnošću korovima. Vidjela je s. F. pokislu od kiše i mislila je da je za nju jednostavnije ići po kiši na portu nego nekoj drugoj sestri koja bi isto pokisla. Kad je ona dala tu uputu ona nije znala da je s. F. bolesna. Inače bi drugačije postupila. S. Serafina bila je dobra i pobožna sestra. Nije se zamjećivalo da bi ikada pravila razlike među sestrama.

1517 *"Moja kćeri, reci da je svetkovina Mojeg milosrđa došla iz (Moje) nutrine, za utjehu cijelom svijetu".*

1518 Isuse, moj mire i moja utjeho, molim Te za ovu sestru. Prosvijetli je da se promijeni u nutrini. Snažno je podržavaj Tvojom milošću da i ona dospije do savršenosti...

1519 (114) † Danas prije Sv. pričesti reče mi Gospodin: *"Moja kćeri, razgovaraj otvoreno danas s predstojnicom*[705] *o Mojem milosrđu, jer ona je najviše od svih poglavarica sudjelovala na širenju Mojeg milosrđa."* I zaista, poslije podne dođe Majka i razgovarasmo o Božjem djelu. Majka mi reče da sličice nisu najbolje uspjele i da ne idu posebno. Ona reče: "Ja sam ih sama uzela mnogo i dijelim ih po svom nahođenju i činim što mogu da se širi Djelo milosrđa." Kad je bila otišla, Gospodin mi je omogućio spoznati kako Mu je draga ta duša.

1520 Gospodin mi danas reče: *"Otvorio sam Svoje Srce kao živo vrelo milosrđa. Neka sve duše crpu život iz njega. Neka se sve duše s velikim povjerenjem približavaju moru milosrđa. Grešnici će doživjeti opravdanje a pravednici učvršćenje u dobru. Tko položi svoje pouzdanje u Moje milosrđe* (115), *njegovu ću dušu u času smrti ispuniti Mojim mirom."*

1521 Gospodin mi reče: *"Moja kćeri, ne popuštaj u širenju Mojeg milosrđa. Time donosiš ublaženje Mojem Srcu koje gori vatrom smilovanja za grešnike. Reci Mojim svećenicima da će se okorjeli grešnici raskajati po njihovim riječima kad budu govorili o Mojem neiscrpivom milosrđu, o smilovanju koje za njih imam u Srcu. Onim svećenicima koji šire i proslavljaju Moje milosrđe dat ću posebnu moć, pomazat ću njihove riječi i srca ću dirnuti onima kojima govore".*

1522 Zajednički život je u sebi težak, ali dvostruko je teže suživjeti se s oholim dušama. O Bože, daruj mi dublju vjeru da bih u svakoj sestri uvijek gledala Tvoju svetu sliku, koja je upečaćena u njezinu dušu...

1523 (116) Vječna ljubavi, Ti živa Vatro, stalno gori u mom srcu i prožmi cijelo moje biće Svojim vječnim zadovoljstvom kojim si me pozvao u život i pozvao sudjelovati u Tvojoj vječnoj Sreći. O milosrdni Gospodine, Ti si me preplavio ovim darovima jedino iz milosrđa, dobro znajući da to ostaje bez uzvraćanja. Najdubljom poniznošću veličam Tvoju neshvatljivu dobrotu, Gospodine. Čuđenje obuzima moje srce da Ti, apsolutni Gospodar, Koji nikoga ne trebaš, ipak se iz čiste ljubavi prema nama saginješ. Ne mogu se prestati čuditi koliko god se Gospodin iskreno susreće sa Svojim stvorenjem. To je opet Njegova neistraživa dobrota. Stalno

705 Predstojnica je tada bila M. Irena Krzyzanowska (v. g.84)

započinjem ovo razmatranje i nikad ga ne mogu završiti, jer moja duša savršeno utone u Njega. Koja sreća, moći ljubiti svom snagom svoje duše i još sâm biti jače ljubljen; to osjetiti (117) i doživjeti svom sviješću svojeg bića. Nema riječi koje bi to izrazile.

1524 25. I (38.) Moj Isuse, kako si Ti dobar i kako strpljiv. Ti gledaš ponekad na nas kao na malu djecu. Poneki put molimo Te za nešto a sami to ne znamo prihvatiti.

1525 Jednog dana dođe mi jedna sestra.[706] Zatražila je od mene molitvu, i rekla da ne može više podnijeti sadašnje stanje. "Molite, sestro". Obećah i započeh devetnicu Božanskom milosrđu. Spoznadoh da će joj Bog podariti tu milost, a da će ona opet biti nezadovoljna, nakon što je zadobila milost. Uprkos tomu molila sam dalje, odgovarajući njezinoj molbi. Jedan dan kasnije dođe ta sestra opet k meni. Kad je razgovor došao na istu temu rekoh joj: "Znate, Sestro, mi ne bismo trebali Boga prisiljavati u molitvi da nam da ono što mi želimo. Naprotiv trebali bismo se predati Njegovoj svetoj volji." (118) – Njoj se pak činilo da je ono bezuvjetno potrebno što ona moli. Na koncu devetnice dođe opet ta sestra i reče: "Ah, Sestro, Gospodin je darovao tu milost, ali sada mislim drugačije o tome. Molite, Sestro, da opet bude drugačije." Uzvratih: "Da, ja ću moliti da se na Vama, sestro, ispuni Božja volja a ne ono, što Vi sami hoćete..."

1526 Milosrdni Isuse, zaštiti nas od pravedne srdžbe Božje.

1527 † Jedna od sestara[707] stalno me pratila i to samo stoga jer me Bog istinski susreće. Ona misli da je kod mene sve samo glumljeno. Kad misli da je kod mene primjetila prekršaj, ona kaže: "Vi hoćete imati ukazanja a činite takve pogreške." – Ona to isprića i drugim sestrama, ali uvijek u negativnom smislu. Ona širi o meni glas mrzovoljne osobe. Jednog sam dana bila pogođena da ova kap u ljudskom razumu toliko pomrsi Božje darove. (119) Nakon Sv. pričesti molila sam da je Bog prosvijetli, ali spoznala sam da ta duša neće dospjeti do savršenstva ukoliko ne promjeni svoj nutarnji stav.

1528 † Kad sam se Isusu požalila na jednu osobu: "Isuse, kako može ta osoba tako suditi, čak o nutarnjem mišljenju?" – Isus mi uzvrati: *"Ne čudi se. Ta duša ne poznaje samu sebe. Kako može o nekoj drugoj duši donijeti dobar sud?"*

706 Danas je teško utvrditi koja je to bila sestra.

707 Nije se moglo utvrditi o kome se radi.

1529 Danas sam vidjela oca Andrasza u molitvi. Spoznala sam da se on zauzima za mene u molitvi. Ponekad mi Gospodin dopušta prepoznati, tko moli za mene.

1530 Malo sam se povukla u sjenu, kao da me ne interesira ovo Božje djelo.[708] Sad ne govorim o Djelu, ali sva je moja duša uronjena u molitvu. Molim Boga da ubrza ovaj veliki dar – uspostavu Svetkovine Milosrđa. Ja vidim da Isus djeluje. On Sam daje upute kako sprovesti ovu svetkovinu. Ništa se ne događa slučajno.

1531 (120) Danas rekoh Gospodinu: "Vidiš li Ti koliko ima poteškoća prije nego što povjeruju da si Ti Sam uzročnik ovog Djela? I uprkos tome još ni sada svi ne vjeruju u to." – "*Budi bez brige, Moje dijete. Mojoj volji ne može se ništa suprotstaviti. Uprkos mrmljanju i odbojnosti sestara, Moja će se volja ostvarivati u tebi u svoj svojoj širini, sve do posljednje volje i plana. Ne budi stoga žalosna. Također sam i Ja bio kamen spoticanja za neke duše.*"

1532 Isus mi Se požali kako Ga jako boli nevjernost izabranih duša: "*Ali još Me više vrijeđa njihovo nepovjerenje nakon što su pale. Kada ne bi poznavale dobrotu Mojeg Srca, manje bi Me to vrijeđalo.*"

1533 Vidjela sam Božju srdžbu koja je ležala na Poljskoj. Sada vidim, kada bi Bog kušao našu zemlju velikim kaznama, u tome bi još bilo Njegovo veliko milosrđe, jer On bi nas mogao (121) kazniti vječnom propašću za tako velike prekršaje. Potpuno se začudih kad je Gospodin malo povukao zavjesu. Sad posve jasno vidim, da izabrane duše drže svijet, da bi se ispunila mjera.

1534 † Vidjela sam molitveno naprezanje jednog određenog svećenika.[709] Njegova molitva sličila je Isusovoj molitvi u Maslinskom vrtu. O, kad bi taj svećenik znao, kako je draga Bogu njegova molitva.

1535 O Isuse, zaključavam se u Tvoje premilosrdno Srce kao neosvojivu utvrdu protiv svih neprijateljskih napada.

1536 Danas sam bila kod jedne umiruće osobe[710] u blizini mojeg rodnog mjesta. Pomagala sam je molitvom. Nakon nekog vremena osjećala sam bolove na rukama, nogama i na boku, ali nisu dugo trajali.

1537 (122) 27. I (38.) Danas, za vrijeme Svetog sata, požalio mi se Isus zbog nezahvalnosti duša: "*Za dobročinstva dobivam nezahvalnost. Za ljubav primam zaboravnost i ravnodušnost. Moje Srce to ne može podnijeti.*"

708 S. F. je mislila na način kako bi se trebala širiti pobožnost Božanskog milosrđa.

709 Može se pretpostaviti da se misli na prof. Sopoćka (v. g. 48).

710 Osoba i mjesto ne mogu se više utvrditi. Župnik župe Swinice (rodna župa s. F.) izjavio je da u vremenu od 25. – 27. I 1938. nije bilo sprovoda.

1538 U istom trenutku raspali se u mojem srcu velika ljubav prema Isusu, kada se žrtvovah za nezahvalne duše. Odmah uronih posve u Njega. Kad sam opet došla k sebi dao mi je Gospodin malu kušnju nezahvalnosti, koja je ispunjala Njegovo Srce. Ali to iskustvo nije dugo trajalo.

1539 Danas rekoh Gospodinu: "Kad ćeš me uzeti Sebi? Već sam tako jadna i s tolikom čežnjom čekam na Tvoj dolazak!" – Isus mi uzvrati: "*Budi uvijek spremna. Neću te više dugo držati u ovom progonstvu. Na tebi se mora ispuniti Moja sveta Volja.*" "O Gospodine, ako se Tvoja sveta volja još nije posve ostvarila na meni, za sve sam spremna što Ti hoćeš, Gospodine. (123) O moj Isuse, čudi me samo da mi dopuštaš znati tako mnoge tajne, ali tajnu časa moje smrti nećeš mi kazati." – A Gospodin mi uzvrati: "*Utješi se, Ja ću ti je dati do znanja, ali sada još ne.*" – "O, moj Gospodine, molim Te za oproštenje što sam to htjela znati. Ti Sam znaš zašto, jer Ti poznaješ moje čeznutljivo srce što Tebi teži. Ti znaš, da ne želim umrijeti ni jednu minutu ranije, nego onda kad si to Ti odredio prije vjekova".

Posebnom je dobroćudnošću slušao Isus istresanje mojeg srca.

1540 (124) 28. I (1938) Gospodin mi je danas rekao: "*Kćeri, zapiši ove riječi: Sve duše koje časte Moje milosrđe, šire njegovu slavu i ohrabruju druge duše pouzdavati se u Moje milosrđe, neće doživjeti užasa u svom smrtnom času. Moje milosrđe će ih štititi u toj posljednjoj borbi...*

1541 *Moja kćeri, potiči duše moliti krunicu milosrđa koju Sam ti dao. Meni se sviđa po ovoj krunici sve vam darovati za što Me molite. Duše okorjelih grešnika ispunit ću mirom kad budu molili tu molitvu i bit će sretan čas njihove smrti. Piši za ožalošćene duše: Kad duša vidi i spozna težinu svojih grijeha, kad se pred njezinim očima odvije sav bezdan njezine bijede u koji se oborila, neka ne očajava, nego se s povjerenjem baci u ruke Mojeg milosrđa, kao dijete u ruke svoje drage majke. Te duše* (125) *imaju pravo prednosti na Moje sućutno Srce, imaju prednost na Moje milosrđe. Reci im da ni jedna jedina duša nije bila razočarana ili postiđena, koja je zazvala Moje milosrđe. Duša koja se pouzdaje u Moju dobrotu, posebno Mi se sviđa. Piši, kad se moli ova krunica milosrđa, kod umirućih neću stajati između Mojeg Oca i umirućeg kao pravedni Sudac, nego kao Milosrdni Otkupitelj.*"

1542 U tom trenutku dao mi je Gospodin spoznati kako je On ljubomoran na moje srce.

"*Čak među sestrama u samostanu osjećat ćeš se usamljenom, ipak onda znaj da Ja želim užu povezanost s tobom. Meni je stalo do svake kretnje tvojeg srca. Svaka kretnja tvoje ljubavi odsijava se u Mojem Srcu. Čeznem za tvojom ljubavlju.*"

Štoviše, moj Isuse, i moje srce ne bi moglo živjeti bez Tebe. Kad bi mi darovali srca svih stvorenja, ona ne bi mogla zadovoljiti dubinu mojeg srca.

1543 (126) Večeras mi je rekao Gospodin: "*U času smrti prepusti se posve Meni i Ja ću te predstaviti Svojem Ocu kao Svoju zaručnicu. Sada ti preporučujem sjediniti tvoje zasluge, pa i one najmanje, s Mojim zaslugama. Tada će Moj Otac na njih gledati s puno ljubavi, kao na Moje vlastite.*

1544 *Ne mijenjaj djelimični ispit kojeg sam ti dao po ocu Andraszu. Trajno sjedinjenje je to što danas jednoznačno tražim od tebe. Ostani prema Mojim zastupnicima*[711] *dijete, jer se koristim njihovim ustima da bih tebi govorio, da ne bi imala nikakvih sumnji.*"

1545 Moje zdravlje se malo popravilo. Danas sam išla u blagovalište i u kapelu. Dužnosti još ne mogu obavljati i stoga ostajem u mojoj ćeliji za čunkom.[712] Jako volim ovu dužnost, ali me umara i sam ovaj laki rad. (127) Vidim kako su slabe moje snage. Ne poznajem dosadu, jer je svaki trenutak mojeg života ispunjen molitvom, trpljenjem i radom. Ako ne na jedan, onda slavim Boga na drugi životni način. Kad bi mi Gospodin darovao po drugi put život, ne bih znala da li bih ga mogla bolje iskoristiti...

1546 Gospodin mi reče: "*Tješim se tvojom ljubavlju. Tvoja čista ljubav je tako ugodna Mojem Srcu kao miris ružinog pupoljka u rano jutro prije nego što sunce digne rosu s nje. Svježina tvojeg srca oduševljava Me, stoga se sjedinjujem s tobom tako duboko kao inače s nijednim stvorenjem...*"

1547 Danas sam vidjela naprezanja tog svećenika[713] u Božjoj slavi. Njegovo srce započinje doživljavati ono čime je bilo ispunjeno Božansko Srce za vrijeme zemaljskog života. Za napore – nezahvalnost. .. Ali njegova je požrtvovnost za Božju slavu velika ...

1548 (128) 30. I. 1938. Jednodnevna duhovna obnova

Za vrijeme razmatranja Gospodin mi je dao spoznati da se trebam truditi oko širenja Božjeg kraljevstva na zemlji dokle god[714] kuca srce u grudima. Trebam se boriti za slavu mojeg Stvoritelja.

Znam da ću iskazati Bogu slavu koju On očekuje od mene kad budem nastojala vjerno surađivati s Njegovom milošću.

711 Misli se na ispovjednike, duhovne vođe i pretpostavljene.
712 S.F. je pravila gajtane za oltarnike.
713 Misli se na prof. Sopoćka (v. g. 48)
714 Umjesto riječi "jak dlugo" (dokle god) autorica koristi u rukopisu nejasno razumljivu riječ "dopokad".

1549 Želim živjeti u duhu vjere. Sve što meni pripadne prihvaćam kao dar ljubeće Božje volje koja iskreno želi moju sreću. Stoga prihvaćam sve, što mi Bog pošalje odano i zahvalno, i ne slušam nikako glas naravi i šaptaje sebeljublja. Prije neke važne djelatnosti želim trenutak promisliti koju vezu ima s vječnim životom i iznaći koji glavni cilj predstoji radu – Božja slava, dobro vlastite duše ili drugih duša. Ukoliko to može potvrditi moje srce, bit ću nesalomljiva u svom djelovanju (129) i neću se osvrtati na poteškoće niti žrtve. Neću se preplašiti donesenih odluka. Meni je dovoljno spoznati da je to drago Bogu. I obrnuto. Ukoliko spoznam da dotično djelo nema ništa zajedničko s gore navedenim, želim se potruditi to podignuti dobrom nakanom na višu razinu. Ali ako spoznam da nešto dolazi iz sebeljublja, to želim izbrisati u korijenu.

1550 U sumnji neću postupati, nego se potruditi pronaći objašnjenje kod svećenika, posebno kod mog duhovnog vođe. Pri predbacivanju neću se braniti, kao i kod primjedbi, koje netko čini, s izuzetkom izravnih pitanja, da bih svjedočila za istinu. Velikom strpljivošću želim saslušati istresanje srca drugih, prihvatiti njihove patnje, duhovno ih ojačati i uroniti vlastite patnje u Milosrdno Srce Isusovo. Nikad ne želim napustiti bezdane Njegova milosrđa i želim cijeli svijet uvesti u njega.

1551 (130) Za vrijeme razmatranja o smrti zamolila sam Gospodina da moje srce prožme onim osjećajima što ću ih imati u trenutku smrti. U svojoj nutrini čula sam milost Božju kako govori da sam bila učinila što je bilo u mojoj moći i stoga neka sam utješena. Na to se probudi u mojoj duši tako velika zahvalnost prema Bogu da sam počela od radosti plakati kao malo dijete...

1552 Slijedećeg sam se jutra pripremala na Sv. pričest, kao poputbinu, i molila sam za samu sebe molitve umirućih.[715] Tada sam čula riječi: "*Kao što si sa mnom sjedinjena u životu, bit ćeš i u trenutku smrti.*" Nakon tih riječi probudilo se u mojoj duši tako veliko pouzdanje u milosrđe Božje, da ne bih posumnjala u Božju dobrotu i kad bih imala na svojoj savjesti grijehe cijelog svijeta i svih prokletih duša. Ne razmišljajući oborila bih se u bezdan Božjeg milosrđa, koje je uvijek otvoreno za nas. Zdrobljena srca pala bih Mu do nogu i predala bih se Njegovoj svetoj volji (131) koja je samo čisto milosrđe.

1553 O moj Isuse, Živote moje duše, moj Živote, moj Otkupitelju,moj preslatki Zaručniče i istodobno moj Suče. Ti znaš, da u svojim posljednjim

715 Prema običaju redovničke zajednice moli se za umiruće molitva: "O predobri Isuse..." i psalam 129: "Iz dubine..."

časovima ne mogu računati na moje zasluge, nego jedino na Tvoje milosrđe. Već danas se posve uranjam u bezdan Tvojeg milosrđa, što je uvijek otvoreno svakoj duši.

O moj Isuse, imam jedan jedini zadatak u životu, u smrti i u cijeloj vječnosti, naime slaviti Tvoje neiscrpivo milosrđe. Nijedan razum ne može istražiti tajne Tvojeg milosrđa, o Bože, nijedan anđeo i nijedan čovjek. Anđeli se čude nad tajnom Božjeg milosrđa, jer je ne mogu shvatiti. Sve, što je proizašlo iz Stvoriteljevih ruku, pohranjeno je u ovoj neshvatljivoj tajni, u nutrini Njegova milosrđa. Dok sve to promatram, moj duh zastaje a moje srce nestaje od radosti. O Isuse, zrake Božjeg milosrđa (132) prođoše kroz Tvoje Milosrdno Srce do nas kao kroz neki kristal.

1554 1. II (1938). Danas se zdravstveno osjećam malo lošije, ali još sudjelujem u zajedničkom životu[716] cijele Kongregacije. S obzirom na to jako se naprežem, što je samo Tebi poznato, Isuse. Danas sam mislila da neću moći ostati u blagovalištu za vrijeme cijelog ručka. Svako uzimanje hrane stvara mi značajne bolove.

1555 Kad me je prije tjedan dana posjetila Majka P.[717] i rekla mi: "Na Vas se, Sestro, lijepi svaka bolest jer Vam je tijelo tako slabo, što nije vaša krivica. Kad bi neka druga sestra tako bolovala, ona bi sigurno hodala, ali Vi, Sestro, morate ležati." Te mi riječi ne čine nikakve neprijatnosti, ali bi bolje bilo teške bolesnike poštedjeti od takvih uspoređivanja, jer njihov je kalež i tako već pun.

Drugo, kad sestre posjećuju bolesnike, ne bi trebale do u pojedinosti ispitivati, gdje boli (133),kako boli. Jer svakoj sestri ponovno o sebi isto govoriti krajnje je naporno, kada se događa više puta dnevno.

1556 Kada sam došla na kratko u kapelu, dao mi je Gospodin spoznati, da među izabranim dušama ima posebno izabrane koje je pozvao na višu svetost, na neuobičajeno sjedinjenje s Njim. To su serafske duše od kojih Bog traži više ljubavi nego od drugih, premda sve žive u samostanu. Pa ipak Bog ponekad traži od pojedinih duša da Ga više ljube. Jedna takva duša razumije ovaj zahtjev, jer Bog joj to daje spoznati nutrinom. Ona to može slijediti ali i ne; od duše ovisi da vjerno slijedi privlačenje Duha Svetoga ili da mu se usprotivi. Upoznala sam da u čistilištu ima mjesto gdje duše moraju okajati tu vrstu krivice. To je najveća muka nad mukama. Duša, koju je Bog posebno obilježio (134), ostaje uvijek obilježenom, da li u nebu, čistilištu ili u paklu. U nebu će se odlikovati u usporedbi s drugim

716 To jest na zajedničkoj molitvi, rekreaciji i objedima.
717 Ovdje se misli na Majku predstojnicu Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84.)

dušama većom slavom, svetošću i dubljom spoznajom Boga. U čistilištu
1557 dubljim bolom jer ima dublju spoznaju i težnju za Bogom. U paklu ona će trpjeti jače od drugih jer ona ima dublju spoznaju Onoga, Koga je izgubila. Rana isključive Božje ljubavi u njoj se ne može izbrisati. O Isuse, sačuvaj me u svetom strahopoštovanju da ne proigram nijednu milost. Pomozi mi biti vjernom nadahnućima Duha Svetoga. Prije dopusti da se moje srce rasprsne iz ljubavi prema Tebi, nego da ispustim samo ijedan čin ljubavi.

1558 2. II (38) Tama duše. Danas je svetkovina Majke Božje a u mojoj duši vlada tama. Gospodin se skrio i ja sam sama, posve sama. Moj razum je tako potamnio da oko sebe vidim samo sablasti. Nijedna jedina zraka svjetlosti ne prodire u moju dušu. Ne razumijem više samu sebe i ni one koji mi govore. Što se tiče vjere, satiru me užasne kušnje. (135) O moj Isuse, spasi me! Više ne mogu izreći. Kušnje ne mogu pojedinačno zapisati, jer se bojim da bi mogle biti smutnjom onom tko ih čita. Čudim se da na dušu mogu doći takve patnje. O olujni vjetre, što činiš s brodicom mojeg srca? Oluja traje cijeli dan i cijelu noć. Kad mi je došla sestra predstojnica[718] i upitala: "Želite li, Sestro, iskoristiti prigodu, jer otac An.[719] će ispovjedati?", odbila sam, budući sam mislila da me neće razumjeti niti otac, niti sam se u stanju ispovijediti. Cijelu sam noć provela s Isusom u Getsemaniju.[720] Stalni uzdisaj bola oteo se mojim grudima. Prirodno umiranje bit će lakše jer kad se je na samrti umre se, a ovdje se umire i ne može umrijeti. O Isuse, nisam znala da postoji ovakva vrsta trpljenja. Ništavilo je stvarnost. O Isuse, spasi me. U Tebe vjerujem svim srcem. Tako često sam vidjela svjetlo Tvojeg lica, ipak gdje si Ti sada, Gospodine...? Vjerujem, vjerujem i vjerujem (136) u Tebe, u Presvetom Trojstvu Jedini Bože – Otac, Sin i Duh Sveti i sve istine koje me je poučila vjerovati Tvoja sveta Crkva... Ipak tama ne nestaje. Moja duša uranja u još veću smrtnu borbu. U tom trenutku obuze me tako užasna muka, da se sada čudim samoj sebi, da nisam predala dušu. Ali to je bio samo jedan kratki trenutak.

1559 Tada ugledah Isusa. Iz Njegova Srca izlažahu dvije zrake, koje me okružiše. U tom trenutku nestadoše moje muke. – "*Moja kćeri*, reče Gospodin, "*znaj, što si sada doživjela, to si ti po sebi samoj. Tek si Mojom milošću sudionica vječnog života i svih dobara kojima te bogato darivam*".

718 V. g. 717.
719 Radi se o ocu Andraszu (v. g. 70)
720 Misli se na podnošenje istih muka kao Isus u Maslinskom vrtu.

Ovim Gospodnjim riječima dođe mi prava spoznaja mene same. Isus mi daje pouku duboke poniznosti i istodobno bezpridržajnog povjerenja u Njega. Moje srce satrveno je u pepeo i prašinu i kad bi svi ljudi gazili po meni, smatrala bih to (137) milošću.

Osjećam i duboko sam prožeta time da sam ništavilo, tako da će mi prava poniženja biti olakšanjem.

1560 3. II (38). Danas nakon Sv. pričesti Isus mi je dao opet nekoliko uputa: *"Prvo, ne bori se sama s kušnjom, nego je odmah otkrij ispovjedniku, onda kušnja gubi svu svoju snagu. Drugo, za vrijeme tih kušnji ostani mirna. Posadašnji si Moju nazočnost i moli Moju Majku i svece za pomoć. Treće, budi sigurna da Ja gledam na tebe i podržavam te. Četvrto, ne boj se niti duhovnih okršaja niti kušnja, jer Ja te podržavam kad se samo hoćeš boriti. Znaj, da je pobjeda uvijek na tvojoj strani. Peto, znaj, da mi iskazuješ veliku čast hrabrom borbom a sama osvajaš velike zasluge. Kušnja daje prigodu, iskazati Mi vjernost."*

1561 – *"A sada ti želim reći, što je za tebe najvažnije: Neograničena otvorenost prema tvom duhovnom vođi. Ako se ne budeš koristila milošću prema Mojoj uputi* (138), *oduzeti ću je i ostat ćeš sama. Onda će se vratiti sve muke koje su ti poznate. Ne sviđa Mi se što ne koristiš prigodu vidjeti ga i sporazumjeti se s njim. Znaj to je Moja velika milost, kad duši dam duhovnog vođu. Mnoge duše Me mole za to, ali svima ne poklanjam tu milost. U trenutku, kad sam ga ti dao za duhovnog vođu, obdario Sam ga novim prosvjetljenjem, da lako može upoznati i razumjeti tvoju dušu..."*

1562 O moj Isuse, moje jedino milosrđe, molim Te, dopusti mi vidjeti zadovoljstvo na Tvom licu za znak pomirenja sa mnom, jer moje srce ne može podnijeti Tvoju ozbiljnost. Ako još ne produžiš taj trenutak, slomit će mi se srce od bola. Ti vidiš, da sam već samljevena u prašinu. U tom

1563 sam trenutku vidjela sebe kao u palači. Isus mi je pružio ruku, posjeo me pored Sebe i dobrodušno reče: *"Moja zaručnice, s poniznošću uvijek Mi se sviđaš. Najveća bijeda ne zadržava Me* (139) *povezati Se s dušom, ali gdje je oholost, nisam nazočan."*

Kad sam opet došla k sebi, razmatrala sam sve što se bilo događalo u mojem srcu. Zahvalih se Bogu za iskazanu mi ljubav i milosrđe.

1564 Isuse, sakrij me, kao što si Ti Sebe sakrio u liku bijele hostije. Sakrij i mene od očiju ljudi. Ali posebno skrij svoje darove kojima si me tako milosno obdario. Ne daj mi izvanjski pokazivati što činiš u mojoj duši. Pred Tobom sam mala bijela hostija, moj božanski Svećeniče. Posveti me Ti Sam i moja promjena bit će samo Tebi poznata. Svaki dan sam pred Tobom kao žrtvena hostija i vapijem Ti za milosrđe svijetu. Želim se pred

Tobom istrošiti tiho i neprimjećeno. Moja čista i nepodijeljena ljubav žarko će gorjeti kao paljenica pred Tobom i kao miomiris uzlaziti Tvojem prijestolju. Ti si Gospodar nad gospodarima, ali Ti ljubiš mala, ponizna srca...

1565 (140) Kad sam na kratko došla u kapelu, Gospodin mi reče: *"Moja kćeri, pomozi mi spasiti jednog određenog umirućeg grešnika.*[721] *Moli za njega krunicu milosrđa, što Sam te naučio."*

– Kad sam započela moliti, vidjela sam umirućeg u užasnim mukama i borbama. Branio ga je Anđeo čuvar, ali on je bio nekako bespomoćan s obzirom na ogromnu bijedu te duše. Cijela masa đavola čekala je na dušu. Dok sam molila, ugledala sam Isusa u liku kao što je predstavljen na slici. Zrake, koje su dolazile iz Isusova Srca, okružile su bolesnika i sile tame obuze panični bijeg. Bolesnik je tiho posljednji put udahnuo. Kad sam došla k sebi, shvatih kako je važna molitva za umiruće. Ona ublažuje Božju srdžbu.

1566 Kad sam zamolila Gospodina za oproštenje poradi jednog određenog djela[722] – koje se pokazalo nesavršenim nakon nekog vremena – tješio me Isus slijedećim riječima: *"Moja kćeri, nagrađujem te za čistu nakanu, koju si imala* (141) *kod tog djela. Raduje se Moje Srce da si pazila na Moju ljubav za vrijeme tog djela i to vrlo jasno. I sada imaš koristi od toga – poniženje. Da, moje dijete, Ja želim da uvijek imaš čistu nakanu i kod svojih najmanjih namjera.*

1567 U tom trenutku, kad sam uzela pero u ruku, kratko sam molila Duhu Svetom i rekla: "Isuse, blagoslovi ovo pero, da bi sve bilo na slavu Božju što mi daješ pisati". Na to sam čula glas: *"Da, Ja blagosivljam, jer na ovom rukopisu leži pečat poslušnosti prema predstojnici i ispovjedniku i samo Me to već proslavlja. I mnoge će duše imati koristi od toga. Moja kćeri, Ja zahtijevam da svaku slobodnu minutu posvećuješ pisanju o Mojoj Dobroti i Milosrđu. Tvoja je dužnost i zadaća cijelog tvog života približiti dušama Moje veliko Milosrđe kojeg imam za njih i ohrabriti ih u pouzdanju na dubinu Mojeg Milosrđa..."*

1568 (142) O moj Isuse, vjerujem Tvojim riječima i nemam više nikakve sumnje, jer u jednom razgovoru s Majkom predstojnicom[723] ona reče da trebam više pisati o Tvojem milosrđu. Ta izjava se najviše slagala s Tvojim zahtjevom. O moj Isuse, sada shvaćam: Kad nešto tražiš od jedne duše

721 Danas je teško utvrditi na koga se misli.
722 Nije se moglo utvrditi o kojem se djelu radi.
723 Ovdje se misli na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84)

tada poklanjaš i nadahnuće poglavarima da nam daju dopuštenje za ispuniti Tvoje zahtjeve. Ali, događa se, da to ne bude odmah. Ponekad je u kušnji naša strpljivost...

1569 † O vječna Ljubavi, Isuse, Ti si se
zatvorio u ovoj hostiji.
Ti skrivaš veličinu Svojeg božanstva
i zakrivaš Svoju ljepotu.
Sam, jer Se sav poklanjaš mojoj duši
i ne želiš je preplašiti Svojom veličinom.

O vječna Ljubavi, Isuse, Ti Si se pokrio kruhom.
Vječno Svjetlo, neshvatljivi Izvore sreće i blaženstva.
Ti mi želiš biti nebom na zemlji,
i to si mi onda kad me obasja Tvoja Ljubav.

1570 (143) O Bože velikog milosrđa, Ti beskrajna Dobroto! Danas zaziva cijelo čovječanstvo iz ponora svoje bijede Tebi, Svojem smilovanju. O Bože, ono Te zaziva u svojoj potrebi snažnim glasom. Dobri Bože, ne preziri molitve prognanih ove zemlje. O Gospodine, neshvatljiva Dobroto, Ti posve poznaješ našu bijedu i znaš da nismo u stanju vlastitom snagom uzdići se Tebi. Stoga Te molimo, preduhitri nas Svojom milošću i uvijek umnažaj Svoje milosrđe u nama, da bismo vjerno ispunjali Tvoju svetu volju u cijelom životu i u času smrti. Neka nas zaštiti svemoć Tvojeg milosrđa od napada Neprijatelja našeg otkupljenja, da bismo pouzdano čekali, kao Tvoja djeca, Tvoj konačni dolazak. Taj dan je samo Tebi poznat. Mi pak očekujemo, da ćemo sve zadobiti što nam je Isus obećao – uprkos svoj našoj bijedi – jer Isus je naše uzdanje. Kročimo kroz Njegovo milosrdno Srce kao kroz otvorena vrata u nebo.

1571 (144) Zamijetih, da mi se od mog ulaska u samostan, stavlja jedan prijekor tj. da sam sveta. Ipak ta je primjedba korištena uvijek peckajući. Na početku me je to boljelo, ali što sam postajala zrelijom nisam na to više pazila. Ali kad je jednog dana zbog moje "svetosti" bila povrijeđena jedna osoba,[724] vrlo me je zaboljelo da bi drugi mogli imati zbog mene neprijatnosti. Počeh se žaliti Gospodinu, zašto je to tako. Gospodin mi na to uzvrati: "*Jesi li stoga žalosna? Jesi. Uskoro ću Ja Sam to u tebi razotkriti i oni će izgovarati istu riječ 'sveta', ali sada s puno ljubavi.*"

724 Nije se moglo utvrditi, na koga je s. F. mislila. Ali za pretpostaviti je da se radi o prof. Sopoćku (v. g. 48).

1572 – "*Podsjećam te, Moja kćeri, da ti, kad god čuješ otkucavanje trećeg sata, uroniš posve u Moje milosrđe, proslavljaš ga i hvališ. Zazivaj njegovu svemoć cijelom svijetu, a posebno siromašnim grešnicima, jer sada je ono široko otvoreno svakoj duši. (145) U ovom času možeš izmoliti sve za sebe i za druge. U ovom času dolazi milost cijelom svijetu. Milosrđe pobijedi pravednost. Moja kćeri, potrudi se u ovom času održavati Put križa. Ali ako ti to nije moguće, onda pođi na kratko u kapelu i štuj Moje Srce, koje boravi puno milosrđa u Oltarskom sakramentu. Ako ti i to nije moguće, uroni samo na kratko u molitvu na mjestu gdje se nalaziš. Ja tražim slavu od svakog stvorenja za Moje milosrđe, ali najprije od tebe, jer tebi Sam dao najdublje upoznati ovu tajnu.*"

1573 † O moj Bože, koja me čežnja obuzima za Tobom danas. Moje srce ne može se više ničim ispuniti. Zemlja nema više ništa za mene. O Isuse, osjećam tako jako ovo progonstvo. Ono traje tako dugo. O smrti, ti glasniče Božji, kad ćeš mi objaviti taj željeni trenutak u kojem ću se vječno sjediniti s mojim Bogom?

1574 (146) O moj Isuse, neka posljednji dani progonstva budu posve po Tvojoj presvetoj volji. Sjedinjujem svoje patnje, svoju gorčinu i samo svoje umiranje s Tvojom presvetom mukom i prikazujem se za cijeli svijet da bih izmolila bogate plodove milosrđa Božjeg dušama, ali posebno onima što su u našim kućama. Čvrsto se pouzdajem i posve se oslanjam na Tvoju svetu volju, koja je samo milosrđe. U posljednjem času Tvoje Milosrđe bit će mi sve, kao što Si mi Sam obećao...

1575 † Zdravo, Vječna ljubavi, moj Slatki Isuse. Ti želiš boraviti u mojem srcu. Pozdravljam Te, o hvalevrijedno Božanstvo. Ti Si se htio poradi mene poniziti i predati Sebe meni u malenom liku kruha. Pozdravljam Te, Isuse, nikada venući cvijete čovječanstva. Mojoj duši vrijediš samo Ti sam. Tvoja ljubav je čišća nego ljiljan i susreti s Tobom su mi draži nego miris hijacinta. Tvoje prijateljstvo je nježnije i opreznije (147) nego miris ruže a ipak jače od smrti. O Isuse, neshvatljiva ljepoto, Ti Se najbolje razumiješ s čistim dušama, jer samo su one sposobne za junaštvo i žrtvu. O slatka, rozocrvena Krvi Isusova, oplemeni moju krv, promjeni je u Svoju. Neka mi bude po Tvojoj volji.

1576 – "*Znaj, Moja kćeri, da je između Mene i tebe neistraživi bezdan, koji rastavlja Stvoritelja od stvorenja, ali taj se bezdan izravnava Mojim milosrđem. Ja te ne uzdižem k Sebi jer te trebam, ali obdarujem te samo iz milosrđa milošću sjedinjenja.*

1577 – "*Reci dušama, neka ne postavljaju nikakav bedem u svojim srcima prema Mojem milosrđu, jer ono želi djelovati u njima. Moje milosrđe djeluje*

u svim srcima koja otvore svoja vrata za njega. Kako grešnik, tako i pravednik potrebuje (148) Moje milosrđe. Obraćenje, kao i ustrajanje u njemu, milost je Mojeg milosrđa."

1578 – *"Duše, koje teže savršenosti, posebno trebaju slaviti Moje milosrđe, jer punina milosti, koje im darujem, teku iz Mojeg milosrđa. Ja želim, da se te duše odlikuju neograničenim povjerenjem u Moje milosrđe. Ja Sam bavim se posvećenjem takvih duša. Sve ću im dati što im je potrebno za njihovo posvećenje. Iz Mojeg milosrđa crpu se milosti samo jednom posudom – a to je povjerenje. Što se više duša pouzdaje, to ga ona više dobiva. Duše, koje se bezgranično pouzdaju, Meni su velika radost, jer u takve duše izlijevam sva Moja blaga milosti. Raduje Me to, što one puno traže, jer je Moja želja puno davati, i to vrlo puno. Žalosti Me naprotiv kad duše malo traže i sužavaju svoje srce".*

1579 (149) † Najčešće trpim kad dođem u dodir s licemjerstvom. Moj Stvoritelju, sada Te razumijem budući da si farizejima uputio oštro upozorenje obzirom na njihovo licemjerstvo. Radije si običavao susretati okorjele grešnike, kad su kajući se dolazili Tebi.

1580 Moj Isuse, sad vidim da sam sva razdoblja života prošla zajedno s Tobom: djetinjstvo, mladost, zvanje, apostolsko djelovanje, Tabor i Maslinski vrt. Sada sam zajedno s Tobom na Kalvariji. Rado sam se dala razapeti i sada sam raspeta. Premda još hodam, ispružena sam na križu i sasvim jednoznačno osjećam, da snaga teče od Tvog križa i da si Ti Sam moja ustrajnost. Opet čujem kako mi viče glas kušnje: "Siđi s križa", ali jača me Božja snaga, premda o moje srce udaraju napuštenost, tama i različite patnje. Ipak jača i učvršćuje me Božja tajanstvena snaga. Želim ispiti kalež (150) do posljednje kapi. Čvrsto se uzdam da će me Tvoja milost, koja me jačala u Maslinskom vrtu, podupirati i sada na Kalvariji.

1581 O moj Isuse, Učitelju, svoje želje ujedinjujem s Tvojim željama što si ih imao na križu. Želim ispuniti Tvoju svetu volju. Želim obraćenje duša. Želim, da bude slavljeno Tvoje milosrđe. Želim, da se ubrza trijumf Crkve, da se slavi Svetkovina milosrđa na cijelom svijetu. Želim svetost svećenika, da u našoj Kongregaciji bude jedna svetica.[725] Želim, da u našoj cijeloj Kongregaciji vlada duh velike revnosti za slavu Božju i spasenje duša. Želim, da one duše, što su u našim kućama,[726] ne vrijeđaju Boga, nego ustraju u dobru. Želim, Božji blagoslov za roditelje i sve obitelji.

725 Redovnička zajednica nije imala još nijednu redovnicu proglašenu svetom.

726 Radi se o odgajanicama Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa u njihovim odgojnim zavodima.

Želim, da Bog mojim duhovnim vođama daruje posebnu spoznaju, prije svega ipak ocu An.[727] i prof. So.[728] Želim poseban blagoslov (151) mojim poglavarima,[729] kojima sam bila podložna, a prije svega Majci Vrhovnoj poglavarici[730] i Majci Ireni[731] i učiteljici novakinja Josefi.[732]

1582 O moj Isuse, sad obuhvaćam cijeli svijet i molim milosrđe za njega. Kad mi Ti, o Bože, govoriš da je dovoljno, da je upravo posve ispunjena Tvoja sveta volja, tada polažem sjedinjena s Tobom, moj Otkupitelju, svoju dušu u ruke Nebeskog Oca, puna pouzdanja u Tvoje neiscrpivo milosrđe. Prvu pjesmu hvale pjevat ću Tvojem milosrđu, kad budem stajala na podnožju Tvojeg prijestolja. Tebe, jadna zemljo, neću zaboraviti, premda osjećam da ću odmah potonuti posve u Boga, u ocean sreće. To me neće spriječiti vratiti se na zemlju, hrabriti duše i poticati ih na pouzdanje u Božje milosrđe. Štoviše, poniranje u Boga dat će mi neograničene mogućnosti djelovanja.

1583 Dok to pišem čujem škripanje zubiju sotone, koji ne može podnijeti Božje milosrđe. On udara naokolo predmetima u mojoj ćeliji, ali u sebi osjećam tako veliku snagu Božju da me se ništa ne tiče kad je bijesan neprijatelj našeg otkupljenja (152) – pišem mirno dalje.

1584 O neshvatljiva Božja dobroto, Ti nas štitiš na svakom koraku. Neka se neprestano slavi Tvoje milosrđe; jer nisi se zbratimio s anđelima nego s ljudima. To je tajanstveno čudo Tvojeg milosrđa. Svo naše povjerenje je u Tebi, Isuse Kriste, našem prvorođenom Bratu, pravom Bogu i pravom Čovjeku. Trese se moje srce od radosti, kad vidim kako je Bog dobar prema nama bijednim i nezahvalnim ljudima. Kao dokaz svoje ljubavi daje nam se On kao neshvatljivi dar – Sebe Samog u osobi Svojeg Sina. Tu tajnu ljubavi nećemo iscrpiti u vječnosti. O čovječanstvo, zašto malo misliš na to da je Bog zaista među nama. O Janje Božje, ne znam, čemu se najprije diviti. Tvojoj nježnosti, Tvojoj skrovitosti i trošenju za ljude ili

727 Tj. otac Andrasz (v. g. 20)

728 Tj. prof. Sopoćko (v. g. 48.)

729 Poglavarice s. F. bile su: M. Malgorzata Gimbutt (v. g. 29) – na početku novicijata i III. probacije prije vječnih zavjeta. M. Rafaela Buczynska (v. g. 41) u Krakówu i Warszawi i M. Rósa Klobukowska (v. g. 69) u Plocku; M. Ksawera Olszamowska (v. d.) u Kiekrzu; M. Borgia Tichy (v. g. 219) – u Vilni; M. Serafina Kukulska (v. g. 185) u Walendówu. Sestra Ksawera, građanskim imenom Janina Olszamowska, rođena je 1883. i stupila je u Kongregaciju 1912. godine. Bila je predstojnica u Kiekrzu i Warszawi. Potom je bila vrhovna tajnica. Umrla je 11. III 1970. u Krakówu.

730 Vrhovna poglavarica bila je M. M.M. (v. g. 16.)

731 Ovdje se misli na M. Krzyzanowsku, predstojnicu u Vilni i Krakowu (v. g. 84)

732 Učiteljica novakinja bila je M. Maria Jósefa Brzoza (v. g. 32)

trajnom čudu Tvojeg milosrđa, što mijenja duše (153) i budi ih na vječni život. Iako si tako skriven, ovdje se jače otkriva Tvoja svemoć, nego kod stvaranja čovjeka. Svemoć Tvojeg milosrđa djeluje u opravdanju grešnika, ali djelovanje je tiho i skrovito.

1585 Ukazanje Majke Božje. U velikoj svjetlosti ugledah Majku Božju. Nosila je bijelu haljinu posutu malim zlatnim zvijezdama, rukavi u trokut zlatom obrubljeni. Njezin plašt je bio nebeskoplav, lagano prebačen preko ramena. Na glavi je nosila lagano položenu prozirnu koprenu; kosa je bila otvorena, lijepo složena; nosila je zlatnu krunu s križićima na šiljcima. Na lijevoj ruci je držala Dijete Isusa. Tako još nikad nisam bila vidjela Majku Božju. Dobroćudno me gledala i rekla: "Ja sam Majka Božja svećenikâ".[733] Spustila je Dijete Isusa s ruke na zemlju, podigla svoju desnu ruku prema nebu i rekla: "O Bože, blagoslovi Poljsku, blagoslovi svećenike." Onda reče meni: "Reci svećenicima, što si vidjela". (154) Odlučila sam to kazati kod prve prigode ocu,[734] ali sama ovo ukazanje nisam mogla razumjeti.

1586 O moj Isuse, Ti vidiš kako veliku zahvalnost osjećam za prof. Sopoćka, koji je toliko daleko doveo Tvoje djelo. Ta je ponizna duša izdržala sve oluje. Nije se dala obeshrabriti protivljenjima,[735] nego je vjerno slijedila Božje zahtjeve.

1587 † Kad je jedna sestra,[736] koja je u dužnosti bila vrlo nemarna, preuzela njegu bolesnika, zaista se bilo prisiljeno mrtviti. Jednog dana odlučih to kazati poglavarima, ali čula sam glas u svojoj duši: "*Podnosi to strpljivo. Jedna druga će to izvijestiti*". No njega je trajala cijeli mjesec. Kad sam već pomalo mogla ići u blagovalište i na pauze odmora, čula sam riječi u svojoj duši: "*Sad će druge sestre* (155) *izvijestiti o nemarnosti te redovnice pri njezi bolesnika, ali ti šuti i ne javljaj se za riječ u ovoj stvari.*" Započeo je žestoki sukob riječima o toj sestri, a ona nije mogla sebi pronaći ništa u obranu. Tako sve sestre rekoše zajednički: "Morate se popraviti, Sestro, i bolje služiti bolesnicima". Vidjela sam da Isus ponekad ne želi, da sami govorimo. On ima Svoje puteve i zna kad to treba biti kazano.

1588 Danas sam čula riječi: "*U Starom Sam zavjetu slao Mojemu narodu proroke s munjama i grmljavinom. Danas te šaljem cijelom čovječanstvu s*

733 Usp. Kraszewski Zbigniew: Udzial Matki Bozej w Dziele Odkupienia (Sudjelovanje Majke Božje u Djelu otkupljenja). Sabrano djelo s naslovom "Gratia Plena", Poznan 1965.

734 Radi se o ocu Andraszu (v. g. 70)

735 Misli se na poteškoće u vezi širenja novih oblika pobožnosti Božanskog milosrđa.

736 U njezi bolesnika djelovale su tada s. Dionizja Zmuda Trzebiatowska i s. Marcelina Kobrzyniecka. Nije poznato o kome se radi u ovom slučaju (v. g. 588)

Mojim milosrđem. Neću kažnjavati ranjeno čovječanstvo nego ga ozdravljati, pritisnuti ga na Moje milosrdno Srce. Kaznama se koristim kad Me na to prisiljavaju. Moja ruka se ne hvata rado mača pravednosti. Prije Dana pravednosti šaljem Dan milosrđa." – Uzvratih: "O moj Isuse, govori Sam dušama, jer moje su riječi beznačajne."

(156) I. M. J.

1589 Čekanje duše na Gospodinov dolazak

Ne znam, Gospodine, u koji ćeš čas doći.
Stalno bdijem i osluškujem kao Tvoja izabrana zaručnica.
Ti voliš nezamjećeno Se približavati.
Uskoro će Te ugledati, Gospodine, oni čista srca.

Očekujemo Te, Gospodine, u šutnji i tišini,
Srcem, koje se trese od čežnje.
Željno, u nesavladivoj punini,
Osjećam kako moja ljubav prema Tebi prelazi u užarenost.
Na kraju života uzdizat će se plamsajući nebeskom šatoru.
Tad će se sve ispuniti, sve što mi se sviđa.

Dođi skoro, moj preslatki Gospodine,
I uzmi moje žeđajuće srce,
Visoko gore, Tebi u nebesku domovinu,
Gdje vječno traje vez Života Tvoga.

Život na zemlji stalno je umiranje.
Moje srce osjeća se za vječne visine određenim.
Ovdje, u zemaljskoj dolini, ništa naslijediti ne želim,
Svoju očinsku kuću mogu vidjeti samo u nebu.

Božje milosrđe vječno ću slaviti

S. M. Faustina od Presvetog Oltarskog sakramenta
Kongregacije sestara
Naše Gospe od Milosrđa

Bilježnica VI

(1) I.M. J.

1590 Moja duša kliče neshvatljivom Božanskom milosrđu. Sve Njemu na slavu...

Kraków, 10. II 1938.
Šesta bilježnica

S. Faustina od Presvetog Oltarskog sakramenta
iz Kongregacije sestara Naše Gospe od Milosrđa

1591 Moje srce čezne za mojim Bogom,
Koji dan i noć u našoj sredini živi.
Kao bijela Hostija On nam se daje,
On, koji pokreće cijeli svemir.

Moje srce čezne za onim mjestom,
Gdje boravi moj Gospodin, zakriven, potrošen sav u ljubavi.
Osjeća se svijetli izvor života,
Pravoga Boga, Koji je ovdje skriven nazočan.

1592 (2) 10. II 1938. Za vrijeme razmatranja Gospodin mi je dao upoznati radosti neba i svetih, koje im pripravlja naš dolazak. Oni ljube Boga kao jedini predmet svoje ljubavi, ali oni ljube i nas nježno i od srca. No radost teče od Lica Božjeg na sve, jer Ga gledamo licem u lice. To lice je tako lijepo da duša upada u stalno nove zanose.

1593 Sam me Gospodin potiče pisati molitve i himne o Njegovom milosrđu i te pjesme hvale formalno mi se tiskaju na usne. Mogla sam promatrati da su mi upravo oblikovane dolazile svijesti, riječi slavljenja Božanskog milosrđa. Stoga odlučih, koliko je moguće, zapisivati ih. Osjećam se tjeranom od Boga na to.

1594 Jedna od sestara[737] posjetila me je na kratko. Nakon što smo bile malo razgovarale o poslušnosti, ona mi reče: "Ah, sada razumijem kako su sveci (3) postupali. Zahvaljujem Vam, Sestro. U moju se dušu vratilo veliko prosvjetljenje. Puno sam naučila."

1595 O moj Isuse, to je Tvoje djelo. Ti si govorio ovoj duši, jer je ta sestra došla upravo onda k meni kad sam bila posve uronjena u Boga i točno u tom trenutku bila sam otpuštena iz više sabranosti. O moj Isuse, znam da biti korisna duša znači težiti najužem sjedinjenju s Tobom, Vječnom

737 Nije se moglo utvrditi na koju se sestru misli.

ljubavi. Jedna riječ s Bogom sjedinjene duše potiče kod drugih više dobra nego rječiti postupci i propovjedi jedne nesavršene duše.

1596 † Vidjela sam kako se otac A.[738] čudio mojim napredovanjima, ali sve na slavu Božju. Velika je Tvoja milost, Gospodine, što uzdiže dušu visinama. Moja zahvalnost prema Bogu je velika, jer mi je On dao rasvjetljena svećenika.[739] Ti si me mogao nadalje ostaviti u nesigurnosti i oklijevanju, ali Tvoja mi je dobrota (4) pomogla. O moj Isuse, nisam sposobna nabrojiti Tvoja dobročinstva...

1597 – *"Moja kćeri, borba će trajati do smrti. Posljednji dah će je dovršiti. Blagošću ćeš pobijediti."*

1598 13. II 1938. Vidjela sam kako Gospodin nerado ide nekim dušama u Sv. pričesti. Ponovio je riječi: "*U neka srca idem kao na ponovnu muku*".

1599 Za vrijeme Svetog sata, kojeg sam nastojala održavati, ugledala sam Isusa u mukama govoreći mi slijedeće riječi: "*Moja kćeri, ne pazi previše na posudu milosti, nego na samu milost koju ti dajem. Kad ti se posuda uvijek ne dopada, onda su ugrožene i milosti. Hoću te opomenuti pred tim i želim da se nikad ne osvrćeš na posudu u kojoj ti pružam Moje milosti. Neka sva pažnja tvoje duše budu usmjerena, (5) koliko je god moguće vjerno Mojoj milosti.*"

1600 † O moj Isuse, ako Ti Sam ne utažiš čežnju moje duše, nitko je neće ublažiti ili stišati. Svako Tvoje približavanje rasplamsa u mojoj duši novo oduševljenje ljubavi, ali i novo umiranje. Uprkos Tvojem tako izvanrednom približavanju mojoj duši ljubim te iz udaljenosti i moje srce umire u zanosu ljubavi. To još nije vječno, konačno sjedinjenje, iako se tako često susrećeš sa mnom i to bez zakrivanja. Ali time otvaraš bezdan ljubavi i čežnje za Tobom, o Bože, u mojoj duši i mojem srcu. Taj beskrajni ponor pun čežnje za Bogom ne može nitko posve na zemlji zasititi.

1601 Gospodin mi je dao spoznati koliko On želi savršenost izabranih duša. – "*Izabrane duše su svjetiljke u Mojoj ruci, koje bacam u tamu svijeta i nju tako osvjetljujem. Kao noćne zvijezde, tako osvjetljuju izabrane duše zemlju.* (6) *Što je duša savršenija to je veća i dalje dopire svjetlost, koju ona isijava. Ona može biti skrovita i čak biti nepoznata svom bližnjemu a ipak odsijava svoju svetost u duše najudaljenijih zemalja.*"

1602 Danas mi reče Gospodin: "*Kćeri, kad dolaziš na Sv. ispovijed, vrelu Mojeg milosrđa, stalno teče na tvoju dušu iz Srca Moja izviruća Krv i Voda i posvećuje tvoju dušu. Svaki put kad ideš na Sv. ispovijed posve uroni velikim*

738 Ovdje se misli na oca Andrasza (v. g. 70)
739 Ovdje se misli na oca Andrasza (v. g. 70)

povjerenjem u Moje milosrđe, da bih mogao izliti na tvoju dušu puninu Mojih milosti. Kad dolaziš na ispovijed, znaj da Ja Sam čekam na tebe u ispovjedaonici. Zakrio Sam se svećenikom, ali u duši djelujem Ja Sam. Ovdje susreće bijeda duše Boga milosrđa. Reci dušama da iz ovog vrela milosrđa mogu crpiti samo (7) posudom povjerenja. Ako je njihovo povjerenje veliko, Moja velikodušnost je bezgranična. Rijeke Moje milosti preplavljaju ponizne duše. Ohole su uvijek u siromaštvu i bijedi, jer se Moja milost okreće od njih, te ide poniznim dušama."

1603 14. II (38). Za vrijeme klanjanja čula sam riječi: "*Moli za jednu učenicu,*[740] *kojoj je jako potrebna Moja milost*". Upoznadoh tu dušu N.; iskreno sam molila i Božje je milosrđe zahvatilo tu dušu.

1604 Kad sam više put molila za vrijeme klanjanja "Sveti Bože", obuzela me živa Božja nazočnost i postavljena sam u duhu pred Božje veličanstvo. Vidjela sam kako anđeli i sveti iskazuju Bogu čast. Božja slava je tako velika, da je čak ne želim pokušati opisati, jer to nisam u stanju a duše bi mislile da sam to sve ja (8) opisala. – Sveti Pavle, sada razumijem zašto nisi htio opisati nebo;[741] ti si samo kazao, što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripravio onima koji Ga ljube.[742] Tako je to, i sve što je od Boga izašlo, vraća Mu se nazad i iskazuje Mu savršenu čast. Ali sada, kad gledam na moju zahvalu Božjoj časti, kako je ona siromašna! Ona je samo mala kaplja u usporedbi sa savršenim nebeskim iskazivanjem štovanja. O kako si Ti dobar, Bože, da primaš moju pohvalu i milosno mi obraćaš Tvoje Lice, pri čemu mi daješ znati da Ti je ugodna naša molitva.

1605 – "*Piši o Mojoj dobroti, što ti dolazi u pamet*". Uzvratih: "Ali Gospodine, ako previše napišem?" Gospodin je uzvratio: "*Moja kćeri, i kad bi ti istodobno govorila sa svim ljudskim i anđeoskim jezicima, ti ne bi mogla previše kazati. Štoviše, tek onda bi proslavila dijelić Moje dobrote* (9). *Mojeg neiscrpivog milosrđa.*"

O moj Isuse, Ti Sam polaži riječi u moja usta da bih Te dostojno slavila. – "*Moja kćeri, budi mirna, čini ono što ti zapovijedam. Tvoje misli su sjedinjene s Mojim. Tako piši, što ti dolazi u pamet. Ti si tajnica Mojeg milosrđa. Ja sam te izabrao za ovu službu u ovom i u budućem životu. Ja to želim tako uprkos svom protivljenju, kojeg ti se iskazuje. Znaj, Moje se zadovoljstvo ne mijenja.*" U tom trenutku uronila sam u velikoj poniznosti

740 Nije se moglo utvrditi, na koga se misli.
741 S. F. nadovezuje se ovdje na riječi sv.Pavla (usp. 2.Kor 12,1-7)
742 Usp. 1 Kor 2.9

pred Božjim veličanstvom. Ali što sam se dublje ponizila, to me je dublje prožela Božja nazočnost...

1606 O Isuse, moja jedina utjeho. O kako je užasno progonstvo, o kojom divljinom još trebam proći. Moja duša prodire kroz užasnu guštaru različitih poteškoća. Kad me Ti Sam, Gospodine, ne bi podupirao, ne bi moglo biti govora o napredovanju.

1607 (10) 16. (II. 1938.) Kad sam molila na nakanu jednog određenog svećenika živom Isusovom Srcu u Presvetom Oltarskom sakramentu, Isus mi je dao trenutačno upoznati Njegovu dobrotu govoreći mi: "*Neću više tražiti nego što mu dostaju snage.*"

1608 † Kad sam saznala o ponekim patnjama i poteškoćama jedne određene osobe,[743] koje je nosila u ovom cijelom Djelu, zamolih prije Sv. pričesti da mi Isus da upoznati da možda te muke nisu poradi mene. "Moj preslatki Isuse, po Tvojoj beskrajnoj dobroti i milosrđu, molim Te, daj mi spoznati, da li Ti se u ovoj stvari nešto ne sviđa ili se s moje strane nalazi neka krivica. Ukoliko jest, onda Te molim, ispuni moje srce nemirom pri Tvom dolasku i daj mi osjetiti Tvoje nezadovoljstvo. Ali ukoliko sam u tome bez krivice, učvrsti me u miru." Pri primanju Gospodina moja je duša ispunjena dubokim mirom. Gospodin mi je dao spoznati da je Djelo izloženo kušnji, ali (11) Bogu zato nije manje drago. To me vrlo obradovalo, ali udvostručih svoje molitve, da bi Djelo izašlo nepovrijeđeno iz vatrene kušnje.

1609 O moj isuse, kako je dobro biti na križu, ali zajedno s Tobom. S Tobom, moja Ljubavi, moja je duša uvijek razapeta na križu i napojena gorčinom. Ocat i žuč dodiruju moje usne. Dobro je tako, dobro da je to tako, jer je Tvoje Božansko Srce cijeli život bilo napojeno gorčinom. I za ljubav si primio nezahvalnost. Ti si bio toliko ispunjen boli, da se Tvojim usnama otela bolna optužba, da Si tražio tko bi Te mogao utješiti, ali nisi našao nikoga.[744]

1610 † Kad sam zamolila Gospodina da milostivo pogleda na jednu određenu dušu[745], koja se sama bori protiv mnogih poteškoća, Gospodin mi je dao trenutno spoznati da su pod njegovim nogama svi kao prašina. – "*Ne užasavaj se, ti vidiš da oni po sebi ništa ne mogu. I kad dopustim da prividno trijumfiraju, to činim zbog Mojih neistraživih* (12) *razloga.*" Kad sam vidjela kako sve ovisi od Gospodina, osjetila sam veliko smirenje.

743 Vjerojatno se ovdje misli na prof. Sopoćka (v. g. 48). S. F. mogla je i misliti također na oca Andrasza (v. g. 70) ili M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84.)
744 Usp. Ps 69 (68), 21.
745 Vjerojatno misli s. F. na prof. Sopoćka (v. g. 48.)

1611 † Kad gospodin Kapelan[746] dolazi s dragim Spasiteljem, postoje trenuci u kojima me obuzima izvanredna živa Božja nazočnost, pri čemu mi Bog daje spoznati Njegovu svetost. Onda vidim najmanje zrnce prašine u mojoj duši i prije svake Sv. pričesti želim očistiti svoju dušu. Upitah ispovjednika i on reče, da nije potrebno ispovjediti se prije svake Sv. pričesti. Te sitnice nadoknađuje Sv. pričest, i iskušenje je kod Sv. pričesti razmišljati o ispovijedi. Nisam dalje objašnjavala stanje svoje duše jer to nije moj duhovni vođa, nego ispovjednik.[747] Ova spoznaja mi ne oduzima vrijeme, brža je od munje, rasplamsava moju ljubav i ostavlja spoznaju same mene...

1612 (13) † 20 II. (38) Danas mi je Gospodin odgovorio: "*Tvoja mi je ljubav potrebna za spasenje duša.*"

1613 O moj Isuse, čini sa mnom što se Tebi sviđa. – Nisam imala hrabrosti moliti Isusa za veće muke, jer sam posljednje noći toliko trpjela da ne bih mogla podnijeti jednu kap preko onog što mi je sam Gospodin dao. Gotovo sam za vrijeme cijele noći imala tako žestoke bolove da sam mislila, da će mi se razderati cjelokupna utroba. Uzete lijekove sam povratila. Kad sam se sagnula do zemlje, izgubila sam svijest i tako ostala (14) neko vrijeme glavom oslonjena o tlo. Vrativši se svijesti primjetila sam da je cijelo moje tijelo pritiskalo lice i glavu i da sam ležala u povraćenom. Mislila sam da bi to već bio kraj. Draga Majka predstojnica[748] i sestra Tarcyzja[749] spasile su me koliko su god mogle brže. Isus je zahtijevao trpljenje a ne smrt. O moj Isuse, čini sa mnom što se Tebi sviđa. Daj mi samo snage za trpljenje. Kad me podržava Tvoja snaga, sve mogu izdržati. O duše, koliko vas ljubim!

1614 Danas mi dođe jedna od sestara[750] i reče: "Sestro, čudno nešto osjećam. Nešto mi govori da trebam doći k Vama i povjeriti Vam moje različite

746 S. F. je tada bila u Krakówu. Radi se o dr. Czaputi (v. g. 34)

747 Dr. Czaputa je bio ispovjednik novicijata. Neke sestre zavjetovanice koristile su prigodu kod njega se ispovjediti. S. F. naglašava ovu razliku. Njen duhovni vođa bio je u to vrijeme otac Andrasz.

748 Ovdje se misli na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84)

749 S. Tarcyzja, građanskim imenom Kazimiera Piotrowicz, rođena je 1891. godine. Stupila je 1912. u Kongregaciju. U Kući Krakówa djelovala je na kratko kao bolničarka.

750 Vjerojatno se misli na s. Ameliu, koja je prijateljevala sa s. F. Amelia, građanskim imenom Stanislawa Socha, rođena je 15. V. 1911. U Kongregaciju je stupila 1930. godine. Vrlo rano liječnici su otkrili na njenoj ruci tuberkulozu kostiju. S. Amelia se zaprepastila nad tim. Pribojavala se time postati teretom Kongregaciji i molila je s. F. izmoliti joj skoru smrt. S. F. joj je obećala, da će ona umrijeti godinu dana poslije njezine smrti. To se također i dogodilo. S. Amelia umrla je 4. X 1939.

stvari prije nego što umrete. Sestro, jer vi mi to možete obaviti kod Gospodina. Nešto mi stalno govori da mi Vi to možete izmoliti." Iskreno joj uzvratih da u duši osjećam, (15) da ću poslije smrti moći kod Boga izmoliti više nego sada. Na nju ću misliti pred Njegovim prijestoljem.

1615 Kad sam na kratko došla u susjednu spavaonicu, posjetiti bolesne sestre,[751] jedna od sestara reče: "Sestro, kad umrete, neću Vas se bojati. Dođite mi poslije smrti jer Vam imam povjeriti jednu tajnu duše da to obavite za mene kod Isusa. Znam, da mi to možete izmoliti kod Gospodina". Budući da je ona to javno govorila, uzvratih joj slijedeće: "Gospodina". Budući da je ona to javno govorila, uzvratih joj slijedeće: "Gospodin je vrlo diskretan. On nikom ne žrtvuje tajne, što postoje između Njega i neke duše".

1616 O moj Gospodine, zahvaljujem Ti što me mrtvenjem činiš Sebi sličnim. Vidim da se moja zemaljska ljuska počela mrtviti. Radujem se tome (16) što ću uskoro biti u kući mojeg Oca.[752]

1617 27. II (38) Danas sam bila na ispovijedi kod oca An.[753] Postupala sam tako kako je to Isus želio. Nakon Sv. ispovijedi dođe punina svjetlosti u moju dušu. Tada sam čula glas: "*Budući da si dijete, ostaješ na Mojem Srcu. Tvoja jednostavnost mi je draža nego mrtvenja.*"

1618 Riječi oca An.:[754] "Živi više u vjeri. Moli, da se Božansko milosrđe više širi i tako ovo Djelo dospije u dobre ruke koje će ga odlično voditi. Ti samo nastoj biti dobrom redovnicom. Ali sad, kad osjećaš privlačnu Božju snagu i spoznaješ da je to Gospodin, slijedi to. Posve iskoristi za molitvu predviđeno vrijeme a pribilješke napravi poslije molitve..."

1619 (17) † Drugi dan pokladâ.[755] Pojačavaju se moja tjelesna trpljenja. Još dublje ih povezah s trpećim Otkupiteljem i zamolih Ga za milosrđe cijelom svijetu, što bijesni u svojoj zloći. Preko cijelog dana osjećala sam bol trnove krune. Kad sam se spustila na krevet, nisam mogla položiti

751 U kući je vladala gripa. Mnoge sestre zavjetovanice i novakinje bile su bolesne, između ostalih s. Dionizja (v. g. 588), s. Kajetana i s. Wiktoryna. Teško je utvrditi koje je sestre s. F. posjetila i koje su je molile da im dođe poslije smrti.
S. Kajetana, građanskim imenom Maria Bartkowiak, rođena je 19. I 1911. i stupila 1933. u Kongregaciju. Zajedno je bila sa s. F. od 1936-1938. u Krakówu. U godinama 1965/66. bila je svjedokom u informativnom postupku.
S. Wiktoryna, građanskim imenom Kazimiera Nawrót, rođena je 1910. godine. Stupila je u redovničku zajednicu 1929. godine.

752 Usp. Iv 14,2

753 Misli se na oca Andrasza (v. g. 70).

754 Misli se na oca Andrasza (v. g. 70).

755 Ovdje se misli na dva posljednja dana prije čiste srijede.

glavu na jastuk. Ipak oko deset sati popustiše bolovi i zaspah. Slijedećeg dana osjećala sam jaku iscrpljenost.

1620 † Isuse, Hostijo, kad me Ti Sam ne bi podupirao, ne bih mogla izdržati na križu, ne bih mogla podnijeti muke, ali drži me snaga Tvoje milosti na jednoj višoj razini i moje patnje čini bogate zaslugama. Ti mi daješ snage uvijek ići naprijed i silovito osvajati nebo i u srcu osjećati ljubav prema onima koji nam suprotstavljaju protivštine i prezir. S Tvojom milošću mogu sve.

1621 (18) 1. III 1938. Jednodnevne duhovne vježbe
Za vrijeme razmatranja spoznala sam da bih se trebala skriti koliko je moguće dublje u Srcu Isusovu. Trebala bih razmatrati Njegove žalosne muke i prodrijeti u osjećaje Njegovog Božanskog Srca, koje je puno milosrđa za grešnike. Da bi im izmolila milosrđe, mrtvit ću se u svakom trenutku živeći po Božjoj volji.

1622 U ovom cijelom korizmenom vremenu kao hostija sam u Tvojoj ruci, Isuse. Posluži Se sa mnom da imaš Sam ulaza kod grešnika. Traži, što Ti se sviđa. Nijedna žrtva neće mi biti prevelika kad se radi o dušama.

1623 † Cijeli mjesec (prikazujem) žrtvu Mise i Sv. pričest na nakanu oca Andrasza, da mu Bog da još dublje upoznati Svoju ljubav i milosrđe.

1624 U ovom mjesecu vježbat ću se u tri kreposti što mi ih je preporučila Majka Božja: poniznost, (19) čistoća i ljubav prema Bogu, s dubokim predanjem u Božju volju. Sve prihvatiti – što mi On pošalje.

1625 2. III (38.) Sveto vrijeme[756] posta započela sam tako kao što je Isus želio; savršeno odana Njegovoj svetoj volji; sve što mi pripušta, prihvatiti s ljubavlju. Veća mrtvenja ne mogu prakticirati jer sam vrlo slaba. Duga bolest potpuno je istrošila moje snage. Po patnjama se sjedinjujem s Isusom. Kad razmatram Njegove žalosne boli, umanjuju se moje tjelesne boli.

1626 Gospodin mi reče: *"Povest ću te u cijeloj korizmi u Moju školu. Želim te naučiti trpjeti"*. Uzvratih: "S Tobom, Gospodine, spremna sam na sve". Čula sam glas: *"Ti smiješ piti iz kaleža iz kojeg Ja pijem. Tu čast dat ću ti danas"*...

1627 (20) Danas sam osjećala Isusove boli na cijelom svom tijelu, a Gospodin mi je dao upoznati obraćenje određenih duša.

1628 Za vrijeme Sv. mise vidjela sam ispružena Isusa na križu. On mi reče: *"Moja učenice, gaji veliku ljubav prema onima koji ti nanose boli. Čini dobro onima koji te mrze"*. Uzvratih: "O moj Učitelju, Ti ipak vidiš da ne osjećam

756 Ovdje se radi o uskrsnom pokorničkom vremenu što započinje Čistom srijedom.

nikako ljubav za njih i to me brine." Isus mi odvrati: *"Osjećaji nisu uvijek u tvojoj moći. Da li ljubiš, prepoznat ćeš potom ako nakon doživljenih neprijatnosti i protivljenja zadržiš svoj mir, a za one, od kojih si doživjela bol, moliš i želiš im dobro"*. – Kad sam se vratila ([757] ...)

(21) I. M. J.

1629 O Isuse, Ti moj Stvoritelju i moj Gospodine
U Tvojoj ruci živim kao hostija,
Blijeda, tiha, skrovita i bez ljupkosti.
Ljepota moje duše ostaje nutarnja.

Kao hostija u Tvojoj ruci – Božanski Svećeniče,
Što Ti se sviđa, to čini sa mnom.
Tvojoj volji, Gospodine, potpuno služim,
Jer ona je moja sreća i moja ljepota.

Tebi vapijem, Bože, izmijeni me u Tebe Sama,
U Tvojoj ruci počivam kao hostija tako bijela.
Potpuno skrivena u Tebi želim biti,
U Tvojem milosrdnom Srcu, u raju.

Vječni Svećeniče, kao hostija sam u Tvojoj ruci,
Hostija mojeg tijela zaštićuje me od ljudskog pogleda.
Samo Tvojem oku poznato je predanje i ljubav,
Jer moje srce stalno je s Tvojim povezano.

Božanski Posredniče, kao žrtvena hostija sam u Tvojoj ruci,
U vatri sam kao paljenica na oltaru.
(22) Patnjama satrvena kao pšenica, samljevena,
Prinosim to Tebi na čast i za spasenje duša.

U svetohraništu sam Tvojeg Srca kao hostija,
Uronjena u ljubav Tvoju, životom hodim.
Jedva sam dirnuta strahom ovog svijeta,
Jer Ti si mi utočište, štit i moja obrana.

Na oltaru sam Tvojeg Srca kao hostija,
Vječno u vatri ljubavi rasplamsana.
Sâmo Tvoje milosrđe toliko me uzvisilo,
Tvojoj slavi pružam sve darove i milosti.

757 Misao se prekida.Očito netko je zasmetao kod daljnjeg pisanja, a s. F. nije nastavila misao.

Kao hostija sam u Tvojoj ruci, moj Suče i Otkupitelju.
U posljednjem času mog života, neka me
Svemoć Tvoje milosti dovede na cilj.
Neka je hvaljena Tvoja sućut s posudom Tvojeg milosrđa.

1630 Moj Isuse, jačaj snagu moje duše da Neprijatelj ne dobije ništa. Bez Tebe sam čista slabost. Što bih bila bez Tvoje milosti, ako ne (23) bezdan moje vlastite bijede. Bijeda je moje vlasništvo.

1631 O Rano milosrđa, Srce Isusovo, skrij me u Tvoju dubinu kao tvoje vlastite kapi krvi i nikad me više nemoj pustiti van. Zatvori me u Tvoju dubinu i Ti Sam poučavaj me ljubiti Tebe. Vječna Ljubavi, Ti Sam oblikuj moju dušu da bude sposobna za uzajamnu ljubav. O živa Ljubavi, učini me sposobnom vječno Te ljubiti. Želim vječno na Tvoju ljubav ljubavlju odgovarati. Kriste, jedan Tvoj pogled mi je dragocjeniji nego tisuću svjetova, nego cijelo nebo. Ti, Gospodine, možeš moju dušu tako urediti da Te može razumjeti u potpunosti, takav kakav Ti jesi. Ja znam i vjerujem da Ti sve možeš. Kad bi mi Se Ti mogao tako bogato darovati, tako znam, da to još bogatije možeš činiti. Uvedi me u povjerljivost s Tobom tako duboko, koliko je to moguće jednom ljudskom biću...

(24) I. M. J.

1632 Neshvatljive i velike su mojeg srca želje,
Da ništa ne može ispuniti njegove ponore.
Najljepša stvorenja iz krila svjetova,
Ne mogu nadomjestiti Boga, čak ni za jedan dan.

Jednim sam pogledom proniknula svijet,
I ne nađoh ljubavi za moje srce.
Tako gledah u nebeski šator,
Čeznuh za ljubavlju beskrajnom.

Osjećah da sam Kraljevo dijete,
I budući da sam ovdje stranac i prognanik,
U nebeskom dvoru vidjeh svoj dom,
Tek tamo u svojoj sam domovini.

Ti Sam si Sebi privukao moju dušu,
Vječni Gospodine, Ti si Se sagnuo meni.
Potakao si dušu moju na dublju spoznaju,
Za tajnu ljubavi učinio si me spremnom.

Čista ljubav ohrabri me, ojača u životu.
Niti serafini niti kerubini mačevima me ne uplašiše.
Slobodno koračam onuda gdje se drugi tresu.
(25) Ma gdje ljubav vlada, sve je vjerno.

I iznenada pade pogled moje duše na Tebe,
O Gospodine, Isuse Kriste, na križu razapeti.
S ovom ljubavlju idem u grob,
To je moj Zaručnik, neshvatljivi Bog.

(Duži prekid)[758]

1633 (26) 10. III (38.) Stalne tjelesne patnje

Na križu sam s Isusom. Jednom mi reče Majka predstojnica:[759] "To je manjak ljubavi prema bližnjemu kod Vas, sestro, jer Vi pojedete nešto, poslije imate poteškoće i tim smetate drugima u noćnom spavanju."[760] Točno znam, da bolovi, koji su postali zamjetni u mojoj utrobi, nisu uzrokovani hranom – to je utvrdio i liječnik.[761] Što više to su organske smetnje, točnije kazano – Božja stvar. Nakon ove primjedbe donijela sam odluku više trpjeti u skrovitosti i ne moliti za nikakvu pomoć, jer ona i tako nije svrhovita. Sve mjere vode do povraćanja. Uspjelo mi je izdržati neke napade, za koje samo Isus zna. Ti su bolovi tako veliki i jaki da mi otimaju svijest. Kad sam već bez svijesti i oblivena hladnim znojem, oni stupnjevito popuštaju. Ponekad traju (27) tri i više sati. O moj Isuse, neka bude Tvoja Sveta volja. Iz Tvoje ruke sve primam. Kad prihvaćam zanose i oduševljenja ljubavi, do zaborava što se oko mene događa, pravo je da u ljubavi prihvaćam bolove, koji mi oduzimaju svijest.

1634 Kad je liječnik[762] došao a ja nisam mogla sići u razgovornicu, jer je postojala određena smetnja, zamolila sam da on dođe meni. Uskoro zatim dođe liječnik u ćeliju i reče, nakon što me je pregledao: "Sve ću kazati sestri bolničarki." Kad je liječnik otišao, dođe sestra bolničarka[763] i ja

758 S. F. je ostavila pola lista neispisana. Sigurno je namjeravala pjesmu dalje nastaviti.
759 Misli se na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84)
760 Bolovi s. F. noću su postajali žešći, stoga je tražila pomoć kod svojih susestara. Predstojnica joj je to zamjerila i predbacila kao manjak ljubavi prema bližnjemu.
761 Vjerojatno se misli na dr. Silberga (v. g. 372)
762 Danas se više ne može kazati koji je to bio liječnik. Često je dolazio dr. Stoch. Nedostaju pobliži podaci o njegovoj osobi.
763 Sestre bolničarke bile su: s. Krizostoma Korzak (v. g. 426) i s. Tarcyzja Piotrowicz (v. g. 749).

navedoh razlog, zbog kojeg nisam mogla otići u razgovornicu.[764] Ona je pak pokazala veliko nezadovoljstvo. Na moje pitanje: "Sestro, što je liječnik rekao o bolovima?" – ona uzvrati, on nije ništa kazao, to nije ništa; (28) on reče da bolesnici čine ludorije, – i otiđe. Tada rekoh Bogu: "Kriste, daj mi snage i ustrajnosti trpjeti. Daj mi u srce čiste ljubavi prema ovoj sestri." Poslije toga ona nije cijeli tjedan provirila kod mene. Bolovi se ponoviše punom silinom i trajahu gotovo cijelu noć. Mislila sam, da je to već kraj. Starješine odlučiše poći jednom drugom liječniku[765] i taj je utvrdio ozbiljno stanje. On mi reče: "Novo zdravlje se tu više ne da ugraditi. Nešto se još može zaliječiti ali o potpunom zdravlju ne može biti ni govora." Propisao je lijekove protiv bolova i nakon njihova uzimanja veći napadi su izostali. " Ako Vi, Sestro, ovamo dođete, potrudit ćemo se zakrpati Vaše zdravlje, koliko je to još moguće." Ovaj je liječnik htio da hitno dođem tamo na liječenje.[766] O moj Isuse, kako su čudni Tvoji putovi.

1635 Isus mi je zapovijedio sve to zapisati (29) za utjehu onim dušama, koje ponekad naiđu na slične muke.

1636 Premda sam se osjećala jako slabo, posjetila sam tog liječnika,[767] jer je to bila volja mojih poglavara. Sestra,[768] koja me je pratila, mrzovoljno je putovala sa mnom. To mi je pokazala više puta. Najzad ona reče: "Šta ćemo, za kočiju imam malo novaca". Na to nisam ništa odgovorila: "Možda neće biti nijedna kočija? Kako ćemo svladati taj daleki put?" Ona reče to i mnoge druge stvari samo da bi me uznemirila, jer dragi poglavari imaju za sve dovoljno novca, i nije bilo premalo. Kad sam cijelu stvar bila proniknula u duhu, morala sam se smijati. Rekoh toj sestri, da sam posve mirna. Trebali bismo se pouzdati u Boga. Ali vidjela sam da ju je raz-
1637 draživala moja duboka smirenost. Tada sam počela za nju moliti. – O moj Gospodine, ovo sve (30) za Tebe, da bih jadnim grešnicima izmolila milosrđe.

Kad sam se vratila, bila sam tako iscrpljena da sam odmah morala leći. Upravo je bila tromjesečna ispovijed i potrudih se još ispovijediti. Nisam samo imala potrebu ispovijediti se, nego se i posavjetovati s duhovnim

Nije se moglo utvrditi, koja je tada pratila liječnika.

764 Ta soba služila je sestrama zapravo kao gostinjska soba. Kod liječničkih pregleda služila je kao soba za preglede i liječenje.

765 Vjerojatno se ovdje radi o dr. Silbergu (v. g. 372)

766 S. F. je trebala u bolnicu za zarazne bolesti – tzv. "lječilište" u Pradnik kod Krakówa (v. g. 372)

767 Misli se na dr. Silberga (v. g. 372)

768 Nije se moglo utvrditi na koju se sestru misli.

vođom.[769] Započela sam s pripravom, ali osjećala sam se tako slabom da sam odlučila zamoliti Majku predstojnicu,[770] budući da sam se osjećala slabom,[771] da me pusti ispovijediti se prije novakinja. Majka predstojnica uzvrati: "Potražite voditeljicu novakinja.[772] Ako Vam ona dopusti ispovijediti se prije novakinja, onda je dobro." Bile su još samo tri sestre za ispovijed, stoga sam čekala, jer nisam imala snage tražiti voditeljicu novakinja. U ispovjedaonici bilo mi je toliko loše da nisam mogla podnijeti račun o svojoj duši i jedva sam bila sposobna ispovijediti se. Ovdje sam upoznala kako je duh zahtjevan.[773] (31) Samo slovo ne umnožava ljubav.[774]

1638 Toga je dana došlo do određenih nesporazuma između predstojnice i mene.[775] To nije bilo niti njezinom niti mojom krivicom, ali ostalo je moralno trpljenje, budući tu stvar nisam mogla razjasniti. Radilo se o jednoj tajni. Stoga sam morala trpjeti, premda sam mogla jednom riječju dokazati istinu.

1639 20. Danas sam pratila u duhu jednu dušu koja je bila na samrti.[776] Izmolila sam joj pouzdanje u Božje milosrđe. Bila je na rubu očaja.

1640 Današnju noć poznaješ samo Ti, o Gospodine. Prikazala sam žrtvu za jadne, okorjele grešnike, da bih njima izmolila Tvoje milosrđe. Bičuj i peci me, da bi mi Ti dao duše grešnika a posebno... O Isuse, kod Tebe ništa neće biti izgubljeno. Ti imaš sve, ali daj mi duše... grešnika.

1641 (32) Kod klanjanja, za vrijeme četrdesetsatne pobožnosti, reče mi Gospodin: "*Moja kćeri, piši, da Me nehotični prestupci duša ne zaustavljaju u Mojoj ljubavi prema njima, i ne sprečavaju da se sjedinim s njima. Ali i najmanji prekršaj, samovoljno učinjen, zaustavlja Moje milosti. Takve duše ne mogu obasipati Mojim darovima.*"

1642 † Isus mi je dao spoznati da sve ovisi o Njegovoj volji i podario mi je duboki mir s obzirom na cijelo Djelo.

769 Misli se na oca Andrasza (v. g. 70)

770 Ovdje se radi o M. Ireni Krzyzanowskoj (v. g. 84)

771 U redovničkoj zajednici bilo je uobičajeno da se najprije ispovijede novakinje, poslije njih sestre zavjetovanice. Stoga je predstojnica uputila s. F. voditeljici novakinja po dopuštenje ispovijediti se prije novakinja.

772 Voditeljica novakinja bila je s. Kaliksta Piekarczyk (v. g. 510)

773 S. F. je na ovom mjestu napisala u Dnevniku riječ "brak" (manjak, nedostatak) i nije dovršila rečenicu. Također nije izbacila tu riječ, iako ne stoji u nikakvoj povezanosti sa slijedećim riječima.

774 Usp. sv. Pavla 2 Kor 3,6

775 Te okolnosti ne mogu se više danas razjasniti.

776 Nije se moglo utvrditi o kome se radi.

1643 – "*Slušaj, Moja kćeri, premda su sva djela, koja nastaju na osnovu Moje volje, izložena velikim patnjama, tako razmisli, da li je ijedno od njih bilo izloženo većim mukama od Mojeg izravnog djela, Djela otkupljenja. Ti se ne bi trebala puno užasavati zbog neprilika. Svijet nije tako moćan, kako izgleda. Njegove su snage usko ograničene. Znaj, (33) Moja kćeri, kad je tvoja duša ispunjena žarom Moje čiste ljubavi, nestaju sve poteškoće kao magla pred sunčevim zrakama. One se boje napadati takvu dušu. Svi protivnici boje se sukobljavati s njom, jer osjećaju da je ona jača od cijelog svijeta...*"

1644 – "*Moja kćeri, čini u ovom Djelu milosrđa toliko puno koliko ti dopušta poslušnost, ali jasno izloži ispovjedniku Moju najmanju želju. Što on odluči, vjerno ispunjavaj i ne odstupaj od toga. Inače Mi se ne bi sviđala...*"

1645 25. III (38) Danas sam ugledala trpećeg Gospodina. Sagnuo se nada mnom i reče tiho šapćući: "*Moja kćeri, pomozi Mi, otkupiti grešnike*". Tada se ispuni moja duša žarkom ljubavlju za spasenje grešnika. Kad je opet došla sebi, znala sam (34) na koji način trebam spašavati duše i pripremah se na veća trpljenja.

1646 † Danas[777] se moje muke pojačaše. Osim toga osjećala sam (Isusove) rane na rukama, nogama i boku. Nosila sam to strpljivo. Osjetila sam bijes neprijatelja duše, ali nije me ni dodirnuo.

1647 1. IV (38). Danas se opet osjećam loše. Visoka temperatura me počinje rušiti. Nikakve hrane ne mogu uzimati. Rado bih bila popila nešto osvježavajućeg, ali desilo se da nije u mojem vrču bilo vode. Sve, Isuse, za izmoliti milosrđe dušama.

Kad sam velikom ljubavlju obnovila svoju nakanu, dođe jedna od novakinja[778] i donese mi veliku naranču što je posla voditeljica novakinja.[779] U tome sam vidjela Božju ruku. To se ponovilo još nekoliko puta. (35) U to vrijeme nisam dobila ništa osvježavajuće za jelo, uprkos mojim molbama i premda su znane moje potrebe. Ipak vidjela sam da Bog traži muku i žrtvu. Ta odricanja ne opisujem iscrpno, jer su vrlo osjetljiva i teška za povjerovati, ali Bog može zahtijevati i takve žrtve.

1648 Namjeravala sam zamoliti Majku predstojnicu[780] za dopuštenje imati u ćeliji nešto ublažujuće za moju veliku žeđ.[781] Prije nego što sam izrekla

---

777 Vjerojatno je to bio petak – 25. III 1938. S. F. osjećala je petcima često bolove na mjestu Isusovih rana (v. Dn. br. 759, 942, 1010, 1055, 1196, 1247, 1468, 1627.).

778 U to vrijeme bilo je 33 novakinja. Teško je iznaći koju je od njih voditeljica poslala s. F.

779 Bila je to s. Kaliksta Piekarczyk (v. g. 510).

780 Misli se na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84).

781 U redovničkoj zajednici nije bilo uobičajeno da sestre zadržavaju u svojim ćelijama nešto za jelo i piće.

ovu molbu, započela je Majka sama od sebe govoriti: "Sestro, trebao bi doći konačno kraj toj bolesti. Ili na lijevo ili na desno. Morat će se provesti liječenje ili inače nešto. Ali tako više ne može ići." Kad sam nakon toga na kratko ostala sama, rekoh: "Kriste, što činiti? Tebe moliti za zdravlje ili za smrt. Nemam nikakvog jednoznačnog uputstva." Tada klekoh i rekoh: "Neka mi bude Tvoja sveta volja. Čini sa mnom Isuse, što Ti se (36) sviđa". U tom trenutku osjećala sam se kao napuštenom i oko mene su se tiskale razne kušnje. U dubokoj sam molitvi našla olakšanje i prosvjetljenje. Spoznala sam, da me je predstojnica samo kušala.

1649 Ja ne znam kako se to dogodilo, da je soba u kojoj sam ležala, bila toliko zapuštena. Ponekad dulje od dva tjedna nije čišćena. Često nije nitko zapalio vatru u peći. Iz tog razloga pojačao se kašalj. Ponekad sam zamolila, ponekad se nisam usuđivala moliti. Kad me je jednom posjetila Majka predstojnica[782] i upitala, da li bi se ovdje trebalo grijati, zanijekala sam, jer vani je već bilo toplo i prozor je bio otvoren.

1650 Prvi petak. Kad sam uzela u ruke "Glasnik Božanskog Srca"[783] i čitala o proglašenju svetim Andrije Bobole, iznenada sam osjetila u svojoj duši (37) tako veliku želju da bi i u nas mogla biti jedna svetica. Plakala sam kao dijete nad tim da u nas nema ni jedne svetice. Rekoh Gospodinu: "Poznajem Tvoju velikodušnost a ipak čini se da Si prema nama manje velikodušan." Opet sam plakala kao malo dijete. Tada mi reče Gospodin: "*Ne plači, ti si svetica.*" Trenutno moju dušu ispuni Božje svjetlo i spoznadoh koliko ću trpjeti. Tako rekoh Gospodinu: "Kako će to biti, Ti si mi govorio o jednoj drugoj kongregaciji." Gospodin uzvrati: "*Znati kako će to biti, nije tvoja stvar, nego biti vjernom Mojoj milosti i uvijek ono činiti što je u tvojoj moći i što ti dopušta poslušnost...*"

1651 † Danas mi dođe jedna sestra[784] i reče da se jedna određena sestra[785] vrlo mazi u svojoj bolesti, i da je to ljuti. Ona bi je rado naružila, ali nije iz ove kuće. Pokazala sam svoje čuđenje nad time da ona tako misli: "Razmislite ipak, Sestro, koliko neprospavanih noći ima ta bolesnica i koliko suza..." Potom ta sestra promijeni svoje mišljenje.

---

782 Bila je to M. Irena Krzyazanowska (v. g. 84)

783 Mjesečnik (v. g. 596)

784 Nije utvrđeno koja je to sestra bila.

785 Nije se moglo utvrditi, nakoga se misli. S. Dionizja (v. g. 588) upravo je izdržala operaciju žuči. S. Kajetana (v.g. 751) i s. Fabiola (v. g. 376) bile su u to vrijeme isto tako bolesne.

(38) I.M. J.

1652 Veličaj dušo moja Božje milosrđe,
U Njemu samo, srce, pravu radost nađi.
On te je za ovo Djelo izabrao,
Objavljuj slavu i dobrotu Njegovu.

Neizmjerna je njegova dobrota, neistražena,
Neizbrojano Njegovo smilovanje.
Tko Njemu dolazi, prihvaćenim se osjeća,
U Očevu krilu zaštićen i izabran.

Sretna je duša koja se pouzdaje u Tvoju dobrotu,
Ljubav i mir vlastiti su joj.
Tko posve gradi na Tvojem milosrđu,
Njega Ti braniš, kao vlastito Svoje dijete.

O dušo, ma tko ti bila u ovom svijetu,
Kad bi tvoji grijesi kao crna noć bili ,
Ne plaši se pred Bogom, Koji te uzdržava,
Jer velika je moć milosrđa Njegova.

(39) I.M.J.

1653 Za nebeskim svjetlom, gdje kraljuje moj Bog
Čezne moja duša.
Samo tamo osjeća se domaćim moje srce,
Svo moje biće za nebom teži.

Žurim nebu, Samom Bogu,
Svetosti i žaru ljubavi.
Srce i duša Njegovi su,
Od rane mladosti On je sve moje.

U svjetlom sjaju Tvojeg lica,
Moja se čeznutljiva ljubav smiruje.
U ovom progonstvu nestajem,
Jer pravi život djevice jesi Ti.

I. M. J.

Moj se dan bliži kraju,
Već osjećam Tvoj vječni sjaj.
Što osjeća moje srce, to znaš samo Ti,
Poniznost zanijemljuje moje usne – posve.

(40) Već idem vječnoj gozbi,
U nebu, neshvatljivom prostoru.
Nagrada me ne privlači, ni mir, ni odmor,
Najčišću Ljubav – Boga ću gledati.

Idem Te susresti, vječna Ljubavi,
Čežnjom u srcu, što samo za Te zna.
Svoju određenost osjećam prijeko,
U srcu mi čista Božja ljubav gori.

Ocu u vječna nebesa idem,
Iz progonstva, doline suza.
Pritjelovljena nebeskim visinama,
Zemlja za srce pravi izbor nije.

Moj Zaručniče, hitim Tvoju slavu gledati.
Tvoja hvala već sad ispunja mi dušu svjetlošću.
Cijelo nebo poklanja se pred Tobom,
Premda ništavno – drago Ti je moje zahvaljivanje.

(U) vječnoj sreći misliti želim na ljude na zemlji,
Njima milosrđe želim vapiti.
(41) U Boga uronjena želim ih pridobiti za Njega,
Posebno one, koji su tako blizu mojem srcu.

U posljednjem času s nikim ne mogu govoriti,
U šutnji Te željno čekam, moj Gospodine, posve mirna.
Jednom će svatko prosuđivati Božje djelo u meni,
Znam, to će se dogoditi, jer to Bog tako hoće.

I. M. J.

1654 Tko Ti je bliz,
Svojim trnovitim putem ide,
Oslonjen na Isusa Krista,
Istinito i odano.

Bez Tebe, Kriste, ne bih mogla nositi svoje trpljenje,
I nikad se gnusnostima usprotiviti.
Ne bih se usudila iz Tvojeg kaleža piti,
Ali Ti si uvijek sa mnom,tajnovitim visinama me vodiš.

U Tvojem imenu hodim, slabo dijete,
hrabro i često uzaludno.
(42) Znam, da su Ti nastojanja moja vrlo draga,
I da ih nagrađuješ životom vječnim.

O Istino, o borbo na život i smrt,
Tebi izlazim kao vitez, što ništa ne sluteći,
Uprkos plemenitaškoj krvi, još nudi ruku djeteta,
I pomoć traži, zaštitu, Gospodine, u Tvojemu krilu.

Moje se srce umoriti neće ne dovršivši borbu,
Sve dok me ne pozoveš s ratničkog polja.
Zato neću žeti plaću niti cvijeće,
U Tebi uronjena – u vječnom počivati miru.

1655 † O Kriste, kad bi duša odmah znala što će pretrpjeti u cijelom svom životu, nestalo bi je od užasa pri ovom pogledu, ne bi gorki kalež prinijela svojim usnama. Ali ipak postepeno joj se pruža i ona ga ispija do kraja. O Kriste, što može duša činiti, a da je Ti ne podupireš? Mi smo jaki, ali Tvojom snagom. Mi smo sveti, zahvaljujući Tvojoj svetosti. Što smo mi po sebi samima? Manje nego ništa...

(43) † Moj Isuse, Ti si mi dostatan za sve u svijetu. Premda su patnje velike, Ti me podupireš. Premda je napuštenost užasna, Ti je ublažuješ.
1656 Premda je slabost izvanredna, Ti je mijenjaš u jakost. Svo moje trpljenje ne mogu opisati, a to što sam do sada zabilježila, jedva je jedna kaplja od svega. Postoje patnje koje se zaista ne mogu opisati. Ali postoje trenuci u mojem životu kada moje usne šute i ne izriču nijednu riječ u vlastitu obranu, savršeno odane Božjoj volji, onda me Sam Gospodin brani i zauzima se za mene na način koji se izvanjski zamijetiti ne može. Kad primjetim da su opomene veće i iskazuju se kao kazne, onda iskreno molim za oproštenje i milosrđe. Nisam uvijek uslišana. Gospodin čudno postupa sa mnom. Ima trenutaka u kojima pripušta užasna trpljenja, opet drugih kad ne dopušta trpjeti, (44) pri čemu odstranjuje sve što bi moglo dušu ražalostiti. To su Njegovi putevi, za nas neistraživi i neshvatljivi. Naša zadaća jest podlagati se stalno Njegovoj svetoj volji. Postoje tajne koje ljudski razum nikad neće proniknuti ovdje na zemlji. Vječnost će ih otkriti.

1657 10. IV (1938) Cvjetnica. Bila sam na Sv. misi, ali bijah suviše slaba da bih išla po palme.[786] Osjećala sam se bez imalo snage jedva izdržavši Sv. misu. Za vrijeme Sv. mise Isus mi je dao upoznati bol Njegove duše. Posve jasno sam osjećala kako bolno odjekuju hosana-himni u Njegovom Presvetom Srcu. Moja duša je također ispunjena morem gorčine i svaki hosana je probadao moje srce. Moja duša je privučena Isusu. Čula sam Njegov glas: "*Moja kćeri, tvoj suosjećaj donosi Mi ublaženje. Razmatrajući Moju muku tvoja duša dobija posebnu ljepotu.*"

1658 (45) Sv. pričest sam primila gore, jer nije moglo biti govora o tome da idem u kapelu. Bila sam vrlo slaba i oznojena. Kad je znojenje popustilo, došlo je drhtanje i vatra. Osjećala sam se posve oslabljenom. Danas nam je jedan od otaca isusovaca[787] donio Sv. pričest. Trima sestrama je donio Gospodina, onda meni i pri tom je mislio da sam posljednja. Meni je dao dvije hostije, pri čemu je jedna novakinja[788] koja je ležala u drugoj ćeliji ostala nepričešćena. Svećenik je još jednom otišao donijeti joj Gospodina, ali Isus mi reče: "*Nerado ulazim u to srce. Ti si stoga primila dvije hostije, jer Sam htio odložiti Moj dolazak u tu dušu što se suprotstavlja Mojoj milosti. Posjet takvoj duši nije mi drag.*" U tom trenutku privučena sam u Njegovu blizinu i podareno mi je duboko nutarnje prosvjetljenje s obzirom na milosrđe. To se dogodilo munjevitom brzinom i bilo je jasnije nego da sam ga satima dugo gledala tjelesnim očima.

1659 (46) Ipak, da bih nešto opisala moram se koristiti riječima, premda one ne mogu prenijeti sve što je obradovalo moju dušu gledajući slavu Božjeg milosrđa. Već sada odjekuje slava Božjeg milosrđa uprkos protumjerama neprijateljâ i samog sotone, koji toliko mrzi Božje milosrđe. Ovo Djelo otet će mu većinu duša. Stoga duh tame dovodi ponekad dobre ljude u jake kušnje da otežaju Djelo. Ali posve jasno spoznadoh da se upravo Božja volja događa i događat će se, do posljednje kapi. I najveći neprijateljevi napori ne mogu pomrsiti najmanju pojedinost onog, što je Bog odlučio. Nije važno što ima trenutaka u kojima se čini da je Djelo potpuno
1660 razoreno. U ovo vrijeme ono se učvršćuje. Moju dušu ispuni toliki mir kao

786 Krakowska kapela povezana je s kućom. Hodnikom na prvom katu se može ići izravno na kor kapele. S. F. je sudjelovala s kora kapele u Sv. misi. Nije imala snage ići dalje da bi sudjelovala u ophodu s palmama.

787 Radi se o ocu Zukowiczu. Bio je mnogo godina zamjenik provincijala. Toga je dana slavio Sv. misu kod sestara. Kao prijatelj apostolskog djela često je posjećivao odgojenice Zavoda. Često im je pripravljao male radosti (A. Z MB M.-K).

788 U kući je vladala gripa.Gotovo sve novakinje su se razboljele. Na koju se ovdje misli, nije se moglo utvrditi (A. ZMB M-K.)

nikada prethodno. Tu Božju sigurnost, koja se ne da izbrisati, taj duboki mir kojeg ne može ništa pomutiti, pa kad bih morala prolaziti kroz najveće kušnje (47), ostajem mirna – to vodi sam Bog. Cijeli sam dan ostala u

1661 molitvi zahvalnosti. I zahvalnost ispuni moju dušu. O Bože, kako si Ti dobar, kako je veliko Tvoje milosrđe. Ti me obasiplješ tako velikim milostima, mene, najjadniju prašinu. Tebi pod noge padam licem na zemlju, o Gospodine, i priznajem iskrenim srcem, da nisam zaslužila ni Tvoju najmanju milost. Da mi se Ti toliko bogato daruješ, jest jedino Tvoja neshvatljiva milost. Stoga uranja moje srce u duboku poniznost, što su veće milosti koje ono prima.

1662 † Kriste, za Tebe trpjeti jest sreća za srce i dušu. Vi moje patnje, rastegnite se beskrajno, da bih Ti dokazala svoju ljubav. Sve prihvaćam, što mi pruža Tvoja ruka. Dovoljna mi je Tvoja ljubav, Isuse. Želim Te slaviti u napuštenosti i tami, u strahu i muci, (48) u boli i gorčini, u muci duše i nezadovoljstvu srca. U svemu budi blagoslovljen. Moje je srce oslobođeno od zemlje, budući da mi Ti sam dostaješ.

1663 Veliki četvrtak.[789] Danas se osjećam dovoljno jakom da bih mogla sudjelovati na crkvenim obredima. Za vrijeme Sv. mise stajao je tu Isus i rekao: "*Gledaj u Moje Srce koje je za ljude puno ljubavi i milosrđa, posebno za grešnike. Vidi i zadubi se u Moju muku*".

U jednom trenutku osjetih i doživjeh svu Isusovu muku u vlastitom srcu i čudih se, da me ovo mučenje nije stajalo života.

1664 Za vrijeme klanjanja reče mi Isus: "*Moja kćeri, znaj, da su Mi tvoja živa ljubav i sućut bili utjeha u Maslinskom vrtu.*"

1665 (49) Navečer za vrijeme Svetog sata čula sam riječi: "*Ti vidiš Moje milosrđe za grešnike, koje se objavilo u ovom trenutku u svoj svojoj moći. Evo, kako si malo pisala o tom. To je tek jedna kap od toga. Čini što je u tvojoj moći da grešnici upoznaju Moju dobrotu.*"

1666 Veliki petak.[790] Vidjela sam izmučenog Gospodina, koji još nije bio razapet na križ. Još prije razapinjanja On mi reče: "*Ti si Moje Srce. Govori grešnicima o Mojem milosrđu.*" I Gospodin mi je dao nutrinom upoznati sav bezdan Svojeg milosrđa za duše i da je to, što sam napisala, zaista samo jedna kaplja.

1667 Velika subota.[791] Za vrijeme klanjanja Gospodin mi reče: "*Budi utješena, Moja kćeri, Djelo milosrđa je Moje djelo. U njemu nije ništa, što bi*

---

789 Bio je 14. IV 1938.

790 Misli se na 15. IX 1938.

791 To je bilo 16. IV 1938.

bilo tvoje. Meni se sviđa, da ispunjaš vjerno ono što ti Ja nalažem. Nisi ni jednu riječ dodala ili uskratila." I On mi podari nutarnje rasvjetljenje. (50) Vidjela sam, da ni jedna riječ ne potječe od mene, da sam uprkos poteškoćama i neprilikama uvijek činila Njegovu spoznatu volju.

1668 Uskrsnuće. Prije slavlja uskrsnuća bila sam tako slaba da sam pokopala svaku nadu za sudjelovanje u ophodu, što je održano u crkvi. Ovo rekoh Gospodinu: "Isuse, ako su Ti drage moje molitve, onda me ojačaj za taj trenutak, da mogu sudjelovati u ophodu." Odmah sam se osjetila tako jakom i sigurnom da sam mogla ići zajedno sa sestrama.

1669 Kad je ophod započeo, ugledah Isusa u još većoj svjetlosti nego što je sjaj sunca. Isus me pogleda u ljubavi i reče: "*Srce Mojeg Srca, ispuni se radošću.*" U tom trenutku uroni moja duša u Njega... Kad sam opet došla k sebi, išla sam zajedno sa sestrama u ophodu, moja duša bila je posve uronjena u Njega...

1670 (51) † Svetkovina Uskrsa.[792] Za vrijeme Sv. mise zahvalih se Gospodinu što nas je otkupio. I za najveći dar kojeg nam je dao, Svoju ljubav u Sv.

1671 pričesti – naime Samog Sebe. Trenutno sam bila odnešena u krilo Presvetog Trojstva i uronjena u ljubav Oca, Sina i Duha Svetoga. Ti se trenuci jedva mogu opisati. Zamolih Gospodina za jednu određenu osobu a Gospodin uzvrati: "*Ta duša mi je posebno draga.*" To me je izuzetno obradovalo. Sreća drugih duša ispunja me novom radošću i kad zamjetim u jednoj duši više darove, uzdiže se moje srce u zahvaljivanju Gospodinu.

1672 19. IV (1938.) Za vrijeme odmora reče jedna od sestara:[793] "Sestra Faustina je tako jadna, da jedva može hodati. Ona će brzo umrijeti, jer će biti svetom." Na to zamijeti jedna od sestara ravnateljica:[794] "Da će ona umrijeti, to znamo. Ali, da li će biti svetom, to je pitanje." Slijedile su oštre primjedbe (52) na ovu temu. Šutjela sam, jer sam bila rekla samo jednu jedinu riječ, i pri tome zamjetila da se razgovor zaoštrava. Stoga se vratih šutnji.

1673 Sada dobivam pisma od susestara, koje su u drugim kućama, a sa mnom su bile u novicijatu.[795] Nad tim se pismima moram često smijati i zabavljaju

---

792 Uskrsna nedjelja padala je 1938. godina na 17. travnja.

793 To je bila s. Kajetana Bartkiewicz (v. g. 751)

794 S. Kazimiera, građanskim imenom Irena Twarowska, rođena je 1911. godine i stupila je u Kongregaciju 1937. godine.

795 S. F. bila je u novicijatu sa slijedećim sestrama:
a) starije novakinje: s. Alicja Dabrowska, s. Cherubina Kowieska, s. Ernesta Szczyrba, s. Iwona Goebel, s. Joachima Gluc, s. Kinga, s. Krescencja Bogdanik, s. Laurenta Kosinska, s. Longina Suchomska, s. Lucyna, S. Natalia Fiszer, s. Placyda Putyra, s. Renata Jodlowska,

me. Ona glase: "Draga sestro Faustina, jako nas boli da ste tako jako bolesni, ali mi se radujemo također. Kad Vas Gospodin uzme sebi, Vi ćete moliti za nas, a Vi postižete puno kod Gospodina." Jedna druga sestra izjasnila se kako slijedi: "Kad umrete, Sestro, okružite me posebnom zaštitom, jer to sigurno možete učiniti za mene." Jedna je sestra mislila: "Jako čekam na to, da Vas Gospodin uzme, jer znam što će to biti i želim Vam smrt, Sestro." Već sam je htjela pitati, što ona misli o mojoj smrti. (53) Svladah se i uzvratih: "Sa mnom grešnicom dogodit će se to, što se događa sa svim grešnicima, ako me ne pomogne Božansko milosrđe."

1674 20. IV (38.) Putovanje u Pradnik.[796] Brinem se da ću morati ležati u zajedničkoj spavaonici i tako biti izložena različitim stvarima. Kad bi to bilo samo tjedan ili dva. No to je za vrlo dugo, naime za dva mjeseca i možda više. Navečer pođoh na jedan duži razgovor Gospodinu. Kad sam vidjela Isusa, istresla sam svo svoje srce, sve poteškoće, strahove i bojazni. Isus me je saslušao s puno ljubavi. Onda mi reče: "*Budi mirna, Moje dijete. Ja sam s tobom. Putuj u najvećem miru. Sve je pripravljeno. Na Meni osobit način dao Sam za tebe pripraviti jednokrevetnu sobu.*" Smirena i ispunjena zahvalnošću krenula sam na noćni počinak.

1675 Slijedećeg dana pratila me je s. Felicja.[797] Putovala sam s dubokim mirom i duhovnom neusiljenošću. (54) Kad smo stigle, rečeno nam je da je pripravljena jednokrevetna soba za sestru Faustinu. Uđosmo unutra i bili smo začuđeni da je sve bilo lijepo pripravljeno, čisto, postavljeni stolnjaci, cvijećem nakićeno. Na noćni ormarić sestre[798] su postavile lijepo uskrsno janješce. Tri sestre Srca Isusova[799] koje su radile u ovom lječilištu i bile mi od ranije poznate, srdačno me pozdraviše. S. Felicja je bila svime iznenađena. Srdačno se oprostismo i ona otputova. Kad sam bila sama,

s. Szymona Nalewajko, s. Walentyna Leszczynska.
b) mlađe novakinje: s. Anuncjata Peraj, s. Bernarda Wilczek, s. Celina Bronikowska, s. Felicja Zakowiecka, s. Justyna Goloifit, s. Klementyna Gluc, s. Ludwina Gadzina, s. Martyna, s. Regina Jaworska, s. Seweryna Marciniak, s. Terezyta, s. Zenobia Saja.
Zajedno su se obukle sa s. F.: s. Bernarda Federowicz, s. Bonawentura Edelman-Glowacka – umrla 17. XII 1936., s. Florentyna Pajak – umrla 2. I 1950., s. Henryka Skulimowska.
Sa s. F. dopisivale su se: s. Justyna Golofit, s. Ludwina Gadzina, s. Regina Jaworska; možda i druge, za koje nije poznato u ovom trenutku.

796 Ovdje se misli na lječilište za zarazne bolesti u Pradniku (v. g. 372)
797 S. F. pratila je s. Felicja Zakowiecka – ekonoma kuće u Krakówu (v. g. 420)
798 Bile su to sestre iz Kongregacije Službenica Presvetog Srca Isusova. Radile su kao bolničarke u lječilištu Pradnika (v. g. 415)
799 Bile su to s. Dawida Cedro, s. Alana (Karolina Wilusz rod. 20. VII 1910.) i s. Medarada (Aniela Podrazik rod. 16. VI 1910. – umrla 1906.)

sama s Isusom, zahvalih Mu za ovu veliku milost. Isus mi reče: "*Budi*
1676 *utješena. Ja sam s tobom.*" Iscrpljena zaspah. Navečer dođe sestra,[800] čijoj sam brizi bila povjerena: "Ujutro, Sestro, ne ćete primiti Gospodina, jer ste jako iscrpljeni i onda ćemo vidjeti kako će ići dalje." To me je neizmjerno zaboljelo ali rekoh posve mirno: "Razumijem", i potrudih se zaspati s potpunim (55) povjerenjem u Gospodina. Ujutro sam obavila razmatranje i pripremila se na Sv. pričest, premda mi Isus nije trebao doći. Kad su moja želja i ljubav došli do najvišeg stupnja, iznenada ugledah uz svoj krevet jednog serafina, pružajući[801] mi Sv. pričest riječima: "Evo Gospodara anđelâ". Nakon primanja Gospodina moja duša uroni u Božju ljubav i upade u divljenje. To se ponavljalo kroz 13 dana, ne znajući da li će on doći drugog dana. Ali ja sam se pouzdala u Boga i Njegovu dobrotu i nisam se usuđivala na to misliti da li ću sutra na ovaj način primiti Sv. pričest.

Serafin je bio okružen velikom svjetlošću. Božanstvo i Božja ljubav odsijavali su se u njemu. Nosio je zlatnu odjeću i preko nje prozirnu misnu košulju i prozirnu školu. Kalež je bio od kristala, preko njega je bio prozirni preklopljeni veo. Nakon što me je pričestio, odmah je nestao.

1677 Kad sam jednom na kratko prije Sv.pričesti osjetila (56) određenu nesigurnost, preda mnom je stajao serafin s Gospodinom. Tada upitah Isusa, i kad nisam dobila odgovor, rekoh serafinu: "Hoćeš li me ispovjediti?" Tada on odgovori: "Nijedan nebeski duh nema tu moć." U tom trenutku bila je hostija na mojim usnama.

1678 U nedjelju[802] mi reče sestra bolničarka: "No, danas će Vam, Sestro, svećenik[803] donijeti Gospodina." Rekoh: "Dobro", i on mi Ga je donio. Nakon nekog vremena dopušteno mi je ustati iz kreveta. Tako sam mogla ići na Sv. misu i Gospodinu.

1679 Nakon prvog pregleda liječnik[804] je utvrdio kritično stanje: "Naslućivanje onog o čemu Vi, Sestro, pitate postoji, ali svemogući Bog može sve."

800 Misli se na sestru odjela s. Dawidu Cedro (v. g. 415)
801 Slične slučajeve nalazimo u životima mnogih svetaca npr. sv. Bonaventure, sv. Stanislava Kostke i dr.
802 Radi se o prvoj nedjelji poslije Uskrsa, tzv. Bijeloj nedjelji. God. 1938. taj je dan bio 24. travanj. Isus je želio, da se prve nedjelje poslije Uskrsa (Bijela nedjelja) slavi svetkovina Božanskog milosrđa (v. Dn. br. 570.)
803 Nije se moglo utvrditi tko je to bio.
804 Misli se na dr. Silberga (v. g. 372)

Kad sam došla u svoju sobu uronih u molitvu zahvalnosti za sve što mi je Gospodin poslao u cijelom mojem životu i posve se predadoh Njegovoj presvetoj volji. Duboka radost i mir ispuniše moju dušu. (57) Osjećala sam tako duboki mir da u tom trenutku ne bih rekla smrti: "Sačekaj, jer još imam nešto obaviti." Ne, s radošću bih je pozdravila, jer spremna sam susresti Gospodina i to ne samo danas, nego od onog trenutka u kojem sam svo moje povjerenje darovala Njegovom Božanskom milosrđu, odana Njegovoj presvetoj volji, što je puna dobrote i milosrđa. Ja znam, što sam po sebi samoj...

1680 Bijela nedjelja.[805] Danas sam se ponovno prikazala Gospodinu kao žrtva paljenica za grešnike. Moj Isuse, ukoliko se približuje kraj mojeg života, najponiznije Te molim, primi moju smrt, sjedinjenu s Tobom, kao žrtvu paljenicu, koju Ti danas u posjedu svojeg razuma i s potpunom sviješću volje prinosim za trostruki cilj:

Prvo, neka se Djelo milosrđa proširi u cijelom svijetu i neka se svetkovina Božanskog milosrđa svečano proglasi i slavi.

(58) Drugo, da grešnici nađu utočište u Tvojem milosrđu i spoznaju njegove neizrecive plodove, prije svega umirući.

Treće, da bi se ostvarilo cijelo Tvoje Djelo milosrđa po Tvojim željama, i za jednu određenu osobu koja vodi ovo Djelo...

Premilosrdni Isuse, primi moju nedostojnu žrtvu, što sam Ti je danas prinijela naočigled neba i zemlje. Neka Tvoje Presveto milosrđem ispunjeno Srce usavrši što nedostaje i prikaže Tvojem Ocu za obraćenje grešnika. O Kriste, čeznem za dušama.

1681 † U tom trenutku bila sam prožeta Božjim svjetlom i osjećala sam se kao jedincati Božji posjed. Osjećala sam najvišu slobodu duše, o kojoj prije nisam imala pojma. U trenutku sam vidjela Božju slavu i bezbrojne grupe duša što slave Njegovu dobrotu. Moja duša je potpuno uronila u Boga i čula sam riječi: *"Ti si Moja najdraža kćerka"*. Živa Božja nazočnost trajala je cijeli dan.

1682 (59) † 1. V (1938.) Večeras mi je Isus rekao: "Moja kćeri, nedostaje li ti nešto?" Ja uzvratih: "O moja Ljubavi, kad imam Tebe, imam sve." Gospodin uzvrati: *"Kad bi se duše posve pouzdavale u Mene, Ja Sam bi ih posvećivao i obasipao još većim milostima. Ima duša koje uništavaju Moja nastojanja, ali Ja se ne odričem; kad god Mi se obrate, žurim im pomoći. Podržavam ih Svojim milosrđem i dodjeljujem im prvo mjesto u Mojem milosrdnom Srcu."*

805 V. g. 802.

1683 *"Zapiši za sve redovničke duše, da je Moja sreća doći u Sv. pričesti u njihova srca. Ali ako je tu netko drugi, to ne mogu podnijeti i najbrže izlazim pri čemu odnosim sve pripravljene darove i milosti. Duša ne primjećuje moj odlazak. Nakon nekog vremena zamijetit će svoju nutarnju prazninu i nezadovoljstvo. Kad bi se ona zatim obratila Meni, Ja bih joj pomogao očistiti srce.* (60) *Ali bez njezinog znanja i pristanka Ja ne mogu boraviti u srcu."*

1684 † Često se susrećem s umirućima kojima izmolim Božansko milosrđe. Kako je velika pak Božja dobrota, veća nego što možemo zamisliti. Postoje trenuci i tajanstvenosti Božanskog milosrđa nad kojima će se čuditi nebesa. Naše prosudbe o dušama trebale bi zanijemiti, jer neobično je Božansko milosrđe prema njima.

1685 (61) Danas, za vrijeme Svetog sata, zamolih Gospodina da me pouči o nutarnjem životu. Isus mi reče: *"Moja kćeri, drži se vjerno riječi, koje ti govorim: Izvanjske stvari ne vrednuj suviše visoko, pa i kad ti se čine vrlo skupim. Prepusti se Meni i boravi stalno sa Mnom. Sve Mi povjeri. Ne čini ništa po svojem i stalno ćeš ostati u velikoj slobodi duha. Nikakve okolnosti niti događaji neka te ne žaloste. Izjavama ljudi ne poklanjaj puno pažnje. Dopusti svakom prosuđivati te po njegovu nahođenju. Ne brani se. Ništa ti neće naškoditi. Pri prvim naznakama nekog traženja prepusti sve, pa makar to bile i najnužnije stvari. Ništa ne traži a da se sa Mnom ne posavjetuješ. Dopusti im sama ono uzeti, što tebi pripada: priznanje, dobro ime. Neka je tvoj duh iznad svega toga. I tako, slobodna od svega, počivaj na Mojem Srcu. Ne dopusti da bilo što naruši tvoj mir. Moja učenice, promisli* (62) *Moje riječi koje Sam ti kazao"*.

1686 O moja Ljubavi, moj beskrajni Učitelju, kako je dobro to saslušati, jer s (poslušnošću) ulazi u dušu moć i snaga za ostvarivanje djela.

1687 Danas sam vidjela razapetog Gospodina. Iz rane Njegovog Srca izlazili su biseri i drago kamenje. Vidjeh kako veliki broj duša sakupljaju te darove, među njima jedna duša koja je najbliže Njegovom Srcu. Sabirala je vrlo obilato, ne samo za sebe nego i za druge, jer je ona poznavala vrijednost th darova. Otkupitelj mi reče: *"To su blaga milosti koja se prelijevaju preko duša, ali ne znaju se svi koristiti Mojom velikodušnošću"*.

1688 Danas mi je rekao Gospodin: *"Moja kćeri, gledaj u Moje milosrdno Srce i zrcali Njegovo smilovanje u tvojem vlastitom srcu i tvojim djelima, da bi njima obznanjivala svijetu Moje milosrđe, i njime bila sama prožeta."*

1689 (63) 8. V (1938) Danas sam vidjela dva stupa zabijena u zemlju. Oba su bila vrlo velika. Jednog sam bila zabila ja a drugog jedna određena osoba S. M.[806] nezamislivim naporom, iscrpljenošću i mukom. Kad je taj stup stajao, čudila sam se otkuda mi ta snaga. Tada sam spoznala da to

nisam ostvarila vlastitom snagom, nego zahvaljujući nebeskoj sili. Ta dva stupa stajala su u širini slike jedan uz drugi i ugledah obješenu sliku na oba stupa, i to vrlo visoko. Iznenada nastade na ta dva stupa velika Božja kuća prema unutra i prema vani. Vidjeh ruku što je dovršila ovu Božju kuću. Osobu pak nisam mogla vidjeti. Oko crkve i u njoj tiskalo se veliko mnoštvo ljudi i na sve su silazile zrake koje su dolazile iz Premilosrdnog Srca Isusova.

1690 Danas nakon Sv. pričesti reče Isus: "*Moja kćeri, daj Mi duše. Znaj, da je tvoja zadaća* (64) *osvajati duše molitvom, žrtvom i ohrabrenjem za Mene, pouzdavajući se u Moje milosrđe.*"

1691 O, kako jako želim hvalu Tvojem milosrđu a za sebe gorčinu i patnju. Kad vidim slavu Tvojeg milosrđa, neizmjerno sam sretna. Sva pogrđivanja, ponižavanja i omalovažavanja neka pripadaju meni, kada samo odjekuje slava i hvala Tvojeg milosrđa. To mi je dovoljno.

1692 Stvoritelj i stvorenje

Klanjam Ti se, Stvoritelju i Gospodine, skriveni u Presvetom sakramentu. Slavim Te za sva djela Tvojih ruku, u kojima postaje vidljivim tako puno mudrosti, dobrote i milosrđa. O Gospodine, Ti si posijao toliko puno ljepote na ovoj zemlji, koja mi svjedoči o Tvojoj slavi, premda je ona samo Tvoj slab odsjaj, o Neshvatljiva ljepoto. Premda si se Ti skrio i Tvoju slavu otajanstvenio, (65) dopire do Tebe moje vjerom prosvjetljeno oko a moja duša spoznaje svojeg Stvoritelja, svoje najveće Dobro. Svo moje srce utapa se u klanjanju. Moj Stvoritelju i moj Gospodine, Tvoja dobrota ohrabruje me govoriti s Tobom. Milosrđe briše bezdan između nas, što rastavlja Stvoritelja od stvorenja. S Tobom razgovarati, Gospodine, sreća je mojeg srca. U Tebi nalazim sve za čim žudi moje srce. Ovdje osvjetljuje Tvoje svjetlo moj razum i osposobljuje ga dublje Te upoznati. Ovdje teku rijeke milosti u moje srce. Ovdje crpi moja duša vječni život. O moj Stvoritelju i Gospodine, Ti sam daruješ mi Samog Sebe, osim tih darova, i duboko se sjedinjuješ sa Svojim bijednim stvorenjem. Ovdje se razumiju naša srca, bez riječi. Ovdje ne može nitko prekinuti naš razgovor. O čemu s Tobom razgovaram, Isuse, naša je tajna što ostaje skrivena stvorenjima

806 Početna slova upućuju na to da je s. F. mogla misliti na učiteljicu novakinja s. Kalikstu Piekarczyk. Za to se nema sigurnosti. Isto tako može biti neka druga sestra s imenom što započinje sa M. Izričaj "određena osoba" može naslućivati da bi se moglo raditi o prof. Sopoćku.

(66) i o čemu se anđeli ne usuđuju pitati. To su tajanstvena opraštanja, o kojima samo Isus i ja znamo. To je tajna Njegovog milosrđa koja okružuje svaku pojedinu dušu. Za tu neshvatljivu dobrotu klanjam Ti se, o Stvoritelju i Gospodine, svim srcem i svom dušom. I kad je moje slavljenje bijedno i neznatno, ostajem mirna, jer sam sigurna da Ti poznaješ ovu iskrenost, uprkos mojoj nesposobnosti...

1693 Kad sam pisala ove riječi, ugledah Isusa, Koji sagnut nada mnom, reče: "*Moja kćeri, što pišeš?*" – Uzvratih: "Pišem o Tebi, Isuse, o Tvojoj skrovitosti u Presvetom sakramentu, o Tvojoj neshvatljivoj ljubavi i milosrđu prema ljudima." A Isus mi reče: "*Tajnice Mojeg najdubljeg otajstva, znaj, da si u isključivoj prisnosti sa Mnom. Ti imaš zadaću sve zapisati što Sam ti dao spoznati o Mojem milosrđu i to na korist dušama što će čitati ove spise.* (67) *Oni će doživjeti u svojim dušama utjehu i hrabrost približiti Mi se. Stoga je Moja želja, da svo slobodno vrijeme posvetiš pisanju*". O Gospodine, hoću li uvijek imati, pa makar i samo na kratko, vremena za pisanje?" A Isus uzvrati: "Nije tvoja stvar misliti na to. Čini samo onoliko, koliko možeš. Ja ću uvijek tako uređivati okolnosti da ćeš ispuniti ono, što Ja tražim..."

1694 Danas me je posjetila jedna svjetovna osoba,[807] po kojoj sam doživjela velike neprijatnosti, jer je zloupotrijebila moju dobrotu i mnoge stvari bila slagala. U prvom trenutku, kad sam je vidjela, zastala mi je krv u venama jer mi je došlo sve pred oči što sam morala pretrpjeti zbog nje, premda sam se bila mogla toga osloboditi samo jednom riječju. Došla mi je pomisao odmah i jasno iznijeti joj istinu. Ipak trenutno sam imala Božansko (68) milosrđe pred očima i odlučih s njom tako postupati kako bi to Isus sam učinio umjesto mene. Započeh s njom obazrivo govoriti i kad je ona sama poželjela sa mnom razgovarati pomogla sam joj jasno upoznati žalosno stanje njezine duše. Vidjela sam njezinu duboku dirnutost, premda ju je skrivala od mene. U tom trenutku uđe jedna treća osoba, i naš je razgovor u četiri oka tako bio završen. Ta osoba me je zamolila za čašu vode i dvije druge stvari, koje sam rado za nju učinila. Bez Božje milosti ne bih bila sposobna s njom tako postupati. Nakon što su one otišle, zahvaljivala sam Bogu za milosti, što su me u ovo vrijeme podupirale.

1695 Na to sam čula riječi: "*Radujem Se, što si postupila kao Moja prava kćerka. Budi uvijek milosrdna, kao što sam Ja milosrdan. Ljubi sve iz ljubavi prema Meni, i najgore neprijatelje, da bi se mogla odraziti u tvom srcu sva punina Mojeg milosrđa.*"

807 Vjerojatno je to bila Stanislawa Kwietniewska (v. g. 450)

1696 O Kriste, ako su potrebni i vrlo veliki napori, sve se to pak može svladati Tvojom milošću.

1697 Danas sam se osjećala prilično dobro i radovala sam se što mogu održati Sveti sat. U istom trenutku kad sam započela Sveti sat, pojačaše se moje fizičke patnje toliko jako da nisam bila sposobna za molitvu. Nakon što je prošao Sveti sat, prošli su i bolovi i požalih se Gospodinu da žarko želim uroniti u Njegovo gorko trpljenje, ali to ne dopuštaju moje patnje. Na to mi Isus uzvrati: "*Moja kćeri, znaj, kada ti dopustim dublje upoznati i osjećati Moje patnje, onda je to Moja milost. Ali kad je Tvoj razum potamnio i tvoja patnja velika, uzimaš stvarno udjela u Mojem trpljenju i Ja te činim Meni sličnom. U takvim trenucima trebaš se više nego ikada podložiti Mojoj volji. To je tvoja zadaća...*"

1698 (70) Često pratim duše umirućih,[808] izmolim im pouzdanje u Božje milosrđe i molim Boga za Njegovu veliku milost koja uvijek pobjeđuje. Ponekad Božansko milosrđe stiže grešniku u posljednjem trenutku na čudesan i tajanstven način. Izvanjski se čini kao da je sve izgubljeno, ali to nije tako. Obasjana jakom strujom konačne Božje milosti duša se okreće u posljednjem trenutku tolikom ljubavlju Bogu, da odmah zadobija oproštenje svih grijeha i kazni. Izvanjski nam ne daje nikakvih znakova kajanja i satrvenosti, jer više ne reagira na izvanjske stvari. O, kako je neistraživo Božansko milosrđe. Ali, o jao, postoje duše koje slobodno i svjesno odbijaju i preziru ovu milost. Za vrijeme samog umiranja Milosrdni Bog dariva duši ovaj svjetao nutarnji trenutak i ako duša hoće, ima mogućnosti vratiti se Bogu. Ponekad je pak kod duša neka tako jaka okorjelost, (71) da one svjesno izabiru pakao. One preduhitre sve molitve, koje druge duše prinose za njih Bogu, što više i sama Božja nastojanja...

1699 I. M.J.

Usamljenost – ti moj dragi času,
Oko Tvog Srca, Gospodine, radosno obilazim.
Sama, ali uvijek s Tobom povezana,
Na Tvom Srcu odmara se Moja duša, Gospodine.

Srce ispunjeno Tobom i Tvojom ljubavlju,
Duša izgara najčistijim žarom, svijetlim plamenom.
Uprkos praznini nije ostala usamljena.
U Tvom krilu ona počiva, zdrava i vesela.

808 To je bila jedna od najdražih djelatnosti s. F.

Usamljenost – ti vrijeme najviše druževnosti,
Napuštena od stvorenja, oko mene,
Uranjam u more Tvojeg božanstva,
I Ti prislanjaš uho mojem srcu.

1700 (72) Večeras me upita Gospodin: "*Imaš li ikakvih želja u svom srcu?*" Uzvratih: "Da, imam jednu vrlo veliku želju. Ona je, moje vječno sjedinjenje s Tobom." Na to mi odgovori Gospodin: "*To će se uskoro dogoditi. Moje najdraže dijete, svaki tvoj pokret odražava se u Mojem Srcu. Moj pogled milo počiva na tebi, pred drugim stvorenjima.*"

1701 Danas zamolih Gospodina da me pouči o nutarnjem životu, jer sama ne mogu savršeno niti razumjeti niti misliti. Gospodin mi uzvrati: "*Ja sam bio tvoj Učitelj, jesam i ostat ću. Brini se za to da tvoje srce postane slično Mojem poniznom i nježnom Srcu. Nikad se ne pozivaj na pravo. Podnosi sve što te susretne, mirno i strpljivo. Ne brani se kad si nedužno postiđena. Pusti druge slaviti pobjede. Ne prestaji biti dobrom, kad zamjetiš* (73) *da se tvoja dobrota iskorištava. Ukoliko bi bilo potrebno Sam ću podržavati tvoje pravo. Budi zahvalna za najmanju milost, jer ta zahvalnost prisiljava me darivati ti nove milosti...*"

1702 Na kraju Puta križa što sam ga molila, započe se Gospodin žaliti na redovničke i svećeničke duše, na manjak ljubavi kod izabranih duša. "*Pripustit ću uništenje samostana i crkava.*"[809] Uzvratih: "Isuse, toliki Te ipak hvale u samostanima." Gospodin odgovori: "*Ta hvala ranjava Moje Srce, jer je ljubav protjerana iz samostana. To su duše bez ljubavi i požrtvovnosti, pune sebičnosti i sebeljublja, ohole i drske, pune izopačenosti i licemjerstva. To su duše koje su mlake i jedva imaju toplote da bi sebe održavale na životu. Moje Srce to ne može podnijeti. (74) Sve milosti, kojima ih dnevno obasipljem, odbijaju se kao o stijenu. Ne mogu ih podnositi, jer one niti su dobre niti loše. Samostane sam pozvao na to da svijet posvete. Iz njih treba izbijati jaki plamen ljubavi i žrtve. Ako se oni ne obrate i ne zapale prvotnu ljubav, izručit ću ih propasti ovog svijeta...*

Kako će zauzeti mjesto na obećanoj stolici Sudnjeg dana kad je njihova krivica teža nego ona svijeta. Bez pokore, bez zadovoljštine... O srce, ti si Me ujutro primilo a o podne Mi višestruko sikćeš mržnju. O srce, posebno Sam te izabrao, samo stoga da bi Mi nanijelo više boli? – Veliki grijesi svijeta ranjavaju Moje Srce izvanjski, ali grijesi jedne izabrane duše razdiru Mi Srce..."

809 Te riječi ispunile su se djelomice za vrijeme II. svjetskog rata (1939-1945)

1703 Kad sam ih htjela zaštititi, nisam mogla naći ništa (75) za njihovu obranu. Nisam mogla u datom trenutku iznijeti ni jednu misao za njihovu ispriku. Bol mi stegnu srce, i gorko sam plakala. Tada Gospodin pogleda pun dobrote i tješio me riječima: *"Ne plači, još ima veliki broj duša koje Me jako ljube, ali Moje Srce želi biti ljubljeno od svih. Ali budući da je Moja ljubav velika, stoga Ja prijetim i kažnjavam."*

1704 † Borba protiv jedne određene kušnje. Jedna osoba[810] trajno mi je laskala. Njoj je bilo poznato u koje sam vrijeme išla u kapelu ili na terasu, onda bi me susretala. Ali nedostajalo joj je hrabrosti samu me susresti, tako sam si uzela odgovarajuću pratnju. No nitko mi se nije usuđivao približiti. Pošla sam na svibanjsku pobožnost i vidjela da su te osobe čekale na mjestu kuda sam morala proći. Još prije nego sam ih stigla čula sam laskave riječi upućene meni. (76) Gospodin mi je dao upoznati misli njihovih srdaca, koje nisu bile dobre. Osjetih da će mi nakon pobožnosti prepriječiti put i bit ću prisiljena govoriti s njima, jer do sada im nisam progovorila ni jednu jedinu riječ. Dolazeći iz kapele vidjela sam kako su naoružane čekale na mene i ovaj put se pobojah. U tom trenutku stajao je Isus uz mene i rekao: *"Ne boj se, Ja idem s tobom."* Tada osjetih u svojoj duši toliku snagu, koju ne mogu opisati i nekoliko koraka pred njima rekoh glasno i hrabro: "Hvaljen Isus." Napravivši mjesta za prolaz one uzvratiše: "Na vijeke. Amen." Kao munjom udarene oboriše svoje glave i ne usudiše se čak me ni pogledati. Kad sam bila prošla, palo je nekoliko zlih riječi. Od tada je ta osoba, kad bi me ugledala, bježala da me ne bi susrela. Bila sam umirena, zahvaljujući Gospodinu...

1705 (77) Kad sam nakon Sv. mise pošla u park održati razmatranje, bila sam neusiljena jer u to vrijeme tu još nije bilo bolesnika. Razmišljala sam o Božjim dobročinstvima, i moje je srce snažno gorjelo ljubavlju, tako da sam mislila da će mi se grudi rasprsnuti. Iznenada je Isus stajao preda mnom i upitao: *"Što radiš ovdje tako rano?"* Uzvratih: "Razmišljam o Tebi, o Tvojem milosrđu i Tvojoj dobroti prema nama. A Ti, Isuse, što Ti radiš ovdje?" – *"Došao sam tebe susresti i obasuti te novim milostima. Tražim duše koje hoće prihvatiti Moje milosti".*

1706 Danas za vrijeme pobožnosti Večernje, Gospodin mi je dao znati kako Mu se jako sviđa čisto i slobodno srce. Osjetih, kako je Bogu zadovoljstvo gledati na takvo srce... Ali takva srca su junačka srca. Njihov život je stalna borba...

810 Bio je to jedan od bolesnika bolnice Pradnik.

1707 (78) † Kad sam išla na terasu, navratih kratko u kapelu. Moje je srce utonulo u duboko klanjanje i slavih neshvatljivu Božju dobrotu i Njegovo milosrđe. Tada sam čula riječi u mojoj duši: *"Ja sam i ostajem za tebe takav kakvog Me ti veličaš. Već u ovom životu iskusit ćeš Moju dobrotu, ali svu njezinu puninu doživjet ćeš u budućem životu."*

1708 O Kriste, moja najveća radost jest vidjeti da si Ti ljubljen, da Tvoja slava i hvala odjekuje, posebno slava Tvojeg milosrđa. O Kriste, do posljednjeg trenutka mojeg života neću prestati veličati Tvoju dobrotu i milosrđe. Svakom kapi krvi i svakim otkucajem mojeg srca slavim Tvoje milosrđe. Za Tebe se želim izmijeniti posve u pjesmu zahvalnosti. Na smrtnoj postelji moj posljednji otkucaj srca neka bude himnom ljubavi na čast Tvojeg neiscrpivog milosrđa.

1709 (79) † Danas mi reče Gospodin: *"Prije dolaska Duha Svetog održi trodnevne duhovne vježbe. Ja sam ću te voditi. Ne ćeš biti obvezana nikakvim pravilima koja su inače uobičajena na duhovnim vježbama, nećeš koristiti nikakve knjige za razmatranje. Tvoja zadaća jest osluškivati Moje riječi. Za duhovno čitanje pročitat ćeš jedno poglavlje iz Evanđelja po svetom Ivanu."*[811]

1710 (80) 26.V (1938.) Danas sam pratila Isusa kod Njegova Uzašašća.[812] Bilo je to oko podneva. Obuzela me velika čežnja za Bogom. Bilo je čudno, što sam jače osjećala Božju nazočnost, to je bila dublja moja želja za Njim. Iznenada sam vidjela sebe u velikoj grupi učenika i apostola. Tu je bila i Majka Božja. Isus reče, da oni trebaju ići po cijelom svijetu *"i učiti u Moje ime."* – On je podigao Svoje Ruke, blagoslovio ih i nestao u oblaku. Vidjela sam čežnju Presvete Djevice. Njena je duša vapila svom svojom ljubavi za Isusom, ali Ona je ostala mirna i predana Bogu. U Njenom srcu nije bilo nikakve druge kretnje, nego one koju Bog hoće.

1711 Kad sam bila ostala sama s Presvetom Djevicom, Ona me poučila o nutarnjem životu. Reče mi: "Prava veličina neke duše je u ljubavi prema Bogu i da sebe spušta u Njegovoj nazočnosti; sebe samu posve zaboraviti, sebe smatrati posve malenom, jer velik je Gospodin; Njegovo zadovoljstvo vrijedi samo poniznima, oholima On se protivi."

1712 (81) Kad me je jedna određena osoba[813] što sam je već spomenula na drugom mjestu, opet posjetila, i ja spoznala da se ona uplela u laži, dala sam joj naslutiti da znam za njezine laži. Ona se izvanredno stidjela i

811 U bilježnici izvornika pola stranice nije ispisano. Ne zna se iz kojih razloga.
812 God. 1938. svetkovina Isusova Uzašašća bila je 26. svibnja.
813 Vjerojatno se misli na Stanislawu Kwietniewsku (v.g. 450)

šutjela. Tada sam joj govorila o velikom Božjem sudu i spoznadoh da je vodila nevine duše opasnim putovima. Sve sam joj otkrila što je bilo skriveno u njezinom srcu. Budući da sam se morala svladati, s njom razgovarati a Isusu sam htjela posvjedočiti da ljubim svoje neprijatelje, dala sam joj svoju večeru. Ona ode prosvjetljene duše, ali daleko od djela...

1713 Postoje trenuci u kojima Isus ispunja moje najsitnije želje. Danas sam očitovala želju vidjeti klasje, što se ne može vidjeti iz našeg lječilišta. Jedna od bolesnica[814] čula je to. Slijedećeg dana išla je u polja i donijela mi nekoliko prelijepih (82) klasova. Moja je jednokrevetna soba stalno nakićena svježim cvijećem, ali moja duša ne nalazi u ničem zadovoljstva. Sve više čeznem za Bogom.

1714 Danas sam srdačno molila Gospodina za našu kuću, da On ukloni križ koji je zadesio naš samostan.[815] Gospodin mi uzvrati: "*Tvoje molitve prihvaćene su na drugu nakanu. Križ ne mogu ranije uzeti, dok ne spoznaju njegovo značenje.*" Ali ja nisam prestala moliti.

1715 Jaka kušnja. Gospodin mi je dao spoznati kako Mu je drago čisto srce, po čemu sam zadobila dublju spoznaju svoje vlastite bijede. Kad sam se započela pripravljati za Sv. ispovijed, u meni se pojaviše jake kušnje protiv ispovjednikâ. Nisam vidjela sotonu, ali osjetila sam ga i njegov užasan bijes. – "Da, to je samo običan čovjek". – "Ali, ipak neobičan, jer ima božansku moć." – "Da, (83) optužiti se zbog svojih grijeha nije teško, ali otkriti tajanstvene kutke srca, položiti račun o djelovanju Božje milosti, spomenuti svaki Božji zahtjev, sve što se događa između mene i Boga, sve to kazati jednom čovjeku – to nadilazi snage." Osjetih, borbu sa silama i povikah: "O Kriste, Ti i svećenik ste jedno; na ispovijed idem Tebi a ne čovjeku." Kad sam se započela ispovjedati, najprije otkrih svoje poteškoće. Svećenik reče, da nisam mogla bolje učiniti nego najprije otkriti ove teške kušnje. Nakon ispovijedi sve su nestale. Moju dušu ispuni mir.

1716 Jednog dana za vrijeme zajedničkog odmora reče jedna od sestara ravnateljica,[816] da sestre pomoćnice nemaju nikakvih osjećaja, dakle, s njima se može grubo postupati. Ražalostilo me, da sestre ravnateljice toliko malo poznaju radne sestre i sude samo po vanjštini.

1717 (84) Danas sam razgovarala s Gospodinom. On mi reče: "*Ima duša u kojima ne mogu djelovati. To su takve duše koje stalno promatraju druge, i*

814 Nije se moglo utvrditi o kome se ovdje radi.

815 S.F. vjerojatno misli na epidemiju gripe što je započela u veljači 1938. i uvijek se vraćala slijedećih mjeseci. U nekim danima ležale su 22 sestre bolesne (v. g. 751).

816 Usp. g. 159 i 704; Konst. Zgrom. iz 1936. godine, II poglavlje, čl. 8-10.

ne znaju što se događa u njima samima. Neprestano govore o drugima, čak u vrijeme najstrože šutnje, koja je predviđena za razgovor sa Mnom. Te jadne duše ne slušaju Moje riječi. Njihova nutrina ostaje prazna. One me ne traže u nutrini svog vlastitog srca, nego u prepričavanjima gdje nikad nisam nazočan. One osjećaju svoju napuštenost a ipak ne priznaju svoju vlastitu krivicu. Duše, u kojima potpuno vladam, njima su trajno predbacivanje savjesti. Umjesto da se poprave, u njihovom se srcu pojavljuje zavist, i ukoliko si to ne posvijeste one tonu dublje. Pomalo ljubomorno srce započinje mrziti. Tako se već približavaju ponoru. Moje darove ne pripuštaju drugim dušama, a same ne mogu i neće ih primiti."

1718 (85) Skriveni Gospodine, mjesto pod Tvojim nogama
Mojoj je duši slatki vrt.
Tebe, Neshvatljivog tu doživjeti i pozdravljati,
S darom svog srca ne moram dulje čekati.

U tihom razgovoru, sa Tobom samim,
Trenutke neba smijem doživjeti.
Moje srce darivajući govori: "Da, ono je Tvoje,"
I Ti ga prihvaćaš s puno ljubavi.

Ljubav i dražest, život moje duše,
Jer stalno živim u zanosu na ovoj zemlji.
U mojoj duši Ti si stalno nazočan,
Anđelima dopjevam hosana, Tebi na slavu.

Božanstvom, dušom i tijelom, tako svijetlim,
Zakriven u jednostavnom liku kruha,
Ti si mi život i izvor milosti
Nadmašuješ radosti neba i sila.

Kad si Ti u Kruhu, o Gospodine, sa mnom sjedinjen,
Osjećam svoju veličinu, što za pojmiti nije.
(86) Ona je od Tebe, Gospodine, u poniznosti poznata,
Ti dopuštaš mi, uprkos bijedi, sazrijevati do svetosti.

1719 † Za vrijeme Sv. mise spoznala sam da jedan određeni svećenik[817] malo čini za duše, jer misli samo na sebe i tako ostaje sam. Božja milost odlazi jer se oslanja na ništavne vanjske stvari koje uopće nemaju nikakvog

817 Nije se moglo utvrditi na koga misli s. F.

značenja u Božjim očima. Budući da je on vrlo ohol, trajno mlati slamu i trudi se beskorisno.

1720 Ima trenutaka u kojima mi Isus daje nutrinom shvatiti, da sve što je na zemlji jest u služenju meni: prijatelj i neprijatelj, uspjeh i protivljenja – sve, htijući ili ne, mora mi služiti. Ne želim uopće na to misliti i trudim se biti vjerna Bogu i ljubiti Ga do zaboravljanja sebe. On Sam brine Se za mene i bori se s mojim neprijateljima.

1721 (87) Nakon Sv. pričesti, kad sam bila primila Isusa u srce, rekoh Mu: "Ti moja Ljubavi, vladaj u najskrivenijim kutovima mojeg srca, tamo odakle izlaze najtajanstvenije misli, gdje samo Ti pristupaš, Gospodine, u najdubljem svetištu gdje ni misao čovjeka ne može prodrijeti. Ti Sam ostani tamo i sve što činim prema vani, neka dolazi od Tebe. Iskreno želim i vapijem svom snagom svoje duše za tim da se Ti osjećaš domaćim u ovom svetištu."

1722 Čula sam riječi: "*Da ti nisi svezala Moje Ruke,poslao bih mnoge kazne na zemlju. Moja kćeri, tvoj pogled ublažuje Moju srdžbu. Premda tvoje usne šute, ti Me zoveš tako snažno da je cijelo nebo dirnuto. Ne mogu se izmaknuti tvojim molbama jer Me ti ne slijediš negdje daleko, nego u tvom vlastitom srcu.*"

1723 (88) U noći mi dođe duša jedne određene gospođice.[818] Ona mi je dala osjetiti njezinu nazočnost i spoznati da je potrebna moje molitve. Molila sam neko vrijeme ali sam osjećala da njezin duh ne odlazi od mene. Tada rekoh u mislima: "Ako si ti dobar duh, ostavi me u miru a oprosti sutrašnjeg dana bit će za tebe". U tom trenutku duša ostavi moju sobu. Spoznala sam da je ona u čistilištu.

1724 Danas sam osjećala Isusovu muku na svom tijelu jače nego inače. Osjećah, da je to za jednog umirućeg grešnika.

1725 Danas me poući Gospodin iznova kako se trebam uputiti sakramentu ispovijedi: "*Moja kćeri, kao što se pripravljaš u Mojoj nazočnosti, tako se i ispovijedaš preda Mnom. Ja se zakrijem samo svećenikom. Nikada ne razmišljaj kakav je svećenik,* (89) *kojim sam se prikrio. Otvori se u ispovijedi kao preda Mnom Samim i tvoju dušu ispunit ću Mojim svijetlom.*"

1726 Kriste i Gospodine, Ti me vodiš preko bezdana, koji me plaši pri pogledu. Ali naslonjena na Tvoje Srce odmah sam ispunjena mirom. Na Tvom se Srcu ničeg ne bojim. U opasnim trenucima ponašam se kao dijete koje majka nosi u svom naručju. Ugleda li što zastrašujuće, tim se više priljubljuje uz vrat majke i osjeća se sigurnim.

818 Vjerojatno se misli na dušu jedne umrle u bolnici.

1727 † Ponekad vidim zamke za mene postavljene od duša koje to nisu trebale činiti. Ne branim se, nego se još jače pouzdajem u Boga koji vidi moju nutrinu. Onda se događa da te duše same upadaju u zamke. O Bože,Ti si pravedan i dobar.

1728 (90) "*Piši: Ja sam triput svet i gadi mi se i najmanji grijeh. Ne mogu ljubiti neku dušu okaljanu grijehom. Ali čim se ona pokaje, nema granica Mojoj velikodušnosti prema njoj. Moje je milosrđe obuzima i brani. Svojim milosrđem pratim grešnike na svim njihovim putevima i kad Mi se vrate raduje se Moje Srce. Gorčinu, kojom su napunili Moje Srce, zaboravljam i radujem se njihovom povratku. Reci grešnicima da nitko ne može izbjeći Mojoj Ruci. Kad bježe pred Mojim milosrdnim Srcem, upadaju u moje pravedne ruke. Reci grešnicima, da uvijek čekam na njih, da čujem otkucaje njihovog srca kad počinje za Mene kucati. Piši, da Ja njima govorim kroz grižnju savjesti, kroz neuspjehe i muke, oluje i munje, kroz glas Crkve; ali ako puštaju da se unište sve Moje milosti, počinjem Se* (91) *ljutiti i prepuštam ih samima sebi i dajem što žele.*"

1729 O moj Isuse, samo Ti sam poznaješ moje napore. Očito osjećam se bolje ali samo toliko da mogu izaći na terasu i ne moram stalno ležati. Jasno vidim i svjesna sam toga što se sa mnom događa. Uprkos brizi mojih poglavarica i nastojanjima liječnika nestaje i iščezava moje zdravlje. Ipak neizmjerna je moja radost, moj Bože, zbog Tvog poziva, jer znam, o moja Ljubavi, da mojom smrću započinje moje poslanje. O kako rado želim već odložiti ovo tijelo. O moj Isuse, Ti znaš, da u svim mojim željama želim uvijek gledati Tvoju volju. Nakon mojeg osobnog rasuđivanja ne želim ni jednu minutu ranije umrijeti ili duže živjeti, također niti ublaženje ili pojačavanje mojih muka. (92) Samo to želim, što je Tvoja sveta volja. Kad u mojem srcu gore veliko oduševljenje i velike želje, neka nikad ne budu iznad Tvoje volje.

1730 Utječem se Tvojem milosrđu, dobri Bože, jer samo si Ti jedini dobar. Kad je i moja bijeda velika i moji dugovi bezbrojni, pouzdajem se u Tvoje milosrđe. Jer Ti si Bog milosrđa i stoljećima se nije čulo, nebo i zemlja se ne sjećaju da si ikad razočarao neku dušu koja se pouzdavala u Tvoje milosrđe. O Bože smilovanja, Ti me Sam možeš obraniti, Ti me nećeš nikad odbiti kad punim kajanjem dođem Tvojem milosrdnom Srcu, gdje ni najveći grešnik ne doživljava odbijanje.

1731 (93) Danas me je probudila jaka oluja.[819] Vjetar je bjesnio a kiša padala kao kad je prolom oblaka. Neprestano su udarali gromovi. Započela sam

819 U ljetnim mjesecima čest je slučaj jakih oluja u južnoj Poljskoj.

moliti da oluja ne napravi nikakvu štetu. Tada sam čula riječi: "*Moli molitvu milosrđa, koju Sam te naučio, i oluja će proći.*" Odmah sam započela moliti i još nisam ni završila, tada oluja iznenada prestade. Čula sam riječi: "*Molitvom sve možeš izmoliti kad se to zašto moliš, slaže s Mojom voljom.*"

1732 Kad sam molila za Poljsku, čula sam riječi: "*Poljsku sam posebno zavolio i ako bude poslušna Mojoj volji, uzvisit ću je u njezinoj snazi i svetosti. Iz nje će proizaći jedna iskra koja će pripraviti svijet na Moj konačni dolazak.*"

1733 (94) † Zdravo, skrivena Ljubavi, Živote moje duše. Pozdravljam Te, Isuse, pod ovim neupadnim likom kruha. Zdravo, Ti moje najslađe Milosrđe, što se izlijevaš na sve duše. Zdravo, Ti beskrajna Dobroto, što siješ naokolo rijeke milosti. Zdravo, skrovita Svjetlosti, Svjetlo dušama! Zdravo, neiscrpivo Vrelo milosrđa, Ti najčišći Izvore, iz kojeg nam teče život i svetost. Zdravo, Ti Blago čistih srdaca. Zdravo, Ti jedina Nado grešnika.

1734 O moj Isuse, Ti znaš, da postoje trenuci u kojima mi ne dolaze uzvišene misli i nema zamaha duha. Podnosim samu sebe strpljivo i priznajem da sam upravo takva, jer sve lijepo je Božja milost. Milost, što me pogađa, ne oklijeva ući u ponizno srce.

1735 (95) O djevice, cvijete, tako lijep,
Na svijetu Ti dugo ne ostaješ .
Tvoja je ljepota tako mila,
O djevice, Moja čista zaručnice.

Nikakav broj nikad ne može ispričati
Kako je skupocjeno drago kamenje djevica.
Nepomućena njihova jasnoća,
Nepobjeđena njihova čvrstoća.

U sjaju čistog srca,
Ugasne sunčeva svijeća.
Od djevičanstva ništa nije veće,
Čisti cvijet iz božanskog krila.

O tiha djevice, mirisni ljiljane,
Na zemlji nosiš križeve – mnoge.
Nijedno oko vidjelo nije, nijedan čovjek izmislio,
Što Bog djevicama u nebu dariva.

O djevice, bijeli cvjetni vijenče,
Ti ljubiš i živiš za Isusa – posve.
(96) U tvom kaležu srca tako čistom,
Sam Stvoritelj boravi.

O djevice, nitko ne pjeva pjesmu bogatu smislom,
Jer Božja ljubav skriva se u njoj.
Sami anđeli neba ne shvaćaju.
Što djevica u pjesmi Bogu govori.

O djevice, cvijete edenskoga vrta,
Ti nadmašuješ svaki sjaj ovdje na zemlji.
Kad te ni svijet ne razumije,
Pred tobom se ponizno klanjaju zvijezde.

Put jedne djevice – trnovit put,
Život – posut križevima.
Tko je tako jak kao ona, što podlegla nije?
Ništa je slomiti ne može, nepobjeđenom ostaje.

O djevice, na zemlji si kerubin,
Cijela Crkva slavi tvoju veličinu.
Uz svetohranište bdiješ pred Gospodinom,
I rado život ljubavi za Njega živiš.

1736 (97) Kad sam jednom bila na terasi, spoznala sam da je jedna određena osoba[820] mučena teškim kušnjama. Radilo se o Sv. ispovijedi, kao da nije obvezana šutnjom. Premda sam poznavala stanje te duše, s njom nisam započinjala nikakav razgovor. Ali kad smo bile ostale same, ona se očitovala i sve mi kazala. Nakon našeg kratkog razgovora, ona mi reče: "Sad sam smirena. Moja je duša stekla veliku jasnoću."

1737 Danas mi je Isus dao spoznati da trebam razgovarati s jednom određenom redovnicom. Za vrijeme razgovora podržavala me posebna Božja milost, inače razgovor ne bi bio Bogu na slavu.

1738 Gospodin mi reče: "*Često se svrati u čistilište. Tamo si potrebna.*" O Gospodine, razumijem značenje tih riječi što mi Ti govoriš, ali dopusti mi najprije unići u blago (98) Tvojeg milosrđa.

---

820 Vjerojatno se misli na nekog pacijenta bolnice. Nije se moglo utvrditi, tko je to bio.

1739 *"Piši, Moja kćeri, da sam Ja sam milosrđe satrvenoj duši. Najveća bijeda takve duše ne rasplamsava Moju srdžbu, što više Moje Srce sagiba se njoj u velikom milosrđu."*

1740 O moj Isuse, daj mi snage podnositi muku, da mi se usta ne raširе pri ispijanju gorkog kaleža. Pomozi mi Ti Sam, da bi Ti se svidjela moja žrtva. I kad bi potrajala godinama, neka ne bude okaljana sebeljubljem. Čistoća nakane neka bude za Tebe svježom i živom. Neprekidna borba i stalno nastojanje ispuniti Tvoju svetu volju, moj su život. Sve neka Te slavi, što je u meni, bijeda i snaga.

1741 (99) Beskrajna Božja dobrota u stvaranju anđela[821]

Bože, Ti si sreća u Tebi Samom i ne trebaš nikakvih stvorenja za tu sreću, jer Ti si u Sebi Samom punina ljubavi. Ali iz Tvojeg neiscrpivog milosrđa Ti pozivaš stvorenja u život, dopuštaš im sudjelovati u Tvojoj vječnoj sreći i Svojem trajnom nutarnjem božanskom životu, kojeg Ti Sam živiš, Jedan Bog u Tri Osobe. U Tvojem neistraživom milosrđu, stvorio Si nebeske duhove i pripustio ih Svojoj ljubavi, Svojoj božanskoj prisnosti. Ti si ih osposobio za vječnu ljubav. Premda si ih tako bogato obdario sjajem ljepote i ljubavi, Tvoja punina nije umanjena, o Bože. Također nije Te dopunila njihova ljepota i ljubav, jer Ti si sve u Sebi Samom. Kad im ipak daješ dioništvo u Svojoj sreći, dopuštaš im postojati i da Te ljube, to se događa po Tvom bezdanom milosrđu. Za to neiscrpivo milosrđe oni Te beskrajno slave. (100) Pod nogama Tvojeg veličanstva pjevaju ponizno riječ: – Svet, svet, svet...

1742 Trojedini, milosrdni Bože, klanjamo Ti se,
Neistraživ, nemjerljiv, neshvatljiv Ti si.
Nijedan anđeo neba istražiti Te ne može,
U četama pjevaju Ti bez prestanka: "Svet, svet..."

Dobri Stvoritelju i Gospodine, slavimo Te,
Svemoguć, milosrdan, neshvatljiv u svim stvarima.
Tebe ljubiti smisao je našeg bića – što je dokazano,
Pjevajući Ti vječnu himnu "Svet, svet..."

821 Radi se o razmatranjima s. F. o Božjoj dobroti. Ona su isprepletena pjesmama i molitvama.

Budi blagoslovljen, milosrdni Bože, Ljubavi, vječna si.
Nad plavetnilom neba i njegovim obzorjem,
Čete Te čistih duhova hvale,
I pjevaju Ti bez prestanka – svet, svet.

Tebe gledajući znam, snagom Tvoje milosti,
Ti bi mogao pozvati nova bića u Tvoju slavu,
U višu postaviti ih nebesku diku.
Da to nisi učinio, anđeli Tvojem milosrđu zahvaljuju.

(101) Neki svjetli duh nije htio priznati Tvoje milosrđe.
Zasljepljen ohološću, napusti svoju službu,
Za sobom povuče i druge čete anđela,
Kao sotona iz neba protjeran u pakao.

Vjerni anđeli kliču Tvojem milosrđu.
Sretni izdržati su mogli tu kušnju,
Hvala Isusu Kristu, što dokaza spremnost za žrtvu,
Hvala Njegovoj Majci, Djevici, što je bila čista i ponizna.

Čisti anđeli uroniše u Božju ljubav,
Klanjajući se pjevaju hvalu Njegova milosrđa.
Ostavši u svjetlu i Božjoj ljepoti,
Ponizno spoznaju Božansko Trojstvo.

1743 Beskrajna Božja dobrota u stvaranju čovjeka

O Bože, po milosrđu Si pozvao ljudski rod iz ništa u život i bogato ga obdario prirodnim i natprirodnim milostima. To još nije bilo dovoljno Tvojoj dobroti. – U Svom milosrđu daruješ nam (102) vječni život. Ti nam dopuštaš stići vječnoj sreći, sudjelovati u Tvom unutarnjem životu i to samo po Tvom milosrđu. Ti nas obdaruješ Svojom milošću samo zato, jer si pun dobrote i ljubavi. Ti nas nisi koristio da bio sretan, ali Ti, Gospodine, hoćeš dijeliti s nama Svoju vlastitu sreću. Čovjek pak nije izdržao svoju kušnju. Mogao si ga kazniti vječnom kaznom, kao i anđele, ali ovdje se pojavljuje Tvoje milosrđe. Tvoju je Nutrinu zahvatila velika sućut i Ti si obećao Sam ostvariti naše otkupljenje. To je neshvatljivi bezdan Tvojeg milosrđa. Ti nas nisi kaznio, kako smo to zaslužili. Neka je slava Tvom milosrđu, Gospodine. Stoljećima ćemo ga slaviti. I anđeli se čude veličini milosrđa, što Si ga iskazao ljudima...

1744 Slavimo Te, Bože milosrđa,
Svemogući Stvoritelju i Gospodine,
Slava Ti, u dubokoj predanosti.
Uronjeni u moru Tvojeg Božanstva.

(103) Čovjek u času kušnje nije izdržao,
Od Zloga omamljen, nije Te slijedio.
Izgubio je milost i dar. Zarobljenog bijedom,
Bol ga progoni sve do groba.

Ali Ti, dobri Bože, čovjeku smrt nisi htio,
I darova nam obećanje otkupljenja.
Uprkos krivici velikoj, na naše potrebe pun sućuti gledaš,
Proroke Izraelu šalješ s Tvojom viješću.

Čovječanstvo Te danju i noću zaziva,
Grijesima opterećeno, puno muke i patnje.
Usliši vapaj, Ti moćni Vladaru,
Pogledaj na nas u dolini suza.

Satrven grijehom, odijeljen od svog Boga,
Čovjek je pred pomorom. Kako opstati?
Zazivlje smilovanje u strahu i potrebi.
Jahve šuti – i dopušta da vrijeme prolazi.

Čežnja ljudi za Mesijom,
Raste do vrhunca.
(104) Dođi, o Jaganjče Božji, oduzmi grijehe, uzmi mržnju,
Promijeni tamu, svjetlo nam Svoje donesi.

Još uvijek, Gospodine, čovječanstvo Tebi vapije,
Daj mu pronaći put do Tebe.
O veliki Jahve, neka Te ono omekša,
Sjeti se dobrote Svoje, oprosti nam grijehe.

1745 † Beskrajna Božja dobrota u poslanju Svojeg Jedinorođenog Sina

Bože, nakon pada u grijeh Ti nisi čovjeka uništio. Štoviše Ti si mu oprostio u Svojem božanskom milosrđu i darovao mu sve milosti. Po Svojem milosrđu Ti si sišao nama da bi nas izdigao iz naše bijede. Bog siđe na zemlju, Gospodar gospodara, Neumrli, ponizi Samog Sebe. Ali kamo silaziš, Gospodine, u Salomonov hram? Ili daješ li izgraditi novi hram za Tvoj dolazak? O Gospodine, kakvo boravište (10) ćemo Ti

pripraviti, budući da je sva zemlja samo podnožje Tvojim nogama? Ti Sam pripravio si Sebi hram: Presvetu Djevicu. Njezina bezgrešnost je Tvoj stan. Događa se neshvatljivo čudo Tvojeg milosrđa, Gospodine: Riječ Tijelom postade, Bog jest među nama. Riječ Božja – čovjekom postalo milosrđe. Ti si nas Svojim poniženjem uzvisio do Svog božanstva. To je preobilje Tvoje ljubavi, bezdan Tvojeg milosrđa. Nebo se čudi razdavanju Tvoje ljubavi. Sad se nitko ne boji doći k Tebi. Ti si Bog milosrđa. Ti se smiluješ našoj bijedi. Ti si naš Bog a mi smo Tvoj narod. Ti si naš Otac a mi po Tvojoj milosti – Tvoja djeca. Neka je slavljeno Tvoje milosrđe dolazeći nama.

1746 Milosrdni Bože, klanjamo Ti se,
Velikom poniznošću, Tebi odani.
Sići s neba, pravo Ti je bilo,
Da bi sav ljudski rod podigao.

(106) Tvoje nam smilovanje neshvatljivim ostaje,
Iz ljubavi prema nama Ti si se utjelovio,
Od Djevice, koja ostade Neokaljana,
Jer odvijeka je bila tako Tvoja volja.

Sveta Djevica, tako ljiljanski čista,
Kao Prva Tvoje milosrđe veliča.
Ljubavlju Svoje Srce za Riječ otvara,
Vjeruje Božjem glasniku, odmah se u Boga pouzdaje.

Bog, Čovjekom postao, nebo je razapeo,
Da bi se na zemlji jedno dostojno srce našlo.
S grešnicima, ne s anđelima, Ti se upuštaš, Gospodine,
Uprkos krila djevičanskog i čista.
Tvog milosrđa to treba biti tajna.

O Tajno milosrđa, o dobri Bože,
Otkazao si Svojem nebeskom prijestolju,
Sebe ljudskom slabošću i oskudicom zadovolji.
Ne trebaju anđeli smilovanja Tvojeg, nego mi što sagriješismo.

Da bi dostojno Tvoje milosrđe slavili,
Povezujemo se s Tvojom tako čistom Majkom,
(107) Koja je uzvišena nad sva stvorenja,
Tad će Ti biti draga naša pohvalnica.

Kao kroz najčišći kristal prođe Njom
Božje smilovanje prema nama djeci ljudskoj.
Po Njoj postadosmo mi ljudi opet dragi Bogu,
Po Njoj dopušta nam Bog bogate milosti pronaći.

1747 † Beskrajna Božja dobrota u otkupljenju ljudi

Bože, Ti si mogao jednom jedinom rječju otkupiti tisuće svjetova, jedan jedini Isusov uzdah mogao je zadovoljiti Tvoju pravednost. Ali Ti, o Isuse, uzeo Si na Sebe užasnu muku i to iz ljubavi prema nama. Jedan jedini Tvoj uzdah ublažio bi pravednost Tvog Oca; tako ostaje tvoje poniženje jedinstveno djelo Tvojeg milosrđa i Tvoje neshvatljive ljubavi. Ali Ti Si, o Gospodine, napustio ovu zemlju, ostavio Si nam Samog Sebe u Oltarskom sakramentu i široko nam otvorio Svoje milosrđe. Nikakva bijeda (108) ne može Te iscrpiti. Ti si sve pozvao Izvoru ljubavi, Izvoru božanskog smilovanja. Tu je hram Tvojeg milosrđa, lijek našoj nemoći. Tebi, Ti Živo vrelo, dolaze sve duše; neke žeđaju kao košute za Tvojom ljubavlju, druge da bi očistile rane svojih grijeha; druge opet iscrpljene životom da bi zadobile novu snagu. U trenutku, kad Si umro na križu, darovao Si nam novi život. Otvaranjem Tvog presvetog Boka rastvorio Si nam neiscrpivo vrelo Svojeg milosrđa. Ti si nam dao najdragocjenije, što Si imao, Krv i Vodu iz Tvojeg Srca. To je svemoć Tvojeg milosrđa. Iz njega nam svaka milost teče.

1748 Budi hvaljen, Bože, Djelom Tvojeg milosrđa,
Budi blagoslovljen kroz sva vjerno Ti odana srca.
Na njima počiva Tvoj pogled u svako vrijeme,
U njima se Tvoj vječni život skriva.

(109) O Isuse milosrđa, nakon života muke
Razapet na križu, snagom grijeha,
U ljubavi Si nam Se predao,
Za nas Svoje djelo na zemlji dovršio.

Iz nepojmljive ljubavi izbijaju Krv i Voda,
Dopustio Si probosti Tvoje sveto Tijelo.
Otvorio nam vrelo milosrđa.
U tom je Izvoru nama, Tvojoj djeci, pripravljena utjeha i ublaženje.

Tvoje smilovanje ostalo nam je u Presvetom sakramentu,
Po ljubavi nas vodiš providnošću.
Kad se na putu života muka i patnja rasplamsavaju,
Ne očajavamo, nego se pouzdajemo u milosrđe Tvoje.

Kad bi grijesi cijelog svijeta teretili moju dušu,
Ne bih očajavala, ni minute.
Pouzdavajući se u Božje milosrđe,
Raskajanoj duši Bog daruje Svoju dobrotu.

O neizrecivo milosrđe našeg Gospodina,
Izvore dobrote i milosrđa.
(110) Pouzdaj se, dušo, idi mu rado.
Nema gorčine u Boga.

Jer On je vatra silne ljubavi,
Kad Mu se iskreno približavamo, puni pouzdanja,
Grijeh, bijeda i bijes iza nas ostaju.
On našu krivicu poništava, kad gradimo na Njemu.

1749 † Beskrajna Božja dobrota u ukrašavanju cijelog svijeta ljepotom da ljudski život bude ugodniji na zemlji

O Bože, kako se bogato izlilo Tvoje milosrđe i sve Si to učinio za čovjeka. O kako jako ljubiš tog čovjeka, kad je Tvoja ljubav tako aktivna prema njemu. O moj Stvoritelju i Gospodine, posvuda gledam tragove Tvoje Ruke i pečat Tvojeg milosrđa, koje zahvaća sve što je stvoreno. O moj milosrdni Stvoritelju, Tebe želim slaviti u ime svih stvorova, također i onih (111) koji nemaju duše. Pozivam cijeli svijet veličati Tvoje milosrđe. O kako je velika Tvoja dobrota, o Bože.

1750 Stvoritelju i Gospodine, klanjamo Ti se,
Ti, svemiru, veličaj Gospodina zadubljen u poniznost.
Stvoritelju nek se zahvaljuje svatko, koliko može,
Slava Njegovu smilovanju, koje On bezgranično daje.

Pjevaj, zemljo, obučena zelenilom
I ti, more, s pjesmom tvojih valova,
Kao zahvala za Božansko milosrđe
Kojim nas On s puno ljubavi okružuje.

Zapjevaj, sunce, sa svojim zrakama,
Ti, zoro, budi isto spremna,
Skladno pjevati, najčišćim zadovoljstvom,
Pjesmu Božanskog milosrđa.

Vi brda i doline, ti šumo što brujiš,
Vi cvjetovi dođite iz bliza i daleka,
Izlijte svoje mirisne darove
Na slavu Božju, hvalite Njegovo milosrđe.

(112) Dođite, ljepote ove zemlje,
Kojima se divi ovaj čovjek,
Nek je jednoglasna vaša hvala,
Neshvatljivog milosrđa.

Ti ljepoto zemlje, snažna i velika,
Hvali Stvoritelja ponizno odana.
Jer sve krije Njegovo drago krilo,
Nek se trese tvoj glas u zahvalnosti.

Nadmašujući sve ljepote svijeta,
Čistih duša pouzdanje – dječje predano,
I klanjanje Bogu se najviše sviđa,
Kad je milošću s Njim sjedinjeno.

1751 † O Isuse, sakriven u Presvetom Oltarskom sakramentu, moja jedina ljubavi i milosrđe, preporučujem Ti sve potrebe moje duše i tijela. Ti mi možeš pomoći, jer Ti si čisto milosrđe. U Tebi je sva moja nada.

(113) (U izvorniku[822] slijedi dulja stanka. Jedna cijela stranica ostala je neispisana.)

(114) I. M. J. Kraków-Pradnik, 2. VI 1938.

1752 Trodnevne duhovne vježbe,

pod vodstvom Učitelja Isusa, koji je Sam naložio ove duhovne vježbe i odredio dane kad ih trebam održati, naime tri dana prije silaska Duha Svetog – On Sam me je vodio.

822 Zašto je stranica ostala neispisana, ne može se više objasniti.

Uprkos tome upitah ispovjednika[823] da li smijem obaviti takve duhovne vježbe. Dobila sam dopuštenje. Zamolila sam i našu Majku predstojnicu[824] i također sam dobila dopuštenje. Bila sam odlučila ne održati duhovne vježbe bez dopuštenja pretpostavljenih. Započela sam devetnicu Duhu Svetomu i čekala odgovor Majke predstojnice.

(115) Danas su morale započeti duhovne vježbe a ja nemam vijesti kakvo je mišljenje Majke predstojnice.

Navečer sam pošla na pobožnost i za vrijeme litanija ugledah Gospodina: "*Moja kćeri, započinjemo s duhovnim vježbama.*" Uzvratih: "Isuse, moj najdraži Učitelju, molim Te za oproštenje, ali ja neću sudjelovati, jer nemam nikakve vijesti da li se s tim slaže ili ne Majka predstojnica." "*Budi mirna, Moja kćeri, predstojnica ti je dopustila. Ujutro ćeš to saznati, a večeras započinjemo s duhovnim vježbama.*"

I zaista, Majka predstojnica telefonirala je sa sestrom,[825] što me je njegovala za vrijeme bolesti, i zamolila je prenijeti mi dopuštenje za duhovne vježbe. Sestra je to zaboravila prenijeti. To mi je rekla tek slijedećeg jutra i puno me puta zamolila za oproštenje (116) zato što mi to nije jučer kazala. Odvratih joj: "Budite mirni, upravo sam započela duhovne vježbe po želji predstojnice."

1753 † Prvi dan

Navečer mi je Isus dao temu za razmatranje. U prvom trenutku proželi su moje srce strah i radost. Naslonih se na Njegovo Srce i strah nestade. Ostala je radost. Sasvim sam se osjećala djetetom Božjim a Gospodin mi reče: "*Ništa se ne boj. Što je drugima zabranjeno, to je tebi dano. Milosti, koje druge duše ne mogu vidjeti ni iz daleka, tvoja su svakodnevna hrana, kao dnevni kruh*".

1754 "*Razmisli, Moja kćeri, tko je Onaj s kojim je tvoje srce zavjetima duboko povezano... Prije nego što je svijet stvoren, ljubio Sam te ljubavlju koju tvoje srce danas doživljava a Moja ljubav neće se promijeniti* (117) *dovijeka.*"

1755 Primjena: Pri samoj pomisli na to s Kim je moje srce vjenčano, moja duša uranja u dublju pobožnost a jedan sat prođe kao jedna minuta. U toj pobožnosti spoznadoh Božja svojstva. Rasplamsana žarom ljubavi,

823 Vjerojatno radi se o ocu Andraszu (v. g. 70)
824 Misli se na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84.)
825 Ovdje se radi o s. Dawidi Cedro (v. g. 415)

otiđoh u park da bih se osvježila. Kad sam pogledala prema nebu, nova rijeka ljubavi ispunila je moje srce. Tada sam čula riječi:

1756 *"Moja kćeri, jesi li već iscrpila iznesenu temu? Onda ću ti dati nove riječi."* Uzvratih: "O nepregledna Slavo, nije mi dovoljna vječnost da bih Te upoznala... Ali moja se ljubav prema Tebi udvostručila. U znak zahvalnosti polažem svoje srce kao pupoljak ruže Tebi pod noge. Nek njezin miris obraduje Tvoje božansko Srce, sada i uvijeke ... Koji je to raj, kad srce osjeća kako ga Bog jako ljubi..."

1757 (118) *"Danas ćeš pročitati Evanđelje po Ivanu, poglavlje petnaesto. Ja želim, da ga pročitaš vrlo polagano."*

Drugo razmatranje

1758 *"Moja kćeri, razmišljaj o Božjem životu kojeg Crkva skriva u sebi za otkupljenje i posvećenje tvoje duše. Promisli, kako se koristiš tim blagom milosti, nastojanjima Moje ljubavi".*

1759 Primjena: O premilosrdni Isuse, nisam uvijek mogla koristiti te neprocjenjive milosti, jer nisam pazila na sam dar nego suviše na posudu kojom Si mi pružao Svoje darove. Moj preslatki Učitelju, od sada je to drugačije; tvoje ću milosti koristit koliko god je moja duša za to sposobna. Neka mi pri tome pomogne živa vjera, izravno od Tebe prihvatiti Tvoju milost, pod ma kojim vidom mi je Ti šalješ, pri čemu se ne želim osvrtati na posudu u kojoj mi je pružaš. (119) Ukoliko ne bih bila uvijek sposobna radosno je prihvatiti, ali onda uvijek odano Tvojoj svetoj volji.

1760 ## † Razmatranje o duhovnoj borbi

"Moja kćeri, želim te poučiti o duhovnoj borbi. Ne pouzdavaj se nikad u sebe, nego se posve prepusti Mojoj volji. U napuštenosti, tami i različitim sumnjama utječi se Meni i svojem duhovnom vođi. On će ti uvijek odgovoriti u Moje Ime. Nikad ne raspravljaj s kušnjom. Odmah se zatvori u Moje Srce i kod slijedeće prigode otkrij je ispovjedniku. Sebeljublje stavi na posljednje mjesto da ne bi pokvarilo tvoja djela. Sebe podnosi velikom strpljivošću. Ne zanemaruj nutarnja mrtvenja. Brani stav pretpostavljenih i ispovjednika pred sobom samom. Izbjegavaj mrmljanje kao zarazu. (120) Drugi neka rade kako im se hoće, ali ti postupaj tako kako to Ja zahtijevam od tebe. Obdržavaj Pravilo vjerno koliko je god moguće. Nakon pretrpljene zlobe razmisli što možeš dobrog učiniti osobi koja ti je nanijela trpljenje. Svoje srce ne istresaj vani. Šuti kad te se osuđuje. Ne pitaj sve za njihovo mišljenje, nego svojeg

duhovnog vođu. Njemu budi iskrena i jednostavna kao dijete. Ne obeshrabruj se nezahvalnošću. Ne ispituj radoznalo putove kojima te vodim. Kad zamor i neraspoloženje prodru u tvoje srce, onda bježi od sebe same i sakrij se u Mojem Srcu. Ne boj se borbe. Često sama hrabrost zaplaši kušnje i one se ne usuđuju napadati. Bori se uvijek u dubokom uvjerenju da sam Ja s tobom. Neka te ne vodi osjećaj, jer uvijek nije podložan tvojoj moći. Sva zasluga se nalazi u volji. U najmanjim stvarima budi ovisna o svojim pretpostavljenima. Ne pružam ti obećanja mira i utjehe, (121) nego se pripravljaj na velike borbe. Znaj, da se upravo nalaziš na pozornici gdje te gledaju zemlja i cijelo nebo. Bori se, kao vitez, da te mogu nagraditi. Ne boj se nepotrebno, jer nisi sama.

Drugi dan

1761 *"Moja kćeri, danas razmatraj Moju žalosnu muku u svoj njezinoj veličini. Razmatraj je tako kao da je isključivo pretrpljena za tebe."*

1762 Primjena: Kad sam uronila u Gospodinovu muku, postala mi je jasna vrijednost ljudske duše i sva zloća grijeha. Spoznala sam kako malo mogu trpjeti. Da bih postigla zasluge kroz trpljenje najtješnje ću se sjediniti s Gospodinovom mukom i (istodobno) moliti milost umirućima, da ih okruži Božansko milosrđe u ovom važnom trenutku...

(122) Drugo razmatranje

1763 *"Moja kćeri, razmatraj Pravilo i zavjete koje si Mi prikazala. Ti znaš, kako ih cijenim. Sve milosti, koje imam za redovničke duše, povezane su s Pravilom i zavjetima."*

1764 Primjena: O moj Isuse, ovdje osjećam mnoge prijestupe, ali Tvojom pomoću ne mogu se sjetiti svjesnog svojevoljnog prijestupa redovničkog Pravila i zavjeta. Štiti me i nadalje, moj dobri Isuse, jer po sebi samoj ja sam slaba.

1765 *"Danas, Moja kćeri, uzmi za čitanje devetnaesto poglavlje Ivanova evanđelja. Ne čitaj ga samo usnama nego srcem..."*

1766 Dok sam čitala, moja duša se ispuni dubokom boli. Spoznadoh svu nezahvalnost stvorenja prema svom Stvoritelju i Gospodinu. Molila sam Boga da me zaštiti od zaslijepljenosti mog razuma.

1767 Razmatranje o žrtvi i molitvi

(123) *"Moja kćeri, Ja te želim poučiti kako žrtvom i molitvom trebaš spasavati duše. Molitvom i trpljenjem spasit ćeš više duša nego neki misionar poukama i propovjedima. Želim te vidjeti kao žrtvu žive ljubavi koja onda ima utjecaja na Mene. Ti moraš biti uništena i izbrisana, živjeti kao mrtva u najskrovitijem kutku svojeg bića. Ti moraš nestati u toj skrovitosti u koju ne može zaviriti ni jedno ljudsko oko. Onda ćeš mi biti ugodna žrtva, žrtva paljenica, puna slatkoće i mirisa i tvoja će snaga biti ogromna, ma za koga molila. Izvanjski tvoja žrtva neka izgleda: skrovita, tiha, prožeta ljubavlju, natopljena molitvom. Od tebe tražim, Moja kćeri, da tvoja žrtva bude čista i puna poniznosti, da bi mi se svidjela. Da bi mogla činiti sve, što Ja od tebe tražim, neću ti uskratiti Moje milosti. Sada ću te poučiti iz čega će se sastojati (124) ta žrtva paljenica u svakodnevnici, da bih te sačuvao od obmana. Sve patnje ćeš prihvatiti s ljubavlju. Ne užasavaj se kad tvoje srce često puta osjeća neprijatnosti i gađenje pred ovom žrtvom. Sva njezina snaga sadržana je u volji. Dakle, suprotni osjećaji ne umanjuju žrtvu u Mojim očima nego je povećavaju. Znaj, da će tvoje tijelo i duša često biti u vatri. U ponekim časovima ti Me doduše nećeš osjećati. Ipak Ja ću biti s Tobom. Ne boj se, Moja milost ostaje s Tobom..."*

Treći dan

1768 *"Moja kćeri, za vrijeme ovog razmatranja razmišljaj o ljubavi prema bližnjem, o Mojoj ljubavi koja određuje tvoju prema bližnjemu, da li ti moliš za neprijatelje? Da li želiš dobro onima što su te na bilo koji način ražalostiti ili uvrijedili?"*

"Znaj, kad nekoj duši (125) *činiš nešto dobro, pretpostavljam da bi to učinila poradi Mene Samog."*

1769 Primjena: O Isuse, moja Ljubavi, Ti znaš, da tek u zadnje vrijeme sa svojim bližnjima postupam isključivo po primjeru Tvoje ljubavi. Samo Ti znaš za moje napore koje sam činila u tom pravcu. Danas mi je lakše, ali da Ti Sam nisi bio zapalio u mojoj duši tu ljubav, ne bih mogla u njoj ustrajati. To čini Tvoja euharistijska ljubav koja me raspaljuje svaki dan.

Drugo razmatranje

1770 *"Sad ćeš razmatrati o Mojoj ljubavi u Presvetom Oltarskom sakramentu. Tu Sam posve za tebe Dušom, Tijelom i Božanstvom, kao Tvoj Zaručnik. Ti znaš, što traži ljubav – samo jedno, uzajamnost..."*

1771 Primjena: O moj Isuse, Ti znaš da Te želim ljubiti takvom ljubavlju, kojom Te dosad nije ljubila još nijedna duša. (126) Želim, da se cijeli svijet promijeni u ljubavi prema Tebi, moj Zaručniče. Ti me hraniš mlijekom i medom iz Tvog Srca. Od najranijeg Si me djetinjstva Ti odgojio za Sebe da bih sad bila sposobna ljubiti Tebe. Ti znaš, da Te ljubim, jer samo Ti Sam poznaješ dubinu žrtve koju Ti prinosim svakodnevno.

1772 Isus mi reče: *"Moja kćeri, imaš li ikakvih poteškoća na ovim duhovnim vježbama?"* Uzvratih, da nemam nikakvih. Moj razum je kao munja za vrijeme ovih duhovnih vježbi. Bez muke shvaćam sve tajne vjere. Moj Učitelju i Vođo, pod zrakama Tvoje svjetlosti povlači se svaka tama mojeg razuma.

1773 *"Danas uzmi za duhovno čitanje Sveto evanđelje po Ivanu, poglavlje 21. Doživljaj više srcem nego razumom."*

1774 (127) † Za vrijeme lipanjske pobožnosti reče Gospodin: *"Moja kćeri, u tvom srcu utemeljih Svoje sviđanje. Kad Sam Samog Sebe ostavio na Veliki četvrtak u Presvetom Oltarskom sakramentu, ti si bila za to vrlo odlučujuća u Mojoj Duši."*

1775 Nakon tih riječi moja se ljubav napregnu izraziti Mu, što je On meni. Nisam mogla pak naći ni jednu jedinu riječ i počeh plakati u svojoj bespomoćnosti. Isus reče: *"Za tebe Sam samo milosrđe. Stoga te molim, daruj Mi svoju bijedu i tu bespomoćnost. Time raduješ Moje Srce."*

1776 Danas prođe mojom dušom tako živa zraka Božje ljubavi, da bih izgorjela kod dužeg trajanja u tom žaru i oslobodila se okova vremena. Razmišljah još neko vrijeme, i uranjam u Ocean ljubavi. Ne mogu opisati te strijele ljubavi što su prodirale mojom dušom.

1777 (128) † Razmatranje o milosrđu

"Znaj, Moja kćeri, da je Moje Srce samo milosrđe. Iz tog mora milosrđa izlijevaju se milosti na cijeli svijet. Nije otišla neutješena ni jedna duša, koja Mi se približila. Sva bijeda tone u Mojem milosrđu i sve spašavajuće i posvećujuće milosti izviru iz tog vrela. Moja kćeri, Ja želim da tvoje srce postane boravištem Mojeg milosrđa. Ja želim, da se ovo milosrđe preko tvojeg srca izlije na cijelu zemlju. Tko se tebi približi, neka ne ode bez povjerenja u

Moje milosrđe koje toliko želim dušama. Moli za umiruće, koliko god možeš. Izmoli im pouzdanje u Moje milosrđe, jer oni su najpotrebniji pouzdanja a imaju ga najmanje. Znaj, da za poneke duše milost vječnog otkupljenja u posljednjem trenutku ovisi o tvojoj molitvi. Ti poznaješ cijeli bezdan Mojeg milosrđa. (129) Dakle, crpi iz njega za sebe i posebno za jadne grešnike. Prije će postati ništavilom nebo i zemlja, nego da pouzdavajuću dušu ne bi obuzelo Moje milosrđe."

1778 Moja nakana je nadalje ista: Sjedinjenje s Kristom – Milosrđa.

1779 Kraj duhovnih vježbi – Posljednji razgovor s Gospodinom

Zahvaljujem Ti, Vječna Ljubavi, za Tvoju neshvatljivu dobrotu prema meni, da Se Ti neposredno baviš mojim posvećenjem. – "*Moja kćeri, neka te posebno krase tri kreposti: poniznost, čistoća i nakana ljubavi. Ne čini više od onog što Ja tražim od tebe i uzmi sve što ti pruža Moja ruka. Nastoj živjeti u sabranosti, da bi mogla čuti Moj glas koji je tako tih, da ga mogu čuti samo one duše koje žive sabrano...*"

1780 (130) Danas nisam mogla zaspati do dvanaest sati noću, jer sam bila vrlo uzbuđena pred sutrašnju obnovu zavjetâ. Božja veličina obuze cijelo moje biće.

1781 Svetkovina Duhova.[826] Obnova zavjeta[827]

Ustala sam puno ranije[828] nego inače, otišla u kapelu i utonula u Božju ljubav. Prije primanja Sv. pričesti obnovila sam tiho za sebe moje redovničke zavjete. Nakon Sv. pričesti obuze me neopisiva Božja ljubav. Moja je duša bila u susretu s Duhom Svetim, Isti Gospodin kao Otac i Sin. Njegov duh ispunio je moju dušu takvom srećom da bih se uzalud trudila i samo jedan dio toga objasniti što je moje srce doživjelo. Cijelog dana, posvuda gdje sam bila i s kim sam govorila, pratila me živa Božja nazočnost. Moja je duša uronila u zahvalnost za ove velike milosti.

1782 (131) † Kad sam danas izašla u park, Gospodin mi je rekao: "*Vrati se u svoju sobu, jer tamo ću te čekati*". Kad sam se vratila ugledala sam odmah Gospodina. Sjedio je za stolom i čekao me. Dobroćudnim pogledom On

826 Godine 1938. svetkovina Duhova bila je 5. lipnja
827 V.g. 57 i 235.
828 Autorica koristi ovdje umjesto "mnogo" riječ "koliko daleko" (=o ile)

mi reče: "*Moja kćeri, Ja želim da sada pišeš, jer ta šetnja ne bi bila Meni po volji*". Ostala sam sama i započela odmah pisati.

1783 Dok sam utonula u molitvu i sjedinila se sa svim Sv. misama koje su u tom trenutku slavljene na cijelom svijetu, vapila sam Bogu za milosrđe svijetu po svim ovim Sv. misama, posebno za jadne grešnike koji sada umiru. Trenutačno dobih u nutrini Božji odgovor, (132) da je tisuću duša po molitvi zadobilo milost, koju sam prinijela Bogu. Mi ne znamo koji broj duša trebamo spasiti svojim molitvama i žrtvama. Stoga trebamo stalno moliti za grešnike.

1784 Gospodin mi danas reče u dužem razgovoru: "*Koliko žarko čeznem za spasavanjem grešnika. – Moja najdraža tajnice, zapiši da želim Moj Božanski život izliti u duše ljudi i posvetiti ih, kad bi samo htjeli prihvatiti Moju milost. Najveći grešnici dospjeli bi do najveće svetosti, kad bi se samo htjeli pouzdati u Moje milosrđe. Moja Nutrina prepunjena je milosrđem, i ono je izliveno na sve što Sam stvorio. Meni je milina djelovati u duši čovjeka, ispuniti je Mojim milosrđem* (133) *i opravdati je. Moje Kraljevstvo na zemlji je Moj život u duši čovjeka. Piši, Moja tajnice, da sam Ja Sam voditelj dušâ, neposredno, iako ih vodim preko svećenika i svaku vodim do svetosti na putu što je samo Meni poznat*".

1785 Danas me je posjetila Majka predstojnica,[829] ali samo na kratko. Kad je sve razgledala, reče mi da mi je lijepo. Uistinu, sestre su nastojale učiniti mi ugodnijim boravak u lječilištu, ali ta ljepota ne umanjuje moju žrtvu koju samo Bog sâm vidi i koja će tek onda završiti kad moje srce prestane kucati. Nikakva zemaljska ljepota, zacijelo ni samog neba, ne može izbrisati muku moje duše, koja je živa u svakom trenutku (134), i onda kad je samo nutarnja. Ona će prestati onda kad Ti Sam kažeš dosta, Uzročniku mojeg trpljenja. Ništa ne može umanjiti moju žrtvu.

1786 Prvi dan poslije Tijelova[830] (17. VI 1938.)

1787 U petak poslije Tijelova osjećala sam se tako bijedno, da sam mislila: približuje se željeni trenutak. Groznica je porasla i u noći se pojačalo kašljanje s krvlju. Ujutro sam išla primiti Spasitelja, ali na Sv. misi nisam mogla ostati. Poslije podne temperatura tijela pade iznenada na 35,8. Osjećala sam se vrlo slabom, kao da sve odumire u meni. Kad sam se dublje sabrala u molitvi, spoznala sam da ipak još nije došlo vrijeme mojeg

829 Ovdje se misli na M. Irenu Krzyzanowsku (v. g. 84.)
830 U izvorniku nedostaje točno navođenje datuma.

oslobođenja, nego jedan bliži zahtjev Zaručnikov. Kad sam susrela Gospodina, rekla (135) sam Mu: "Ti me držiš, Isuse. Ti mi pokazuješ otvorena vrata neba i ostavljaš me onda opet na zemlji". Gospodin uzvrati: "*Kad budeš u nebu vidjela svoje sadašnje dane, bit ćeš vesela i željet ćeš ih vidjeti koliko je god moguće više. Ne čudi Me, Moja kćeri, da to sad ne možeš shvatiti, jer tvoje je srce prožeto bolom i čežnjom za Mnom. Sviđa Mi se tvoja budnost. Neka ti je dovoljna Moja riječ 'ne više dugo'*".

Tako se opet moja duša nađe u progonstvu. U ljubavi se sjedinih s Božjom voljom i predadoh se Njegovom blagom sudu.

1788 † Razgovor o svjetovnim stvarima, koje ovdje slušam, toliko me muče da sam blizu nesvjesti. Budući se to pokazuje izvanjski, primjećuju to sestre koje me njeguju.

1789 (136) † Danas[831] sam vidjela Božju Slavu što teče iz ove slike. Mnoge duše primaju milosti, premda o njima ne govore glasno. Uprkos različitosti svojih putova Bog se proslavlja preko Slike. Nastojanja sotone i zlih ljudi razbijaju se i pretvaraju u ništavilo. Uprkos sveg đavlova bijesa trijumfirat će Božansko milosrđe nad cijelim svijetom i bit će štovano od svih duša.

1790 Spoznadoh da se duša mora odreći svakog svojevoljnog postupanja da bi Bog mogao djelovati u njoj. Drugačije Bog ne ostvaruje Svoju volju u njoj.

1791 Kad se podigla velika oluja, započela sam moliti Krunicu milosrđa. Tada sam čula glas jednog anđela kako se žali: "Ne mogu se približiti u oluji, (137) jer svjetlost iz njezinih usta odbija mene i oluju". U tom trenutku spoznadoh koju je veliku opustošenost trebao učiniti anđeo ovom olujom. Istodobno sam spoznala, da je ta molitva bila mila dragom Bogu i kako je velika njezina moć.

1792 Vidjela sam kako je određenu dušu,[832] što je bila vrlo draga Bogu uprkos različitom progonu, Bog uzdigao na više časti. To je jako razveselilo moje srce.

1793 Moj najdraži trenuci su oni u kojima razgovaram s Gospodinom u svojoj nutrini. Nastojim prema mogućnostima ne ostaviti Ga samog. On voli uvijek biti s nama...

1794 (138) † O Isuse, Vječni Bože, zahvaljujem Ti za Tvoja bezbrojna dobročinstva i milosti. Neka svaki otkucaj mojeg srca bude nova zahvalna

831 Teško je odrediti taj datum. S. F. ne navodi nijednog datuma do kraja Dnevnika. Ona piše samo "dzis" (danas). To je bilo sigurno poslije Duhova, dakle poslije 5. lipnja 1938.

832 Može se samo pretpostaviti, tko je bila ta "duša" (npr. prof. Sopoćko)

pjesma Tebi, o Bože. Svaka kaplja moje krvi neka kruži za Tebe, Gospodine. Moja duša je jedna jedina zahvalna pjesma Tvojem milosrđu. Ljubim Te, Bože, poradi Tebe Samog.

1795 Moj Bože, kad su moje patnje tako velike i beskrajne, prihvaćam ih iz Tvoje ruke kao bogate darove. Sve ih prihvaćam, također i one što su ih bile prezrele druge duše. Sa svim možeš meni doći, Isuse. Ništa Ti neću odbiti. Jedno Te molim, daj mi snage nositi ih i učini ih dostojnima zasluga. Primi svo moje biće. Čini sa mnom, što se Tebi sviđa.

1796 (139) Danas[833] sam vidjela Presveto Srce Isusovo u velikoj svjetlosti na nebu. Iz rane su izlazile zrake i išle na cijeli svijet.

1797 Danas mi dođe Gospodin i reče: "*Moja kćeri, pomozi Mi spasavati duše. Otići ćeš jednom umirućem grešniku, koji se upravo nalazi u očaju, i moliti Krunicu milosrđa. Time ćeš mu izmoliti pouzdanje u Moje milosrđe.*"

1798 Iznenada sam se našla u jednoj nepoznatoj kolibi, gdje je umirao neki stariji čovjek u užasnim mukama. Njegov krevet okružile su brojne sotone i plačuća obitelj. Kad sam započela moliti razbježaše se duhovi tame siktanjima i prijetnjama, duša se umiri i s punim se pouzdanjem upokoji u Gospodinu.

U istom trenutku vidjela sam sebe u mojoj sobi. Ne znam, kako se to dogodilo.

1799 (140) I. M. J.

1800 Osjećam da me brani i od neprijateljskih napada zaštićuje neka sila. Ona me čuva i brani. To osjećam vrlo jasno. Okružena sam kao u sjeni Njegovim krilima.

1801 Jednog dana za vrijeme Sv. mise Gospodin mi je dopustio dublje gledati Njegovu svetost i slavu. Istodobno spoznadoh svoju vlastitu bijedu. Radovala sam se toj spoznaji i sva je moja duša uronila u Njegovo milosrđe. Osjećala sam se neizmjerno sretnom. (141) Slijedećeg sam dana

1802 osjećala posve jasno riječi: "Vidiš li, Bog je tako svet a ti si grešna. Ne približuj Mu se i ispovjedaj se svakodnevno". Zaista, činilo mi se sve grijehom što god bih pomislila. Ali nisam ispuštala Sv. pričest a na ispovijed odlučih poći u dato vrijeme, jer nisam imala nikakve jasne smetnje. Kad se približio dan ispovijedi pripremila sam cijeli tovar grijeha za optuživanje. Na rešetki ispovjedaonice Bog mi je dopustio iznijeti za

833 Moglo bi se pretpostaviti, da je s. F. imala viđenje Presvetog Srca Isusova na Prvi petak poslije Tijelovske osmine (24. VI 1938.)

optužbu samo dvije moje nesavršenosti, premda sam se nastojala tako ispovjediti, kako sam se bila pripravila. Kad sam napustila ispovjedaonicu, Gospodin mi reče: "*Moja kćeri, svi grijesi, što si ih htjela ispovjediti, nisu nikakvi grijesi u Mojim očima.* (142) *Stoga sam ti oduzeo mogućnost izreći ih.*" Spoznala sam da je Sotona htio smetati moj mir i nadahnuo mi pretjerane misli. O Otkupitelju, kako je velika Tvoja dobrota.

1803 Kad sam se jednog dana pripremala na Sv. pričest, utvrdih da nisam imala ništa što bih Mu mogla žrtvovati. Padoh Mu tako pod noge i zavapih svom Njegovom milosrđu za moju siromašnu dušu. – Neka me Tvoja milost, koja teče na mene iz Tvog premilosrdnog Srca, ojača za borbu i trpljenje da Ti ostanem vjernom. Premda sam takva bijeda, ne bojim Te se jer dobro poznajem Tvoje milosrđe. Ništa me ne može poplašiti pred Tobom, o Bože, jer sve je manje (143) od moje spoznaje. To posve jasno vidim.*

* (Time završava šesta i posljednja bilježnica rukopisa sestre Faustine Kowalske, redovnice i vječne zavjetovanice Kongregacije Naše Gospe od Milosrđa.)

Moja priprava na Sv. pričest

(1) I. M.J.

Kraków, 10. I 1938.

Moja priprava na Sv. pričest

Sestra Marija Faustina
od Presvetog sakramenta

Kongregacija sestara Naše Gospe od Milosrđa

1804 (2) Najsvečaniji trenutak mojeg života je onaj u kojem primam Sv. pričest. Čeznem za svakom Sv. pričešću. Za svaku Sv. pričest zahvaljujem Presvetom Trojstvu.

Kad bi anđeli mogli biti zavidni, pozavidjeli bi nam dvije stvari: prvo – primanje Sv. pričesti i drugo – trpljenje.

1805 1. † Danas se pripravljam na primanje Tebe kao zaručnica na dolazak svojeg zaručnika. On je veliki Gospodin, moj Zaručnik. Nebesa Ga ne mogu okružiti. Serafini, koji su u Njegovoj najvećoj blizini, pokrivaju svoje lice i govore bez prestanka: Svet, svet, svet.

Taj veliki Gospodin je moj Zaručnik. Korovi anđela Mu pjevaju, pred Njim nestaju prijestolja, pred Njegovom svetošću blijedi sunce. Ipak je taj veliki Gospodin moj Zaručnik. O moje srce, pusti sad veliko čuđenje, kako Ga drugi slave, jer zato ti nemaš vremena, budući se On približava i upravo je na Tvojim vratima.

1806 Žurim Ga pozdraviti i pozivam Ga u stan svojeg srca duboko se klanjajući Njegovoj veličini. Ipak Gospodin me podiže iz prašine i poziva me kao zaručnicu sjesti uz Sebe, da bih Mu sve ispričala što se događa u mojem srcu. (3) Ohrabrena Njegovom dobrotom naslanjam svoju glavu na Njegove grudi i sve Mu pričam. Najprije govorim o tome što inače ne bih nikomu kazala. Onda govorim o potrebama Crkve i o dušama jadnih grešnika koliko su jako potrebne Njegova milosrđa. Ali vrijeme protječe brzo. Isuse, moram ići svojim obvezama, što na mene čekaju. Isus mi reče da još ima vremena do rastanka. Uzajamni duboki pogled i prividno se rastajemo na kratko, ali nikad stvarno. Naša srca su uvijek sjedinjena i kad sam izvanjski nesabrana zbog različitih obaveza. Isusova nazočnost stalno me uranja u pobožnost.

1807 2. † Danas je moja priprava na Isusov dolazak kratka, ali napeta snažnom ljubavlju. Božja me nazočnost prožima i raspaljuje moju ljubav prema Njemu. Nema riječi, samo nutarnje razumijevanje. Ljubavlju posve ponirem u Boga. Gospodin se približava boravištu mojeg srca. Nakon primanja Sv. pričesti toliko sam prisebna da mogu otići u svoju klupu. U tom trenutku ponire moja duša (4) posve u Boga a ja ne znam što se oko mene događa. Bog mi daje iznutra spoznaju Svojeg Božanskog Bića. Ti su trenuci kratki, ali prožimajući. Duša izlazi iz kapele u dubokoj sabranosti i nije jednostavno rastresti je. Onda dotičem zemlju kao s jednom nogom. Nijedna žrtva preko dana nije teška niti mučna. Svaka prigoda stvara novi čin ljubavi.

1808 3. † Danas pozivam Isusa kao Ljubav u moje srce. Ti si Sam ljubav. Cijelo se nebo zapaljuje na Tebi i ispunja se ljubavlju. Moja duša žudi za

Tobom tako kao cvijet za suncem. Isuse, dođi hitro u moje srce, jer Ti zacijelo vidiš, kako se cvijet ispruža prema suncu, tako se ispruža moje srce za Tobom. Otvaram kalež svojeg srca da bih primila Tvoju ljubav.

1809 Kad je Isus došao u moje srce, sve je u mojoj duši drhtalo, od života i topline. Isuse, primi moju ljubav srca i ulij Tvoju u njega; vruću, zračeću ljubav koja se može žrtvovati i sebe posve zaboraviti.

Danas je moj dan obilježen žrtvom...

1810 (5) 4. † Danas se pripravljam na dolazak Kralja.

1811 Što sam ja, a što si Ti, Gospodine, Kralju slave – vječne slave. O srce, jesi li svjesno tko danas dolazi tebi? Da, znam to, ali čudnovato ne mogu to shvatiti. Kad bi to bio samo kralj, ali to je Kralj kraljeva, Gospodin gospodara. Pred Njim se trese sva moć i sila. Danas On dolazi u moje srce. Čujem, On se približava. Požuri Mu u susret i pozovi Ga. Kad je On stupio u boravište mog srca, moju dušu obuze tako veliko divljenje, da je padajući Mu pod noge izgubila svijest. Isus joj je pružio Svoju ruku i posjeo je uz Sebe. Umirio ju je: "*Ti vidiš, Ja sam ostavio prijestolje neba da bih Se sjedinio s tobom. Što vidiš, samo je rub i tvoja duša već gubi svijest pred ljubavlju; ipak koliko će se čuditi tvoje srce kad Me ugledaš u svoj slavi? Ali hoću ti kazati da vječni život mora već započeti na zemlji u Sv. pričesti. Svaka Sv. pričest osposobljuje te susretati se s Bogom u vječnosti.*"

Za ništa Te ne molim, moj Kralju, premda znam, (6) da mi Ti sve možeš dati. Molim Te samo za jedno: Ostani vječno Kralj mojeg srca. To mi je dovoljno.

1812 Danas obnavljam predanje mojem Kralju po vjernosti nutarnjim nadahnućima.

1813 5. † Danas ne nastojim oko posebne priprave. Ne mogu misliti, premda osjećam mnogo. Čeznem za trenutkom u kojem Bog dolazi u moje srce. Bacam se u Njegove ruke i govorim o svojoj nesposobnosti i bijedi. Istresam svu bol svoga srca, jer Ga ne mogu tako ljubiti kako bih Ga rado željela ljubiti. Pobuđujem čin vjere, nade i ljubavi i tako živim cijeli dan.

1814 6. † Danas je moja priprava samo kratka. Jako živa vjera prijeti razderati zastor ljubav. Božja nazočnost prodire mojim srcem kao što zraka sunca prodire kroz kristal. U trenutku kada primam Boga, cijelo moje biće uroni u Njega. Obuzimaju me čuđenje i divljenje kad vidim Božju slavu koja se spušta k meni, koja sam čista bijeda. Mojoj se duši otima zahvalnost prema Njemu (7) za sve milosti, koje mi dariva, a posebno za milost zvanja Njegovoj isključivoj, svetoj službi.

1815 7. † Danas se želim u Sv. pričesti sjediniti s Isusom tako tijesno koliko je moguće u ljubavi. Toliko duboko žudim za Bogom da pomišljam, kako ne mogu dočekati trenutak u kojem mi svećenik pruža Sv. pričest. Moja je duša pala kao u nesvijesti za Bogom. Kad sam Ga primila u svoje srce,

1816 razdire se zavjesa vjere. Ugledah Isusa Koji mi reče: "*Moja kćeri, tvoja Me ljubav nagrađuje za ravnodušnost mnogih duša.*" Nakon tih riječi ostadoh sama, ali cijeli dan življeh s tim činom zadovoljštine.

1817 8. † Danas osjećam u svojoj duši ponor bijede. Želim ići na Sv. pričest, kao izvoru milosrđa i posve sebe uroniti u taj ocean ljubavi.

Kad sam primila Isusa, bacila sam se posve u Njega kao u bezdan neizmjernog milosrđa. I što sam više osjećala da sam sama bijeda, to je više raslo moje povjerenje u Njega.

Cijeli dan u ovom poniznom držanju

1818 (8) 9. † Danas u mojoj duši vlada držanje djeteta. Sjedinjujem se s Bogom, kao dijete s ocem. Osjećam se u potpunosti Božjim djetetom.

1819 Kad sam primila Sv. pričest, zadobila sam dublju spoznaju Nebeskog Oca i Njegova očinstva prema dušama.

Danas živim u slavljenju Presvetog Trojstva. Zahvaljujem Bogu, da nas je blago primio kroz milost kao Svoju djecu.

1820 10. † Danas se želim posve izmijeniti u Isusovu ljubav i tako se s Njim zajedno prikazati Nebeskom Ocu.

Za vrijeme Sv. mise ugledah Dijete Isusa u kaležu. On mi reče: "*Tako, kao što ti mene vidiš u ovom kaležu, Ja boravim u tvom srcu.*"

1821 Nakon Sv. pričesti osjećala sam u svom vlastitom srcu kucanje Srca Isusova. Premda sam već duže vrijeme svjesna da Sv. pričest u meni traje do slijedećeg pričešćivanja, klanjam se cijeli dan Isusu u mojem srcu i molim Ga da zaštiti Svojom milošću malu djecu od zla, što im prijeti. Živa, čak tjelesno osjetna Božja nazočnost, traje cijeli dan i uopće me ne smeta kod ispunjavanja mojih obaveza.

1822 (9) 11. † Danas moja duša želi pokazati Isusu na poseban način svoju ljubav. Kad je Gospodin došao u moje srce bacila sam Mu se pod noge kao neki ružin pupoljak. Ja želim, da miris moje ljubavi bez prestanka uzlazi podnožju Tvojeg prijestolja. Vidiš li Isuse, u tom ružinom pupoljku je svo moje srce za Tebe, ali ne samo onda kad izgara u žaru. Također i preko dana želim Ti, vjernošću Božjoj milosti, iskazati moju ljubav.

Danas želim sve poteškoće i patnje, koje me zadese, najbrže prihvatiti, kao neki pupoljak ruže, i baciti ih Tebi pod noge. Nevažno je, da li se pri tom povrijedi ruka ili štoviše srce...

1823 12. † Danas se moja duša pripravlja za Otkupitelja, koji je sama dobrota i ljubav. Kušnje i rastresenost razvlače me naokolo i ne dopuštaju mi pripraviti se na Gospodinov dolazak. Stoga Te želim to čeznutljivije primiti, Gospodine, jer znam da ćeš me pri Tvom dolasku osloboditi ove muke. Ali ukoliko je Tvoja volja da trebam trpjeti, onda me ojačaj za borbu.

Isuse, moj Otkupitelju, Ti si blago (10) došao u moje srce. Rastjeraj rastresenost, koja me omela u razgovoru s Tobom.

Isus mi uzvrati: "*Ja želim, da si uvježbana u borbi, kao vitez što može zapovijedati drugima u borbenoj buci. Tako se trebaš i ti, Moje dijete, savladati u najvećim poteškoćama i ništa te ne smije od Mene udaljiti, čak ni sami tvoji neuspjesi.*"

Danas sam se borila cijeli dan s jednom poteškoćom, za koju Ti, Isuse, znaš...

1824 13. † Danas moje srce drhti puno radosti. Vrlo čeznem za tim da Isus dođe u moje srce. Ja vapijem, moje srce puno čežnje izgara u sve većoj ljubavi.

Kad je Isus došao, bacila sam se kao dijete u Njegovo naručje. Ispričah Mu svoju radost. Isus je saslušao izjave moje ljubavi. Molila sam Isusa za oproštenje, budući da se nisam pripravila za Sv. pričest jer sam neprestano mislila na to kako podijeliti s Njim svoju radost. Isus mi uzvrati: "*Meni je najdraža takva priprava kojom Me danas primaš u svom srcu. Danas posve posebno blagosivljam tvoju radost. Neka danas ništa ne naruši tvoju radost.*"

1825 (11) 14. † Danas se moja duša pripravlja na dolazak Gospodinov, kojemu je sve moguće. On me može učiniti savršenom i svetom. Pripravljam se brižljivo na Njegov dolazak, ali tu se pojavljuje jedna poteškoća: Kako Mu je sada predstaviti? Odmah je guram na stranu. Tako ću je iznijeti kako je diktira moje srce.

1826 Kad sam primila Isusa u Sv. pričesti, uzviknu moje srce svom snagom: "Isuse, promijeni me u drugu hostiju. Želim biti za Tebe živom hostijom! Ti si veliki, svemogući Gospodin. Ti mi možeš iskazati tu milost". Gospodin mi uzvrati: "*Ti si živa hostija, koja je draga Nebeskom Ocu. Ali promisli, što je hostija – žrtva, dakle...*"

O moj Isuse, razumijem značenje hostije. Želim biti živom hostijom pred Tvojim veličanstvom, živom žrtvom koja svakodnevice gori Tvojoj časti.

Kad moje snage počinju popuštati, Sv. pričest će me podržavati i davati mi snagu. Zaista, bojim se dana u kojem neću primiti Sv. pričest. Moja duša crpi posebnu snagu iz Sv. pričesti.

O živa Hostijo, Svjetlo moje duše!

1827 (12) 15. † Danas se moja duša pripravlja na Sv. pričest, kao na vjenčanje, pri čemu svi sudionici svečanosti zrače neizrecivom ljepotom. I ja sam pozvana na tu svečanost ali u sebi ne vidim te ljepote – samo bezdan bijede. Također kad se ne bih osjećala dostojnom sjediti za stolom, silom bih se ugurala pod stol i do nogu Isusovih prosjačila mrvice, što padaju pod stol. Budući da poznajem Tvoje milosrđe, dolazim k Tebi, o Isuse, jer prije će prestati moja bijeda, nego da se iscrpi dobrota Tvojeg srca. Stoga ću danas pobuditi pouzdanje u Božansko milosrđe.

1828 16. † Danas me okružuje Božja slava. Ne mogu si pomoći na nikoji način, da bih se bolje pripravila. Cjelokupno sam obavijena Bogom. Moja duša izgara u Njegovoj Ljubavi. Znam sam ovo: ja ljubim i ljubljena sam. To mi je dovoljno. Nastojim preko dana ostati vjernom Duhu Svetom i slijediti Njegove zahtjeve. Trudim se oko nutarnje tišine, da bih čula Njegov glas...

Kazalo

U kazalima osoba, mjesta i pojmova primjenjuju se slijedeći brojevi/skraćenice:
- jednostavni brojevi = Dn br.
- broj s razdiobnom crtom i slijedećim brojem = Dn br./br. bilješke ispod teksta
- bilj. sa slijedećim brojevima = broj bilješke ispod teksta
- Svi drugi (latinski odn. arapski) brojevi označavaju stranicu Dnevnika.

Kazala su sastavljena prema subjektivnom stavu. Ona sigurno nisu nipošto potpuna i bez pogreške. Ona trebaju isključivo poslužiti brzom i prvom snalaženju među osobama, mjestima i predmetima.

Imenik osoba

Kazalo mjesta

Kazalo pojmova

Daljnja literatura

CEGIELKA FRANCISZEK ANTONI STD: Siostra Faustyna Szafarka Milosierdzia Bozego (= Sestra Faustina - Djeliteljica Božjeg milosrđa). Veritas, London (1860).

CHRÓSCIECHOWSKI JULIAN MIC: Historia nabozenstwa do Milosierdzia Bozego w naszych czasach (=Povijest štovanja Božjeg milosrđa u našem vremenu.) Studium historycznokrytyczne (=Kritičkopovijesna rasprava). Zgromadzenie Marianów, Lower Bullingham, Hereford, England (1975). Međunarodni navodi literature (latinski, poljski, engleski, talijanski, francuski) nalaze se na str. 132-142.
- Czlowiek wspólezesny wobec Milosierdzia Bozego (=Suvremeni čovjek pred Božjim milosrđem). Refleksje i wnioski na dzien dzisiejszy (=Razmišljanja i zaključci za današnji dan). Lower Bullingham, Hereford, England (1970).

CIAPPI ALOJZY OP: De divina misericordia ut prima causa operum Dei, Roma 1935.

ENCIKLIKA "Dives in misericordia" pape Ivana Pavla II

GEREMEK BRONISLAW: Geschichte der Armut. Elend und Barmherzigkeit in Europa. Sa poljskog preveo Fridrich Griese. Artemis Verlag (1988). München i Zürich

HOPPE ROMAN KS: Droga Milosierdzia (=Križni put milosrđa). Veritas, London 1968.

JEZU UFAM TOBIE. Wybrane Modlitwy Slugi Bozej Siostry Faustyny (= Isuse, uzdam se u Te. Izabrane molitve sestre Faustine). Rim-Kraków 1981.
- Modlitwy do Bozego Milosierdzia wedlug Sl.Bozej s. Faustyny (=Isuse, uzdam se u Te. Molitve Božanskom milosrđu prema sestri Faustini). Sastavio A. Misiak SAC; proširio mg. Stefan Spychalski. (Wloclawek-Swinice Warckie 1986).5

KREIS PIOTR: 50 lat. Siostra Faustyna 1938-1988 (=50 godina sestre Faustine 1938– 1988). Krakow 1988.

KUBACKI WOJCIECH SJ: Godzina Milosierdzia. Zbiór modlitw do Milosierdzia Bozego (=Molitve Božjem milosrđu, sastavljeno za Čas Božjeg milosrđa). Kraków 1986.

MILOSIERDZIE PANSKIE WYSPIEWYWAC BEDE. Ps 89 (=Božjem milosrđu vječno ću pjevati - 28 pjesama). (28 Piesni o Milosierdziu Bozym. Kraków 1988).

PASKIEWICZ MIECZYSLAW KS: Ks. Michal Sopoćko (1888-1975). (=Biografija M. Sopoćka). Wydawnictwo Kurii Biskupiej w Bialymstoku 1987.

POSLANIE MILOSIERDZIA BOZEGO (=Poslanje Božanskog milosrđa). Sabrano djelo izdale Sestre Milosrdnog Isusa, Sv. I: Gorzów Wlkp. 1981, sv. II: Gorzow Wlkp. 1983; sv. III Gorzow Wlkp. 1985.

ROZYCKI IGNACY PROF. DR.: Milosierdzie Boze (=Božje milosrđe). Zasadniczy rys nabozenstwa do Milosierdzia Bozego (= Utemeljenost štovanja Božjeg milosrđa). Krakow 1982

SAGANOWSKA IRENA: Milosierdzie - kwiat odwiecznej milosci (=Milosrđe - Cvijet vječne ljubavi). Krakow Wyd. Apostolstwa Modlitwy (1987).

SOPOĆKO MICHAL objavio je između ostalog: Milosierdzie Boga w dzielach Jego (=Milosrđe u Božjim djelima). Sv. I: Veritas London (1958). Sv. II: Meka, Smieć", Zmartwychwstanie i Wniebowstapienie (= Muka, Smrt, Uskrsnuće i Uzašašće na nebo). Wydawnictwo Palloti Rzym-Paryz-London (1961). Sv. III: Duch Swiety, Kósciol, Laska, Cnota, Dary Ducha Swietego, Modlitwa, Ufnosć, Sakramenty Swiete (=Duh Sveti, Crkva, Milost,Krepost, Darovi Duha Svetoga, Molitva, Nada, Sakramenti). Wydawnictwo Palloti... v. g. 1962.
- Wielbijmy Boga W Jego Milosierdziu. Modlitewnik (=Molitvenik s naslovom: Štujemo Boga u Njegovu milosrđu).Apostolat Maryjny, Stockbridge, Mass. (1961).

STOBINSKA JADWIGA OSB AP: Siostra Faustyna Kowalska. Duchowsć i doktryna (=Sestra Faustina Kowalska. Duhovnost i nauka. Poznan Wyd. Pallottinum 1976.

STREZELECKI STANISLAW: Wklad Ksiedza Michala Sopoćki w formacje duchowienstwa (=Zalaganje svećenika Michala Sopoćkog u odgoju svećenikâ). Bialystok 1982.

SWIDZINSKI ST. DR.: Jezu Ufam Tobie. Geschichte und Intention des Bildes der polnischen Schwester Faustine: Jesus, ich vertraue auf dich! (Povijest i nakana slike poljske sestre Faustine: Isuse, uzdam se u Te!) - Eine Bildmeditation 9 S., Coesfeld - Lette 1986).
- Die Botschaft der Barmherzigkeit Gottes vermittelt durch Schwester Faustyna Kowalska (25. VIII 1905. - +5. X 1938.) (Poruke Božjeg milosrđa preko sestre Faustine Kowalske) Coesfeld - Lette 1988.

SWINICE WARCKIE. U: Rocznik diecezji wloclawskiej. Rok 1983. Wloclawek (1983). str. 361

SMYMYNSKI STANISLAW SJ: Siostra Faustyna Kowalska. W sluzbie Bozego Milosierdzia (=Sestra Faustina Kowalska u službi božanskog milosrđa). Kraków 1981.
TARNAWSKA MARIA: Siostra Faustyna Kowalska. Zycie i poslannictwo (=Život i poslanje sestre Faustine Kowalske). Kraków (1986); Veritas, London (1987).2
WEZWANI DO PRAWDI I MILOSIERDZIA (=Pozvana za istinu i milosrđe). 4 članka različitih autora (str. 103-166). Izd. biskup Bohdan Bejze. Warszawa 1987 (Wydawnictwo Sióstr Loretanek).
WINOWSKA MARIA: Anrecht auf Barmherzigkeit. Schwester Faustinas Ikone. (Pravo na milosrđe. Ikona sestre Faustine). Parvis-Verlag 1972.
- Prawo do Milosierdzia. Poslannictwo Siostry Faustyny (=Pravo na milosrđe. Poslanje sestre Faustine). Editions du Dialgue. Paris 1982.
WORONIECKI J. OP: Tajemnisa Milosierdzia Bozego. Nauka chrzescijanska o Milosierdziu Bozym i o naszej wobec niego postawie (=Tajna Božjeg milosrđa i naš stav prema njemu). Poznan-Warszawa Albertinum (1945).
ZISCKIN OTTO: Schwester Faustyne. Mystekerin, Sühreseele, Botin der Barmherzigkeit Gottes (Sestra Faustina. Mističarka, Duša zadovoljštine, Glasnica Božjeg milosrđa. Mediatrix-Verlag (1988).)
Offenbarungen Jesu an Schwester Faustine (Isusove objave sestri Faustini). Mediatrix-Verlag (1988.)

Grafički znak Dva Srca
Nina Bajrić

Unos teksta
Ana Sadarić

Priprema za tisak
SIBI, Zagreb

Lektura
Bogdan Malešević

Tisak
offset MARKULIN

Naklada

Biblioteka DVA SRCA

Vjerojatno su riječi što ih je sam Isus govorio svojem modernom pustinjaku Charlesu Foucauldu u Nazaretu, pravi izraz za biblioteku kakvu zamišljamo: *"...Budi ono što sam ja bio, dijete moje, neznalica, siromah, obična porijekla; ono što zapravo i jesi, bez znanja, bez dara i kreposti; u svemu traži najniže poslove; ipak njeguj svoju naobrazbu u onoj mjeri u kojoj ti tvoj duhovni vođa nalaže, ali neka to bude u tajnosti i skriveno od svijeta. Ja sam posjedovao neizmjerno znanje, ali to nitko nije znao; ne boj se stjecati znanje, to je dobro za zvoju dušu, revno uči da bi postao bolji, da bi bolje upoznao Mene, da bi bolje upoznao Moju volju i vršio je, te nalikovao na Mene u savršenom znanju; budi neznalica u očima ljudi i vrlo učen u božanskom nauku pred Mojim Tabernakulom..."*

Naizgled proturječna afirmacija neizmjernog znanja, koje je međutim skriveno od svijeta, i svijetu nepoznato – želi zapravo osloboditi unutarnji prostor, izvan bučnosti medija, u kojem se postiže "učenost u Božanskom nauku". To bi znanje dakle zasigurno bilo znanje koje se krije i nalazi **"u Srcima Isusa i Marije"**, a ta su **Srca** u našim eshatološkim vremenima kraja tisućljeća najveći i očitovani učitelji mističke znanosti. **Biblioteka Dva Srca** željela bi hrvatskom narodu, koji o njoj (toj znanosti) premalo zna, otvoriti njezina zlatna vrata upravo u godini Isusa Krista.

Biblioteka Dva Srca htjela bi tako poručiti svojim čitateljima: ***"Revno učite...da biste bolje upoznali Mene"***, to jest Moje (Isusovo) Srce, preko Srca Moje Majke. Ova će biblioteka predstavljati "protok internacionalnih zraka svjetlosti", Svjetlosti znanja koje izvire iz Božanskog Srca.

DVA SRCA na taj način predstavljaju življenu karizmu, i poziv hrvatskom vjernom puku, kao i kulturnim snagama naroda, da je aktivnije žive, poput snažnih inekcija u trenutku kada je cijelo čovječanstvo suočeno sa svojim eshatološkim smislom, na ruinama ateističkih i racionalističkih sustava, ali i larpurlartističkih estetika.